

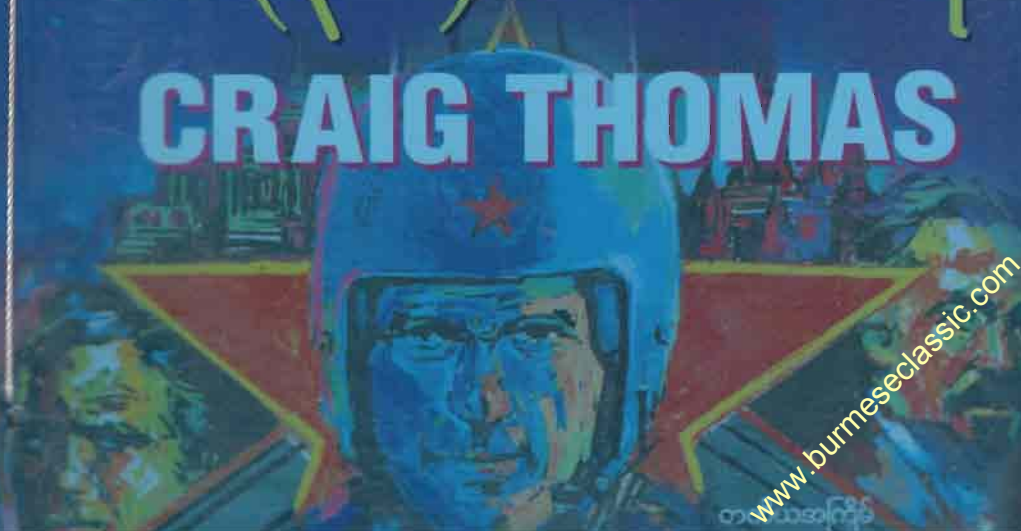
BURMESE
CLASSIC
.COM

ဝင်းမြင့်အောင်

မြန်မာ့မြန်မာ

မစ်(၃၁)စစ်ဆင်ရေး

CRAIG THOMAS

လက်ရွေးစင်ဘာသာပြန်ဝတ္ထု

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်- ၆၉၈/၂၀၀၀ (၉)

မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ်- ၅၀၀၂၁၆၀၅၀၂

ပုံနှိပ်ခြင်း (တတိယကြိမ်)

၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ မေလ

စောင်ရေ - ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး - ၉၀၀ ကျပ်

မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း

ကိုသိန်းဝင်း (ကွန်ပျူတာ)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်ဟင်း (၀၉၁၀-မြဲ)၊ “ယုံကြည်ချက်စာပေ”

အမှတ်-၁၁၁/၃-ထပ်(ညာဘက်)၊ ၃၃-လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့က ထုတ်ဝေသည်။

မျက်နှာပုံဒီဇိုက်

ဦးကျော်စိန်၊ ကျောက်စိမ်းအောင်ဆက် (မြဲ-၀၂၉၀၉)

၁၇၁၊ ၃၃-လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

သိရိပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်

ဦးရဲမင်းထက် (မြဲ-၀၃၇၇)

အမှတ်-၃၃၃၊ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း၊ ပန်းပဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တာဝန်ချုပ်

မိုးမိုးအေး

ကျော်ငင်ထွန်းစာပေတိုက်၏ ဒီဇိုင်းထုတ်ဝေမှု (၅)

ကျော်ငင်ထွန်းစာပေတိုက်၏ ဝင်းမြင့်ဘောင်

FIRE FOX

CRAIG THOMAS

ကျော်ငင်ထွန်းစာပေ

အမှတ်-၁၀၀၊ မန္တလေးလမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်မြို့။

၍စာအုပ်ကို သူတို့ ဤသို့မြင်၏

ဖတ်ရသည်မှာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ရေးသားထားရာတွင်
လည်း ထိမိ၏။

IRA LEVIN

Author of the Boys from Brazils

ပထမစာမျက်နှာမှသည် နောက်ဆုံး စာမျက်နှာထိ ရင်တမမနှာ
ဖတ်ရှုဖွယ်ကောင်းသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။

The Newyork Times Book Review

လူ့အာရုံတွင် ဖြစ်ပေါ်သည့်အတိုင်း လှုပ်ရှားလည်ပတ်သော ယန္တရား
စနစ်ကို ဆိုဗီယက်တို့ တီထွင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် အနောက်နိုင်ငံများ၏ ကာကွယ်ရေး
စနစ်ကို ချိုးဖောက်ခဲ့ခြင်းပင်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်လေယာဉ်တွင် ယင်းစနစ်
တစ်ရပ်လုံးကို တွေ့ရလေသည်။

SIR WILLIAM STEPHENSON

The man Called Intrepid

ကျွန်ုပ်သည် ဖိုင်းယားဖော့စ်စာအုပ်ကို အစအဆုံး ဖတ်ခဲ့သည်
ဖတ်သည်မှာလည်း သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။

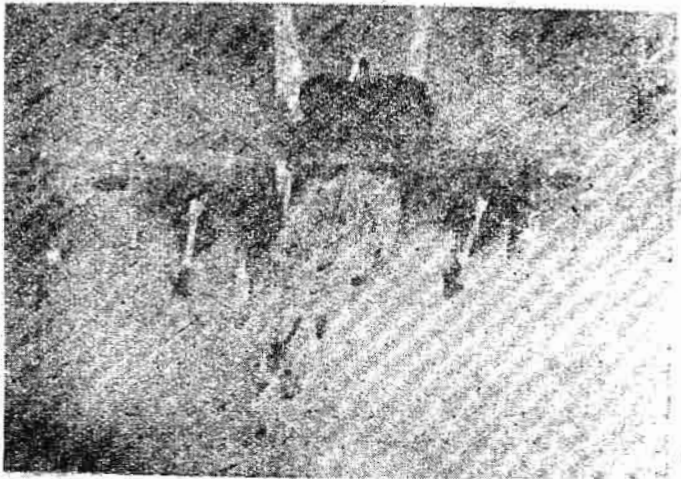
ARTHUR HAILEY

Author of Airport

FOXBAT

BURMESE CLASSIC .COM

မစ် ၃၁ မတိုင်မီက ကမ္ဘာ့ဝေဟင်တစ်ခုနှင့် တူရင်ဖ. ပြစ်
ထိပ်တန်းတင်ခဲ့သော အမ်-အိုင်-ဂျီ(မစ်) ၂၅ (သို့) ငှေ့ခိုင်တက်။

BURMESE
CLASSIC

ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာကြီး CRAIG THOMAS

CRAIG THOMAS သည် CARDIFF တက္ကသိုလ်မှ 1967 -
ခုနှစ်တွင် M.A. ဘွဲ့ရပြီး ဈေးကွက်ဝင် ရောင်းကောင်းစာအုပ် (15) အုပ် ရေးသား
ခဲ့သည်။ ယင်းအနက် FIREFOX, EMERALD, DECISION, WINTE
HAWK ALL THE GREY CATS, A HOODED CROW AND
PLAYING WITH COBRAS စသည့် စာအုပ်များရေးသားခဲ့သည်။ သူ၏စာအုပ်
များကို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ ဘာသာအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့သည့်အတွက် ကမ္ဘာ
စာအုပ်ဈေးကွက်တွင် အရောင် ရအသွက်ဆုံး၊ အကျော်ကြားဆုံး စာအုပ်များဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့
တွင် ရွတ်ပြသခဲ့သည့် ဖော့စ်
ဘက်။

(ယင်းဖြစ်ရပ်ဇာတ်ကြောင်း
အား 'ပိုးအိမ်မျှင် စစ်ဆင်ရေး'
အမည်ဖြင့် 'ဝင်းမြင့်အောင်' မြန်
မာပြန်၍ 'ဇေယျာသီရိ' က ထုတ်
ဝေပြီးဖြစ်သည်။)

ဖော့စ်ဘက် လေယာဉ် ဂျာနယ်ပြည် ဟို
ကိုင်းဒိုကျွန်းတွင် သက်ဆင်းပြီးသည်၏
နောက်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော-
ဖော့စ်ဘက်နှင့် ပတ်သက်သည့်သတင်း

အစ်အိုင်ဂျီလေယာဉ်
အိန္ဒိယရရှိလို

နယူးဒေလီ မတ် ၆

အမေရိကန်လုပ်အကိတ်-၁၆ နှင့်
ပြင်သစ် ဝိရာချီတိုက်လေယာဉ်များ
ထက်သာပြီး ဝိမိုကောင်းမွန်အောင်
မြဲ ပြင် ထား သည့် အစ် အိုင် ဂျီ
လေယာဉ်များ ရရှိ ဈေး အ တွက်
အိန္ဒိယ အစိုးရက ဆိုဗီယက်အား
ပေဟာ ရပ်ခံထားသည်ဟု အိန္ဒိယ
ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဗင်ကာတာရာ
မန်က လွတ်တော်တွင် ပြောကြား
ကြောင်း ဒီတီအိုင် သတင်းဌာနက
ကြေငြာသည်။

ဆိုဗီယက်ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီး
ပုမတီနောသည်အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ လက်
နက်ဟုတ်လုပ်သည့် စက်ရုံများကို
ဖျက်ပစ်ကြည့်ရန်ခေတ်အိန္ဒိယ က
ကွယ်ရေးဝန်ကြီးက ယခုကဲ့သို့ ပြော
ကြားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

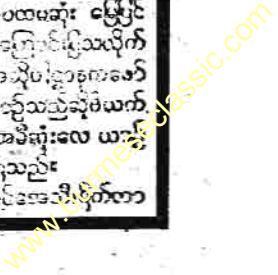
အစ်အိုင်ဂျီလေယာဉ်

အစ်အိုင်ဂျီ-၂၅ လေယာဉ်

အစွဲစရားဝင်ချခဲ့

ဇင်ထပ် အောက်တိုဘာ ၅
ဆိုဗီယက်လုပ် အစ် အိုင် ဂျီ-၂၅
တိုက်လေယာဉ် တစ်စင်းကိုအစွဲစရား
ဟိုက် လျှို့ဝှက် ပြုပြင် ထား လည့်
အမေရိကန်လုပ် "ဟော့ဒ်စ်" အမျိုး
အစား ခုံးပုံဖြင့် ဘေရွတ်ဗွီလီတွင်
လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ဩဂုတ်လ အတွင်းက
ပစ်ချခဲ့ကြောင်း အစိုးရ ရုပ်မြင် သံ
ကြား ဌာနက ယနေ့ညကဖော်ပြ
သည်။

အဆိုပါ လက်နက်သည်ခေတ်မီ
ဆန်းပြားသည့် လေယာဉ်အားစွက်
ဆီးနိုင်စွမ်းရှိသောပထမဆုံး မြေပြင်
အခြေစိုက်ခုံးပုံဖြင့်ကြောင်းပြသလိုက်
ဖြင့် မြင်သည်ဟုအဆိုပါဌာနကဖော်
ပြသည်။ ထိုလေယာဉ်သည်ဆိုဗီယက်
လေတပ်၌ ခေတ်အမီရုံးလေ ယာဉ်
ဖြစ်သည်ဟုအစွဲစရားသည်
အစ်အိုင်ဂျီလေယာဉ်

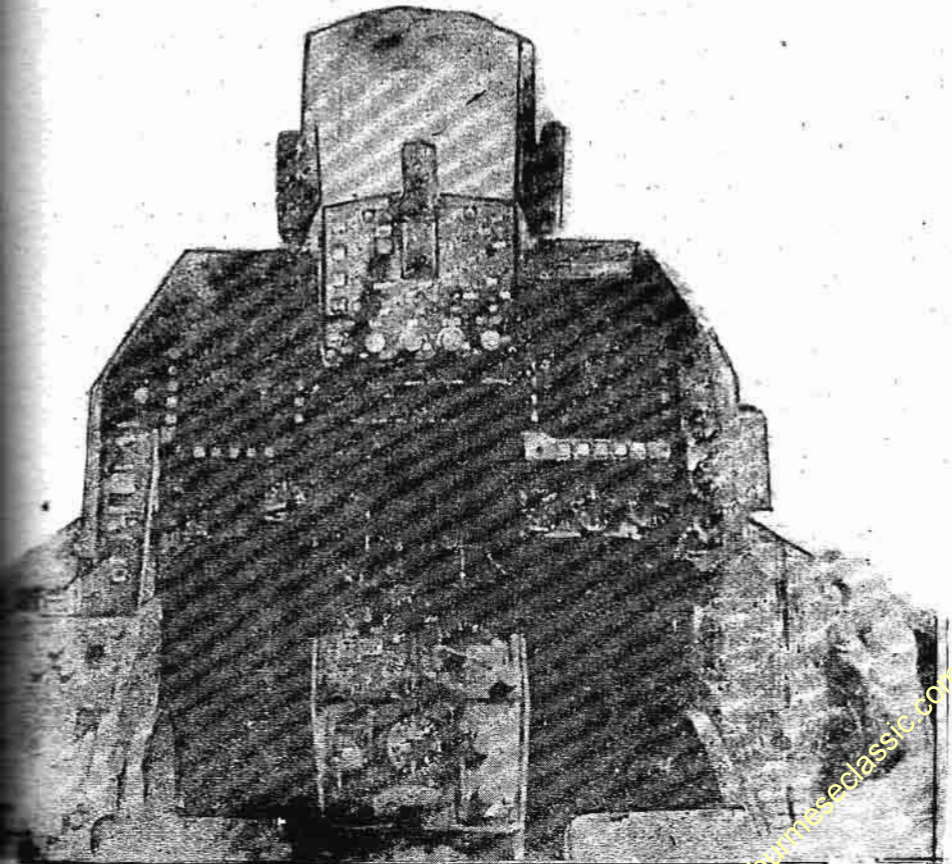

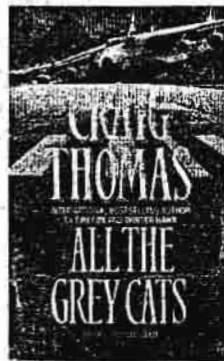
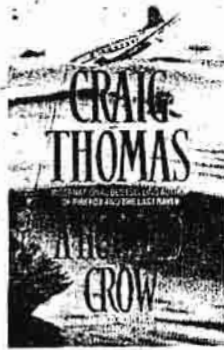
ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့တွင်... ..
ဧကန်ပြာထားသည် မိုင်းယားဖော့စ်
ဤရုပ်ရှင်ကား၌ ကမ္ဘာကျော်မင်းသားကြီး
'ကလင့်အိစ်ဂျင်' ခေါင်းဆောင် ပါဝင်ထားသည်။

အနောက်အုပ်စု၏ လေကြောင်းကာကွယ်ရေးကို တုန့်လှုပ်စေသော
မိုင်းယားဖော့စ်(သို့)အမ် အိုင်-ဂျီ(၃၁)

အောက်ဖိတီအိုင် / အက်ပ် ၁၆ လေယာဉ်ဦးပိုင်းခန်း၏
 လေယာဉ်မှူးရွေ့တွင်ရှိ ကွန်ပျူတာက အစီအစဉ် ငယားတွေ
 ချပြသည်။ ယင်းတွင် စစ်ဆင်ရေးအစီအစဉ်၊ ဗုံးပြုတ်ရမည့်
 စက္ကန့်၊ အရေအတွက်များ ကိုပါတခါတည်းပေးပြပေးသည်။
 လေယာဉ်မှူးက ယင်းအစီအစဉ်များကိုပကြိုက်လျှင် သူကြိုက်
 သည့်ပုံစံကို ကွန်ပျူတာအား အသံနှင့်ပြန်ခိုင်းနိုင်လေသည်။

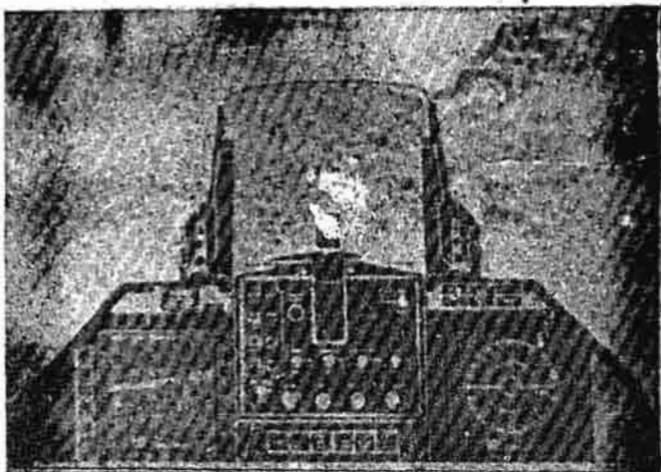

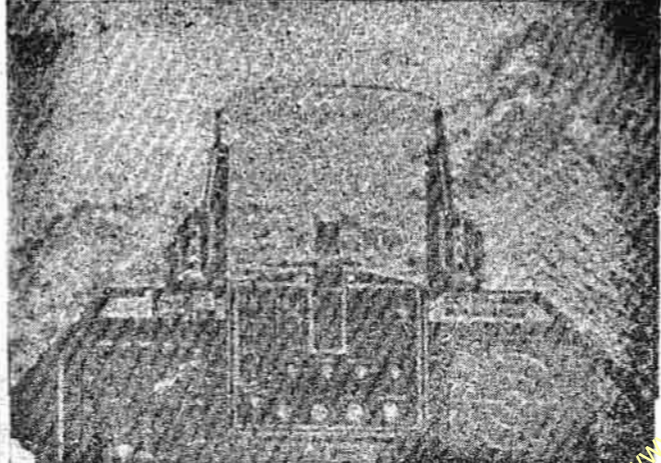
ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာကြီး CRAIG THOMAS ၏
နိုင်ငံအသီးသီးသို့ထုတ်ဝေခဲ့သော မှရင်းဝတ္ထုစာအုပ်များ

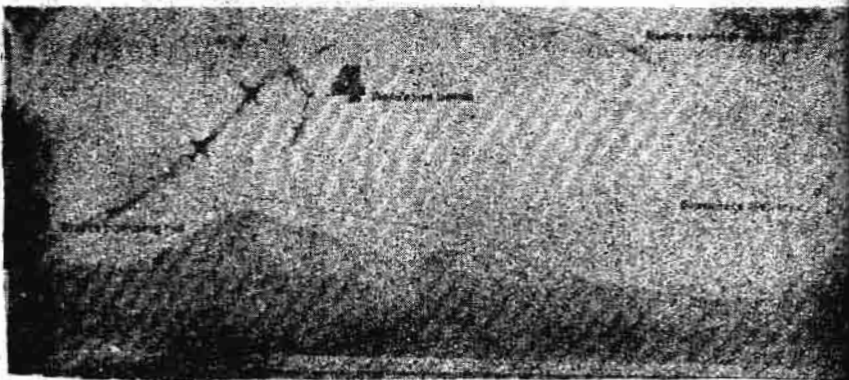
ပုံစံကျ အလုံအလျောက်ပုံကြံရန် ပျံတက်သွားသည့်အခါ အေ အက်စ် ဝီ ဆိုင် / အက်စ်-၁၆ ရဲ့ လေကြောင်းပြစ်နစ်က လေယာဉ်ကို သစ်ပင်ထိပ်ပျား၊ လောက်သာ မြင့်စေပြီး၊ ရန်သူ့တင့်ကားစစ်ကြောင်းတည်ရှိရာကို ဦးတည်ပျံသန်းစေပါသည်။ တင့်ကားတွေကို တွေ့မြင်လိုက်သည့်အခါ လေယာဉ်မှူးက ပစ်ကွင်း ရယူဖို့အတွက် အနီလွန်ရောင်ခြည်သုံး ကင်မရာနဲ့ လေဆာရောင်ခြည်လွှတ် ဂျာဗွေဇေး ကရိယာ အသုံးပြုသည်။

ပုံ(၁)

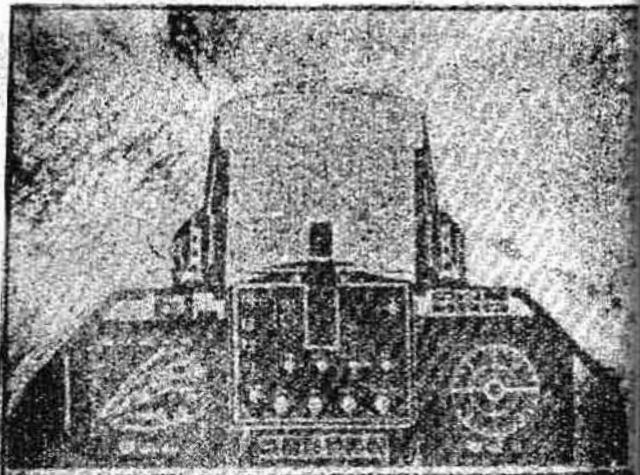

ပုံ(၂)

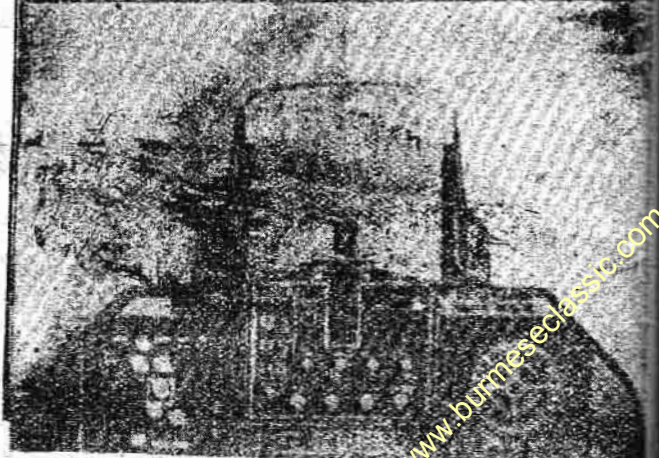

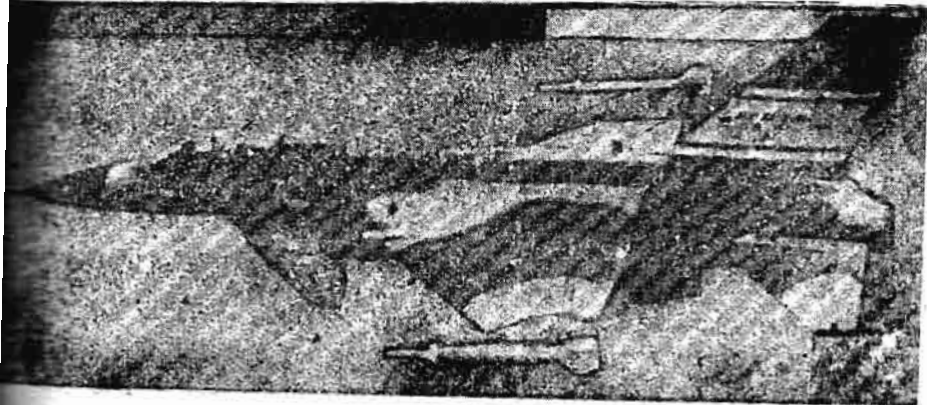
- ၃။ အပူလှိုင်းထိန်း ကွန်ပျူတာကစတင်ပြီး၊ ရန်သူ့တင့်ကား၊ များက လေယာ
အလွယ်တကူပစ်ခတ်ရအောင် ဘယ်ညာလူးလိင်္ဂခြေ၊ ပစ်ကွင်းအနေအထားကို
လေကားမှန်ကားချပ်မှာ တခါတည်း ဖော်ပြပေးသည်။
- ၄။ လေယာဉ်ကိုပြန်တွေ့လိုက်သည်နှင့် ရန်သူ့တင့်ကားတစ်ရုံအလယ်မှ တင့်ကား
ထံ အလိုအလျောက် ပစ်လွှတ်ပြီးသားဖြစ်သွားသည်။

ပုံ(၃)

ပုံ(၄)

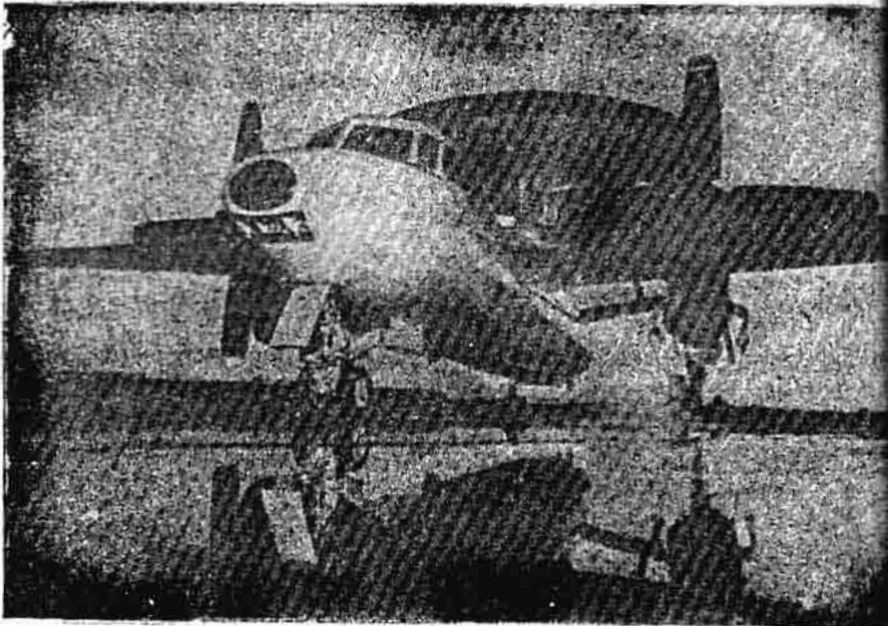

အရေရိကန် လေတပ်၊ ရေတပ်၊ အမျိုးသားလေကြောင်းနဲ့ အာကာသ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့(နာဆာ)တို့ ပူးပေါင်းထုတ် လုပ်လိုက်သည့် လေယာဉ်မှူးပါးပေါက် အမိန့်ပေးရုံနှင့် အလို အလျောက် ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းနိုင်သော....

အေ-အက်မ်-တီ-အိုင်/အက်မ် ၁၆-လေယာဉ်(AFTI F-

16-(Advanced Fighter Technology Integ- ration) ကွန်ပျူတာစက်တွေ အများဆုံး တပ်ဆင်တည် ဆောက်ထားသည်။ လူမပါနှင့် ပစ်မှတ်တွေဆီ တိုက်ခိုက် နိုင်၊ ဗုံးကြဲနိုင်သည်။ ပျံသန်းရေးထိန်းချုပ်ကွပ်ကဲသည့်ကွန် ပျူတာမှနေ၍ ပြောင်းလဲ လုပ်ဆောင်ချက်အဖြစ် မြေပြင် ရော လေထုတွင်ပါ၊ ပစ်မှတ်ကို တမဟုတ်ခြင်း ပစ်ခိုင်း နိုင်စွမ်း၏။

အမ်အိုင်ဂျီ ၂၅ လေယာဉ်ကို ဖမ်းချခဲ့ရာ၌ အဓိကနေရာမှ ပါဝင်ခဲ့သည့် အမေရိကန်လုပ် 'ဟော့ခ်အိုင်း' အမည်ရှိ အစွဲရေး ဆိုင်းလေယာဉ်။

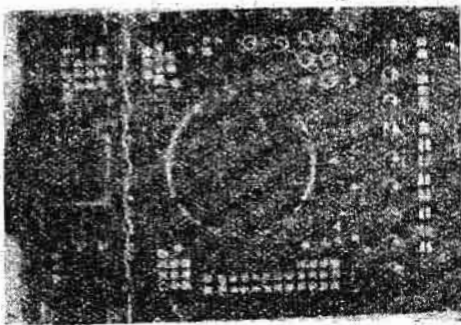
ယင်းလေယာဉ်သည် ဝေဟင်နှင့် မြေပြင် စစ်ပွဲအခြေအနေ အား မိုင်ပေါင်းများစွာမှနေ၍ ကွပ်ကဲထိန်းချုပ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိ၏။

၂။ လေယာဉ်လမ်းကြောင်းပြ ဆက်သွယ်နေပုံ။

မစ်-၃၁ လေယာဉ်နှင့် ပင်လယ်ပြင်တစ်နေရာ၌ တိုက်တဆိတ် ဆက်သွယ်နေပုံ။

...ence, symbols on screen are manipulated by Hawkeye controller as guide per Fig. 16 in finding and destroying a ship

အမ်-အိုင်-ဂျီ လေယာဉ်အား ခြေမှန်းခဲ့စဉ်က...
ဟေ့ဒ်အိုင်မှ ရှာဖွေ စီစဉ် ညွှန်ကြား ချေဖျက်နိုင်အောင်
စွမ်းဆောင်ပေးခဲ့သော အဆင့်ဆင့်ပြု မှတ်တမ်း။

ဟော့ခိအိုင်း လေယာဉ်အတွင်းရှိ ဗီဒီယိုမှန်သားပြင်ပျေ့ဝယ်—
 သက်ဆိုင်ရာ အချက်လက်ပေါင်းများစွာတို့အား ရှာဖွေစူးစမ်း
 နေကြသည့် အစွဲရေးလေယာဉ်မှူး(၃)ဦး—
 ဤဗီဒီယိုမှန်သားမှနေ၍ ရန်သူမိတ်ဆွေ ခွဲခြားနိုင်သည့်သာမက
 ရန်သူတို့၏ အနေအထား အခြေအနေ အားလုံးကိုပါ ပြောဆို
 စီစဉ်ညွှန်ပြနိုင်စွမ်းရှိ၏။

160543 Tuesday.

Richard, Have you seen the S.A.C. Radar reports on the initial trials of Firefox?
The Americans had everything, including the Breakfast bar in the air, monitoring the performance trials, based on Baranovich's b/w. ref times, flight path etc.

— she flew and — NOTHING!

② IF it's what I think it is — — then the Soviets have developed Anti-Radar for Firefox. and the Dev-Line can be put away along with the longbow and cutlass!

③ Advise the P.M. — NOW

In haste
Kenneth

ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ခံမှ ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်ထံပေးသည့် မှုရင်းစာ —
(စာပိုဒ်အကြောင်းအရာကို စာဖတ်သူ (၁၁) တင်ကြည့်ပါ။)

LENCH WITH SHAWING?
— THOR. 215

Estimating AT7
Check with Jimmy

Call Mr. 2156 on 7th.

KNOWN FACTS 22 AUG 76

- ① The A6 10-15 years ahead of M.R.C.1 and USAF's Y16.
- ② It will be flying by 1980 - Operational by ?
- ③ Performance - projected Mach 5 plus etc!
- ④ Designed around Adv. Tech. Engines and possesses Thought Guided Weapons System — Nato does not. — not in it vicinity!
- ⑤ Nato condemned - without explanation — FIREFOX
- ⑥ We do not have — a) the budget b) technology. so — we must have the Firefox!

SOLUTION?

Simple really

STEAL ONE

Talk to Jimmy Ferrante etc.

“ပွင့်ယားပေ့စာ” နှင့် ပတ်သက်၍ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်ထံပေးသည့် စာရွက်အုပ်မှ မှုရင်းစာ။
(စာပိုဒ်အကြောင်းအရာကို စာဖတ်သူ (၆) တင်ကြည့်ပါ။)

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

၀

ပဟာဗျူဟာ အပြောက်ဆုံး လေယာဉ်

မော်စကိုမြို့တော် အရှေ့ဘက် မိုင်(၆၀၀) ကွာသည့် နေရာတစ်နေရာတွင် ဆိုဗီယက်တို့သည် ကမ္ဘာပေါ်၌အဆင့်မြင့်ဆုံး “မဟာဗျူဟာ အမြောက်ဆုံး လေယာဉ်” တို့ကို တည်ဆောက်လျက်ရှိ၏။ လေယာဉ်မှာ စက်ယန္တရားအားလုံး တပ်ဆင်ပြီးဖြစ်သည်။ စစ်လက်နက်များ တပ်ဆင်ရန်သာကျန်တော့သည်။ ထိုလေယာဉ်မှာ မစ်-၃၀ (MIG-31) ပင်ဖြစ်သည်။ နေတိုးစစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့က ယင်းလေယာဉ်ကို “ ဖိုင်းယားဖော့စ်” (Fire fox) ဟုလျှို့ဝှတ်အမည်ပေးထား၏။

လေယာဉ်သည် တစ်နာရီလျှင် မိုင် (၄၀၀၀) ထိပျံသန်းနိုင်ပြီး မည်သည့်ရေဒါနှင့်မှ ဖမ်းမရအောင်ရေဒါရှောင်တိမ်းနိုင်သောယန္တရားလည်းတပ်ဆင်ထား၏။ ကွန်ပျူတာဖြင့် ထိန်းချုပ်ပြီးပစ်မလွှဲခုံးပျံလက်နက်များလည်း တပ်ဆင်ထား၏။ ဤလေယာဉ်သည် အနောက်နိုင်ငံများအဖို့ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ဖြစ်နေလေသည်။ မဟာဗျူဟာလက်နက်ကန့်သတ်ရေးနှင့် လက်နက်ထိန်းချုပ်ရေးတို့တွင်လည်း တစ်ဖက်စောင်းနင်းဖြစ်နေလေ၏။ ထို့ကြောင့် အနောက်နိုင်ငံ စက်မှုပါရဂူများအဖို့ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သော လေယာဉ်ကိုထုတ်လုပ်ရန် လိုအပ်လာသည်။

ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့နှင့် စီ-အိုင်-အေ ထောက်လှမ်းရေးတို့က အပူတပြင်းစဉ်းစာနေကြသည်။ အနောက်နိုင်ငံ စက်မှုပါရဂူများ တီထွင်ထုတ်လုပ်တောင်မှ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ် စံချိန်မီရန် အချိန်ကာလအတော်ကြာပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ အချိန်ကုန်လှပမ်း မဖြစ်လေအောင် ဆိုဗီယက်တို့၏ မစ်-၃၁ လေယာဉ် တစ်စီးရရန် ကြံစည် ကြလေတော့သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

→ လေယာဉ်ပိုင်လောကစိတ်အာရုံထဲ စဉ်စားလိုက်သည်နှင့် လေယာဉ် ပွာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ဒုံးပျံလက်နက်တွေဟာ စိတ်အာရုံပေါ်တဲ့ နေရာကို ပစ်ခတ်ပြီးသားဖြစ်နေတယ်။

→ ဒီလောက်ခေတ်ပီ ဆန်းကျယ်တဲ့ လေယာဉ်ကို အနောက် နိုင်ငံကလူတွေဟာ ပကြောက်ပဲနေနိုင်ပါ့ပလား။ ။

“ ကျွန်ုပ်ဆန္ဒ ”

ဥပဒေအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တာဝန်သတ်မှတ်ချက်
အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်စွန့်စားခြင်းမဟုတ်ပါ။
ပြည်သူလူထုက ခိုင်းစေခြင်းလည်းမဟုတ်။
ပြည်သူလူထု ကောင်းချီးဩဘာပေးရန် အတွက်လည်း
မဟုတ်။

ကျွန်ုပ်၏သဘောအလျောက် စွန့်စားခဲ့ခြင်းပင်။

ကျွန်ုပ်သည် တိမ်တိုက်တွေကြားမှာ ပြေးကစားနေချင်သည်။

အတိတ်ကဘဝသည် မည်မည်ရရ ဘာမှတန်းဖိုးဖြတ်၍မရ။
အနာဂတ်ဘဝကို မျှော်ကြည့်ပြန်တော့လည်း မည်မည်ရရ ဘာမှ
မျှော်လင့်စရာမရှိ။ လူဆိုသည်မှာ မွေးဖွားလာပြီးနောက် သေခြင်းသို့သာ
ရောက်ကြပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည်သေမှာကိုလုံးဝမကြောက်။

ကျွန်ုပ်သဘောအလျောက် စွန့်စားခဲ့၏။

ဒဗလျှ- တီ- ယက်သ်

→ (Firefox) ဖိုင်းယားဖော့စ် ဟု နေတိုး စစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့က လျှို့ဝှက် အမည်ပေးထားသော လေယာဉ်သည် လေကြောင်းကာကွယ်ရေး လောကကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ် အကောင်းဆုံး လေယာဉ်ဖြစ်သည်။ ယင်းလေယာဉ်ကား မစ်- (၃၁) ပင်တည်း။

→ (Firefox) ဖိုင်းယားဖော့စ်ဟု နေတိုးစစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့က လျှို့ဝှက် အမည်ပေးထားသော လေယာဉ်သည် တစ်နာရီလျှင် မိုင်(၄၀၀၀) ပျံသန်းနိုင်ပြီး မည်သည့်ရေဒါမှ ဖမ်းမမိနိုင်။

→ (Firefox) ဖိုင်းယားဖော့စ်ဟု နေတိုးစစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့က လျှို့ဝှက် အမည်ပေးထားသော လေယာဉ်တွင် မလွဲတန်းပစ်ခတ်နိုင်သည့် ဒုံးပျံလက်နက်များ တပ်ဆင်ထားသည်။

→ (Firefox) ဖိုင်းယားဖော့စ်ဟု နေတိုးစစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့က လျှို့ဝှက် အမည်ပေးထားသော လေယာဉ်အား မည်သည့်လက်နက်နှင့်မှ ပစ်ချ၍မရနိုင်။

အနောက်နိုင်ငံအတွက် ဤမျှလောက်တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ် ကောင်းသော လေယာဉ်ကိုရအောင် မည်ကဲ့သို့ကြံဆောင်ရပါမည်နည်း။ ခိုးမှသာ ရနိုင်တော့မည်။

ယင်းကဲ့သို့ခိုးရန်အတွက် ကြံဆောင်အားထုတ်ခြင်းသည်ပင်လျှင် “ မစ်- (၃၁) စစ်ဆင်ရေး ” ပင်မဟုတ်ပါလော။

“နေလယ်အိပ်ပက် ကယောက်ကယက်”

လက်နှစ်ဘက်ပိုက်ထားရင်း ကုတင်ပေါ်လှဲကာ မျက်နှာကျက် ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။ တစ်စုံတစ်ခုကိုလေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေ သည်။ ကုတင်ပေါ် စန့်စန့်လေးအိပ်ရင်း စဉ်းစား၏။ သူ့အတွေးကား ကမ္ဘာတစ်နေရာသို့ ရောက်နေလေသည်။

ညအိပ်မက် ကယောက်ကယက်တော့မဟုတ်။ သူ့မျက်စိထဲတွင် လေယာဉ်ပျံငါးစင်းနေသည်ကို မြင်ယောင်နေမိ၏။ တိမ်သလ္လာကြားတွင် အမ်- အိုင်- ဂျီ(၂၁) (MIG-21) လေယာဉ်ကိုရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရ သည်။ ထိုနောက် ဖန်တန်ဂျက်လေယာဉ်နောက်လိုက်လာသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ဤသည်ကား ဝီယက်နမ် စစ်ပွဲကာလက တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့ သော ဖြစ်ရပ်များပင်။

သူ့အတွေးမရပ်သေး။ အတွေး၏ နောက်ကွယ်တွင် တကယ်ဖြစ် ရပ်များက မျက်စိထဲပေါ်လာ၏။ လွန်ခဲ့သောနှစ်က ဂျပန်ပြည် ဟိုတိုင်ဒိုကျွန်းပေါ်တွင် ထိုးဆင်းခဲ့သည့် ဆိုဗီယက် လေယာဉ် ကို မျက်စိထဲမြင်ယောင်မိပြန်၏။ ထိုအချိန်၊ ထိုအခါက ဆိုဗီယက် တို့၏ မဟာဗျူဟာမြောက်ဆုံး မစ်- ၂၅ လေယာဉ်သည် မဟာမိတ် နယ်မြေတွင် ပထမဆုံး ဆင်းသက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်ပိုင်လော့၊ မီခေးလ် ဝိုလော့စကီးကိုလည်း မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်လာ၏။

တစ်ယောက်တည်းကုတင်ပေါ် လူးလွန်နေ၏။ သူတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေစိုနေသည်။ အတွေးကြောင့် သူ့အိပ်နေသော အခန်းပင် ချာချာလည် နေသလားဟု ထင်မိသည်။ ထိတ်လန့်ဖွယ်အတွေးတို့က 'မစ်ချယ်ဂျန်' ကို ဆုပ်ကိုင်ဖမ်းစားထားလေပြီ။

+ +

၁၉ ၇၅ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ ၂၂ရက်နေ့ထိ တွေ့ရှိချက်များ

- (၁) ယူအက်စ်အေအက်စ် (USAF) လေယာဉ် အမျိုးအစားများ ထက် အစွမ်းထက်သည်။
 - (၂) ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ ယုံသန်းနိုင်သည်။
 - (၃) တစ်နာရီလျှင် (၅) မက်နှုန်းထိ ယုံသန်းနိုင်သည်။
 - (၄) လေယာဉ်တွင် ခေတ်မီ ကွန်ပျူတာနှင့် ရေဒါများ တပ်ဆင်ထားပြီး ပစ်ခတ်ခံနိုင်စွမ်းလက်နက်များလည်း တပ်ဆင်ထားသည်။
 - (၅) ယင်းလေယာဉ်မျိုး နေတိုးအုပ်စုတွင် မရှိသေး။
 - (၆) ကျွန်ုပ်တို့မှာ ခွင့်ပြုဘဏ္ဍာရေးငွေမရှိ။ အဆင့်မြင့်စက်မှု အတတ်ပညာ လည်းမရှိ။ ကျွန်ုပ်တို့မှာလက်ပဲရှိသည်။
 - (၇) ကျွန်ုပ်တို့ ဘာလုပ်ကြမည်နည်း။ အဖြေရှာရန်လိုသည်။
 - (၈) အဖြေကား ။
- မစ်(၃၁) စစ်ဆင်ရေး ပင်မဟုတ်ပါလော။

USAF - United State Air Force
အမေရိကန် လေတပ်မတော်

ကျော်စင်ထွန်းစာပေ

→ မင် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်

ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်မှ ဝန်ကြီးချုပ်ထံသို့

နေ့စွဲ။ ၄-၂-၇၆

လေးစားအပ်သော ဝန်ကြီးချုပ်ခင်ဗျား

ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းတွင် တည်ဆောက်လျက်ရှိသော မီကိုယန်
စီမံကိန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အသေးစိတ်အစီရင်ခံပါရန် ဝန်ကြီးချုပ် ညွှန်ကြား
ချက်အရ လွန်ခဲ့သော ဆောင်းတွင်းတုန်းက ဘဲလ်ယာဒ်စခန်း၏
ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ မစ္စတာ အော်ဗရေထံမှ ကျွန်တော် လက်ခံရရှိ
ထားသော အစီရင်ခံစာကို ပူးတွဲပေးပို့အပ်ပါသည်။ သူ၏ အစီရင်ခံစာ
သည် အခြေခံကျပြီး ဝန်ကြီးချုပ်အတွက် ကျယ်ပြန့်စွာ ဝေဖန်သုံးသပ်ခွင့်
ရရှိပါလိမ့်မည်။

လေးစားစွာဖြင့်
ရစ်ချက်ကွန်မင်ဟမ်း

ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်

ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်သို့

နေ့စွဲ။ ၁၈-၉-၇၅

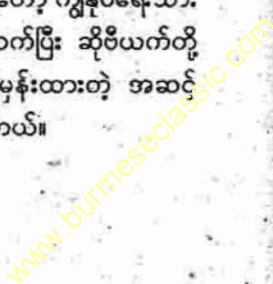
လေးစားအပ်သော ကွန်မင်ဟမ်း

ပို့နေကျ အစီရင်ခံစာကို လူကြီးမင်း လက်ခံရရှိလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါတယ်။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှာ အမ်အိုင်ဂျီ လေယာဉ်ထုတ်လုပ်ရေး စီမံကိန်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆိုဗီယက်တို့ဟာ မစ် (၃၁) အမျိုးအစား လေယာဉ်ကို ထုတ်လုပ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်သတင်းပေးပို့ပြီးပါပြီ။ နေတိုး စစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့က ဖိုင်းယားဖော့စ် လျှို့ဝှက်အမည်တောင် ပေးထားခဲ့လေပြီ။ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ လူကြီးမင်းဟာ ကျွန်ုပ်အကြံဉာဏ်ကို တောင်းခံထားတယ်။ ကျွန်ုပ်ပေးမယ့် အကြံဉာဏ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး လိုအပ်ချက်တွေ စီစဉ်ပြီးပြီလား။

မစ် (၃၁) နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆိုဗီယက်တို့ အဘယ်မျှ အားထားတယ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်ကို မေးဖို့တောင်မလိုပါဘူး။ ဆိုဗီယက်တို့ဟာ မစ်(၃၁) လေယာဉ်ကို အတော်များများ ထုတ်လုပ်ဖို့ ပြင်ဆင်စီမံထားပါတယ်။ မစ် (၂၅) (Foxbat) လေယာဉ်ဟာ အမေရိကန်တို့လက်ထဲ ရောက်သွားတဲ့ အတွက် မစ် (၂၅) ထက် အဆင့်မြင့်တဲ့ မစ် (၃၁) ကို ထုတ်လုပ်ဖို့ စီမံလိုက်တာပဲ။

ဒါပေမယ့် မစ် (၃၁) စီမံကိန်းမအောင်မြင်မီ မစ် (၂၅) ကိုပဲ ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့လေတပ်မှာ အားအထားရဆုံး လေယာဉ်အဖြစ် အသုံးပြုနေပါတယ်။ မစ် (၂၅) က ယန္တရားအစိတ်အပိုင်းအချို့ကိုဖြုတ်ပြီး မစ် (၃၁) မှာ ပြောင်းလဲတပ်ဆင်တယ်။ သို့သော်လည်း ဆိုဗီယက်တို့မှာ အရေးကြီးတဲ့ စက်ရုံသုံးရုံ ဆောက်လုပ်ထားပါတယ်။ ဒီစက်ရုံတွေဟာ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ထုတ်လုပ်ဖို့အတွက်ပဲ။

လေယာဉ်ရဲ့စွမ်းပကားနှင့် ပတ်သက်လို့တော့ ကျွန်ုပ်ရေးသားဖော်ပြခြင်းမပြုတော့ပါဘူး။ ဒီလေယာဉ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆိုဗီယက်တို့ အထူးအားထားနေပါတယ်။ ဆိုဗီယက်တို့ မျှော်မှန်းထားတဲ့ အဆင့်အတန်းမီလိမ့်မယ်လို့လည်း သူတို့ယုံကြည်နေကြတယ်။

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

၉

ထောက်လှမ်းရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီးပြောရယင် ကျွန်ုပ်တို့အင်မတန် ကံကောင်းတယ်လို့ ပြောရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ် 'ဗရန်နီဗစ်ချ်' ဟာ လေယာဉ်တည်ဆောက်ရေး စခန်းမှာ အလုပ်လုပ်နေရတယ်။ လေယာဉ်ပုံစံထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ စစ်လက်နက်များ တီထွင်ရေးဌာနစိတ်မှာ အလုပ်လုပ်နေတယ်။ ၎င်းပြင် အခြားရဲဘော် နှစ်ယောက်ကိုလည်း သူစည်းရုံးထားတယ်။ အဲဒီ ရဲဘော်နှစ်ယောက်က တော့ မော်စကိုမြို့စွန့် ရေပိုက်ပြုပြင်ရေးဌာနမှာ အလုပ်လုပ်နေကြတဲ့ ဒေးဗစ်အက်ကလစ်နှင့် ယူပင်းစကီးတို့ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ထောက်လှမ်းဖို့အင်အားမလုံလောက်သေးပါဘူး။ ဗရန်နီဗစ်ချ် ဟာ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ယန္တရား တပ်ဆင်ရေးဌာနစိတ်မှာ အလုပ်လုပ် ရတဲ့သူမဟုတ်တဲ့အတွက် လေယာဉ်နှင့် ပတ်သက်လို့ အနည်းငယ်ပဲ သိရပါတယ်။ အတွင်းကျကျ မသိနိုင်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် အဲလ်ယာဒ်စီမံကိန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ခု ခုလုပ်ဖို့ လိုအပ်နေပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အကြံပေးချင်တာက လေယာဉ်ကို ခိုးယူဖို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ အခြားနည်းလမ်းမရှိပါဘူး။ ယန္တရားအပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားတဲ့ လေယာဉ်တစ်စင်းကို ခိုးထုတ်ခြင်းသည်သာ အကောင်း ဆုံးသော ဆောင်ရွက်ချက်ပါပဲ။

ဒါကြောင့် လေယာဉ်ကို ခိုးပြီးမောင်ပြေးဖို့ဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အင်မတန် ကျွမ်းကျင်တဲ့ပိုက်လော့တစ်ယောက်ကို လိုအပ်နေပါတယ်။ အမေရိကန် ပိုင်းလော့တစ်ယောက်ခေါ်ယင် ပိုကောင်းမှာပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆီကရှိတဲ့ ပိုင်းလော့တွေဟာ အဆင့်မြင့်သင်တန်းတွေ မတက်ခဲ့ဘူးတော့ အတွေ့အကြုံနည်းတယ်။ အထူးသဖြင့် ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲမှာ ပါဝင်ဖူးတဲ့ အမေရိကန်ပိုင်းလော့ဆိုယင် ပိုကောင်းတယ်။ ကျွန်ုပ်လူတွေဟာ မော်စကို မှာလည်းရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ အဲလ်ယာဒ်စခန်းမှာလည်း ရှိပါတယ်။ သည်ကိစ္စ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ စီစဉ်လို့ ရနိုင်ပါတယ်။

သည်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး စဉ်းစားပါဦး။

ကျွန်ုပ်လည်း အဖြေရှာပါဦးမယ်။

လေးစားစွာဖြင့်
ကက်နက်အော်ဗရေ

နေ့စွဲ။ ၁၁-၂-၇၆

ဝန်ကြီးချုပ်ထံမှ ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်သို့

ကျွန်ုပ်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်နှင့်ပတ်သက်၍ စောလျင်စွာ ပြန်ကြားလာသဖြင့် များစွာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ လေယာဉ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ အချက်အလက်များစွာ ကျွန်ုပ်သိချင်ပါသေးတယ်။ လေယာဉ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး လွန်ခဲ့တဲ့ (၃) နှစ်လောက်က အော်ဗီယေး ပေးပို့ ထားတဲ့ အစီရင်ခံစာတွေအားလုံး ပို့ပေးပါလား။ အသေးစိတ် လေ့လာချင် လို့ပါ။

လေးစားစွာဖြင့်
အင် ဝ ရူး ဂ ရေ ဟမ်း

နေ့စွဲ။ ၁၃-၂-၇၆

ကက်နက်အော်ဗရေးသို့

ကက်နက် -

မနေ့က ဝန်ကြီးချုပ် ပေးပို့ခဲ့တဲ့စာ ပူးတွဲပေးပို့လိုက်ပါတယ်။ ဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့ ထင်မြင်ယူဆချက်ကိုလည်း ခင်ဗျားတွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ လေယာဉ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ထင်မြင်ယူဆချက်တွေပါပဲ။

ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ ဘဲလ်ယာဒ်စီမံကိန်းဟာ ကျုပ်တို့အတွက် ရတက်မအေးစရာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား အကြံပြုထားတဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ ပိုင်းလော့ကောင်းတစ်ယောက်လိုတယ်။ သည်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စီ-အိုင်အေကို မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ယင် မကောင်းဘူးလား။ ဘဲလ်ယာဒ်စီမံကိန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စီ-အိုင်-အေ တို့လည်း စိတ်ဝင်စားမှာပဲ။ ပြီးတော့ ဆိုဗီယက်တို့အသုံးပြုတဲ့ လေယာဉ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ယန္တရားတွေကိုလည်း သိရယင် ကောင်းမယ်။

ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့်
ရစ်ချတ်ကွန်မင်ဟမ်း

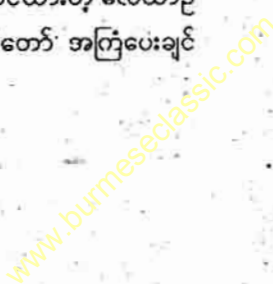
ဝန်ကြီးချုပ်ထံသို့

လေးစားအပ်သော ဝန်ကြီးချုပ်ခင်ဗျား -

ကျွန်တော်တို့ မဟာမိတ်အဖွဲ့က "ဖိုင်းယားဖော့စ်" လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ အမ်-အိုင်-ဂျီ (၃၁) ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့လေယာဉ်မှာ အသုံးပြုတပ်ဆင်ထားတဲ့ စက်ယန္တရားတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စုံစမ်းဖို့ ဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကို ကျွန်တော် လက်ခံရရှိပါတယ်။

သည်ကိစ္စဟာ စုံစမ်းဖို့ သိပ်မလွယ်ပါဘူးခင်ဗျား။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ကို သတင်းပေးနေတဲ့ "ဗရန်နိုဗစ်ချ်" ဟာ စက်ယန္တရား တပ်ဆင်ရေးလုပ်ငန်းနဲ့ တိုက်ရိုက်မသက်ဆိုင်တော့ အတွင်းကျကျ မသိနိုင်ပါဘူး ခင်ဗျား။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှာ လုံခြုံရေးကလည်း သိပ်တင်းကျပ်တယ်။ တစ်ခုတော့ရှိပါတယ်။ လေကြောင်းမှာ ဆိုဗီယက်တို့ လျင်မြန်စွာ တိုးတက်လာတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ဝန်ခံရလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ လေကြောင်းတိုက်ခိုက်ရေးမှာ ပိုပြီး တိုးတက်လာတယ်။ တိုးတက်မှုအားလုံးဟာလည်း ဒီလေယာဉ်မှာ တွေ့ရမှာပဲ။

ကျွန်တော်တို့ ရရှိနေတဲ့ သတင်းတွေဟာ ဗရန်နိုဗစ်ချ် ဆီကလာတဲ့ သတင်းများဖြစ်ပါတယ်။ ဗရန်နိုဗစ်ချ် ဟာ လေယာဉ်မှာ တပ်ဆင်အသုံးပြုတဲ့ အဆင့်မြင့်လက်နက်တွေ ထုတ်လုပ်တဲ့ အီလက်ထရွန်းနစ်ဌာနစိတ်မှာလည်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ပါတယ်။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှာ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ လုပ်ငန်းအားလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့သတင်းကိုတော့ "ဗရန်နိုဗစ်ချ်" မပေးနိုင်ပါဘူး။ သူတို့လည်း သတင်းစုံပေးဖို့ ကျွန်တော်တို့ တာဝန်မပေးသင့်ပါဘူး။ လေယာဉ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သတင်းအစ အဆုံး ကျွန်တော်တို့ ရဖို့ မလွယ်ဘူး။ အဆောင့်အကြပ်ကလဲထူပါတယ်။ ဒီတော့ အကောင်းဆုံးကတော့ ယန္တရားအပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားတဲ့ လေယာဉ်တစ်စီးကို ခိုးယူတာဟာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ကျွန်တော် အကြံပေးချင်ပါတယ်။

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

၁၃

သည့်အပြင် ယနေ့ ဆိုဗီယက်တို့ လေယာဉ်မှာ တပ်ဆင်ထား
တဲ့ ဝေဟင်မှမြေပြင်ပစ်နှင့် ဝေဟင်မှ ဝေဟင်ပစ် ဒုံးပျံလက်နက်တွေဟာ
လည်း အတော်ဆန်းကျယ်ပြီး ပစ်မှတ်ကို မလွဲတမ်းပစ်ခတ်နိုင်ပါတယ်။
စွမ်းပကားလည်း အလွန်ထက်မြက်ပါတယ်။ ဒီကဏ္ဍနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ကျွန်တော်တို့ အနောက်နိုင်ငံက လက်နက်ထုတ်လုပ်မှုဟာ နောက်မှာ
ကျန်ရစ်နေပါပြီ။ ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ စွမ်းဆောင်မှု စံချိန်ကိုမိဖို့ဆိုတာ အချိန်
အတော်ကြာပါဦးမည်။

သည်အတွက်ကြောင့် ဆိုဗီယက်တို့ ပြုလုပ်ထားတဲ့
စက်ယန္တရား အားလုံး သိရှိအောင် အမ်-အိုင်-ဂျီ (၃၁) တစ်စင်း ခိုးယူဖို့ပဲ
ကျွန်တော် အကြံပြုချင်ပါတယ်။

လေးစားစွာဖြင့်
ကက်နက်အော်ဗရေ

နေ့စွဲ။ ၂၄-၉-၇၆

ဝန်ကြီးချုပ်မှတက်နက်သို့

ချစ်ခင်လေးစားအပ်သော အော်ဗရေး. . . .

ခင်ဗျားရဲ့စာကို ဖတ်ရတဲ့အတွက် အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့စိုးရိမ်ပူပန်မှုကိုလည်း ကျွန်ုပ်များစွာ စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လောလောဆယ်တော့ ခင်ဗျားရဲ့ အကြံပြုချက်ကို ဖယ်ရလမ့်မယ်။ မကြာသေးခင်က ဒုတိယဗိုလ် ဗိုလော့စကီး မောင်းပြေးလာတဲ့ မစ် (၂၅) လေယာဉ်ဟာ ကျုပ်တို့ မဟာမိတ်လက်ထဲ ရောက်ခဲ့ပြီး မဟုတ်လား။ ဒီလေယာဉ်မှာတပ်ဆင်ထားတဲ့ ယန္တရားဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ကျုပ်တို့ သိခဲ့ပါပြီ။ ဒါကို ပြန်လည်ပြုပြင်ဖို့ဆိုတာ ဆိုဗီယက်တို့မှာ နှစ်ကာလအတန်ကြာအောင် အချိန်ယူရလမ့်မယ် မဟုတ်လား။ သိပ်လည်း စိုးရိမ်ကြီးစရာ မလိုသေးဘူးထင်တယ်။

လေးစားခင်မင်စွာဖြင့်
အင်ဒရူးဂရေဟမ်း

နေ့စွဲ။ ၃၀-၉-၇၆

ကက်နက်မှဝန်ကြီးချုပ်သို့

ချစ်ခင်လေးစားအပ်သော ဝန်ကြီးချုပ် ခင်ဗျား

ဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့ စာကို ဖတ်ရသဖြင့် များစွာ ဝမ်းသာမိပါတယ်။ နေတိုးက လျှို့ဝှက်အမည်ပေးထားတဲ့ ဖော့စ်ဘက် (Foxbat) လေယာဉ် မစ် (၂၅) ဟာ အခု နေတိုးက လျှို့ဝှက်အမည်ပေးထားတဲ့ ဖိုးယားဖော့စ် လေယာဉ် မစ် (၃၁) နဲ့ ယှဉ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် မစ် (၂၅) ဟာ ကလေးကစားစရာလို ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီလေယာဉ်နဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ကျွန်တော်တို့ လျှော့တွက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဖော့စ်ဘက်တောင်မှ ဂျပန်ပြည်ဟိုကိုင်ဒီကျွန်းမှာ ထိုးဆင်းတုန်းက ဂျပန်ရေဒါတွေ ဖမ်းမိဘူးဆိုတာ ဝန်ကြီးချုပ်အသိပဲမဟုတ်လား။ ဒါကိုကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မဟာမိတ်တွေရဲ့ ကာကွယ်ရေးစနစ်ဟာ ချွတ်ယွင်းအားနည်းနေသေးတယ်ဆိုတာ သက်သေပြနေပါတယ်။

ထို့အပြင် ဂျပန်စက်မှု ပါရဂူကြီးများရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကိုလည်း သတိပြုသင့်ပါတယ်။ မစ် (၂၅) ဟာ စက်မှုဆိုင်ရာ အတတ်ပညာ အစွမ်းကုန် ဖြည့်ဆည်းတည်ဆောက်ထားခြင်းမဟုတ်နိုင်ဘူးတဲ့။ တိုက်တေ နီယံ သတ္တုထက် သံမဏိသံတွေကို ပိုပြီး အသုံးပြုထားတယ်။ ပုံသန်းနှုန်းကိုပဲ ကြည့်ကြည့်၊ အီလက်ထရွန်းနစ် ယန္တရား တွေကိုပဲ ကြည့်ကြည့် ကျွန်တော်တို့ ထင်သလောက် အစမ်းထက်မြက်မှု မရှိခဲ့ပါဘူး။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘဲလ်ယာဒီစီမံကိန်းစခန်းက “ဗရန်နိုဗစ်ချ်” ရဲ့ အစီရင်ခံစာကိုလည်း အလေးအနက်ထား စဉ်းစားရမယ်။ မစ် (၃၁) ဟာ မစ် (၂၅) ထက် အဆပေါင်းများစွာသာအောင် စီမံတည်ဆောက်ထားပါတယ်။ မစ် (၂၅) ရဲ့ ချွတ်ယွင်းချက်တွေကို မစ် (၃၁) မှာ ပြုပြင်ထားတယ်လို့ “ဗရန်နိုဗစ်ချ်” က မှတ်ချက်ချထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့်

ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှာ တည်ဆောက်နေတဲ့ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်
အကြောင်း ကိုတော့ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ တိတိကျကျ မသိတာ
အမှန်ပါပဲ။

လေးစားစွာဖြင့်
ကက် နက် အော် ဝ ရေး

၁၆၀၀ နာရီ၊ အင်္ဂါနေ့

ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်သို့

ရစ်ချတ်. . . .

ဖိုင်းယားဖော့စ် ပျံသန်းတဲ့အခါ ရေဒါထဲမှာ မြင်ရသလား။ အမေရိကန်တွေကတော့ လေထုထဲ ဖြစ်ပေါ်တဲ့ တိမ်လွှာအစက်ကလေးတွေ မြင်ရတယ်တဲ့။ ဗရန်နိုဗစ်ချ် ပေးပို့ထားတဲ့ အစီရင်ခံစာပါ အချက်အလက်တွေပေါ် အခြေခံပြီး စိစစ်ခဲ့ကြတာပဲ။

ကျွန်တော်တို့ထင်တဲ့အတိုင်း ဆိုဗီယက်တို့ဟာ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်မှာ ရေဒါရှောင်တိမ်းတဲ့ ကိရိယာတွေ တပ်ဆင်ထားတာ သေချာတယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုလုပ်ယင် ကောင်းမလဲဆိုတာ ဝန်ကြီးချုပ်ကို အကြံပြုတင်ပြပါ။ အခု ချက်ချင်းပဲ တင်ပြပါ။

လေးစားစွာဖြင့်
ကက်နက်အော်ဗရေး

နေ့စွဲ။ ၃-၇-၇၉

ကက်နက်မှ ဝန်ကြီးချုပ်ထံသို့

လေးစားအပ်သော ဝန်ကြီးချုပ်ခင်ဗျား

ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ ရေဒါရှောင်တိမ်းရေး ကိရိယာဟာ ဘယ်လို ကိရိယာမျိုးဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်လို လည်ပတ်နေတယ် ဆိုတာတွေ ကျွန်တော် မသိရှိသေးပါဘူး။ ဘဲလ်ယာဒီစီမံကိန်းစခန်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်စားလှယ်ဆီက သိခဲ့တဲ့အချက်ကတော့ ရေဒါဖမ်းမမိနိုင်အောင် ပြုလုပ်ထားတဲ့ ကိရိယာဟာ စက်ယန္တရားဆိုင်ရာ ကိရိယာလည်း မဟုတ်ဘူး။ အီလက်ထရွန်းနစ် ကိရိယာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မည်သည့် စက်ကိရိယာနဲ့မှ စမ်းသပ်ရှာဖွေလို့ မရနိုင်ဘူးတဲ့။

ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ ရေဒါ ရှောင်တိမ်းရေးကိရိယာဟာ ကျုပ်တို့ဆီ က ထုတ်လုပ်တဲ့ ရေဒါလမ်းကြောင်း ရှုပ်ထွေးအောင်ပြုလုပ်တဲ့ 'ချပ်' ဆိုတဲ့ ကိရိယာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ အမေရိကန်တွေ ပြုလုပ်ထားတဲ့ ရေဒါ လမ်းကြောင်း ရှုပ်ထွေးစေတဲ့ ကိရိယာမျိုးလည်းမဟုတ်ဘူး။ ရုရှတွေ အသုံးပြုတဲ့စနစ်ဟာ အမေရိကန်လေတပ်မတော် (USAF) မှာရော ဗြိတိသျှ ဘုရင့်လေတပ်မတော် (RAF) မှာရော မရှိခဲ့သေးပါဘူး။

ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ ညူးကလီးယား လက်နက်ပိုင်ဆိုင်တဲ့ အချိန်က စပြီး ခုချိန်ခါဆိုယင် ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်ဟာ အနောက်ကမ္ဘာကို ချိန်းချောက်ဆုံးသော လေယာဉ်ဖြစ်နေပါတယ်။

လေးစားစွာဖြင့်
ကက်နက်အော်ဗရေး

နေ့စွဲ။ ၃၀-၇-၇၉

ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်မှ ကက်နက်ထံသို့

ဝါရှင်တန်မှလည်းကောင်း၊ ဝန်ကြီးချုပ်ထံမှ လည်းကောင်း၊
 ခင်ဗျားဆက်သွယ်ခဲ့ပြီးပြီ။ ဆက်သွယ်ရေး တာဝန်ခံ “ဘတ်ဟိုလ်” နဲ့ပဲ
 ဆက်လက်ဆောင်ရွက်စရာ ရှိတော့တယ်။ လေယာဉ်ပိုင်းလော့ကိစ္စ၊
 ဆီဖြည့်ရမည့်ကိစ္စနဲ့ ဘဲလ်ယာဒ်ကို ပိုင်းလော့ဟာ ခိုးသွင်းဖို့ကိစ္စတွေ
 အားလုံး အတည်ပြုပါတယ်။ အထူးသတိပြုဖို့ကတော့ ပိုင်းလော့ဟာ
 စီမံကိန်းစခန်း အဝင်အထွက်တွေကို သေချာစွာ သိထားရမယ်။ ဒါမှ
 လောင်စာဆီဖြည့်ဆည်းရေးကိစ္စမှာ လျှော့လျှော့လျူလျူ ဖြစ်မယ်။
 ဤစစ်ဆင်ရေးစတင်ပြီလို့ ဝန်ကြီးချုပ်က အသိအမှတ်ပြုထားပါတယ်။
 ဒေဗစ်ဆိုတဲ့ ပိုင်းလော့တစ်ယောက် လွတ်လိုက်တယ်။ သူနဲ့ပဲ ဆောင်ရွက်
 ရမယ်။

ဘုရားသခင်ကြည့်ရှု စောင်မပါစေ။

စစ်ဆင်ရေး စတင်ပါပြီ

ရစ်ချတ်ကွန်မင်ဟမ်း

ဗိုလ်မှူးကြီး မိခေလ်ယူရီဗစ် ကွန်တာစကီးသည် ဘဲလ်ယာဒ် လေယာဉ် ထုတ်လုပ်ရေး စီမံကိန်းစခန်း၏ လုံခြုံရေးတပ်မှူး ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး တစ်ယောက် တည်း အခန်းထဲထိုင်နေ၏။ အခန်းမှာ ဆေးများ သုတ်ထားသဖြင့် တစ်ခန်းလုံး ဆေးနံ့ လွှမ်းနေတော့သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး မိခေလ်ယူရီဗစ်ကွန်တာစကီးသည် ကေ-ဂျီ-ဘီ ဌာန အမ် (M) ဌာနခွဲ၏ အကြီးအကဲဖြစ်သည်။ သူ့လက်ထောက် မိထရီဗရေဗင်လည် တာဝန် အရ အပြင်သွားနေ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးသည် နေ့လည်က ထောက်လှမ်းရေးမှူးများ ပေးပို့ထားခဲ့သော အစီရင်ခံစာကို ဖတ်နေရသည်။ သူသည် စားပွဲသစ်ကြီးနောက်တွင် တစ်ယောက်တည်း တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ထိုင်နေလေ၏။

ဤစီမံကိန်းစခန်းတွင် သူ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်မှာ ကာလအတန်ကြာပြီ ဖြစ်၏။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ထောက်လှမ်းရေးမှူးများ ပေးပို့သည့် အစီရင်ခံစာတို့ကို ဖတ်ရလေသည်။ ဘာမှ ထူးခြားချက်မရှိ။ သူ့မှာ အစီရင်ခံစာများ ဖတ်နေရသဖြင့် ငြိမ်းငွေ့သလိုလိုဖြစ်ခဲ့သည်။ မစ် (၃၁) ယန္တရားများလည်း တပ်ဆင်ခဲ့လေပြီ။ စစ်လက် နက်တပ်ဆင်ရန် ရက်ပိုင်းမျှသာလိုတော့သည်။ ပြီးခဲ့သောရက်များတွင် မည်သည့် ပြဿနာမျှ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းမရှိ။ လာမည့်ရက်များတွင်လည်း ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်ဟု သူ မယုံကြည်ခဲ့။ သို့ရာတွင် သူထင်သလိုမဟုတ်ဘဲ ရက်ပိုင်း အလိုတွင် သူ၏လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံး လိမ္မော်သီးတေ ဝင်း မှောက်ကျသကဲ့သို့ ဖြန့်ကျဲသွား မည်ကို ကြိုတင်မခန့်ထားမိပေ။

သူသည် ပင်ပမ်းနေပုံရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းတစ်ခု လုံး၏ လုံခြုံရေးကို တာဝန်ယူထားရသည်မှာ အထူးတာဝန်ကြီး၏ မစ် (၃၁) လေယာဉ် ထုတ်လုပ်ရေးစီမံကိန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး သတင်းပေါက်ကြားနေသလိုလို ကောလဟာလ ထွက်နေသည်။ ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စခန်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသူများ အား ဂရုတစိုက် စိစစ်နေရန် သူ့လက်ထောက်များကို အမိန့်ထုတ်ထားသည်။

ခက်သည်မှာ မိမိလက်အောက်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူများကိုလည်း လုံးဝယုံကြည်၍မဖြစ်။ အရာရာတိုင်း သတိထားစရာ မဟုတ်ပါလော။

အသေခံတပ်သား

ဗြိတိသျှလေကြောင်း ကော်ပိုရေးရှင်းလေယာဉ် ဘီအိုအေစီ (၁၁၁) သည် လေယာဉ်ကွင်းပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း ဆင်းသက်လာ၏။ လေယာဉ်ရပ်သည်နှင့် ခရီးသည်များမှာ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာကြသည်။ ယင်းခရီးသည်များကြားတွင် အလုပ်အမှောင်ထွားကြိုင်းလှသည့် လူတစ်ယောက်သည် ခရီးသွားအိတ်ကို လက်တွင် ကိုင်ထားယင်း တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာလေသည်။ လူအုပ်ကြားတွင် သူ့မှာ မထင်မှတ်သော ခရီးသည်တစ်ယောက်သာဖြစ်၏။ သူသည် ထူထဲသော ကော်ကိုင်းမျက်မှန် တပ်ထားသည်။ သူ၏နှုတ်ခမ်းတွင် မည်းနက်သော နှုတ်ခမ်းမွှေးရှိ၏။ သူ့နှာခေါင်းက မည်းနီရဲရဲ။ သူသည် အနက်ရောင် ကုတ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီတို့ကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ သူ၏အသွင်က မှတ်တမ်းကဲ့သို့ အလွယ်တကူ ဖျက်ဆီး၍ ရသည့် အသွင်မျိုးဖြစ်၏။ သူသည် တစ်စုံတစ်ရာကို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေသဖြင့် အသက်ရှူသည့် အသွင်မျိုးဖြစ်သည်။

ဤသည်ကား လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ပင်ဖြစ်၏။

မော်စကိုလေဆိပ်သို့ ရောက်လာကြသော ပြည်ပခရီးသည်အားလုံးကို စစ်ဆေးရာ ရှာဖွေထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထား၏။ ဓာတ်ပုံကင်မရာက တစ်နေရာတွင် တပ်ဆင်ထားပြီး ဆင်းလာကြသည့် ခရီးသည်များအား အလုပ်အလျှောက် ဓာတ်ပုံရိုက်ထားပြီးသားဖြစ်သည်။ သူသည် လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်နှင့် ပျံလွင့်လာသော ဖုန်မှုန့်များ နှာခေါင်းထဲ မဝင်ရန် လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် ပါးစပ်ကို ကာကြီး ခေါင်းငုံ့ကာ လျှောက်ထားလေ၏။

ရုတ်တရက် နွေးထွေးသော ခန်းမဆောင်ထဲ ရောက်လာသည်။ သူသည် အင်္ကျီအောက်လန်ကို ပြုပြင်ပြီး ဦးထုတ်ချွတ်ကာ ဆံပင်ကို ဖိးလိမ်းလိုက်၏။ ယင်းကဲ့သို့ ဆံပင်ကို လိမ်းသည့်အခါလည်း ဓာတ်ပုံကင်မရာက သူ့ကို ရိုက်လျက်ရှိသည်။ ထို့နောက် သူသည် အကောက်ခွန် စစ်ဆေးသော နေရာသို့ လျှောက်သွား၏။ သူ့ပတ်ပတ်သည်တွင် ခရီးသည်များ ရှိကြသည်။ ခရီးသည်များမှာ ဥရောပတိုက်သားများ၊ အာရှတိုက်သားများနှင့် အာဖရိက တိုက်သားများ ဖြစ်ကြသည်။ နိုင်ငံပေါင်းစုံ လူမျိုးအမျိုးမျိုးစုံပင်။

အကောက်ခွန်ရုံး စားပွဲကြီးနောက်တွင် ရပ်နေသူများမှာ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ဝင် အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြောင်း သူ့သိသည်။ သူ၏ ခရီးသွားအိတ်ကို ရှာဖွေရေး စက်ရှေ့

- KGB = (Komitet Gosudarstvennoi Bezopastnosti)
- = State Security Commitee
- = နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေး ကော်မတီ

တွင် ချထားလိုက်သည်။ အခြားအိတ်များ၊ အထုပ်အပိုးများမှာ သယ်ဆောင်ရေး ယန္တရားဖြင့် အလိုအလျောက် ရောက်လာ၏။ အကောက်ရုံး စားပွဲကြီးနောက်တွင် ရပ်နေသောသူမှာ မည်သည့်နေရာကိုမျှ မရွေးဘဲ အကောက်အရာရှိများ စစ်ဆေးနေသည်ကို ကြည့်ရှုနေ၏။ ထိုလူအနားတွင် အခြားသူတစ်ယောက်လည်း ရပ်နေသည်။ ၎င်းနောက်ထိုသူသည် အရှေ့ဘက်သို့လျှောက်လာပြီး သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ယန္တရားဖြင့် ရောက်လာသော သေတ္တာနှစ်ခုကို ယူလိုက်၏။

အကောက်ခွန်အရာရှိက သေတ္တာကို ဖွင့်ပြီး စစ်ဆေးသည်။ ထိုသူလည်အကောက်ခွန် အရာရှိပြုလုပ်နေသည်ကို ဘာတစ်ခုစွန်းမျှ ဝင်မပြောဘဲ ရပ်ကြည့်နေ၏။ အကောက်ခွန် အရာရှိမှာ သေတ္တာကို စစ်ဆေးပြီး သံသယဖြစ်စရာ ဘာမျှမတွေ့ရသေးအခါ စိတ်ကျေနပ်စွာဖြင့် သေတ္တာကိုပိတ်ပြီး ကောင်တာတစ်ဘက်စွန်းသို့ ပို့လိုက်လေ၏။ အကောက်ခွန်အရာရှိက သေတ္တာကို ဖွင့်ပြီး မွှေနှောက်ရှာဖွေသည့်အချိန်တွင် ထိုသူ၏ မျက်နှာမှာ ကြည်လင်တောက်ပကာ သားကောင်ကိုတွေ့သော ကျားမျက်လုံးကဲ့သို့ သေတ္တာကို စူးစိုက်ကြည့်နေမိ၏။ သို့ရာတွင် ဘာမှမတွေ့ရသောအခါ ထိုသူမျက်နှာမှ ညှိုးကျသွား၏။

အရာရှိက

“မစ္စတာအလက်ဇန္ဒားသောမတ်စ်အော်တွန်၊ မော်စကို ကို ဘာကိုစွဲလာပါသလဲခင်ဗျာ ဟုမေးလိုက်လေသည်။

ခရီးသည်လည်း ချောင်းတစ်ချက်ဟန်ပြီး

“အခု ခင်ဗျားမြင်တဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေအရပေါ့။ ကျုပ်ဟာ ဝေးလံဂါဒင်းမြို့က ပလတ်စတစ်ကုမ္ပဏီရဲ့ အရောင်းကိုယ်စားလှယ်ပါ”

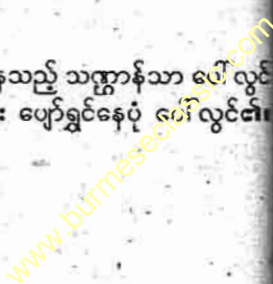
“ဟုတ်ပါတယ်။ စာရွက်စာတမ်းအရတော့မှန်ပါတယ်။”

အရာရှိသည် စာရွက်စာတမ်းများကိုကြည့်ယင်း ပြောလိုက်၏။ ထိုနောက် ရပ်နေသူဘက်သို့လှည့်ပြီး ခရီးသည်ကို မေးလိုက်ပြန်သည်။

“မစ္စတာအော်တွန်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ (၂)နှစ်အတွင်း ခင်ဗျားဟာ မော်စကိုကို အကြိမ်ကြိမ်လာနေပါလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ အကြိမ်ကြိမ်ပဲ လာဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုလိုတစ်ခါမှ ကျုပ်ကို မစစ်ဆေးခဲ့ကြပါဘူး။ ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို ဒီလောက်တောင် စစ်ဆေးနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်အံ့အားသင့်မိတယ်”

ခရီးသည်မှာ စိတ်ဆိုးနေပုံမပေါ်၊ အံ့အားသင့်နေသည့် သဏ္ဍာန်သာ ပေါ်လွင်နေ၏။ ထို့အပြင် ရုရှပြည်သို့ လာရောက်ရခြင်းကိုလည်း ပျော်ရွှင်နေပုံ ပေါ်လွင်၏။

ယခုကဲ့သို့ သူတို့စစ်ဆေးခြင်းသည် စော်ကားသည်ဟု ထိုသူက ယူဆထားခြင်း မရှိပေ။

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်”

အရာရှိက ပြောကြား၏။ ဤတွင် ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိက အကောက်ခွန် အရာရှိနှင့် တတွတ်တွတ် တီးတိုး ပြောဆိုနေ၏။ ဘာပြောဆိုနေသည်ကိုတော့ မသိရ။ ခရီးသည်များလည်း တရွေ့ရွေ့နှင့် လျှောက်သွားကြရာ ခန်းမကျယ်တစ်ခုသို့ ရောက်သွား ကြလေပြီ။ သို့ရာတွင် မစွတာအလက်ဇန္ဒား သော်မတ်စ်အောင်တွန်တစ်ယောက်သာ နောက်တွင်ကျန်နေ၏။

“အရာရှိမင်းခင်ဗျာ ကျွန်တော့မှာ စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထား အပြည့်အစုံ ပါပါတယ်။ လန်ဒန်မြို့မှာရှိတဲ့ ဆိုဗီယက်သံရုံးက ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဆိုင်ရာ တာဝန်ခံလည်း လက်မှတ်ထိုးထားပါတယ်။ ပြီးတော့ လူကြီးမင်းပြောသလိုပဲ ကျွန်တော် မော်စကိုကို အကြိမ်ကြိမ် ရောက်ဖူးပါတယ်။ ခုလိုတစ်ခါမှ မစစ်ဆေးပါဘူး။ ဘာများ ကိစ္စထူးလို့ ကျွန်တော့ကို စစ်ဆေးနေပါသလဲခင်ဗျား”

ခရီးသည်ကရှင်းပြနေစဉ် ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိက ရှေ့ဘက်လျှောက်ထွက်လာ ၏။ လူပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ ထွားကြိုင်းပြီး မောင်ဂိုလီးယားရုပ်ပေါက်နေသည်။ သူ့မျက်နှာ ထားမှာပြုံးနေလေ၏။ ခရီးသည်နားသို့ရောက်လာပြီး ချိုသာသောမျက်နှာထားနှင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။

“မစွတာအော်တွန်၊ ခင်ဗျားဘာကိစ္စနဲ့ မော်စကိုကို လာပါသလဲ ခင်ဗျာ”

“ကျုပ်ဟာ ကုန်သည်ပဲ။ ပစ္စည်းရောင်းဖို့အတွက် လာတာပေါ့ခင်ဗျာ”

“ခင်ဗျားတို့နိုင်ငံက ကျုပ်တို့ရုရှပြည်ကို ဘာပစ္စည်းတွေ ရောင်းချဖို့ရှိတယ်လို့ ခင်ဗျားမျှော်လင့်ပါသလဲ”

ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိ၏ မျက်နှာထားမှာ ပြုံးနေသော်လည်း မစွတာအောင်တွန် အပေါ် မသင်္ကာပုံပေါက်နေ၏။ မစွတာအော်တွန်ကို လေ့လာအကဲခတ်နေသည်။ မစွတာ အော်တွန်မှာ ဖီးလိမ်းထားသောဆံပင်ကို လက်ဖြင့်သပ်ယင်း ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာ ရှိအား ရှင်းပြလိုက်၏။

“ပလပ်စတစ် ပစ္စည်းတွေပေါ့ဗျာ။ ကစားစရာအရုပ်ကလေးတွေ၊ ဒိုးခွက်တွေ ပေါ့”

“ဒါနဲ့နမူနာတွေလဲမပါ ပါလား”

“နမူနာတွေလား ပါ၊ ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“နေစမ်းပါအုံး၊ ခင်ဗျားဟာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးလား၊ ခင်ဗျားစကားပြောတာ

အင်္ဂလိပ်သံမပေါက်ဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကနေဒါမှာ မွေးပါတယ်”

“ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ကနေဒါရုပ်လည်း မပေါက်ပါဘူး”

“အဲ့ဒါတော့ ကျုပ်လည်းမပြောတတ်ဘူး။ ကျုပ်ကတော့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အစစ်ပဲ။ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါအုံး၊ ဘာကြောင့်ကျုပ်ကို ဒီလောက်တောင် စစ်ဆေးနေရတာလဲ”

သူ၏အမေးကြောင့် ကေ-ဂျီ-ဘီ မှာ ဒေါသထွက်ပုံပေါက်၏။ သို့ရာတွင် ဒေါသထွက်နေသည့်ဟန် မပေါ်လွင်စေရန် ချုပ်တီးလိုက်ပြီး မျက်နှာထားတည်ငြိမ်စွာ ဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ဘာကြောင့် စစ်ဆေးနေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိဖို့မလိုပါဘူး မစ္စတာ အော်တွန်။ ခင်ဗျားဟာ ဧည့်သည်ပဲ”

ထို့နောက် ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိသည် ထရန်စဂွတာရေဒီယိုကို ကောက်ကိုင်ပြီး ဟိုလှည့်ဒီလှည့်နှင့် လှည့်ယင်း မေးလိုက်ပြန်၏။

“ဒါနဲ့ နေစမ်းပါအုံး မစ္စတာအော်တွန်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီရေဒီယို ယူလာတာလဲ။ ကျုပ်တို့ မော်စကိုမှာ ရေဒီယိုတွေ မရှိဘူးလား။ ကျုပ်တို့ရေဒီယိုနဲ့ ကမ္ဘာ့သတင်းတွေ ဖမ်းလို့မရဘူးလား”

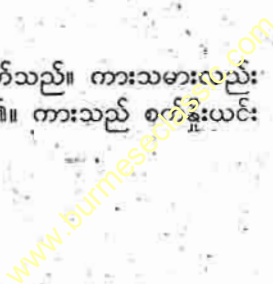
အော်တွန်က ဘာမှပြန်မပြောဘဲ နားထောင်ယင်း ပခုံးသာတွန်ပြလိုက်၏။ ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိလည်း သေတ္တာကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး မစ္စတာအော်တွန်နား လာချလိုက်သည်။ မစ္စတာအော်တွန်သည် သေတ္တာကို လက်နှစ်ဘက်နှင့်ဆွဲကာ အမူအရာဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး ထွက်ပေါက်ရုံရာမှန်တံခါးကြီးဆီသို့ လျှောက်ထွက်လာသည်။ နောက်သို့ လှည့်မကြည့်ချင်တော့။ ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိကိုလည်း သူမမြင်ချင်တော့။

သူ့ကို စစ်ဆေးခဲ့ကြသောသူများမှာ အမှတ် (၇) ထောက်လှမ်းရေး ဌာနစိတ် (၁) မှ ထောက်လှမ်းရေးမှူးများဖြစ်ကြောင်း မစ္စတာအော်တွန် သိ၏။ ယင်းဌာနစိတ်၏ ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်မှာ အမေရိကန်၊ အင်္ဂလိပ်နှင့် ကနေဒါနိုင်ငံတို့မှ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များအား စိစစ်ထောက်လှမ်းရေးပင်ဖြစ်သည်။

မစ္စတာ အော်တွန်သည် လေဆိပ်အဆောက်အအုံ ပြင်ပသို့ရောက်လာပြီး အပြင်တွင် တန်းစီထားသော အငှားကားတစ်စီးကို ခေါ်လိုက်သည်။ ကားအနက်တစ်စီး သူ့ရှေ့ထိုးဆိုက်လာ၏။

“မို့စ်ကော့ဟိုတယ်ကို”

“မစ္စတာအော်တွန်က ကားသမားကို ခြေလိုက်သည်။ ကားသမားလည်း တံခါးဖွင့်ပေးပြီး အထုပ်အပိုးများကို ကားထဲထည့်လိုက်၏။ ကားသည် စက်နွဲ့ယင်း

ရပ်ထားသည်။ အကြောင့်ရပ်ထားသည်ကို အော်တွန်သိ၏။ သူ့နောက်သို့ လိုက်လာမည့် ကေ-ဂျီ-ဘီ ကားကို ကောင့်နေသဖြင့် ရပ်ထားခြင်းပင်။

သူသည် ကားမှန်မှတစ်ဆင့် ကြည့်လိုက်ရာ သူ့ကားနောက်တွင် ဆီဒင်အမျိုး အစား ကားအနက်တစ်စီး မောင်းထွက်လာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

လေဆိပ်မှ ထွက်လာကြသည်။ သူသည် အခက်အခဲတစ်ခုကို ကျော်လွှားခဲ့ လေပြီ။ ကားထဲတွင် နွေးနွေးထွေးထွေးရှိ၏။ သူ့ကို စစ်ဆေးစဉ်က သူ့မှာကြောက်လန့်ခဲ့ သည်မှာ အမှန်ပင်။ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်လေမလား။ စိတ်ထဲတွေးယင်း ထိပ်လန့်မိ၏။

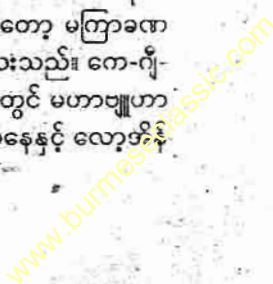
အမှန်စင်စစ် သူသည် "မစ္စတာ အလက်ဇန္ဒား သောမတ်အော်တွန်" မဟုတ်။

သူကား "မစ်ချယ်ဂျွန်" ပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် တစ်မျက်နှာလုံး ပလတ်စတစ်ဖြင့် မျက်နှာအတု၊ ဆံပင်အတု၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးအတုများဖြင့် ပြုပြင်ထားပြီး အလက်ဇန္ဒား သောမတ်အော်တွန် ဟူသောအမည်ဖြင့် မော်စကိုသို့ လာခဲ့ခြင်းပင်။ သူ့ကိုယ်သူ မစ္စတာ အော်တွန် အနေနှင့် ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့ထံ စစ်ဆေးခံခဲ့သော်လည်း မည်သည့် အနှောင့် အယှက်မှမရှိဘဲ အခက်အခဲကို ကျော်လွှားခဲ့၏။ ဤအစီအစဉ်မှာ ကက်နက်အော်ဗရေ ဝီစဉ်ပေးလိုက်သော အစီအစဉ်ပင်ဖြစ်၏။ သူ့အစီအစဉ်ဖြင့် ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့အန္တရာယ်မှ ကျော်လွှားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အော်ဗရေကို ကြိုတင်ပြီးကျေးဇူးတင်မိ၏။

အမှန်စင်စစ် မစ္စတာအော်တွန်ဆိုသူသည် မှောင်ခိုသမားတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့ကလည်း အော်တွန်ကို မူးယစ်ဆေးဝါး မှောင်ခိုသမားတစ်ယောက်ဟု သံသယဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ဤသည်ကြောင့်လည်း အော်တွန်အမည်ခံ မစ်ချယ်ဂျွန်၏ အထုပ်အပိုးတွင် မူးယစ်ဆေးဝါးတစ်ချို့ ရှာဖွေတွေ့ရှိလိမ့်မည်ဟု ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့က မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဂျွန် ၏ အထုပ်အပိုးထဲမှ ဘာမှမတွေ့သောအခါ ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့က မကျေနပ်သဖြင့် တည်းခိုသည့် ဟိုတယ်ထိ နောက်ယောင်ခံ လိုက် လာခြင်းပင်။

အငှားကားသည် ကင်မ်ကီရေစင်ကို ကျော်ဖြတ်ကာ မြို့ပြင်ပသို့ ဦးတည်၍ တစ်နာရီခိုင် (၆၀) နှုန်းဖြင့် မောင်သွားလေသည်။ ပန်းထွက်နေသော ပြာလုံလုံ ရေပန်းကို တွေ့ရသဖြင့် ချမ်းစိမ့်ချမ်းစိမ့် ဖြစ်မိသည်။ ရေပန်းမှာ မိုးကောင်းကင်ထိ ပန်းတက်နေလေသလားဟု ထင်မှတ်ရသည်။ တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့် အငှားကားလည်း မြို့ပြင်ရောက်လာသည်။

ယခုကဲ့သို့ စွန့်စွန့်စားစား ဆောင်ရွက်ရမည်ကို ကက်နက်အော်ဗရေက သူ့အား ပြောပြထားခြင်းမရှိ။ သို့ရာတွင် ထာဝစဉ် သတိရှိရမည်ကိုတော့ မကြာခဏ သတိပေးတတ်၏။ အခုတော့ စွန့်စားရန်အတွက် နိဒါန်းမျှသာ ရှိသေးသည်။ ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့က သူ့ကို အလစ်မပေး။ သူ၏ တာဝန်ကလည်း ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် မဟာဗျူဟာ အမြောက်ဆုံး လေယာဉ်ကို မောင်ပြေးရန်ပင် မဟုတ်ပါလော့။ သူ့အနေနှင့် လော့အိန်

ဂျယ်လ်တွင် မစ် (၂၁) လေယာဉ်ကို မောင်းခဲ့ဖူးသည်။ ဖော့စ်ဘတ်ကိုလည်း မောင်းခဲ့သေးသည်။ အခုတော့ ဖိုင်းယားဖော့စ်ကို မောင်းရပေဦးမည်။

သူတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးပြန်နေသဖြင့် ခေါင်းမှခြေဆုံထိ ချွေးများသုတ်နေလေ၏။ ကားပေါ်လိုက်ပါလာယင်းက အတိတ်မှ အကြောင်းတို့ကို စဉ်းစားနေမိသည်။ အတိတ်သည် အိပ်မက်များပင်မဟုတ်ပါလော။ စဉ်းစားယင်း သူသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိသည်။ သူ၏ စွန့်စားမှုကို သူ့မိတ်ဆွေများအား ပြချင်ဘိ၏။ အထူးသဖြင့် အော်ဗရေးအား ပြသချင်သည်။ သူသည် ဖိုင်းယားဖော့စ်ကို ယူကာပြချင်သည်။

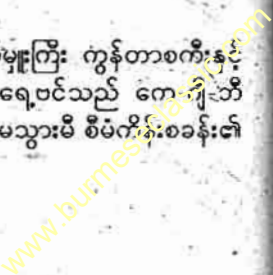
+ * x

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် အမ် (M) ဌာနစိတ်ရှိ အထက်အရာရှိကြီးများနှင့် ဆက်သွယ်ထားသော တယ်လီဖုန်းနား ရပ်နေလေ၏။ သူ့ လက်ထောက်အရာရှိ မီထရီဗရေဗင်လည်း သူ့အနားတွင် ရှိသည်။ လွန်ခဲ့သော ၂၄ နာရီက ဗိုလ်မှူးကြီးသည် သူ့အထက်အရာရှိနှင့် ပြောဆိုခဲ့သည့် အကြောင်းအရာတို့ကို စဉ်းစားနေမိသည်။

ဘဲလ်ယာဒ်စခန်း ရှိ ကေ-ဂျီ-ဘီ ထောက်လှမ်းရေးမှူးများ၏ အစီရင်ခံစာကို သူ့လက်ခံရရှိထားသည်။ ထို့အပြင် ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ထားသည့် မြေအောက်ထောက်လှမ်းရေးမှူးများ ပေးပို့သော သတင်းတို့ကိုလည်း ရရှိထားသည်။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းတွင် လျှို့ဝှက်သတင်းပေါက်ကြားနေကြောင်း သူ့သိသည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်၊ ကရင်ရှင်၊ စမဲလ်လော့စကီးနှင့် ကုန်စုံဆိုင် အရောင်းသမား ဒါကော့တို့ (၄) ယောက် အကြောင်းကိုလည်း သူ့သတင်းရထား၏ ယခုကဲ့သို့ ဖိုင်းယားဖော့စ် တည်ဆောက်နေသည့် ကာလတွင် စီမံကိန်းစခန်း၌ ဖြစ်ပျက်သမျှ သူ့သိ၏။

လွန်ခဲ့သည့် (၄၈) နာရီအတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အကြောင်းကိုလည်း သူ့သိသည်။ ဒါကော့တစ်ယောက် မော်စကိုသို့ ထွက်သွားသည်။ မော်စကိုမှ အပြန်တွင် ကုန်ဖိုးစုံတင်ဆောင်လာသော မော်တော်ကားကို သက်ဆိုင်ရာမှ ရှာဖွေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ ရောက်လာသော မော်တော်ကားဟူသမျှ ရှာဖွေရန် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးက အမိန့်ထုတ်ထားသည်။ စက်ရုံခြံစည်းရိုးနားသို့ ကပ်လာသော လူများကိုလည်း ရှာဖွေစစ်ဆေးရန် အမိန့်ထုတ်ထားသည်။ ခြံစည်းရိုးပတ်လည်တွင် ခွေးများ လှည့်ပတ်လျက်ရှိ၏။ လက်နက်ကိုင် တပ်စုတစ်စုလည်း ခြံစည်းရိုးပတ်ပတ်လည်တွင် လှည့်ပတ်သွားလာနေ၏။

ဤကဲ့သို့ သတိမလစ် စောင့်ကြပ်နေသဖြင့် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးနှင့် ဗရေဗင်တို့ စိတ်သက်သာစွာ နေထိုင်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဗရေဗင်သည် ကေ-ဂျီ-ဘီ ဟယ်လီကော်ပတာဖြင့် ခရီးသွားစရာရှိ၏။ ယင်းကဲ့သို့ ခရီးမသွားမီ စီမံကိန်းစခန်း၏

လုံခြုံရေးကို တင်းကျပ်စွာ စီစဉ်ထားခဲ့သည်။ အဘယ်မျှ တင်းကျပ်စွာ စီစဉ်ထားခဲ့သနည်း ဆိုမူ နာရီပိုင်းအတွင်း စခန်းတစ်ခုလုံးကို ထွက်ပေါက်မရှိအောင် ပိတ်ဆို့နိုင်ရန် စီမံထားခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် တယ်လီဖုန်းကို အသာချပြီး ဘဲလ်ယာဒ်စခန်း၏ ကေ-ဂျီ-ဘီ လက်ထောက်လုံခြုံရေး အရာရှိ မိထရီပရေဗင် ကို ပြုံးပြလိုက်သည်။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်း၏ လုံခြုံရေးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူး တာနစ် ထံမှ ပေးပို့သော အစီရင်ခံစာကို ရရှိသောအခါ ဗရေဗင် က မော်စကိုသို့ သွားပို့ရမည်ဖြစ်သည်။

ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းတွင် ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိများနှင့် လက်ရွေးစဉ် အမှတ် (၂) တပ်ခွဲ ရဲဘော်များသာ ရှိသည်။ သို့သော် ကေ-ဂျီ-ဘီ များအား ကူညီရန်အတွက် ဂျီ-အာ-ယူ GRU ဟုခေါ်သော တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေး တပ်ခွဲတစ်ခွဲလည်း လာရောက်စခန်းချထားသည်။ ထို့အပြင် ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ထားသော မြေအောက်ထောက်လှမ်းရေးများလည်း ရှိသေး၏။ ဤအဖွဲ့သုံးဖွဲ့စလုံးသည် လူ (၄)ယောက်နှင့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို သတိထားကြည့်နေကြ၏။ စိစစ်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် အဖြစ်အပျက်ဟူသမျှကိုလည်း သူတို့ သိနေကြသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် ဗရေဗင်ကို စိုက်ကြည့်ယင်း

“ဒီမှာရဲဘော် ငါတို့ဟာ သေချာဖို့လိုတယ်နော်။ တို့ချည်းပဲတာဝန်ယူလို့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်။ အမှတ် (၅) လုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့ကိုပါ အကူအညီတောင်းယင် မကောင်းဖူးလား။ ရဲဘော်ဘယ်လို သဘောရသလဲ”

ဗိုလ်မှူးကြီးက စိတ်ပါလက်ပါပြောနေသော်လည်း မိထရီပရေဗင်မှာ အရေးမကြီးသည့်အနေဖြင့် ပြောကြားလိုက်လေ၏။

“မလိုပါဘူး ဗိုလ်မှူးကြီးရဲ့”

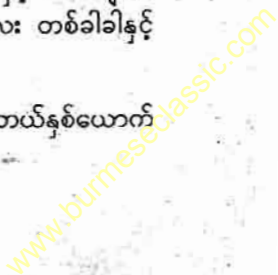
“မလိုပါဘူး မလုပ်နဲ့၊ လိုတယ်ဗျ”

ဗိုလ်မှူးကြီးမှာ ဒေသထွက်သွားသဖြင့် မျက်လုံးများပင် နီရဲသွားပြီး အမိန့်ပေးသည့်အသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“စီမံကိန်းစခန်း၊ လုံခြုံရေးအတွက်တော့ ကျုပ်တို့ တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆောင်ရွက်ရမယ်ဗျ။ တစ်စုံတစ်ခုမဖြစ်ဖူးလို့ ခင်ဗျားတာဝန်ယူရသလား”

မိထရီပရေဗင် မှာ ပြုံးနေမိ၏။ အသက်အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့် ကေ-ဂျီ-ဘီ တပ်ဖွဲ့တွင် အဆင့်မြင့်ရာထူးရထားသူ မိထရီပရေဗင်မှာ ခေါင်းလေး တစ်ခါခါနှင့် ပြန်ပြောလိုက်၏။

“မလိုပါဘူး ဗိုလ်မှူးကြီးရာ။ စခန်းအတွက် လုံခြုံရေးရဲဘော် ဘယ်နှစ်ယောက် ထားချင်သလဲ”

“လူတစ်ရာလောက်ထားဖို့လိုတယ် ကိုယ့်လူ”

“အခုလက်ရှိ တစ်ရာလောက်ရှိမှာပါ။ သတင်းပေးသမားတွေပါ ရေတွက်ရမှာပေါ့”

“လုံခြုံရေးတော့ သိပ်လိုတယ်ဗျ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မစ် (၃၁) ဟာ ယန္တရားအပြည့်အစုံတပ်ဆင်ပြီးယင် စမ်းသပ်ပျံသန်းမယ်။ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ဒုံးပျံလက်နက်တွေကိုလည်း စမ်းသပ်မယ် ဒီကြားထဲ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်သွားယင် ကျုပ်တို့မှာ တာဝန်ရှိတယ်မဟုတ်လား”

မိထရီဗရေဗင် က ဘာမျှမပြော။ လေးနက်စွာ စဉ်းစားနေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးကို ကြည့်နေ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးကပင် ဆက်လက်ပြောနေပြန်၏။

“နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ လုံထိန်းအဖွဲ့ကိုတော့ ကျုပ်စစ်ဆေးရမယ်။ သတင်းပေးသမားတွေကိုလည်း စိစစ်ရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ သတင်းပေး သမားတွေဟာ စက်ယန္တရားတပ်ဆင်ရေးဌာနမှာ အလုပ်လုပ်နေကြတယ်”

မိထရီဗရေဗင် က ဘာမှမပြောဘဲ ခေါင်းသာညိတ်နေ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးကပင် ဆက်ပြောပြန်သည်။

“သူတို့နဲ့အဆက်အသွယ်လုပ်လိုက်မယ်။ နေစမ်းပါအုံး။ သစ္စာဖောက် (၃) ယောက် ဘယ်ရောက်နေသလဲ”

မိထရီဗရေဗင် သည် မှတ်စုစာအုပ်ကိုကြည့်လိုက်ပြီး

“သူတို့ သုံးယောက်စလုံး လေယာဉ်ယန္တရားထဲမှာ ရှိတယ်”

“ဟုတ်လား၊ သုံးယောက်စလုံးလား။ ဘာတွေလုပ်တယ်ဆိုတာ အသေးစိတ်ပြောပါအုံး”

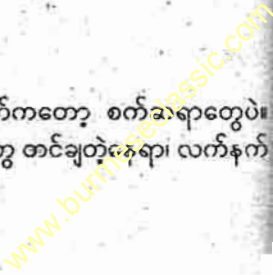
“ဟုတ်ကဲ့ ဗရန်နိုဗစ်ချ် ကတော့ လက်နက်တပ်ဆင်ရေးမှာ လုပ်ရပါတယ်။ ဒါတော့ ဗိုလ်မှူးကြီး သိပြီးသားပဲ။ ဒါပေမယ့် ညကတော့ လေယာဉ်ယန္တရား တပ်ဆင်ရေးရုံမှာ အလုပ်လုပ်ရတယ်”

“ဪ ဟုတ်လား။ သူ့ကိုတစ်ခြားနေရာ ရွှေ့လိုက်လို့ မဖြစ်ဘူးလား”

“မဖြစ်ဘူး ဗိုလ်မှူးကြီး”

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျန်တဲ့သူတွေရော”

“ကရက်ရှင်နဲ့ စမဲလ်လော့စကီးတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ စက်ဆရာတွေပဲ။ သူတို့ဟာ လေယာဉ်လောင်စာဆီဖြည့်တဲ့နေရာ၊ ဒုံးကျည်တွေ အင်ချတဲ့နေရာ၊ လက်နက်

တပ်ဆင်တဲ့ နေရာတွေမှာ အလုပ်လုပ်ရတယ်။ လေယာဉ်နောက်ပိုင်းမှာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ဒုံးပျံတွေမှာလည်း လုပ်ရတယ်”

“သူတို့နှစ်ယောက်ကိုရော မစိစစ်ဘူးလား”

“အနီးကပ် စိစစ်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆီက သတင်းပေးသမားတွေဟာ သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့အတူ အလုပ်လုပ်နေကြတယ်”

“ကျုပ်တို့ရဲ့ သတင်းပေးသမားတွေကိုကော သူတို့မစည်းရုံးဘူးလား”

“စည်းရုံးတာပေါ့၊ ဗိုလ်မှူးကြီး”

“ကောင်းတယ်၊ ဒါမှပိုင်တာ။ ဒါနဲ့ ဒါကော့ဆိုတဲ့ အကောင်ကတော့ မယားနဲ့ပဲ ဖက်အိပ်နေမယ့်အကောင်ပါ။ သူ့မယားက ဝဝဖိုင်ဖိုင်ပဲ”

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး သည် သူ့လက်အောက်ထံမှ သတင်းစုံကြားရသဖြင့် စိတ်ကျေနပ်မိ၍ ပြုံးနေလေသည်။ ပြီးတော့မှ ဗရေဗင်ကိုကြည့်ပြီး

“ကောင်းတယ်။ ဒါမှ ကျုပ်တို့သတင်းစုံရမှာပဲ။ အခုတော့ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှာ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးကလည်း ထောက်လှမ်းနေမယ်။ တို့တောင်းထားတဲ့ လုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့လည်း မနက်ဖြန်ရောက်မယ်။ သူတို့ကို ဂိတ်မှာပဲ နေရာချထားလိုက်ပါ။ စက်ရုံပတ်ပတ်လည်တော့ တာဝန်ယူစေပေါ့။ အခု တို့တွေ့ထားတဲ့ အကောင်သုံးကောင် တို့တော့ အနီးကပ် စိစစ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ဗရန်နီဗစ်ချ်ကို သတိထားရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ သူ့ကိုတော့ ဂရုစိုက်ပါတယ်”

ဗိုလ်မှူးကြီးသည် စိတ်ကျေနပ်စွာဖြင့် သူ့ကုလားထိုင်ပေါ်မှာပင် သက်တောင့် သက်သာ ထိုင်နေရာ မိထရီဗရေဗင် ကိုကြည့်ပြီး...

“တို့အလုပ်ဟာ ဒီလောက်နဲ့ ရပ်နေလို့မဖြစ်ဘူး။ မော်စကိုက သတင်းတွေကို လည်း တို့သိထားဖို့လိုတယ်။ စခန်းက ဘယ်သူတွေ ထွက်သွားတယ်။ ဘယ်ကိုသွားတယ်။ ဘယ်သူတွေနဲ့ တွေ့တယ်ဆိုတာလည်း စုံစမ်းထားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ကျွန်တော်အားလုံး စိစဉ်ထားတယ်။ လူတွေကို စိစစ် နေဖို့ အလုပ်ရုံတစ်ရုံမှာတောင် စခန်းဖွင့်ထားတယ်။ မြေအောက် စခန်းပေါ့”

“ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်။ မနက်ဖြန် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကို ကျုပ်သွားမယ်။ သွားခင် စခန်းမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာအားလုံး ကျုပ်သိချင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျား”

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် ကျေနပ်စွာဖြင့် ပြုံးပြီးပြီး ကြိမ်နေလေသည်။

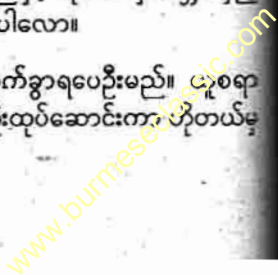
မော်တော်ကားအနက်သည် မို့စ်ကော့ ဟိုတယ်ရှေ့ ဆင်ဝင်အောက်တွင် ထိုးရပ်လိုက်၏။ ဂျန်သည် ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ဟိုတယ်ထဲသို့ လှမ်းဝင်သွားသည်။ သူသည် ခရီးသည်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများပြရန် အိတ်ထဲ နှိုက်ကာ ရှာဖွေနေသည်။ သူ့နောက်က နောက်ယောင်ခံလိုက်လာသောကားလည်း ဟိုတယ်ရှေ့ ထိုးရပ်နေလေပြီ။ ကားပေါ်မှ လူနှစ်ယောက်သည် မဆင်းတော့ဘဲ ကားထဲမှာသာ ထိုင်နေကြသည်ကို ဂျန် သတိပြုမိ၏။ တစ်ယောက်က သတင်းစာဖတ်နေ ပြီး၊ ကျန်တစ်ယောက်မှာ စီးကရက် သောက်နေ၏။ ဂျန်သည် သူတို့ကို ဂရုမစိုက်သည့် ပုံဖြင့် ဟိုတယ်စာရေး ကောင်တာဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး တည်းခိုရန်အတွက် စကား ပြောဆိုနေ၏။

ဂျန်သည် အခန်းသော့ယူပြီး တည်းခိုရမည့်အခန်းသို့ လျှောက်သွားလေသည်။ ကားထဲထိုင်နေသူနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာ သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ကြောင်း ဂျန် တွေ့ရသည်။ ဂျန်သည် အခန်းထဲဝင်လာပြီး ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ကာ အခန်းကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ အခန်းမှာ သိပ်မကြီး။ ရှည်လျားသော ပြတင်းပေါက်များ ရှိသည်။ ပြတင်းပေါက်မှ ကြည့်လိုက်ပါက ရင်ပြင်နီကို ကောင်းစွာမြင်နေရသည်။ သူသည် ဆီဖာပေါ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ခေတ္တမျှ အမောဖြေနေယင်းက နံရံတွင်တပ်ထားသော မှန်ကြိုးကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့နောက်သို့လိုက်နေသော ထောက်လှမ်းရေးသမားများကို လည်း စဉ်းစားနေသည်။ သူ့အပေါ် မည်သို့ယူဆပြီး နောက်ယောင်ခံလိုက်နေပါသနည်း။ သူသည် စားပွဲပေါ်တွင်ရှိသော စကော့အရက်တစ်ခွက်ကို သောက်လိုက်၏။ သူသည် မစွတာ အော်တွန် အသွင်ဆောင်ကာ ရုပ်ဖျက်လာသည့်အဖြစ်ကို စဉ်းစားမိသော အခါ ရယ်လည်းရယ်ချင်သည်။ ကက်နက်အော်ဗရေး ခေါ် အစီအစဉ်ဖြင့် ခုတော့ မော်စကိုမြို့ သို့ ကောင်းစွာ ရောက်လာခဲ့လေပြီ။

ဆိုဗီယက်တို့၏ ကာကွယ်ရေးစနစ်ကို သူ့စဉ်းစားနေမိ၏။ သို့ရာတွင် ဆိုဗီယက် တို့၏ စနစ်မှာ အတော်လေးရှုပ်ထွေးသဖြင့် ရုပ်တရက်စဉ်းစား၍မရပေ။ ဖော့ဘက်လေ ယာဉ် လေ့ကျင့်ပုံသန်းရေးကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေ့ကျင့်ပုံသန်းရေး ကိစ္စကိုလည်းကောင်း သူ့စဉ်းစားနေမိ၏။ ၎င်းပြင် ဘဲလ်ယာဒ် စီမံကိန်းစခန်း၏ ဓာတ်ပုံ ကိုလည်းကောင်း၊ သတင်းပို့နေသူများကိုလည်းကောင်း၊ သူ့စဉ်းစားနေမိသည်။ သူသည် ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ မြို့ထဲသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ ရင်ပြင်နီအပြင် သမိုင်းဝင်ပြတိုက်၊ လီနင်၏ ကျောက်ရုပ် စသည်တို့ကိုလည်း မြင်နေရသည်။

စကော့အရက်တစ်ခွက်ကို ထပ်သောက်လိုက်ပြီး ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးကို စဉ်းစားနေသည်။ သူသည် ယနေ့ညတွင် ကျုံးအောက်၌ သူမသိကျွမ်းသေးသော လူ (၃) ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရန် ချိန်းဆိုထားခဲ့သည်။ ညစာစားပြီးသည်နှင့် ဟိုတယ်မှ ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်တစ်ယောက်အဖြစ် ထွက်ခွာသွားရမည် မဟုတ်ပါလော။

ည (၁၀) နာရီ ထိုးလေပြီ။ သူ့ ဟိုတယ်မှ ထွက်ခွာရပေဦးမည်။ ယူစရာ ရှိသော စာရွက်စာတမ်းများ ကုတ်အင်္ကျီအိတ်တွင်ထည့်ပြီး ဦးထုပ်ဆောင်းကာ ဟိုတယ်မှ

သူတို့လာခဲ့၏။ သူ့လက်တွင် ထရမ်စစ္စတာ ရေဒီယိုကို ကိုင်လာလေသည်။

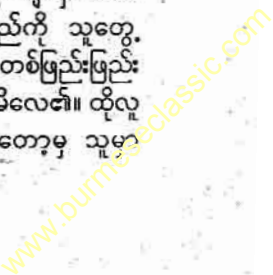

ရင်ပြင်နီဘက်သို့ ဦးတည်လျှောက်လာခဲ့သည်။ တစ်နေရာ၌ အရပ်ပုပြတ်ပြတ် တစ်ယောက်က စီးကရက်မီးညှိကာ လမ်းဘေးတွင် ရပ်နေသည်ကို ဂျန် တွေ့ရ၏။ ဂျန် ရပ်ထားသောကားမှ စက်နွိုးသံ ထွက်ပေါ်လာပြီး ကားခေါင်းမှမီးလည်း လင်းလာသည်။ သူ့အနေနှင့် ဟိုတယ်မှ ထွက်ခွာခွင့် မရမှာကို စိုးရိမ်နေမိသည်။ သို့ရာတွင် သူ့တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ သူ့ကိုတားဆီးခြင်းမရှိပေ။ လေအေးတိုက်ခတ်သဖြင့် ဂျန်သည် ကုတ်အင်္ကျီကော်လန်ကို ထောင်တင်ပေးလိုက်သည်။

သူသည် ဖြည်းဖြည်းနှင့် လျှောက်လာရာ ရင်ပြင်နီနှင့် နီးလာ၏။ သူ့နောက်တွင် အရပ်ပုပြတ်ပြတ် လူလိုက်လာသည်ကို သတိထားမိ၏။ ကားမှာလည်း တစ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းလာနေသည်။ သို့ရာတွင် သူ့နောက်သို့ လူလိုက်လာကြောင်း မသိလေဟန်တူ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာသည်။ မွိုစ်ကာမြစ်ကမ်းသို့ ရောက်လျှင် တံတားပေါ်သက်လိုက်သည်။ လေတိုက်သဖြင့် သူ့ဦးထုပ် လွင့်မထွက်ရန် လက်ဖြင့် ဖိထားရ၏။ သူသည် မြစ်ကိုဖြတ်ပြီးတိုက်ခတ်လာသဖြင့် အတော်အေးသည်။ တံတားပေါ်မှ နေ၍ ခုတ်စက်မြို့ကို ကြည့်နေမိသည်။ သူ့နောက်မှ လိုက်လာသူမှာ ကိုက် (၅၀) မျှ ခွာပြီး လျှောက်လာလေ၏။ ထိုသူ့နောက်တွင် ကားနက်ကြီးသည် တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့်မောင်းလာပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာပင် ရပ်ထားကာ ကားမီးလည်း ငြိမ်းလိုက်လေသည်။ ဂျန် သည် တစ်ယောက်တည်း ပြုံးနေမိ၏။

သူသည် မြစ်ကမ်းဘက်သို့ လျှောက်ဆင်းသွား၏။ အင်္ကျီကော်လန်ကိုလည်း ကြယ်သီးတပ်လိုက်သည်။ သူ့နောက်တွင် လူတစ်ယောက်လိုက်လာနေဆဲပင်။ သူသည် ကြီးကြီးကိုကျော်ဖြတ်လိုက်သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းလျှောက်သွားမိသောအခါ ကျောက်ခဲတစ်လုံးကျသံကို ကြားလိုက်သည်။ သူ့ရောက်နေသည့် နေရာမှာ မီးမှောင်နေ၏။ သေအေးလည်း တစ်ဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေသည်။ သူ့စိတ်တွင် စိုးရွံ့လာမိသဖြင့် သူ့လက်သည် အိတ်ထဲရှိအရာတစ်ခုကို တင်းကြပ်စွာ ကိုင်ထားမိသည်။ နောက်ကိုလည်း လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ကားကိုမတွေ့တော့။ လက်တစ်ယောက်လိုက်လာပုံ အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုကိုသာ ရေးရေးလေးတွေ့ နေရသည်။

နာရီကိုကြည့်လိုက်၏။ (၁၀) နာရီ မိနစ် (၂၀) ရှိလေပြီ။ နောက် (၁၀) မိနစ်အတွင်း အခြားတံတားတစ်ခုသို့ အရောက်သွားရပေမည်။ တံတားပတ်ဝန်းကျင်မှာ တိတ်ဆိတ်လှသည်။ ထိုစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လူနှစ်ယောက် လျှောက်လာသည်ကို သူ့တွေ့လိုက်ရ၏။ ရုတ်တရက်မို့ သူ့မှာ ထိပ်လန့်သွားသည်။ သို့နှင့် သတိထားပြီး တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့်လျှောက်သွားရာ မျက်နှာချင်းဆိုင်လျှောက်လာသူ နှစ်ယောက်နှင့် ဆုံမိလေ၏။ ထိုလူနှစ်ယောက်သည် ဘာမျှမပြောဘဲ ဆက်လျှောက်သွားသည်။ သည်တော့မှ သူ့မှာ

သက်ပြင်းချမိ၏။ လျှောက်သွားသူနှစ်ယောက်ကိုလည်း ငေးကြည့်နေမိ၏။ လူနှစ်ယောက်လည်း တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သို့တို့ သူ့မှာ စိုးရွံ့နေတုန်း။ ပြေးပင်ပြေးချင်လာသည်။

သူသည် မြစ်ကမ်းပါးအတိုင်း လျှောက်သွား၏။ မြစ်ရေပေါ်သို့ ရုတ်တရက် မီးရောင်တွေ့ရသဖြင့် မီးရောင်လာရာဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ သူ့နောက်တွင် လိုက်လာသော ကားနက်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ ကားနှင့်လူသည် ကြုံ၍ မြစ်ရိုးတွင် စောင့်နေလေပြီ။ သူသည် အမှောင်ရိပ်ရှိသော ကျုံးဘက်သို့ ချိုးဝင်သွားပြီး နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ (၁၀ နာရီခွဲပြီ ဖြစ်သည်။ တစ်ခဏ၌ ခြေသံလိုလိုကြားလိုက်ရသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် လူတစ်ယောက်ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုသူသည် သူ့နောက်လိုက်နေသူပင်။ သူနှင့် ကိုက်တစ်ရာမျှ ဝေးမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ သူသည် ခပ်သွက်သွက်ပင် လျှောက်သွားရာ ခေါ်သံတိုးတိုးလေး ကြားလိုက်ရသည်။

“မစ္စတာအော်တွန်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

ခေါ်လိုက်သောအသံမှာ နိုင်ငံခြားသားအသံ မဟုတ်။ ခေါ်သံလာရာသို့ ကြည့်မိရာ လူသုံးယောက်လာနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ လူတစ်ယောက်က လက်နှစ် ဓာတ်မီးဖြင့် သူ့မျက်နှာကို ထိုးကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် တစ်ယောက်က အင်္ဂလိပ် အသံဖြင့်

“ဟုတ်တယ် သူပဲ” ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုလူ သုံးယောက်အနက် အရပ်မြင့်မြင့်လူက...

“ခင်ဗျားနောက် ဘယ်နှစ်ယောက်လိုက်လာသလဲ”

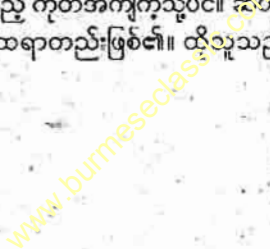
အော်တွန်သည် စောစောက ကားရပ်ထားသည့်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ယင်း..

“ကားတစ်စီးနဲ့ လူနှစ်ယောက်”

ခပ်တိုးတိုးလေး အသံအုပ်ပြီး ပြောလိုက်လေသည်။

“ကောင်းပြီ”

ရုရှလိုပင် ပြောလိုက်၏။ အင်္ဂလိပ်လို ပြောသောလူမှာ သံရုံးကလူဖြစ်ကြောင်း အော်တွန်သိ၏။ ထိုသူ၏ အရပ်အမောင်းမှာ အော်တွန် အရပ်အမောင်းအတိုင်းပင်။ ထိုသူဝတ်ထားသည့် ကုတ်အင်္ကျီမှာလည်း သူဝတ်ထားသည့် ကုတ်အင်္ကျီကဲ့သို့ပင်။ နှစ်ပင် ထားပုံထားနည်းနှင့် ဖိလိမ်းထားပုံလည်း သူနှင့် တစ်ထေရာတည်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် သူ့ကို မေးလိုက်လေ၏။

“ခင်ဗျားကို သူတို့ ဘာလုပ်သေးလဲ”

အော်တွန်သည် ဘာမျှ မပြောသေးဘဲ သူ့နောက်လိုက်နေသူကိုလှည့်ကြည့် ပြောကြားလေ၏။

“ဟိုမှာလေ၊ ကျုပ်နောက်လိုက်နေတဲ့လူပဲ။ အခုပြန်လှည့်ထွက်သွားပြီ။ ကျုပ်တို့ ယောက်ကိုမြင်လို့ ကြောက်ပြီးလှည့်ထွက်သွားတာနဲ့တူတယ်”

ပြောယင်းက သူတို့လေးယောက် ရယ်နေကြသည်။

အော်တွန်ကတော့ သွားရန်အဆင့်သင့် ဖြစ်နေလေပြီ။

ရောက်လာသူ သုံးယောက်တွင် “ဖင်တန်” ဟုခေါ်သော အင်္ဂလိပ်သည် အော်တွန်နှင့် ချွတ်စွတ်တူလှ၏။ လွန်ခဲ့သော (၂) နှစ်လောက်လည်း ‘ဖင်တန်’ သည် အော်တွန်အဖြစ်ဖြင့် အလုပ်ကိစ္စအတော်များများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသည်။ ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်ပါက အမွှာများလားဟု ထင်ရသည်။

တစ်ခဏ၌ အရပ်မြင့်မြင့် လူကောင်ထွားထွား ရှုကြီးက ကုတ်အင်္ကျီအိတ် သံတုံးတစ်တုံးနှိုက်ပြီး လျှပ်တစ်ပျက်အတွင်း ‘ဖင်တန်’ ခေါင်းပေါ် ထုချလိုက်ရာ ခုတ်မှာပင် ခွေကျသွားသည်။ စကားပင် မေးမရတော့။ ထို့နောက် အော်တွန်သည် ခုတ်ပိုများထုတ်ပြီး ထိုသူ ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထိုးထည့်လိုက်၏။ ရှုကြီးက အောက်တစ်ချက်။ ပြီးတော့ နောက်တစ်ချက်။ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ထုချလေ၏။ ခုတော့ ထိုသူမှာ အသက်မရှိတော့။ ထိုသူအိတ်ထဲမှ စာရွက်စာတမ်း အားလုံးကိုလည်း အော်တွန် က နှိုက်ယူလိုက်သည်။ မျက်နှာကိုလည်း မမှတ်မိရန် သံတုံးဖြင့် ထုချလိုက်လေ၏။

“ဟေ့ မြန်မြန်လာကြ၊ ငါ့နောက်လိုက်ခဲ့ကြ”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သုံးဦးသား ကျုံးပေါ်တက်ပြီး မီးရထားဘူတာဘက်သို့ သတ်ခြေတင်သွားကြလေတော့သည်။ မရှေးမနှောင်းမှာပင် အော်တွန်နောက်လိုက်နေ သော သူသည် သူ့အဖော်ကိုခေါ်၍ လဲနေသည့် လူဆီသို့ ရောက်လာပြီး သေနေသူ၏ မျက်နှာကို ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ကာ အိတ်ထဲနှိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ မစွတာ အလက်ဇန္ဒားသောမတ် အော်တွန် ၏ ပတ်စပို့ကို တွေ့ရသည်နှင့် -

“အော်တွန်ကိုတော့ သူ့အဖွဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းသားတွေ သတ်သွားပြီ”

ဟု ကေး-ဂျီ-ဘီ နှစ်ယောက် မှတ်ချက်ချလိုက်လေတော့သည်။

x . . . x . . . x

အခန်း (၅)

မရုဏ်အိုး

အော်တွန်သည် ခပ်သွက်သွက်ပင် အနောက်မှ လိုက်သွား၏။ သူ့
သုံးယောက် ကျုံးထဲမှထွက်လာပြီး ဘူတာရုံဘက်သို့ ဦးတည်လျှောက်သွားကြသည်။
မီးထိန်ထိန်လင်းနေသော ဘူတာရုံကို လှမ်းမြင်နေရ၏။ သုံးယောက်သား စကားတစ်ခွဲ
မှ မပြောဘဲ လျှောက်လာကြရာ ဘူတာရုံနား ရောက်လာကြ၏။ ဘူတာရုံမှာ ခေတ်
ပြတိုက်ကြီးတစ်ခုလို ခမ်းနားလှသည်။ သူတို့ သုံးယောက် ဂုံးတံတားကို ကျော်ပြီး
စကြိုန်ဘက်သို့ လျှောက်သွားကြ၏။ ဘူတာမှာ 'ပါဗိုလက်မက်ထရီ' ဘူတာဖြစ်ပြီး
မော်စကို မြို့လယ်တွင် တည်ရှိသည်။ ဤကဲ့သို့သော ဘူတာမျိုး နယူးရောက်၊ လန်ဒန်၊
ပါရီ စသည့် မြို့များတွင် မတွေ့ဘူးချေ။

မီးရထားစကြိုန်တွင် ခရီးသည် ရှင်းနေ၏။ လူသွားလူလာနည်း၏။

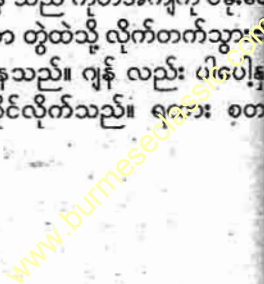
စကြိုန်ပေါ် ရောက်သည်နှင့် သူတို့သုံးယောက်မှာ ပူးကပ်မနေကြဘဲ
ခပ်ခွာခွာပင် ရပ်နေကြသည်။ ပါပေါ့ဆိုသည့် ရှုကြီးသည် အော်တွန်နား လျှောက်လာပြီး
အထုပ်တစ်ခုကိုကမ်းပေးလိုက်၏။ အော်တွန်သည် သံတိုင်ကိုမိုပြီး ရပ်နေသဖြင့် အရိပ်ထဲ
ရပ်နေသလိုဖြစ်၍ ရုတ်တရက်မည်သူကမျှ ပါပေါ့ကမ်းပေးသော အထုပ်ကိုမမြင်လိုက်
ပေ။ အထုပ်ထဲတွင် ဗြိတိသျှ နိုင်ငံသားပတ်စ်ပို့အပြာတစ်ခုလည်းပါ၏။

ပါပေါ့က လေသံလေးဖြင့် အော်တွန်ကို ပြောလိုက်သည်။

"ရထားပေါ်က မဆင်းခင် စာတွေဖတ်ကြည့်ပါ။ ခင်ဗျားဟာ ခုချိန်ကစပြီး
အော်တွန်မဟုတ်တော့ဘူး။ 'မစ်ချယ်ဂျန်' ဆိုတာလည်း မှတ်ထားအုံး။ ခင်ဗျားဟာ
ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်ယောက်ပဲ။ ဝါဆော ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုတယ်။ ကေ-ဂျီ-၁
တွေဟာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးဆိုယင် သိပ်မရှာဘူး။ ဒါပေမယ့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် နေပါ။"

ပါပေါ့သည် ပြောပြီးသည်နှင့် ဂျန် နားရပ်မနေဘဲ စကြိုန်အတိုင်း
ဆက်လျှောက်သွား၏။ ဂျန် က ပါပေါ့ကမ်းပေးသော ပတ်စ်ပို့ကို ကြည့်နေမိသည်
ထို့နောက် ပတ်စ်ပို့ကို ကုတ်အင်္ကျီထဲ ထည့်လိုက်လေသည်။ ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်ကာ
လက်မောင်းဖြင့် ပွေ့ထားလိုက်သည်။ သူသည် ထိုနေရာမှာပင် ရပ်စောင့် နေဆဲ။ ရှုရှု
တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်သေး၏။ ဘာမှတော့ မြေးမြန်းခြင်း မရှိ။

ခဏအကြာ ဘူတာထဲသို့ ရထားဝင်လာ၏။ ဂျန် သည် ကုတ်အင်္ကျီကို ပခုံးပေါ်
တင်ပြီး ရထားဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ပါပေါ့တက်သော တွဲထဲသို့ လိုက်တက်သွား
ပါပေါ့သည် ခုံတန်းတစ်ခုတွင် ထိုင်ပြီးသတင်းစာဖတ်နေသည်။ ဂျန် လည်း ပါပေါ့နှင့်
ခပ်လှမ်းလှမ်း လွတ်နေသည့် ခုံတန်းတစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ရထား စတင်

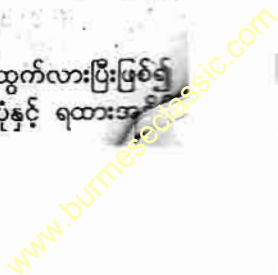
ထွက်လေပြီ။ သူတို့နှင့် ပါလာသူတစ်ယောက်က သူတို့တွဲတွင် မရှိဘဲ တခြားတွဲသို့ ရောက်နေလေ၏။

တွဲထဲပါလာကြသော ခရီးသည်များကို ဂျန် ကလိုက်လံ ကြည့်ရှု၏။ သူတို့မှာ မင်ပန်းလာပုံဖြစ်နေသဖြင့် ခရီးသည် အစစ်များသာ ဖြစ်ကြောင်း ဂျန် အက်ခတ်မိသည်။ တွဲထဲ ပါလာကြသော သူများကလည်း သူတို့ကို ကြည့်ကြ၏။ ဤကဲ့သို့မျက်နှာမျိုး ဂျန် အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ဖူးခဲ့သည်။ ရထားစတင်ထွက်လေပြီ။ မော်စကိုမြို့၏ အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်ခုန်မောင်းသွားသည်။ တခဏတွင် ရထားတွဲတံခါးမှာ တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့် ပွင့်လာ၏။ မည်သူများ ဝင်လာပါသနည်း။ ဂျန် ရင်ထဲ တထိတ်ထိတ်နှင့် ကြည့်နေမိ၏။ တစ်ခြားခရီးသည်များမှာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ တံခါးဘက်သို့ တံခါးဘက်သို့ လှည့်မကြည့်ကြပေ။ ဂျန် မှာသာ ရင်ထဲထိတ်ထိတ်နှင့် ဇောချွေးများ ပျံ့လာသည်။ သူသည် ပါပေါ့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။ ပါပေါ့ကလည်း ဂျန် ကို ကြည့်လိုက်သည်။

ပါပေါ့က ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်မှ ဂျန် မှာ သက်သာသလို ရင်ထဲ ပေါ့သွားသည်။ ယခုအခါ သူသည် မည်သည့်အရပ်သို့သွားနေပါနည်း။ သူနှင့်အတူလိုက်ပါလာသော မိတ်ဆွေကသူ့ အပေါ် အဘယ်မျှကြာအောင်သစ္စာရှိပါသနည်း။ သူ့မစဉ်းစားတတ်။ သူ့ဘဝသည် အော်ဗရေး၏ အစီအစဉ်ဖြင့် လှုပ်ရှားနေရသည်။ စောစောက လူသတ်ခဲ့သည်အကြောင်း စဉ်းစားမိပြန်သည်။ ယခုအချိန်ဆိုပါက သက်ဆိုင်ရာရဲများက အလောင်းကိုဆေးရုံသို့ ယူသွားကြပေမည်။ သူ့သေပြီဟု ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့မှတ်ချက်ချ လေမလား။ သို့မဟုတ်သူတို့၏ လှည့်ကွက်ကိုသိသွားကြလေမလား။ ဂျန်တစ်ယောက် ရတက်မအေးဘဲ ရင်လေးရပြန်သည်။ ထိုသို့လူသတ်ပြီး မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ဘူတာရုံသို့ ရောက်အောင် နေရာမှန် ရွေးထားသဖြင့်ဂျန်သည် အော်ဗရေးကိုကြိုတင်ပြီး နားထောင်မိ၏။ ထိုနောင်သူသည် အော်ဗရေး ပေးထားသော မော်စကိုမြို့ မြေပုံကိုကြည့်နေမိ သည်။

ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ သွားရမည့်ခရီးစဉ်ကို အော်ဗရေးက သူ့အားပြောကြား ထားခြင်းမရှိပေ။ သူသည် မျက်ကန်းတစ်ယောက်ပမာ တစ်ပါးသူ နောက်သို့ လိုက်နေ ရသည်။ ဂျန်တစ်ယောက်စဉ်းစားယင်း ရထားဥဩဆွဲသံကြားရသဖြင့် အတွေးမျှင်များ ရပ်သွားရသည်။ ရထားမှာ ကုစကာရီးဘူတာသို့ ရောက်လာချေပြီ။ ပြတင်းပေါက် မှမကြည့်မိရန်နှင့်ရထားမှဆင်းသွားကြသောခရီးသည်များကို မကြည့်မိရန်လည်း သူ့ကိုယ်သူသတိထားနေရသည်။ ရထားဆက်လက် ထွက်ခွာလာ၏။ ဂျန်သည် နောက်တန်းတွင်ထိုင်နေသော ပါပေါ့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ပါပေါ့ကတော့ ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ စကြိုန်ဘက်သို့ ငေးကြည့်နေသည်။ ရထားပေါ်မှ ဆင်းသွားကြ သောခရီးသည်များကို ဘူတာရုံထွက်ပေါက်၌ သက်ဆိုင်ရာတို့က စစ်ဆေးမေးမြန်းလျက်ရှိ သည်။

ဂျန်သည်ပါပေါ့ကို ငေးကြည့်နေ၏။ ပါပေါ့လည်း ရထားထွက်လားပြီးဖြစ်၍ ဂျန်ကိုလှည့်ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြုသည်။ ဂျန်သည် မော်စကိုမြို့မြေပုံနှင့် ရထားအ

စာရင်းကို ကြည့်နေပြန်သည်။ ဘူတာစဉ်နှင့်အချိန်စာရင်းကို စိစစ်ကြည့်၏။ အော်ပရေး သည် ခရီးစဉ်အတွက် လိုအပ်ချက်အားလုံး အပြည့်အစုံပေးခဲ့လေသည်။

ရထားလည်း ဆက်လက်ခုတ်မောင်းလာ၏။ ဂျန်သည် စောစောက ပါပေါ ပေးထားခဲ့သော စာရွက်စာတမ်းများကို ကြည့်နေပြန်၏။ ဂျန်သည် တစ်တွဲနှင့်တစ်တွဲ ဆွဲချိပ်ထားသည့်နေရာကို ကြည့်လိုက်ရာ တစ်ဦးတစ်ယောက်က တံခါးတွန်းဖွင့်ပြီး ထွက်လာလေ၏။ ထိုသူမှာ မီးရထားဝန်ထမ်းဖြစ်ကြောင်း ဂျန် တွေ့ရသည်။ ရထားအရှိန် လျော့လာပြန်၏။ ဥဩဆွဲသံကြားရသဖြင့် တစ်ဘူတာရောက်ကြောင်း ဂျန် သိသည်။ ယခုရောက်လာသည့် ဘူတာမှာ ကွန်ဆိုမိုကီးယားဘူတာဖြစ်၏။ ဂျန် သည် ပါပေါ ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ပါပေါ လည်း မတ်တပ်ထပြီး တံခါးနားရှိ လက်တန်းကို ကိုင်ကာ ရပ်နေလေသည်။ ဂျန် သည် မနေသာတော့ သူလည်း ရပ်တရက် မတ်တပ်ထရပ် လိုက်၏။

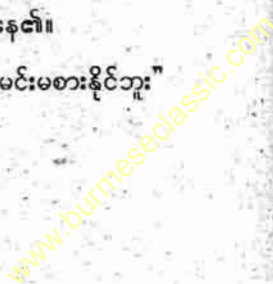
တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့် ရထားရပ်သွား၏။ ခရီးသည်တစ်ချို့လည်း ဆင်းသွားကြ သည်။ ဂျန် လည်း ပါပေါ အခြေအနေကိုသာ အကဲခတ်နေသည်။ ပါပေါ ကရထားပေါ် မှ ဆင်းသွားရာ ဂျန် လည်း မသိမသာ ခရီးသည်များ နောက်တွင် လိုက်ဆင်းလေသည်။ ခုလည်း သူ့မှာ ဇိုးရိမ်ထိတ်လန့်ရသဖြင့် ချွေးပြန်နေ၏။ စောစောက ပါပေါ ပေးထားသော စာရွက်စာတမ်းပါ အကြောင်းအရာတို့ကိုလည်း သူမေ့သွားလေပြီ။ သူ အမည် "မစ်ချယ် ဂျန်" ဟုလောက်သာ သတိရနေ၏။ ထွက်ပေါက်ကို လိုက်လံကြည့်၏။ ထွက်ပေါက် တွေ့ရပါပြီ။ အပေါက်ဝတွင် စစ်ဆေးရေးအရာရှိ နှစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ပါပေါလည်း သူ့အနားရောက်လာသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက် ခရီးသည်များ နောက် တစ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွားရာ ထွက်ပေါက်နား ရောက်သွားလေ၏။ ရထား ဘူတာတွင် မည်သည့် ကြော်ငြာစာကိုမျှ ဂျန် မတွေ့ရ။ သူတို့နှစ်ယောက် လူအုပ် နောက် လိုက်သွားသည်။ ပါပေါက ရှေ့ ဂျန် က နောက်။ ဂျန် သည် သူ့ ပတ်စ်ပို့ကို စစ်ဆေးကြည့် ပြန်သည်။ သူ့နာမည် "မစ်ချယ် ဂျန်"။ ဒါကိုတော့ မိမိရရမှတ်မိနေရမည်။ ဂိတ်ဝမှ စစ်ဆေးရေး အရာရှိများက ထွက်လာသော ခရီးသည်များကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် စစ်ဆေးနေ၏။ ဂျန် မှာ ရင်ထဲ တထိပ်ထိပ်။ ဟန်မပျက်ဘဲ လူအုပ်နောက် လိုက်သွားရာ ဂိတ်ဝသို့ ရောက်သွားလေသည်။ ဂျန် က သူ့ပတ်စ်ပို့ကို စစ်ဆေးရေး အရာရှိအား ထိုးပြလိုက်သည်။ အရာရှိက ပတ်စ်ပို့ကို ကိုင်ယင်း ဂျန်အား ပြောလိုက်လေ ၏။

"မစ္စတာဂျန် ခင်ဗျားကို ကြည့်ရတာ နေမကောင်းဘူးထင်တယ်"

ဂျန်က ပြုံးလျက် စစ်ဆေးရေးအရာရှိကို ကြည့်နေ၏။

"နေကောင်းပါတပ့် ၊ ဒါပေမယ့် ခရီးပန်းလို့ ထမင်းမစားနိုင်ဘူး"

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

“ဘာလဲ ဝါဆော့ဟိုတယ်က အစားအသောက်မကောင်းဘူးလား”

စစ်ဆေးရေးအရာရှိသည် မယုံသင်္ကာလုံးဝမရှိဘဲ ကရုဏာသက်ပြီး ပြောဆိုနေကြောင်း ဂျန် သိ၏။

“ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်အဖို့တော့ ခရီးပန်းနေတဲ့လူ ဆိုတော့ သိပ်ခံတွင်းမတွေ့ဘူး”

စစ်ဆေးရေးအရာရှိသည် ဂျန် ပြောဆိုနေသည်ကို ခေါင်းတစ်ညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေ၏။ ပြီးတော့ ဂျန် ထံမှ ယူထားသော ပတ်စ်ပို့နှင့် စာရွက်စာတမ်းများ ပြန်ပေးသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မစ္စတာဂျန်။ ခင်ဗျား ပတ်စ်ပို့ တွေပြန်ယူပါ”

စစ်ဆေးရေးအရာရှိသည် ပတ်စ်ပို့နံပါတ်နှင့် စာအမှတ်များ မှတ်သားပြီး ပြန်ပေး လိုက်၏။ ဂျန် သည် အပေါက်မှ ထွက်လာသည်။ မည်သူ့ကိုမှ မကြည့်မိရန် သတိထားပြီး လှမ်းထွက်လာ၏။ အထူးသဖြင့် ပါပေါ့ ကို မကြည့်မိရန် သတိကြီးစွာ ထားရလေသည်။ ခြေလှမ်း ဆယ့်နှစ်လှမ်းမျှ လှမ်းသွားပြီး သူသည် စစ်ဆေးရေး အရာရှိ၏ မြင်ကွင်းမှ ရှောင်ထွက်သွားသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်နေရာသို့ သွားရမည်ကို သူမသိ။ အကယ်၍သာ ပါပေါ့ ကို ဖမ်းထားပါက သူသည် အဘယ်အရပ် သို့ သွားရပါမည်နည်း။ မျက်ကန်း ကဲ့သို့ပင်မဟုတ်ပါလော။

သူသည် လှေခါးထက်သို့ တက်သွားသည်။ ထို့နောက် မီးရထား ဘူတာရုံကို ညွှန်ပြသော မြေပုံကို သွားကြည့်နေပါသော်လည်း သူ့မှာ ပူပင်နေရသည်။ ပါပေါ့ တစ်ယောက် ဘယ်ရောက်နေပါသနည်း။ စိုးရိမ်စွာဖြင့် တွေးတောနေ၏။ ယင်းကဲ့သို့ တွေးတောနေစဉ် သူပုခုံးပေါ်သို့ လက်တစ်ဘက်ရောက်လာသည်။ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ပါပေါ့ ကိုတွေ့ရသည်။ ပါပေါ့ သည် သူ့ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးစိစိနှင့် ပြေလိုက်လေ၏။

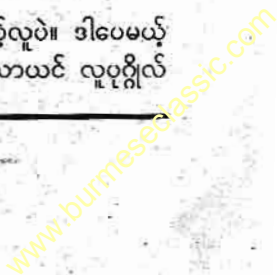
“မစ္စတာဂျန် ခင်ဗျား ဘာဖြစ်နေသလဲ။ ခင်ဗျားကို ကြည့်ရတာ ကြောက်နေသလိုလိုပဲ”

“ဟုတ်တယ်ကိုယ့်လူ။ ကျုပ်မှာ နေမကောင်းသလိုလို ဖြစ်နေတယ်”

ပါပေါ့သည် ဂျန်ကို သေချာစွာ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ထို့နောက် မော်စကိုမြို့ ရှိ ဗြိတိသျှ သံရုံးမှ အက်စ်အိုင်အက်စ် (SIS) အကြီးအကဲ မစ္စတာ ဒေးဗစ်အက်ကလစ် ပြောခဲ့သည့်စကားကို ပါပေါ့ သတိရမိသည်။

“ကျုပ်တို့ လွှတ်လိုက်တဲ့ လူကတော့ တကယ်စွန့်စားမယ့်လူပဲ။ ဒါပေမယ့် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် မမျှော်လင့်ဘဲ အခက်အခဲနဲ့ တွေ့ကြုံလာယင် လူပုဂ္ဂိုလ်

SIS = Secret Intelligence Service

ပဓာနမထားဘဲ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအတွက်သာ ဦးစားပေးဆောင်ရွက်ပါ”

ပါပေါ့ သည် အက်ကလစ်၏ စကားကို စဉ်းစားယင်း ဂျန်ကို ကြည့်နေမိ၏။ ဂျန် မျက်နှာမှာ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေသည် အမှန်ပင်။ ထို့ကြောင့် ပါပေါ့ က အသံခပ်မာမာနှင့် ဂျန် အားပြောလိုက်လေ၏။

“ဒီမှာကိုယ့်လူ။ ခုနေခါ ဂိတ်ဘက်ကို မသွားနဲ့အုံး။ ဟိုဘက်မှာ ကေ-ဂျီ-ဘီ တွေ စောင့်နေတယ်။ သွားယင်တော့ အနည်းဆုံး (၄) ခါလောက် အစစ်ခံရမယ်။ ဒီတော့ လောလောဆယ် ခင်ဗျား အိမ်သာထဲမှာ သွားပုန်းနေပါ။ လူတွေ အတော်ရှင်းမှ ကျုပ်တို့ ထွက်မယ်”

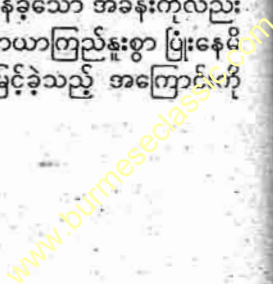
ခုအတိုင်းဆို သူတို့နှစ်ယောက် ချောင်ပိတ်မိနေပြီလား။ ဤကား ကွန်ဆိုမိုက် ယား ဘူတာကို ရောက်လာခဲ့သည့် အဖြစ်ပင်။

မြိတ်သူ့ သံရုံးမှ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး အရာရှိ ဒေးဗစ် အက်ကလစ်သည် မိစ်ကော့ ဟိုတယ်ခန်းမ အရက်ကောင်တာတွင် ထိုင်ပြီး အရက်သောက်နေ၏။ သူထိုင်သည့် နေရာမှနေ၍ ဟိုတယ်တွင်း ဝင်ထွက်သွားလာကြသူအားလုံးကို မြင်နေရလေသည်။

ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိများ ရောက်လာကြသည်ကို အက်ကလစ် တွေ့ရ၏။ နိုင်ငံရေး ထောက်လှမ်းမှု ဗျူရိုမှ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးလည်းပါ၏။ အကယ်၍ မိမိတို့၏ လုပ်ကြံမှု အောင်မြင်သွားပါက ဖင်တန် သေဆုံးခြင်းမှာ အချိုးအနီး သေဆုံးခြင်းမဟုတ်ပေ။ တန်ဖိုး ရှိသော သေဆုံးခြင်းသာဖြစ်မည်။ ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိများ၏ လှုပ်ရှားနေပုံကို ကြည့်ခြင်း အားဖြင့် ထူးခြားသည်တော့အမှန်ပင်။ မစ္စတာအော်တွန်သည် မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်း ဝယ်ယင်း အသတ်ခံရသည်ဟု ယူဆပုံပေါက်၏။ အက်ကလစ်သည် ခေါင်းလေး တစ်ညိတ်ညိတ်နှင့် စကော့အရက်ကို သောက်နေလေ၏။ “အော်တွန်သေဆုံးလေပြီ။ ဂျန် တစ်ယောက် သက်တောရာကျော်ရှည်ပါစေ” ဟု ဆုတောင်းရမည် မဟုတ်ပါလော။

သူသည် တစ်ယောက်တည်း သဘောကျစွာဖြင့် ပြုံးနေမိ၏။ စားပွဲထိုးက အရက်တစ်ခွက်နှင့် ရေတစ်ခရား ဗန်းထဲထည့်ကာ ယူလာလေသည်။ အက်ကလစ်က ကျသင့်သော အရက်ဖိုးငွေ ပေးလိုက်၏။ ထိုစဉ် ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိများသည် အော်တွန် ၏ အထုပ်အပိုးများကို သယ်ထုတ်လာကြသည်။ အော်တွန်နေခဲ့သော အခန်းကိုလည်း ရှာဖွေကြပေလိမ့်မည်။ အက်ကလစ်မှာ အောင်ပွဲရသဖြင့် သာယာကြည်နူးစွာ ပြုံးနေမိ သည်။ ထိုည အော်ဗရေထံသို့ သတင်းပို့ရာတွင် အောင်မြင်ခဲ့သည့် အကြောင်းကို အားပါတရ သတင်းပို့ ရပေဦးမည်။

→ မင် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

ထို့အပြင် မစ္စတာ အော်တွန်အား မူးယစ်ဆေးဝါး မှောင်ခိုသမား တစ်ယောက် အဖြစ် ထင်မှတ်ရန်အတွက် စာရွက်စာတမ်း အတုများကိုလည်း ပါပေါ့အား သူပေးခဲ့၏။ မင်းစာရွက်စာတမ်းများသည် သေဆုံးသွားသူ၏ အိတ်ထဲထည့်ထားခဲ့သဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့တို့သည် မူးယစ်ဆေးဝါးကြောင့် လူသတ်မှုဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ယုံမှတ်ကြမည်။ လူသတ်တရားခံကိုလည်း မူးယစ်ဆေးဝါး မှောင်ခိုသမားများကြားတွင် ရှာဖွေဆောက်လှမ်းကြမည်။ အက်ကလစ်မှာ ပီတိဖြာနေတော့သည်။

+ + +

ဘူတာရုံတွင် စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့သည် ခရီးသည်များအား ပိုက်စိတ်တိုက်စစ်ဆေးနေသည်ကို ပါပေါ့ တွေ့ရ၏။ ဂျန်တစ်ယောက် ဗိုက်နာကာအိမ်သာတက်နေသယောင် ဆန်းဆောင်နေရ၏။ အတန်ကြာသောအခါ အိမ်သာအပြင်ဘက်၌ ခြေသံကြားပြီး တဒုန်းခန်းဖြင့် အိမ်သာတံခါးကို ထုနေသဖြင့် ဂျန်က အထဲမှနေ၍ အော်ပြောလိုက်သည်။

“ဟေ့ ဘယ်သူလဲကွ”

“ဟေ့ လူ မြန်မြန်လုပ်ပါ။ ခင်ဗျားစာရွက်စာတမ်းတွေ လာပြပါ”

“ဟုတ်ကဲ့လာပါမယ်”

ဂျန်သည် စစ်ဆေးရေးစခန်းသို့ ရောက်လာသည်။ သူပတ်စ်ပို့နှင့်စာရွက်စာတမ်းများအား စစ်ဆေးရေးအရာရှိကို ထုတ်ပြသည်။

“ခင်ဗျားအင်္ဂလိပ်လူမျိုးလား”

စစ်ဆေးရေးအရာရှိက ပတ်စ်ပို့ ကိုကြည့်ယင်း ဂျန်ကို မေးလိုက်သည်။ ဂျန်က တော့တာမှမပြောဘဲ ခေါင်းသာညိတ်ပြလိုက်၏။

“ခဏလောက် ထိုင်စောင့်ပါ”

ဂျန်သည် ခုံတန်းရှည်တစ်ခုတွင် ထိုင်နေလေ၏။ စစ်ဆေးရေးအရာရှိသည် စာရွက်စာတမ်းများ ကိုင်ထားယင်း ထိုင်နေသော ဂျန် ထံသို့လျှောက်လာပြီး ပြောကြားလေ၏။

“မစ္စတာဂျန် စာရွက်စာတမ်းတွေ ဒါပဲလား။ ကြည့်ပါအုံး။ ကျန်သေးတယ်ထင်တယ်”

ဂျန်လည်းဟိုနှိုက်သည်နှိုက်နှင့် ရှိသမျှစာရွက်စာတမ်းများ နှိုက်ထုတ်ပြီး အရာရှိတို့ ကမ်းပေးလိုက်သည်။ အရာရှိလည်း လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများယူပြီးစခန်းသို့ပြန်သွားလေ၏။

စစ်ဆေးရေး စခန်းတွင်လူ (၆) ယောက်သာရှိသည်။ ခရီးသည်များမှာ များသောအားဖြင့် နိုင်ငံခြားသားများဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းအထဲတွင် အမေရိကန်လည်းပါသည်။ သူတို့အချင်းချင်း စကားပြောသံကို ဂျန် ကြားနေရ၏။ ဂျန်သည် ပါပေါ့ ကို လိုက်လံကြည့်၏။ ပါပေါ့ တစ်ယောက် ဂိတ်အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သွားလေပြီ။ ခုတော့ ဂျန်မှာ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတော့၏။ ရှေ့ဆက်ဘာဖြစ်မည်ကို မတွေးရဲအောင် ထိတ်လန့်နေသည်။ စစ်ဆေးရေးအရာရှိများက သူ့ကိုဘာလုပ်မည်နည်း။ (၁၅) မိနစ်မျှ ကြာသောအခါ စောစောက သူ့ဆီလာခဲ့သည့် စစ်ဆေးရေးအရာရှိက ဂျန် ထံ ရောက်လာပြီး ဂျန် မျက်နှာကို သေချာစွာ ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒီမှာကိုယ့်လူ။ ခင်ဗျား အင်္ဂလိပ်လူမျိုးလား။”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ခင်ဗျား ဝါဆော့ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုတယ်ဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါတယ်။ စာရွက်စာတမ်း အပြည့်အစုံပါပါတယ်”

“စာရွက်စာတမ်း အပြည့်အစုံပါတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား တည်းခိုတဲ့ ဟိုတယ်ကိုလှမ်းပြီး မေးမြန်းရအုံးမယ်။ ဟိုတယ်က အကြောင်းပြန်မှ ခင်ဗျား ကိစ္စပြီးမယ်။ ခုတော့ ခဏ ထိုင်စောင့်အုံးပေါ့”

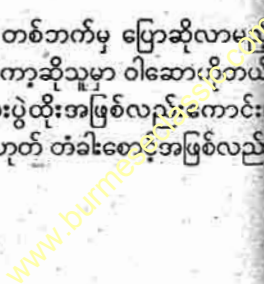
ဂျန် မှာ စိတ်ပျက်မိသည်။ စိတ်ပျက်ရုံမက တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်မှာကိုလည်း စိုးရိမ်နေ၏။ ပါပေါ့လည်း မရှိတော့။ သူ့တစ်ယောက်တည်း။ အားကိုးစရာ၊ တိုင်ပင်စရာ လူပင်မရှိတော့။ ဂျန် သည် မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ထိုင်နေရသည်။ ထိုနောက် စစ်ဆေးရေး အရာရှိက ဂျန် ထံ လျှောက်လာပြီး ပြောလိုက်ပြန်၏။

“မကြာပါဘူး မစ္စတာဂျန်။ (၁၀) မိနစ်အတွင်း သိရပါမယ်”

စစ်ဆေးရေးအရာရှိသည် ဝါဆော့ဟိုတယ်က ဖုန်းနံပါတ်ကို လှည့်နေစဉ် ဂျန် သည် စိုးရိမ်စွာဖြင့် ငေးကြည့်နေမိ၏။ ဘာများဖြစ်လေမည်နည်း။ လူသတ်မှုပင် ပေါ်လာနိုင်မည်လား။ သို့သော် သူ့အနေနှင့် မဟတ်နိုင်တော့။ ဖြစ်ပေါ်သမျှ ရင်ဆိုင်ရန် ဂျန် တစ်ယောက် အားတင်းလိုက်ရသည်။

“ဝါဆော့ဟိုတယ်လား။ ဒီမှာ မစ္စတာ ဖရက်ကော့ရှိသလား။ ဖရက်ကော့နဲ့ စကားပြောချင်တယ်။ ခဏခေါ်ပေးပါလား။ ကွန်ဆို့မိုကီးယား ဘူတာရုံက စစ်ဆေးရေး အဖွဲ့ကပါ။ ဟုတ်တယ်”

စစ်ဆေးရေးအရာရှိသည် ဖုန်ကိုကိုင်ထား၏။ တစ်ဘက်မှ ပြောဆိုလာမည့် စကားကို စောင့်နေလေသည်။ သူ့စောင့်နေသည့် ဖရက်ကော့ဆိုသူမှာ ဝါဆော့ဟိုတယ် လုံခြုံရေးတပ်မှူးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဟိုတယ်၌ စားပွဲထိုးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ပန်းကန်ဆေးသမားအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် တံခါးစောင့်အဖြစ်လည်းကောင်း

ကောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော်လည်း လက်တွေ့၌မူ ဟိုတယ်မန်နေဂျာထက်ပင် ခြံ့ ဩဇာရှိသူဖြစ်သည်။

ထိုနောက် ဖုန်းမြည်လာ၏။

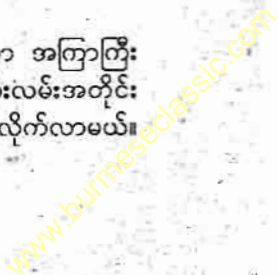
“ဟဲလို၊ ဖရက်ကော့လား။ ကျွန်တော်ပါ။ ကွန်ဆိုမိုကီးယားဘူတာက လုံခြုံရေး နေပါ။ ဒီမှာ ခင်ဗျားဟိုတယ်မှာ မစ်ချယ်ဂျန်ဆိုတဲ့ ခရီးသည် တစ်ယောက် တည်းခိုတယ် ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား။ သူပြတဲ့ စာရွက်စာတမ်းအရ အခန်းနံပါတ် (၃၀၈) မှာတည်းခို တယ်။ သူ့ကို သိသလား။ မစ်ချယ်ဂျန်ဟာ ဘယ်လိုပုံပန်းသဏ္ဍာန်ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါလား။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ သူ့အခု ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ခရောက်နေတယ်။ ဟုတ်ကဲ့။ ဟုတ်ကဲ့။ ဟုတ်ပါတယ်။ ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ။ ကျေးဇူး ဆင်ပါတယ်”

စစ်ဆေးရေးအရာရှိသည် ဖုန်းချလိုက်ပြီး ထိုင်စောင့်နေသော ဂျန် ထံသို့ လျှောက်လာ၏။ သူ့မျက်နှာမှာ ကျေနပ်သည့်အနေနှင့် ပြုံးရွှင်နေသည်။ ဂျန် အပေါ် သံသယမရှိတော့။ တင်းကြပ်သော စစ်ဆေးမှုလည်းမလုပ်တော့။ တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ရသည့်အနေနှင့်သာ စစ်ဆေးတော့မည့်ပုံမျိုးနှင့် မျက်နှာထားချိနေတော့ သည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မစ္စတာဂျန်။ အခုလို ကြန့်ကြာသွားတဲ့အတွက် ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာလည်း တာဝန်အရဆောင်ရွက်တာပါ။ ယခင်ဆေးဝါးသမားတွေ သောင်းကျန်းနေလို့ ကျွန်တော်တို့မှာ စစ်ဆေးနေရ တာပါ။ ခင်ဗျားသွားချင်တဲ့နေရာ သွားနိုင်ပါပြီ”

စစ်ဆေးရေးအရာရှိသည် အင်္ဂလိပ်လို ပြောလိုက်၏။ ယခုကဲ့သို့ အင်္ဂလိပ်လို ဆွက်လက်စွာ ပြောဆိုတတ်သဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားချင်ပုံပေါ်သည်။ သူသည် ခိုတန်းလျားမှ ထလာသော ဂျန် အား လက်ကမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်၏။ ဂျန်လည်း အလိုက် ဆင့်စွာပင် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ဂျန် သည် အနားတွင် ရပ်နေသော အခြား အရာရှိ တစ်ယောက်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်သည့်အနေနှင့် ခေါင်းညိတ်ပြ၏။ ဂျန် သည် ဆက်ဆွဲအိတ်ကို ကောက်ကိုင်ကာ ဂိတ်ဝဘက်သို့ လျှောက်လာလေ၏။ ဂိတ်ဝမှ ထွက်လိုက်သည်နှင့် လေနအေးကသူ့ကို ကြိုဆိုလိုက်သည်။ ချမ်းစိမ့်စိမ့်ပင် ခံစားမိ၏။ ဂျန် မှာ ဘယ်သွားရမှန်းမသိ။ ယောင်လည်လည် ဖြစ်နေရသည်။ သို့ရာတွင် ဝတ်ဝန်းကျင်ကလူများမသိအောင် ကြံ့နေမပျက် ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်ထွက်လာ၏။ ထိုစဉ် တစ်ဦးတစ်ယောက်က သူ့ပုခုံးကို လာပုတ်သဖြင့် လှည့်ကြည့်ရာ ပါပေါ့ကို တွေ့ရ လေသည်။ ပါပေါ့ က အသံအုပ်ပြီး ဂျန် ကို ပြောလိုက်သည်။

“ဟေ့လူလား။ အချိန်တောင် အတော်ကုန်သွားတယ်။ ဒီမှာ အကြာကြီး ခုပ်နေလို့မဖြစ်ဘူး။ တစ်ခုခုဖြစ်လာမှာ စိုးရိမ်နေရတယ်။ ကဲခင်ဗျားလမ်းအတိုင်း တည့်တည့် လျှောက်သွားပါ။ ကျုပ်နောက်ကနေပြီး မလှမ်းမကမ်းက လိုက်လာမယ်။

ဘူတာရုံနဲ့ ဝေးတော့မှ ဘယ်သွားရမယ်ဆိုတာ ပြောပြမယ်။ ကဲ သွားတော့ပြန်ပြန်

သို့နှင့် ဘူတာမှ ထွက်လာကြ၏။ ခုတော့ သူတို့ သုံးယောက် ပြန်ဆုံမိကြပြီ
သည်။ ရထားထွက်လာကတည်းက တစ်ခြားတွဲတွင် လိုက်ပါစီးနင်းလာသည့် ရဲဘော်
ပြန်တွေ့ရသဖြင့် ဂျန်တစ်ယောက် အားတက်သွားမိသည်။ ယင်းရဲဘော်မှာ ဗက်စကီ
ဖြစ်သည်။ ပါပေါ သည်လည်းကောင်း၊ ဗက်စကီးသည်လည်းကောင်း အိမ်ထောင်သို့
မကူးဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် အလုပ်သမားရပ်ကွက်၌ နေထိုင်ကြ၏။ ဗက်စကီးသည်
ကုန်ရုံတစ်ရုံမှ အစောင့်တစ်ဦးဖြစ်၏။ သုံးဦးသား လျှောက်လာကြသည်မှာ ဘူတာရုံမှ
အတော်ပင် ဝေးလာပြီဖြစ်သည်။ အလုပ်သမားရပ်ကွက်သို့ ရောက်လာကြသည်။ (၁၀
ထပ်မျှရှိသော တိုက်တွင် သူတို့နေထိုင်ကြ၏။ သူတို့နေထိုင်သော နေရာသည်
ရောက်သောအခါ တိုက်ရှေ့တွင် ကားနက်တစ်စီး ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် သုံးဦး
သား အမှောင်ကွယ်ကာ ပုန်အောင် လိုက်ကြရသည်။ ကားနက်ထဲတွင် လူ (၃) ယောက်
ထိုင်နေ၏။ ခဏအကြာ ကားထဲမှ လူတစ်ယောက်ဆင်းလာပြီး (၁၄) ထပ်တိုက်ပေါ်
တက်သွားသည်။ (၃) မိနစ်မျှ ကြာမည်ထင်ရ၏။ (၁၄) ထပ်တိုက်ပေါ်မှ မီးရောင်
မြင်ရသည်။ ကားပေါ်ရှိ လူနှစ်ယောက်က ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်ပြီး ဆေးလိပ်သောက်နေကြ
သည်။ ကားပေါ်မှ လူနှစ်ယောက်က သက်ဆိုင်ရာသို့ ကားတွင် တပ်ဆင်ထားသော
ဖုန်းဖြင့် အစီရင်ခံသည်။ ခဏအကြာ တိုက်ပေါ်တက်သွားသူ ပြန်ဆင်းလာပြီ
ကားနက်သည် တစ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းထွက်သွားသည်။

သူတို့ သုံးယောက်လည်း ကားထွက်သွားပြီးနောက် ဆက်လက်လျှောက်သွား
ရာ ဂိုဒေါင်တစ်ခုထဲဝင်သွားကြသည်။ ထိုညတွင် သူတို့ ဂိုဒေါင်ထဲ အိပ်ကြလေသည်။

တံခါးဖွင့်သံ ကြားရသဖြင့် ဂျန် နိုးလာ၏။ ပါပေါတစ်ယောက် ဘယ်အချိန်က
နိုးနေသည်မသိ။ ဖျာပေါ်ထိုင်နေသည်ကို ဂျန် တွေ့ရလေသည်။ မနက်မိုးလင်းသည်
နှင့် ကူဘိုင်ရှော့အရပ်သို့ သူတို့ထွက်ခွာသွားရမည်။ ကူဘိုင်ရှော့အရပ်သည် ဘဲလ်ယာဒ်
စခန်းနှင့် မိုင် (၁၀၀) ကွာဝေးပြီး မော်စကိုမြို့နှင့် မိုင် (၆၀၀) မျှ ဝေးသည်။ ပါပေါခမြို့
ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးကို စဉ်းစားနေ၏။

“ဂျန် ခင်ဗျားနိုးပြီလား”

“နိုးပြီ ရဲဘော်ရေ၊ ဘယ်နှစ်နာရီရှိပြီလဲ”

“၅ နာရီခွဲတော့မယ်။ ၆ နာရီမထိုးမီ ဘဲလ်ယာဒ်ကို သွားရမယ်။ ကဲ
ကော်ဖီသောက်ဦးမလား။ ကော်ဖီသောက်ချင်ယင် ဖျော်ထားတာရှိတယ်”

ဂိုဒေါင်တံခါးပိတ်ထားသဖြင့် မည်သည့်အသံမှ မကြားရပေ။ တိတ်ဆိတ်လှ၏။

ဂျန် တစ်ယောက်ညက အိပ်မပျော်။ ချမ်းကလည်းချမ်းလှသည်။ ရှေ့ဆက်ရမည့်ခရီးကို ဦးစားမိသောအခါ ရတက်မအေးနိုင်ရှာ။ ခုတော့သူ့ဘဝသည် ပါပေါ့ ပေါ့ မြို့ခိုနေရသည် ဟုတ်ပါလော။ ပါပေါ့ သည်တစ်ခါက ဂျူးအမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျဖူး ခဲ့။ ဂျူးအမျိုးသမီးမှာ ရုရှတို့ 'ချက်ကိုစလိုဗက်' ကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်စဉ်ကမကျေနပ် ခဲ့ ဆန္ဒပြခဲ့သဖြင့် အလုပ်သမားအကျဉ်းစခန်း ပို့ခံခဲ့ရလေသည်။

ပါပေါ့နှင့် ဂိုဒေါင်းစောင့်အဘိုးကြီးနှစ်ယောက် ခုံတန်းရှည်အဟောင်းတွင် ထိုင် နေကြသည်။ ပါပေါ့ ကအပြင်တွင်ကားနက်ရှိနေဦးမလားဟူ၍ အဘိုးကြီးအား အချက်ပြ ခြင်း သွားကြည့်ခိုင်း၏။ ဂျန် ကအဘိုးကြီးထွက်သွားသည်ကိုတွေ့ရသောအခါ 'ဘယ်လဲ' ဟု သောအဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ပါပေါ့ကို မျက်စပစ်ပြသည်။

“အပြင်မှာ အစောင့်တွေ ရှိသေးလားဆိုတာ သွားကြည့်ခိုင်းတာပါ”

“အစောင့်ဟုတ်လား။ အစောင့်ဆိုတာ ကေ-ဂျီ-ဘီ တွေကိုပြောတာလား။”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား ဘယ်ရောက်နေတယ်ဆိုတာ ကေ-ဂျီ-ဘီတွေ မသိပါ ဘူး။ ခင်ဗျားဘူတာမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ လူတွေဟာ ဘူတာမှာပဲရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စီမံကိန်းစ ခန်းက လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့တွေဟာ ကျုပ်ကိုမျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်နေတတ်တယ်။ ခုလဲ အဲဒီစခန်းက ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ရောက်နေမှာစိုးရိမ်ရတယ်”

“ဒါဖြင့်ယင် ကျုပ်ဒီရောက်နေတယ်ဆိုတာ သူတို့သိကြမှာပေါ့”

“မသိပါဘူး။ သူတို့ဟာ ကျုပ်ကို အမြဲစောင့်ကြည့်နေတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် အပြင်မှာ ရောက်နေပြီလားဆိုတာ သွားကြည့်ခိုင်းတာ”

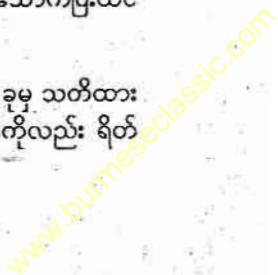
“တကယ်လို့များ ကျုပ်တို့ အဖမ်းခံရယင်တော့ အစီမစဉ်တစ်ခုလုံပျက်တော့ မလဲ”

“မပျက်ပါဘူး ဂျန်။ သိပ်လည်း စိုးရိမ်မနေပါနဲ့။ ဒီလို လုပ်လို့မရယင် ဟိုလို လုပ်ရမှာပေါ့။ မဟုတ်ဖူးလား။ ခုနေခါ သိပ်အရေးကြီးနေတယ်။ ကျုပ်တို့ ဒီစခန်းက ထွက်သွားယင် လမ်းဆုံကြီးကို ရောက်သွားမှာပါပဲ။ အဲဒီ လမ်းဆုံမှာ ခင်ဗျားကို ခေါ်သွားဖို့ မော်တော်ကားအဆင်သင့် စောင့်နေမယ်”

ဂျန် သည် ဘာမှ မပြောဘဲ အတန်ကြာ ငေးနေမိ၏။ ပြီးတော့မှ 'ဟုတ်လား' ဟု မေးလိုက်လေသည်။

“ကဲ ကိုယ့်လူ မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်တော့။ ကျုပ်တို့ ကော်ဖီသောက်ပြီးယင် ဆုတ်မယ်”

ဂျန် လည်း ရေခွက်တိုင်ပြီး ထွက်သွား၏။ သူသည် ပါပေါ့ကို ခုမှ သတိထား ကြည့်မိသည်။ ပါပေါ့မှာ ဆံပင်ကို ခပ်တိုတို ညှပ်ထားပြီး နှုတ်ခမ်းမွှေးကိုလည်း ရိတ်

ထားသည်။ ဤသည်ကိုကြည့်၍ ဂျန်မှာ မစ္စတာအော်တွန်အဖြစ် ဟန်ဆောင်လာစေ သူ့မှာနှုတ်ခမ်းမွေးရှိခဲ့သည်ကို ပြန်သတိရမိ၏။ ခုတော့ သူသည် မစ္စတာအော်တွန် မဟုတ်တော့။ ထို့ကြောင့် နှုတ်ခမ်းမွေးလည်း မရှိတော့ပေ။ သူသည် မစ္စတာ မစ်ချယ်ဂျန် ဖြစ်နေ၏။ မစ္စတာမစ်ချယ်ဂျန် တွင် နှုတ်ခမ်းမွေးမရှိ။ မစ္စတာမစ်ချယ်ဂျန်တစ်ယောက် သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေတည်း။

ဂျန် ပြန်လာသည့်အခါ ပါပေါ့တစ်ယောက် ခရီးထွက်ရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေ၏။ စောစောက လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့တွေ ရှိမရှိ ထွက်ချောင်းသော အဘိုးကြီးလည်း ပြန်ရောက်လာ၏။ အဘိုးကြီးသည် စိုးရိမ်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် ပါပေါ့နားကပ်ပြောပြောလိုက်လေသည်။ ပါပေါ့လည်း စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သွားပုံရ၏။ ထိုနောက် ဂျန်ဘက်လှည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“အပြင်မှာ အစောင့်တွေရှိတယ်”

“ဘယ်နှစ်ယောက် ရှိသလဲ”

“ကားတစ်စီးနဲ့ လူသုံးယောက်”

ဤလုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို အဘိုးကြီးမြင်ဖူး၏။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှ လုံခြုံရေးမှူးများဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှ ထွက်လာကြသော သူများ နောက်တွင် လိုက်လံထောက်လှမ်းတတ်၏။ ယခုလည်း လုံခြုံရေးမှူးများသည် ထောက်လှမ်းရန်အတွက်သာ လာကြသည်။ ဖမ်းဆီးရန်အတွက် မဟုတ်နိုင်။ အကယ်၍ ဖမ်းဆီးရန်အတွက် လာပါက သူတို့ကိုလားဖမ်းကြပေလိမ့်မည်။

ထိုနောက် ပါပေါ့သည် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ သေနတ်တစ်လက်ထုတ်ပြီး ဂျန်ကို ကမ်းပေးလိုက်၏။ ဤသေနတ်မျိုးကို ဂျန် မမြင်ဖူး။ အမေရိကန်လုပ် ဝေါတာမီ-၃၈ အမျိုးအစားသေနတ်နှင့် ခပ်ဆင်ဆင်။

“ကိုယ့်လူ ရော့ ဒါယူထား။ ဒါပေမယ့် မလွဲမရှောင်သာမှ သုံးရမယ်နော်။ အထူး သတိထားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပါ”

“ဘယ်နှလဲ သွားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား”

“အဆင်သင့်ပဲ”

“၆ နာရီမထိုးမီ ဒီကနေထွက်ရမယ်။ နောက်ကျယ် ဗိုးစင်စင်လင်းသွားလိမ့်မယ်။ ငါတို့ဟာ မိုင် (၆၀၀) ခရီးကို သွားရမယ်”

ပါပေါ့သည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် တံခါးဖွင့်ပြီး ထွက်သွား၏။ ဂျန် လည်း

သူနောက်မှ လိုက်ထွက်သွားသည်။ ဂိုဒေါင်ရှေ့တွင် ရပ်ထားသော ထရပ်ကားပေါ်
ထက်သွားကြ၏။

ပါပေါ့က ကားမီးဖွင့်ပြီးစက်နှိုးသည်။ ဂီယာထိုးကာ ကားဘီးလည်း
ဆစ်ဖြည်းဖြည်း လိမ့်ထွက်သွား၏။ သူတို့နှစ်ယောက် အစောင့်အတိုးကြီးကို ပြုံးပြီး
နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ဂျန် သည် ရပ်ထားသော ကားနက်ကို လှမ်းကြည့်မိသည်။
ကားတစ်စီးနှင့် လူ (၃) ယောက်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ကားနက်ကို မမြင်ဟန်
ဆောင်ပြီး ထရပ်ကားကို မောင်းထွက်လာ၏။

ကားနက်မှာ လှုပ်ရှားမှုမရှိ။ ငြိမ်သက်နေ၏။ ဤတွင် ကားနက်ထဲမှ
သူတစ်ယောက်က ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးထံ ဖုန်းသတင်းပို့လေသည်။

“အမှိုက်သယ်တဲ့ ထရပ်ကားနဲ့ နှစ်ယောက်ထွက်သွားပြီ။ ကျွန်တော်တို့
ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ဗိုလ်မှူး။ အမိန့်ရှိပါ”

ခေတ္တရပ်နေ၏။ ပြီးတော့မှ -

“နေဦး၊ ဗရေဗင်ကို မေးကြည့်အုံးမယ်။ အခုလောလောဆယ်တော့ ထရပ်ကား
နောက် လိုက်သွားပါ။ ဒါပေမယ့် သိပ်မကပ်နဲ့။ ခပ်ခွာခွာလိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ဗိုလ်မှူးကြီး”

ထိုသူသည် ဖုန်းချပြီး ကားစက်နှိုးကာ ထရပ်ကားနောက် မောင်းထွက်သွား
သည်။ ထရပ်ကားမှာ အတော်လှမ်းသွားပြီး ကိုင်းရောလမ်းဆုံပင် ရောက်နေလေပြီ။
ထရပ်ကားသည် အရှေ့မြောက်သို့ ဦးတည်မောင်းသွားလေသည်။

“ကပ်ပြီးမောင်းစမ်း”

နောက်တွင်လိုက်လာသော ကားနက်မှ တာဝန်ခံအရာရှိက ဒရိုင်ဘာကို
ပြောလိုက်သည်။

“ဒါပေမယ့် သိပ်မကပ်နဲ့”

ထရပ်ကားကြီးရှေ့ ကားနက်က နောက်နှင့် မောင်းသွားကြသည်။ ကားနက်
သည် မိတာ (၁၀၀) လောက်ခွာပြီး မောင်းသွားလေ၏။ လမ်းဆုံလမ်းတွေ့များ
ဆောက်သောအခါ ထရပ်ကားမှာ နှေးလာ၏။ နောက်ကလိုက်လာသော ကားနက်လည်း
နှေးလိုက်လာသည်။

ထရပ်ကားသည် မြို့ပြင်သို့ထွက်ကာ ‘ဆာဒိုးဝါရာ’ သို့ ဦးတည်မောင်းသွား
လေ၏။ ဤတွင် နောက်မှ လိုက်နေသော ကားနက်က ဗိုလ်မှူးကြီးထံ သတင်းပို့သည်။

“ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဗျား၊ ထရပ်ကားဟာ မြို့ပြင်ထွက်ပြီး ဆာဒိုးဝါရာ ကို ဦးတည်

မောင်းသွားနေတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကားပေါ်မှာ (၂) ယောက်ပါ”

ဤတွင် စကားပြောခွက်မှ ဗိုလ်မှူးကြီး၏ အသံက ကြည်လင်စွာထွက်ပေါ်နေသည်။

“နှစ်ယောက်ဟုတ်လား။ စောစောက ဗရေ့ဗင် သတင်းပို့တယ်။ ပါပေါ့က ထရပ်ကားပေါ်မှာ စမဲလ် လော့စကီးနဲ့ ကရှက်ရှင်တို့ နှစ်ယောက်ဟာ ဘဲလ်ယာဒ်မှာ ခိုတယ်။ အခုထရပ်ကားပေါ်မှာ ပါပေါ့နဲ့အတူ လိုက်ပါနေတဲ့သူဟာ ဘယ်သူလဲ”

“ကျွန်တော်တို့လည်း တိတိကျကျမသိဘူး။ ဗိုလ်မှူးကြီး”

ထရပ်ကားဘယ်ကိုသွားတယ်ဆိုတာ နောက်ကနေလိုက်ပါ။ သူတို့ ဘယ်မှာ ဆင်းသလဲ။ လိုက်ကြည့်၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ထရပ်ကားဟာ မြို့ပြင်ရောက်နေပြီး ကားလ်မတ်လမ်းမအတိုင်း မောင်းနေတယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ၊ သူတို့နောက်လိုက်နေပါ။ ပါပေါ့ ဟာ အဲဒီလူကို ဘယ်မှာချခဲ့တယ်ဆိုတာ ကြည့်နေပါ။ သူတို့နောက်လိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်မှူး၊ ကျွန်တော်တို့ လိုက်ကြည့်နေပါမယ်”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဝေးပြေး ခရီးသွားဂိတ်တွေမှာတော့ သူတို့သတင်း ပို့ရမှာပဲ။ သူတို့ကို စိစစ်နိုင်ပါတယ်။ အဝေးပြေး ခရီးသွားကားဂိတ် ရောက်တဲ့အထိ သူတို့နောက် လိုက်နေပါ။ စမဲလ်လော့စကီးနဲ့ ကရှက်ရှင်တို့ နှစ်ယောက်ကို ဗရေ့ဗင် ခေါ်ထားတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကိုမေးယင် ပါပေါ့အစီအစဉ်ကို သိပါလိမ့်မယ်”

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် ရယ်သံကို ဖုန်းမှ ကြားနေရ၏။ ဖုန်းကို ချလိုက်ပြီး ရှေ့တွင် မောင်းပြေးနေသော ထရပ်ကားကိုသာ ကြည့်နေမိ၏။ ကားသည် မြားတစ်စင်းကဲ့သို့ အရှေ့မြောက်ကို ဦးတည်မောင်းနှင့်သွားလေသည်။ ဂေါ်ကီလမ်းမ ကြီးသို့တည်း။

“အဝေးပြေး ကားဂိတ်ရောက်ပြီး ခင်ဗျားရဲ့ စာရွက်စာတမ်း ပတ်စ်ပို့ တွေ ပြရအုံးမယ်”

ပါပေါ့ သည် ထရပ်ကားကို လမ်းဘေးထိုးရပ်ယင်း ဂျန် အားပြောလေ၏။ ဂျန် သည် ဂိတ်ကို ကြည့်နေမိသည်။ အကောက်ရုံးနှင့် လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေးရုံးကို တွေ့ရသည်။ ဂျက်က ပါပေါ့ ဘက်လှည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

“အဲဒီ လူတွေဟာ ကေ-ဂျီ-ဘီ တွေလား”

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

“မဟုတ်ပါဘူး၊ သက်ဆိုင်ရာဌာနကလူတွေပါ။ ထောက်လှမ်းရေး ရဲတွေလည်း ခြာပေါ့”

“စာရွက်စာတမ်းနဲ့ ပတ်စ်ပို့ပဲ စစ်ဆေးသလား။ သည့်ပြင် ဘာတွေစစ်ဆေး သေးလဲ”

“ထုံးစံအတိုင်းတော့ စာရွက်စာတမ်းနဲ့ ပတ်စ်ပို့လောက်ပဲ စစ်ဆေးတယ်။ ငါတော့ ခရီးသွားမယ့်သူရဲ့ ဓာတ်ပုံလည်း ရိုက်ကူးထားတယ်။ ခပ်တည်တည်နေပါ။ ဆန်မပျက်ပါစေနဲ့”

ဂျန်သည် ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဆင်းသွားလေ၏။ သူ့မှာတုန်လှုပ်ချောက်ချားနေ သည်။ ကားနက်လည်း သူတို့နောက်လမ်းတစ်လျှောက် လိုက်လာခဲ့သည်ကို ပါပေါ့ က သူ့အားပြောပြခဲ့သည်။ ကားနက်ထဲတွင် မည်ကဲ့သို့သောလူများ လိုက်ပါလာကြသနည်း။ ဂျန် သိချင်သည်။ ကားနက်ထဲက လူတွေကို ကြည့်ချင်၏။ ပါပေါ့လည်း ကားပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး ဂျန် နောက် ရပ်နေသည်။ ဂျန် ကသူ့နောက်ရပ်နေသူကိုလည်း လှည့်မကြည့် ခြင်းနဲ့ သတိထားနေရ၏။ သူသည် မည်သူ့ကိုမျှ ဂရုမစိုက်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ဂရုမ စိုက်သည့် ဟန်မျိုးနှင့် သတိထားနေရသည်။

ရုံးခန်းမှ ရဲဘော်တစ်ယောက် ထွက်လာ၏။ ဂျန် သည် ထွက်လာသော ရဲဘော် အား စာရွက်စာတမ်းများကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ထိုရဲဘော်သည် ဘာမှမပြောဘဲ ရုံးခန်း ထဲပြန်ဝင်သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကားနက်ထဲမှ လူတစ်ယောက်လည်း ရုံးခန်းထဲ ဝင်သွား၏။

ခဏမျှကြာသောအခါ စာရွက်စာတမ်းယူသွားသော ရဲဘော်ကပြန်ထွက်လာ သည်။ ဂျန် ထံမှ ယူသွားသည့် စာများနှင့် ပတ်စ်ပို့ကို ပြန်ပေးလိုက်သည်။ ဤတွင်မှ ကားနက် ဟု ဂျန် တစ်ယောက် သက်ပြင်းချမိတော့သည်။ သူ့စာရွက်တွင်လည်း ခရီး သွားခွင့်တံဆိပ် ရိုက်နှိပ်ထားသည်ကို ဂျန် တွေ့ရ၏။ သူတို့သည် ဂေါ်ကီလမ်းမကြီးသို့ ခြားနားသွားရပေမည်။ ဂေါ်ကီလမ်းမအဝင်တွင် တစ်ဖန်စစ်ဆေးပေးဦးမည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကားဆန် သို့ ဆက်လက်သွားရမည်။ ဂျန် နောက်တွင် ရပ်နေသော ပါပေါ့က သောက် ဆက်စ ဆေးလိပ်တို့ကို ပစ်လိုက်ပြီး ကားဘက် လျှောက်လာ၏။ ဂျန်သည် ကားပေါ် ထက်သည်။ ပါပေါ့လည်း ကားပေါ်တက်ပြီး စက်နှိုးယင်း ဂျန်အား ပြောလိုက်လေသည်။

“အလုပ်ကတော့ လျှော့လျှော့လျှူလျှူပဲ။ ဂေါ်ကီစခန်းရောက်မှ နံနက်စာ စားကြတာပေါ့။ ကားဆန်ရောက်ယင် လက်ဖက်ရည်ပေါ့ မဟုတ်လား”

ပါပေါ့ က ပြုံးနေ၏။ ဂျန် လည်းပြုံးလျက် ရတက်မအေးသော မျက်နှာထားဖြင့် ပါပေါ့ကို မေးလိုက်သည်။

“နေစမ်းပါအုံး ရဲဘော်၊ ကျုပ်တို့နောက် ကားနက်ကြီးလိုက်လာအုံးမလား”

ပါပေါ့သည် ကားမှန်ကို ကြည့်လိုက်၏။ ကားနက်လိုက်လာသည့် အရိပ်လက္ခဏာ လုံးဝ မတွေ့ရ။

“ဒီလူတွေတော့ လိုက်လာမှာမဟုတ်ဘူး။ လူလဲပြီး လိုက်ချင်လိုက်မယ်။ ဘာဖြစ် လို့လည်းဆိုတော့ ခင်ဗျားဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သူတို့ သိချင်တယ်”

“ကျုပ်ဟာ ကလက်ဇူးနေ့ပဲ ဆိုတာ သူတို့မယုံဘူးလား”

မစ္စတာဂျန် သည် ကလက်ဇူးနေ့အသွင်ဖြင့် ထံရပ်ကားပေါ် လိုက်လာခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့က ဂျန်သည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိချင် ကြသည်။

“သူတို့ ယုံယင်တော့ ဆက်ပြီးလိုက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျား ဓာတ်ပုံကိုတော့ ရုံးခန်းမှာ သူတို့ တွေ့မှာပဲ။ ပြီးတော့ ကလက်ဇူးနေ့ပုံနဲ့ တိုက်ပြီး စစ်ဆေးမယ်”

“ဟုတ်လား၊ ဒါဖြစ်ယင် ကျုပ်တို့ကို ရပ်ပြီး စစ်ဆေးအုံးမလား”

“ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ ရဲဘော်။ ဒါပေမယ့် ကေ-ဂျီ-ဘီ ရဲ့ လုပ်ငန်းဟာ အင်မတန် လျှို့ဝှက်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ သိလျက်နဲ့ ဘာမှမလုပ်ဘဲ စောင့်ကြည့်နေတယ်။ နောက် ဆုံးအဆင့်ရောက်တော့မှ တစ်ခါတည်း ဖမ်းလိုက်တယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ သူတို့ရဲ့လုပ်နည်း လုပ်ဟန်တွေကို သိထားဖို့လိုတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားအတွက်တော့ မပူပါနဲ့။ စစ်ဆေး ရေးစခန်း တစ်ခုရောက်တိုင်း သူတို့ စစ်ဆေးလို့မရအောင် စီစဉ်ထားတယ်”

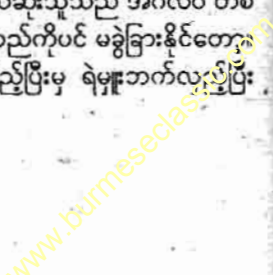
ပါပေါ့ စကား ကြားရသောအခါ ဂျန်မှာ အတော်ရှုပ်ထွေးပြီး ခေါင်းကိုက်နေ မိသည်။

ဒေးဗစ်အက်ကလစ် သည် ရင်ကွဲရုံ၌ ဖင်တန်၏ အလောင်းကို ကြည့်ရှု စစ် ဆေးနေ၏။ သူနှင့်အတူ မော်စကိုမြို့မှ ရဲမှူး သော်ယက် လည်းပါသည်။ သေသူမှာ အလက်ဇန္ဒားသောမတ်အော်တွန်ပင် မဟုတ်ပါလား။ အက်ကလစ်သည် အဝတ်ကို မတင်ပြီး မျက်နှာကို သေချာစွာ ကြည့်လိုက်၏။ စိတ်မကောင်းသည့်အနေနှင့် မျက်နှာ ညှိုးနေလေသည်။

“အော်တွန် မင်းအဖြစ်ဆိုးလှချည်လား”

ဒက်ရာအတော်များသဖြင့် ရုပ်ပျက်နေလေပြီ။ သေဆုံးသူသည် အင်္ဂလိပ် တစ် ယောက်လား။ သို့မဟုတ် အမေရိကန်တစ်ယောက်လားဆိုသည်ကိုပင် မခွဲခြားနိုင်တော့။ အက်ကလစ်သည် အလောင်းကို အတန်ကြာအောင် ကြည့်ပြီးမှ ရဲမှူးဘက်လှည့်ပြီး ဝမ်းနည်းသည့်အသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်သိသလောက်တော့ မစွတာအော်တွန်ပဲ”

ရဲမှူးသည် ဘာမှမပြောသေးပဲ အလောင်းကိုအဝတ်ဖြင့်ဖုံးလိုက်ပြီး မစွတာအက်ကလစ် ထံ လျှောက်လာ၏။

“မစွတာအက်ကလစ် သေချာကြည့်ပါအုံး၊ မှားနေအုံးမယ်နော်”

“မမှားနိုင်ပါဘူး ရဲမှူး၊ ဒဏ်ရာတွေကလည်းများတော့ ရုပ်ပျက်နေပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်မှတ်မိသလောက်တော့ မစွတာအော်တွန်ပါပဲ”

“သေချာတယ်နော် မစွတာအက်ကလစ်”

မစွတာအက်ကလစ်သည်ရဲမှူးကိုသာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ သော်ယက် သည် ခြေတစ်ဖောက်ဖြစ်လင့်ကစား အမှန်စင်စစ် ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ သော်ယက်၏ ရုပ်လက္ခဏာမှာ မွန်ရည်ပြီး သူ၏ပြာပြာလဲ့လဲ့မျက်လုံးတို့က အကင်းပါး ဖွတ်ဖော်ပြနေသည်။ သူသည်တကွသိုလ်ဘွဲ့ရလူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည် သာမက ကေ-ဂျီ-ဘီ၏ အမာခံတပ်သားကောင်းတစ်ယောက်လည်းဖြစ်သည်။ “ဒီမှာရဲမှူး၊ သေတဲ့သူဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ သူ့ရဲ့ဝိညာဉ်က သူ့အိမ်ကိုရောက်သွား မှာပဲ”

မစွတာအက်ကလစ်သည် ရဲမှူးကိုကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေ၏။ ရဲမှူးကလည်း ပြီးခွင်စွာနှင့် -

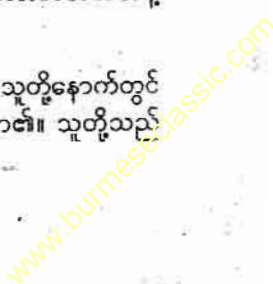
“ဒါက မော်စကိုဗျာ။ ဝိညာဉ်ဟာဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြန်မလဲ။ လူသတ်သမားဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မကြာခင် ကျုပ်တို့မိမှာပဲ”

ရဲမှူးက အဝတ်ဖြင့် ဖုံးထားသော အလောင်းကို ကြည့်ယင်း ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ရဲမှူးသည် မစွတာ အက်ကလစ်ထံ လျှောက်ပြီး -

“ကဲ မစွတာ အက်ကလစ် လူသတ်တရားခံတော့ တစ်နေ့နေ့ ပေါ်မှာပေါ့လေ။ သာဗျာ။ အရက်လေးဘာလေး သောက်ကြရအောင်”

တစ်နေ့လုံး ခရီးပန်းလာသဖြင့် ဂျန် တစ်ယောက် မောနေမိ၏။ ထရပ်ကား သည် တောင်ကုန်းကိုလည်းကောင်း၊ ချိုင့်ဝှမ်းကိုလည်းကောင်း၊ တောအ ထပ်ထပ် တောင်အထပ်ထပ်တို့အပြင် ကျယ်ပြန့်သော ရှုရှုပြည် လွင်ပြင်တို့ကို ဖြတ် ကျော်လာ၏။ ဂျန် သည် ဘဲလ်ယာဒ်နှင့် မိုင် (၂၀၀) ကျော်ဝေးသည့် ယူရယ်လွင်ပြင်ကို ဖြတ်ကျော်လာလေပြီ။ သူ့ဖြတ်သန်းလာရသော ခရီးရှည်ကြီးကို ပြန်လည်မြင်ယောင် နေမိသည်။ သူ့ နိုင်ငံအလယ်ပိုင်းနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်။ တစ်နေ့လုံး ကားဓာတ်ဆီအနံ့ ရလာသဖြင့် သူ့မှာ နေမကောင်းချင်သလို ဖြစ်နေလေသည်။

အတော်လေးမှောင်နေပြီ။ ပါပေါသည် ကားမီးဖွင့်လိုက်၏။ သူတို့နောက်တွင် ကားတစ်စီးသည် မီတာ (၅၀၀) ခွာပြီး မှန်မှန်ပင်မောင်း၍ လိုက်လာ၏။ သူတို့သည်

ပေါ်လာဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကူးထားသော လီနှင့်တံတားကြီးကိုလည်း ဖြတ်ကူးလာခဲ့၏။ သူတို့ နောက်တွင် လိုက်လာသောကားမှာ မီးမဖွင့်။

“ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ”

နှစ်ယောက်သားစကားမပြောဘဲ အတန်ကြာ တိတ်နေကြရာမှ ဂျန် က ပါပေါ့ ကို မေးလိုက်၏။

“လမ်းဆုံရောက်ဖို့ (၄) မိုင်ဝေးသေးတယ်။ အဲဒီလမ်းဆုံကနေ ဘဲလ်ယာဒ်ကို (၁၄) မိုင်ဝေးတယ်”

“င်ဗျား မြေပုံထဲပြတဲ့အတိုင်း ကျုပ်အဲဒီလမ်းဆုံမှာ ဆင်းရုမလား”

“ဟုတ်တာပေါ့”

“ဒါဖြင့် ကျုပ်ဆင်းဖို့အချိန် ရောက်တော့မှာပေါ့”

“နေအုံး၊ လိုသေးတယ်”

“ဆင်းရုမယ့်နေရာရောက်ယင် ပြောပါ”

ဒီမှာခင်ဗျားကို စမဲလ်လော့စကီး ခေါ်သွားလိမ့်မယ်။ သူပြောတဲ့ အစီအစဉ် အတိုင်းပဲလုပ်ပါ”

“နေစမ်းပါအုံး၊ စမဲလ်လော့စကီးကို ခင်ဗျား ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့သလဲ”

“တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ တို့ထွက်လာတော့ သူ့ကို ကာဆန်မှာ တွေ့ခဲ့တယ်။ နောက်က လိုက်နေတဲ့ လူတွေ မရိပ်မိအောင် သူ့ကို နှုတ်မဆက်ခဲ့ဘူး”

“စမဲလ်လော့စကီး၊ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကနေ ဘယ်လိုထွက်လာသလဲ”

“သူ့အမေ နေမကောင်းဘူး ပြောပြီး ခွင့်နဲ့ထွက်လာခဲ့တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူတစ်ယောက်တည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ လုံခြုံရေး ရဲဘော်တွေ ရောက်ပြီး ထွက်လာခိုင်း မှာပဲ။ ကဲ ဒါတွေ ထားလိုက်ပါ။ စမဲလ်လော့စကီးဟာ ခင်ဗျားကို လမ်းဘေးမှာ စောင့်နေမယ်”

ဂျန် သည် ဘာမှမပြော။ တိတ်ဆိတ်စွာပင် လိုက်လာ၏။ သူနှင့် ဆက်သွယ် လုပ်ကိုင်သူ ယူသမျှသည် သေမင်းခံတွင်းဝတွင် လျှောက်နေသူများပင်။ သူသည် ပါပေါ့ ပြောသည့် နေရာရောက်သောအခါ ထရပ်ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းသွားလေ၏။

နန်း (သို့)

မယုံသင်္ကာစရာ

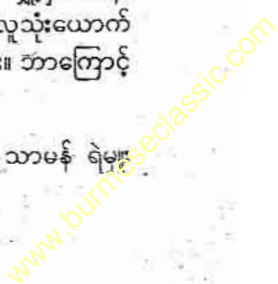
ရဲမှူးသော်ယက်၏ စားပွဲပေါ်တွင် ဖိနပ်နှစ်ရံတင်ထား၏။ ရဲမှူးသည် ဖိနပ်နှစ်ရံ သေချာစွာကြည့်နေသည်။ တစ်ရံက ကြီးပြီး တစ်ရံကသေး၏။ သူသည် အထူးထိုင်ကိုမိုယင်း စဉ်းစားနေသည်။ အခန်းထဲ၌ သူတစ်ယောက်တည်းရှိ၏။ ဖိနပ်ကို ကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေသည်။ နာရီဝက်မျှကြာသည်။ ဖိနပ်နှစ်ရံ၏ အခြေအနေမှာလည်း စားစရာဖြစ်နေသည်။ သို့ရာတွင် ဖိနပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှ မဆုံးဖြတ်ပေ။

ထိုင်နေရာမှ မတ်တတ်ထလာပြီး ဖိနပ်တစ်ဖက် ကောက်ကိုင်ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဖိနပ်တွင် တပ်ထားသော လေဘဲလ်ကပ်ပြားကို ကြည့်နေ၏။ ဤဖိနပ်သည် အလက်ဇန္ဒားသောမတ် အော်တွန်၏ ဖိနပ်များဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေစ။ စဉ်းစားပြီး ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ဖိနပ်နှစ်ရံကို ယှဉ်ထားလိုက်သည်။ တစ်ရံမှာ အညိုရောင်၊ တစ်ရံမှာ အနက်ရောင်။ အညိုရောင်ဖိနပ်သည် ဟိုတယ်မှယူလာသော ဖိနပ်ဖြစ်ပြီး၊ အနက်ရောင်ဖိနပ်မှာ အလောင်းမှခွတ်ယူထားသော ဖိနပ်ဖြစ်၏။ ဖိနပ်၏ ဖနောင့်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ စီးထားဖန်များသောကြောင့် ဖနောင့်တွင် ပွန်းပဲ့နေလေပြီ။ ဖိနပ်တစ်ရံ၏ ဖနောင့်ကို ယှဉ်ကြည့်မိ၏။ ပွန်းပဲ့ပုံမတူချေ။ လူတစ်ဦးတည်း စီးထားပါက ဖနောင့်၌ ပွန်းပဲ့ပုံ တူရမည်။ ခုတော့။

ဖိနပ်နှစ်ရံကို ခွဲထားလိုက်၏။ ထိုနောက် ယှဉ်ထားကြည့်ပြန်သည်။ ရဲမှူးသော်ယက်သည် ဖိနပ်ကို သေချာစွာ ကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ အစွယ်မတူဖြစ်နေပါသနည်း။ ဦးထုပ်ကိုလည်း စစ်ဆေးကြည့်၏။ ကွဲပြားမှုမရှိ။ ကုတ်အင်္ကျီများကိုလည်း စစ်ဆေးကြည့်၏။ ကွဲပြားမှုမရှိ။ ကော်လာအနေအထားလည်း စစ်ဆေးကြည့်၏။ ခြေစွပ်များလည်း စစ်ဆေးကြည့်၏။ ကွဲပြားမှုမရှိ။ ဖိနပ်ကျတော့မှ အဘယ်ကြောင့် တစ်ရံကြီး တစ်ရံသေး ဖြစ်နေပါသနည်း။ လူတစ်ဦးတည်း ဖိနပ်အရွယ်အစား နှစ်မျိုးစီးလေသလား။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ဖြစ်လေသနည်း။

ဖိနပ်ကိုစွဲမှာ အထူးစဉ်းစားစရာဖြစ်နေသည်။ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်စုံတစ်ခု မရှိသည်တော့အမှန်ပင်။ သော်ယက်တစ်ယောက်တည်း အဖြေရှာနေမိသည်။ ကျိုးဘေးတွင် သေဆုံးသွားသောသူသည် မှိစ်ကော့ဟိုတယ်မှ လူမဖြစ်နိုင်။ အသတ်ခံရသူသည် အခြားတစ်ဦးသာဖြစ်ရမည်ဟု သော်ယက်စဉ်းစားနေမိ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ဖြစ်လေပါသနည်း။ ဖိနပ်ကြောင့် သဲလွန်စပေါ်နေ၏။ ဤလူသတ်မှုမှာ လျှို့ဝှက်ဆန်းစစ်ရသော အမှုတစ်ခုဖြစ်ရမည်။ မစ္စတာအော်တွန်နှင့် လာတွေ့သော လူသုံးယောက်အနက် မစ္စတာအော်တွန်အဖြစ် တစ်ယောက်အသတ်ခံသွားလေသလား။ ဘာကြောင့် ဤကဲ့သို့ဖြစ်လေပါသနည်း။

သော်ယက်အဖို့ အထူးစိတ်ဝင်စားမိသည်။ သော်ယက်သည် သာမန် ရဲမှူး

တစ်ယောက်မဟုတ်။ ကေ-ဂျီ-ဘီ ၏ အမာခံ အမှတ် (၇) ထောက်လှမ်းရေးဌာန
ထောက်လှမ်းရေးမှူးတစ်ယောက်လည်းဖြစ်၏။ သူသည် မော်စကို ရဲဌာနတွင် အမှုထမ်း
နေသော်လည်း အမှန်စင်စစ် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ဗျူရိုလုံခြုံရေးဌာနမှ ဒုတိယတာဝန်
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အစီရင်ခံစာ ရှိပါက နိုင်ငံရေးဗျူရို လုံခြုံရေးဌာနသို့ အစီရင်
ခံရသည်။

အော်တွန် အသတ်ခံရသည့်ကိစ္စတွင် သော်ယက်ကစုံစမ်းစစ်ဆေးရန် တာဝန်
ပို့၍ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူသတ်မှုမှာ မော်စကိုမြို့နယ်အတွင်း ဖြစ်ပေါ်
သောကြောင့်ဖြစ်၏။

သော်ယက်သည် မူးယစ်ဆေးဝါးကို မုန်း၏။ မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်သူ
လည်း မုန်း၏။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသော ဂိုဏ်းများ
လည်းမုန်း၏။ မူးယစ်ဆေးဝါး နှိမ်နင်းရေးလုပ်ငန်းတွင် ဝါရင့်တန်၊ လန်ဒန်၊ ပါရီမြို့၊ ဟဲ
ရဲများ ဆောင်ရွက်ကြသကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်သည်။ အော်တွန်ကိုလည်း လူမုန်း
မူးယစ်ဆေးဝါး မှောင်ခိုဂိုဏ်းမှ လူတစ်ယောက် အသတ်ခံရကြောင်း ကြားရကတည်း
အော်တွန်ကို အလိုလိုမုန်းနေမိသည်။ အော်တွန်နှင့် သူ တွေ့ဆုံရင်ဆိုင်ချင်၏။ အော်တွန်
ကိုလည်း သူ့အပြစ်ပေးချင်သည်။ အော်တွန် အသတ်ခံရခြင်းမှာ သူ့အတွက် အရေး
မကြီး။ အော်တွန်နှင့် ဆက်သွယ်ကာ မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်သူတို့ကို ဖော်ထုတ်
ရန်သာ သူ့အတွက် အရေးကြီးနေ၏။

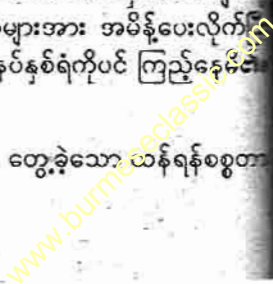
အော်တွန်တစ်ယောက် လုံးဝ သေဆုံးခြင်းမရှိဟု သော်ယက်ယုံကြည်သည်
သူသည် အခန်းထဲထိုင်ယင်း အံ့ကြိတ်ကာ စဉ်းစားနေသည်။ တယ်လီဖုန်း
ကောက်ကိုင်လိုက်၏။ မည်သူထံဆက်လိုကြောင်း အော်ပရေတာက မေးသည်။

“အမှတ်(၇) ထောက်လှမ်းရေးဌာန၊ ဗိုလ်မှူးကြီး အိုစီပေါ့ကို ပေးပါ”

သော်ယက်သည် အော်ပရေတာအား ပြောပြီး ခေတ္တစောင့်နေ၏။
ဗိုလ်မှူးကြီးမှ ဖုန်းပြန်လာသောအခါ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် အော်တွန် သေဆုံးသည်
အကြောင်း ပြောပြ၏။

အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီးသောအခါ ဖုန်းချလိုက်ပြီး ဖိနပ်ရုံသည် နေရာ
လျှောက်သွားပြန်၏။ ဖိနပ်ကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ပြန်၏။ ထိုနေရာ
ရဲကြပ်ကြီးဖီလီပေနှင့် ရဲသား (၂) ယောက်ခေါ်ပြီး ယခင်အခါများက မော်စကိုမြို့အတွင်း
အော်တွန်သွားလာခဲ့ဖူးသည့် နေရာများ၊ ဆက်သွယ်ခဲ့ဖူးသည့် လူများတို့အား စစ်ဆေး
ရန်အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ၎င်းပြင်မစွတာ အော်တွန်နှင့်ပတ်သက်သော မှတ်တမ်းများကို
လည်း တောင်းယူလိုက်၏။ သူ့လက်အောက်က ရဲဘော်များအား အမိန့်ပေးလိုက်
ဖြစ်သော်လည်း သော်ယက်သည် စိတ်ထဲမချင့်မရဲနှင့် ဖိနပ်နှစ်ရံကိုပင် ကြည့်နေမိ၏။
ဖိနပ်နှစ်ရံသည် သူ့ကို စိန်ခေါ်နေပြီမဟုတ်ပါလော။

ထိုနေ့ကလေဆိပ်တွင် အကောက်အရာရှိများ တွေ့ခဲ့သော ယန်ရန်စစ္စတာ

ယိုကို သော်ယက် သတိရမိသည်။ ထရန်စစ္စတာ ရေဒီယိုကို အလောင်းနားတွင်
မတွေ့ရ။ တိုတယ်တွင်လည်းမတွေ့ရ။ ပျောက်နေ၏။ ရေထဲပင်ကျသွားလေသ
သော်ယက်အဖို့ စဉ်းစားစရာဖြစ်နေလေသည်။ ရေဒီယိုဘယ်ရောက်နေပါသနည်း။

+ + +

မော့ဗစ်ကားနက်ကို လမ်းဘေးရပ်ထားယင်း စမဲလ်လော့စကီးတစ်ယောက်
ကုန် ကိုစောင့်နေ၏။ ကားကို ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းဘက်သို့ ဦးတည်ခေါင်းလှည့်
သည်။ ကားတံခါးပွင့်လာ၏။ ဂျန်သည် ကားထဲထိုင်နေသော စမဲလ်လော့စကီး
ကြည့်ပြီး ခပ်သွက်သွက်လေး လျှောက်လာ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ကြည့်လိုက်
မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရ။ သူတစ်ယောက်တည်း စောင့်နေသည်ကို
တွေ့ရသည်။ ဂျန် လည်း ကားထဲဝင်ထိုင်ပြီး မေးလိုက်လေ၏။

“ကျုပ်ကို ဘယ်တုန်းကတည်းက လာစောင့်နေသလဲ”

စမဲလ်လော့စကီး က ဘာမှမပြော။ “မြန်မြန်လုပ်ပါ” ဟူသော ဟန်အမူအရာ
ခေါင်းညိတ်ပြု၏။ ထိုနောက် ပါပေါ့ က “စမဲလ်လော့စကီး”ဟု ရုရှားလို အော်ခေါ်
သည်။ ထရပ်ကားမှာ မရပ်။ ဆက်မောင်းသွားလေ၏။

စမဲလ်လော့စကီး က ဘာမှ ပြန်မပြော။ ခေါင်းသာညိတ်ပြုနေ၏။ သူ့ကို ကြည့်
မှာ စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံရသည်။ သူ့ခေါင်းပေါ်ရှိ ဆံပင်များလည်း ဖြူမွှေးနေပြီ။
သက်အပိုင်းအခြားအားဖြင့် (၅၀) ပတ်ဝန်းကျင်မျှရှိမည်။ သူသည် ကုတ်အင်္ကျီရှည်
ထားပြီး အပေါ်တွင် မီးကာအင်္ကျီထပ်ဝတ်ထား၏။ သူသည်မှန်ကို သေချာစွာ
ညှိယင်းအကဲခတ်နေသည်။ ထိုနောက် -

“ခင်ဗျား နောက်ကျလှချည်လား” ဟုမေးလိုက်၏။

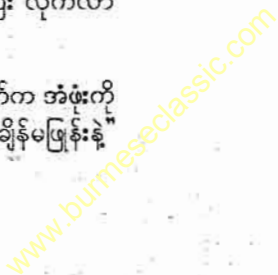
“ဟုတ်တယ်မိတ်ဆွေ။ လမ်းမှလည်း စစ်ဆေးခံနေရတယ်။ ဒါနဲ့နေစမ်းပါအုံး။
ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကို ကျုပ်ဘယ်လိုဝင်ရမှာလဲ”

“ဘယ်လိုဝင်ရမှာလဲဟုတ်လား။ ကားနောက်မြီးမှာ ပုန်းလိုက်လာရမယ်”

“သက်ဆိုင်ရာက မရှာဘူးလား”

“ရှာတော့ရှာတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ရှာပုံရှာနည်းက တစ်မျိုးပဲ ဂိတ်တွေ
ကြီးရှိတယ်။ အထွက်ဆိုယင် ဂိတ်တစ်ဂိတ်ပဲ သေသေချာချာ ရှာတယ်။ ကျန်တဲ့
တွေကမရှာတော့ဘူး။ အဝင်မှာဆိုယင်လည်းဒီအတိုင်းပဲ။ ဂိတ်တစ်ဂိတ်ပဲ သေသေ
ချာရှာပြီး၊ ကျန်တဲ့ဂိတ်တွေဟာ မရှာတော့ဘူး။ ကဲ ခင်ဗျား ဒီထဲပုန်းပြီး လိုက်လာ
မည်”

စမဲလ်လော့စကီး သည် ကားနောက် လျှောက်လာပြီး ကားနောက်က အဖုံးကို
ညိတ်သည်။ ထိုနောက် ရပ်နေသော ဂျန် ကိုလည်း စိုက်ကြည့်ယင်း “အချိန်မဖြုန်းနဲ့”

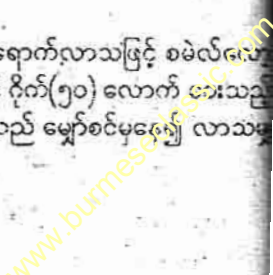
ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် ကြည့်ပြန်မိသည်။ ဂျန်လည်း ဘာမှမပြောဘဲ ပခုံးတွင် လွယ်ထဲ သည့် သေနတ်ကို ထုတ်ပြီး အိတ်ထဲထည့်ကာ မိခင်ဝမ်းဦးခွက်တွင်းရှိ သန္ဓေသား အနေအထားကို သို့ ကားအဖုနံ့ထဲ ဝင်ကွေးလိုက်သည်။ စမဲလ်လော့စကီးလည်း ကြည့်ကာ ကျေနပ်သည့်သဘောဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြု၏။ ပြီးနောက် အဖုနံ့ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ဂျန် သည် ကားစက်နှိုးသံကြားရ၏။ သူ့မှာ ဤကဲ့သို့ အနေအထားမျိုး ဆေးရုံတွင် လေ့ကျင့်နေခဲ့ဖူးသဖြင့် ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း မဖြစ်ပေ။ ကားလည်း တဖြည်းဖြည်း ထွက်လာကြောင်း ဂျန် သိသည်။

စမဲလ်လော့စကီးလည်း ဘဲလ်ယာဒ်အလုပ်ရုံများ တည်ရှိသည့် အဆောက်အအုံအပြင်ဘက်တွင် ရှိသော လေယာဉ်စက်မှုဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်များ နေထိုင်ကြသော အိမ်တန်းများသို့ သွားရမည့်လမ်းကို စဉ်းစားနေ၏။ လမ်းမှာ ကျဉ်းမတ်စောက်သည်။ စီမံကိန်းစခန်းသို့ စက်ကိရိယာများ သယ်လာကြသော မော်တော်ကားကြီးများလည်း အခါမလပ်သွားနေ၏။ စမဲလ်လော့စကီး သည် သူ့ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ကို စဉ်းစားနေသည့်။ သူ့တာဝန်ကား 'မစ်ချယ်ဂျန် နှင့် မစ် (၃၁)' တို့ နီးစပ်စွာ အတွက်ဖြစ်သည်။

သူ့ကို ဗရန်နိုဗစ်ချ်က စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် စက်မှုဆိုင်ရာ ပါရဂူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဘာသာရေးကို ကြည်ညိုလေးစားသူဖြစ်၏။ ကေ-ဂျီ-ဘီ မှ ပုဂ္ဂိုလ်များက သူ့ကို ဘာသာရေးသမားဟု ယုံကြည်သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ အမှန်စင်စစ် စမဲလ်လော့စကီး သည် ဂျူးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံအနှံ့အပြား စစ်လက်နက်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်သော စက်ရုံများ၌ တာဝန်ထမ်းခဲ့သည်။ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ကာလများတွင် အထက်လူကြီးများနှင့် ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့ စိတ်ကျေနပ်အောင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ သူ့ကိုလည်း လူချစ်လူခင် ပေါများ၏။ လွန်ခဲ့သည့်တစ်နှစ်လောက ဗရန်နိုဗစ်ချ်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သည်။ ဗရန်နိုဗစ်ချ်ကပင် နိုင်ငံရေးသဘောတရားအား သူ့ကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့၏။

စမဲလ်လော့စကီး သည် ချိုင့်များကို ရှောင်တိမ်းယင်း ကားကိုမောင်းနှင်လာသည်။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကို လှမ်းမြင်ရလေပြီ။ သွတ်နန်းကြီးဖြင့် (၇) ပေမျှ မြင့်အောင် စခန်းတစ်ခုလုံးကို ကာရံထားသည်။ လေယာဉ်အတက်အဆင်းလမ်းကြောင်းလည်း စခန်းထဲတွင် တည်ဆောက်ထားသည်။ ဤနေရာသည် မူလက ရွာဟောင်းရှိ ချိုင့်ရွာ၏အမည်မှာ ဘဲလ်ယာဒ်ဖြစ်သည်။ ယင်းရွာငယ်အမည်ကို အကြောင်းပြုပြီး 'ဘဲလ်ယာဒ်စီမံကိန်း' ဟု အမည်ပေးထားသည်။ ရွာငယ်မှာ ယခုတိုင်ရှိ၏။ စခန်းပြင်ပတွင် တည်ရှိလျက်ပင်။ စခန်းကိုတော့ အစောင့်များ၊ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးစခန်းများ၊ သစ်ပင်များတို့ဖြင့် ဝိုင်းရံထားသည်။

သွတ်နန်းကြီး ကာရံထားသော ဂိတ်တံခါးသို့ ရောက်လာသဖြင့် စမဲလ်လော့စကီးသည် ကားကို အရှိန်လျှော့လိုက်သည်။ ဂိတ်တံခါးနှင့် ဂိုက်(၅၀) လောက် ဝေးသည့် နေရာတွင် မျှော်စင်တစ်ခုရှိသည်။ အစောင့်စစ်သားများသည် မျှော်စင်မှရှေ့၌ လာသမျှ

→ ပစ်-(၃၁) စစ်ဆင်ရေး

မော်တော်ကားများ၊ လူများကို ဆလိုက်မီးဖြင့် ထိုးထား၏။ စမဲလ်လော့စကီး ၏ ကားသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် မောင်းလာရာ ဂိတ်ရှေ့ ရောက်သောအခါ ရပ်ထားလိုက်သည်။ အစောင့်ရဲဘော်တစ်ယောက်လည်း ကင်းစခန်းမှ ထလာပြီး လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် မော်တော်ကားကို ဟိုထိုး ဒီထိုး ထိုးယင်းရှာဖွေလေ၏။ စမဲလ်လော့စကီး သည် သူ့ကားကို လာရောက်စစ်ဆေးသော ရဲဘော်ကို သိသည်။ ထို့ကြောင့် ကားပြတင်းမှန်ကို ချပြီး ခေါင်းထုတ်ကာ အစောင့်ရဲဘော်ကို နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

“ဟေ့ ဖီဒေါ ဘယ်နဲ့လဲကွ၊ မင်းဂျူတီလား”

“ဟာ ဒေါက်တာစမဲလ်လော့စကီးပါလား၊ ဆရာကြီး ဘယ်ကလာသလဲ၊ အစောင့်ရဲဘော်တွေ ဆရာ့ကို တစ်နာရီလောက် စစ်ဆေးနေသလား”

အခြားအစောင့်ရဲဘော်တစ်ယောက်လည်း ဂိတ်စခန်းမှ ထွက်လာ၏။ ဂိတ်တွင် အရာရှိလုပ်သူက ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်နေသည်။ ဒုတိယဆင်းလာသော ရဲဘော်က ကားဆီသို့ လျှောက်လာပြီး ကားခေါင်းကိုဖွင့်ရန် ပြောလိုက်လေသည်။ သို့ရာတွင် စမဲလ်လော့စကီးက ဖီဒေါနှင့် စကားကောင်းနေသဖြင့် အစောင့်ရဲဘော် ပြောသောစကားကို မကြားချင်ဟန်ဆောင်နေ၏။ ထို့နောက် ကားပေါ်မှဆင်းလာပြီး ဒုတိယရဲဘော် ပြောသည့်အတိုင်း ကားခေါင်းကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ အင်ဂျင်မှာ ပြင်ဆင်ထားသဖြင့် ဝါယာကြိုးများ ရှုပ်နေ၏။ ဤတွင် ဖီဒေါက အင်ဂျင်ကိုကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်နဲ့လဲ ဒေါက်တာ၊ အင်ဂျင်ကလည်း လူနာတစ်ယောက်လို ဖြစ်နေပါလား”

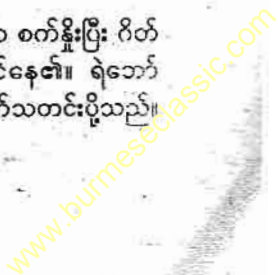
“လူနာဆို မပြောနဲ့တော့၊ တစ်ခါမှ အင်ဂျင်မချရဘူး။ အလုပ်ကလည်းများတော့ ကားကိုလှည့်မကြည့်အားဘူး”

“ခင်ဗျား စက်မှုပါရဂူပဲဟာ၊ ကိုယ့်ကားကိုယ်ပြင်လိုက်ပါလား”

“ပြင်ဖို့ကို အချိန်မရဘူး၊ သွားယင်းနဲ့ ပြင်သွားတာပဲ”

ဒုတိယရောက်လာသော ရဲဘော်က ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ ကားနောက်သို့ လှည့်ပတ်သွား၏။ ဤတွင် စမဲလ်လော့စကီးမှာ ရင်တစ်ထိတ်ထိတ်ဖြစ်နေမိသည်။ အစောင့် ရဲဘော်က ကားနောက်အံ့ဖုံးကို လက်ဖြင့်ပုတ်ကာ ‘အထဲမှာဘာရှိသလဲ’ ဟု မေးလိုက်၏။ ရင်ထိတ်နေသော စမဲလ်လော့စကီးက မကြားဟန်ဆောင်ကာ ဖီဒေါနှင့်သာ စကားပြောနေသည်။ ဒုတိယရဲဘော်လည်း ဘာမှဆက်ပြီး မမေးတော့၊ ထိုသူနှစ်ယောက် စကားပြောနေသည့်ဘက်သို့ လျှောက်လာသည်။

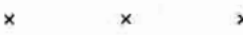
ယင်းနောက် စမဲလ်လော့စကီးသည် ကားပေါ်ပြန်တက်ကာ စက်နှိုးပြီး ဂိတ်အနီးသို့ မောင်းလာသည်။ ဂိတ်တဲထဲ၌ အရာရှိတစ်ယောက် ထိုင်နေ၏။ ရဲဘော်နှစ်ယောက်လည်း ကားကိုစစ်ဆေးပြီးကြောင်း အရာရှိထံသို့လာရောက်သတင်းပို့သည်။

အရာရှိသည် ကားနံပါတ်နှင့် ကားမောင်းသူအမည်တို့ကို မှတ်ပုံတင်စာအုပ်တွင်
ရေးမှတ် စေပြီး ထွက်ခွာခွင့်ပြုလိုက်၏။ ဂိတ်၌တန်းထားသော မောင်းတံလည်း တဖြည်း
ဖြည်းနှင့် ထောင်တက်ကာ ဂိတ်တံခါးကြီးဖွင့်သွားသည်။ ဤတွင်မှ စမဲလ်လော့စကီး
သည် ဟင်းကန်သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

စမဲလ်လော့စကီး၏ တာဝန်မှာ မစ်ချယ်ဂျန်ကို ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့
သွင်းရသည့် တာဝန်သာရှိ၏။ စခန်းထဲသို့ မစ်ချယ်ဂျန် ရောက်ပြီးပါက သူ့တာဝန်
ကျေပွန်လေပြီ။ စမဲလ်လော့စကီးသည် သွားခွင့်ရပြီးဖြစ်၍ ကားစက်နှိုးကာ လူနေအိမ်
ခြေရှိရာသို့ မောင်းလာလေ၏။ အိမ်များမှာ တစ်ထပ်သစ်သားအိမ်များဖြစ်သည်။ တန်းစီ
ကာ အစီအရီ ဆောက်ထား၏။

စမဲလ်လော့စကီး သည် ကားကို အိမ်များကွေ့ပတ်မောင်းနှင်လာသည်။ သူတို့
နေသော ရပ်ကွက်တွင် ဈေး၊ ရုပ်ရှင်ရုံ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် စသည်တို့လည်းရှိ၏။ ကားကို
တဖြည်းဖြည်းနှင့် မောင်းလာရာ ကားဂိုဒေါင် တစ်ခုထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ဂိုဒေါင်ထဲ
ရောက်ပြီး ဂျန်ကိုဖွင့်ပေးသေးဘဲ ဂိုဒေါင်တံခါးကို အယင်ပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ
ကားနောက်အံ့ဖုံးကို ဖွင့်ပေးလေ၏။

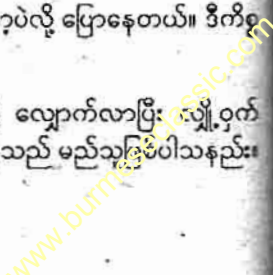

‘ဗရေ့ဗင် ဘာသတင်းမှ မရသေးဘူးလား။ မေးကြည့်အုံးကွ’

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး၏ အသံကမာကြောလှ၏။ သူ့အနေနှင့် သိချင်သည့်
ကိစ္စတစ်ခုရှိသည်။ ယင်းကိစ္စသိရန်အတွက် စိတ်ဆန္ဒစောနေသည်။ သူ့သိချင်သော
အချက်ကား ပါပေါ့ကားပေါ်တွင် ပါသွားသောသူသည် မည်သူဖြစ်လေသနည်း။
ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် စားပွဲပေါ်ချထားသော ဓာတ်ပုံကို ကောက်ကြည့်ပြန်၏။
သူ့လက်ထောက်ဗရေ့ဗင်ကတော့ သူ့ရှေ့ရှိစားပွဲတွင်ထိုင်နေ၏။ ဗရေ့ဗင်သည်
ရောက်လာသော အစီရင်ခံစာများကို ဖတ်နေလေသည်။ အချိန်မှာ ည (၁၀) နာရီ
(၇) မိနစ်ရှိပြီဖြစ်၏။ လွန်ခဲ့သော (၁၅) မိနစ်လောက်က ဗရေ့ဗင်သည် ‘ကရုက်ရှင်’
ကို စစ်ဆေးခဲ့သေး၏။ ပါပေါ့နှင့်လိုက်ပါသွားသူမှာ ‘ကလက်ဇူးနေ့’ ဟု ကရုက်ရှင်
က ပြောသည်။ သို့ရာတွင် ဗရေ့ဗင် တို့က ယုံကြည်ပုံမရ။ ကလက်ဇူးနေ့ မဖြစ်နိုင်ဟု
စိတ်ထဲထင်နေမိ၏။ သူသည် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး ကိုင်ထားသည့် ဓာတ်ပုံကို
တောင်းပြီး ကြည့်နေမိသည်။

“ကရုက်ရှင်ဆီက သတင်းကတော့ ကလက်ဇူးနေ့ပဲလို့ ပြောနေတယ်။ ဒီကိစ္စ
အတော်စဉ်းစားရခက်တာပဲ”

ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးလည်း ဗရေ့ဗင်ထံသို့ လျှောက်လာပြီး လျှို့ဝှက်
ပြဿနာကို စဉ်းစားနေ၏။ ထရပ်ကားတွင်ပါသွားသော သူသည် မည်သူဖြစ်ပါသနည်း။

သို့အတော်ခက်နေ၏။ ဗြိတိသျှစပိုင်လား။ သို့မဟုတ် အမေရိကန်စပိုင်လား။ သို့ရာတွင်
ရထားသည့်သတင်းအရ မူးယစ်ဆေးဝါးသမားသာ မော်စကိုသို့ ရောက်လာသည်။ သူ့လျှို့
မှူးရောက်လာကြောင်း သူတို့သတင်းရမထားပေ။ အကယ်၍ သူ့လျှို့ဖြစ်ဦးတော့၊ ဤသူ
တစ်ယောက်တည်း ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှ သတင်းများ မည်ကဲ့သို့ပို့နိုင်ပါသနည်း။
ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် ပြဿနာကို စဉ်းစားနေမိသည်။

ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းရှိ သစ္စာဖောက်သုံးယောက်ဖြစ်ကြသော ဗရန်နိုဗစ်ချ်၊
လေလောစကီးနှင့် ကရုက်ရှင်တို့သုံးယောက်သည် ညအခါ၌သာ တစ်ညလုံးအလုပ်လုပ်
ကြရ၏။ ဤသုံးယောက်နှင့်အတူ ကေ-ဂျီ-ဘီ သတင်းပေးများကိုလည်း တွဲထားပြီးဖြစ်၏။
ဤကြောင့် စပိုင်တစ်ယောက်သည် အမ်-အိုင်-ဂျီ နှင့် နီးစပ်မှုမရနိုင်။ ဓာတ်ပုံလည်း
ခက်ကူး၍မရ။ သတင်းလည်း ပို့၍မရနိုင်။ မည်သို့လုပ်၍မရနိုင်သည့်အခြေတွင် ဗြိတိသျှ
တို့က ဖြစ်စေ၊ အမေရိကန်တို့ကဖြစ်စေ သူတို့၏ ထောက်လှမ်းရေးမှူးကို စေလွှတ်မည်
မဟုတ်ချေ။

ဗရေဗင်သည် ဗိုလ်မှူးကြီးကို ကြည့်နေမိ၏။ သူ့ဗိုလ်မှူးကြီးကျေနပ်ပုံမရှိ
ကြောင်းသူသိသည်။ ကေ-ဂျီ-ဘီ တပ်ဖွဲ့သုံး ဟယ်လီကော့ပတာ လေယာဉ်တစ်စီးလည်း
ဗိုလ်မှူးကြီးအတွက် အဆင့်သင့်ဖြစ်နေ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးသည် ရပ်နေရာမှ
သွက်လာပြီး ဗရေဗင်အား ပြောလိုက်လေသည်။

“ကဲ ကောင်းပြီ၊ လမ်းဆုံးယင် ရွာရောက်မှာပေါ့ကွာ။ ဒီကောင်ဟာ ဘယ်သူ
သိဆိုတာ သိရအောင် နောက်ကလိုက်သွားတဲ့ကားဆီ ဖုန်းဆက်စမ်း ဗရေဗင်”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျား”

ဗရေဗင်သည် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ ကာဇန်သို့ ဖုန်းဖြင့်
အကြောင်းကြားသည်။ ကာဇန်မှ တဆင့် ထရပ်၊ ကားနောက်သို့ လိုက်နေသော ကားအား
အကြောင်းကြားရန် ဖြစ်သည်။

“ဘဲလ်ယာဒ်လမ်းဆုံက ကင်းစခန်းမှာ ဘာအကူအညီ လိုသေးတယ်ဆိုတာ
အကြည့်ပေးပါအုံး။ ပြီးတော့ကားထဲမှာ လူဘယ်နှစ်ယောက်ပါလဲဆိုတာ မေးပါ”

“လူသုံးယောက်ပါတယ်။ ထရပ်ကားလည်း ဘဲလ်ယာဒ်လမ်းဆုံကို ကျော်သွား
တယ်။ အရှိန်တောင် မလျှော့ဘူးတဲ့။ ရပ်လည်းမရပ်ဘူးတဲ့။ ဆက်မောင်းသွားတယ်”

ဗရေဗင်သည် လက်တစ်ဘက်ဖုန်းကိုင်ထားယင်း ဗိုလ်မှူးကြီးအား ရှင်းပြ၏။

ဗိုလ်မှူးကြီး မျက်နှာထားတင်းမာစွာဖြင့် ဗရေဗင်အား ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ ဒါဖြင့်ယင် ထရပ်ကားကို အခုချက်ချင်း ရပ်ခိုင်းလိုက်ပါ။ ကားပေါ်မှာ
လူဘယ်နှစ်ယောက်ပါလာတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိချင်တယ်”

+ + +

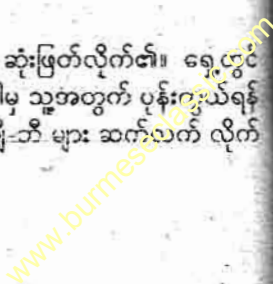
ပါပေါ့သည် ဘဲလ်ယာဒ်လမ်းဆုံ ကျော်ဖြတ်သွားသည်နှင့် ကင်းစခန်းကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့အဖို့ ဆက်လက်မောင်းသွားရန် အခွင့်အရေးမရတော့ကြောင်း သူသိသည်။ သူ့အတွက် ခရီးဆုံးပြီဖြစ်ကြောင်းလည်း သူသိသည်။ ကားကို အရှိန် မလျှော့ဘဲ လက်တစ်ဘက်ဖြင့်လက်ကိုင်ကို ကိုင်ထားပြီး ကျန်လက်တစ်ဘက်ဖြင့် ဂျက်ကက်အင်္ကျီအိတ်တွင် ထည့်ထားသော အော်တော်မစ်တစ် သေနတ်ကို ထုတ်ပြီး မစွတာဂျန်ထိုင်ခဲ့သော ထိုင်ခုံအောက် ထိုးထည့်လိုက်သည်။

သူ့နောက်မှ လိုက်လာသော ကားမှာ မီးမငြိမ်းဘဲ လိုက်လာ၏။ သူ့နောက်တွင် လိုက်နေကြောင်း ပါပေါ့သိသည်။ သူ့နောက်မှလိုက်လာသောကားသည် ကင်းစခန်းတွင် ခပ်ငြိမ် မေးမြန်းစုံစမ်းလိမ့်မည်ဟု သူထင်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ကားသည်လုံးဝမရပ်။ ရေဒီယို ပုန်းဖြင့် မေးမြန်းစုံစမ်းကောင်း စုံစမ်းလိမ့်မည်ဟု သူယုံကြည်၏။ သူသည် ရပ်လည်း မရပ်။ အရှိန်ပင် မလျှော့ကြောင်း ကင်းစခန်းမှ သူတို့ သိကြလိမ့်မည်။ ဘာကြောင့် မရပ်သည်ကို သူတို့အဖို့ စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်တော့မည်။

အကယ်၍ ရပ်ပြီး သူ့အကြောင်းစုံစမ်းနေမည်ဆိုပါက သူသည် ၁၀ မိုင်မျှ ခရီးပေါက်၍ သွားပြီဖြစ်သည်။ သူ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ရုတ်တရက် ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့ စုံစမ်း မရနိုင်ပေ။ သူ့နောက်မှ လိုက်လာသော ကားသည် သူ့ကို ကျော်တက်ပြီး ရပ်ခိုင်းလိမ့် မည်ဟု သူယုံကြည်နေ၏။ ဤဒေသ၏ လမ်းခရီးအကြောင်းကို သူကောင်းစွာသိ၏။ ဤအရပ်သည် မွေးမြူရေးအရပ်ဖြစ်ပြီး တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ (၁၅)မိုင်လောက်ဝေးသည်။ ကားလမ်းမတွင် မြို့မရှိပေ။

သူသည် စွန့်စွန့်စားစားပင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဘဲလ်ယာဒ်စီမံကိန်းသည် ဆိုဗီယက်တို့အဖို့ အဘယ်မျှအရေးကြီးကြောင်း သူသိ၏။ ထို့အတူ နေတိုး စစ်မဟာမိတ် အဖွဲ့အတွက်လည်း အဘယ်မျှအရေးကြီးပြီး သေရေးရှင်ရေးဖြစ်နေသည်ကိုလည်း သူသိ၏။ လေယာဉ်ကို ခိုးထုတ်ရန် စီမံချက်၏နောက်ကွယ်တွင် အဘယ်မျှ သက်စွန့်ဆံ ဖျား ဆောင်ရွက်ရသည်ကိုလည်း သူသိ၏။ လေယာဉ်ခိုးထုတ်ရေး စီမံချက် အောင်မြင် ရေး အတွက် အက်ကလစ်လည်း စွန့်စားရမည်။ ဖင်တန်တစ်ယောက် အသက်ပင် ပေးခဲ့ရလေပြီ။ အခြားသူများလည်း လိုအပ်လာပါက စတေးခဲရန် အသင့်ဖြစ်နေရမည်။ သူ၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် အဘယ်မျှတန်ဖိုးရှိကြောင်း အက်ကလစ်သိ၏။ သူ၏ စွန့် စားမှုသည် အသက်နှင့် ရင်းထားခဲ့ရသည်။ အက်ကလစ်က သူ့ကို ပစ်ပယ်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု သူယုံကြည်သည်။ အခုတော့ သူ့မှာ စွန့်စားနေရ၏။ သူ့အဖမ်းမခံရဖို့ အရေး ကြီးသည်။ အနည်းဆုံး (၁၂) နာရီအတွင်း သူ့အဖမ်းမခံရအောင် ရှောင်တိမ်းနေရမည်။ သို့မှသာ မစ်ချယ်ဂျန်တစ်ယောက် ဘေးကင်းရန်ကင်း ဖြစ်သည့်နေရာသို့ ရောက်သွား ပေမည်။

ကားကို ဆက်လက်မောင်းနှင်သွားရန် ပါပေါ့ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ရှေ့တွင် လမ်းများ ပိတ်ဆို့ထားခြင်းမရှိ။ ဤကဲ့သို့ မောင်းနှင်သွားပါမူ သူ့အတွက် ပုန်းကွယ်ရန် အခွင့်အရေး ရတော့မည်။ အကယ်၍ သူ့နောက်မှ ကေ-ဂျီ-ဘီ များ ဆက်လက် လိုက်

တာပါက သူသည် ဤအရပ်တွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမသိ၍ ပုန်းရန်နေရာကို သည်းကောင်း။ စားရန်ထမင်းဆိုင်ကိုလည်းကောင်း ရှာဖွေရတော့မည်။

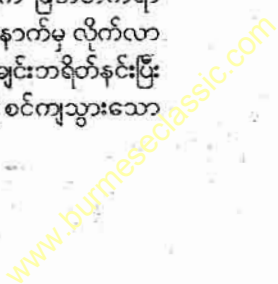
သူ့ဘဝကို ပြန်စဉ်းစားမိ၏။ သူ့ဇနီးသည် မေရီယာကိုလည်း သတိရမိ၏။ သူ့အဖို့ လူ့ဘဝတွင် အေးအေးချမ်းချမ်း နေရန် အချိန်ရောက်နေပေပြီ။ သူ့ဇနီးမှာ ထောင် (၁၂) နှစ် ကျခဲ့သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်က ဆိုဗီယက်တို့ ချက်ကိုစလိုဗက်ကို ကျော်ကန်ဝင်ရောက်မှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး မေရီယာဆန္ဒပြ ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ဆန္ဒပြကန့်ကွက်ခဲ့သဖြင့် ထောင် (၄) နှစ်ကျသွားသည်။ ထောင်ထဲရောက်သောအခါ ထက်ကမ်းပိုစတာများကမ်းခြင်း၊ ထောင်ထဲ စည်းရုံးခြင်းတို့ကြောင့် သူ့ကို နောက်ထပ် (၈) နှစ်ထောင်ချပစ်လိုက်ပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ထောင်(၁၂) နှစ် ကျသွားခြင်းပင်။

မေရီယာသည် ဂျူးအမျိုးအနွယ်ဖြစ်ပြီး ပညာတတ် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ယခင်က သူမသည် ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ထောင်ထဲတွင် အမျိုးမျိုးနိပ်စက်ခံရလေမလားဟု ပါပေါ့တွေ့မိသည်။ မတတ်နိုင်လေပြီ။ ဖြစ်သမျှ ဒဏ်ခံစားခံရမည် မဟုတ်ပါလော။

သူသည် ကားမှန်ကို ကြည့်လိုက်၏။ သူ့နောက်လိုက်လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သေသေချာချာကြည့်လိုက်သည်။ သူ့ကို သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားခြင်း မရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။ နောက်မှ ကားသည် မီးဖွင့်လိုက်သည်။ သူ့ကို ကျော်ဖြတ်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု သူယူဆသည်။ ထို့ကြောင့် ပါပေါ့သည် ခြေဖြင့် ဆီးနင်းချရာ ကားမှာ တစ်နာရီ (၇၀) မိုင်နှုန်းအထိ ပြေးလွှားသွားလေသည်။ နောက်မှ လိုက်လာသောကားမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပြတ်ကျန်သွား၏။

သူတို့သည် ဖြောင့်တန်းနေသော ကားလမ်းမတစ်လျှောက် မောင်းလာကြသည်။ လမ်းမမှာ ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ကျဉ်းမြောင်းသည်။ နောက်မှကားလည်း အရှိန်မြှင့်ပြီးလိုက်လာသည်။ သူ့ကို ကျော်ပြီး ရပ်ခိုင်းလိမ့်မည်ဟု ပါပေါ့ ယုံကြည်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ပါပေါ့သည် ခြေထောက်ဖြင့် လီဗာနင်းပြီး အရှိန်နှုန်း မြှင့်လိုက်ပြန်၏။ သို့ရာတွင် နောက်မှလိုက်လာသောကားလည်း မလျှော့ချေ။ သူလည်းအရှိန်မြှင့် မောင်းလာသည်။ ကားတွင်ပါလာကြသော ကေ-ဂျီ-ဘီ များ ဒေါသထွက်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ပါပေါ့ သိ၏။ ပါပေါ့လည်း အလျှော့မပေးဘဲ မောင်းလာသည်။

ရှေ့တွင် လမ်းမှာ ကွေ့ကောက်လာ၏။ နောက်မှလိုက်လာသော ကားလည်း ဆက်လက်မကွေ့လိုက်လာသည်။ ပါပေါ့သည် လမ်းချိုးကိုရောက်လာ၍ ချိုးဝင်ရာ နောက်မှ လိုက်လာသည့်ကားလည်း ပါပေါ့ကားရှေ့ရောက်ရန်အတွက် ဖြတ်တက်ရာ ကားနှစ်စီး တိုက်မိကြ၏။ ပါပေါ့၏ ထရပ်ကား ပွတ်တိုက်လိုက်သဖြင့် နောက်မှ လိုက်လာသောကားသည် လမ်းဘေးသို့ လွင့်စင်ထွက်သွား၏။ ပါပေါ့လည်း ချက်ချင်းဘရိတ်နင်းပြီး ကားကိုရပ်ကာ မည်သို့မည်ပုံဖြစ်သည်ကို ဆင်းကြည့်၏။ လမ်းဘေးသို့ စင်ကျသွားသော

ကားမှာ ချိုင့်ထဲကျသွား၏။ ဘာသံမှမကြားရ။ တိတ်နေသည်။ ပါပေါ့သည် ထိုင်ခုံအောက်တွင် ထည့်ထားသော သေနတ်ကိုယူလိုက်သည်။ လမ်းဘေး ကျသွားသည် ကားနှင့် သူ့ကားမှာ ကိုက် (၁၀၀) လောက်ဝေးသည်။ သူသည် ကားကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ကားထဲမှ ပါလာသူ (၂) ယောက်က လက်ထဲ သေနတ်ကိုင်ပြီး ထွက်လာသည်ကို ခိုင်ခိုင်မျှ ရ၏။ ကားသည် လမ်းဘေးသို့ စင်ကျသွားသော်လည်း ကားမီးများ မငြိမ်းသေး။ အလင်းရောင်ကြောင့် ကောင်းစွာမြင်ရလေသည်။

လူနှစ်ယောက် လမ်းမပေါ်သို့ ပြေးတက်လာသည်ကို မြင်ရသောအခါ ပါပေါ့သည်လည်း အံ့အားသင့်မိသည်။ သူသည် ထရပ်ကားရှိရာသို့ ပြေးလာ၏။ သို့ရာတွင် သူ့နောက်ကျသွားလေပြီ။ ဒိုင်း ဒိုင်း ဟူသော သေနတ်သံ (၂) ချက်ကြားရ၏။ တစ်ချက်မှာ သူ့ကိုမထိပေ။ နောက်တစ်ချက်ပစ်လိုက်သည့် ကျဉ်ဆန်သည် သူ့ပခုံးထိမှန်သွား၏။ သူလည်း ထရပ်ကားကို အကာကွယ်ယူပြီး (၂) ချက်ပြန်ပစ်၏။ ထိုလူ (၂) ဦးလည်း မြောင်းထဲဝပ်နေကြသည်။ လမ်းမပေါ်၌ အမှောင်ထုဖုံးလွှမ်းထားသဖြင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သဲကွဲစွာမမြင်ရ။ သူသည် ရထားသောဒဏ်ရာကိုပင် သတိမပြုနိုင်ဘဲ ထရပ်ကားပေါ် တွယ်တက်၏။ ဒဏ်ရာမှ နာလာပြီဖြစ်၍ ကားပေါ်ရောက်အောင် ခက်ခက်ခဲခဲပင် တွယ်တက်ရသည်။

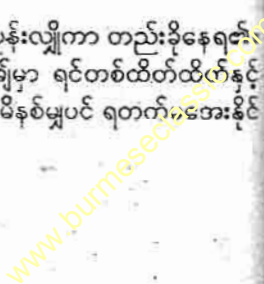
ကားပေါ်ရောက်သည်နှင့် စက်နှိုး ဂီယာထိုးပြီး တအားမောင်းထွက်သွားသည်။ နာနေသော ဒဏ်ရာကို သတိမထားနိုင်တော့။ လက်တစ်ဘက်ဖြင့် ကားမောင်းသွားရသည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးလည်း သွေးတွေ ပေကျနေ၏။ ညဉ့်မှာ အတော်အေးနေသဖြင့် ဒဏ်ရာလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် နာလာ၏။ သူ့မှာ အချက်နှစ်ချက်သာ စဉ်းစားမိသည်။ ပထမအချက်မှာ "ရစ်နီ" အရပ်သို့ အရောက် ကားမောင်းသွားရန်ဖြစ်၏။ ဒုတိယအချက်မှာ သူ့ဖနီး မေရီယာနှင့် သွားတွေ့ရန်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် -

သူ့စဉ်းစားသလို ဖြစ်မလာနိုင်တော့။ ကားကို အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းလာရာ လမ်းကွေ့တစ်နေရာ ရောက်သောအခါ ပါပေါ့သည် ကားလက်ကိုင်ကို မထိန်းနိုင်တော့။ သူ့မှာ ဒဏ်ရာကြောင့် သွေးလွန်ပြီးမလှုပ်ရှားနိုင်ပေ။ ကားသည် အရှိန်လွန်ပြီး လမ်းလေးထဲ ထိုးကျကာ မှောက်သွားလေ၏။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်လည်း ထရပ်ကားအောက်တွင် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်နှင့် ပိနေလေတော့သည်။

x x x

မစ်ချယ်ဂျန်တစ်ယောက် ဗရန်နိုဗစ်ချ်အိမ်တွင် ပုန်းလှို့ကာ တည်းခိုနေရင်း အိမ်သို့လူစိမ်းတစ်ယောက် ရောက်လာသဖြင့် ဗရန်နိုဗစ်ချ်မှာ ရင်တစ်ထိတ်ထိတ်နှင့် ခံစားနေရသည်။ ဂေ-ဂျီ-ဘီ များ သိသွားလေမလား။ တစ်မိနစ်မျှပင် ရတက်မအေးနိုင်

ရာပေ။ သည်ကြားထဲ အမေရိကန်လူမျိုးဖြစ်သော မစ်ချယ်ဂျန်၏ အပြုအမူ အနေအထိုင် တို့လည်း စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာပင်။

မစ်ချယ်ဂျန်မှာ သိုသိုသိပ်သိပ်နှင့် ပုန်းအိပ်နေရ၏။ အစားအသောက်စား သည့်အခါလည်း ခိုးချောင် ခိုးဝှက်နှင့် စားရသည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်က အစစအရာရာ နှိပ်စပ် ပေးရသည်။ အစားအသောက်ကို ကရုဏ်ရှင် အိမ်တွင် နေထိုင်သူ အမျိုးသမီးက ချက်ကျွေး၏။ အမျိုးသမီးသည် ဘဲလ်ယာဒ်စီမံကိန်းစခန်း ဘဏ္ဍာဌာနမှ အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူဖြစ်သည်။

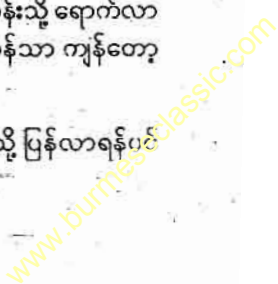
မစ်ချယ်ဂျန်နှင့် ဗရန်နီဗစ်ချ်တို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ စကားလက်ဆုံကျကြ၏။ မစ်ချယ်ဂျန်တစ်ယောက် မော်စကိုမြို့မှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည့်အကြောင်းကို ဗရန်နီဗစ်ချ်က မေးမြန်း၏။ မစ်ချယ်ဂျန်ကလည်း ဟိုတယ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး ကျုံးကြီးအနားတွင် ပါပေါ့ က ဖင်တန်ကိုလုပ်ကြံခဲ့သည်မှအစ သူ့ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသော စွန့်စားမှုအဖုံဖုံကို ပြောပြ လေ၏။ သူ့ယူဆောင်လာသော ထရန်စစ္စတာရေဒီယိုကိုလည်း သေသူနှင့် မလှမ်းမကမ်း တွင် ပစ်ချထားခဲ့ပုံလည်းပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘဲလ်ယာဒ်လမ်းဆုံ၌ ထရပ်ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလာခဲ့သည့်အချိန် ပြောပြလေသည်။

ခုတော့ ပါပေါ့တစ်ယောက် ဘယ်ရောက်နေသနည်း။ ပါပေါ့သည် ကေ-ဂျီ- ဘီ တို့ ဖမ်းဆီးထားခဲ့လေပြီလား။ သို့မဟုတ် သူ့ဇနီး မေရီယာ ထံ ရောက်ရှိနေလေသ လား။ မစ်ချယ်ဂျန် မသိရှာပေ။ ပါပေါ့၏ ကံကြမ္မာကို ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး မည်သူမျှ မသိတော့။

သူတို့သည် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းတွင် တည်ဆောက်လျက်ရှိသော မစ် (၃၁) လေယာဉ်အကြောင်းလည်း ပြောဆိုဆွေးနွေးကြသည်။ နေတိုး စစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့က ခြိမ်းယားဖော့စ် ဟု အမည်ပေးထားသော လေယာဉ်စက်ယန္တရားအကြောင်းလည်း ဗရန် နီဗစ်ချ်က မစ္စတာဂျန်အား ပြောပြ၏။ ဂျန်သည် စီအိုင်အေ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဘတ်ဟိုလ်၏ စကားကို သတိရမိသည်။ ဘတ်ဟိုလ်သည် မစ် (၃၁) လေယာဉ်ယန္တရား အကြောင်း ပြောပြခဲ့ဖူး၏။ ယခု ဗရန်နီဗစ်ချ် ပြောပြသည့်အကြောင်းနှင့် တစ်ထေရာ တည်း တူနေသည်ကို ဂျန် သတိပြုမိသည်။

သူသည် မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို ခိုးပြေးရန်အတွက် စီ-အိုင်-အေ ညွှန်ကြား ရေးမှူးက သူ့အား လိုအပ်သည်တို့ကို ညွှန်ကြားပြီး လန်ဒန်သို့ ပို့ခဲ့သည်။ လန်ဒန်ရောက် သောအခါ ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေးမှူး ကက်နက်အော်ဗရေကလည်း လိုအပ်သည် များကို ညွှန်ကြားပြီး သူ့ကို မော်စကိုသို့ ပို့ခဲ့၏။ မော်စကိုမြို့ရှိ ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုတွင် တည်းခိုယင်း စွန့်စားမှုအဖုံဖုံနှင့် ပါပေါ့၏ အကူအညီဖြင့် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ ရောက်လာ ခဲ့သည်။ ဆောင်ရွက်ပေးကြသူများ၏ တာဝန်ကုန်ဆုံးလေပြီ။ သူ တာဝန်သာ ကျန်တော့ သည်။

သူ တာဝန်ကား မစ် (၃၁) ကို မောင်းပြီး အမေရိကန်ပြည်သို့ ပြန်လာရန်ပင်

မဟုတ်ပါလော။

စမဲလ်လော့စကီး သည် ဂျန် ကို ကားပေါ်ချထားပေးသည့် အချိန်မှစ၍ ဂျန်နှင့် လုံးဝအဆက်အသွယ်မလုပ်ပေ။ ဂျန်အကြောင်းကိုလည်း လုံးဝမမေး။ ယောင်လို့ပင် မပြောမိရန် အထူးသတိထား၏။ သူတို့သည် ညအခါ အလုပ်ဆင်းကြရသည်။ သူနှင့် ကရှက်ရှင်တို့နှစ်ယောက် အလုပ်အတူတူ လုပ်ရ၏။ အလုပ်လုပ်ရာ၌လည်း ဂျန် အကြောင်း မပြောမိရန် သတိထားနေ၏။ မိုးလင်း၍ အလုပ်ချိန်ပြီးဆုံးသည့်အခါမှသာ သူတို့တတွေ အလုပ်စခန်းမှ ထွက်လာကြ၏။ သူတို့အလုပ်ဆင်းသည့်အခါတွင်လည်း ကောင်း အလုပ်ပြန်သည့်အခါတွင်လည်းကောင်း လုံခြုံရေးစခန်းက သူတို့ကို ရှာဖွေကြ ၏။

ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့သည် စမဲလ်လော့စကီးကိုလည်းကောင်း၊ ကရှက်ရှင်ကို လည်းကောင်း၊ ဝရန်နီဇ်ကိုလည်းကောင်း မျက်ခြေမပြတ် တစ်ညလုံး စစ်ဆေးနေ မည်ဖြစ်ကြောင်း ဝရန်နီဇ်ဘစ်ချ် သိသည်။ လေယာဉ်စမ်းသပ်မပျံသန်းမီ နာရီပိုင်းအလိုတွင် သူတို့ သုံးယောက်စလုံးကို ဖမ်းဆီးမည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း ဝရန်နီဇ်ဘစ်ချ် ယုံကြည်၏။ သို့ရာတွင် လေယာဉ်စက်တပ်ဆင်မှုအားလုံး ပြီးစီးသည်အထိ သူတို့သုံးယောက်ကို ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့က လက်ဖျားနှင့်ပင် ထိကြလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ သူတို့သုံးယောက်၏ လှုပ်ရှားမှု မှန်သမျှ လုံခြုံရေးဆိုင်ရာဝန်ထမ်းတို့က မျက်စိ ဝေါက်ထောက် ကြည့်နေကြသည်။ သူနှင့် လက်ဖွန်းတတီး အလုပ်လုပ်ကြသည့် သူများကိုလည်း ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့ စည်းရုံးထားပြီး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မစ္စတာဂျန်တစ်ယောက် အိမ်ရောက်နေခြင်းသည် သူတို့အဖို့ အဓိက အန္တရာယ်ဖြစ်နေလေ၏။ ဂျန်၏ လုံခြုံရေးအတွက် အမြဲတမ်း သတိထားနေရသည်။ လေယာဉ်ယန္တရားပြီးမြောက်ပြီး ခုံးလက်နက်များ တပ်ဆင်ပြီးပါက သူတို့သုံးယောက်ကို စတေးပစ်ကြမည် ဖြစ်ကြောင်း ဝရန်နီဇ်ဘစ်ချ် ယုံကြည်နေ၏။ ဂျန်ကို အခြားနေရာ၌ ဝှက်ထားခြင်းထက် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းတွင် ဝှက်ထားခြင်းက လုံခြုံဆုံး နေရာဖြစ်သည်။

လန်ဒန်တွင် နေထိုင်သူ အော်ဗရေးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မစ်ချယ်ဂျန် ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝရန်နီဇ်ဘစ်ချ်သည် အနာဂတ်ဘဝကို မျှော်မှန်းတမ်းတ နေသူတစ်ဦး မဟုတ်ပေ။ သူ့အဖို့ အနာဂတ်ဘဝသည် မှောင်မှောင်နှင့် မည်းမည်းမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ထားသူဖြစ်သည်။ ပစ္စက္ခအချိန်သာ သူ့အဖို့ တန်ဖိုးရှိအောင် အသုံးပြုချင်၏။ အနာဂတ်ကို အိမ်မက်နေသူ တစ်ဦးမဟုတ်။ သူသည် 'မာရင်နီ' အလုပ်သမား အကျဉ်း စခန်းတွင် နေထိုင်ရပုံကိုလည်း လေ့လာထား၏။ သူ့ကိုယ်သူ ဘာလုပ်နေသည်ကိုလည်း သူသိ၏။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်သဖြင့် မည်ကဲ့သို့ ပြစ်ဒဏ်မျိုး ကျခံရမည်ကိုလည်း သူသိသည်။

သူသည် သက်ဆိုင်ရာမှ အမိန့်စာ ရရှိသည်။ သီဝရီအရ မှန်ကန်မှုကောက် ချက်ချထားသော လက်နက်ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော် ရန် သူ့အား တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ သူ့တာဝန်ယူရမည့် လက်နက်မှာ ပိုင်းလော့က စဉ်းစား ပြီး အာရုံပြုလိုက်သည်နှင့် အလိုအလျောက်ပစ်မှတ်ကို ထိအောင် ပစ်ခတ်နိုင်သည့် လက်နက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူ၏ စွမ်းဆောင်နိုင်သည့် အရည်အချင်းကို ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့

သည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်မှာ တာဝန်များထမ်းဆောင်နေရသော်လည်း လူ့ဘဝတွင် ပျော်ရွှင်ခြင်း မြေခြင်း လုံးဝမရှိပေ။

“ဘယ့်နဲ့လဲမိတ်ဆွေ၊ ကျုပ်တို့အစီအစဉ် ခင်ဗျားဘယ်လိုမြင်သလဲ”

သူတို့အဖို့ ကရွက်ရှင်၏ ဧည့်ခန်းတွင်ထိုင်ယင်း စကားစမြည်းပြော ဆိုနေကြ၏။ အခန်းမှာ သေးငယ်သော်လည်း သပ်သပ်ယပ်ယပ်ပင်။ အိမ်ခန်းထဲ၌ သူတို့သာရှိကြ၏။ အိမ်ရှင် ကရွက်ရှင် မရှိပေ။ သူလည်း လွတ်ရာကျွတ်ရာ လုံခြုံရေးအတွက် ကြောက်တိမ်းနေရ၏။ ၎င်းပြင် တယ်လီဗီရှင်းတွင် အသံသွင်းရန်အတွက် အီလက်ထရွန်နစ် ဝါရဂူများနှင့်အတူ ကရွက်ရှင်က အလုပ်လုပ်ရသည်။ ယင်းကြောင့်လည်း အိမ်ထဲမှာ အလုပ်သို့ သွားနေရ၏။

“လွန်ခဲ့တဲ့ (၂) နှစ်လောက်တုန်းက မစ် (၂၁) လေယာဉ်ကို ကျုပ်တို့ စမ်းသပ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရတယ်။ ခုတော့ ကျုပ်တို့ဟာ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို စမ်းသပ်ရမှာပဲ။ ပေမယ့် အောင်မြင်ဖို့ ရှိပါတယ်”

တစ်ခေါင်းလုံး ဆံပင်များ ဖြူဖွေးပြီး ဆိတ်ချိုကဲ့သို့ မုတ်ဆိတ်ပိုင်ရှင် ဗရန်နီဗစ်ချ်က သူဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသည့် အကြောင်းတို့ကို ပြောပြနေ၏။ ဂျန်မှာ ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် ယခုအခါ ဗရန်နီဗစ်ချ်၏ အစီအစဉ်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက် ရပေမည်။

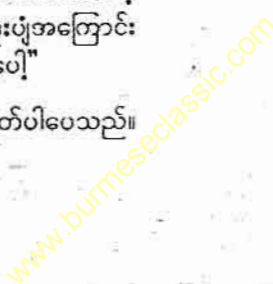
မစ်ချယ်ဂျန်လည်း မစ် (၂၅) လေယာဉ်ကို မောင်းနှင်ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ မစ် (၂၅) တွင်ရှိသော စက်ယန္တရားအကြောင်းနှင့် ဒုံးပျံလက်နက်အနေအထား အကြောင်းတို့ကို သေချာသင်ကြားခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ဗရန်နီဗစ်ချ်အား ပြောပြလေသည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဂျန်မရှင်းလင်းသော အချက်များ ပြောဆိုဆွေးနွေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဗရန်နီဗစ်ချ်က ပြီးခွင်သော မျက်နှာထားဖြင့် မစ်ချယ်ဂျန်ကို ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေသည်။

“အခုလို လေ့ကျင့်ပုံသန်းခဲ့ဖူးတယ်ဆိုယင် စိတ်ချရပါပြီ”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဆေးတံသောက်ယင်းနှင့် ပြောဆိုဆွေးနွေးကြသည်။ သူတို့သည် တက္ကသိုလ်ခန်းမတစ်ခုတွင် ဆွေးနွေးကြသလိုပင်။ အမှန်စင်စစ် လေယာဉ်တည်ဆောက်ရေးတွင် ဗရန်နီဗစ်ချ်မှာ အနှစ် (၄၀) မျှ အတွေ့အကြုံရှိသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မစ်ချယ်ဂျန်လည်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ပြောဆိုနေ၏။ ထိုနောက် မစ်ချယ်ဂျန်က ဆိတ်ချိုကဲ့သို့ ချွန်ထက်နေသော ဗရန်နီဗစ်ချ်၏ မုတ်ဆိတ်မွှေးကို ကြည့်ယင်း ပြောလိုက်လေသည်။

“လေယာဉ်မောင်းနှင်ရေးတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ အဲဒီလေယာဉ်မှာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ဝေဟင်ကနေ ဝေဟင်ပစ်ဒုံးပျံအကြောင်း၊ ဝေဟင်ကနေ မြေပြင်ပစ် ဒုံးပျံအကြောင်းသည် ပြောပြပါအံ့၊ အဲဒီအကြောင်းတွေ ကျွန်တော်သိထားဖို့ လိုတာပေါ့”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် မစ်ချယ်ဂျန်ကို ကြည့်ကာ ပြုံးနေမိ၏။ ဟုတ်ပါပေသည်။

ဂျန်အနေဖြင့် မေးရပေမည်။ လေယာဉ်ပေါ်ရောက်ပြီးမှ တပ်ဆင်ထားသော ခုံးပိတ်
လက်နက်များကို ပစ်ခတ်တတ်ချန် လိုအပ်ပေသည်။

“ဟုတ်တာပေါ့၊ မစ္စတာဂျန်။ လေယာဉ်ပေါ်မှာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ လက်နက်
ယန္တရားအကြောင်းကို ပြောပြဖို့လိုတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ အစိတ်အပိုင်းကတော့
ကျုပ် တိုက်ရိုက်လုပ်ဆောင်ရတဲ့အပိုင်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တာဝန်ကတော့
အီလက်ထရွန်းနစ်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့အစိတ်အပိုင်းတွေပဲ”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ပြောသင်း ဆေးတံထုတ်ပြီး ဆေးထည့်ကာ မီးညှိသောက်နေ
၏။ ပြီးတော့မှ ပါးစပ်မှ ဆေးတံပြန်ချကာ မစ်ချယ်ဂျန်ကို ကြည့်ပြီး ပြောကြားပြန်၏။

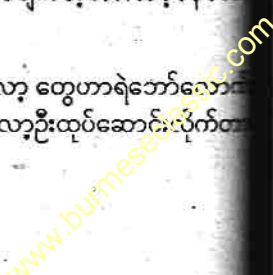
“လေယာဉ်မှာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ခုံးပိတ်လက်နက်တွေအကြောင်းတော့ စာထဲမှာ
ခင်ဗျားဖတ်ရမှာပဲ။ လက်တွေ့မှာလည်း စာထဲပါတဲ့အတိုင်းပဲ။ ပိုင်းလော့ရဲ့ စဉ်းစား
ဟူသမျှ ပိုင်းလော့ဆောင်းတဲ့ ဦးထုပ်မှာ ကွန်ပျူတာစနစ်နဲ့ ထိမ်းချုပ်ထားတယ်။
ပိုင်းလော့ စဉ်းစားသလို စိတ်အာရုံမှာ လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှ ကွန်ပျူတာယန္တရားတွေထဲ
လှုပ်ရှားတယ်။ ခုံးပိတ်ခလုတ်တွေလည်း ကွန်ပျူတာယန္တရားနဲ့ဆက်သွယ်ထားတော့
ပိုင်းလော့က မိမိပစ်ချင်တဲ့ပစ်မှတ်ကို စဉ်းစားလိုက်တာနဲ့ စိတ်အာရုံလှုပ်ရှားလာတယ်။
စိတ်အာရုံလှုပ်ရှားတာနဲ့ ကွန်ပျူတာယန္တရားလည်း လှုပ်ရှားလာတယ်။ ကွန်ပျူတာ
လှုပ်ရှားတာနဲ့ ခုံးခလုတ်ဟာ လှုပ်ရှားလာပြီး အလိုအလျောက် ခုံးကျည်ထွက်တော့တာပဲ။
ပိုင်းလော့ရဲ့ စိတ်အာရုံမှာ ပေါ်လာတဲ့ ပစ်မှတ်ကို ထိမှန်တယ်”

မစ်ချယ်ဂျန်သည် စိတ်ဝင်စားစွာ ခေါင်းတစ်ညှိတ်ညှိတ်နှင့် နားထောင်နေ၏။
ဗရန်နီဗစ်ချ်ကပင် ဆေးတံကို တစ်ဖွာနှစ်ဖွာရှိုက်ပြီး ဆေးတံကို ပြန်ချကာ ဆက်ပြော
ပြန်၏။

“ယန္တရားတွေကို ပိုင်းလော့ဆောင်းတဲ့ ဦးထုပ်နဲ့ ကွန်ပျူတာစနစ်အ
ဆက်သွယ် ထားရုံမကဘူး။ ရန်သူရဲ့ပစ်မှတ်တွေကိုလည်း ရေဒါစနစ်နဲ့ ရှာဖွေတယ်။
ဒီရေဒါတွေလည်း ပိုင်းလော့ရဲ့ဦးထုပ်နဲ့ ဆက်သွယ်ထားတော့ ရေဒါစနစ်အ
ရန်သူပစ်မှတ်တွေတာနဲ့ ပိုင်းလော့အလိုအလျောက် သိလာတယ်။ ရေဒါစနစ်
ရှာဖွေတွေ့ရှိတဲ့ ပစ်မှတ်ကိုပိုင်းလော့က သိတာနဲ့ ပိုင်းလော့ရဲ့ အာရုံကပေါ်လာတဲ့ ပစ်မှတ်
ကို ကွန်ပျူတာယန္တရားတွေက အလိုလိုလှုပ်ရှားပြီး ခုံးကျည်လည်းပစ်မှတ်ကို မလွဲတမ်း
ပစ်တော့တာပဲ”

မစ်ချယ်ဂျန်သည် အံ့ဩစွာဖြင့် ဗရန်နီဗစ်ချ်ကို ငေးကြည့်နေမိ၏။ သူ့မှာဘာ
မေးရမှန်းတောင်မသိ။ အထူးအံ့အားသင့်သည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်ကအံ့အားသင့်နေသော
မစ္စတာဂျန်ကို ကြည့်ပြီးပြောပြန်၏။

“ဒီမှာ မစ္စတာဂျန်၊ စိတ်မပူပါနဲ့။ ဆိုဗီယက် ပိုင်းလော့ တွေဟာရဲဘော်လောက်
မသွက်လက်ပါဘူး။ မှတ်ဉာဏ်လည်းမကောင်းပါဘူး။ ပိုင်းလော့ဦးထုပ်ဆောင်းလိုက်တာ

ယန္တရားတစ်ခုလုံးကို လည်ပတ်နိုင်တယ်။ ရေဒါစနစ်အရ ပစ်မှတ်ကို ရှာနိုင်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့တာဝန်အရ ပစ်မှတ်ကိုမလွဲတမ်းပစ်နိုင်တယ်။ ပိုင်းလော့ရဲ့ စိတ်အားကို ညီညွတ်မှာတပ်ထားတဲ့ ယန္တရားတွေကထိန်းကွပ်တာပဲ။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည်လေယာဉ်တွင်တပ်ဆင်ထားသောလက်နက်များ အကြောင်း ဖော်ပြ၏။ မစ္စတာဂျန်လည်းအံ့အားသင့်စွာဖြင့် နားထောင်နေ၏။ ဂျန်မှာ နားထောင် သောသံကိုမကျေနပ်၍ သူ့ကိုယ်တိုင်လေယာဉ်ပျံကိုချက်ချင်းတက်မောင်းချင်တော့သည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်လည်း ဆေးတံကိုဖွာနေပြန်၏။ ပြီးတော့မှ ဂျန်ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း ပြောပြ ပြန်သည်။

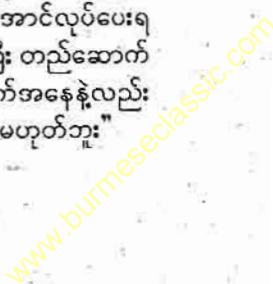
“လေယာဉ်မှာထိန်းချုပ်ရေးခလုတ်လည်း တပ်ဆင်ထားတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ပိုင်လော့ဟာလေယာဉ်ကိုမောင်းရင်း စိတ်အာရုံဖောက်ပြန်ပြီးတစ်စုံတစ်ခုစဉ်းစားမိရင် လေယာဉ်ကြီးမပေါက်ကွဲအောင် မကောင်းတဲ့စိတ်အာရုံကို တားဆီးပိတ်ဆို့တဲ့ ခလုတ်ရှိ တယ်။ အာရုံဟာမကောင်းတာစဉ်းစားမိတာနဲ့ အဲဒီခလုတ်လည်း အလိုအလျှောက်ပိတ် သွားတာပဲ။ ဒါမှလေယာဉ်ဟာမပေါက်ကွဲတော့မှာပေါ့။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ခေတ္တရပ်နေ၏။ လေယာဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ ယန္တရားတစ်ခု ကိုအကြောင်းကိုအကျဉ်းခြုံပြီး ပြောပြခဲ့သည်။ ခုတော့ မစ္စတာဂျန်သိသင့်သိထိုက်တာကို ပြောပြပြီးဖြစ်၍ သူ့ကျေနပ်နေမိ၏။ ပြီးတော့ မစ္စတာဂျန်ကိုပင်မကြည့်ပဲပြောနေပြန်၏။

“လက်နက်ယန္တရားတွေရဲ့ အရေးပါပုံအကြောင်းကတော့ ခင်ဗျာတို့အစိုးရ သိပါတယ်။ ယုတ္တိဗေဒသဘောအရ လက်နက်အပြိုင်တပ်ဆင်ရေးမှာ ရှေ့တစ်လှမ်းတိုး သွားတာပဲ။ ဒီလောကမှာ မဖြစ်နိုင်တာ ဘာတစ်ခုမှရှိဘူး။ လူ့စိတ်ကူးရသမျှတော့ အားလုံးတီထွင်စမ်းသပ်လိုရတယ်။ ကျုပ်အနေနဲ့ ခင်ဗျာတို့အစိုးရကို အများကြီးပြောပြ ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကတော့ ရုရှားပြည်ကနေထွက်လို့ မရဘူး။ အဲဒါအခက်ဆုံးပဲ။ အမ်-အိုင်-ဂျီ ခိုးဖို့ကတော့ လွယ်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ပြည်ပရောက်အောင် လုပ်ဖို့ကတော့ မလွယ်ဘူး။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဆေးတံမှဆေးချေးများ ကလော်ထုတ်ကာ တုတ်ချောင်းဖြင့် ဆေးတံထဲထိုးထည့်နေ၏။ ၎င်းနောက်ဆေးများ ပြန်ထည့်သည်။ မီးမညှိသေးဘဲ ဆေးတံ တို့တိုင်ထားရင်း ဆက်ပြောပြန်သည်။

“အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအနေနဲ့ ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ လေယာဉ်တစ်စင်းမရဘဲ ဒီလိုအဆင့်တန်းမီ လိုက်လုပ်ဖို့မလွယ်ဘူး။ သုတေသနပြုလုပ်ရဦးမယ်။ စမ်းသပ် ရဦးမယ်။ အချိန်တွေအများကြီးကုန်ပြီး ငွေကြေးလည်း အများကြီးကုန်ဦးမှာပဲ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကိုအမေရိကန်တို့ မရနိုင်ရင်း အမ်- အိုင်- ဂျီ တစ်စင်းတော့ ရအောင်လုပ်ပေးရ မှာပဲ။ အခု သုတေသနပြုလုပ်ထားတဲ့ နည်းတွေဟာ ရှေ့ဆက်အများကြီး တည်ဆောက် လို့ ရသေးတယ်။ မစ္စတာဂျန် ခင်ဗျားကတော့ ပိုင်လော့တစ်ယောက်အနေနဲ့လည်း စိတ်ဝင်စားတယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ စိတ်ဝင်စားတာမဟုတ်ဘူး။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် မစ္စတာဂျန်ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ ဂျန်ကတော့ ဘာမှပြော
မပြော။ တွေဝေနေ၏။ ဆိုဗီယက်တို့တွင် လေယာဉ်ထုတ်လုပ်ရေး၌ ဤမျှလောက်
တိုးတက်နေသည်ကို ကြားရသောအခါ မစ္စတာဂျန်တစ်ယောက်အံ့အားသင့်နေ
သည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်သည်မှာလည်း မကျေနပ်သောမျက်နှာထားနှင့် ခံစားချက်ပြောဆို
သည်ကို ဂျန်အကဲခတ်မိသည်။ အတန်ကြာမှ မစ္စတာဂျန် မေးလိုက်၏။

“ရေဒါနဲ့ဖမ်းလို့ မရအောင်လုပ်ထားတဲ့စနစ်ကကော”

“အဲဒါလား”

“ဗရန်နီဗစ်ချ်က ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါရမ်းနေ၏”

“အဲဒီအကြောင်းတော့မမေးနဲ့။ ကျုပ်ဘာမှမသိဘူး။ လေယာဉ်ထုတ်လုပ်
စီမံကိန်းတစ်ခုလုံးမှာ အဲဒီစနစ်ဟာ လျှို့ဝှက်ဆုံးပဲ။ ကျုပ်တို့လို ဆိုဗီယက်အစိုးရ
အယုံအကြည်မရှိကြတဲ့ ဂျူးတွေကိုတော့ အဲဒီ ရေဒါပြုလုပ်တဲ့လုပ်ငန်းမှာ လုံးဝအသံ
မပြုဘူး”

မစ္စတာဂျန်က ခေါင်းတစ်ညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်ယင်း မေးလိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော်ကြားဖူးသလောက်တော့ ရေဒါဖမ်းလို့မရအောင် ထိန်းချုပ်
ခလုတ် လုပ်ထားတယ်လို့ပြောတယ်။ လေယာဉ်ပျံသွားယင်းနဲ့ ရန်သူနယ်မြေ ရေဒါစခန်း
ရှိတဲ့ဒေသရောက်တဲ့အခါ မြေပြင်မှာရှိတဲ့ ရေဒါဖမ်းလို့မရအောင် ခလုတ်ပိတ်ထား
စနစ်လုပ်ထားတယ်လို့ ပြောသံကြားရတယ်။ အဲဒါတကယ်ပဲလား”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဘာမှမပြောဘဲ စဉ်းစားနေ၏။ ဆေးတံကိုသာ ရှိုက်နေလေ
သည်။ ပြီးတော့မှ -

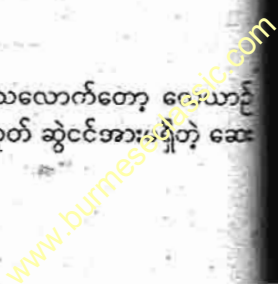
“မဟုတ်ဘူး”

ခေါင်းတွင်တွင်ခါယင်းပြောလိုက်၏။ ထိုနောက် ပါးစပ်မှ ဆေးတံကို ယူလိုက်
ပြီး လက်မနှင့်လက်ညှိုးဖြင့် နှာခေါင်းပွတ်သပ်၏။ ပြီးတော့ မျက်လုံးများကြွတ်ကာ ပြော
ကြားလေသည်။

“ကျုပ်ကြားရတဲ့ သတင်းအရဆိုယင်တော့ ရေဒါဖမ်းလို့မရအောင် ပြုလုပ်တဲ့
အရာဟာ စက်ယန္တရားမဟုတ်ပါဘူး။ သတင်းဆိုတာ မှန်မှလည်း မှန်မှာပေါ့လေ။
ကျုပ်လည်း ဒီကိစ္စကို မကြာခဏ စဉ်းစားနေပါတယ်။ စခန်းမှာတော့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်
ပြီး ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်အဖြစ် ဆိုဗီယက်တို့ လျှို့ဝှက်ထားတယ်”

“စက်ယန္တရားမဟုတ်ယင် ဘာနဲ့လုပ်ရမှာလဲ”

“စက်ယန္တရားနဲ့တော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ကြားရသလောက်တော့ လေယာဉ်
ကိုယ်ထည်ကို သားရေတစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ဖုံးထားတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဆွဲငင်အားမရှိတဲ့ ဆေး

ထင်မှီးမှီး သူတိထားတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဆွဲငင်အားနည်းတဲ့ သတ္တုတစ်မျိုးမျိုးနဲ့ လေယာဉ်ကိုယ်ထည်ကို လုပ်ထားတယ်။ အမေရိကန်မှာလည်း ရေဒါဖမ်းလို့မရအောင် တီထွင်ထားမဟုတ်လား။ အမေရိကန်တွေ တီထွင်တဲ့စနစ်အားလုံး ကျုပ်တို့သိပါတယ်။ အမေရိကန်တို့ရဲ့ လုံခြုံရေးစနစ်ဟာ လုံခြုံမှုရှိတယ်လို့ ပင်တဂွန်က ထင်နေပေမယ့် အမေရိကန်တွေ တီထွင်သမျှ ကျုပ်တို့အားလုံးသိတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ ကျုပ်ပြောသလိုပဲ။ ရေဒါဖမ်းလို့မရအောင် လုပ်ထားတဲ့ စနစ်ကတော့ လေယာဉ်ကိုယ်ထည်ကိုပဲ ဆွဲငင်အားမရှိတဲ့ သတ္တု၊ ဒါမှမဟုတ် ပစ္စည်းတစ်ချို့နဲ့ ဖုံးအုပ်ထားတယ်။ မြေပြင်ကလာတဲ့ ရေဒါလှိုင်းဟာ ပြန်လည်တုံ့ပြန်ခြင်းမရှိဘဲ ရေဒါဒိုင်ခွက်မှာ မပေါ်တော့ဘူး။ မြေပြင်က တက်လာတဲ့ ရေဒါလှိုင်းကို ခြေဖျက်နိုင်တဲ့ ကိရိယာဟာ ဘာလည်းဆိုတော့ ကျုပ်လည်း မသိသေးဘူး။ ဒါပေမယ့် အားမလျော့ပါနဲ့။ ရေဒါလှိုင်း တွန်းကန်လွှဲပြောင်း ချင်ကိရိယာဟာ ဘဲလ်ယာဒ် စခန်းမှာပဲ လုပ်နေတာမဟုတ်ပါဘူး။ တခြားစခန်းတွေမှာ ပြုလုပ်နေတယ်။ မကြာခင် သိရမှာပဲ”

သူတို့နှစ်ယောက်ဘာမှမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။ အတန်ကြာတော့ မစ်ချယ်ဂျန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

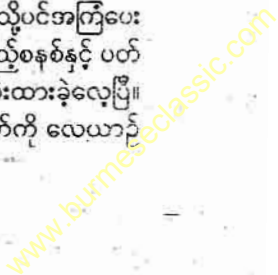
“ဒါနဲ့နေစမ်းပါဦး ခင်ဗျား။ ကျွန်တော့်ကိုဘယ်တော့ လေယာဉ်ပေါ် တင်ပေးမလဲ။ အချိန်ဆွဲနေလို့ မဖြစ်ဘူးနော်”

“အချိန်တိတိကျကျ ပြောလို့မရဘူး။ လုံခြုံရေးကလဲ အယင်ကနဲမတူဘူး။ ပိုပြီးတင်းကြပ်လာတယ်။ မနက်ဖြန်ဆိုယင် ထိပ်တန်းအစိုးရအရာရှိကြီးတွေ ဒီစခန်းကို ဘာကြမယ်။ လုပ်ငန်းအခြေအနေကိုလာကြည့်ကြတာပဲ။ အဲဒီအကြောင်းရယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်ကိုရယ်၊ ကရုတ်ရှင်ရယ်၊ စမဲလ်လော့စကီးရယ်၊ ဒီသုံးယောက်ကိုလည်း လုံခြုံရေး ကမျက်ခြေ အပြတ်မခံဘူး။ အမြဲတန်း စစ်ဆေးနေတယ်။ ပြီးတော့ မနော့ကပဲ တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးက ရဲဘော် (၁၀၀) လောက် ရောက်လာတယ်။ အဲဒီ ရဲဘော်တွေလဲ ဒီမှာရှိတဲ့စခန်းလုံခြုံရေးတာဝန်ခံ ကေး-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲကပဲကြီးကြပ်ကွပ်ကဲတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို လေယာဉ်ပေါ် တင်ပေးဖို့ဆိုတာ အချိန်သတ်မှတ်လို့မရဘူး။ ထမအဆင့်အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို လေယာဉ်ရုံထဲ ရောက်အောင်ကြံဆောင်ရမယ်”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဆက်မပြောသေးပဲ မစ္စတာဂျန်ကို ကြည့်နေ၏။ ပြီးတော့ ဆေးတံမီးညှိကာ မျက်နှာထား စောင်းငဲ့ယင်း ဆက်ပြောပြန်၏။

“လောလောဆယ် အရေးကြီးတာက ခင်ဗျားဆံပင်တွေ တိုပစ်ဖို့လိုတယ်။ ဒါမှ ဦးလော့ ဦးထုပ်မှာရှိတဲ့ ယန္တရားတွေဟာ ချောမွေ့စွာလည်ပတ်နိုင်မယ်”

မစ်ချယ်ဂျန်က ဘာမှပြန်မပြော။ ပခုံးသာတွန့်ပြလိုက်၏။ မည်သို့ပင်အကြံပေးပြောကြားသော်လည်းဂျန်ကတော့ ဘာမှပြန်မပြော။ လေယာဉ်မောင်းသည့်စနစ်နှင့် ပတ်သတ်၍ စီ-အိုင်-အေ အကြီးအကဲ ဘတ်ဟိုလ်ကသူ့အား သင်တန်းပေးထားခဲ့လေပြီ။ လေယာဉ် ခိုးရန်အတွက် စေလွှတ်ခဲ့သော ထောက်လှမ်းရေး တယောက်ကို လေယာဉ်

နှင့်ပတ်သတ်ပြီးအမျိုးမျိုးသင်တန်း ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သတ်၍ မစ်ချယ် ဂျန်မမှပေ။ သူ့ အနေနှင့် မစ္စတာအော်တွန်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ကလက် ဇူးနော့ အနေနှင့်လည်း သရုပ်ဆောင် ခဲ့ရသည်။ ခုတော့ မစ်ချယ်ဂျန်သာဖြစ်နေ၏။ ဂျန်အနေနှင့် လေယာဉ်ပေါ် တက်ရရေးသာအဓိကဖြစ်သည်။

မစ္စတာဂျန်သည် လက်ထဲဆေးတံပွတ်သပ်နေသော ဗရန်နီဗစ်ချ်အားကြည့် ပြီး မေးလိုက်လေသည်။

“နေစမ်းပါအုံး၊ ကျွန်တော်ဘယ်လမ်းက သွားရမှာလဲ။ လေယာဉ်ရုံတည်ရှိတဲ့ နေရာကိုလဲ ပြောပြထားပါဦး။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်လည်း ဂျန်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ပြီးတော့မှ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် နှင့် မတ်တတ်ထလာပြီး အခန်းထောင့်တွင် လိပ်ပြီးထောင်ထားသောမြေပုံလိပ် တလိပ် ယူလာ၏။ မြေပုံလိပ်ကို ထမင်းစား စားပွဲပေါ်ဖြန့်ချလိုက်သည်။

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ခဲတံတချောင်းဖြင့် ဘဲလ်ယာဒ်၏ နယ်နိမိတ် ကိုထောက် ကာ မစ်ချယ်ဂျန်အား ပြလိုက်သည်။

“အခု တို့ ဒီ နေရာမှာရှိတယ်။ လူနေရပ်ကွက်အနေ နဲ့ ဆိုယင် အလယ်ဗဟို လောက်မှာပဲ။ စက်မပညာရှင်တွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်ပါ တခြားအလုပ်သမားတွေနဲ့အတူ ဂိတ်တံခါးကိုစုရုံးပြီး ဝင်သွားကြရတယ်။”

ဗရန်နီဗစ်ချ် ထောက်ထားသော ခဲတံသည် ယင်းတို့ တည်ရှိသည့်နေရာမှဂိတ် သို့ ရောက်သည့်အထိ လမ်းတလျှောက် လျှောက်သွားရသည့်လမ်းကြောင်းကို ခဲတံဖြင့် ညွှန်ပြသွားလေ၏။ ထိုနောက် သူ ခဲတံသည်အနီပြထားသော နေရာသို့ရောက်သောအခါ ရပ်သွားသည်။

ဒီမှာကြည့်။ ဒါလဲ ဝင်းခတ်ထားတဲ့ နေရာပဲ။ ဒီနေရာမှာဆိုယင်လျှပ်စစ်ဓာတ် အားတွေ လွတ်ထားတယ်။ လုံခြုံရေးတပ်သားတွေလဲ နာရီမလပ် စောင့်ကြပ်နေကြတယ်။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်ခဲတံသည် ထောက်ပြယင်းရပ်သွားပြန်၏။ သူထောက်ပြီး ရပ်နေ သည့် နေရာမှာခဲတံနီနှင့် ပြထားသည့် နောက်နေရာ တနေရာဖြစ်သည်။ ပြီတော့မှ-

“ဒီနေရာကြည့်ပါ။ ဒါဟာလမ်းခွဲနေရာပဲ။ သာမန်အလုပ်သမားတွေစက်မ ပညာရှင်တွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေဆိုယင် ဒီလမ်းအတိုင်း ဝင်ရတယ်။ အဲ အရေးကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ပိုင်းလော့တွေဆိုယင် ဒီဘက်လမ်းကို ဝင်ရတယ်။ ခင်ဗျားဟာ အဲဒီပိုင်းလော့ တွေ-ဝင်တဲ့လမ်းဘက်ကိုဝင်ရမယ်။”

“ဘုရားရေ ကျွန်တော်ဒီလမ်းဝင်ရမယ် ဟုတ်လား။ အဲဒီလမ်းထဲမှာဘောအ စောင့်တွေမရှိဘူးလား။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်က ဘာမှပြန်မပြောပဲ ပြုံးနေမိ၏။

“အစောင့်တွေ အကြောင်းတော့ မပူပါနဲ့။ ကျုပ်ရှိသားပဲ။ ပြီးတော့တခြားရဲ
သော်တွေလဲ ရှိပါသေးတယ်။ ခင်ဗျားကို အကူအညီပေးပါမယ်”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဆေးတံကိုသာ သောက်နေပြန်၏။ မစ်ချယ်ဂျန်ကတော့
ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းကိုသာ စိတ်စောနေမိသည်။ သူ့အနေနှင့်အခုချက်ခြင်းပင်
သယံဇာတ ပေါ် တက်ပြီး မောင်းပြေး ချင်တော့သည်။ ထိုနောက် ဗရန်နီဗစ်ချ်က မစ်ချယ်
အား ကြည့်ပြီးမေးလိုက်၏။

“ခင်ဗျား ဆေးလိပ်သောက်တယ် မဟုတ်လား”

“မသောက်ပါဘူးခင်ဗျား။ မသောက်ပါဘူး”

ဗရန်နီဗစ်ချ်လည်း ဆေးလိပ်ယူပေးရန် ပြင်ဆင်လိုက်သေး၏။ သို့ရာတွင် မစ်
ချယ်ဂျန်က မသောက်ကြောင်း ပြောလိုက်သဖြင့် ပြန်ထိုင်ချပြီး ဖြန့်ထားသော မြေပုံကို
ကြည့်ပြီး ခဲတံနှင့် ထောက်ထားယင်း ပြောကြားပြန်၏။

“ဒီဂိတ်ကနေပြီး ဒီဘက်ကို ရောက်လာအောင် ခင်ဗျားလျှောက်လာရမယ်။
အုတ်နန်းကြီး ခတ်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ လျှောက်လာရမယ်”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် လျှောက်ရမည့် လမ်းကြောင်းကို ခဲတံဖြင့်ဆွဲပြသည်။ ပြီတော့
ဆက်ပြောသည်။

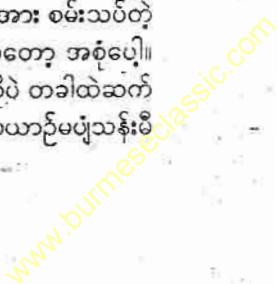
“ဒီအဆောက်အအုံဟာ လေယာဉ်ရုံပဲ။ လေယာဉ်ခံရာ၊ ဓလယာဉ်နဲ့ပတ်သတ်
တဲ့ ယန္တရားတွေဟာ ဒီနေရာမှာပဲ သို့လှောင်ထားတယ်။ တို့တော့ ဒီအထဲမှာပဲ ညလုံး
ဆိတ် အလုပ်လုပ်ရတာပေါ့။ လေယာဉ်ယန္တရားတွေတပ်ဆင်ရတယ်။ ဒီရုံကြီးရဲ့ ညာ
ဘက်အစွန်းက အဆောက်အအုံငယ်ဟာ လုံခြုံရေးစခန်းပဲ။ အဲဒါနဲ့တွဲနေတဲ့ အဆောက်
အအုံငယ်ဟာ ပိုင်းလော့အဆောင်ပဲ။ မြင်တယ်မဟုတ်လား”

ဂျန်ကခေါင်းညိတ်ပြ၏။

“ကောင်းပြီ။ ခင်ဗျားအပေါ်ထပ်ကို တက်သွားရမယ်”

ဗရန်နီဗစ်ချ်၏ခဲတံသည် အဆောက်အအုံ အပေါ်ထပ်သို့ညွှန်ပြပြီးအခန်းနေ
ရာကို ထောက်ထားလေ၏။

“အဲဒီ အပေါ်ထပ်ကနေ ကော်ရက်တာဘက် လျှောက်လာပြီး ခန်းမထဲဝင်လာ
မယ်။ တခြားအဆောက်အအုံတွေကတော့ ခတ်ခွဲခန်းတွေ၊ လေဖိနပ်အား စမ်းသပ်တဲ့
အခန်းတွေ။ တိမ်လွှာတိုင်းတာတဲ့ အခန်းတွေပေါ့လေ။ အခန်းတွေကတော့ အစုံပေါ့။
ခင်ဗျားအနေနဲ့ကတော့ အဲဒီအခန်းတွေထဲဝင်မနေနဲ့။ ပိုင်းလော့ခန်းကိုပဲ တခါထဲဆက်
သွားပါ။ လေတပ်မတော်က ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ယူရီးဇေါ့စတော့ဟာ လေယာဉ်မပျံသန်းမီ

ရောက်လာမယ်။ အဲဒီအချိန်ဆိုယင် ခင်ဗျားအနေနဲ့အဆင်သင့်ဖြစ်ရမယ်”

“တခြားပိုင်းလော့တွေကော ရှိသေးလား။ ကျွန်တော့် အနေနဲ့ အဲဒီမှာဘယ်
လောက် ကြာကြာနေ နေရမှာလဲ”

ဗရန်နီဗစ်ချ်က ကလေးတယောက်ကို ရှင်းပြသကဲ့သို့ စိတ်ရှည်ကဲရှည်ရှင်းပြပြ
၏။

အဲဒီအခန်းထဲရောက်တာနဲ့ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မနေရဘူး။ ပုန်းကွယ်တဲ့သူ
ဘောနဲ့ နေရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားဟာ လူသစ်လိုဖြစ်နေတယ်။ ယူရီးဇေ
တော့နဲ့ မုတ်နာမတန်းမိသေးဘူး။ ဒီတော့ ဝေ့စတော့ဟာ ခင်ဗျားဆီလာပြီး လက်
ဆွဲလား နှုတ်ဆက်လား လုပ်လိမ့်မယ်”

“အဲဒီအခန်းထဲမှာ ဘယ်လောက်ကြာလဲ”

“တော်တော်ကြာပါတယ်။ တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီကြာတက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အ
ကောင်းဆုံးကတော့ခင်ဗျားဟာ ပိုင်းလော့အဝတ်အစားတွေဝတ်နေရမယ်။ ပိုင်းလော့ဦး
ထုပ်ကို ဆောင်းထားရမယ်။ ဒါမှ ခင်ဗျားရဲ့ပကတိရုပ်အခြေအနေ မသိရတော့ဘူး။
လက်နက်တပ်ဆင်တဲ့ ကျွပ်တို့အလုပ် လုပ်တဲ့ဌာနစိတ်ကလဲ ပိုင်းလော့တွေဟာအဝတ်
အစားလဲ ဦးထုပ်ဆောင်းထားပြီးယင် ခက်ခွဲခန်းကိုလာဖို့ မေတ္တာရပ်ခံတာပါပဲ။ ပိုင်းလော့
အဝတ်အစားဝတ်ထားရင် ခင်ဗျားဟာ သူစိမ်းတယောက်လို ဖြစ်မနေတော့ဘူး”

ဗရန်နီဗစ်ချ်က စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပင် ရှင်းပြ၏။ ဂျန်ကတော့ခေါင်းတညိတ်
ညိတ်နှင့်သာ နားထောင်နေသည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ် ရှင်းပြပြီးသောအခါဂျန်ကသိချင်သော
အချက်များမေးလေသည်။

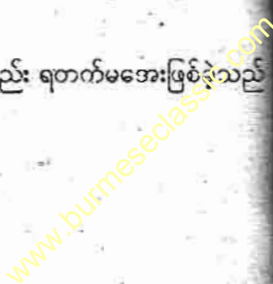
“အဲဒီအခါဆိုယင် ညွှန်ကြားချက်တွေ ပြောသေးလား”

“ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး ခင်ဗျားဘာမှ မပူပါနဲ့။ ကျုပ်မှာအလွန်သေးငယ်တဲ့
ဒီယိုတစ်လုံးရှိတယ်။ ခင်ဗျားဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ အဲဒီရေဒီယိုက ညွှန်ကြားနေမယ်။
လေယာဉ်ရုံထဲ ရောက်လာပြီဆိုယင် ဘာမှပြောမနေနဲ့။ တခါတည်း လေယာဉ်ပေါ် တန်း
တက်သွားရမယ်။ ဘယ်သူမှလဲခင်ဗျားကို သံသယရှိကြမယ့်ဟုတ်ဘူး”

မစ္စတာဂျန်၏မျက်လုံးများပြူးကျယ်လာ၏။ သူသည်ခေတ္တစဉ်းစားနေမိသည်။
ပြီးတော့မှ မရှင်းသောအချက်ကို မေးလိုက်ပြန်သည်။

“ကျွန်တော်က လေယာဉ်မောင်းတက်သွားပြီးယင်ခင်ဗျားမှာဘာဖြစ်ကျန်မ
လဲ”

သူ့အသံမှာ အေးစက်တည်ငြိမ်၏။ စိတ်ထဲမှာလည်း ရတက်မအေးဖြစ်ခဲ့သည်
မှာအမှန်ပင်။

→ ဖတ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

“ဒါတွေမေးမနေပါနဲ့။ အရေးလည်းမကြီးပါဘူး။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်ဟာ လေးနက်စွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားမှာ ဒုက္ခဖြစ်မကျန်နေဘူးလား။”

ဂျန်သည် လျှောက်ထွက်လာကာ လက်တစ်ဖက်မြောက်တင်ထားရင်း ဗရန်နီဗစ်ချ်ကိုကြည့်ကာ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

“လောကကြီးမှာ ခင်ဗျားလောက်မိုက်တဲ့လူ မရှိတော့ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ သေတွင်းထဲ ခုန်ဆင်းချင်သလဲ။ ကျုပ်တော့ဖြင့် ခင်ဗျားလုပ်နေပုံ မြင်ရတာ နားကို ချောင်နှင်တော့ဘူး။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဘာမှပြန်မပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို သာ စဉ်းစားနေသကဲ့သို့ပင်။ အတန်ကြာတော့မှ နာကျည်းသော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။

“ခင်ဗျားပြောနိုင်တာပေါ့ မစ္စတာဂျန်။ ခင်ဗျားဟာ အမေရိကန်တစ်ယောက်ပဲ။ ခင်ဗျားမှာ လွတ်လပ်မှုရှိတယ်။ ကျုပ်မှာ မလွတ်လပ်ဘူး။ ဒါဟာ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ အဓိကခြားနားချက်ပဲ။”

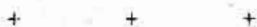
ဗရန်နီဗစ်ချ် သည် သူ့ရှေ့တွင် ဖြန့်ထားသော မြေပုံကို ငေးကြည့်နေမိ၏။ သူ့ရာတွင် သူ့အာရုံမှာ အခြားတစ်နေရာသို့ ရောက်နေသဖြင့် ဘာမှမမြင်နိုင်တော့။ မစ္စတာဂျန်လည်း သူ့ကို ကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့မှ မစ္စတာဂျန်က စိတ်မကောင်းသည့် အနေထားနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဘဝကံအကျိုးပေးသလိုပေါ့ဗျာ။ ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့။ လေယာဉ်မှာ တပ်ဆင်တဲ့လက်နက်တွေအကြောင်း ဆွေးနွေးကြရအောင်။ အခု လောလောဆယ်တော့ ဝေဟင်ကနေ ဝေဟင်ပစ်ကိပ် ဦးစားပေး တပ်ဆင်နေတယ်။ ဝေဟင်ကနေ မြေပြင်ပစ်တဲ့ လက်နက်ကိုတော့ ဦးစားမပေးဘူး။ ပြိုဟ်တုတွေကို ဖျက်ဆီး ဆေးအတွက် ရည်ရွယ်ထားတာပေါ့။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ၎င်းတာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်နေသည့် လက်နက်တပ်ဆင်ရေး ထုပ်ငန်းကို ရှင်းလင်းပြောပြနေ၏။ ထိုနောက် မစ္စတာဂျန် ထိုင်နေသည့် နေရာသို့ လျှောက်လာပြီး ဂျန်၏ ကျောကို ပုတ်ကာ ပြောလိုက်ပြန်၏။

“ကဲ ကိုယ့်လူ ဆေးလိပ်လေး ဘာလေးသောက်ထားပါ။ ပိုင်းလော့အဆောင်ထဲ ရောက်သွားတော့မှ ဆေးလိပ်သောက်ချင်လို့တော့ မရဘူးနော်”

www.burmeseclassic.com

မော်စကိုမြို့မှ ပြန်လာရာတွင် သူခေါင်းပေါ်ရှိ ရဟတ်ယာဉ်၏ ပန်ကာသည် မမောမပန်းနိုင်ဘဲ လည်ပတ်နေ၏။ ည (၁၀) နာရီမျှ ရှိလေပြီ။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းလမ်းခရီးတစ်ဝက်လောက်သာ ရောက်သေးသည်။ လသာသာနှင့် ရဟတ်ယာဉ်ပျံသန်းလာ၏။ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်နေသာအခါ ကြိုးတိုက်တဲ့ မီးရှောင်များ ဖြာထွက်နေသော မွေးမြူရေး ကျေးရွာများ၊ စုပေါင်းလယ်ယာများကို တွေ့ရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ဂေါ်ဂီနှင့် ကာဇန် လမ်းမကြီးကြား မောင်းနှင်လာသော မော်တော်ကားမီးကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။ ဟယ်လီကော့ပတာမှ အမ်-အိုင်-အဲလ် (၈) အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး ထိုင်ခုံများမှာ ထိုင်ချင့်စွယ် ကုစွင်များဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ ဟယ်လီကော့ပတာကို ပိုင်းလော့ တစ်ယောက်နှင့် အကူပိုင်းလော့ တစ်ယောက်၊ ပေါင်း (၂) ယောက် မောင်းရသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် ပိုင်းလော့နောက်တွင်ရှိသော ထိုင်ခုံ၌ ထိုင်နေ၏။ ဟယ်လီကော်ပတာမှာ လူပေါင်း (၂၈) ယောက် လိုက်ပါစီးနင်းနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ဟယ်လီကော့ပတာတွင် ခုံ (၄) ခုံသာ ထိုင်နေကြ၏။ ဟယ်လီကော့ပတာပေါ်၌ လူ (၄) ယောက်သာ လိုက်ပါလာသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဗိုလ်မှူးကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်၊ ရေဒီယို အော်ပရေတာနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး၏ အပါးတော်မြတ်ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ (၄) ယောက်စလုံး ကေ-ဂျီ-ဘီ တပ်ဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးမှာ အလုပ်ပင်ပန်းနေသဖြင့် အိပ်ချင်နေ၏။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းများ ရလိုရညား လိုက်လံစုံစမ်းခဲ့ရသည်။ ဂေါ်ဂီနှင့် ကာဇန် ကားလမ်းမတစ်လျှောက် ထရပ်ကားပေါ်တွင် လိုက်ပါသွားသူမှာ ကလက်လူးနေတဲ့ ဟုတ်မှဟုတ်ပါလေစ။ ဗရေ့ဗင်တင်ပြသော သတင်းလည်း စဉ်းစားစရာဖြစ်နေ၏။ ထရပ်ကားနောက်သို့ လိုက်ပါသွားသော ကားအခြေအနေ သိခဲ့ရပြီ။ ထို့နောက် ဘဲလ်ယာဒ်လမ်းဆုံအလွန် (၁၀) မိုင်လောက်တွင် ထရပ်ကားအောက်ပိနေသော ပါပေါ့နဲ့ အလောင်းကိုလည်း တွေ့သည်ဟု ပြောနေပြန်၏။ သို့ရာတွင် ထရပ်ကားပေါ်၌ လိုက်ပါ သွားသောသူ၏ အရိပ်လက္ခဏာကို လုံးဝမတွေ့ရ။ ထို့ကြောင့် ထရပ်ကားပေါ် လိုက်ပါခဲ့သောသူသည် ခြေလျင်ဖြင့် ခရီးဆက်သွားနေသလား။ ဒါမှမဟုတ် ဘဲလ်ယာဒ် စခန်းသို့ တစ်ခြား သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအစီအစဉ်တစ်ခုဖြင့် ခရီးဆက်သွားနေသလား။ ဂိုဒေါင်စောင့်အဖိုးကြီးကိုတော့ လုံခြုံရေးရဲဘော်တွေ စစ်ဆေးခဲ့ရာ လက်စွမ်းပြကြ သောကြောင့် မျော့မျော့လေးသာ ဖြစ်နေလေ၏။ ယခုကဲ့သို့ မသေချာ မရေရာသော အဖြစ်မျိုးကို ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးက မကြိုက်။ ဒေါသထွက်နေလေသည်။

ထရပ်ကားပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသောလူ၏ ဓာတ်ပုံကို ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းရှိ လုံခြုံရေးဌာနသို့ ပေးပို့ထားခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ယင်းဓာတ်ပုံရှင်ကို တွေ့သည့်နေရာတွင် ဖမ်းရန် လည်း အမိန့်ပေးထားခဲ့သည်။ သတိဝီရိယထားပြီး စောင့်ကြပ်ရန်လည်း တပ်လှန့်ထား သည်။ ထို့ကြောင့် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ ချက်ချင်းပြန်ပြီး အောက်ခြေသိမ်း စုံစမ်းရန် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးက စဉ်းစားထား၏။ သူသည် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ အပြန် ရောက်ချင်တော့သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးသည် စီးကရက်တစ်လိပ် ထုတ်သောက်ယင်း ရေဒီယိုအော်ပရေတာကို အမှတ်မထင်ကြည့်နေမိ၏။ ယခုကဲ့သို့ ဗိုလ်မှူးကြီးက ကြည့်နေသဖြင့် ရေဒီယိုအော်ပရေတာမှာ စိတ်ထဲကြောက်ရွံ့ကြသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးက ဘာများ ဘဝင်မကျလေသနည်း။ ထိုနောက် ဗိုလ်မှူးကြီးသည် လေယာဉ်ပိုက်လော့ကို ကြည့်နေမိပြန်၏။ အမှန်စင်စစ် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး၏ ရင်ထဲတွင် အေးငြိမ်းခြင်းမရှိ။ ရင်တမမနှင့် တုန်လှုပ်သောက်ချားနေသည်။ မျက်လုံးများ ဖန်စပ်စပ်ဖြစ်နေသဖြင့် လက်နှင့် ပွတ်သပ်နေ၏။ ဤကိစ္စမပေါ်မချင်း သူ့မှာ အိပ်ချိန်ရတော့မည် မဟုတ်ကြောင်း သူသိ၏။ ဘဲလ်ယာဒ်ခန်း၏ လုံခြုံရေးမှူး တစ်ယောက်အနေနှင့် သူ့တွင် တာဝန်ရှိသည်မဟုတ်လော။

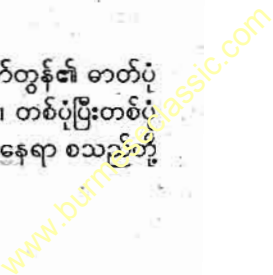
ထိုအချိန်တွင် ပတ်စ်ပို့ အတုဖြင့် မော်စကိုသို့ ပြည်ပထောက်လှမ်းရေး တစ်ယောက်ဝင်ရောက်လာကြောင်း ဗဟိုကွန်ပျူတာမှတ်တမ်းဌာနမှ ဗရေ့ဗင်ဆတင်းရခဲ့သည်။ ယခုအခါ ထရပ်ကားတွင် လူပိုတစ်ယောက် ပါသွားခဲ့သည်။ ထိုသူသည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း အတိအကျ မသိရသေး။ ပြည်ပမှ ဝင်လာသော ထောက်လှမ်းရေးသာ ဖြစ်ဖွယ်ရှိပြီး ယင်းထောက်လှမ်းရေးသည် ဘဲလ်ယာဒ်ခန်း မစ် (၃၁) လေယာဉ်တည်ဆောက်ရေး နေရာသို့ သွားရန် ကြံရွယ်ထားဟန်ရှိ၏။ ထရပ်ကား၏ မောင်းသွားသော ပါပေါလည်း သေဆုံးပြီးကြောင်း သိခဲ့ရ၏။ ကားပေါ်ပါသွားသော သူသာ ပျောက်နေသည်။

ယခုကဲ့သို့ ပြည်ပထောက်လှမ်းရေး တစ်ယောက်ဝင်လာပြီး ယင်းထောက်လှမ်းရေးကို မိအောင် မဖမ်းနိုင်ခြင်းမှာ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးအဖို့ စိတ်ထဲ မကျေမနပ်ဖြစ်နေ၏။ ပျောက်နေသူကို မည်ကဲ့သို့ ရှာဖွေရမည်နည်း။ သဲလွန်စရဖိုပင် ခက်နေ၏။ ဗဟိုကွန်ပျူတာ ဌာနမှ မှတ်တမ်းတင်ထားသော အချက်အလက်များကိုပင် အခြေပြု၍ စုံစမ်းထောက်လှမ်း ရတော့မည်။

အခြားပြဿနာတစ်ခုရှိသေး၏။ ဘဲလ်ယာဒ်ခန်းတွင် သစ္စာဖောက်နေသော သူ သုံးယောက်ရှိသေးသည်။ ယင်း လူသုံးယောက်မှာ စက်မှုအတတ် ပညာရှင်များဖြစ်ပြီး လေယာဉ်တည်ဆောက်ရေး၌ မရှိမဖြစ်သူများဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူသုံးယောက်မှာ ယုံကြည်စိတ်ချ သူများ မဟုတ်တော့။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးအဖို့ အခက်တွေ့နေ၏။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်နေ့နေ့တွင် ကေ-ဂျီ-ဘီ ဗဟိုဌာနသို့ သူတင်ပြရန် လိုအပ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘဲလ်ယာဒ်ခန်း ရောက်သည်နှင့် မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ရမည်ကို အမိန့်ချမှတ်ရမည်။ သူ့အဖို့ အချိန်သည် အလွန် အဖိုးတန်နေတော့သည်။

+ + +

ရဲမှူး သော်ယက်သည် မစ္စတာ အလက်ဇန္ဒားသောမတ်အော်တွန်၏ ဓာတ်ပုံကို စိစစ်လျက်ရှိ၏။ ဓာတ်ပုံများကို သူ့စားပွဲပေါ် ဖြန့်တင်ထားသည်။ တစ်ပုံပြီးတစ်ပုံ စိစစ်ကြည့်နေသည်။ ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးခဲ့သည့်နေ့စွဲ ရိုက်ကူးခဲ့သော နေရာ စသည်တို့

ကိုလည်း စိစစ်ကြည့်၏။ တစ်ပုံနှင့်တစ်ပုံလည်း နှိုင်းယှဉ်ကြည့်သည်။

နာရီဝက်မျှ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးနောက် မစ္စတာအလက်ဇန္ဒားသောမတ်အော့ တွန်နှင့်ပတ်သက်၍ အချက်အလက် အပြည်အစုံရရန် သူ့ရဲဘော်များအား အမိန့် ပေးလိုက်၏။ သူသည် ကွန်ပျူတာဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်းကို အယုံအကြည် မရှိပေ။

ဖိနပ်နှစ်ရုံကိုလည်း သော်ယက် စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိ၏။ ထို့ပြင် လွန်ခဲ့သော (၂) ရက်က လေဆိပ်၌ မစ္စတာ အလက်ဇန္ဒားသောမတ်အော့တွန်အား ရိုက်ကူးခဲ့သော ဓာတ်ပုံနှင့် လွန်ခဲ့သည့် (၁၈) လလောက်က မော်စကိုမြို့ တစ်နေရာတွင် ရိုက်ကူးခဲ့သော ဓာတ်ပုံတို့ကို ယှဉ်တွဲ စစ်ဆေး၏။ ဓာတ်ပုံများကို ထောက်လှမ်းရေးမှူးများက ရိုက်ကူး ခဲ့၏။ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ရိုက်ကူးထားခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဘော်ယက်သည် မစ္စတာ အော့တွန်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အထူးစိတ်ဝင်စားနေသည်။ သူသည် ဓာတ်ပုံ (၂) ပုံကိုယူ ပြီး သူ့လက်ထောက်များ ဖြစ်ကြသော ဖီလီပေါ့တို့အား ကမ်းပေးလိုက်သည်။

“ကြည့်စမ်းပါဦး။ ဒီပုံ (၂) ပုံဟာ ဘာထူးခြားချက်ရှိသလဲ”

ဟိုလိုကော့က ဓာတ်ပုံကို လှမ်းယူလိုက်၏။ ဖီလီပေါ့မှာ ကိုယ်ကို စောင်းငဲ့ပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဝဝဖိုင်ဖိုင် လုံခြုံရေးမှူး၊ ဟိုလိုကော့သည် ဓာတ်ပုံကို သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်နေ၏။ အတန်ကြာတော့မှ ခေါင်းခါယမ်းယင်း ‘ရဲမှူးကြီး ခင်ဗျား၊ ကျွန် တော်က ဘာကို ထင်မြင်ချက်ပေးရမှလည်း’ ဟု မေးလိုက်လေ၏။

ရဲမှူး သော်ယက် ပြုံးနေမိ၏။

“ဓာတ်ပုံ (၂) ပုံကို သေသေချာချာကြည့်ပါဦး ရဲဘော်ကြီးရ၊ ဓာတ်ပုံ (၂) ပုံ ဟာ မတူဘူးလို့ထင်တယ်”

ဟိုလိုကော့သည် ဖီလီပေါ့အား ကြည့်ပြီး ဓာတ်ပုံ (၂) ပုံကို ကမ်းပေးလိုက်၏။ ပြီးတော့ . . .

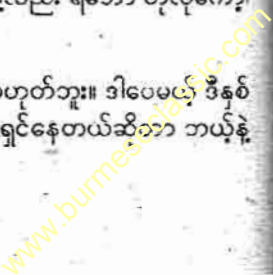
“ကြည့်စမ်းပါဦး။ လူတစ်ယောက်တည်းလား”

ဖီလီပေါ့လည်း ဓာတ်ပုံကို ယူလိုက်ပြီး သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်နေ၏။ ထိုနောက် -

“ကျွန်တော်လည်း အတိအကျမပြောနိုင်ဘူး။ ဓာတ်ပုံအနေအထားကြည့်ရတာ တော့ လူတစ်ယောက်တည်းတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“ဟုတ်တယ် ခင်ဗျားပြောတာ ဟုတ်တယ်။ ဘယ်နဲ့လည်း ရဲဘော် ဟိုလိုကော့၊ ခင်ဗျားအမြင်လည်း ဒီအတိုင်းပဲ မဟုတ်လား”

“ကြည့်ရာတာတော့ လူတစ်ယောက်တည်းတော့မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီနှစ် ယောက်အနက်တော့ ဘယ်သူဟာသေလို့၊ ဘယ်သူအသက်ရှင်နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်နဲ့

လည်း”

“ဟုတ်တယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်သိပ်တူတော့ ဘယ်သူက သေလို့ ဘယ်သူ ဆက်ရှင်နေတယ်ဆိုတာ ပြောရခက်တယ်”

ဖီလီပေါ့က ဓာတ်ပုံကို စားပွဲပေါ်ပစ်ချယင်း ပြောလိုက်၏။

“သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာပုံသဏ္ဍာန်ကတော့ သိပ်တူတယ်။ အလောင်းရဲ့ မျက်နှာ လူရုပ်မပေါ်အောင် ပျက်စီးနေတော့ မျက်နှာကို စစ်ဆေးလို့ မရဘူး။ ဘာကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ မော်စကိုကို လာကြသလည်း”

ဟိုလိုကော့မှာ ဓာတ်ပုံကို ကြည့်ယင်း ကျေနပ်နေပုံရ၏။ သို့သော်လည်း ဖီလီ ပေါ့ကတော့ ဘာမှမပြော၊ တတ်ဆိတ်နေသည်။ ရဲမှူးသော်ယက်မှာ သူ့စားပွဲသို့ သွားပြီး နာရီကြည့်လိုက်၏။ နံနက် (၁၀) နာရီခွဲပြီးဖြစ်သည်။ သူသည် ဟိုလိုကော့ ထံ ပြန်လျှောက်လာပြီး မေးလိုက်လေသည်။

“ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး။ မနေ့ညနေက ဘူတာရုံမှာ လုံခြုံရေးရဲဘော်တစ်ယောက် ဘယ်သူ သတ်သွားသလဲ”

“မစ္စတာ အော်တွန်ရဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်က သတ်သွားတာကော မဖြစ် ဘူးလား”

“မစ္စတာအော်တွန်ကိုယ်တိုင်ကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ့မသေသေးဘဲ”

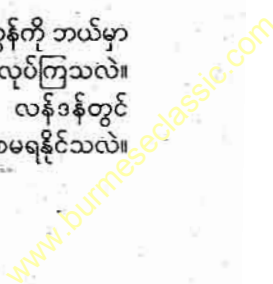
ရဲမှူးသော်ယက် က မတ်တပ်ရပ်ရင်း ပြောလိုက်လေ၏။ ဖီလီပေါ့သည် အတွန်လိမ်ပြရင်း

“မစ္စတာအော်တွန်ကိုယ်တိုင် မဟုတ်ဘူးလား၊ ဟုတ်လား။ မစ္စတာအော်တွန် လူဆိုတာလဲ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ။ မစ္စတာအော်တွန် သွားဖူး၊ လာဖူးတဲ့နေရာတွေ၊ မစ္စတာအော်တွန်နဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ လူတွေကို စစ်ဆေးပြီးပြီမဟုတ်လား။ ဘာတွေရလဲ။ သူ့ခြားခြား ဘာမှမတွေ့ရဘူးမဟုတ်လား။ ”

ဖီလီပေါ့က မကျေနပ်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။

သော်ယက်သည် သူ့စားပွဲရုံရာသို့ လျှောက်သွားပြီး မတ်တပ်ရပ်နှင့် ပြောကြား

“ဒါဖြင့်ရင် မစ္စတာအော်တွန်ဘယ်ရောက်နေလဲ။ မစ္စတာအော်တွန်ကို ဘယ်မှာ ရှာထားကြသလဲ။ ဘာကြောင့် မစ္စတာအော်တွန်အသတ်ခံရပြီးလို့ ပြုလုပ်ကြသလဲ။ သူတို့ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးစနစ်ကို စိန်ခေါ်ချင်လို့လား။ ဘာကြောင့် လန်ဒန်တွင် အသတ်ခံခဲ့ရသလဲ။ သေသူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့ကဘာကြောင့် သဲလွန်စမရနိုင်သလဲ။

သော်ယက်တစ်ယောက်တည်း မကျေနပ်သဖြင့် ရေရွတ်ပြောဆိုနေထိုင်ထိုနောက်သူသည် ခေတ္တရပ်နေ၏။ ဟိုလိုကော့နှင့် ဖီလီပေါတို့နှစ်ယောက် ဘဝင်မပြော တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။

“အဖြေကတော့ တိတိကျကျမသိရသေးဘူး။ မစ္စတာအော်တွန်ဟာမော်စတီပဲ ရှိနေသေးသလား။ တစ်ခြားနေရာ ရောက်သွားပြီလား။ ဘာကြောင့် သည်းဖြစ်သလဲ”

ရဲမှူး သော်ယက် သည် ခေတ္တရပ်နေပြန်၏။ သူ့ ရဲဘော် နှစ်ယောက်လည်း ဘာမှဝင်မပြော၊ အတွေးကိုယ်စီနှင့် တွေးနေကြပုံရသည်။ ထိုနောက် သော်ယက် ကတစ်ယောက်တည်း ဆက်ပြောပြန်သည်။

“မစ္စတာ အလက်ဇန္ဒားသောမတ်အော်တွန်ဟာ မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ကြောင်း ကျုပ်တို့လှည့်စားမခံရဘူးဆိုယင် မစ္စတာအော်တွန်ပတ်သက်လို့တော့ ဘာမှ စဉ်းစားစရာမရှိပါဘူး။ သို့သော်လည်း လုံခြုံရေးရဲ့အတွက် တစ်ယောက် အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့အကြောင်းအရာတွေနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး ကျုပ်တို့စဉ်းစားဖို့လိုတယ်”

သော်ယက်သည် သူ့ရဲဘော်နှစ်ယောက်ကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ သူ့ယူဆသလို သူ့ရဲဘော်နှစ်ယောက်က ယူဆစေချင်သည်။ ဟိုလိုကော့က စကားပြောရန် ခံတွင်းခွင့်ရသည်အနေနှင့် ချောင်းတစ်ချက်ဟန်ပြီး ပြောလိုက်လေ၏။

“သူလျှိုတစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

“ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ဗျာ”

သော်ယက်က စိတ်ပါလက်ပါ ထောက်ခံလိုက်၏။

“ဒီလူဟာ သူလျှိုပဲ။ ဗြိတိသျှ သူလျှိုလား၊ အမေရိကန် သူလျှိုလားဆိုတာ တိတိကျကျ သိဖို့လိုတယ်။ မူးယစ်ဆေးဝါးသမားဆိုတာ သက်သက် ကျုပ်တို့ကို လှည့်စားတာပဲ။ ခုတော့ ဒီလူပျောက်နေတယ်။ ဘာကြောင့် ပျောက်နေသလဲ။ သူ့ဘယ်မှာလဲ။ ဘယ်ရောက်နေသလဲ။ ဒါဟာ အဓိကပြဿနာပဲ”

ရဲမှူး သော်ယက်သည် ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ သူ့စားပွဲပေါ်ရှိ မစ္စတာအော်တွန်နှင့် ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်းများ ရှာဖွေထုတ်ယူလာ၏။ ထိုနောက် သူသည် ရဲဘော်နှစ်ယောက်ရှိရာသို့ လျှောက်လာပြီး -

“ဟိုလိုကော့၊ ကျုပ်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ။ တို့ဗဟိုကွန်ပျူတာ စခန်းကိုသွားကြရအောင်။ ဒီလူနဲ့ပတ်သက်ပြီး အထောက်အထားခိုင်ခိုင်လုံလုံ ကျုပ်သိချင်တယ်။ ဒီလူဟာ ကျုပ်တို့ကို ဒုက္ခပေးမယ့်လူပဲ။ သူဟာ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါလဲ ဆိုတာလဲ ကျုပ်တို့အတိအကျ သိဖို့လိုတယ်။ တကယ်လို့ ဗဟိုကွန်ပျူတာအဖွဲ့သံရုံး ကလည်း ဒီလူဟာ စပိုင်တစ်ယောက်ပဲလို့

သင် ဒီလူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဗြိတိသျှသံရုံး ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် အမေရိကန်သံရုံးကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် လုပ်တို့ဆက်သွယ်ပြီး မေးမြန်းစုံစမ်းရမယ်”

ရဲမှူးသော်ယက်သည် ဖီလီပေါ့ဘက်သို့ လှည့်ပြီးပြောလိုက်ပြန်၏။

“ကဲ ရဲဘော်ဖီလီပေါ့လည်း မစွတာအော်တွန်ဟာ ဘယ်ကုမ္ပဏီက စားလှယ်လဲ သူ့ကို ဘယ်သူတွေက ထောက်ခံပြီး မော်စကိုကို လွတ်ခဲ့သလဲဆိုတာ ချက်ချင်းသိချင်တယ်လို့ပြောပါ။ ကျုပ် ချက်ချင်းပဲသိချင်တယ်”

“ဖီလီပေါ့ ခေါင်းညိတ်ပြ၏။ သော်ယက်နှင့် ဟိုလိုကော့တို့နှစ်ယောက် သွားကြပြီး ဖီလီပေါ့သည် စားပွဲပေါ်ချထားသော ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ကောက်ကြည့် ပြန်၏။ ၎င်းပုံမှာ မစွတာအော်တွန်အဖြစ် ရိုက်ကူးထားသော မစွတာမစ်ချယ်ဂျန် ဖြစ်သည်။ သူသည် ဓာတ်ပုံကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်၏။ မီးရောင်အောက် ထားပြီး စစ်ဆေးကြည့်သည်။

သံရုံးကို မေးမြန်းစုံစမ်းသည့် ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ချက်ချင်းဆောင်ရွက်၍ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သံရုံးတွင် မြုပ်နှံထားသော သတင်းပေးသူများကို စုံစမ်းရမည်။ ဗြိတိသျှသံရုံးတွင် ထမင်းချက်၊ မာလီ၊ လက်နှိပ်စက်စာရေး စသည် လူယုံများကို အလုပ်သွင်းထားခဲ့သည်။ သံရုံးအား မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်း မပြုမီ ဤရဲ ဘော်များကို ကြိုတင်မေးမြန်းဖို့လို၏။ မိမိတို့မြှုပ်နှံထားသူများကို မေးမြန်းပြီးမှ သံရုံး ထိန်းခံနှင့် ပြောဆိုရပေမည်။

အမှန်စင်စစ် အသတ်ခံရသူ မစွတာဖင်တန် သည် ဗြိတိသျှ အထူးထောက် အရေးတပ်ဖွဲ့ (အက်စ်-အိုင်-အက်စ်) မှ ထောက်လှမ်းရေးမှူး တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်ယောက်အဖြစ် မော်စကိုသို့ ရောက်လာ၏။ မော်စကို ရောက်လာပြီး သံရုံးနှင့် တစ်နာရီမျှ အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကိုယ်ရောင် ဆောက်သည့်အနေနှင့် လီနင်ဂရက်မြို့သို့ ထွက်သွား၏။ ဤကဲ့သို့ သွားလာလှုပ်ရှား သည့်ကို တချို့သောလူများက တွေ့ရှိပေမည်။

ဗြိတိသျှ သံရုံးမှ မစွတာ အက်ကလစ်ကို မေးမြန်းပါက မစွတာအက်ကလစ် အအေးဆုံး ပြောပြရမည်ဖြစ်ကြောင်း သူသိသည်။ သို့ရာတွင် သော်ယက်အခန်းမှ ဖုန်း ဆက်၍မဖြစ်ပေ။ ၎င်းဖုန်းများကို သက်ဆိုင်ရာ လုံခြုံရေးဗဟိုအဖွဲ့က ဖမ်းယူထားသည်။ သူသည် ရုံးခန်းမှ ထွက်သွား၍မဖြစ်သေး။ သော်ယက်တို့က ဗဟိုကွန်ပျူတာစခန်းသို့ သွားနေသဖြင့် သူကရုံးစောင့်နေရသည်။ သော်ယက်မကြာမီ ရောက်လာမည်။ ၁၀-မိနစ်၊ ၁၅-မိနစ် မျှသာ ကြာပေမည်။ သော်ယက် အပြန်ကို စောင့်ယင်း အောက်ထပ် ထွက်ခိုသော ဖုန်းကို သတိရမိ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ရုံးတံခါးပိတ်ပြီး အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသွားလေသည်။

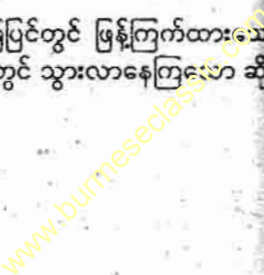
ထောက်လှမ်းရေးရုံးချုပ်မှ တိုက်ရိုက်လာသော အမိန့်အရ ကက်နက်အေး
 ရေးသည် သူ၏ အက်အို-၄ ၊ ထောက်လှမ်းရေးဌာနစိတ်ကို ပိတ်ပြီး ကာကွယ်ရေးဝန်
 ဌာန၊ စစ်ဦးစီးချုပ်နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ထားသော အထူးထောက် လှမ်းရေးတပ်
 (အက်စ်-အိုင်-အက်စ်) သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ယူရသည်။ အော်ဗရေးသည် သူ့လ
 ထောက် ရှယ်လီနှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးရုံးတွင် သီးသန့်အခန်းတစ်ခန်း၌ တာ
 ထမ်းဆောင်ရ၏။ အခန်းထဲတွင် ဖုန်းများ၊ မြေပုံများ အဆင်သင့်ရှိသည်။ မြေပုံများ
 ဥရောပနှင့် ရုရှားနိုင်ငံတို့ကို ဆက်သွယ်ထားသည့် ဘာရိန်ပင်လယ်အော်၊ အာတီ
 သမုဒ္ဒရာ၊ မော်စကိုမြို့၊ မော်စကို ဘူတာရုံ စသည်ဖြင့် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံနှင့် သက်ဆိုင်သ
 မြေပုံများဖြစ်သည်။ ယနေ့ သူတို့ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော လေယာဉ်ခိုးယူမှု စစ်ဆင်
 နှင့် ပတ်သက်သည့်နေရာများကို မြေပုံတွင် ရှာဖွေနေကြ၏။

သူတို့ ရောက်ရှိနေသော အခန်းတွင် အခြားလူနှစ်ယောက်လည်း ရှိသည်
 အမေရိကန် ဗဟိုထောက်လှမ်းရေးမှ မစ္စတာ ဘတ်ဟိုလ်နှင့် မစ္စတာ အစ်ဒါ
 ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အခန်းထဲ ဝင်လာစဉ်က မစ္စတာ ဘတ်ဟိုလ်တစ်ယောက် တယ်
 ဖုန်းအနီးဖြင့် ဖုန်းဆက်နေ၏။ မစ္စတာအင်ဒါမှာ ဂြိုဟ်တုမှ သိရှိခဲ့ရသော ရာသီဥ
 ထောက်လှမ်းရေးအမှတ်အသားများကို ရေးမှတ်နေ၏။ အထူးသဖြင့် အာတီတံသမုဒ္ဒ
 မှ ထောက်လှမ်းရေး ဂြိုဟ်တုက ရိုက်ကူးခဲ့သော ဓာတ်ပုံပါ အချက်အလက်တို့ကို ခြေ
 တွင် ရေးမှတ်နေ၏။ မြေပုံမှာ ဥရောပနှင့် ရုရှားပြည် နယ်နိမိတ်ဆက်စပ်နေသ
 မြေပုံ ဖြစ်ပြီး ယင်းဒေသတစ်ဝိုက်ကိုလည်း ဂြိုဟ်တုမှ ရာသီဥတုအခြေအနေ
 ထောက်လှမ်း ခဲ့၏။

အခန်းထဲသို့ လူ (၄) ယောက်မှလွဲ၍ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ဝင်ခွ
 မရှိပေ။ တင်ကြပ်စွာ တားမြစ်ထား၏။ ယခုအချိန်မှာ လန်ဒန်မြို့တွင် ညဉ့်သန်းခေါ
 ကျော် တစ်နာရီရှိပြီး မော်စကိုမှာ (၂) နာရီကြိုစောသဖြင့် ညဉ့် (၃) နာရီဖြစ်သည်။

ရှယ်လီသည် အော်ဗရေးရှိရာသို့ လျှောက်လာပြီး နံရံတွင် ဆွဲချိတ်ထားသ
 မြေပုံကို ကြည့်နေသည်။ မြေပုံကို ကြည့်ပြီးတော့မှ ယခုအခါ ဂျန်တစ်ယောက် မိခင်နိုင်
 နှင့် မိုင်ပေါင်းများစွာဝေးကွာသော အရပ်သို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် စိတ်
 စိုးရိမ်မိသည်။ ယခုတော့ သူတို့သည် ဆိုဗီယက်တို့၏ ကာကွယ်ရေးစနစ်ကို ထိုးဖောက်
 ကာ မစ် (၃၁) လေယာဉ်တစ်စင်းပါ ခိုးယူရန် ဆောင်ရွက်နေကြလေပြီ။ မစ် (၃၁)
 လေယာဉ် တည်ဆောက်နေသော ဘဲလ်ယာဒီစခန်းကိုလည်း မြေပုံတွင် ခဲနီဖြင့် မှတ်သား
 ထား၏။ ယင်းခဲနီအမှတ်အသားမှနေ၍ ဘာရိန်ပင်လယ်ဘက်သို့ ဦးတည်ကာ မြား
 ဖြင့်လည်း ရေးဆွဲမှတ်သားထားသည်။ ယင်းအမှတ်အသားမှာ မစ် (၃၁) ကို မောင်းပြော
 လာပါက ပျံသန်းရန် လျာထားသော လမ်းကြောင်းပင်ဖြစ်၏။

ယင်းလမ်းကြောင်းသည် ဆိုဗီယက်တို့၏ မြေပြင်တွင် ဖြန့်ကြက်ထားသော
 ချုံးပျံခန်းနှင့်လွတ်နိုင်ပါမည်လား။ တဖန် ပင်လယ်ပြင်တွင် သွားလာနေကြသော ဆိုဗီ

တို့၏ ကင်းစောင့်ရေတပ်ဖွဲ့ အန္တရာယ်နှင့်လည်း လွတ်ကင်းနိုင်ပါမည်လား။ ရှယ်လီ
 ယောက် မြေပုံကြည့်ယင်း စဉ်းစားနေပါသည်။ ထိုနောက် ဘာရန်ကမ်းခြေ အစွန်း
 ခုတ်အနီဖြင့် စက်ဝိုင်းနှစ်ခု မှတ်သားထားသည်။ မြေပြင်ရှိ ခုံးပျံစခန်းနေရာကို
 သားထားသော စက်ဝိုင်းများဖြစ်သည်။ ၎င်းနေရာတွင် မြေပြင်မှ ဝေဟင်ပစ်ခုံးပျံ
 သည်းဆုံး တစ်ဒါဇင်မျှ ဖြန့်ကြက်ထားသည်။ ထို့အပြင် မော်တော်ယာဉ်ပေါ်တင်ပြီး
 (၅၀၀) အတွင်း လျှင်မြန်စွာ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့် ခုံးပျံများလည်း ချထားကြောင်း
 တွင် မှတ်သားထားသည်။ ခုံးပျံများနှင့်အတူ ရန်သူ့လေယာဉ်ကို ရှာဖွေသော
 များလည်း တပ်ဆင်ထား၏။ ယင်းရေဒါသည် ဗဟိုရေဒါစခန်းနှင့်လည်း ဆက်သွယ်
 ထားသည်။

စက်ဝိုင်းအနီပြထားသည့်နေရာကို ရှယ်လီက သေချာစွာစစ်ဆေးကြည့်၏။
 စက်ဝိုင်းအနီတစ်ခုမှာ ကမ်းခြေတွင် တည်ရှိပြီး အခြားစက်ဝိုင်းအနီတစ်ခုမှာ
 ပေါ်တွင် ပြထား၏။ တစ်ခုနှစ်တစ်ခု စကေးအနေအထားအရ မိုင် (၃၀၀) လောက်
 ဝေးသည်။ စကေးအနေအထားကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရန်သူ့လေယာဉ် ထိုးဖောက်၍
 အောင် ခုံးပျံများကို အစီအစဉ်ပြုလုပ်ပြီး ချထားကြောင်း ပေါ်လွင်လေသည်။ ဆိုဗီ
 ယက်တို့သည် လေကြောင်းရန်ကို စနစ်တကျ ကာကွယ်ရန် စီစဉ်ထားခဲ့ခြင်းပင်။

သူတို့သည် မြောက်ဘက်ရှိ ဆိုဗီယက်တို့၏ ရေတပ်အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်
 မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစားကြ၏။ ဘတ်ဟိုလ်လည်း မစ်ချယ်ဂျန်
 သင်းပြေးမည့် လေယာဉ်ကို အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းရန်အတွက် ထွက်ပေါက်ကို
 စဉ်းစားနေ၏။ အော်ပရေက မြေပုံရှိနေသော ရှယ်လီထံ လျှောက်လာပြီး ပြေလိုက်
 သ၏။

“ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ ခုံးပျံစခန်းတွေဟာ နေရာအနှံ့ ချထားတယ်။ ဂျန်အတွက်
 မလွယ်ဘူးကွ”

“ဟုတ်တယ်။ မြေပြင်မှာ ခုံးစခန်းတွေပဲ”

ရှယ်လီသည် စားပွဲသို့ လျှောက်လာယင်း ညည်းလိုက်လေ၏။

“ဂျန်အတွက်တော့ မလွယ်ဘူး”

+ + +

အခန်း (၆၀)

ပွက်ထားခြင်း

မစ်ချယ်ဂျန်တစ်ယောက် ကိုယ်နှမ်းစိတ်ပန်း ဖြစ်နေ၏။ သို့သော်လည်း ဆောင်ရွက်ရမည့်တာဝန်ကို တစ်လက်မပင် မလျော့။ ဝရန်နီဗစ်ချ်နှင့် ကရုဏ်ရှင် ဇနီးတို့က သူ့ကို ယူနီဖောင်းအသစ် ဝတ်ဆင်ပေးနေ၏။ မစွတာကရုဏ်ရှင်မှာ ပက်လက် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ပြီး ကြည့်နေသည်။ မစ်ချယ်ဂျန်သည် ရုရှားအမျိုးသားတို့၏ ဟန်ပုံ ကဲ့သို့ သွားလာတတ်ပြီလား။ ရုရှားတို့၏ အထာကို သိပြီလား စသည်ဖြင့် အကဲခတ် လေ့လာနေသည်။ သူ့ကို ရုရှားစစ်ဗိုလ်ဝတ်သည့် အဝတ်အစားနှင့် ဝတ်ဆင် ပေးကြ သည်။

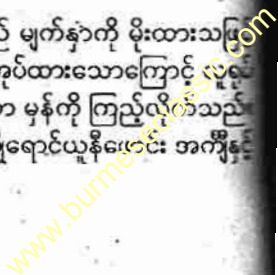
မစ်ချယ်ဂျန်ကတော့ ပြေပုံဆံပုံ၊ သွားလာလှုပ်ရှားပုံမှန်သမျှ ရုရှားစစ်သား ကဲ့သို့ဖြစ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး အတုခိုး၏။ ပြီးတော့ လေယာဉ်ရုံထဲ ရောက်ရှိရင် အတွက် မည်ကဲ့သို့ ဝင်ထွက်ရမည်ကိုလည်း လေ့လာခဲ့သည်။ လေယာဉ်ရုံသို့ ရောက်ရင် မှာ အခက်ခဲဆုံးဖြစ်သည်။ ဂိတ်အဆင့်ဆင့်နှင့် အမျိုးမျိုး ရှာဖွေစစ်ဆေးခံရပြီး လေယာဉ်ရုံထဲ ဝင်ရသည်။

“ဂျန်ရေ ခင်ဗျားတော့ ရုရှားရုပ်ပေါက်နေပြီ၊ ရုတ်တရက်မြင်လိုက်ယင် ခင်ဗျားဟာ ရုရှားတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ဘူး။

ဒါပေမယ့်ပြောဆိုတဲ့အခါမှာပဲ သတိထားရမယ်။ သတိထားဖို့ကတော့ စကား ပြောဆိုပုံပဲ”

မစ်ချယ်ဂျန်လည်း ယူနီဖောင်း အင်္ကျီဝတ်ပြီးဖြစ်၍ ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကို ကြည့် နေ၏။ သူ့ဆောင်းထားသော ဦးထုပ်မှာ ခပ်တိုတို ညှပ်ထားသည့် သူ့ဆံပင်ကို ဖုံးအုပ် နေသည်။ ဦးထုပ်အနေအထားမှာ ခေါင်းနှင့် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်နေသဖြင့် သူ့မှာ ဘဝင် ကျနေသည်။ ထို့အပြင် ယခုကဲ့သို့ ဦးထုပ်နှင့် ခေါင်း အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်မှသာ ဦးထုပ် အတွင်းရှိ ကွန်ပျူတာယန္တရားများ ကောင်းစွာလည်ပတ်နိုင်မည်။ ယင်းဦးထုပ်တွင် ရှိသော ကွန်ပျူတာယန္တရားမှာ ဒုံးပျံခလုတ်ကို ထိန်းချုပ်သော ယန္တရားဖြစ်၏။ ယင်းခလုတ်သည် ပိုင်းလော့၏ အာရုံကြောနှင့် ဆက်သွယ်ထားပြီး ပိုင်းလော့က စဉ်းစားလိုက်သည်နှင့် အာရုံကြောလှုပ်ရှားကာ ကွန်ပျူတာယန္တရားတို့လည်း ဆက်လက် လည်ပတ်လျက် ဒုံးပျံ ခလုတ်ကို မောင်းဖြုတ်ပြီးသား ဖြစ်နေလေသည်။

ပိုင်းလော့ဦးထုပ်မှ အစွန်းထွက်သော အရာသည် မျက်နှာကို မိုးထားသဖြင့် မျက်နှာမှာ အရိပ်ဖုံးအုပ်ထား၏။ ယင်းကဲ့သို့ မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်ထားသောကြောင့် သူ့ရုပ် ကို ရုပ်တရက်မမှတ်မိပေ။ ဂျန်သည် နံရံတွင် တပ်ထားသော မှန်ကို ကြည့်လိုက်သည် သူ့ရုပ်လုံးကို ပေါ်လွင်စွာ တွေ့ရ၏။ လည်ပတ်အနက်၊ အညှိရောင်ယူနီဖောင်း အင်္ကျီနှင့်

ဆောင်တက်နေသော ကော်လန်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ယူနီဖောင်းတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် အဆောင်တလက်လက် တောက်ပနေသော ကြယ်သီးများကိုလည်း တွေ့ရသည်။

“အတော်ပဲဟေ့”

ဗရန်နီဗစ်ချ် အားရဝမ်းသာစွာ ပြောလိုက်သည်။

“အပ်ချုပ်သမား နားတာလီးယားတော့ စံတင်လောက်တယ်။ တစ်ခါတည်း ကိုင်းလော့ယူနီဖောင်းပုံစံအတိုင်းပဲ။ ချုပ်ရိုးချုပ်သားတွေကလည်း အတော့ကို မောင်းတယ်”

မစ်ချယ်ဂျန်ကတော့ ပီတိတွေဖြာနေလေ၏။ ကရှက်ရှင်ဇနီး အိုင်ယာသည် အလားထိုင်တွင် ထိုင်ယင်း ယူနီဖောင်းဝတ်ထားသော ဂျန်ကို ကြည့်နေသည်။ ထိုနောက် အိုင်ယာက ဗရန်နီဗစ်ချ် ဘက်လှည့်ပြီး -

“တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးက ဗိုလ်ကြီး ဂျော်ဂျီဂျက်ကော့ကို ဗိုလ်မှူး တာနစ်နဲ့ ပူးတွဲထားတယ်။ အခုလောလောဆယ်တော့ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်း လုံခြုံရေး တာဝန်ခံဟာ ဗိုလ်မှူး တာနစ်ပဲ”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ခေါင်းတစ်ညိတ်ညိတ်နှင့် အိုင်ယာကို မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်နဲ့လဲ ဗိုလ်ကြီးဂျက်ကော့နဲ့ တူသလား”

“တူတယ်။ သိပ်တူတာပဲ။ ရုတ်တရက်ဆိုယင် ဗိုလ်ကြီးဂျက်ကော့ပဲ”

“ဟုတ်လား”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် မစ်ချယ်ဂျန်ဘက်လှည့်ပြီး -

“မစ္စတာဂျန် အိုင်ယာကတော့ ခင်ဗျားကို ကူညီတဲ့လူတွေထဲမှာ ထိပ်ဆုံးကပဲ။ အကြည့်ပါလား မစ္စတာမစ်ချယ်ဂျန်ကနေ ဗိုလ်ကြီးဂျက်ကော့ဖြစ်အောင် ခင်ဗျားကို ချီးမြှောက်ပေးလိုက်ပြီ”

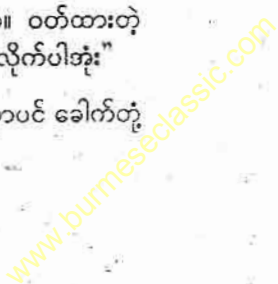
အားရပါးရ ရယ်ယင်းပြောလိုက်လေ၏။ ထိုနောက် ဗရန်နီဗစ်ချ် ကပင်-

“ဘယ်နဲ့လဲ မစ္စတာဂျန်၊ ခင်ဗျားဆောင်ရွက်ရမည့် အလုပ်တွေ၊ ခင်ဗျား သိတယ် မဟုတ်လား”

ဂျန်ကခေါင်းညိတ်ပြ၏။

“ကိုင်း ဒါဖြင့်ယင် သက်တောင့်သက်သာ နေလိုက်ပေါ့လေ။ ဝတ်ထားတဲ့ ယူနီဖောင်း အသားသေအောင်တော့ ဟိုလျှောက်ဒီလျှောက် လျှောက်လိုက်ပါအုံး”

မစ္စတာဂျန်လည်း ဗရန်နီဗစ်ချ် ပြောသည့်အတိုင်း အခန်းထဲမှာပင် ခေါက်တွဲ

ခေါက်ပြန် လျှောက်နေ၏။ ဗရန်နိုဗစ်ချ် က ကြည့်ပြီး ပြုံးနေလေသည်။ ထိုနောက်

“မဟုတ်သေးဘူး၊ မဟုတ်သေးဘူး၊ လက်မကို ခါးပတ်ခေါင်းမှာ ချိပ်ထားပါ
ဒါမှအနေအထားမှန်မယ်”

မစ္စတာဂျန်လည်း ဗရန်နိုဗစ်ချ်ပြောသည့်အတိုင်း လက်မကို ခါးပတ်ခေါင်းတွင်
ချိပ်ပြီး အခန်းထဲမှာပင် ဟိုလျှောက် ဒီလျှောက်နှင့် လျှောက်နေလေ၏။

“ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ။ အဲဒီအနေအထားပဲ။ တစ်ခုတော့ သတိထားရမယ်။ ခင်ဗျား
ဗိုလ်ကြီးတစ်ယောက်ပဲဆိုတာ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိထားရမယ်။ ဂိတ်ထဲဝင်သွားတဲ့အခါ
ဂိတ်စောင့်ရဲဘော်တွေကိုလည်း သတိပြုရမယ်။ စစ်စည်းကမ်းအရ ဆေးလိပ်သောက်
နေတဲ့ ရဲဘော်တွေ၊ ယူနီဖောင်းကို ကျကျနန မဝတ်ထားတဲ့ ရဲဘော်တွေကို တွေ့ရင်
သတိပေးတဲ့အနေနဲ့ လက်ညှိုးထိုးပြရမယ်။ ဒါမှ ခင်ဗျားကို ရဲဘော်တွေက ကျကျနန
မစစ်ဆေးတော့ဘဲ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပြန်ကြည့်ကြမယ်”

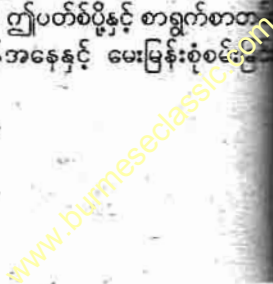
ဗရန်နိုဗစ်ချ်က တပ်မတော်လောကတွင် တွေ့ကြုံတတ်သော အသေးအ
ကိစ္စပါမကျန် မစ္စတာဂျန်အား ပြောပြနေသည်။ ဗရန်နိုဗစ်ချ်သည် တပ်မတော်
ရဲဘော်များကို နှစ်ရှည်လများ လေ့လာခဲ့သူဖြစ်၏။ ရဲဘော်များ၏ အားနည်းချက်တို့ကို
သတိပြုခဲ့သည်။ ရဲဘော်နှင့် ဗိုလ်များအကြား ဆက်ဆံကြသည့် အနေအထားကိုလည်း
ဗရန်နိုဗစ်ချ် သတိပြုခဲ့၏။ မစ္စတာဂျန်ကတော့ ခေါင်းတစ်ညိတ်ညိတ် နားထောင်
လေသည်။

“ကဲ မစ္စတာဂျန် ထိုင်တော့၊ ထိုင်တော့”

ဗရန်နိုဗစ်ချ်က မတ်တတ်ရပ်နေသော ဂျန်အား ထိုင်ခိုင်း၏။ မစ္စတာဂျန်လည်း
လက်ရန်းရှိသော ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ထိုင်ချပြီး သက်တောင့်သက်သာ ထိုင်နေ
ဂျန်သည် အရာရှိဆိုင်တွင် ဝယ်ယူထားခဲ့သော ငွေရောင်စီးကရက်ကို အိတ်
နှိုက်ထုတ်ပြီး သောက်နေ၏။ သူတို့အားလုံး တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။ မည်သူမျှ စကား
မပြော။ ဂျန်သည် အားရပါးရ စီးကရက်ကို ရှိုက်ကာ သောက်နေလေသည်။ ကရုတ်
က ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ပြီး ကြည့်နေလေသည်။ ထိုနောက် ဗရန်
နိုဗစ်ချ်သည် ကရုတ်ရှင် ထံ လျှောက်လာပြီး -

“ကဲ ရဲဘော်ကြီး အခြေအနေ အရပ်ရပ်လည်း ပြောပါအုံး။ အခု တစ်လော
စခန်းတစ်ခုလုံး လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့တွေ အားဖြည့်ထားတယ်။ ဘာများထူးခြားချက်ရှိသလဲ”

ဤတွင် မစ္စတာဂျန်သည် သူ့အိတ်တွင် ထည့်ထားသော ပတ်စ်ပို့အတူ
သက်ဆိုင်ရာ စာရွက်စာတမ်းများကို စစ်ဆေးကြည့်သည်။ ဤပတ်စ်ပို့နှင့် စာရွက်စာတမ်း
များကို မည်သို့မည်ပုံ အတုပြုလုပ်ထားခဲ့ကြောင်း ဂျန်အနေနှင့် မေးမြန်းစုံစမ်း
မရှိပေ။

ကရုန်နီဗစ်ချ်ကို ကြည့်ကာ ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် -

“ဂိတ်မှာတော့ အစောင့်တွေ အားဖြည့်ထားတယ်။ ကေ-ဂျီ-ဘီ ရဲဘော်တွေ
ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ခါတိုင်းထက်များတယ်။ နောက်ရောက်လာတဲ့ တပ်မတော် ထောက်လှမ်း
ရေးက ရဲဘော်တွေတော့ ဂိတ်မှာမစောင့်ခိုင်းထားဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ဝိုင်းရံမှု
အာနစ်ကတော့ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးကလူတွေကို ဂိတ်မှာ မစောင့်ခိုင်းနိုင်ဘူး
ပဲ။”

“ပတ်ပတ်လည် ခြံစည်းရိုးမှာရော”

“အစောင့်မျှော်စင်မှာတော့ လုံခြုံရေးတပ်သား အခါမလပ်စောင့်နေကြတယ်။
ပြီးတော့ အပြင်ဘက် ပတ်ပတ်လည်မှာလည်း ခွေးဘီလူးတွေ လွှတ်ထားတယ်။ ၁၀-
မိနစ်တိုင်း၊ ၁၀-မိနစ်တိုင်း လှည့်ပတ်သွားလာနေကြတယ်။ ခြံစည်းရိုးလည်း (၂)
ထပ် ခတ်ထားတယ်။ ခွေးတွေကလည်း အမြဲလိုလို ရှိနေတယ်။ မည်သူတစ်ဦးတစ်
ယောက်မှ သွပ်ကြိုးကို ဖြတ်ကျော်လိမ့်မယ်လို့တော့ သူတို့ဘယ်ထင်မလဲ။ အစောင့်
မျှော်စင်လည်း ကိုက် (၁၀၀) တိုင်းမှာ တစ်ခုဆောက်ထားတယ်။ တကယ်လို့ သွားယင်
အနည်းဆုံး မျှော်စင် (၄) ခု ဖြတ်ကျော်ရတယ်”

“မစ္စတာဂျန်အနေနဲ့တော့ ဂိတ်တွေကို စစ်ဆေးတဲ့ အနေနဲ့ သွားရမယ်။
သွပ်ကြိုးတွေကိုလည်း စစ်ဆေးရမယ်။ ဂိတ်က ရဲဘော်တွေ မြင်ပြီး ကြောက်မသွားနဲ့၊
ခဲရဲတင်းတင်း သွားဖို့လိုတယ်”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် နားထောင်နေ၏။ ပြီးနောက် အိုင်ယာ
ဘက်လှည့်ပြီး -

“အိုင်ယာ အနေနဲ့ကော ဘာတွေတွေ့ခဲ့သေးလဲ”

“ညအခါဆိုယင် ဂိတ်တွေမှာတော့ ဆလိုက်မီးတွေ ထွန်းထားတယ်။ ခပ်လှမ်း
လှမ်းက မီးကိုမြင်ရမှာပဲ။ ဆလိုက်မီးကတော့ လျှောက်လာတဲ့လူတိုင်းကို ထိုးကြည့်တယ်။
အပြင်ဘက်က ခတ်ထားတဲ့ သွပ်ကြိုးတိုင်းတွေဟာ တော်တော်လေး ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့် လုပ်
ထားတယ်။ ဂိတ်နားရောက်လာယင် ပတ်စ်ပို့ကို စစ်မှာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူတွေ
ဘာတယောက်ကိုတယောက် မမှတ်မိကြဘူး။ ဒါပေမယ့် တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး
ယူနီဖောင်းနဲ့ဆိုယင် သူတို့သိပ်မစစ်ကြဘူး။ ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်တာပဲ။ အထဲကိုရောက်သွား
ပြီးဆိုယင် အတွင်းဂိတ်ဆီသွားရသေးတယ်။ အတွင်းဘက်ကတော့သံဇကာတွေနဲ့ကာရံ
ထားတယ်။ အစောင့်တွေဟာ ဂိတ်အတွင်းမှာနေကြတယ်။ တံခါးကတော့အမြဲပိတ်ထား
တယ်။ ပတ်စ်ပို့ကို စစ်ဆေးပြီးမှ အစောင့်တွေဟာ ဂိတ်တံခါးကိုဖွင့်ပေးတယ်”

“အစောင့်တွေဟာ ဂိတ်တံခါးကို တခါတည်း ဖွင့်ပေးတာလား”

မစ္စတာဂျန်က မေးလိုက်သည်။

“ပူမနေပါနဲ့ မစ္စတာဂျွန်။ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့ပေးထားတဲ့ပတ်စ်ပို့ရော၊ စာရွက် စာတမ်းတွေပါ အခုလောလောဆယ် တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေး အထူးတပ်ဖွဲ့က သုံးတဲ့ပုံစံတွေပဲ။ အားလုံးစနစ်တကျ လုပ်ထားတယ်။ ဘာမှမပူနဲ့။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်က ရှင်းပြ၏။ ဂျွန်လည်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေသည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်ကပင် ဆက်လက်ရှင်းပြပြန်သည်။

“အထဲရောက်သွားတာနဲ့ လေယာဉ်ကွင်းကို ဖြတ်သွားရမယ်။ ခေါင်းပေါ်ပဲ့ သန်းနေတဲ့ ဟယ်လီကော့ပတာတွေကို ဂရုမစိုက်ပါနဲ့။ ခင်ဗျားဝတ်ထားတဲ့ယူနီဖောင်းကြောင့် ခင်ဗျားကိုဘယ်သူမှ မစစ်ဆေးတော့ဘူး။ ယူနီဖောင်းမြင်ယုံနဲ့ ခွင့်ပြုမှာပဲ။ အထဲမှာရှိတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးရုံး အဆောက်အအုံရောက်တာနဲ့ လေယာဉ်ရုံဘက်ကို တခါတည်း တန်းသွားပါ။ အဲဒီ လေယာဉ်ရုံထဲမှာ ‘ပိုင်းယားဖော့စ်’ လေယာဉ်ရှိတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့လုံခြုံရေးကပ်ပြားကိုတော့ ပြုရတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ အတွင်းလုံခြုံရေးစခန်းကို လျှောက်ဝင်သွားတယ်ဆိုယင်ပဲ ဘယ်သူမှ ခင်ဗျားကို သံသယရှိကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။”

ဗရန်နီဗစ်ချ်က ရှင်းပြလိုက်ရသဖြင့် ကျေနပ်သွား၍ ပြုံးနေလေသည်။ ပြီးတော့-

“အထဲရောက်တာနဲ့ အချိန်မဖြုန်းဘဲ ပိုင်းလော့အခန်းထဲဝင်သွားရမယ်။ အဲဒီ အချိန်ဆိုယင် ဘယ်ပိုင်းလော့မှ မရှိသေးဘူး။”

“ပိုင်းလော့တာဝန်ခံ ဟော့စကောရော”

ဂျွန်က စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် မေးလိုက်၏။

“အဲဒီအချိန်ဆိုယင် သူအိပ်နေမှာပဲ”

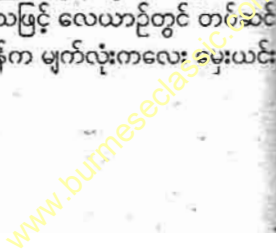
ကရုတ်ရှင်နေ့က ဝင်ပြောလိုက်၏။

“ဟော့စကော့ဟာ ကေ-ဂျီ-ဘီ တာဝန်ခံတွေနဲ့ အခြားအထက်တန်း အရာရှိတွေနေတဲ့ အိမ်ယာစခန်းတွေမှာ အိမ်ရထားပါတယ်”

“ဒါပေမယ့် ပိုင်းလော့အခန်းကို မလာဘူးလား”

“လာတော့လာတာပေါ့။ အဲဒီအချိန် ထမင်းစားချိန်ဆိုတော့ ထမင်းစားချင်စားနေမယ်။ ထမင်းစားပြီးလို့ ခဏ အိပ်ချင်အိပ်နေမယ်”

ဗရန်နီဗစ်ချ်တို့က လေယာဉ်ရုံထဲမည်သို့မည်ပုံ ဝင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြ၏။ ဂျွန်လည်း စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်သည်။ သို့ရာတွင် အချို့အချက်အလက်တို့မှာ စိတ်ထဲ သိပ်ရှင်းလင်းခြင်းမရှိသေး။ အထူးသဖြင့် လေယာဉ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ယန္တရားအကြောင်းပင်။ ထို့ကြောင့် မစ္စတာဂျွန်က မျက်လုံးကလေး မမှူးယင်း မေးလိုက်ပြန်၏။

“နေစမ်းပါဦးဗျာ၊ လေယာဉ်မှာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ခုံးပျံလက်နက်အကြောင်း၊ ကွန်ပျူတာနဲ့ ရေဒါတို့အကြောင်းတွေ ရှင်းပြပါဦး။ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မရှင်းသေးဘူး။”

x x x

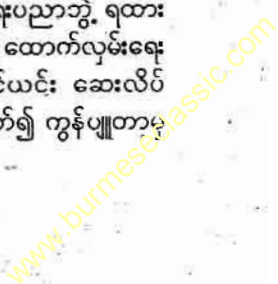
မိထရီပရေ့ပင် နှင့် အလက်ဇီသော်ယက် တို့သည် ခင်မင်ရင်းနှီးကြသော မိတ်ဆွေများ မဟုတ်ကြသော်လည်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သိခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် သင်တန်းအတူတူ တက်ခဲ့ကြ၏။ အရာရှိငယ်ဘဝကလည်း အတူတကွ လက်တွဲ ထုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူး၏။ ပရေ့ပင် မှာ ပညာဉာဏ်စွမ်း ကောင်းပြီး ဝီရိယ ကြီးသူတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် ရာထူးတိုးမြှင့် ခံရပြီး ကေ-ဂျီ-ဘီ ၏ အထူးတပ်စိတ်ဖြစ်သော အမ် (M) ဌာနစိတ်တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ရ၏။ သူသည် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး၏ သက်ထောက်ဖြစ်သည်။

သော်ယက်မှာလည်း ခေသူတစ်ယောက်မဟုတ်။ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းပြီး အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်တတ်သော ဉာဏ်စွမ်းရှိသဖြင့် ကေ-ဂျီ-ဘီ ဌာနစိတ်တစ်ခုဖြစ်သော မော်စကိုမြို့ ရဲဌာနသို့ ပြောင်းရွှေ့ခန့်ထားခံရသည်။ သော်ယက်သည် ရဲဌာနစိတ်တွင် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ မှုခင်းများကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းရသူ ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မနာလိုတတ်၏။ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး အပြိုင်ဖြစ်နေကြသည်။ ယခုတော့ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဗဟို ကွန်ပျူတာဌာန၏ ခန်းမတစ်ခုတွင် ဆုံတွေ့ကြသည်။ သာကြောင်း၊ မာကြောင်းနှင့် ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ကြသည်။ သူတို့၏ မိသားစုအကြောင်း၊ သူတို့၏ အထက်အရာရှိ အကြောင်းလည်း စကားလက်ဆုံကျကြသည်။ လက်ရှိသူတို့ စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေ ရသော အမှုအခင်းအကြောင်းလည်း ပြောဆိုဆွေးနွေးကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင်။ အမှုတစ်ခုတည်းနှင့် ပတ်သက် သော အကြောင်းအရာနှင့် ဗဟိုကွန်ပျူတာသို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့အချင်းချင်း ဆွေးနွေးရာတွင် သူတို့လက်အောက် အရာရှိငယ်များ လျင်မြန်ဖြတ်လတ်သည့် အကြောင်း၊ သူတို့အထက်အရာရှိမှာလည်း သဘောထားပြည့်ဝသည့် အကြောင်း ပြောဆိုကြ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး လီနင်တက္ကသိုလ်မှ ထောက်လှမ်းရေးပညာဘွဲ့ ရထား သူများဖြစ်ကြသည်။ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရာတွင် အလွန်တော်ကြသည့် ထောက်လှမ်းရေး မှုများဖြစ်ကြသည်။ ပရေ့ပင်သည် ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင်ထိုင်ယင်း ဆေးလိပ် သောက်နေကြ၏။ သော်ယက်ကတော့ မစွတာအော်တွန်နှင့်ပတ်သက်၍ ကွန်ပျူတာမှ

မည်သို့အဖြေထွက်ကြောင်း စိတ်မော့စွာဖြင့် စောင့်နေလေ၏။ ဤတွင် ဗရေ့ဗင်က -

“အခုလိုဌာနတွေ ခွဲခြားထားတာဟာ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတွေမှာ ဘယ်လောက်နှောင့်နှေးတယ်ဆိုတာ လူကြီးတွေ သဘောမပေါက်တာ ခက်တယ်ရဲဘော်”

သော်ယက်သည် ဗရေ့ဗင်၏ စကားကြားရသောအခါ သဘောတူသည် အနေဖြင့် ပြုံးနေမိ၏။ ပြီးတော့မှ -

“ဟုတ်တယ်၊ ရဲဘော်ပြောတာမှန်တယ်။ အခုတို့ကိုပဲကြည့်တော့။ တို့နှစ်ယောက် စလုံးဟာ နိုင်ငံခြားသူလျှို့ကို စုံစမ်းနေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် တိကျတဲ့အဖြေ တို့မရသေးဘူး။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

တို့နှစ်ယောက်သား ဘာမှဆက်မပြော။ တိတ်နေကြ၏။ ဗရေ့ဗင်မှာ ဆေးလိပ် ရှည်ကို ညှိသောက်နေပြန်သည်။ သူတို့၏ ဗဟိုကွန်ပျူတာဌာနသည် ပြည်ပသူလျှို့များကို ထိန်းချုပ်ရန်အတွက် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ဌာနစိတ်တစ်ခုဖြစ်၏။ အကြောင်းအရာ တစ်ခုကကို ကွန်ပျူတာဖြင့် အဖြေရှာပါက လွယ်လွယ်နှင့် အဖြေထွက်မလာ။ အချိန် အတော်ကြာ၏။ ဤသည်ကိုပင် ဗရေ့ဗင် မကျေနပ်။ သူတပ်မှူး ဝိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာ စကီးလည်း ဘဲလ်ယာဒ်ခခန်းသို့ ပြန်သွားလေပြီ။ သို့ရာတွင် သူတပ်မှူး ပြောကြားခဲ့သည့် စကားကို နားထဲကြားလျက်ပင်။

“ဗရေ့ဗင်၊ ကလက်ဇူးနေ့ ဆိုတဲ့လူ ဘယ်ရောက်နေလဲ။ ထရပ်ကားတော့ မှောက်သွားပြီ။ ပါပေါ့ တစ်ယောက်တည်း သေနေတာကို တွေ့ရတယ်။ ကလက်ဇူးနေ့ ဘယ်ရောက်နေလဲ။ ဒီကိစ္စချက်ချင်းစုံစမ်းပါ”

ဗရေ့ဗင်သည် သူတပ်မှူး မှာကြားခဲ့သည့် စကားကို သတိရနေ၏။ အကယ်၍ ကွန်ပျူတာမှ အဖြေမရပါက သူ့အနေနှင့် ဆက်လက်စုံစမ်းရမည်။ မည်ကဲ့သို့ စုံစမ်းရ ပါသနည်း။ သူ့အဖို့ သေရေးရှင်ရေးပင် ဖြစ်နေတော့သည်။ ဗရေ့ဗင်သည် စဉ်းစားယင်း သော်ယက်ကို ကြည့်နေမိသည်။

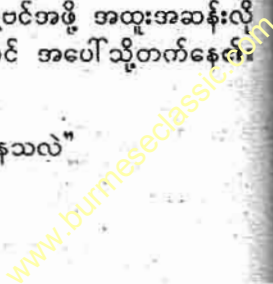
“ဟုတ်ပြီ”

သော်ယက်က အားရကျေနပ်စွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ရဲဘော် ကျုပ်တို့ရဲ့ ကွန်ပျူတာက ရှာပေးလိုက်တဲ့ အဖြေဟာ ကျုပ်သိချင်တဲ့ အဖြေပဲ။ ကျုပ်အမြင်နဲ့ ပြောရယင် မစွတာအော်တွန်ဟာ အသက် မသေသေးဘူးလို့ဘဲ ကျုပ်ယူဆတယ်”

သော်ယက်၏ စကားကြားရသောအခါ ဗရေ့ဗင်အဖို့ အထူးအဆန်းလို ဖြစ်နေသောကြောင့် အံ့အားသင့်ကာ မျက်ခုံးမွှေးများပင် အပေါ်သို့တက်နေ၏။ ထို့နောက် သော်ယက်ကို မေးလိုက်လေသည်။

“ဒါဖြင့် သူ့ဘာကြောင့် သေချင်ယောင်ဆောင်နေသလဲ”

သော်ယက်သည် စဉ်းစားသည့်အနေဖြင့် ခဏမျှ တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ -

“သူဟာ မူးယစ်ဆေးဝါးမှောင်ခိုသမားတစ်ယောက်အနေနဲ့ အယောင်ဆောင်
မော်စကို ကို ရောက်လာတယ်။ ဒီတော့ မစ္စတာအော်တွန်ဆိုတဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါး
ဆောင်ခိုသမားကို ဆေးဝါးမှောင်ခိုယင်း သူ့ကို သတ်ပစ်လိုက်ပြီလို့ဆိုပြီး ခြေရာဖျောက်
ပစ်တာပဲ။ ဒါကြောင့် အခုသေသွားတဲ့လူဟာ လွန်ခဲ့သော (၂) ရက်က မော်စကိုလေ
ဆိတ်ရောက်လာတဲ့ မစ္စတာအော်တွန်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ ထောက်လှမ်းရေး
အဖွဲ့တို့လှည့်စားလိုက်တာပဲဖြစ်ရမယ်”

ဗရေဗင်သည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်နားထောင်နေ၏။ ပြီးတော့မှ
သတ်တုန်းကရောက်လာသလဲ’ ဟု မေးလိုက်၏။

“နှစ်ရက်လောက်ကပါ”

“သူဘယ်တုန်းကသေသလဲ”

သူ့အသံမှာ အံ့အားသင့်နေသဖြင့် တုန်နေသလိုဖြစ်နေ၏။ သို့ရာတွင်
သော်ယက်၏ပြောဆိုချက်ကို သူ့အနေနှင့် ယုံကြည်မှုမရှိပေ။

“အဲ့ဒီညမှာပဲသေတယ်”

“သတ်တဲ့လူရော မိထားသလား”

“မစ္စတာအော်တွန်နဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတဲ့လူ၊ မစ္စတာအော်တွန်သွားလာဖူးတဲ့
အရာတွေကို အားလုံးစုံစမ်း ထောက်လှမ်းပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့်သဲလွန်စတာတခုမှမရဘူး”

“ဒါဖြင့်ယင် ဘယ်သူသတ်သွားလဲ”

“အဲ့ဒါကြောင့်ခက်နေတာပေါ့။ သတ်တဲ့လူလဲ ဘယ်သူမှန်းလဲမသိဘူး။ သေတဲ့
သူလဲ ဘယ်သူမှန်းလဲမသိဘူး။”

“နေစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားကဘာကိုပြောနေတာလဲ”

“ကျုပ်စောစောကပြောတဲ့အတိုင်းပဲ၊ သေသွားတဲ့လူဟာ မစ္စတာအော်တွန်မ
သတ်ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၂) ရက်က ဘီ-အို-အေ-စီ လေယာဉ်နဲ့ ဗြိတိသျှသံရုံးက ပတ်စ်ပို့
လူ ဟုတ်ကိုမဟုတ်ဘူး”

“ဒါဖြင့်ယင် သေတဲ့လူရော၊ သတ်တဲ့လူရော ဘယ်သူများ ဖြစ်နိုင်မလဲ”

သော်ယက်သည် ပြုံးနေမိ၏။ သူ့မျက်နှာလည်း ပျော်ရွှင်နေသည်။ ပြီးတော့မှ-

“ဒါကြောင့်အဖြေမှန်သိအောင် ကွန်ပျူတာနဲ့ ကျုပ်တို့စစ်ဆေးနေပြီမဟုတ်

ဗရေ့ဗင်လည်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်-

“ဒါဖြင့်ယင် လူစားနဲ့သေခိုင်းတာပဲလို့ ခင်ဗျားပြောချင်တာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အကြောင်းက တချက်ပဲရှိတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၂) ရက်လောက်ကရောက်လာ သူဟာ စပိုင်ပဲ။ မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းဝယ်တဲ့ လူတယောက်အနေနဲ့ အယောင်ဆောင် ပြီး ဝင်လာတယ်။ ပြီးတော့ ခြေရာဖျောက်တဲ့သဘောနဲ့သေပြီလို့ လုပ်လိုက်တာပဲ”

ဗရေ့ဗင်သည် ဘာမှမပြော။ အတန်ကြာစဉ်းစားနေ၏။ သူ့မျက်နှာမှာ အစားသင့်သည့်လက္ခဏာ ဖုံးလွှမ်းထားသည်။

“လူသတ်သမားတွေက ဘာဖြစ်ကြသေးလဲ”

“အားလုံးထွက်ပြေးသွားပြီ။ မိမှမမိဘဲ”

“ဘယ်ကိုထွက်ပြေးသွားသလဲ”

“အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာနဲ့ အနီးဆုံးဘူတာရုံကိုပေါ့”

“ပြီးတော့ဘယ်ကိုရောက်သွားကြသလဲ”

“ခြေရာဖျောက်နေကြတယ်။ ရဲတွေရော၊ လုပ်သားပြည်သူတွေကပါ အော်တွံ့ ကို စိတ်မဝင်စားကြဘူး”

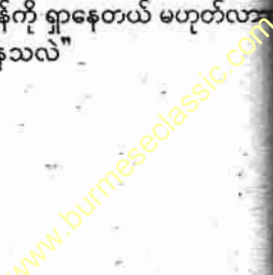
“အခု ကျုပ်တို့လည်း စပိုင်တစ်ယောက်ကိုရှာနေတယ်။ အဲဒီ စပိုင်ကတော့ ဒီမနက်ပဲ မော်စကိုကနေ ထရပ်ကားနဲ့ မနက်စောစောက ထွက်သွားတယ်။ သိပြီ၊ သိပြီ”

ဗရေ့ဗင်သည် ပြောယင်း ခေတ္တရပ်နေ၏။

“နေ့စမ်းပါဦး။ လွန်ခဲ့တဲ့ရက်သတ္တပတ် (၂) ပတ်လောက်က မော်စကိုက ရောက်လာတဲ့ လူတစ်ယောက် မှတ်တမ်းတင်ထားတာရှိသလား။ အဲဒီလူဟာ မော်စကို ကိုရောက်နေတာ အတော်ကြာပြီ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မော်စကိုမြို့မှာနေ နေရသလဲ။ မော်စကို ကိုရောက်လာတဲ့ ငြိတသျှစပိုင်၊ ဒါမှမဟုတ် အမေရိကန် စပိုင်တိုင်းကို ရိုက်ထား တဲ့ မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံ ကျုပ်တို့ဆီမှာ ရှိတယ်မဟုတ်လား”

“မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ကျုပ်တို့ မစ္စတာအော်တွန်ကို ရှာနေတယ် မဟုတ်လား အခု ရဲဘော်ပြောတဲ့ စပိုင်ဆိုတဲ့လူရော၊ ဘယ်ရောက်နေသလဲ”

သော်ယက်ကမေးလိုက်၏။

“ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းရောက်နေတယ်လို့ ကျုပ်တို့ယူဆတယ်”

“ဘုရားရေ၊ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းထဲရောက်နေပြီ၊ ဟုတ်လား”

“အဲဒီလူဟာ ရုပ်ဖျက်ပြီး စခန်းထဲ ရောက်တယ်လို့ ယူဆထားတယ်”

“ဘာအကြောင်းနဲ့ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းထဲ ရောက်နေတာလဲ”

“အဲဒါတော့ မသိဘူးဗျာ၊ လေယာဉ်တွေကိုပဲ ဖောက်ခွဲပစ်ဖို့လား”

နှစ်ယောက်သား တိတ်နေကြ၏။ သော်ယက်သည် ဗရေ့ဗင်မျက်နှာကို ခြည့်လိုက်သည်။ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်းတို့သည် ဗရေ့ဗင်၏ မျက်နှာကို ဖုံးလွှမ်းထားကြောင်း သော်ယက်သတိပြုမိ၏။ ထို့နောက် -

တံခါးခေါက်သံကြားရသည်။

“ဝင်လာပါ”

ဗရေ့ဗင် က အမိန့်ပေးလိုက်၏။

အရာရှိငယ်တစ်ယောက် ဝင်လာ၏။ သူ့လက်ထဲတွင် ဓာတ်ပုံများကိုင်ထားသည်။ အရာရှိငယ်သည် ဗရေ့ဗင် ဘေးတွင် ရပ်ယင်း လေးစားစွာဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“ဗိုလ်မှူးတို့ ရှာခိုင်းတဲ့လူ မတွေ့ဘူး”

“မတွေ့ဘူး၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ မတွေ့ဘူး။ အမေရိကန်စပိုင်၊ ဒါမှမဟုတ် ဗြိတိသျှစပိုင်တွေရဲ့ အဖွဲ့တွဲထဲမှာ ဒီလူကို မတွေ့ရဘူး”

ဗရေ့ဗင်သည် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး-

“ဒါဖြင့်ယင်”

“အခု ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပြီးစိစစ်နေတယ်။ ပလက်စတစ်ဖုံးပြီး ရုပ်ဖျက်တာ မဟုတ်ဘဲ အပြင်အဆင်နဲ့ ရုပ်ဖျက်ထားတဲ့ပုံတွေကို ကျွန်တော်တို့ ပြန်စစ်ဆေးနေပါတယ်။ ကွန်ပျူတာနဲ့ပဲ ပြန်စစ်ဆေးနေပါတယ်။ ရုပ်ဖျက်ထားယင် နဂိုမူလရုပ်ပေါ်တဲ့ အထိ စိစစ်ရမယ်။ ဒီတော့ အချိန်နည်းနည်းကြာမယ်”

အရာရှိငယ်က သူတို့၏ လုပ်ငန်းအကြောင်းကို အထက်တန်းအရာရှိ နှစ်ယောက်အား ရှင်းပြနေသည်။ သို့ရာတွင် ဗရေ့ဗင်မှာ မကျေနပ်။ ထို့ကြောင့် မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး -

“ရဲဘော်တို့ဟာ စိစစ်ပြီးသား ဖြစ်ရမှာပေါ့။ အခုမှစစ်ဆေးတယ်ဆိုတာ

မဟုတ်ပေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ စောစောက မလုပ်သလဲ”

အရာရှိငယ် ဘာမှမပြော။ ဓာတ်ပုံများကို စားပွဲပေါ် ချထားပြီး အခန်းထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ ဗရေ့ဗင်လည်း ဓာတ်ပုံများကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

“ဘယ်လောက်ကြာမလဲ”

သော်ယက်က ကောက်ကာငင်ကာ မေးလိုက်သည်။

“အတိအကျတော့ ပြောလို့မရဘူး”

“ဘာဓာတ်ပုံတွေကြည့်နေလဲ ဟေ့လူ”

သော်ယက်သည် မကျေနပ်သည့် လေသံဖြင့် ဓာတ်ပုံများကို ကြည့်နေသော ဗရေ့ဗင်အား လှမ်းပြောလိုက်သည်။ သူသည် ဓာတ်ပုံများတင်ထားသော စားပွဲဆီသို့ လျှောက်လာပြီး ဓာတ်ပုံများကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဗရေ့ဗင်ကတော့ တစ်ပုံပြီးတစ်ပုံ ကြည့်နေ၏။ သော်ယက်လည်း ဗရေ့ဗင်ကြည့်နေသော ဓာတ်ပုံကို လှမ်းကြည့်နေ၏။ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံတွေ့သောအခါ ရုတ်တရက်ကောက်ယူလိုက်ပြီး ပြုံးရွှင်စွာပြောလိုက်လေသည်။

“ဟ ဒါအော်တွန်ပုံပဲ။ ကြည့်ပါလား။ နှုတ်ခမ်းမွှေးနဲ့ မျက်မှန်လည်းတင်ထားတယ်။ သူပဲ၊ သူပဲ”

ဗရေ့ဗင်လည်း ဓာတ်ပုံကို ငေးကြည့်နေမိ၏။ တံခါးခေါက်သံကြားရပြန်သည်။ တံခါးပွင့်လာပြီး ဟိုလိုကော့ဝင်လာ၏။ ဟိုလိုကော့သည် ဝိုင်းမှူးနှစ်ယောက်အား အလေးပြုပြီး မတ်မတ်ရပ်နေသည်။

“ဘာလဲဟေ့”

သော်ယက်က မေးလိုက်သည်။

“ဌာနချုပ်က ဖုန်းလာတယ်။ ဖီလီပေါ့ ဆိုတဲ့ဂျူးဟာ ဗြိတိသျှသံရုံးနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတယ်”

“ဘာ”

“ဟုတ်တယ်၊ အပန်းဖြေ စခန်းကနေ သူဖုန်းဆက်လိုက်တာကို ကျွန်တော်တို့ ဖုန်းနဲ့ ဖမ်းထားတယ်။ အခု သူ့ကို ခေါ်ပြီး ထိန်းထားတယ်”

သော်ယက်သည် ဘာမှမပြော။ ဟိုလိုကော့ ကို ငေးကြည့်ပြီး ဟိုလိုကော့ ပြောဆိုနေသော သတင်းကို စဉ်းစားနေသည်။ ထိုနောက် သူသည် ဗရေ့ဗင် သို့မဟုတ် လှည့်ပြီး

ကျုပ်တို့ရှာဖွေနေတဲ့ ပြဿနာဟာ သဲလွန်စတော့ပြီ။ ဒီသစ္စာဖောက် ဖီလီပေါ့
ဆိုတဲ့ ကောင်ဟာ မစ္စတာအော်တွန် ကိုသိမှာပဲ။ အော်တွန်ဟာ ဘာကြောင့် ဘဲလံယာဒ်
အခန်းကိုသွားတယ်။ ကျုပ်တို့ စုံစမ်းနေတဲ့ လူဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ဒီကောင်သိရမယ်။
... ရဲဘော် ဗရေဗင် တရားခံကိုတော့ ကျုပ်တို့လက်ထဲမိထားပြီ။ ”

ဗရေဗင် သည်အားရကျေနပ်စွာဖြင့် ပြုံးပြီး

“ကဲ . . . ရဲဘော် ကားစောင့်နေတယ်။ သွားကြရအောင် ကျုပ်လည်း ရဲဘော်
လိုက်သွားမယ်။ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား။ ”

သော်ယက်လည်း ပြုံးလျက်

“ဖြစ်တာပေါ့ဗျာ . . . လာ . . . သွားမယ်။ ”

သူတို့ အခန်းမှ ထွက်သွားစဉ် လူဝကြီး ဟိုလိုကော့လည်း သူတို့နောက် လိုက်
ထွက်သွား၏။

“တရားခံတော့ မိပြီ”

ဗရေဗင် သည် မြူးထူးစွာဖြင့် ပြောရင်း သော်ယက် ပခုံးဖက်ကာ အခန်းမှ
ထွက်သွားလေသည်။

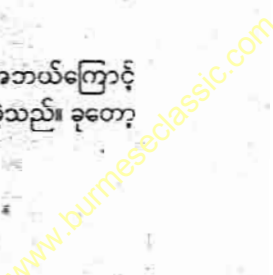

ဗရေဗင်သည် လက်တစ်ဖက် တယ်လီဖုန်းကိုင်ထားရင်း သော်ယက်စားပွဲနား
ထိုင်ရပ်နေလေ၏။ သူသည် ဗဟိုလျှို့ဝှက်သင်္ဘောတဌာနမှ သူ့အား ပြန်ကြားလာမည့်
အကြောင်းကို စောင့်နေသည်။ တယ်လီဖုန်းကို ကိုင်ထားရင်း ဒဏ်ရာ၊ ဒဏ်ချက်ဖြင့်
ပိတ်တွင် သွေးထွက်ကာ ကုလားထိုင်၌ ထိုင်နေသော ဖီလီပေါ့ မျက်နှာမှာ စုတ်ပြနေပြီး
ပိတ်မှာလည်း သွေးထွက်နေ၏။ ခါးတွင်လည်း ဒဏ်ရာရထားသည်။ ပါစပ်မှ ထွက်လာ
သော သွေးတို့သည် မေးရိုးပေါ် စီးဆင်းလာ၏။ မျက်ခုံးတွင်လည်း စုတ်ပြပြီး မျက်လုံး
များ ဖွင့်မရလောက်အောင် ဖူးယောင်နေသည်။ သူ့နှာခေါင်းလည်း ဟိုလိုကော့၏
ထက်သီးဒဏ်ကြောင့် ဖူးယောင်နေ၏။

သော်ယက်အခန်းသို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ ဖီလီပေါ့ကို ကုလားထိုင်တစ်လုံး
ထိုင်ခိုင်းပြီး ဟိုလိုကော့က သေနတ်ဖြင့် အနားတွင် စောင့်နေသည်။

အချိန်မှာ သန်းခေါင်ကျော်ပြီ ဖြစ်၏။

သော်ယက်သည် ဖီလီပေါ့အား အထူးစိတ်ဆိုးနေသည်။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော် ဖီလီပေါ့သည် သစ္စာရှိသော ရဲဘော်တစ်ယောက်ဟု သူယုံကြည်ခဲ့သည်။ ခုတော့

သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်ဖြစ်နေကြောင်း သိရသောအခါ ဒေါသထွက်မိသည်။ ချက်ချင်းပင် သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင် ဒေါသထွက်နေလေသည်။

ဗရေ့ဗင်ကတော့ သူ့တပ်မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးထံ သတင်းပို့ရအုံးမည် ထရပ်ကားပေါ်တွင် လိုက်ပါသွားသူမှာ စပိုင်တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့ရအုံးအထူးအရေးကြီးနေသည်။ ဖီလီပေါ့ကို စစ်ဆေးသောအခါ ထရပ်ကားပေါ်ပါသွားသူမှာ စပိုင်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရ၏။ ဗရေ့ ဗင်အနေဖြင့် သူ့တပ်မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးထံ တစ်နာရီခွဲတွင် သတင်းပို့ရအုံးမည်။ ဖီလီပေါ့သည် ဗြိတိသျှ စပိုင်တစ်ဦးဖြစ်၏။ ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြောင်းစုံကိုလည်း ဗြိတိသျှ သံရုံးမှ ယဉ်ကျေးမှု အရာမစွတာ လင်ဆင်ကို ပြောပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

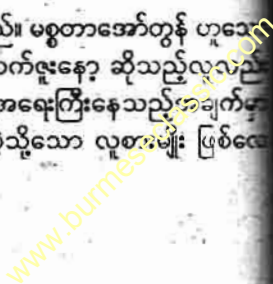
ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် ဗရေ့ဗင် ပေးပို့လာခဲ့သော သတင်းကို စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိ။ ဖီလီပေါ့ ဟူသော သဏ္ဍာန်ကိုလည်း သူ့မျက်စိတွင် ပေါ်မလာ။ သူ့မျက်စိထဲမြင်ယောင်နေသည့်အရာမှာ ထရပ်ကားပေါ် ပါသွားသော သူ့ကိုသာ မျက်စိထဲ မြင်ယောင်နေမိ၏။ ဂေါ်ဂီနှင့် ကာဇန် တာဝေးလမ်းမစခန်းမှ ပေးပို့ခဲ့သော မစွတာအော်တွန်၏ ရုပ်ပုံကိုသာ သူ့စိတ်ဝင်စားနေသည်။

ယခုတော့ ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးသည်လည်းကောင်း၊ မိထရီဗရေ့ဗင်သည်လည်းကောင်း ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းထဲသို့ မနုဿဗုံးသည် မည်သည့်အချိန်တွင် ပေါက်ကွဲမည်ကို သူတို့မခန့်မှန်းနိုင်ပေ။ မစွတာအော်တွန်နှင့် ပတ်သက်သော စာရွက်မာတစ်စောင်အထောက်အထားများ၊ ဓာတ်ပုံများတို့ကို စုဆောင်း၏။ ကွန်ပျူတာဌာနမှ ပေးပို့ခဲ့သော ဓာတ်ပုံများကိုလည်း ထပ်ခါတလဲလဲ စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေသည်။

အခုလောလောဆယ်မှာ ဗရေ့ဗင် ပေးပို့ခဲ့သည့် သတင်းကိစ္စပင်၊ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတဖြင့် ပို့ခဲ့သည့်သတင်းမှာ လန်ဒန်မြို့နှင့် ဝါရှင်တန်မြို့ရှိ ကေ-ဂျီ-ဘီ များထံသို့ အမေရိကန် စီ-အိုင်-အေ ထိပ်တန်း ထောက်လှမ်းရေးမှူးများ ဗြိတိသျှ အက်စ်-အိုင်-အက်စ် ထိပ်တန်း ထောက်လှမ်းရေးမှူးများ၏ စာရင်းတစ်စောင် ပြုစုပေးပို့ရန်ဖြင့်သည်။ ယခု ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ ရောက်ရှိနေသော စပိုင်မှာ မည်သူဖြစ်နိုင်မည်နည်း ဆိုသည့်အချက်ကို စိစစ်ရန်ဖြစ်၏။

ထို့အပြင် အမေရိကန်ထိပ်တန်း ထောက်လှမ်းရေးမှူးများနှင့် ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့သည် မည်သည့်အချိန်တွင် ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်သို့ ရောက်လာကြပြီး မည်သည့်အချိန်တွင် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြကြောင်းလည်း သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုအခြေအနေပါ သတင်းပို့ရန် အမိန့်ထုတ်ထားသည်။

သော်ယက်သည် ဖီလီပေါ့ကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ မစွတာအော်တွန် ဟူသော စပိုင်ကို သူ့သိလိမ့်မည်ဟု သော်ယက်ထင်နေသည်။ ဂလက်ဇူးနော့ ဆိုသည့်လူလည်း မည်ကဲ့သို့သော လူဖြစ်မည်နည်း။ သူတို့အတွက် အဓိကအရေးကြီးနေသည့်အချက်မှာ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ ရောက်နေသော စပိုင်သည် မည်ကဲ့သို့သော လူစားမျိုး ဖြစ်လေ

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

သနည်း။

ထိုနောက် ဗရေ့ဗင်က သော်ယက်ဘက်လှည့်ပြီး စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“ဒီမှာရဲဘော် ကျုပ်တို့တစ်ခုလုပ်စရာရှိသေးတယ်။ ဘာလည်းဆိုတော့ အနောက်နိုင်ငံက ထောက်လှမ်းရေးမှူးတွေဟာ ဘယ်ထောက်လှမ်းရေးမှူးက ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘယ်ယာဒ်စခန်းစီမံကိန်းကို စိတ်ဝင်စားသလဲ။ ဘယ်သူတွေက စိတ်ဝင်စားမှု မရှိသလဲ ဆိုတာ စိစစ်ဖို့လိုသေးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကို ရောက်နေတဲ့ စပိုင်ဟာ တော်တော်ရှားတဲ့ စပိုင်ဗျာ။ သူတို့ဆီက ထိပ်တန်းထောက်လှမ်းရေးမှူး အစ်ယောက်သာ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ဟာ ဒီဂပိုင်ကို ချက်ချင်းမိဖို့လိုနေတယ်”

“ဟုတ်တယ်။ ရဲဘော်ပြောတာမှန်တယ်”

“ဒီတော့ ကျုပ်တို့ဘာကြောင့် ဒီလူကို မမိတာလဲ။ ဒီလူဘယ်ရောက် သွားတာလဲ”

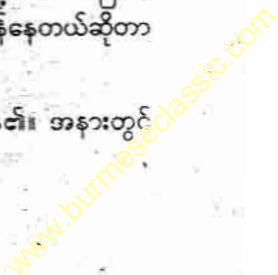
“ဒီလူဟာ ထိပ်တန်း ထောက်လှမ်းရေးမှူး တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ထောက်လှမ်းရေးမှူးမဟုတ်ဘဲ သာမန်လူလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်”

“အခု ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကို ရောက်နေတဲ့ စပိုင်ဟာ ထိပ်တန်းစပိုင်ပဲ။ သည်စပိုင်လာပုံဟာ အတော်ပီရိတယ်။ ကျုပ်တို့ဆီက ဖီလီပေါလို လူစားကို အသုံးချပြီး ဆီးဖောက်ဝင်လာတယ်။ ပြီးတော့ ထရပ်ကားမောင်းသွားတဲ့ ပါပေါကိုလည်း အသုံးချ သွားတယ်။ ဒီအချက်တွေကို ပြန်လည်စိစစ်ကြည့်ဖို့လိုတယ်။ ဗြိတိသျှ တွေဟာ စစ်ဆင်ရေး တစ်ရပ်ကို ဆင်နွှဲမယ်ဆိုယင် အင်မတန် စေ့စပ်သေချာတယ်။ ပိုင်မှလုပ်တဲ့ လူစားမျိုး။ ဒီတော့ ဒီကိစ္စပေါ့နေလို့ မဖြစ်ဘူး”

သော်ယက်က သူ၏ ထင်မြင်ချက်ကို အားရပါးရ ပြောပြနေ၏။ ဗရေ့ဗင်က တော့ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေသည်။ ပြီတော့မှ ဗရေ့ဗင်က -

“ကျုပ်တို့ဆီ ရောက်နေတဲ့စပိုင်ဟာ ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဒါမှမဟုတ် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးမှူး လောကက လာတဲ့သူတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး။ တစ်ခြား လုပ်ငန်း တစ်ခုခုကလာတဲ့လူပဲဖြစ်ရမယ်။ ဒီလူဟာ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှာ တည်ဆောက် နေတဲ့ လေယာဉ်ကို ခိုးလေ့လာဖို့လာတဲ့ လူပဲဖြစ်ရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကျုပ် သိထားသလောက်တော့ အမေရိကန်တွေဟာ အာကာသမှာ ကျုပ်တို့ ရုရှားတွေလောက် ဝှံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုမရှိသေးဘူး။ ဆယ်နှစ်လောက်နောက်ကျနေတယ်။ ကျုပ်တို့ဆီက သစ္စာ ဖောက် ပိုလော့စကီး မောင်းပြေးတဲ့ မစ် (၂၅) လေယာဉ်ကို သူတို့ စစ်ဆေးပြီးက တည်းက လေယာဉ်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းမှာ သူတို့ နောက်ကျ ကျန်နေတယ်ဆိုတာ သူတို့ သိကြတယ်”

ဗရေ့ဗင်သည် သော်ယက်နှင့် နှစ်ကိုယ်ကြားမျှ ပြောဆိုနေ၏။ အနားတွင်

မို့နေကြသော ဖိလိပေါ့နှင့် ဟိုလိုကော့တို့နှစ်ယောက်ကို မကြားစေချင်။ သော်ယက်လည် ဗရေ့ဗင် ပြောဆိုချက်ကို သဘောတူသည်။ ထို့ကြောင့် သော်ယက် က -

“ဟုတ်တယ်၊ ရဲဘော်ပြောတာမှန်တယ်”

“ဒါဖြင့်ပင် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကနေ သံရုံးတွေမှတစ်ဆင့် ဝါရှင်တန် သို့မဟုတ် သန်ဒါန်တို့ လျှို့ဝှက်သတင်းပို့တဲ့အခါ ကျုပ်တို့လိုခြုံငုံရေးတပ်ဖွဲ့တွေ အထူးစိစစ်နေ လို့တယ်။ အမေရိကန် ငြိတ်သွားတွေဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းစီမံကိန်းကို အထူး သိချင်မှာပဲ။ ဓာတ်ပုံတွေ၊ ပုံစံပြာတွေ ခိုးပို့မယ်။ ဒါကြောင့် ကြားဖြတ်လမ်းကနေ စော့ ဖမ်းဖို့ လိုတယ်”

“အခုစပိုင်ဟာ ပါရဂူတစ်ယောက်မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

“ဖြစ်နိုင်တာပေါ့”

ဗရေ့ဗင်၏ အသံမှာ တိုးတိုးလေးပင် ပြောလိုက်သည်။ ပြီးနောက် -

“အခုစပိုင်ဟာ လေယာဉ်ပါရဂူတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်တယ်။ လုပ်ငန်းတွေ ကြည့်ရုံနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပြနိုင်တဲ့လူဖြစ်ရမယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ရဲဘော်ပြောတာမှန်တယ်။ လေယာဉ်ပါရဂူတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်တယ်”

သူတို့နှစ်ယောက် အတန်ကြာတိတ်နေကြ၏။ ပြီးတော့ ဗရေ့ဗင်ကပင် ဖိလိပေါ့ကို ကြည့်ပြီး-

“ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကို ရော့ဇ်နေတဲ့စပိုင်ကိုတော့ ဖိလိပေါ့ သိမှာမဟုတ်ဘူး ထင်တယ်”

“သူသိရမှာပေါ့ဗျာ။ ဒီကော့ကို ကျုပ်စစ်ဆေးစရာရှိသေးတယ်”

ဗရေ့ဗင်က ပခုံးတွန့်ပြယ်င်း ပြောလိုက်၏။

“ရဲဘော်သဘောပဲ။ ဒါပေမယ့် ဗဟိုကွန်ပျူတာဌာနချုပ်ကိုတော့ ကျုပ်မေးစရာ ရှိတယ်။ အမေရိကန်နဲ့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံက လေယာဉ်ထုတ်လုပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီတွေအကြောင်း မေးရအံ့မယ်။ အဲဒီက အဖြေမလာခင်တော့ ဖိလိပေါ့ကို စစ်လားဆေးလား မလုပ်ပါနဲ့ဦး”

“အဲဒါဆို အတော်ကြာမှာပေါ့”

“သိပ်မကြာပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ အဲဒီနိုင်ငံတွေမှာ လေယာဉ် ထုတ်လုပ်တဲ့ကုမ္ပဏီသိပ်မရှိပါဘူး။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကို ဘယ်ကုမ္ပဏီက ပါရဂူ လွှတ်လိုက်တယ်ဆိုတာ သိရအောင်”

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

“ကဲ ရဲဘော်သဘောပဲ။ ဖုန်းဆက်ပါ”

ဝဇရာဇင်သည် ဗဟိုကွန်ပျူတာဌာနသို့ ဖုန်းဆက်ရန် ဖုန်းကောက်ကိုင်လိုက်လေ၏။

+ + +

ဆလိုက်မီးက သူ့အပေါ် ထိုးထား၏။ ဆလိုက်မီးအလင်းရောင်ကြောင့် မျက်စိကြိမ်းကာ ကောင်းစွာမမြင်ရပေ။ သို့ရာတွင် သူသည် ရဲဝန်စွာပင် လျှောက်ဝင်သွား၏။ မီးရောင်ထိုးထားသဖြင့် သံသံကွဲကွဲ မမြင်ရဘဲ လျှောက်ဝင်သွားရသည်။ သူ့ခြေလှမ်းများက တုံ့ဆိုင်းတုံ့ဆိုင်းဖြစ်နေ၏။ သူ့ရင်မှာလည်း ခုန်နေ၏။ သို့ရာတွင် သူသည် အားယူကာ လျှောက်ဝင်သွားသည်။ သူ့နဖူးမှ ချွေးများစို့ထွက်နေ၏။ သူ့ကျောပြင်တွင် ချွေးစို့နေလေပြီ။ လက်များလည်း တုန်နေသည်။ သူ့မှာရုတ်တရက် ကြောက်နေမိ၏။ သူ့ခြေလှမ်းများ လေးလံလာသလားလို့ ထင်မိသည်။ ခုတော့ သူ့မှာ လေယာဉ်တွင် ပျံသန်းရသည်ထက်ပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေ၏။

“မိမိကိုယ်ကို စစ်ဆေးပါ”

ရုတ်တရက် အသံတစ်သံကြားလိုက်ရသဖြင့် မစွတာဂျန်မှာ ခြေလှမ်းများပင်ရပ်ဆိုင်းသွားမတတ်ဖြစ်ရမိ၏။ သို့ရာတွင် ဣန္ဒြေမပျက်ရန် သတိထားနေရသည်။ သူသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဂိတ်တံခါးသို့ လျှောက်သွားသည်။ အစောင့်တစ်ယောက်က သူ့ကို သေနတ်ဖြင့် ချိန်ထား၏။

“မိမိကိုယ်ကို စစ်ဆေးပါ”

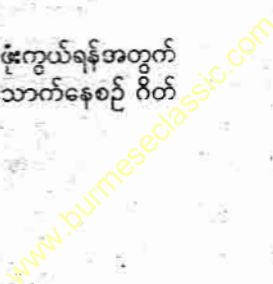
အစောင့်ရဲဘော်က အော်ပြေလိုက်သည်။

“မိမိကိုယ်ကို စစ်ဆေးပါရဲဘော်”

သူသည် ခြောက်သွေ့သော အသံဖြင့် ပြန်အော်လိုက်၏။ သတိထားမိပါက သူ့အသံမှာ တုန်နေလေသည်။

အစောင့်ရဲဘော်သည် သူ့အား အလေးပြု၏။ ဤအချက်သည် သူလိုချင်သော အချက်ပင်။ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိတစ်ယောက်အနေနှင့် သူ့ကို လေးစားရမည်။ ထိုနောက် မစွတာဂျန်သည် အဝါရောင်ကဒ်ပြားတစ်ခု ထုတ်ပေးလိုက်၏။ အစောင့်ရဲဘော်လည်း လှမ်းယူပြီး စစ်ဆေးကြည့်သည်။

ဂျန်မှာ ကြောက်ရွံ့နေ၏။ သို့ရာတွင် ကြောက်ရွံ့နေခြင်းကို ဖုံးကွယ်ရန်အတွက် စီးကရက်တစ်လိပ် ထုတ်သောက်လိုက်သည်။ သူသည် ဆေးလိပ်သောက်နေစဉ် ဂိတ်အနေအထားကိုလည်း လေ့လာအကဲခတ်နေသည်။

ပီထဲ (၆) ခုရှိ၏။ ဝိတ်နေရာတိုင်းတွင် ဆလိုက်မီးမျှော်စင်ရှိပြီး သံဆူးကြိုးဖြင့် ဆွဲထားသည်။ ဆွဲတည့်တည့်၍ ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက်ရှိသည်။ အပေါက်နားတွင် အပေါက်အပေါက်အား ကေ-ဂျီ-ဘီ အရာရှိနှစ်ယောက် ရပ်စောင့်နေသည်ကိုလည်း ဂျွန် ဂျော့သည် သက်နာင်တိုင်အစောင့်ရဲဘော်များလည်း ကင်းတဲထဲတွင် ရှိကြသည်။ သူတို့၏ သမားကများက သူ၏ ခိုနိမ့်ထားသလားဟု ထင်ရ၏။ ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက် အစောင့်ရဲဘော်များလည်း ဝေသာနုဒိယောက် ရပ်စောင့်နေကြ၏။ ကင်းတဲနောက်တွင် လူ (၆) ယောက်ရပ်နေကြသည်။ ဝင်းအထဲမှ လူတစ်ယောက်က ကပ်ပြားကိုစစ်ဆေးနေ၏။ မစ္စတာဂျွန်လည်း ထိုသူများဝတ်ထားသော ယူနီဖောင်းအင်္ကျီ တပ်ထားသောကြယ်သီးတို့ ကို အကဲခတ်စစ်ဆေးကြည့်၏။ အစောင့်ရဲဖော်များမှာ ကေ-ဂျီ-ဘီ တပ်ဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြ သည်။ သူဟန်ဆောင် ပါဝင်ထားသည့်တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ တစ်ဦး တစ်ယောက်မျှမပါ။ ထို့ကြောင့် သူတို့အတွက် ထိုသူများအဖို့ မျက်နှာစိမ်းဖြစ်နေလေ၏။

“ဗိုလ်ကြီး ဘာကြောင့်ဝိတ်ပြင်ဘက် ရောက်နေပါသလဲခင်ဗျား”

မစ္စတာဂျွန်မှာရုတ်တရက်မို့ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိပဲ ခေတ္တကြောင်နေ၏။ ပြီးတော့မှ-

“ရဲဘော်၊ ရဲဘော်ထမ်းဆောင်ရမယ့် တာဝန် ရဲဘော်ရဲ့အထက်လူကြီးများက အမိန့်ပေးထားတယ်။ ကျုပ်လဲကျုပ်ထမ်းဆောင်ရမယ့်တာဝန်ကို အထက်ကကျုပ်ကို အမိန့်ပေးထားတယ်။ အခုအခြေအနေရဲဘော် သိတယ်မဟုတ်လား။ ကျုပ်တို့ဘဲလ် ယာဒ်စခန်းမှာ ရန်သူစပိုင်တစ်ယောက် ရောက်နေတယ်လို့သတင်းရတယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

ဂျွန်သည် ရဲဘော်မျက်နှာကိုကြည့်ကာ ပြုံးနေမိ၏။ ထို့နောက် ရဲဘော်ကိုပြော လိုက်ပြန်သည်။

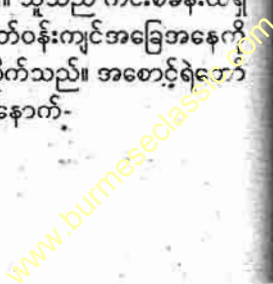
“ဒီအကြောင်းတွေ ရဲဘော်မသိဘူးလား”

အစောင့်ရဲဘော်သည် ခေတ္တတိတ်နေ၏။ ထိုနောက် ဗိုလ်ကြီးဂျွန်အား ကြည့်ပြီး-

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့မှာလဲ တက်လှန့်ထားတယ်”

“ကောင်းပြီ ရဲဘော်ကိုပြောချင်တာက ခွေးတစ်ကောင်ယူထားပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ သစ်ပင်တွေကိုလဲ ဂရုစိုက်ပါ”

မစ္စတာဂျွန်သည် ရဲဘော်ကို အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။ သူသည် ကင်းစခန်းထဲရှိ အစောင့်ရဲဘော်အားလုံးကိုလည်း လေ့လာလိုက်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို လည်း လေ့လာလိုက်၏။ ကင်းစခန်းမှထွက်ခွာရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ အစောင့်ရဲဘော် လည်း သတိအနေအထားနှင့် ဆလံပေးအလေးပြုလိုက်ပြီးနောက်-

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျား၊ ဗိုလ်ကြီးအကြံပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဂျန်လည်း ပြန်လည်ဆလံပေးပြီး ပြုံးလျက်လှည့်ထွက်လာ၏။ ထိုနောက်ကင်း တဲထဲမှ ရဲဘော်တစ်ယောက်ဆင်းလာပြီး ဂိတ်တံခါးမကြီးဆီသို့လျှောက်သွား၏။ အရာ ရှိတစ်ယောက် အထဲဝင်ရန် ခွင့်ပြုကြောင်း အကြောင်းကြားရန်အတွက် ဖြစ်သည်။ ဂျန်လည်းရင်ထဲတုန်လှုပ်စွာဖြင့် ဂိတ်စခန်းမှ တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းထွက်လာသည်။

ဂျန်သည်ဂိတ်တံခါးသို့ရောက်လာ၏။ တံခါးမှာပိတ်ထားလျက်ပင်။ ဂိတ်အနား တွင် သေနတ်ကိုင်ပြီး ရပ်နေသောရဲဘော်က သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေ၏။ ဂိတ်တံခါးနောက် တွင် ကင်းတဲတစ်ခုရှိ၏။ ကင်းတဲမှ တပ်ကြပ်တစ်ယောက်က အချက်ပြလိုက်သဖြင့် ရပ်နေသောရဲဘော်သည် ဂိတ်တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ဂျန်သည် တံခါးပွင့်လာသည့် နှင့် အထဲဝင်သွားပြီး သူ့ပတ်စ်ပို့ကိုပြလိုက်သည်။ ထိုနောက် သောက်လက်စဆေးလိပ်တို ကို ပစ်ချကာ မီးသေသွားရန်ဖိနပ်ဖြင့် နင်းလိုက်လေ၏။

သူသည် ဘာမှမပြောဘဲ ရပ်စောင့်နေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း လေ့လာ အကဲခတ်နေ၏။ သူ့ပတ်စ်ပို့ကို စစ်ဆေးနေသူမှာ သူ့ကဲ့သို့ အရာရှိတစ်ယောက်ဖြစ် ကြောင်း ဂျန် သတိပြုမိသည်။

စစ်ဆေးပြီးစီးသွား၏။ ဂိတ်တံခါးပွင့်သွားသည်။ တံခါးမှာ သိပ်မကြီးပါ။

နှစ်ထပ်ဂိတ်ဖြစ်၏။ လူတစ်ယောက်ထွက်ရုံလောက်သာ အပေါက်ကျယ်သည်။ ဂျန်သည် ခေါင်းတည့်တည့်နှင့် လက်နောက်ပစ်ကာအပေါက်မှ ထွက်သွားလေ၏။ သူထွက်သွား သည်နှင့် ဂိတ်တံခါးပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ သူသည် ဂိတ်ကိုပြန်လှည့်မကြည့် ဝရမစိုက် သည့်အနေနှင့် ထွက်သွား၏။ သူသည်လေယာဉ်ရုံတည်ရှိရာ လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွား လေ၏။ ခုတော့ ဂိတ်မှအစောင့်ရဲဘော်များလည်း သူ့ကိုသတိရကြတော့မည့် မဟုတ်ပေ။ သူသည်လမ်းလျှောက်သွားလမ်းဧရိယာဆတ်ဆောင်ရွက်ရမည့် အချက်အလက်တို့ကို စဉ်းစား လျက်ရှိ၏။ ကျောပြင်မှချွေးများထွက်လာသဖြင့် ရှုပ်အင်္ကျီတစ်ထည်လုံးချွေးစိုကာ ကြပ်တည်းနေ၏။ သူ နားသည် သူ၏နှလုံးခုန်သံကို ကြားနေရသည်။

သူသည် လမ်းကြားကိုဖြတ်ပြီး လမ်းမဘက်သို့ ချိုးဝင်သွား၏။ လမ်းကိုမျှော် ကြည့်မိသည်။ ရှေ့တွင်ရှိသော အဆောက်အအုံကိုလည်း ငေးကြည့်မိ၏။ ခြေလှမ်းခပ် လေးလေး ရင်တစ်ထိတ်ထိတ်နှင့် လျှောက်သွားလေသည်။

ရုတ်တရက် အမိန့်ပေးအော်သံတစ်ခု ကြားလိုက်ရ၏။ ဂျန်သည် ရပ်ပြီးအမိန့်ပေးသံလာရာသို့ကြည့်ယင်း ဆောင်းထားသောဦးထုပ်ကို လက်ဖြင့်စမ်းသပ် ကိုင်ထား၏။ သူ ဆီသို့ လူတစ်ယောက်လျှောက်လာနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုသူ ရောက်လာသောအခါ ဂျန်ကပတ်စ်ပို့ ကဒ်ပြားကို လှမ်းပေးလိုက်ပြီးအခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။ ထိုသူလည်း ပတ်စ်ပို့ကဒ်ပြားကို မြင်ရသောအခါ ဂျန်ကိုမစစ်ဆေး

တော့။ သွားနိုင်ပြီဟူသော အကြည့်မျိုးဖြင့်ကြည့်ရာ ဂျန်လည်း ဆက်လက်လျှောက်သွားသည်။

ကိုက်တစ်ရာလောက်လျှောက်သွားမိသောအခါ လေယာဉ်ရုံဝင်းအဝတွင်ရှိသော ဂိတ်ကိုတွေ့ရသည်။ လေယာဉ်ရုံထဲတွင် ခပ်မိုန်မိုန် မီးရောင်ကိုလည်း လှမ်းမြင်ရသည်။ အလုပ်လုပ်နေကြသော အသံဗလံများကိုလည်း ကြားရသည်။ လေယာဉ်ရုံဝင်ပေါက် ဖွင့်နေ၏။ ဂျန်သည်လျှောက်လာရသော်လည်း စိတ်ထဲတုန်လှုပ်ချောက်ချားလျက်ပင်။ သူ ခြေလှမ်းများကပ်ဆိုင်းဆိုင်း။

သို့ရာတွင် သူသည် လေယာဉ်ကိုမောင်းပြေးရမည့် တာဝန်ကိုတော့မမေ့။ ယခုကဲ့သို့လေယာဉ်ရုံထဲရှိ အသံဗလံကြားရပြီး မီးရောင်များကိုတွေ့ရသောအခါ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်ကိုသတိရလာ၏။ ဖိုင်းယားဖော့စ်၏နှာခေါင်းသည် ခပ်ပြေပြေမော့တက်နေပြီး သူ့ကိုပင်ပြေးတိုက်တော့မလို့လိုဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရလေသည်။ လေယာဉ်ကိုပွတ်တိုက်နေသူ တစ်ဦးကိုလည်း ဂျန် တွေ့ရ၏။ လောင်စာဆီတိုင်းကိမှာ ငွေရောင်လွှမ်းကာ ဖွေးလက်နေသည်။ အပေါက်ကြီးနှစ်ပေါက်ကလည်း အိုးမည်းသုတ်ထားလေသလား ဟု ထင်ရလောက်အောင် မည်းနက်နေ၏။ လေဝင်ပေါက်လည်းရှိ၏။

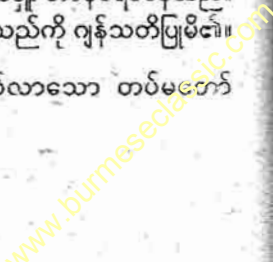
ထိုနောက်မစွတာဂျန်သည် တစ်ဘက်သို့လှည့်ပြီး ထွက်သွား၏။ လေယာဉ်ရုံတွင် စခန်းချထားသော လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့၏ရုံးအဆောက်အဦး၌ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ သူသည် အဆောက်အအုံဘက်သို့လျှောက်သွား၏။ တံခါးတွင် စောင့်နေသော ရဲဘော်က ကတိအနေအထားနှင့် ရပ်နေပြီး အရာရှိတစ်ယောက်ကို လေးစာသည့်သဏ္ဍန်ဖြင့် မတ်မတ်ရပ်နေသည်။ မည်သည့်အစောင့်ရဲဘော်ကို ဂရုမစိုက် သူညီဟန်ဖြင့် ခြေလှမ်းမှန်မှန်လျှောက်ဝင်သွားသည်။ ရဲဘော်တစ်ယောက်က တံခါးဖွင့်ပေး၏။ ဂျန်သည် ဘလံယာဉ်စခန်းလုံးခြုံရေးတာဝန်ခံ ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးနှင့်တည့်တည့်ပင်တိုးနေတော့သည်။ သူသည် သတိအနေအထားဖြင့် ဆလံပေးအလေးပြုလိုက်၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးမှာ အရပ်ပုပုပြတ်ပြတ်ကြန့်ခိုင်သော ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း သူ မျက်နှာနှင့် မျက်လုံးတို့မှာ စိုးရိမ်သောကဗျာပါဒများ ဖုံးလွှမ်းထားသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးက ဂျန်ကိုကြည့်ယင်း-

“ဘယ့်နဲ့လဲ ဗိုလ်ကြီး”

ဂျန်က ဗိုလ်မှူးကြီး၏မားကွက်ကို သိလိုက်လေ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးကိုသတင်းပို့နေဟန်ပြင်ရပ်နေလိုက်၏။ ဗိုလ်မှူးကွန်တာစကီး၏ နောက်တွင်ဗိုလ်မှူး တာနစ်ရပ်နေသည်။ ဗိုလ်မှူး တာနစ်သည် သံသယမျက်လုံးဖြင့် သူ့ အားကြည့်နေသည်ကို ဂျန်သတိပြုမိ၏။

သူသည်လူသစ်ဖြစ်၏။ မနေ့ကမှစခန်းသို့ရောက်လာသော တပ်မဟော်

လည်းတပ်အဖွဲ့မှ အရာရှိဖြစ်သည်။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့သူ့ရောက်လာကြောင်း
ဆင်စားစာရွက်စာတမ်းနှင့် သူ့ ဓာတ်ပုံတို့ကို ဗိုလ်မှူးတာနစ်တွေ့ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ဂျန်သည်
ဦးကြီးတို့ရပ်နေသော နေရာသို့လျှောက်သွားပြီး-

“ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဗျား၊ ဗိုလ်မှူးကြီးအမိန့်မပါဘဲ ဂိတ်အဝင်ဝမှာခွေးတွေချထားဖို့
အော်တော်တွေကို ကျွန်တော်အမိန့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါမှလည်း သူစိမ်းတွေကိုစိုစမ်းဖို့
မဟုတ်ပါဘူး”

ဂျန်သည် အသံကိုသတိထားပြီး ဗိုလ်မှူးကြီးအားပြောပြ၏။ သူ့ ရင်မှာတော့
လှုပ်လျက်။ ဗိုလ်မှူးကြီးသည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်ကြည့်ယင်း-

“ဗိုလ်ကြီး အကြံမဆိုးဘူး၊ ကောင်းတယ်”

ဗိုလ်မှူးကြီးသည် ပြန်လည်ဆလံပေး၏။ သူ့ လက်မှာ လက်အိတ်စွပ်ထား
ဂျန်သည် ဗိုလ်မှူးတာနစ်ကိုဆလံပေးလိုက်ပြန်၏။ ဗိုလ်မှူးတာနစ်လည်းပြန်လည်
ပေး၏။ ဗိုလ်မှူးတာနစ်ကတော့ဘာမှမပြော။ ပြုံးရုံသာပြုံးနေသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးထံ
သောအကြံဉာဏ်သည် ဗိုလ်မှူးကြီးသဘောကျကြောင်း ဂျန်သတိပြုမိ၏။ သူတို့
ဘက် ဂျန်ကို ကျော်ဖြတ်သွားသည်။ နှစ်ယောက်သား လျှောက်သွားစဉ် ဗိုလ်မှူးကြီး
ဘက်က ပြောဆို သွားသည့်စကား ဂျန်ကြားလိုက်ရ၏။

“ဗိုလ်မှူးရေ ကုန်စုံဆိုင်ရောင်းတဲ့ဒါကော့ကိုဖမ်းထိန်းထားယင်းကောင်းမယ်
တယ်။ ကျန်တဲ့အကောင်တွေက စခန်းအတွင်းမှာပဲရှိတော့ လုံခြုံရေးအတွက် စိတ်ချ
အားတည် ဘယ်နဲ့လဲ”

ဂျန်သည် အမှတ်မထင် ကြားလိုက်ရသော စကားကြောင့် စိတ်ထဲချောက်ချား
၏။ သူသည် ဂိတ်တံခါး ထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ အစောင့်ရဲဘော်မှာ သတိအနေ
အပြင့် ရပ်လျက်ရှိ၏။ ခုတော့ သူသည် ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်နှင့် ကိုက် (၁၀၀)
ဝေးတော့သည်။ သူ့မှာ ကြောက်လန့်နေသဖြင့် မျက်နှာပင် ရှုံ့တွန့်နေ၏။
သော်လည်း ဟန်မပျက် လျှောက်ဝင်သွားသည်။ ဂိတ်တွင်ရှိနေကြသော ရဲဘော်များ
သူတို့ ကြည့်ကာ-

“ဗိုလ်ကြီး နေမကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းပါတယ်”

“ဗိုလ်ကြီးကို ကြည့်ရတာ တစ်မျိုးပဲ။ အရက်ရှိတယ် သောက်မလား”

“နေပါစေကွာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဂျန်သည် ဂိတ်မှ အမြန်ဆုံးထွက်လာရန် လိုအပ်၏။ သူ့ကို မေးသော
အား ကျေးဇူးတင်သည့်အနေဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ဂျန်သည်

ကော်ရက်တာဘက်လျှောက်သွားသည်။ သူ့ခြေခံက ခပ်ပြင်းပြင်း။ ဘောက် ဘောက်နှင့် မြည်ဟိန်းနေ၏။ သူသည် အရာရှိ စားသောက်ခန်းဘက်သို့ သွားလှေခါးတစ်ခုတွေ့ရသည်။ အရာရှိစားသောက်ခန်းမမှ တဆင့် ပိုင်းလော့များ အသော ခန်းမသို့ သွားရသည်။

လှေခါးမှ တက်သွားစဉ် ကုန်စုံဆိုင်ရောင်းသူ ဒါကော့၏ ကံကြမ္မာသတိရမိသည်။ ဘုရားသခင် ကယ်မနိုင်ပါစေဟုလည်း ဂျန်တစ်ယောက် ဆူတော့မိသည်။ လက်တွင်ပတ်ထားသော နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ (၃) နာရီ မထိုးသေး။ သူ့ပိုင်းလော့များ အနားယူသော ခန်းမဘက်သို့ လျှောက်သွားလေသည်။

အော်ဗရေး၏ ခန်းမတွင် လူ (၅) ယောက် ရှိနေသည်။ နှစ်ယောက်-အိုင်-အေ အဖွဲ့မှဖြစ်ပြီး ကျန်နှစ်ယောက်မှာ အက်စ်-အိုင်-အက်စ် အဖွဲ့မှ ဖြစ်နေကာ တစ်ယောက်မှာ အမေရိကန် ရေတပ်မတော် စစ်ဆင်ရေးဌာနစိတ်မှ ဗိုလ်ကောတင်ဖြစ်၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကောတင်သည် ဖိုင်းယားဖော့စ် လောင်စာဆီဖြည့်ဆည်းအတွက် လိုအပ်သော အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်နေသူဖြစ်သည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်ကို မပြေးလာသော ဂျန်ကို ကူညီရန်အတွက် ဗိုလ်ချုပ်ကောတင်သည် ဘာရန်ပင်လယ်တပ်စခန်းချထားသော ရေတပ်အုပ်စုသို့ ရောက်ရှိနေ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကောတင်သည် အသက် (၄၀) ပတ်ဝန်းကျင်မျှရှိ၏။ ကြန့်နိုင်ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် စစ်သားပီသသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ လေးထောင့်မျက်နှာထားရှိပြီး မှာမှာ ပြာလဲ့လဲ့နှင့် ဆံတိုညှပ်ထားသောကြောင့် ကတုံးဆံတောက်ဖြစ်နေသည်။ ဗိုလ်ကောတင်သည် လျှင်မြန်ဖြတ်လတ်ပြီး တက်ကြွနေသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

သူသည် ဘာရန်ပင်လယ်ပြင်တစ်လျှောက် တည်ရှိနေသော ကျွန်းများအထား၊ လျှောကျလာသော ရေခဲတုံးကြီးများ၏ ရေစီးကြောင်းအနေအထားနှင့် အမေရိကန် ရေတပ်မတော် သွားလာလှုပ်ရှားသည့် နေရာများ၊ ဆိုဗီယက် ရေတော် သွားလာလှုပ်ရှားသည့် နေရာများတို့ကို စိစစ်ခဲ့၏။ ယခုအခါ သူ့လှေလှော် ရှိချက်များကို အစီရင်ခံရန် ရောက်ရှိလာခြင်းပင်။ ဗိုလ်ချုပ်ကောတင်သည် ဂြိုဟ်ရိုက်ယူထားသော ရာသီဥတုပြု ဂရပ်ချ်မြေပုံပြာ တစ်စုံလည်း ယူလာသည်။ ထို့အပြင် ဆိုဗီယက်ရေပြင်ပေါ်တွင် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော ရာသီဥတုအခြေအနေကို လေ့လာထွာထားသည့် ပုံစံပြာတစ်စုံလည်းပါသည်။ ၎င်းနောက် လေယာဉ်ဖြင့် ရိုက်ကူးထားသော ဒေသဆိုင်ရာ ရာသီဥတုအခြေအနေပြ ပုံစံပြာလည်း ယူလာသည်။ ရာသီဥတုတိုက်သော ဂြိုဟ်တုမှ ရရှိထားသည့် ရလဒ်များနှင့်တကွ ဒေသန္တရဆိုင်ရာ ရိုက်ကူးထားသော ဓာတ်ပုံများပါ ယူလာလေသည်။

အော်ဗရေးက ဗိုလ်ချုပ်ကာတင် ယူလာသော ဓာတ်ပုံများ၊ ပုံစံပြာများကို ကြည့်ရှုနေ၏။ ၎င်းနောက် နံရံတွင် ကပ်ထားသော မြေပုံကိုလည်း ကြည့်နေပြန်

“ဘယ့်နဲ့လဲ မစ္စတာအော်ဗရေး၊ ပြည့်စုံရဲ့လား”

ဗိုလ်ချုပ်ကာတင် မေးမြန်းသော်လည်း အော်ဗရေးက ဘာမှပြန်မပြော။ စားစားဖြင့် ဂရပ်ချ်ပုံများကို ကြည့်နေ၏။ အမှန်စင်စစ် ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်သည် ဘတ်ဟိုလ်နှင့် တိုင်ပင်နှိုးနှောပြီးမှ သူ့လေ့လာတွေ့ရှိချက်ကို တင်ပြ၏။ ဤသည်ကိုပင် အော်ဗရေးက ဘဝင်မကျ။ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတွင်ဖြစ်စေ၊ ထောက်လှမ်းရေးဥက္ကဋ္ဌ စစ်ဆင်ရေးလုပ်ငန်းတွင်ဖြစ်စေ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးမှူးများသည် ဗိုလ်ချုပ်ကို ပီရီသေသပ်မှု မရှိဟု အော်ဗရေးယူဆသည်။ လေးနက်စွာ ထောင့်ပေါင်းစုံကို စစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ ပြုလုပ်တတ်သည်ဟု အော်ဗရေး ယုံကြည်လေ၏။

အော်ဗရေးသည် စားပွဲပေါ်တင်ထားသော လက်ဖက်ရည်ကို ယူသောက်၏။ အော်ဗရေးသည် တစ်ခွန်းမျှမပြော။ ရှယ်လီက လက်ဖက်ရည်ငဲ့ထည့်ပြန်၏။ အော်ဗရေးသည် ဗိုလ်ချုပ်ကိုသာ လေ့လာကြည့်ရှုနေ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်မှာတော့ ဘတ်ဟိုလ်နှင့်လက်ထောက် ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပီလီဆန် ဖုန်းဖြင့်ပေးပို့ခဲ့သည့် ရာသီဥတု အခြေအနေကို လေ့လာကြည့်ရှုနေကြ၏။ အမေရိကန် မြောက်ဘက်ကမ်းရိုးတန်းတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ရာသီဥတုအခြေအနေကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပီလီဆန်က အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်သည် အော်ဗရေးကို ကြည့်ယင်း-

“ဘယ့်နဲ့လဲ”

မေးလိုက်၏။ ဘတ်ဟိုလ်က ဗိုလ်ချုပ်ကို ကြည့်နေမိသည်။ ဘတ်ဟိုလ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ ကော်ဖီကို မော့သောက်ပြီး ကော်ဖီထပ်ဖြည့်ရန် အင်ဒါအား ကော်ဖီပန်းကန် ပေးပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ ‘ဒီစာအရတော့ မဆိုးဘူး’ ဟု ဘတ်ဟိုလ်က ပြောလိုက်၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်သည် လက်ညှိုးဖြင့် မြေပုံကို ထောက်ပြယင်း-

“ရာသီဥတုဟာ ဒီလိုပြောင်းလဲနိုင်တယ်”

“လွန်ခဲ့တဲ့ (၄) ရက်လောက်ကတော့ သာယာတယ် မဟုတ်လား”

“မသာယာဘူး။ ရာသီဥတုဆိုးလာဖွယ်ရှိတယ်”

“ဘယ်လောက်များ ဆိုးလာဖွယ်ရှိသလဲ”

“အခုဆို မြောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ရေခဲတုံးတွေဟာ အတောမသတ် စီးဆင်း တော့မှာ၊ မြောက်ပိုင်းက မျောလာတဲ့ ရေခဲတုံးတွေကြောင့် သင်္ဘောတွေလည်း ပင် ပြင်ဘက်ကို သိပ်မသွားကြဘူး။ ရေခဲတုံးခွဲတဲ့ ညူကလီးယား သင်္ဘောလောက် လှည့်လည်ခတ်မောင်းကြတယ်။ ဒီရာသီမှာ ဘာဖြစ်လို့ အမ်အိုင်ဂျီ (၃၁) လေယာ ခိုးဖို့စဉ်သလဲ”

“ဒါက ကျုပ်လည်းမပြောတတ်ဘူး။ အော်ဗရေးလုပ်တဲ့အလုပ်ပဲ”

မစ္စတာအော်ဗရေးသည် ဘာမှဝင်မပြော။ ငြိမ်ပြီးနားထောင်နေ၏။

“ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ လေယာဉ်ကို ခိုးဖို့ဆိုတာ ဖြစ်ပါ့မလဲ ကျုပ်သိသလောက်တော့ ကေ-ဂျီ-ဘီ တွေလည်း ညံ့တဲ့လူတွေမှ မဟုတ်ဘဲ”

“အဲဒါတော့ ကျုပ်လည်းမပြောတတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ စီ-အိုင်-အေ အေ ဒီကိစ္စမှာ ပံ့ပိုးကူညီတဲ့အဆင့်လောက်ပဲရှိတယ်။ ဒီကိစ္စမှာ အော်ဗရေးက စီစဉ်တာ”

လေယာဉ်ခိုးထုတ်ရေး စီမံကိန်းကို ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်အနေနဲ့ အယုံအကြည် သိပ်မရှိလှ။ ဤမျှခက်ခဲပြီး လက်တွေ့တွင် အကောင်အထည်ဖော်၍ မရနိုင် သယံကြည်နေ၏။ ရုရှားကမ်းရိုးတန်း၊ ဘာရိန်ပင်လယ်ပြင်နှင့် အာတိတ်သမုဒ္ဒရာအထဲ သို့ ဆိုဗီယက်တို့၏ ရေတပ်လှုပ်ရှားနေကြသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကာတင် ကောင်းစွာ သိ ထို့အပြင် ကင်းထောက်သင်္ဘောလည်း အခါမလပ် လှည့်လည်သွားလာနေကြသည်

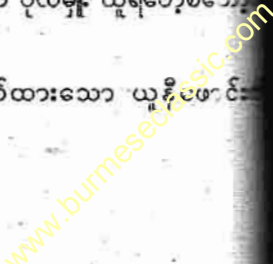
ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်သည် ဗန်းတွင်ရှိသော ကော်ဖီပန်းကန်ကို လှမ်းယူဆင်

“ဒီစီမံကိန်းဟာ အောင်မြင်ပါ့မလား။ မော်စကိုကို သွားတဲ့နေ့ သေတွင်းထဲ ခုန်ဆင်းတာနဲ့ မတူဘူးလား”

ဘဲလ်ယာန်ခရီးရှိ လေယာဉ်ရုံနှင့် တွဲထားသော လုံခြုံရေးခန်းသို့ ဗိုလ် ယူရီဗော့စတော့ ရောက်လာသည့်အချိန်မှာ နံနက် (၃) နာရီခွဲပြီဖြစ်၏။ ဗိုလ်မှူး ဗော့စတော့သည် ပိုင်းလော့များ အနားယူသည့်အခန်းသို့ တန်းသွားလေသည်။ သူ့အ အခန်းထဲဝင်မိသည်နှင့် မီးခလုတ်ဖွင့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့လက်သည် မီးခလုတ် ဆီသို့မရောက်မီ အလွန်ပြင်းသည့် အဆိပ်နံ့ကဲ့သို့ ဗိုလ်မှူးက ရှုမိသဖြင့် သုံး ထကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျသွားသည်။ ဗိုလ်မှူးသည် သူ့ကို လုပ်ကြံသူ၏ မျက်နှာကိုပင် သူ့ လိုက်မိ။ မစ္စတာဂျန်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျနေသော ဗိုလ်မှူး ယူရီဗော့စတော့ ထောင့်တစ်ထောင့်သို့ ဆွဲသွားလေ၏။

ဂျန်သည် ဗိုလ်မှူး ယူရီဗော့စတော့ ဝတ်ထားသော ယူနီဖောင်း

ကတန်းချွတ်ပြီး ဗိုလ်မှူး ယူရီဗော့စတော့၏ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း ထပ်ခါတလဲလဲ နေမိသည်။ သူသည် သွေးအေးအေးဖြင့် ဗိုလ်မှူး ယူရီဗော့စတော့ကို ကြုံခဲ့လေပြီ။ ဂျန်သည် သေနေသော ဗိုလ်မှူး ယူရီဗော့စတော့၏ မျက်နှာကို ငုံ့ကြည့် ကြသည်။ အလောင်းကို မည်ကဲ့သို့ဝှက်ထားရပါမည်နည်း။

သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ကို စမ်းလိုက်၏။ ဗရန်နိုဗစ်ချ် ပေးထားခဲ့သော သော့ကို ဖော်ထုတ်သည်။ သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ သော့ထုတ်ပြီး သံဘီဒိုကို လိုက်လံဖွင့်ကြည့်သည်။ သံဘီဒိုထဲမှ ပိုင်းလော့ယူနီဖောင်းတစ်စုံ ထုတ်လာပြီး သေနေသော ဗိုလ်မှူး ယူရီဗော့ စတော့အား ဝတ်ပေးလိုက်၏။ ဂျန်သည် သံဘီဒိုကြီးတစ်လုံးကို ဖွင့်လိုက်ပြန်၏။ ဘီဒို ထဲတွင်ရှိသော ပစ္စည်းများထုတ်လိုက်ပြီး သေနေသော ဗိုလ်မှူးယူရီဗော့စတော့၏ ခန္ဓာ ကိုဆွဲကာ ဘီဒိုထဲ ထည့်လိုက်သည်။ ဘီဒိုမှာ အတော်လေးကြီးသဖြင့် လူသေ အလောင်းတစ်ကိုယ်လုံးဝင်ဆန့်၏။ ဂျန်သည် ဘီဒိုသော့ ခတ်လိုက်လေသည်။

ထိုနောက် ဂျန်သည် ဘီဒိုတစ်လုံးထပ်ဖွင့်ပြန်၏။ ၎င်းအထဲမှ ပိုင်းလော့အင်္ကျီ တစ်စုံထုတ်ယူလာပြီး အင်္ကျီကို အသေအချာ စစ်ဆေးကာ ဝတ်လိုက်၏။ ကံအားလျော် ဖြစ်၍ အင်္ကျီမှာ သူ့ကိုယ်နှင့်အတော်ဖြစ်သည်။ ခုတော့ ဂျန်မှာ ပိုင်းလော့တစ်ယောက် ဖြစ်နေလေပြီ။ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးမှ ဗိုလ်ကြီးတစ်ယောက်မဟုတ်တော့။ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေး ယူနီဖောင်းကို ဘီဒိုထဲ ထည့်လိုက်၏။ အချိန်မှာ နံနက် ၈ နာရီ (၄၆) မိနစ် ရှိပြီးဖြစ်သည်။ ဂျန်မှာ ဂဏာမငြိမ်။ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေ၏။ သူသည် ဝတ်ထားသော ပိုင်းလော့အင်္ကျီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။ တောက်ပြောင်နေသော ခြေသီးများသည် သူ့ကို လေယာဉ်ပေါ်သို့တက်ရန် ဖိတ်ခေါ်နေသလိုပင်။

အခန်း (၁၇၂)

ခေတ်သစ် တက်ပြား

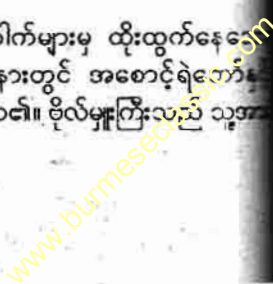
ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးသည် လက်တွင် ပတ်ထားသော ရွှေရောင်လက်ဖက်
နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ (၄) နာရီ ထိုးပြီ။ သူသည် လေယာဉ်ရုံဂိတ်မကြီးတစ်
ရပ်နေသဖြင့် လေယာဉ်ရုံထဲ၌ သွားလာလှုပ်ရှားနေသမျှ လူအားလုံးကို ကောင်းစွာ
ရလေသည်။ ဂိတ်တွင်စောင့်နေကြသော ရဲဘော်များက သူ့ကို မြင်သည်နှင့် ကြောက်
ကာ သတိအနေအထားနှင့် အဆင်သင့် ရပ်နေကြသည်။ ထို့အပြင် လေယာဉ်
အစောင့် ရဲဘော်များလည်း သတိအနေအထားဖြင့် ရပ်နေကြသည်။ ရဲဘော်များသည်
သူတို့၏ တာဝန်ကို ပိုမိုတိကျစွာ ဆောင်ရွက်ကြသည်။

သို့ရာတွင် သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် စက်မှုပညာရှင်များမှာ သူ့ကို ဂရုမစိုက်ကြ
သူရှိနေမှန်းပင် ထိုသူများက သတိမထားမိကြ။ သူတို့ သွားနေကျ၊ လာနေ
အနေအထားအတိုင်း သွားလာလှုပ်ရှားနေကြ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည်
ကရှက်ရှင်နေ့ကို ကြည့်နေသည်။ ကရှက်ရှင်နေ့သည် ဂရုမစိုက်သည့်အနေ
သူ့အနားတွင် ရှိနေသူ မမဲလ်လော့စကီးအား စကားလှမ်းပြောလိုက်သေးသည့်
လေယာဉ် အမြီးပိုင်းတွင် ခုံးလက်နက်ကို တပ်ဆင်ရန် စက်မှုပညာသည်များအ
ညွှန်ကြားနေသော ဗရန်နိုဗစ်ချ်ကို ဂျန်တွေ့ရသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးသည် လေယာဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့် ဗဟုသု
မျှမရှိ။ လေယာဉ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ကွန်ပျူတာများအစွမ်းထက်မြက်ပုံ၊ ခုံးပုံ
၏ စွမ်းရည်။ ရေဒါများ၏ စွမ်းရည်တို့နှင့်တကွ လေယာဉ်အစိတ်အပိုင်းများ အကြောင်း
တို့ကို သူလုံးဝမသိပေ။ ထောက်လှမ်းရေးပညာရပ်သာ ဗိုလ်မှူးကြီး သိ၏။ ထို့ကြောင့်
ဗိုလ်မှူးကြီးသည် လုံခြုံရေးအတွက် အစစအရာရာ သတိဝီရိယကြီးစွာဖြင့် စီစဉ်ထု
လေသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် လုံခြုံရေးကင်းစခန်းသို့ မကြာခဏ လှည့်လည်
စစ်ဆေးတတ်၏။ ယင်းသို့စစ်ဆေးရာတွင် အစောင့်ရဲဘော်များနှင့် စကားပြောဆို ခဲ့
သည်။ အစောင့်များမှာ လက်ရွေးစင် ရဲဘော်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကင်းစခန်း
မရောက်မီကပင် သူတို့အား စနစ်တကျ သင်ကြားပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ တကယ်ဝင်
သူတို့ကို စစ်ဆေးစရာပင်မလိုတော့။ ယခုကဲ့သို့ စစ်ဆေးခြင်းသည် အစောင့်ရဲဘော်
အပေါ် မယုံကြည်သလိုဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးသည် အဆောက်အအုံပြုတင်းပေါက်များမှ ထိုးထွက်နေသော
အလင်းရောင်ကွက်ကြားတို့ကို ကျော်စုံဖြတ်ကာ တံခါးနားတွင် အစောင့်ရဲဘော်
စကားပြောနေသော သူ့အပါးတော်မြတ် လျှောက်သွားလေ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးသည် သူ့အား

ဆယ်ပေး အလေးပြုကြသော စဲဘော်များကို ဘာတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ ခေါင်းတညိတ်
ညိတ် နှင့် အမ်အိုင်ဂျီ (၃၁) လေယာဉ်ရှိသည့် ရုံဘက်သို့ ဆက်လျှောက်သွား၏။
ဆယဉ်ရုံတွင် မီးမရှိ။ မှောင်မိုက်နေပြီး ရုံးတံခါးလည်း သော့ခတ်ထားသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးသည် အလင်းရောင်ထိုးထွက်နေသော ကွက်လပ်ဘက်သို့
ဆက်လျှောက်လာ၏။ သူသည် အခြား ရုံးတစ်ရုံးသို့ ကူးလာသည်။ ထိုနေရာမှာ အတား
အဆီးမရှိသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ကောင်းစွာမြင်ရလေသည်။ သူသည်
အတွင်းဘက်ရှိ အဆောက်အအုံများကို စစ်ဆေးပြီးသောအခါ ဝင်းအတွင်းဘက်၌
အောက်လူများ ချထားရန် သူသတိရလာ၏။

ပရန်နိုဗစ်ချ် သည် ညဉ့်မှောင်မှောင်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးလှည့်
သည်စစ်ဆေးတတ်ကြောင်း ကြိုသိထား၏။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီးအလာကို သတိထား
ဆောင်နေလေသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးသည် လေယာဉ်တစ်ရုံပြီးတစ်ရုံ ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီး
ဆယဉ်ရုံအစိတ်အပိုင်းများ ထုတ်လုပ်သော စက်ရုံဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားမည်
ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပရန်နိုဗစ်ချ် သိထားခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး၏
သွားလာလှုပ်ရှားပုံ၊ မည်သည့်အပေါက်မှဝင်ပြီး မည်သည့်အပေါက်ဘက်သို့ ထွက်ခွာ
သွားတတ်ကြောင်းလည်းပရန်နိုဗစ်ချ် မှတ်သားထားခဲ့သည်။

ပရန်နိုဗစ်ချ်သည်ဖိုင်းယားဖော့စ်လောင်စာဆီတိုင်ကီကိုမှီယင်း လှမ်းကြည့်
လိုက်ရာပိုင်းလော့ထိုင်ခုံ၌ အလုပ်လုပ်နေသော စက်ဆရာကိုတွေ့ရသည်။ စက်ဆရာ
သည်ပရန်နိုဗစ်ချ် ကိုကြည့် နေမိ၏။ စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့်ကျနေသောပရန်နိုဗစ်ချ်၏မျက်
မှောက်မှာစက်ဆရာတွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင်စက်ဆရာသည် ပြုံးပြီး သူ့အလုပ်ကို
လုပ်နေပြန်၏။ စက်ဆရာသည် ခုံးပုံခလုတ်နှင့်ဆက်သွယ်ထားသော ပိုင်ယာကြိုးကို
စစ်ဆေးနေ၏။ သူသည် လက်ဝဲဘက်တွင်ရှိသော ခလုတ်ကို တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ဆွဲနေသည်။ ပိုင်ယာကြိုးကိုလည်း တခုနှင့်တခုဆက်မိရန် လိုက်လံ၍ စစ်ဆေးနေသည်။
ပရန်နိုဗစ်ချ်၏ညွှန်ကြားချက်အရ နောက်ဆုံးစစ်ဆေးသည့်အနေနှင့် တစပြိုးတစ
ပြန်လည် စစ်ဆေးနေ၏။

စက်ဆရာသည် ထောက်လှမ်းရေးသမား တဦးဖြစ်ကြောင်း ပရန်နိုဗစ်ချ်
သိသည်။ စက်ဆရာသည် သူနှင့်အတူ လပေါင်းများစွာအလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းအပြင်
ဂရောင်း အမည်ရှိ အီလက်ထရွန်နစ်ပညာရှင်တဦးနှင့်လည်း စက်ဆရာတွဲလုပ်
သည်။ ဂရောင်းသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် တပ်နီတော်ကဖမ်းမိခဲ့သော ဂျာမန်သိပ္ပံ
ပညာရှင်တဦး၏ သားဖြစ်သည်။ ခုတော့ဂရောင်းသည် လျှို့ဝှက်ပုလိပ်တဦးဖြစ်နေ
ကြောင်း ပရန်နိုဗစ်ချ်သိသည်။ သူတို့သည် တညလုံး အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြရသည်။

ပရန်နိုဗစ်ချ်သည် လက်တွင်ပတ်ထားသော နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ ၄-နာရီ
၄-မိနစ်ပင်ရှိပြီ။ သူပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူများကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဂရောင်းတယောက်သာ
ကွန်ပျူတာနှင့်ဆက်သွယ်ထားသော ဝါယာကြိုးများကို စစ်ဆေးလုပ်ကိုင်နေ၏။

ခရစ်နှစ်ပင်ချီသည် တခုခုလုပ်ရန် စဉ်းစားနေ၏။

သူသည် မိုင်းယားဟောင်းအမြီးပိုင်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အမြီးပိုင်းတို့ ပြုလုပ်ရာသို့သော ထုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ပြီးစီးခဲ့လေပြီ။

ယနေ့တော့ မိုင်းယားဟောင်းသည် ခေါင်းမော့လျက် ပျံသန်းရန် အသင့်ဖြစ်လေ၏။ ဆိုဗီယက်တို့၏ လေယာဉ်ဟူသမျှ ပျံသန်းရန် အသင့်အမြဲတမ်းဖြစ် သည်။ တယ်ရှ် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အဆင်သင့်မဖြစ်ပါက (၂၄) နာရီအထိ ပျံသန်းရန် အသင့်ဖြစ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ဂျန်သည် ပထမလေယာဉ် အန္တရာယ်လွတ်မြောက်သည် မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ရမည်ကို စဉ်းစားနေသည်။ ဆိုဗီယက်တို့သည် တစ်ဝင်းထွဲသွားသည်နှင့် နောက်တစ်စင်းလွတ်တင်ပေးမည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လက်နက်ယန္တရား အစုံအလင် တပ်ဆင်နေပါက တစ်စင်းနှင့်တစ်စင်း တစ်နာရီကြာပေလိမ့်မည်။ ဒုတိယလေယာဉ်သည် ကောင်းကင်မှာပင် လောင်စာဆီဖြည့်လိမ့်မည်။ အကယ်၍ ဝရန်နှိပ်စစ်ချီကိုယ်တိုင်လည်းကောင်း၊ ကရှက်ရှင်နေ့ သို့မဟုတ် မစဲလ်လော့စကီး တစ်ဦးတို့က နောက်လိုက်တက်မည့် လေယာဉ်ကို တစ်စုံတစ်ခုပျက်အောင် မဖျက်ဆီးနိုင်ပါက ဂျန်သည် ဒုတိယလေယာဉ်၏ စက်ကွင်းနှင့် လွတ်ကင်းရန်မလွယ်ပေ။

“မီး...။”

“မီး” ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို သူသိသည်။

လေယာဉ်ရုံ မီးလောင်ပါက ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်မည်။ ယင်းကဲ့သို့ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်သည်နှင့် ဂျန်သည် လေယာဉ်ပေါ်တက်ပြီး၊ လေယာဉ်ကို မောင်းထွက်ရမည်။ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်ဆိုသလိုပင် မီးကြောင့် လန်ဖြန့်ကြဲမည်။ ဂျန်အတွက် အရေးအစားတစ်ရပ် မဟုတ်လော။ မီးလောင်ရန်အတွက် လောင်စာဆီ၊ ထင်းစ၊ ရေနံစသည်ဖြင့် လေယာဉ်ရုံထဲပြည့်နှစ်နေ၏။ ခုတော့၊ ဤနောက်ဆုံးအစီအစဉ်ကို မလွဲမရှောင်သာ အကောင်အထည်ဖော်ရတော့မည်။

ဝရန်နှိပ်စစ်ချီသည် အချိန်ကိုမဖြုန်း။ ဂျန်အတွက် လေယာဉ်ပေါ် တက်နိုင်စေ ဆောင်ရွက်ရမည်။ သူသည် လေယာဉ်အမြီးပိုင်းကို ကြည့်လိုက်၏။ စမဲလ်လော့စကီး တစ်ယောက် အမြီးပိုင်းတွင် လိုက်လံတပ်ဆင်နေသည်။ သူ့အစီအစဉ်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် ကရှက်ရှင်နေ့က သူ့ကို ကူညီရန်စီစဉ်ထားသည်။ လေယာဉ်အမြီးပိုင်းတွင် တပ်ဆင်နေသော ယန္တရားမှာ ခိုးပျံရှောင်ကွင်းသော ယန္တရားဖြစ်၏။ ၎င်းယန္တရားမှာ ဂျန်အတွက် အထူးအရေးကြီးသည်။ လေယာဉ် ထွက်ပြေးလမ်းကြောင်း ဆိုဗီယက်တို့သိသည်နှင့် နောက်မှ ခိုးပျံနှင့်လိုက်လံပစ်ခတ်မည်။ ခိုးပျံရှောင်ကွင်းသော ယန္တရားသည် ဂျန်အတွက်လိုအပ်ကြောင်း သူသိသည်။ ထိုနောက် လျင်မြန်စွာပြုလုပ်ရန် စမဲလ်လော့စကီးအား ပြောကြားခဲ့သည်။

အခုတော့ အချိန်ကိုသာ စောင့်နေကြတော့သည်။ အချိန်ကောင်း အခါကောင်းများ များစွာလိုအပ်၏။ သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအချို့သည် ယနေ့နံနက် (၉၀၀) နာရီတွင် လေယာဉ်ကို လာရောက်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးမည်။ နံနက် ၉ နာရီ မတိုင်မီ သူနှင့် သူ့ရဲဘော်တချို့ အဖမ်းခံရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သူသိ၏။ လေယာဉ်တွင် ဖတ်ဆင်ရေး လုပ်ငန်းအားလုံး နံနက် (၆:၃၀) နာရီ၌ ပြီးစီးမည်။ ထို့ကြောင့် ၆ နာရီခွဲသည်နှင့် သူ့အစီအစဉ်အကောင်အထည်ဖော်ရန် လိုအပ်သည်။ နံနက် (၅:၀၀) နာရီတွင် သူတို့ ကော်ဖီသောက်ကြမည်။ ဤသို့ ကော်ဖီသောက်သောအခါ သူ၏ အစီအစဉ်ကို အပြီးသတ်ဆွေးနွေးရမည်။

ပြီးခဲ့သော တစ်နာရီလောက်က သူသည် လေယာဉ်ရုံတစ်ဘက်တွင်ရှိသော အိမ်သာသို့ အိမ်သာသွားခဲ့၏။ လုံခြုံရေးမှာ နေရာတိုင်းချထားသည်။ အိမ်သာမှာပင် လွတ်မလပ်။ အလုပ်နေရာမှ နည်းနည်းမှ ခွာမရ။ အစောင့်ရဲဘော်များ ပြည့်နှစ်နေ၏။ သူ့အိမ်သာတက်နေစဉ်မှာပင် အစောင့်ရဲဘော်တို့က အပြင်တွင် စောင့်ကြပ်နေ၏။ အိမ်သာပင် လွတ်လပ်စွာ မတက်ရပေ။

သူသည်အတိတ်ကို စဉ်းစားမိ၏။ ဝုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းကဖြစ်သည်။ ဇီဝိတက လီနင်ဂရက် လေယာဉ်စခန်းတစ်ခု၌ လေယာဉ်စက်ဆရာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီ တစ်ဆက်တည်း ဆက်ထားသော စက်ဆရာများဝတ်လေ့ရှိသည့် အဝတ်ကို ဝတ်ကာ စက်ဆီများပေကျံလျက် အလုပ်လုပ်ခဲ့ရသည်။ သူသည် အဘယ်မျှ ကြိုးစားပြီးအလုပ်လုပ်ခဲ့သော်လည်း 'သူကောင်းပြုမခံရပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ဂျူးတစ်ယောက်ဟု သတ်မှတ်ခံရသည်။ အခုလည်း သူသည် အင်္ကျီနှင့်ဘောင်းဘီ ဆက်ထားသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်အလုပ်လုပ်နေရ၏။ သူ့ဘဝမှာ ယခင်အခါနှင့်ယခု ဘာမျှကွာခြားခြင်းမရှိ။

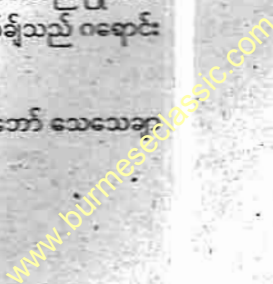
အတိတ်ကို မစဉ်းစားတော့။ အခုဆောင်ရွက်ရမည့် အစီအစဉ်သာ စဉ်းစားမည်။ ချိုင်းကြားတွင် ဝုက်ယူလာခဲ့သော သေနတ်ကို စမ်းသပ်မိ၏။ လေယာဉ်ရုံထဲ ခင်လာစဉ်က အစောင့်များသူ့ကို မရှာပေ။ ယနေ့သည် သူ့ဘဝနောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ကြောင်း သူသိ၏။ သူ့အနေနှင့်လည်း ဘဝအသက်ရှင်နေရေးကို မမျှော်လင့်တော့။

ဗရန်နီဗစ်ချ်လျှောက်ဝင်လာ၏။ ဝါယာကြိုးများကို ဆက်သွယ်နေသော 'ဂရောင်း' ကို တွေ့ရ၍ ပြုံးမိလေ၏။ ဂရောင်းကလည်း ပြုံးပြုယင်း-

“ဆရာရေ၊ ထရန်စစ္စတာက ဝါယာကြိုးအတိုင်းပဲ”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဘာမျှပြန်မပြော။ ပြုံးရုံသာပြုံးပြ၏။ ဂရောင်းလည်းပြုံးယင်း ယနေ့သည် သူတို့အဖို့ နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ကြောင်း သူသိ၏။ ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဂရောင်းလုပ်ကိုင်နေသော ဝါယာကြိုးကို ခဏကြည့်နေမိသည်။

ထိုနောက် ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ဝါယာကြိုးကိုင်ကြည့်ယင်း 'ရဲဘော် သေသေခရာ

ချာဆက်နော် ဟုပြောကာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် လျှောက်ထွက်သွား၏။

“ဟုတ်ကို စိတ်ချပါဆရာ”

သူ့ဆရာကိုကြည့်ယင်း ပြုံးနေလေသည်။

+ + +

“ဟိုလိုကော့၊ မင်းနည်းနည်းမှ အသုံးမကျဘူး၊ သူ့သေပြီ၊ ဟုတ်လား။ မင်းသူ့ကို သတ်ပစ်လိုက်တာပဲ”

သော်ယက်တစ်ယောက် ဒေါသထွက်နေ၏။ သူသည် ဟိုလိုကော့ကို တွန်းလိုက်ရာ လူဝဲကြီးစတီးကောမှာ နောက်သို့ ယိုင်ကျသွားသည်။ စတီးကော မျက်နှာမှာ မသာယာပေ။ မှုန်တေတေပင်။ သော်ယက်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ဆန့်ဆန့်လေးလဲနေသော ဖီလီပေါ့ကို ကြည့်လိုက်၏။ ဖီလီပေါ့အား ရိုက်ထားသော ဒဏ်ရာမှာ အတော်ပြင်းကြောင်း သော်ယက်တွေ့ရသည်။ သော်ယက်သည် ဘာမှမပြောနိုင်၊ ရပ်နေကြသော စတီးကောနှင့် ဟိုလိုကော့တို့ကို စိမ်းစိမ်းကြီး ကြည့်နေမိ၏။ ဖီလီပေါ့ကို စစ်ဆေးစဉ်က ဒေါသထွက်၍ သတ်ပစ်လိုက်ပါဟု သူ့အမိန့်ပေးခဲ့ဖူး၏။ ခုတော့ ဖီလီပေါ့ သေနေလေပြီ။ သော်ယက်သည် ဒေါသထွက်နေသဖြင့် အံ့ကြိတ်ကာ တပည့်ကျော် နှစ်ယောက်ကို ကြည့်နေမိသည်။

ထိုနောက် ဗရေဗင်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ၊ ဗရေဗင်မှာ လက်တစ်ဘက်တွင် တယ်လီဖုန်းကို ကိုင်ထားယင်း ကျန်လက်တစ်ဘက်မှာ ဖုန်းနံပါတ်ကို လှည့်နေ၏။ ဗရေဗင်သည် ဒေါသထွက်နေသော သော်ယက်ကို စိတ်ဝင်စားပုံမရချေ။ သော်ယက်တစ်ယောက် ဒေါသထွက်နေသည်။ သော်ယက်သည် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်နေသော ဟိုလိုကော့ဆီ လျှောက်သွားပြီး လက်ညှိုးတထိုးထိုးနှင့် -

“ခင်ဗျားနည်းနည်းမှ အသုံးမကျဘူး၊ ခွေးလောက်တောင် အသုံးမကျဘူး”

မာန်မဲအော်ပြောနေသည်။ ဟိုလိုကော့မှာ မျက်နှာငယ်လေးနှင့် မတ်တတ်ထပြီး ‘ဗိုလ်မှူးပဲ ကျွန်တော့်ကို အမိန့်ပေးတယ်၊ မဟုတ်လား’ ဟု ပြောလိုက်ကာရှိသေးသော်ယက်၏လက်ပြင်ကြောသည် ဟိုလိုကော့ ၏ ရင်ဘတ်ကို တအားရိုက်လိုက်လေ၏။ ထိုနောက် သူသည် လက်နာသွားသဖြင့် သူ့လက်ကို သူ့ကြည့်နေမိသည်။

“သူ ဘာမှမသိပါဘူး၊ ရဲဘော်ရာ”

ဗရေဗင်က လက်တစ်ဘက်တွင် တယ်လီဖုန်းကို ကိုင်ထားယင်း ပြုံးစိမ်းပြေကြားလိုက်သည်။

“ရဲဘော်၊ ရဲဘော် နားမလည်ပါဘူး၊ အသာနေစမ်းပါ”

→ မပ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

“မဟုတ်ဘူးလေ၊ သူမသိပါဘူးလို့ ပြောပြီးပြီမဟုတ်လား”

“ဒီမှာ ခင်ဗျားအလုပ်၊ ခင်ဗျားလုပ်ပါ။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းက အင်မတန် တန်ဖိုးကြီးတဲ့ လေယာဉ်ဟာ အန္တရာယ်မကင်းဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားသိထားစမ်းပါ။ အဲဒီ အချက်ကို ခင်ဗျားမေ့နေသလား”

သော်ယက်သည် သူ့ပါးစပ်ကို သုတ်လိုက်သည်။ ဗရေ့ဗင်လည်း ပြုံးစိစိနှင့်။

“ဒီမှာရဲဘော် ကျုပ်အခု ကွန်ပျူတာဌာနနှင့် ဘာတွေပြောနေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိသလား”

သော်ယက်က နာရီကြည့်လိုက်သည်။

“ရဲဘော်၊ ခင်ဗျားပြန်ဖို့ကောင်းပြီ၊ အခုလေးနာရီတောင် ခွဲနေပြီ။ ဘယ်အချိန် နိပြီလဲဆိုတာ ခင်ဗျားသတိထားမိရဲ့လား”

သော်ယက်၏ အသံမှာ အိပ်ချင်သံဖြစ်၏။ သူ့လုပ်ဆောင်ရမည့်အလုပ်မှာ ယခုအခါ ဆောင်ရွက်ခဲ့လေပြီ။ ဗရေ့ဗင်သာ ဆောင်ရွက်စရာရှိသည်။

“ဟယ်လို. . .”

ဗရေ့ဗင်သည် လက်တစ်ဘက်ဖုန်းကိုင်ထားယင်း မေးနေလေ၏။

“ရဲဘော် ဘာသတင်းထူးသလဲ”

သော်ယက်သည် ဗရေ့ဗင် ပြောဆိုနေသည်ကို နားထောင်ယင်း မေးလိုက်သည်။

“ဒီလူတွေအားလုံးကို၊ ဘယ်လောက်ကြာအောင် ခင်ဗျားစုံစမ်းစစ်ဆေးနေမှာလဲ။ ကွန်ပျူတာက ပို့တဲ့သတင်းကိုတော့ ကျုပ်လက်မခံနိုင်ဘူးဗျ”

ဗရေ့ဗင်သည် တယ်လီဖုန်းပြောယင်း သော်ယက်အား ပြုံးစိစိကြည့်လိုက်သည်။

“ဆိုစမ်းပါဦး ရဲဘော်၊ ဘာသတင်းတွေထူးသလဲ”

သော်ယက်က သိချင်ဇောနှင့် မေးနေသော်လည်း ဗရေ့ဗင်က ဘာမှပြန်မပြော။ လျစ်လျူရှုနေသည်။ သူ့ကိုယ်သူ စဉ်းစားနေ၏။ အတန်ကြာတော့မှ -

“ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လို့တော့၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မြန်မြန်လုပ်လို့မရဘူး။ အခြေအနေက ကြာအောင် ဖန်တီးထားတယ်”

ဗရေ့ဗင်သည် သော်ယက်အား ပြန်ပြောပြယင်း ရဲဘော်နှစ်ယောက်ကို ကြည့်

နေ၏။ ၎င်းနောက် ဗရေ့ပင်က -

“ကဲ အဲဒီအလောင်းကြီးကို ယူသွားစမ်းဗျာ၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်လည်း သွားကြဟော့”

ဟိုလိုကော့ သည် မျက်နှာငယ်လေးနှင့် သော်ယက်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သောက်ယက်က ပါစပ်ဖြင့်မပြောဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ရဲထောက်လှမ်းရေးမှူး နှစ်ယောက်သည် အလောင်းကိုမကာ အခန်းပြင်ဘက်သို့ ဆွဲထုတ်သွားသည်။ တပည့်များ ထွက်သွားသောအခါ သော်ယက်က ဗရေ့ပင် ကို မေးလိုက်လေ၏။

“ကွန်ပျူတာက လူတွေ ဘာများ စစ်ဆေးနေလဲ”

“အမေရိကနဲ့ ဥရောပမှာရှိတဲ့ ထိပ်တန်းအာကာသ ပါရဂူစာရင်း သူတို့ဆီမှာ ရှိတယ်။ လူဦးရေကတော့ မများပါဘူး။ (၁၂) ယောက်တောင် မပြည့်ပါဘူး။ အဲဒါကို စစ်ဆေးနေတယ်။ အဲဒီ (၁၂) ယောက်ထဲက အသက်အငယ်ဆုံးနှင့် အသန်စွမ်းဆုံး လူငယ်ကတော့ အခုဒီကို ရောက်နေတဲ့လူပဲဖြစ်မယ်။ အခု သူတို့ စစ်ဆေးနေတာကတော့၊ အဲဒီ အာကာသ ပါရဂူဟာ အခုလောလောဆယ် ဘယ်ရောက်နေကြသလဲ ဆိုတာ စစ်ဆေးနေတယ်။ ဒါကြောင့် အချိန်ကြာမယ်။ တော်တော့ကို ကြာပုံရတယ်”

ဗရေ့ပင်က ရှင်းပြ၏။ သူ့မျက်နှာမှာ စိတ်ပျက်နေပုံ ရသည်။ ထိုနောက် ဗရေ့ပင်ကပင် . . .

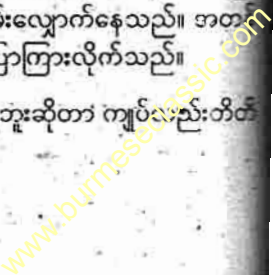
“ဗဟိုကွန်ပျူတာဌာနနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး လုပ်နေကြတယ်။ ဗဟိုကွန်ပျူတာ ဌာနမှာဆိုယင် မှတ်တမ်းတွေ ပိုစုံတယ်။ အာကာသ ပါရဂူများရဲ့ မှတ်တမ်းများအပြင် တကယ့် ကျွမ်းကျင်တဲ့ လေသူရဲတွေရဲ့ စာရင်းလည်း အဲဒီမှာ မှတ်တမ်းတင်ထားတယ်။ ပြီးတော့ထိပ်တန်း သိပ္ပံပညာရှင်တွေရဲ့ စာရင်းလည်းရှိတယ်။ အဲဒီ ဗဟိုမှာတော့ သိပ္ပံဆိုင်ရာလူပေါင်း ထောင်ချီပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားတော့၊ အတော်စုံပါတယ်။ မကြာခင် လိုချင်တဲ့ အဖြေ သိမှာပဲ”

“ဒါပေမယ့် အတော်ကြာမယ်”

“ကြာတော့ ကြာမှာပေါ့ဗျာ”

ဗရေ့ပင်သည် ၎င်းထိုင်နေသောစားပွဲမှ ထလာပြီး အခန်းထဲ လှည့်ပတ်ကာ လျှောက်နေ၏။ တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားနေသဖြင့် လက်တစ်ဘက် နောက်ပစ်ပြီး ကျန်လက်တစ်ဘက်က မေးစေ့ကိုင်ကာ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းလျှောက်နေသည်။ အတော်ကြာ လှမ်းလျှောက်နေရာမှ သော်ယက်ဘက် လှည့်ပြီး ပြောကြားလိုက်သည်။

“ငါတို့ဟာ အချိန်မီ လိုအပ်တဲ့အဖြေ ရမယ်၊ မရဘူးဆိုတာ ကျုပ်လည်းတိတ်

ကျကျ မပြောနိုင်ဘူး။ ဗဟိုကွန်ပျူတာဌာနက သတင်းပြန်လာတဲ့အထိ စောင့်ရမှာပဲ။ မြန်အောင်တော့၊ ဘယ်လိုမှ လုပ်လို့မရဘူး”

ဗရေဗင်သည် သော်ယက်ရှေ့ ရပ်ယင်း ပြောပြနေ၏။ သော်ယက်ကတော့ ဘာမျှပြန်မပြော။ အတန်ကြာ တိတ်နေလေသည်။ ထို့နောက် သော်ယက်က ဗရေဗင် အားကြည့်ပြီး . . .

“ဒီမှာ လေယာဉ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး စစ်ဆေးဖို့မလိုဘူးလား၊ လေယာဉ်အလုပ် ရုံမှာ အလုပ် လုပ်နေတဲ့ အလုပ်သမားတွေ၊ စက်ကိရိယာတန်ဆာပလာတွေ အပါအဝင်ပေါ့”

“ဘယ်လို စစ်ဆေးမလဲ”

“ဒါက လွယ်ပါတယ်။ အဲဒီ လေယာဉ် တည်ဆောက်ရေးစခန်းမှာ အလုပ် လုပ်နေကြတဲ့ ပညာရှင်တွေထဲက၊ ဘယ်သူ ဥရောပ အာကာသစီမံကိန်း၊ ဒါမှမဟုတ် အမေရိက အာကာသ စီမံကိန်းနဲ့ ဆက်စပ်မှု ရှိတယ်ဆိုတာ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ရေး အမှုတွဲ ကို စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ရုံပေါ့။ အခုဒီကို ရောက်လာတဲ့သူဟာ လူငယ်ပဲ။ အာကာသ ဆိုင်ရာ အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ရုံမက၊ အာကာသ သူရဲကောင်း မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တို့ဆီက အာကာသ သူရဲကောင်းတွေ မစိစစ် နိုင်ဖူးလား။ ပြီးတော့ ဗရန်နိုဗစ်ချ် ဆိုတဲ့ ဂျူးကြီးကိုလည်း စစ်ဆေးဖို့လိုတယ်”

ဗရေဗင်မှာ ဘာမှ ပြန်မပြော။ သော်ယက်၏ ပြောဆိုချက်ကို စဉ်းစားနေ၏။ ပြီးတော့မှ သော်ယက်ကို မေးလိုက်သည်။

“အဲဒီလိုစစ်ဆေးဖို့ လိုသလားရဲဘော်”

“ဟာ၊ လိုတာပေါ့ ရဲဘော်။ စဉ်းစားကြည့်လေ။ အခုရဲဘော်ဟာ ရန်သူ ထောက်လှမ်းရေးသမားတစ်ယောက်ကို ရှာနေတယ်မဟုတ်လား။ ကဲ၊ အခု ရဲဘော်ရှာနေ တဲ့လူဟာ သူလျှိုလို့ပဲ သတ်မှတ်ကြပါစို့၊ အဲဒီ သူလျှိုဟာ အရည်အချင်းတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ သူဟာ ကွန်မင်ဒိုတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်တယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ယောက် လည်း ဖြစ်ရမယ်။ ပြီးတော့ အမေရိကန် နာဆာအဖွဲ့က အထူးလေ့ကျင့်ပေးထားတဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ရမယ်။ နာဆာအဖွဲ့က လေ့ကျင့်ပေးတဲ့ အာကာသ သူရဲကောင်းဆိုယင် အဘက်ဘက်က အရည်အချင်း ပြည့်စုံပြီးသား ဖြစ်တယ်။ အခု ဒီကို ရောက်နေတဲ့သူဟာ အဲဒီလူမဖြစ်ဘူးလို့ ရဲဘော်ပြောနိုင်သလား”

ဗရေဗင်သည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်သာ ဖြစ်နေ၏။ ပြီးတော့မှ -

“ရဲဘော်ပြောတာ စဉ်းစားစရာပဲ”

“တဲ ဒါတွေကို စိစစ်ဖို့ ရဲဘော်မှာ အချိန်သိပ်မရှိဘူး”

“ဟုတ်ပြီ အချိန်ကတော့ မရှိတာအမှန်ဘဲ။ ဒါပေမယ့် စိစစ်ရမယ့် ဖိုင်တွဲကတော့ ရာချိရှိတယ်။ ရုတ်တရက် လွယ်တဲ့အလုပ်တော့ မဟုတ်ဘူး”

“မပူပါနဲ့ရဲဘော် ကျုပ်ကူပါမယ်”

သော်ယက်က အားရကျေနပ်စွာဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ကဲ၊ ဒီနေရာဟာ သေသွားတဲ့ ဂျူးနဲ့နံတယ်။ သွားကြရအောင်”

“ကောင်းပြီ ကားခေါ်လိုက်မယ်”

“ခေါ်မနေပါနဲ့၊ ဒီအချိန် ရုတ်တရက် ကားမလာနိုင်ပါဘူး။ လမ်းလျှောက်သွား တာပဲ ကောင်းမယ်”

“ထောက်လှမ်းရေးမှူးနှစ်ယောက် ထွက်လာသည့်အချိန်မှာ နံနက် (၄) နာရီ မိနစ် (၄၀) ပင် ရှိလေပြီ”

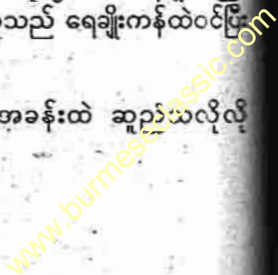

ဂျန်သည် ရေချိုးခန်းထဲသို့ ကုလားထိုင်တစ်လုံး ယူသွင်းပြီး ရေချိုးရန် စီစဉ် လေ၏။ ရေချိုးခန်းမှာ ရေပူရေချိုးခန်းဖြစ်သဖြင့် တစ်ခန်းလုံး ရေနွေးငွေ့ ပြည်နေသည်။ သူသည် ပါပေါ့ကို သတိရမိ၏။ ယခုတော့ ပါပေါ့တစ်ယောက် သေဆုံးပြီဟု သူယုံကြည် သည်။ ကေ-ဂျီ-ဘီ များသည် ပါပေါ့ကို အမျိုးမျိုး ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ပြီး အဆုံးစီရင်လေသ လော။ ပါပေါ့ကို စစ်ဆေးသဖြင့် ပါပေါ့က သူ့နာမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောပြပြီးပြီလော။ တေ-ဂျီ-ဘီ တို့သည် သူ့ကို မြေလှန်ကာ ရှာဖွေနေကြပြီဟု ဂျန် ယုံကြည်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပါပေါ့သည် ကေ-ဂျီ-ဘီတို့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ပြီးမှ အဆုံး စီရင်သည်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် သေနတ်ဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပစ်ယင်း ခတ်ယင်း သေဆုံး သွားသည်ဖြစ်စေ သူ့အဖို့ ယခုလောက်ကဲ့သို့ စိတ်သောက မဖြစ်ခဲ့။ ဂျန် သည် တစ်ခါ မျှ သည်လောက်တုန်လှုပ်ချောက်ချား ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

သူသည် ယူနီဖောင်း အင်္ကျီကို ချွတ်ပြီး ရေချိုးရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။ တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ယူနီဖောင်းအင်္ကျီအား ဗိုလ်မှူး ဗော့စတော့ ကဲ့သို့ ဘီဒိုထဲသွင်းပြီး သော့ခတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ရေပန်းပိုက်ကို ဖွင့်ကာ ရေချိုးသည်။ ရေနွေးဖြစ်သဖြင့် သူ့မှာ နွေးနွေးထွေးထွေး ရှိလှသည်။ သူသည် ရေချိုးကန်ထဲဝင်ပြီး မျက်စိမှိတ်ကာ မှေးနေလေသည်။

ရေပန်းပိုက်မှ ကျလာသော ရေသံကြောင့် အခန်းထဲ ဆူညံသလိုလို

ဖြစ်နေသည်။ အပန်းဖြေစခန်းမှ အသံဗလံများကိုလည်း သူမကြားနိုင်။ အပြင်ဘက်တွင် သူ့ကို လှမ်းခေါ်နေသည်။ ရေပန်းပိုက်မှ ကျလာသော ရေသံကြောင့် ရုတ်တရက်သူမ ကြားမိ၊ အပြင်ဘက်တွင် ထပ်ခါတလဲလဲ ခေါ်နေ၏။ ခေါ်သံကျယ်လောင်လာ သဖြင့် ဂျန် ကြားလိုက်သည်။ သူ့ကို ခေါ်နေကြောင်း သိသောအခါ ဂျန်မှာ ချောက်ချား သွားမိသည်။

“ခေါ်သလားဟေ့”

ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ဂျန်က အော်မေးလိုက်သည်။

“လုံခြုံရေးအတွက် စစ်ဆေးနေပါတယ် ဗိုလ်မှူး”

ကေ-ဂျီ-ဘီ တပ်ဖွဲ့မှ လိုက်လံစစ်ဆေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး အဖွဲ့မှ နောက်ဆုံး စစ်ဆေးခြင်းပင်။ ရန်သူ သူလျှိုဘဲလ်ယာဒ် စခန်းထဲ ရောက်နေသည် ဟု ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး သံသယဖြစ်နေသည်။

“ရဲဘော် ဘာလိုချင်သလဲ”

“လုံခြုံရေးကိစ္စပြောပြပါ”

ဂျန် ထိတ်လန့်သွားသည်။ ဗိုလ်မှူး ဗော့စကော့နှင့် ပတ်သက်သော စာရွက် စာတမ်းများ သူ့အိတ်ထဲ ထည့်ထားသည်။ ခုတော့ လုံခြုံရေးရဲဘော်များက သူ၏ လုံခြုံရေး ကိစ္စပြောသော စစ်ဆေးချင်သည်။ အကယ်၍ ကိစ္စပြောသော သူမပြနိုင်ပါက လုံခြုံရေး ရဲဘော်များက သူ့ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ စစ်ဆေးပေးလိမ့်မည်။

ဂျန်မှာ ကြောက်လန့်နေသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေမိသည်။ လုံခြုံရေး ရဲဘော်များကို မည်သို့မည်ပုံ လှည့်ပတ်ရမည်နည်း။ သူ့မှာ အသက်ရှုမှားလောက်အောင် ခံစားနေမိ၏။ ထိုနောက် ဂျန်က ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် နှင့် အော်မေးလိုက်သည်။

“ဟေ့ ၊ ဒီမှာ ရေချိုးနေတာကွ၊ ရဲဘော်ဟာ ဘယ်သူလဲ။ ရေချိုးနေတဲ့ လူကို ဘာကြောင့် နှောင့်ယှက်ချင်သလဲ”

ရေကျသံကြောင့် သူ့အသံ တုန်နေမှန်း မရိပ်မိနိုင်ပေ။ အပြင်ဘက်၌ ချောင်း ဟန်သံလည်း သူ့ကြားရ၏။ သူသည် အပေါက်မှ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ မီးရောင် အောက်၌ လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ရပ်နေသော ရဲဘော်၏ လက်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခု ကိုင်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ် ဗိုလ်မှူး၊ ဒါပေမယ့် . . .”

“ရဲဘော်သဘောနဲ့ ရဲဘော်စစ်ဆေးနေတာလား။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးရဲ့ အစီအစဉ် မဟုတ်ဘူး၊ ဟုတ်လား”

သူသည် ရှုရှားသံပေါက်အောင် စကားကို သတိထားပြီး ထိန်းပြောနေ၏။

“မဟုတ်ပါဘူး ဗိုလ်မှူး၊ အမိန့်အတိုင်းပဲ လုပ်တာပါ”

“ဒါဖြင့်ယင် စောင့်ဦး”

ဂျန် မှာ ကမ္ဘာကြီး ချာချာလည်သကဲ့သို့ ခံစားနေမိသည်။ ပြောသာ ပြောနေရသည်။ သူ့မှာ ချောက်ချားလျက်ရှိ၏။

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗိုလ်မှူး၊ ဒါပေမယ့် အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမှာပဲ။ သူလျှိုကို တွေ့ယင် ပစ်သတ်ဖို့တောင် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးက အမိန့်ပေးထားတယ်။ ကဲ ဗိုလ်မှူး ရေးဂျီးနယ် အနှောင့်အယှက်မပေးတော့ပါဘူး။ ဗိုလ်မှူးထွက်မယ့် ခရီးစဉ်အတွက် ကံကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်”

ဂျန်မှာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပင် အံ့သြမိသည်။ လုံခြုံရေး ရဲဘော်သည် ဂျန်ကို မစောင့်တော့ဘဲ၊ လှည့်ထွက်သွား၏။ သို့ရာတွင် ဂျန်မှာ စိုးရိမ်နေဆဲပင်။ နောက်ထပ် ဘာဖြစ်လေဦးမည်နည်း။ တွေးယင်း ကြောက်နေမိသည်။

ခုတော့ တစ်ကိုယ်လုံး ခြောက်သွေ့အောင် မျက်နှာသုတ်ပုဝါဖြင့် သုတ်နေသည်။ သူ့အဖို့ ဗိုလ်မှူး ဗော့စကော့၏ ပိုင်းလော့ အင်္ကျီ ဝတ်ထားရန်လိုသည်။ ဒါမှ ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်ပါက၊ လေတပ်ဗိုလ်မှန်း သိသာပေမည်။

သူသည် ဗော့စကော့၏ ပိုင်းလော့အင်္ကျီကို ဝတ်လိုက်သည်။ လိုအပ်သော နေရာများတွင် ကြိုးသိုင်းလိုက်သည်။ အင်္ကျီဝတ်ပြီးသောအခါ၊ တံခါးဘက်သို့ လျှောက်လာရန် ခြေလှမ်းလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် လှမ်း၍မရ၊ သူ့ခြေထောက်တွင် ခံဆွဲထားလေသလား ထင်မိသည်။ လေးလံလိုက်သည့် ခြေထောက်များ။

ခုတော့ သူသည် ထောင်ချောက်ထဲမိနေလေပြီလော။

မလှုပ်ရှားနိုင်တော့၊ ဂျန်သည် ကုလားထိုင်ကို မှီပြီး ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။

စမဲလ်လော့စကီး၊ ကရှက်ရှင်နေ့နှင့် ဗရန်နီဗစ်ချ် တို့ သုံးယောက် လက်ဖက်ရည်သောက်နေကြသည့်နေရာတွင် ရယ်မောသံ၊ ပြောင်လှောင်သံတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ အခြားသော စက်မှုပညာရှင်များနှင့်အတူ စက်ဆရာ ဂံရောင်းတစ်ယောက် လည်းပါသည်။ ဧက-ဂျီ-ဘီ တို့ သံသယဖြစ်နေသော လူသုံးယောက်ကိုတော့ ဧက-ဂျီ-ဘီ ရဲဘော်များက မျက်ခြေမပြတ်စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ဧက-ဂျီ-ဘီ အစောင့်များက သူတို့နှင့် ဆက်ကိုက်အကွာတွင် ရပ်စောင့်နေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဗရန်နီဗစ်ချီက ကော်ဖီပူပူကို သောက်ယင်း၊ စောင့်နေကြသော ကေ-ဂျီ-ဘီများကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဗရန်နီဗစ်ချီသည် ကရှက်ရှင်နေတဲ့ အားကြည့်ပြီး ပြုံးလေးပြီးယင်း ပြောလိုက်လေသည်။

“တို့သုံးယောက်တော့ကွာ၊ အခုတကယ့်ထောင်ကျနေပြီ ကြည့်စမ်းပါဦး ကေ-ဂျီ-ဘီ အကောင်တွေဟာ၊ လက်ထဲသေနတ်အသင့်ကိုင်ပြီး တို့ကို စောင့်နေကြတယ်”

ကရှက်ရှင်နေတဲ့လည်း လက်ထဲသေနတ်ကိုယ်စီနှင့် စောင့်နေကြသော ကေ-ဂျီ-ဘီ အစောင့်များကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး မဲ့ပြုံးလေး ပြုံးလျက် အားပေးသည့်အနေဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“မပြောပါနဲ့ ဆရာရယ်။ ဒါတွေကတော့ အထူးအဆန်းမဟုတ်ပါဘူး”

ဗရန်နီဗစ်ချီက ပြန်မပြောတော့ဘဲ ခေါင်းသာ ညိတ်ပြလိုက်သည်။ ကရှက်ရှင်နေတဲ့ကပင် ဆက်ပြောပြန်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဘာမှဂရုစိုက်စရာ မလိုပါဘူး”

ဗရန်နီဗစ်ချီက ခေါင်းညိတ်ပြပြန်သည်။

“ငါကတော့ ကြောက်တယ်ကွာ၊ တို့မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အဲဒီလိုပဲ နေလာခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား”

ဗရန်နီဗစ်ချီသည် သူ့အနားတွင် ရပ်နေသော ကရှက်ရှင်နေတဲ့ ပခုံးကို လှမ်းဆက်လိုက်၏။ သူ့လက်မှာ ကတုန်ကရီဖြစ်နေသည်။

“ကဲ၊ နွေးသွားအောင်၊ ကော်ဖီပူပူလေးသောက်လိုက်ပါဦး။ တုန်လှုပ်ချောက်ချောက်မနေပါနဲ့။ ဟိုနားမှာ ရပ်စောင့်နေတဲ့ အစောင့်တွေ ရိပ်မိသွားမယ်”

သူတို့ကြား တိတ်ဆိတ်ခြင်းက ခေတ္တစိုးမိုးသွားသည်။ စကားမပြောကြတော့။ အတွေးကိုယ်စီနှင့် နေကြပုံရသည်။ ထို့နောက် စမဲလ်လော့စကီးက -

“ကဲ ကျုပ်တို့ဘာလုပ်ကြမလဲ၊ ကျုပ်တို့မှာ အချိန်ရပါသေးတယ်၊ ကျုပ်နဲ့ ကရှက်ရှင်နေတဲ့ နှစ်ယောက်တော့ အမြီးပိုင်းမှာလုပ်နေတယ်။ ခပ်ဖြည်းဖြည်းပဲ လုပ်နေကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြီးတော့မယ်”

ဗရန်နီဗစ်ချီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်ကတော့ သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ကျုပ်တပည့်တစ်ယောက် စက်ဆရာဆိုတဲ့အကောင် ကျုပ်တို့ပေါ်မှာ သံသယဝင်နေတယ်”

ပြောလက်စ၊ စကားကို ခဏရပ်ပြီး၊ ကော်ဖီမော့သောက်သည်။ အသားညှပ်ဆိုင်မုန့်ကိုလည်း တစ်ကိုက်ကိုက်လိုက်၏။ ပြီးတော့မှ...။

“ခင်ဗျားတို့လည်း သိတာပဲမဟုတ်လား။ ကျုပ်တို့မှာ အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ ဒီတော့ ဘယ်အချိန်ဟာ နောက်ဆုံးအချိန်ပဲလို့ သတ်မှတ်ရမယ်။ အဲဒီအချိန်အတွက် စွဲအားလုံးပြီးဆုံးအောင် လုပ်ထားဖို့လိုတယ်”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် ပြောရင်း အစောင့်ခဲဘော်များကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိတာများထူးခြားမှု ရှိပါသလဲ။ ကေ-ဂျီ-ဘီ အစောင့်များက သူတို့ကို မျက်ခြေမပြုစောင့်ကြည့်နေကြောင်း၊ ဗရန်နီဗစ်ချ်ရိပ်မိလေသည်။ ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် အံ့ကြိတ်ကတံတွေးတစ်ချက် မြို့ချလိုက်၏။ သူသည် ရက်စက်ရတော့မည်။ ကြမ်းကြုတ်ရတော့မည်။

“ကျုပ်တို့ အလုပ်၊ လုပ်တဲ့နေရာမှာပဲ ပထမမီးရှို့ပစ်ရမယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်ဆို ပင်တော့၊ တစ်ယောက်ယောက်က ဟိုမှာရှိရမယ်။ ဘယ်အချိန် စမယ်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ ဆုံးဖြတ်ရမယ်”

“၆ နာရီခွဲ နောက်ဆုံးထားပြီး လုပ်ရမယ်။ အဲဒီအချိန်မှာဖြစ်နိုင်မယ်”

စမဲလ်လော့စကီးသည် မျက်မှောင်ကုတ်ကာ စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့်ပြောလိုက်သည်။ သူတို့အတွက် ထိုနေ့သည် နောက်ဆုံးနေ့ပင်မဟုတ်ပါလော။

“မီးရှို့မယ့်နေရာဟာ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ ဒုတိယလေယာဉ် မီးထဲပါသွားလို့တယ်ကွ။ ဒုတိယလေယာဉ်ပါသွားမှ တို့ရဲ့ အမေရိကန်မိတ်ဆွေသက်သာမှာ။ နို့မဟုတ်ယင် ဒုတိယလေယာဉ် လိုက်တက်မယ်”

သူသည် လေယာဉ်လောင်စာဆီ တိုင်ကီကိုလက်တစ်ဘက်ဖြင့် ထောက်ထားရင်း ဆက်ပြောပြန်၏။

“ဒီလေယာဉ်ကိုတော့ လေယာဉ်ရုံမှ ထုတ်ထားရမယ်။ တကယ်လို့ဟာ မစွတာဂျန်ဟာ လေယာဉ်ထုတ်တဲ့အချိန်မှာ ရောက်လာယင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။ သူ့ဘယ်သူကမှလည်း စစ်ဆေးလို့မရတော့။ သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေလည်း စစ်ဆေးလို့မရတော့ဘူး။ တစ်ခါထဲ ပိုင်းလော့နေရာ တက်ထိုင်လိုက်ရုံပဲ”

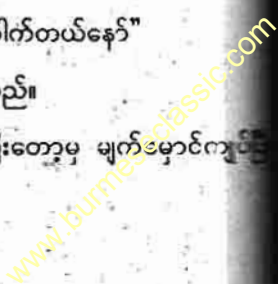
စမဲလ်လော့စကီးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေ၏။ စိတ်ဝင်စားနေသဖြင့် သူ့မျက်နှာ တောက်ပနေသည်။

“ကျုပ်ကတော့ သေမှာကို လုံးလုံးမကြောက်တော့ဘူး။ ဝိုင်မူးကြီး ကွန်တရိုက်စကီးတို့လည်း မမူတော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ရဲ့ လုပ်ငန်းဟာ မိနစ်ပိုင်းလောက်ပဲလို့တော့တယ်။ မဟုတ်လား”

“ကဲ၊ အခု ကျုပ်ပြောတာအားလုံး သဘောပေါက်တယ်နော်”

ဗရန်နီဗစ်ချ်သည် သူ့လူများကို မေးလိုက်သည်။

ကရွက်ရှင်နေ့က ခေတ္တငြိမ်သက်နေ၏။ ပြီးတော့မှ မျက်မှောင်ကုတ်

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

၁၁၇

ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်”

“ကဲ၊ ကောင်းပြီ၊ မင်းသေနတ်ကော”

ကရုန်ရှင်နော့ က ပါးစပ်ဖြင့် ပြန်မပြောဘဲ သေနတ်ရှိကြောင်း အထမ်းအမှတ် အဖြစ် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ကောင်းပြီ၊ ဒီတော့ မီးရှို့ရမယ့် တာဝန်ဟာ၊ မင်းတာဝန်ပဲ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ပေါ် အာရောက်လာမယ့် အန္တရာယ်ကိုလည်း သတိထားရမယ်။ အထူးသဖြင့် မီးမရှိခင် အစောင့်တွေ မိမသွားဖို့အရေးကြီးတယ်”

“စိတ်ချပါ၊ မီးဘယ်အချိန် စရှိရမှာလဲ၊ (၆) နာရီ (၁၀) မိနစ်လား။ လောင်စာတွေတော့ အဆင်သင့် စုထားတယ်။ မီးရှို့မယ့်အချိန်မှာ အစောင့်တွေ ရောက်လာမယ် ရောက်လာတဲ့အကောင်ဟာ ကြမ္မာငင်တာပဲ။ ဟောဒီသေနတ်နဲ့ ဒင်းအသက် သွက်သွားမှာပေါ့”

ကရုန်ရှင်နော့ က စိတ်အားထက်သန်စွာပြောနေ၏။

“ဒီမှာ အရမ်းမလုပ်နဲ့၊ သတ်ဖို့လိုတော့မှ သတ်ပါ။ ပြီးတော့ ကိုယ်မနာဖို့လည်း အထူးသတိထားပါ”

ဗရန်နီဗစ်ချ်က သတိပေးလိုက်သည်။

“ဒီမှာ အိမ်သာကနေထွက်လာတာနဲ့ လေယာဉ်နောက်မြီးမှာရှိတဲ့ ဓာတ်ဆီ တိုင်ကို တစ်ခါတည်းမီးတင်ရှို့လိုက်ပါ”

ဗရန်နီဗစ်ချ်က မီးရှို့ဖို့ကိစ္စ အစီအစဉ်ချနေ၏။ သို့ရာတွင် မီးရှို့ရန် တာဝန်ယူထားသူ ကရုန်ရှင်နော့က အသေးစိတ်အစီအစဉ်ကို ဘဝင်မကျပေ။ ထို့ကြောင့် ကရုန်ရှင်နော့ လက်တားပြပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“အသေးစိတ် အစီအစဉ်တော့ မပြောပါနဲ့။ အခြေအနေကြည့်ပြီး ကျွန်တော် လုပ်ပါမယ်။ ၆ နာရီ တိတိမှာ မီးရှို့မယ်။ ၆ နာရီ ၁၂ မိနစ်မှာ မီးအကုန်လုံး လောင်ပြီး သားဖြစ်ရမယ်။ ဒါတွေအားလုံး ကျွန်တော်စီစဉ်ထားပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အစောင့်တွေလည်းမရှိတော့ဘူး။ ရှိယင်လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ရှိတဲ့အကောင်ဟာ သေပြီလို့သာ မှတ်တော့”

ဗရန်နီဗစ်ချ်မှာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေ၏။ ထို့နောက် လက်တွင် ပတ်ထားသော နာရီကို ကြည့်လိုက်ပြီး သူ့လူများကို ပြောလိုက်လေသည်။

“ကဲ၊ အလုပ်ပြန်လုပ်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ ဒီအချိန်ကစပြီး အထူး သတိထားရ

www.burmeseclassic.com

မယ်။ မိနစ်နဲ့အမျှ သတိထားရမယ်။ အခု ၅ နာရီနဲ့ ၂၃ မိနစ်ရှိပြီ။ နာရီလည်း တိုက်ထားကြပါ။”

သူ့လူနှစ်ယောက်ကိုကြည့်လိုက်၏။ ခဏချင်းပင် သူ့မျက်လုံးအိမ်မှ မျက်ရည်များ ယိုထွက်လာသည်။

“ကဲ... ကဲကောင်းကြပါစေကွာ”

အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်ကြပြီး မိမိတို့အလုပ်ရှိရာသို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်။ စမဲလ်လော့စကီးက ဖိုင်းယားဖော့စ်အမြီးပိုင်းတွင် အလုပ်လုပ်ရသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိသော အစောင့်များကို ဝှေ့ရမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

+ + +

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးက လက်မြောက်ပြီး နာရီကြည့်လိုက်သည်။ အချိန်မှာ ၆ နာရီနှင့် ၇ မိနစ်ဖြစ်သည်။ သူသည် မော်စကိုမှ ကြေးနန်းသတင်းတစ်ခု လက်ခံရန် သည်။ တူပေါ်လက်တီယူ-၁၄၄ အထူးလေယာဉ်သည် မော်စကိုမှ ထွက်ခွာလာပြီး ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ ၆ နာရီခွဲ ရောက်မည်ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်ပေါ်တွင် အတွင်းရေးမှူးကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲနှင့် လေတပ်ဦးစီးချုပ် လိုက်ပါလာကြမည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးမှာ သတင်းရသည်နှင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေသည်။ မူလက ၉ နာရီမှ လာရန် စီစဉ်ထားခဲ့သည်။ ခုတော့ အစီအစဉ် ပြောင်းလဲသွားပြီလား။ အထူးကိစ္စရှိ၍ အတွင်းရေးမှူးတို့က ကြိုတင်ထွက်လာလေသလား။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးမှာ တွေးယင်း စိတ်သောကရောက်နေလေသည်။ အတွင်းရေးမှူးက သူ့အပေါ် တစ်စုံတစ်ခု အရေးယူစရာပင် ရှိနေလေသလော။

လေကြောင်းပြ မျှော်စင်မှာ လေယာဉ်ဆင်းရန်အတွက် အဆင်သင့် ဖြစ်နေသည်။ သူ၏ လက်ထောက် ဗရေ့ဗင်ကို သတိရမိ၏။ ဗရေ့ဗင်နှင့် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ရပေဦးမည်။ ဒါမှသာလျှင် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ ထိုးဖောက်လာသော နိုင်ငံခြားသား သူလျှိုအကြောင်း သိရပေမည်။

လုံခြုံရေး အဆောက်အအုံအတွင်းရှိ ခန်းမတစ်ခုတွင် လုံခြုံရေး ရဲဘော်တစ်ဦးက ယနေ့ည စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်တို့ကို စနစ်တကျ စိစစ်နေကြသည်။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ သူလျှိုရောက်ရှိနေကြောင်း သတင်းဖြစ်ပေါ်နေသဖြင့် လုံခြုံရေးကို ခါတိုင်းထက် ဂရုစိုက်ကြသည်။

အခန်းငယ်တစ်ခုတွင် ဒါကော့တို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက် ထိုင်နေကြသည်။ လုံခြုံရေး ရဲဘော်တစ်ယောက်က သူတို့ကို စစ်ချက်ယူနေသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးကတော့ တစ်ယောက်တည်း အခန်းထဲထိုင်နေသည်။ သူ့ ရဲဘော်များ လာရောက်

www.burmeseclassic.com

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

၁၁၉

ဘင်ပြမည့်သတင်းကို စောင့်နေ၏။ ထို့နောက် ကွန်ပျူတာခန်းသို့ မေးမြန်းစုံစမ်းလိုက်သည်။

“ဗိုလ်မှူးကြီးလား၊ ကျွန်တော်တို့ စိစစ်နေတုန်းပဲ၊ ဥရောပမှာရှိတဲ့ လေကြောင်းဆိုင်ရာ ပါရဂူတွေအားလုံးကို စိစစ်နေတယ်”

“ဟေ့၊ ဟုတ်လား၊ မြန်မြန်လုပ်ပါကွ”

“အခုသိထားတဲ့ အဖြေတစ်ခုရှိတယ်။ ရုရှားပြည်ကို ရောက်နေတဲ့ လူဟာ၊ ပိုင်းလော့တစ်ယောက်ပဲ၊ နာမည်ကတော့ မစ်ချယ်ဂျန်တဲ့၊ အမေရိကန် ပိုင်းလော့ပဲ”

“အမေရိကန်၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အမေရိကန်တွေဟာ အမ်အိုင်ဂျီ လေယာဉ်တွေကို သေသေချာချာ လေ့လာပြီး သူတို့ရဲ့ပိုင်းလော့ကို သင်တန်းပေးတယ်။ အမေရိကန်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့ဆီက အမ်အိုင်ဂျီ (၂၅) ရသွားပြီးကတည်းက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စက်ယန္တရားအကြောင်း သိခဲ့ပြီး၊ ခု မော်စကို ကိုလွတ်လိုက်တဲ့အကောင်ဟာ လေယာဉ်မောင်းအင်မတန်ကျွမ်းကျင်တဲ့အကောင်”

“ဟုတ်လား၊ သူဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘာကြောင့် ပြောနိုင်သလဲ”

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး၏အသံမှာ တုန်နေ၏။ အတွင်းရေးမှူး ရောက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းရသည့် အချိန်မှစ၍ ဗိုလ်မှူးကြီး ကြောက်လန့်နေသည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်မှူးကြီးက ဆက်ပြောပြန်၏။

“ဒီမှာ၊ ဗရေ့ဗင်၊ မြန်မြန်လုပ်စမ်း၊ ပြီးတော့ သတင်းစုံရယင် ချက်ချင်း သတင်းပို့ပါ၊ ကြားလား”

ဗိုလ်မှူးကြီးသည် လက်ထဲကဖုန်းကိုချပြီး အခြားဖုန်းတစ်ခုကို ကောက်ကိုင်ပြန်၏။ သူ့မျက်နှာမှာ ခက်ထန်နေကြောင်း၊ မီးရောင်ကြောင့် မြင်သာနိုင်သည်။

“ဗိုလ်မှူးတာနစ်လား၊ ဗိုလ်မှူးတာနစ်၊ ဗရန်နိုဗစ်ချ်တို့ လူအုပ်ကို အခုချက်ချင်း စမ်းလိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဗိုလ်မှူးကြီး သတင်းရပြီလား”

“ရပြီ ဗိုလ်မှူး၊ ရပြီ၊ သူလျှိုဘယ်ရောက်နေတယ်ဆိုတာ ဒီလူတွေဆီက ကျုပ်ချက်ချင်းသိချင်တယ်။ ပြီတော့ လေယာဉ်နားမှာ ဘယ်သူမှ မနေစေနဲ့ ကြားလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကြားပါတယ်”

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် ဖုန်းချလိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်၏။ သူ့လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ (၆)နာရီနှင့် (၁၁) မိနစ် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကဲ-ရဲဘော်တို့၊ တချို့ လေယာဉ်ရုံထဲသွားပြီး၊ ရှာဖွေကြ၊ တချို့ ဒီမှာပဲ ရှာကြ
ချက်ချင်း၊ ချက်ချင်း မြန်မြန်လုပ်ကြ”

လုံခြုံရေးရဲဘော်များလည်း လက်နက်ကိုယ်စီနှင့် ထွက်ခွာသွားကြ၏။ ၎င်းတို့
ထဲမှ အစောင့်ရဲဘော်တစ်ယောက်က ဗိုလ်မှူးကြီးကို အော်မေးလိုက်သည်။

“ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သူ့ကို ရှာရမှာလဲ”

“ပိုင်းလော့တစ်ယောက်ကွ၊ ပိုင်းလော့တစ်ယောက်”

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးအသံမှာ စိုးရိမ်နေသဖြင့် တုန်နေလေတော့သည်။

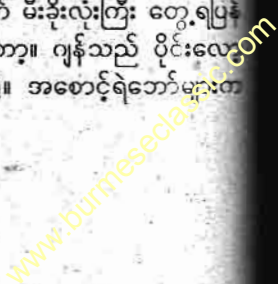

ဗရန်နိုင်ငံပစ်ခံခဲ့ရသည့် လေယာဉ်ရုံမှ ထွက်လာပြီး အိမ်သာဘက်သို့ အသွား
နောက်မှလိုက်ထွက်လာသူ စမဲလ်လော့စကီးကို ခေတ္တစောင့်နေသည်။ စမဲလ်လော့စကီး
လည်း လက်ထဲဂွကြီးတစ်ခုကိုင်ယင်း ထွက်လာသည်။ သူ့နောက်တွင် အစောင့်
တစ်ယောက် နောက်ယောင်ခံလိုက်လာ၏။ ရုတ်တရက်မို့ ဗရန်နိုင်ငံပစ်ခံခဲ့ရမှာ ဘာလုပ်ရမှန်း
ပင်မသိတော့ဘဲ ကြောင်ပြီးရပ်နေမိသည်။

အတန်ကြာတော့ စမဲလ်လော့စကီး တစ်ယောက် လေယာဉ်အခြားပိုင်းမှ ထွက်
လာသည်။ သူ့နောက်မှ အစောင့်ရဲဘော်ကို မတွေ့တော့၊ စမဲလ်လော့စကီး၏ လက်ထဲ
တွင် ဂွကြီးကိုင်ထားယင်း လျှောက်ထွက်လာသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်
ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေလေသည်။ စမဲလ်လော့စကီးသည် ဗရန်နိုင်ငံပစ်ခံ
ကို တွေ့သောအခါ ဘာမျှမပြောဘဲ ခေါင်းသာညိတ်ပြုလေသည်။

လေယာဉ်တွင် တပ်ဆင်သည့် လုပ်ငန်းအားလုံး (၆) နာရီ မထိုးမီကပင် ပြီးဆုံး
ခဲ့လေသည်။ ကရုဏ်ရှင်နေ့မှာ သူတို့လေယာဉ်ရုံသည် ရုံတွင် ပုန်းကွယ်နေ၏။
ဗရန်နိုင်ငံပစ်ခံခဲ့ရသည့် ကုတ်အင်္ကျီကို နှိုက်ထားယင်း အချက်ပြခလုတ်နှိပ်လိုက်သည်။ ဂျန်ထံ
သို့ အချက်ပြ ရောက်သွား၏။ ဂျန်သည် အချက်ပြသံကြားရသည်နှင့် လေယာဉ်ရုံရာသီ
ချက်ချင်းအရောက် လာရလေသည်။ သူသည် အနီးအနားတွင်ရှိသော အစောင့်ရဲဘော်
များကို ဝှေ့ရမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် အစောင့်ရဲဘော် (၄) ယောက်
တွေ့ရသည်။ ဂျန်သည် ပိုင်းလော့ခုံပေါ် သို့လျင်မြန်စွာတက်သွား၏။

ဂျန်သည် လေယာဉ်ရုံ အဆုံးကြည့်လိုက်သည်။ စမဲလ်လော့စကီး မိခြစ်၍
အချက်ပြနေသည်ကို ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရ၏။ ထို့နောက် မီးခိုးလုံးကြီး တွေ့ရပြန်
သည်။ မီးခိုးများကြောင့် စမဲလ်လော့စကီးကို သူမမြင်ရတော့။ ဂျန်သည် ပိုင်းလော့
နေရာတွင်ထိုင်ပြီး လေယာဉ်စက်နှိုးရန် ခလုတ်နှိပ်လိုက်၏။ အစောင့်ရဲဘော်များက
သူ့အား ကြည့်ယင်း...

“ဗိုလ်မှူးဗော့စတော့၊ ဗိုလ်မှူးဗော့စတော့” ဟု လှမ်းခေါ်နေသည်။

လေယာဉ်ရုံတံခါးမကြီး တဖြည်းဖြည်းပွင့်လာ၏။ ကရှက်ရှင်နေ့တစ်ယောက် အားသွန်ခွန်စိုက်နှင့် တံခါးမကြီးကို တွန်းဖွင့်နေ၏။ အခြားလေယာဉ်ရုံမှ မီးတောက် လောင်နေသဖြင့် အစောင့်များ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်နေ၏။

စမဲလ်လော့စကီး ကတွေ့သမျှ အစောင့်များကို သေနတ်ဖြင့် ချောင်းပစ်နေကြောင်း ရိပ်ကန် ဂျန်လှမ်းမြင်လိုက်သည်။ လေယာဉ်လည်း ဘီးလိမ့်တာတဖြည်းဖြည်း ထွက်လာ၏။ အစောင့်ရဲဘော်များ၏ လက်ချက်ကြောင့် ကရှက်ရှင်နေ့ လဲကျသွားသည်ကိုလည်း ဂျန် တွေ့လိုက်၏။

“ဟေ့၊ လက်နက်ချလိုက်ပါ။ မင်းတို့ကို ဝိုင်းထားပြီဟေ့၊ လက်နက်ချလိုက်ပါ”

ဗိုလ်မှူးကာနစ်၏ အော်သံကိုလည်း ဂျန်ကြားလိုက်ရ၏။ လေယာဉ်သည် ရုံမှ ပြေးထွက်လာရာ ဝေလီဝေလင်း အာရှက်ဦးကောင်းကင်သို့ (၁၂) စက္ကန့်အတွင်း ပျံတက်သွားလေသည်။

မီးလောင်သံ၊ သေနတ်သံနှင့် အော်ဟစ်နေသော အသံများသာ ပဲ့တင်နေတော့သည်။

ဗိုလ်မှူးဗော့စတော့၊ ဗိုလ်မှူးဗော့စတော့”

“ဟေ့၊ လက်နက်ချလိုက်ပါ။ မင်းတို့ကို ဝိုင်းထားပြီဟေ့”

အော်သံ၊ အမိန့်ပေးသံတို့သာလျှင် ပဲ့တင်ကြားနေရာမှ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝေး၍ ဝေး၍ လာနေတော့သည်။

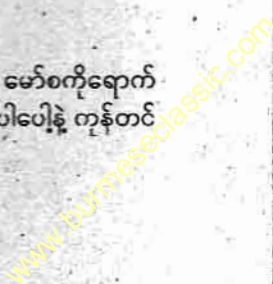
ဂျန် သည် တစ်နာရီလျှင် (၁၆၀) နေ့သံ ဖြင့် လေယာဉ်ကို ကောင်းကင်ပေါ် ထိုးတက်သွားတော့သည်။

+ + +

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် လေယာဉ်ရုံမီးလောင်သည့် သတင်းကြားရသည်နှင့် မိုက်ကနဲဖြစ်သွား၏။ ဒေါသလည်း အလွန်ထွက်သည်။ သူ့လုံခြုံရေး ရဲဘော်များအား မီးငြိမ်းသတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ထိုနောက် သူသည် ဗရေဗင်ထံမှ သတင်းရသည်။

“ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ဗဟိုကွန်ပျူတာစခန်းမှ သတင်းလာတယ်။ မော်စကိုရောက်နေတဲ့ သူလျှို့ဟာ အမေရိကန်ပိုင်းလော့ မစ်ချယ်ဂျန်ဆိုတဲ့သူပဲ။ အခု ပါပေါ့နဲ့ ကုန်တင်ကား တစ်စီးထဲ ပါသွားပြီ”

“ဟုတ်လား၊ ပါပေါ့တော့ သေပြီ။ အဲဒီသူလျှို့ဆိုတဲ့အကောင် မတွေ့ဘူး”

“လွန်ခဲ့တဲ့ရက်က လုံခြုံရေးရဲဘော်တစ်ယောက်ကို သတ်ဖြတ်သွားတာလည်း ပါပေါ့တို့ လူစုပ်တဲ့”

“ဟေ့ . . ဟုတ်လား”

“အခု အမေရိကန်သူလျှို့ဟာ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းရောက်နေမှာပဲ။ ဒါကို ပိုက်စိတ် တိုက် ရှာဖွေလိုတယ်”

“သစ္စာဖောက် ဗရန်နီဗစ်ချ်တို့ကို ဖမ်းခိုင်းထားပြီ”

ဤတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးထံ သတင်းတစ်ခု ရောက်လာပြန်၏။ တူပေါ်လက်-၁၄၄ လေယာဉ်သည် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ မကြာမီ ဆင်းသက်မည် ဖြစ်ကြောင်း သတင်းရောက်လာ၏။ လေယာဉ်ပေါ်တွင် ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်များ လိုက်ပါ လာမည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးမှာ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်များနှင့်တွေ့ဆုံရမည်မှာ အထူးပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေတော့သည်။

+ + +

အခန်း (၆၆) က်)

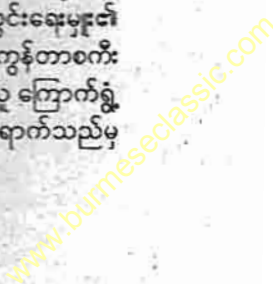
တုန့်ပြန်ခြင်း

အတွင်းရေးမှူး လိုက်ပါလာသော တူပိုလက်တီယူ ၁၄၄၊ လေယာဉ်သည် ဘဲလ်
လေယာဉ်ကွင်းပြေးလမ်းပေါ်သို့ ဆင်းသက်ကာ အရှိန်သပ်နေစဉ် လေယာဉ်ရုံမှ
လှေကားတပ်ထားသော မော်တော်ယာဉ်တစ်စီးသည် အရှိန်နှင့် လေယာဉ်ဆီသို့ မောင်း
ဆွဲလေသည်။ ထိုမော်တော်ယာဉ်ပေါ်၌ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးလည်း လိုက်ပါလာ
လေယာဉ်ဘီးများ ရပ်တန့်သွားသည်နှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးသည် တပ်ထားသော လှေကားမှ
လေယာဉ်ပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားသည်။

လေယာဉ်ပေါ်သို့ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး မရောက်မီအချိန်ကလေးအတွင်း
သန့်လှိုင်းဖြင့် မစ် (၃၁) လေယာဉ်တစ်စင်း အခိုးခံရကြောင်း၊ အတွင်းရေးမှူးထံ
တောင်းရောက်နှင့်နေပြီဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးသည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်
သဖြင့် လေယာဉ်အပေါက်ဝ၌ စောင့်နေသော ရဲဘော်ကိုပင် မမြင်တော့ဘဲ လေယာဉ်
အောက်ကို ကျော်ဖြတ်ပြီး လေယာဉ်သီးသန့်ခန်းထဲသို့ တန်းဝင်သွားသည်။ အခန်းထဲ
သက်သည်နှင့် တိုက်ပွဲကြီးတစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးမိသော စစ်သားတစ်ဦးပမာ ဗိုလ်မှူးကြီး
ကွန်တာစကီး ခံစားလိုက်ရသည်။ အခန်းထဲ၌လည်း ဆေးပြင်းလိပ်မီးခိုးများ ပြည့်နှက်
နေသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးသည် ကိုယ်ကို မတ်အောင်ရပ်ပြီး အလေးပြုလိုက်၏။
သူ့မျက်လုံးသည် ထိုင်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို ကျောပေးပြီး ထိုင်နေသည့် ရေဒီယို
အော်ပရေတာ ကျောပြင်ကိုသာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ အခန်းထဲတွင်ထိုင်နေကြသော
ဗိုလ်မှူး၏ မျက်လုံးတို့သည် သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေကြောင်း ဗိုလ်မှူးကြီးသိသည်။

သူ့ရှေ့တွင် ထိုင်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်း၏ 'တန်ခိုး' သြဇာအာဏာကို
သည်း သူသိသည်။ ထို့အပြင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မျက်လုံးသည် အကြောင်းမဲ့သူ့ကို
စိုက်ကြည့်နေကြသည်မဟုတ်ကြောင်းလည်း သူသိသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်း၏ မျက်နှာ
အမူအရာများ မည်ကဲ့သို့ ဖော်ပြနေသည်ကိုလည်း သူသိသည်။

သူ့ရှေ့ရှိစားပွဲပိုင်းတွင် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး ထိုင်နေကြသည်။ စားပွဲပိုင်းပေါ်တွင်
ချပ်ရှင်ပြစ်စက်ကိုရိယာများ တပ်ဆင်ထားသည်။ ဆိုဗီယက်တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ မည်သည့်နေရာ၊
အရပ်ဒေသမရွေး၊ သို့မဟုတ် တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ မည်သည့်နိုင်ငံမဆို မြေပုံများကို အချိန်
မရွေး စားပွဲမျက်နှာပြင်သို့ ထိုးပြနိုင်၏။ သူ့ရှေ့တည့်တည့်တွင် ထိုင်နေသူမှာ အတွင်းရေး
မှူးဖြစ်သည်။ အတွင်းရေးမှူး၏ ညာဘက်တွင် ထိုင်နေသူမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက
လေသူရဲဖြစ်ခဲ့သူ လေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ကူတူးဇော့စ်' ဖြစ်သည်။ အတွင်းရေးမှူး၏
ဘယ်ဘက်တွင်ထိုင်နေသူမှာ ၈-၅-ဘီ အကြီးအကဲဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး
သည် ထိုသြဇာအာဏာ အရှိန်အဝါကြီးသူ (၃) ဦးအား ရင်ဆိုင်ရမည်ကို သူ ကြောက်ရွံ့
ဆုံးဖြစ်သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခဲ့သဖြင့် လေယာဉ်ပေါ် ရောက်သည်မှ

သီးသန့်အခန်းထဲရောက်သွားသည်အထိ လျှောက်သွားခဲ့ရသောအချိန်မှာ သူ့အခိုးပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့သည်ဟု ထင်မိခဲ့လေသည်။ ယခုတော့ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာသည် ကျားရှေ့မှောက်လဲသော ဂျီသူငယ်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေတော့သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကားသည် အလေးပြုပြီးနောက် ကိုယ်ကို မတ်ခေရပ်မြရပ်နေလေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် (၃) ဦးလည်း သူ့အား ထိုင်ရန် သို့မဟုတ် သက်သေရပ်နေရန် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ အမိန့်မပေးချေ။ ကွန်တာစကားသည် ဆောင်ကြီးများ၏ မိန့်ကြားမည့်စကားကို ကြောက်လန့်စွာဖြင့် နားစွင့်နေလေသည်။

အတွင်းရေးမှူးသည် ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကားကို သေချောစွာ စိုက်ကြည့်၏။ ကေ-ဂျီ-၇ အကြီးအကဲလည်း ကွန်တာစကားကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ ကေ-ဂျီ-၇ အကြီးအကဲ တပ်ထားသော ရွှေကိုင်းမျက်မှန်မှ ရောင်ပြန်ဟပ် အလင်းရောင်သို့ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကားမျက်စိထဲ မြင်နေရသည်။ အတွင်းရေးမှူးသည် အရေးမရှိသည့် ဟန်အမူအရာဖြင့် လေပျောလေးနှင့်ပင် ကွန်တာစကားအား ပြောလိုက်လေးသည်။

“ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကား၊ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ရှင်းပြပါဦး။”

သူ့အသံမှာ ပျော့ပြောင်းသော်လည်း ဩဇာအာဏာ အပြည့်ရှိသည်။ အရာလည်းအေးတိအေးစက်နှင့်။ အခန်းထဲ၌ မြည်နေသော အသံဖမ်းစက်အသံမှ အခြားဘာသံမျှ မကြားရပေ။ သူတို့အားလုံး မြည်နေသောအသံကို စိတ်ဝင်စား မပုံရသည်။ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို ခိုးမောင်းသွားသည်မှာ (၃) မိနစ်ပင်ရှိပြီး ဖြစ်သည့် လေယာဉ်ပျံပြန်ရရေးအတွက် သူတို့ဘာမှ မလုပ်ကြသေး။

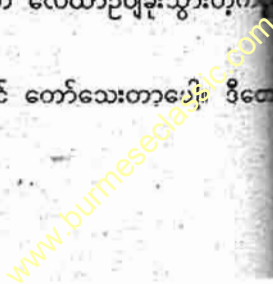
ယခုအခါ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကားမှာ လေယာဉ်ပျံ အခိုးခံရသည့် ကိစ္စပတ်သက်၍ သူ့မှာတာဝန်ရှိသဖြင့် လေယာဉ်ပျံ ပြန်ရရေးကိုသာ စဉ်းစားနေမိသည့် သူ့အနေနှင့် ဤကိစ္စ မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ရမည်ကို စိတ်ထဲအဆောတလျှင် သိချင်သည်။ လေယာဉ်ကို ပစ်ချရန်သာ သူ့ဆန္ဒပြင်းပြနေသည်။ သူသည် တံတွေးတစ်မျိုးမျိုးချပြီး-

“အမေရိကန်ပိုင်းလော့တစ်ယောက်က... ”

ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကားသည် ကြောက်လန့်နေသဖြင့် စပြောသည်နှင့် ချောတစ်ချက်ဟန်လိုက်၏။ သူ့မျက်လုံးများမှာ ရေဒီယိုအော်ပရေတာ ကျောပြင်ကို ငေးနေမိသည်။ ထိုနောက် ဗိုလ်မှူးကြီးက... ”

“ကျွန်ဆိုတဲ့ အမေရိကန်ပိုင်းလော့တစ်ယောက် လေယာဉ်ပျံခိုးသွားတဲ့ကိစ္စပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်မှာတာဝန်ရှိပါတယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ မိမိရဲ့ အခြေအနေမှန်ကိုသိယင် တော်သေးတာပေါ့၊ ဒီတော့ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဆက်တင်ပြပါဦး။”

အတွင်းရေးမှူး၏ ပြောကြားချက်မှာ တည်ငြိမ်၏။ ချိမ်းချောက်မှုလုံးဝ မရှိ။
ထိအေးစက်လေသည်။

“အမေရိကန်ပိုင်းလော့ ဒီစခန်းထဲကိုရောက်အောင် ဝင်လာနိုင်တာကတော့
အလုပ်လုပ်နေကြတဲ့ ဂျူးတွေရဲ့ အကူအညီကြောင့်ပဲ။ အခုတော့ ဒီဂျူးတွေကိုလည်း
တော်အားလုံး ဖမ်းထားပြီးပါပြီ”

“ဖမ်းထားရုံပဲ ဖမ်းထားသလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ အခုတော့ သေကြကုန်ပြီ”

“ဒီတော့ ခင်ဗျားသိချင်တဲ့အချက်တွေ သိပြီးမှ သေကြကုန်သလား။ သူတို့ဆီ
ကော ဘာသိသေးလဲ”

“အမျိုးမျိုး စစ်ဆေးကြည့်ပါတယ်။ သူတို့ဘာမှမသိရဘူးလို့ပဲ ပြောကြတယ်။
အဲဒါကတော့ ပစ်ယင်းခတ်ယင်း သေသွားကြတယ်”

အခန်းထဲ၌ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။ တဝီဝီမြည်နေသော အသံဖမ်းစက်သံ
သာ ကြားနေရသည်။ ရေဒီယိုအော်ပရေတာလည်း ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေ၏။ အတွင်း
ရေးမှူး၏ လက်တစ်ဘက်သည် ကေ-ဂျီ-တီ အကြီးအကဲ၏ လက်တစ်ဘက်ကို ကိုင်ထား
သည်။ အတွင်းရေးမှူးက ကေ-ဂျီ-တီ အကြီးအကဲအား ထိန်းထားပုံရ၏။

“မစ် (၃၁) ကို မောင်းသွားတဲ့နေရာ ရဲဘော်မသိဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား”

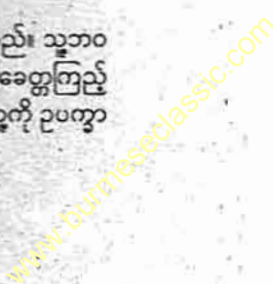
ဤမေးခွန်းကို ကြားသောအခါ လေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက အထူးအံ့အားသင့်
နေလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှာ ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံ ဝတ်ထားသည်။ တိုက်ပွဲအဆင့်
ဆင့် ဆင်နွဲ့ခဲ့ဖူးသဖြင့် တံဆိပ်အမျိုးမျိုး ချီးမြှင့်ခံခဲ့ဖူး၏။ ယင်းတံဆိပ်များကိုလည်း
ခင်ဘတ်အပြည့် တပ်ဆင်ထားသည်။ သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာပင်ရှိသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ မသိပါဘူးခင်ဗျား”

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးမှာအမှန်အတိုင်း ဝန်ခံလိုက်၏။ သူ့အသံမှာ တိုးနေ
လေသည်။ အခန်းထဲ လှုပ်ရှားသံမဆိုထားနှင့် အသက်ရှူသံပင်မကြားရဘဲ အသက်ကင်း
သလို ဖြစ်နေလေသည်။ ထိုင်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ် (၃) ဦးတို့က လေးနက်စွာ စဉ်းစား
နေကြ၏။ အတန်ကြာတော့ အတွင်းရေးမှူးက အမိန့်ချလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး၊ ရဲဘော်ကို ရဲဘော်ရဲ့ အစောင့်တွေ
နဲ့ အနီးကပ်စောင့်ပါစေ။ ရဲဘော်သွားနိုင်ပြီ”

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး၏ နှုတ်ခမ်းမှာ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။ သူ့ဘဝ
မျက်စိးသွားလေပြီ။ အသနားခံသော မျက်နှာထားဖြင့် အတွင်းရေးမှူးကို ခေတ္တကြည့်
လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အတွင်းရေးမှူးတို့ လူသိုက်က သူ့ကို ပြန်မကြည့်။ သူ့ကို ဥပက္ခာ

ပြုလိုက်လေပြီ။

ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီး အခန်းမှ ထွက်သွားသည်နှင့် အခန်းတံခါးပိတ်လိုက်၏။ အတွင်းရေးမှူးသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဘက် လှည့်ကြည့်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်လည်း တစ်ချက်ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲဘက်သို့လည်း လှည့်ပြောလိုက်လေသည်။

“ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ခုနေခါမှာ စစ်ဆေးဖို့ အချိန်မရသေးပါဘူး နောက်မှပဲ ကြည့်ပြီးစိစစ်မယ်။ အခုကိစ္စမှာ စီ-ဘိုင်-အေ လက်ချက်ပဲ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ မဟာဗျူဟာမြောက် လေယာဉ်ဟာ တစ်ပါးသူလက်ထဲ ရောက်သွားမှာ စိုးရိမ်ရတယ်။ ခုမှာမှာ လေယာဉ်ဖိုးပြေးတဲ့ ပိုင်းလော့ရဲ့ နာမည်လောက်ပဲ သိကယ်။ တစ်ခြားကိစ္စဘာမှမသိသေးဘူး။ ပြီးတော့ ဒီပိုင်းလော့နဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်ခြားဘာမှ မှတ်တမ်းမှတ်တမ်းမရှိဘူး။ ခုဆိုယင် အချိန်ကြာသည်နှင့်အမျှ မစ် (၃၁) လည်း အဝေးကို ရောက်မှာပဲ။ ဗလာဒီမီရော့ ဘယ်မလဲ”

လေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ရေဒီယိုအော်ပရေတာကို လှမ်းကြည့်ပြီး-

“ဟေ့ ဝံပုလွေစစ်ဆင်ရေး မြေပုံထုတ်ပေးစမ်း၊ မြန်မြန်လုပ်”

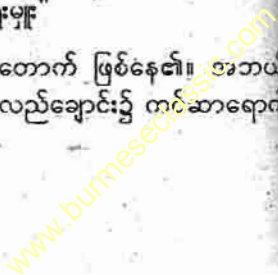
အော်ပရေတာသည် သူ့ရှေ့တွင်ရှိသော ခလုတ်များ နှိပ်လိုက်၏။ စားပွဲတွင်ရှိသော စီးကရက်ဗူး၊ ဆေးပြင်းလိပ်ဗူးနှင့် ဆေးလိပ်ခွက်တို့သည် အလိုအလျှောက် ရွေ့သွားပြီး စားပွဲပေါ်တွင် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံမြေပုံတစ်ချပ် ထင်းလင်းစွာ ပေါ်လာခဲ့သည်။ မြေပုံတွင် အရောင်မျိုးစုံ မှတ်ထားပြီး မြားများလည်း ဟိုပြဒီပြနှင့် မျက်စိရှုပ်စေ ဖြစ်နေသည်။ လျှပ်စစ်မီးရောင်ကြောင့် မြေပုံကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရလေသည်။ ထို့အပြင် နံရံ၌လည်း ပိတ်ကားတစ်ချပ်ပေါ်လာ၏။ ပိတ်ကားတွင် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံ ပြည်ကားကွယ်မှုအနေအထားများကို မှတ်သားထား၏။ အတွင်းရေးမှူးသည် မိမိကိုယ်ကို ကိုင်းညွတ်ကာ စားပွဲပေါ်ရှိ မြေပုံကို စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေသည်။ သူ့လက်ချောင်ဖြင့်လည်း ဟိုထောက်သည်ထောက်နှင့် လိုက်လံထောက်နေ၏။

“ကဲ ဒီမှာ ဘဲလ်ယာဒီစခန်းပဲ။ လေယာဉ်ဘယ်ဘက်ကို မောင်းထွက်သွားသလဲ”

အတွင်းရေးမှူးသည် လေယာဉ်ထုတ်လုပ်ရေး စီမံကိန်းစခန်းဖြစ်သော ဘဲလ်ယာဒီနေရာကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ထားယင်း လေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအား မေးလိုက်သည်။

“အတိအကျတော့ မပြောနိုင်ဘူး အတွင်းရေးမှူး”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏အသံမှာ ပြတ်တောက်ပြတ်တောက် ဖြစ်နေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် လွန်ခဲ့သော (၂) နှစ်လောက်က သူ့လည်ချောင်း၌ ကင်ဆာရောဂါ

ခြစ်ခဲ့ဖူး သည်။ လည်ပင်းခွဲထားခဲ့သဖြင့် စကားပြောရာတွင် အသံမှာ ကြည်လင်ခြင်း မရှိပေ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် မြေပုံကို ခဏ ကြည့်လိုက်၏။ ပြီးတော့ သူ့ရှေ့တွင် ထိုင်နေသော လေတပ်ဦးစီး ဗိုလ်ချုပ် "ဗလာဒီမီရော့" ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့မှာ တစ်ခေါင်းလုံး ဆံပင်ဖြူသော်လည်း သူ့မျက်လုံးများမှာ စူးရှလှ၏။ မှက်နှာထားလည်း ထာဝစဉ်တင်းမာပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပုံပေါက်သည်။ အဖြစ်အပျက်မှာ မြန်ဆန်လွန်းသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့အနေနှင့် ဘာပြောရမှန်းပင် မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေလေသည်။ ဤဖြစ်ရပ်သည် လွန်ခဲ့သော (၄) နှစ်လောက်က "မစ် (၂၅) ဖော့စ်ဘတ်" ကို မောင်းပြီး ရုရှနိုင်ငံမှ ထွက်ပြေးသွားသည့် ဗိုလော့စကီး အဖြစ်အပျက်ထက်ပင် ပိုဆိုးနေသည်။

ပြောင်လက်ပြီး လွန်းပျံ့ကိုယ်ထည် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော မစ် (၃၁) လေယာဉ်သည် သူတို့လိုက်ပါလာသည့် တူပိုလက် လေယာဉ်ဘေးမှာပင် လျင်မြန်စွာ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်က မြင်ယောင်နေသေးသည်။

ထိုစဉ် သီးသန့်လှိုင်းမှ သတင်းတစ်ပုဒ်ရောက်လာ၏။ သတင်းမှာ ခွင့်ပြုချက် အစ်စုံတစ်ရာမရဘဲ လေယာဉ်တစ်စင်းသည် မြေပြင်ပြေးလမ်းမှ ရုတ်တရက်ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားသည့်အကြောင်းဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်း သူတို့သိခဲ့ပေပြီ။ အမေရိကန် ဦးစီးလော့ တစ်ယောက်က ကမ္ဘာပေါ်တွင် မဟာဗျူဟာ မြောက်ဆုံး ဆိုဗီယက်တို့၏ လေယာဉ်ကို ခိုးသွားခဲ့သည်။ ခုတော့ သူတို့ တစ်ခုခု လုပ်ကြရတော့မည်။ အတွင်းရေးမှူးသည် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့အား ကြည့်ပြီးမေးလိုက်သည်။

"ဗလာဒီမီရော့၊ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားဘယ်လိုသဘောရသလဲ"

ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့သည် မြေပုံကိုလက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ထားယင်း၊ အတွင်းရေးမှူးအား တင်ပြရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့သည် ဆိုဗီယက် လေတပ်မတော်တွင် အဓိကကျသော ဦးလက်နက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်သည့် တပ်ဖွဲ့မှ တပ်မှူးဖြစ်သည်။ သူထမ်းဆောင်ရမည့် တိုက်စစ်ကြောင်းအနေအထားကို < "ဝံပုလွေတပ်ဖွဲ့" ဟု လျှို့ဝှက်အမည်ပေးထားသည်။ ယခုဖြစ်ပျက်နေသော ကိစ္စအခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သူသဘောပေါက်လေပြီ။ ရုတ်တရက် ဘယ်အရပ်ကို သွားရမှန်းမသိ ထွက်ပြေးသွားသော လေယာဉ်နောက်ကို မည်ကဲ့သို့ လိုက်ရပါမည်နည်း။ တုန့်ပြန်အရေးယူရမှာ အလွန်ခက်ခဲကြောင်း သူသိ၏။ သို့ရာတွင် ဤအခြေအနေမှန်ကို အတွင်းရေးမှူးအား သူမတင်ပြရဲပေ။

• မစ် (၂၅) ဖော့စ်ဘတ် (Foxbat) လေယာဉ်ထွက်ပြေးသည့်အကြောင်း ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ပိုးအိမ်မှိုင်း စစ်ဆင်ရေးဟူသောအမည်ဖြင့် ကွန်တော်မြန်မာပြန် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

< ဝံပုလွေတပ်ဖွဲ့ (Wolf Pack) လျှို့ဝှက်အမည်။

အတွင်းရေးမှူး၊ မသိရန်လည်း ဟန်ဆောင်ဖုံးဖိထားရန် လိုသည်ဟု သူ့သဘောပေါက်သည်။

“အတွင်းရေးမှူးခင်ဗျား။ အခုကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့တော့ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အသံထက်မြန်ဘဲ လေယာဉ်အုပ်စုဖြန့်ပြီး လိုက်ရမယ့်အနေအထားမှာ ရှိပါတယ်။ အသံထက်မြန်တော့ တောင်ဘက်နယ်စပ်ကို လေယာဉ်အုပ်စုတစ်ခု၊ မြောက်ဘက်နယ်စပ်ကို လေယာဉ်အုပ်စုတစ်ခုဖြန့်ပြီး ဝိုင်းထားဖို့လိုပါတယ်။”

“ဘာကြောင့် ဒီလိုဝိုင်းရသလဲ ရှင်းပြစမ်းပါဦး။”

“ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမိုရော့သည် မြေပုံကို ငုံ့ကြည့်ပြီး နယ်စပ်ကို ထောက်ပြထားလျှင် -

“ခိုးသွားတဲ့ လေယာဉ်ဟာ ဘေးကင်းတဲ့နေရာ ရောက်ဖို့ကတော့ လောင်စာဆီဖြည့်ရမှာပဲ။ အခုလေယာဉ်မှာ ပါသွားတဲ့ လောင်စာဆီနဲ့ဆိုယင် ဆိုဗီယက်နယ်နိမိတ်ကော်မရှင်ဖြတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ဟာ ကောင်းကင်မှာတော့ လောင်စာဆီ ဖြည့်ရမဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကောင်းကင်မှာ လောင်စာဆီဖြည့်ယင် လောင်စာဆီဖြည့် လေယာဉ်ဟာ ကောင်းကင်မှာရှိနေရမယ်။ ဒီလိုရှိနေယင် ဆိုဗီယက်လေတပ်က သိမယ်ဆိုတာ သူတို့သိပါတယ်။”

“ဒီလေယာဉ်ပျံသန်းနိုင်တဲ့အကွာအဝေးဟာ ဘယ်လောက်ရှိလဲ။”

ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမိုရော့ ဘေးတွင် ထိုင်နေသူ ဗိုလ်ချုပ် လီယိုနစ်ဗိုရော့က မေးလိုက်၏။ ဗိုလ်ချုပ် လီယိုနစ်ဗိုရော့သည် > “အီး-စီ-အမ်” ခေါ် အီလက်ထရွန်းနစ်ပုံထိန်းခုံးပျံ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့၏ တပ်မှူးဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မတော်တဆ အနုပစ်ခတ်ပွဲဖြစ်၍ ရန်သူဘက်မှ ပစ်ခတ်လာသော ခုံးပျံများကို သူသည် ရေခဲဖြင့် အကွာအဝေးကို ချိန်ဆပြီး အီလက်ထရွန်းနစ်ဖြင့် ဆိုဗီယက်လေတပ်နှင့်ပူးပေါင်းပြီး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရသည့် တပ်မှူးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

“လေယာဉ်ကတော့ လောင်စာဆီအပြည့်ဖြည့်ထားမှာပဲ။ လောင်စာဆီအပြည့်ရှိသော်လည်း အများဆုံးမိုင် (၃၀၀၀) ထိပဲ ပျံနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မစ် (၃၀) အကြောင်း ဘယ်လောက်ထိ နားလည်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ အတိအကျ မပြောနိုင်ဘူး။”

လေယာဉ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက မစ် (၃၀) အခြေအနေကို ရှင်းပြနေစဉ်

> Electronic Counter Measure = (E C M)

အီလက်ထရွန်းနစ်ဖြင့် တုန့်ပြန်တိုက်ခိုက်ရေး။

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့သည် မြေပုံကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ထားယင်း ပြောကြားလေသည်။

“ဒါဖြင့်ယင် ဒီကောင်ဟာ သည်ထိပျံနိုင်တာပေါ့”

သူ့လက်ချောင်းသည် အာတိတ်သမုဒ္ဒရာဘက်သို့ ထိုးပြရာမှ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အီရန်နယ်နိမိတ်ဘက်သို့ ရွှေ့လာ၏။ ၎င်းမှ တဆင့် မြေထဲပင်လယ်ဘက်သို့ ရွှေ့သွားလေသည်။

“သူ့ခိုးဟာ ဘာဖြစ်လို့ တောင်ပိုင်း၊ သို့မဟုတ် မြောက်ပိုင်းကို မောင်းပြေးရသလဲ။ ဆိုစမ်းပါဦး ဗလာဒီမီရော့”

အတွင်းရေးမှူးက စိတ်ဝင်စားစွာ မေးလိုက်သည်။ အတွင်းရေးမှူးမှာ လေယာဉ် အခိုးခံလိုက်ရသဖြင့် မကြေမချမ်း ဖြစ်နေလေသည်။ လေယာဉ်ပြန်ရရေးအတွက် စိတ်စောနေပုံလည်းရသည်။

“ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ်။ အတွင်းရေးမှူးခင်ဗျား။ ဘယ်လေယာဉ်ပိုင်းလော့မှ မော်စကိုဘက် ကို မောင်းမှာမဟုတ်ဘူး။ မော်စကိုမှာဆိုယင် ပစ်မလွဲဒုံးပျံတွေ ချထားဆယ်ဆိုတာ သူတို့သိမှာပဲ။ မော်စကိုဘက်ကို မောင်းလာတဲ့ လေယာဉ်သူခိုးဆိုယင် ဒီကီကိုယ်ကို သေတွင်းထဲ ခုန်ဆင်းတာနဲ့အတူတူဖြစ်နေမှာပဲ။ ပြီးတော့ မော်စကိုမှာဆိုယင် ရေဒါနဲ့ ဖမ်းလို့မရတဲ့ လေယာဉ်လည်း လွတ်မှာမဟုတ်ဘူး”

ခဏကြာမျှ ငြိမ်သက်နေကြ၏။ အခန်းထဲရှိ ပုဂ္ဂိုလ် (၅) ဦး၊ ရေဒီယို အော်ပရေတာနှင့် အစောင့်ရဲဘော်တို့က စိတ်ဝင်စားစွာငြိမ်ပြီး နားထောင်နေကြသည်။ သူတို့အားလုံး၏ မျက်လုံးသည် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့ကို ကြည့်နေကြ၏။ ယခုတော့ အမေရိကန်ပိုင်းလော့တစ်ယောက်က မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို ခိုးယူနိုင်ခဲ့သဖြင့် စီ-အိုင်-အေ ၏ လုပ်ဆောင်ချက်သည် သူတို့ထက်တစ်ကွက်သာသွားကြောင်း အားလုံးက ခံယူခဲ့ကြလေသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့မှာ အခက်အခဲတစ်ခု နှင့်ရင်ဆိုင်နေရသေးသည်။ မစ် (၃၁) လေယာဉ်တွင်နောက်ဆုံးပေါ် စက်ကိရိယာတစ်မျိုးဖြစ်သည့် ရေဒါနှင့်ပင်ရှာဖွေရေးအောင်အဆင့်မြင့်ယန္တရားတစ်မျိုး တပ်ဆင်ထားခဲ့သည်။ တီထွင်ခဲ့သောမဟာဗျူဟာမြောက် လေယာဉ်များတွင် ဤကိရိယာမျိုး ဤလေယာဉ်တစ်စင်းတွင်သာ အစမ်းသဘောဖြင့် တပ်ဆင်ထားခဲ့သည်။ ယင်းယန္တရားကြောင့် ယခုအခါသို့တို့ခံမြှာတူပါသောက ဖြစ်ကြရ လေသည်။

“အခုအခိုးခံရတဲ့လေယာဉ်ဟာ နောက်ဆုံးပေါ်အဆင့်မြင့် ယန္တရားတွေ တပ်ဆင်ထားတယ်။ ကျုပ်တို့မှာ အဆင့်မြင့်ဆုံးလေယာဉ်ပဲ”

လေတပ်ဦးစီးချုပ်က စိတ်ပျက်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် ပြောကြား၏။ ဤတွင်တချိန်လုံး ဘာတစ်ခုနဲ့မှပင်မပြောသော ဂေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲက

“ဒီအကြောင်းတွေ အမေရိကန်ပိုင်းလော့ သိထားတာနဲ့တူတယ်”

ကေ-ဂျီ-ဘေ အကြီးအကဲသည်သူ့ လက်အောက်က အရာရှိတစ်ယောက်ထံ ပေါ့ဆမှုကြောင့် ယခုကဲ့သို့ လေယာဉ်အခိုးခံရသဖြင့် စိတ်ထဲကျေနပ်မှုမရှိပေ။ သို့ရာတွင် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တော့ စိတ်ထိခိုက်ပုံမပေါ်။ သူသည်တန်းခိုးဩဇာ အလွန်ကြီးမားသော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ အကြီးအကဲတစ်ယောက် ဖြစ်လင့်ကစား မျက်နှာထား အလွန်ချိုပြီး အနောက်နိုင်ငံမှကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်တစ်ဦးကဲ့သို့ ရုပ်သဏ္ဍာန် ပေါက်နေလေ၏။

“အမေရိကန်ပိုင်းလော့ သိမှာသေချာတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုံခြုံရေးစနစ်ဟာ အားနည်းချက်ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အမေရိကန်ပိုင်းလော့ဟာ ဒီစခန်းထိ ဝင်ရောက်လာနိုင်တာပဲ”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့က သူ့အမြင်ကို ပွင့်လင်းစွာပင် ပြောချလိုက်သည်။ သူ့ အသံမှာအေးစက်သော်လည်း မာကြောလှသည်။

“ကဲ ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့။ ခုချိန်မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပြစ်ပေးရမယ့် အချိန်မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့ဘာလုပ်ကြမယ်ဆိုတာကိုပဲကျုပ်သိချင်တယ်။ အဲဒါဟာ ဘယ်နှစ်နာရီရှိပြီလဲ”

အတွင်းရေးမှူးသည် ရှေ့ဆက်လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းစဉ်ကိုသာ စိတ်ဆန္ဒစောစော၏။ ထို့ကဲ့သို့ပြောရင်း စားပွဲကိုလက်ဖြင့်ပုတ်ကာ ဗလာဒီမီရော့ကို စိုက်ကြည့်နေသေးသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့သည် လက်တွင်ပတ်ထားသော နာရီကို ငုံ့ကြည့်ပြီး-

“(၆)နာရီနဲ့ (၂၂)မိနစ်ရှိပြီ။ တစ်ခုဆိုရင် မစ်လေယာဉ်ကိုမောင်းပြေးတာ (၇)မိနစ်ရှိပြီ။ ဘယ်နေရာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဆိုဗီယက် နယ်နိမိတ်ကိုကျော်ဖြတ်ဖို့ဟာ အနည်းဆုံး မိုင် (၁၀၀၀)လောက် ပျံရမယ်။ သူဟာ အသံနှုန်းလောက်ပဲ လေယာဉ်တစ်စင်း မောင်းသွားလိမ့်မယ်။ ဒါမှ လောင်စာဆီကုန်သက်သာမယ်။ တကယ်လို့အ သံထုတ် မြန်တဲ့နှုန်းနဲ့မောင်းယင် လောင်စာဆီ အများကြီးကုန်သွားမယ်။ ပြီးတော့ ကောင်းကင်မှ လေယာဉ်သွားလမ်းကြောင်းလည်း ပေါ်နေမှာပဲ။ အဲဒီ လမ်းကြောင်းပေါ် နေယင် သူ့နောက်ကိုအလွယ်တကူခြေရာခံပြီး လိုက်နိုင်တယ်ဆိုတာ သူသိတယ်။ ဘာပဲ ပြောပြော တကယ်လို့ နယ်စပ်ရောက်အောင် တန်းတန်းမတ်မတ် ပျံသွားတောင်မှ ကျွန်တော်တို့ အတွက် အချိန်တစ်နာရီ ရပါသေးတယ်”

အတွင်းရေးမှူးသည် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့၏ ရှင်းပြချက်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေ၏။ ပြီးတော့မှ-

“တစ်နာရီပဲလား။ ကျုပ်တို့အတွက် အချိန်လုံလောက်ရဲ့လား ကူတူးလေ့ရှိတဲ့ ခင်ဗျားဘာအကြံပေးချင်းသေးလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့တင်ပြတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာရှိတဲ့ အသံထက်မြန်တဲ့ လေယာဉ်ကို ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ဖုံးမိုးထားနိုင်အောင် လွှတ်တင်ရမယ်။ နယ်စပ်တွေအားလုံး လေယာဉ်တွေနဲ့ပိတ်ထားရမယ်။ ဒီအစီအစဉ်တွေပုံလွေ့တပ်ဖွဲ့နဲ့ ဝက်ဝံတပ်တွေ သိကြပါတယ်။ နယ်စပ်တလျှောက် ကောင်းကင်ပြင်တစ်ခုလုံး ပိတ်ထားယင် ဒီကောင်ဘယ်ကိုမှတွက်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကောင်းကင်ပြင်လုံးကို ကျွန်တော်တို့ ဖုံးမိုးထားဖို့လိုတယ်”

“ဟုတ်ပြီ၊ သဘောပေါက်ပြီ။ ဒီအစီအစဉ်ကောင်းတယ်။ ကဲ မြန်မြန်လုပ်။ ကျုပ်သဘောတူတယ်”

တူပိုလက် လေယာဉ်ပေါ်ရှိအခန်းတွင် ထိုင်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ရင်ဖိုမှုမှာ အနည်းငယ်သက်သာသွား၏။ ခုတော့ သူတို့၏တန်ပြန်တုန်ပြန်မှုအစီအစဉ်ချမှတ်ခဲ့လေပြီ။ ယင်းအစီအစဉ်မှာ အတည်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် နံနက်စောစောစီးစီး လေယာဉ်ခိုးခံရသော ပြဿနာကို ‘ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ရေး’ ဟူသော စစ်ဆင်ရေးဖြင့် ပြန်လည်တုန်ပြန်၏။ ယင်းစစ်ဆင်ရေးကြောင့် ခေါင်ဆောင်ကြီးများ၏ သဲလှိုက်ရင်ဖိုမှုမှာ အနည်းငယ် သက်သာသွားသော်လည်း စစ်ဆေးရေး၏ နောက်ကွယ်တွင်ပေါ်ပေါက်လာမည့် စိတ်ပူပင်စရာ လှုပ်ရှားမှုများက ခေါင်းဆောင်းကြီးများ၏ရင်တွင်ဝင်ရောက်နေရာယူခဲ့ပြန်လေပြီ။

+ + +

ခေတ္တခဏ တိတ်ဆိတ်နေကြ၏။ ထိုနောက် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့သည် စစ်ဆေးရေးကို စတင်အကောင်အထည်ဖော်သည့် အနေနှင့်မတ်တပ်ရပ်ပြီး အတွင်းရေးမှူးအား ဦးညွှန်လိုက်၏။ ပြီးတော့ စားပွဲဝိုင်းတွင်ရှိသောမြေပုံကိုသေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေသည်။ မြေပုံပေါ်တွင် သူ၏လေယာဉ်အခြေစိုက်စခန်းများကို ခဲတန်ဖြင့်ဝိုင်းထားသည်။ ဝေဟင်ပစ်ဒုံးပျံစခန်းများလည်း မြေပုံပေါ်တွင် မှတ်သားထားသည်။ လေယာဉ်နှင့် ဒုံးပျံစခန်းတို့၏ ဆက်သွယ်မှုများကို ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့က သေချာစွာစစ်ဆေးနေသည်။ ထိုနောက် အော်ပရေတာဘက်လှည့်ပြီး-

“ရဲဘော်ရေ၊ ဝက်ဝံစစ်ဆေးရေး မြေပုံထုတ်စမ်းဟေ့”

စားပွဲပေါ်မှာပင် မြေပုံတချပ် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အလိုအလျှောက်ပေါ်၏။ မြေပုံမှာ အတော်ကြည်လင်သည်။ ရောင်းစုံစက်ဝိုင်းများဟိုတကွက်သည်တကွက်ပြထားသည်။ တနေရာနှင့်တနေရာ အကွာအဝေးအညီအမျှရှိသည့် မြေပုံလည်းပေါ်လာသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့သည် မြေပုံကိုလက်ဖြင့်ထောက်ထားယင်း မျက်နှာလည်းပြီးခွင်နေ၏။ သက်ဆိုင်ရာတပ်ဖွဲ့အသီးသီးသို့ အမိန့်ပေးရန် အချက်ပြရဲဘော်အား သတိအနေအထားရှိရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

“တိုက်ခိုက်ရေး လေယာဉ်အုပ်စုအမြန်ထွက်။ ကောင်းကင်းတပြင်လုံးရှာဖွေ

ထောက်လှမ်း၊ သတင်းအပြည့်အစုံ အမြန်ပြန်ကြား။ အက်စ်-အက်စ်-အက်စ် အစီအစဉ် အတိုင်း ထွက်ခွာကြ။ အဖြူရောင်တပ်ခွဲ မြောက်ပိုင်းပျံတက်။ အနီရောင်တပ်ခွဲကြားဖြတ် ပျံတက်။ အစိမ်းရောင်နှင့်အညိုရောင်တပ်ခွဲ အတွင်းပိုင်း ဖြတ်မောင်း။ ဝက်ဝံအုပ်စု တောင်ပိုင်းပျံတက်။ နယ်စပ်တစ်လျှောက်ပျံ။ အတွင်းပိုင်းလည်းဖြတ်တောက်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့ သည် မတ်တပ်ရပ်ယင်း မြေပုံကို လက်နှင့်ထောက်ကာ သက်ဆိုင်ရာလေယာဉ်အုပ်စုနှင့် အမိန့်ပေးနေ၏။ တစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်။ အချက်ပြစက်သံသာ အခန်းကို လွှမ်းမိုးထားသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့ သည် စက်သံကို ဂရုတစိုက်နားထောင်နေ၏။ အချက်ပြရဲဘော်များလည်း ဗိုလ်ချုပ်၏အမိန့် အတိုင်း သက်ဆိုင်ရာတပ်ဖွဲ့သို့ သင်္ကေတစကားဝှက်ဖြင့် အချက်ပြလျက်ရှိသည်။

ထိုနောက် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့သည် ထိုင်နေသော အတွင်းရေးမှူးဘက်သို့ လှည့်ပြီး -

“အတွင်းရေးမှူးခင်ဗျား မစ် (၃၁) ကိုတွေ့ယင် ဘာလုပ်ရမှာလဲခင်ဗျား”

အတွင်းရေးမှူးသည် ခေတ္တစဉ်းစားပြီးနောက်...

“မစ် (၃၁) ကိုတွေ့ယင် အမေရိကန်ပိုင်းလော့ဆီ အချက်ပြလှိုင်း ပြောင်းပေးပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ စကားပြောချင်တယ်။ လေယာဉ်ကိုလည်း ဆင်းခိုင်းမယ်။ တကယ်လို့ မဆင်းယင် ပစ်ချမှာပဲ”

မစ် (၃၁)၊ ဖိုင်ယားဖော့စ်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် လေကြောင်းပြ ကိရိယာ များမှာ အိတ်ဆောင်ဂဏန်းပေါင်းစက်မျှသာရှိ၏။ သို့ရာတွင် ယင်းစက်ကိရိယာသည် အလွန်အားကောင်းပြီး ခလုတ်ပေါင်းစုံ တပ်ဆင်ထားသည်။

ခလုတ်တစ်ခုနှိပ်လိုက်သည်နှင့် မိမိသွားလိုသော ခရီးအကွာအဝေးကိုလည်း ကောင်း မည်သည့်မိုင်နှုန်းဖြင့် ပျံသန်းပါက မည်သည့်အချိန်တွင်ရောက်နိုင်ကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ စက်ခလုတ် ခိုင်ကွက်တွင် အလိုအလျောက်ပေါ်လာလေသည်။ ထို့အပြင် ခလုတ်နှိပ်လိုက်သောအခါ ကွန်ပျူတာ ယန္တရားပါလည်ပတ်ပြီး လိုအပ်ပါက လေယာဉ် လမ်းကြောင်းပါတည့်မတ် ပြောင်းလဲပေး၏။ လေယာဉ်တွင်အလွန်ခေတ်မီသော စက်ယန္တရားများ တပ်ဆင်ထားလေသည်။

ဂျန်သည် ဘဲလ်ယာဒီခန်းမှ ထွက်လာကတည်းက ဖော်ဂါဂရမ်ချိုမြို့ အနောက် မြောက်ကောင်းကင်ယံတွင် မော်စကိုမြို့မှ နံနက်စောစောထွက်လာသည့် ခရီးသည်တင် လေယာဉ်နှင့် ဆုံစည်းရန် ရည်ရွယ်သတ်မှတ်ထား၏။ ယင်းကဲ့သို့သတ်မှတ်ခြင်းမှာ သူ့ နောက်သို့ လိုက်လာကြသော လေယာဉ်များကို လှည့်စားရန် အကွက်ဆင်ထားသည့် အကွက်တကွက်သာဖြစ်သည်။ ဂျန်သည် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းသို့ ပျံသန်းနေ ကြောင်း သူ့ ကိုရာဖွေနေသူများအား ယုံမှတ်စေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို ခပ်မှန်မှန်သာ မောင်းနှင် နေသည်။ တစ်နာရီလျှင် နေ့ (၆၅၀) နှုန်းဖြင့်သာ မောင်းနှင် သွားသည်။ လေယာဉ်ကို အသံထက် မြန်အောင် မ မောင်းချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍ အသံထက် မြန်သော မိုင်းနှုန်းဖြင့် လေယာဉ်ကို မောင်းနှင် သွားပါက သူ့ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းလာသော လေထုအတွင်း၌ မြား တန်းပမာ ခြေရာများ ထင်ကျန်နေမည်သာမက လေယာဉ်ပြည်ဟိန်းသံကို သာမန်နားဖြင့် ပင် ကြားနိုင်ပေမည်။ မြားတန်းပမာ ကျန်ရစ်နေသော ခြေရာကိုလည်း သာမန်မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ပေမည်။ မော်စကိုမှ ထွက်လာသော လေယာဉ်နှင့် ဆုံစည်းရန် သတ်မှတ်ထားသော နေရာသို့ ရောက်ရန်မှာ အချိန် (၂၃) မိနစ်မျှ လိုသေးသည်။

ဖိုင်းယားဖော့စ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ယန္တရားမှာ စုံလင်လှသဖြင့် ဝိုင်ကွက်များ လည်း အမျိုးမျိုးဖြစ်နေလေသည်။ ဂျန် သည် လေယာဉ်ယန္တရားခလုတ်များကို စစဆေးနေ ခဲ့။ ဖိုင်းယားဖော့စ်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာများ၊ ရေဒါနှင့် ကွန်ပျူတာယန္တရားတို့မှာ အမေရိကန်လေယာဉ်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ယန္တရားများနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဖိုင်းယားဖော့စ်တွင် ထူးခြားသည့် အချက်တစ်ချက် ရှိသည်။ ယင်းကား တစ်စက္ကန့်လျှင် (၅၀၀၀၀) ပေါင်တွန်းအားရှိသည့် တာဘိုဂျက်အင်ဂျင် နှစ်လုံးဖြစ်သည်။ ယင်းအင်ဂျင်နှစ်လုံးသည် လေယာဉ်ကို အလွန်လျှင်မြန်သော နှုန်းဖြင့် ပျံ သန်းစေနိုင်ပါသည်။ တစ်နာရီလျှင် (၅) မက်ထီ ပျံသန်းစေနိုင်လေသည်။

အခြားထူးခြားသည့် အကြောင်းများလည်း ရှိသေးသည်။ ဗရန်နိုဗစ်ချ်ပြောပြ ချက်အရ ရေဒါဖြင့် ရှာဖွေမရအောင် တပ်ဆင်ထားသည့် ကိရိယာမှာ ယန္တရားအမျိုးအစား မဟုတ်ဘဲ လေယာဉ်ကိုယ်ထည်သည်ပင်လျှင် ရေဒါဖြင့်ဖမ်း၍ မရအောင် ပြုလုပ်ထား သည်။ လေယာဉ်ကိုယ်ထည်ကပင် ရေဒါနှင့်ဖမ်းမရအောင် ပြုလုပ်ထား၏။ ထို့အပြင် ဝေဟင်မှ မြေပြင်သို့လည်းကောင်း၊ ပစ်ခတ်ရန် တပ်ဆင်ထားသော ခုံးပျံများမှာ အီလက်ထ ရွန်နစ် ပုံထိန်းစနစ်ဖြင့် တပ်ဆင်ထားသည်။ ယင်းခုံးပျံဖြင့် ပစ်ခတ်ပါက ဘယ်သောအခါ မှ မလွဲနိုင်တော့ပေ။

သူ့ ရှေ့တွင် ကြည်လင်တောက်ပသော အပြာရောင်ကောင်းကင်ကဆီးကြို လျက်ရှိ၏။ နေမင်းလည်း ထွက်ပေါ်လာပြီးဖြစ်၍ ရောင်ခြည်များဖြာထွက်နေသည်။ ကောင်းကင်ပြင်တွင် သူ့ လေယာဉ် ဖိုင်းယားဖော့စ်တစ်စင်းသာ ပျံသန်းသွားနေလေ သည်။

ဂျန်သည် သူ့ လေယာဉ် အောက်ရှိ အဆုံးမရှိ စိတန်းနေသော တောင်တန်းကြီး များကို ကြည့်ရန် စိတ်မဝင်စားပေ။ သူ့ မျက်လုံးများမှာ စက်ခဲဒိုင်ကွက်မှ မခွာခဲ့။ အထူးသ ဖြင့် ရေဒါဒိုင်ကွက်ကို သတိထားပြီး ကြည့်နေလေသည်။ သူ့ ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာသော လေယာဉ်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ခုံးပျံဖြစ်စေ ထိုဒိုင်ကွက်တွင် သေးငယ်သော အရိပ်ကလေး သဏ္ဍန်းအဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ သူ့ ကိုကြိုတင်သတိပေးခြင်းပင်။

ဗရန်နိုဗစ်ချ်က သူ့ အားရှင်းပြခဲ့ဖူးသည်။ လေယာဉ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော

အီး-စီ-အမ် + သည် မြေပြင်မှလွတ်လိုက်သည့် ရေဒါဓာတ်အားကို "နီး" ဟု အမည်ပေးထားသော အီလက်ထရွန် စနစ်ထိန်းစက် ကိရိယာကလမ်းလွှဲပြောင်းပေးလေသည်။ နေရာနှင့်အရွယ်အစား အနေအထားတို့ကိုအလွယ်တကူ ဖမ်းယူသိရှိနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ရေဒါဓာတ်အား ဖမ်းယူရေးကိစ္စတွင် နီးဟူသောကိရိယာသည် သူ့ အတွက်အပို သက်သက်လို ဖြစ်နေသည်ဟု ဂျန်ထင်မိလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ခိုးလာသောလေယာဉ်ကို မြေပြင်မှဖြစ်စေ၊ ကောင်းကင်ယံရှိ လေယာဉ်တစ်စီးစီးမှဖြစ်စေ မည်သည့်ရေဒါကမှ ဖမ်းယူ၍မရနိုင်ပေ။

ရုရှားတို့သည် သူ့ ကိုပုံသဏ္ဍာန်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ရှာဖွေကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ဂျန်ကြိုတင် ခန့်မှန်းထား၏။ တောင်ဘက် (သို့မဟုတ်) မြောက်ဘက်သို့ သူ့ပျံသန်းလိမ့်မည်ဟု ဆိုဗီယက်တို့ မျှော်မှန်းထား ကြလိမ့်မည်။ အရှေ့ဘက်ကိုတော့ သူတို့မျှော်မှန်းလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရှေ့ဘက်တွင် အလွန်းဝေးလံသောကြောင့် ထိုအရပ်သို့ ဂျန်ပျံသန်းလိမ့်မည်ဟု သူတို့မထင်ကြ။ တဖန်အနောက်တွင် ဆိုဗီယက်မဟာမိတ်နိုင်ငံ နယ်စပ်သာ တည်ရှိသဖြင့် ယင်းနယ်စပ်တလျှောက် ခုံးပျံများဖြန့်ကြက် ချထားမည်ကို ဂျန်သိ၏။ ထို့ကြောင့် အနောက်ဘက်သို့လည်း ပျံသန်းသွားလိပ်မည်ဟု သူတို့မထင်မှတ်ကြပေ။

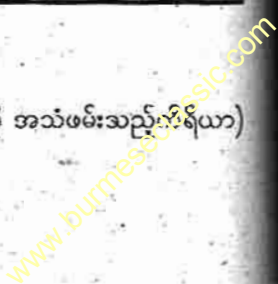
ဂျန်အနေနှင့် သူ့ နောက်သို့ ဆိုဗီယက်တို့၏ တိုက်လေယာဉ်အုပ်စုများလိုက်လာ ကြလိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်မျှော်မှန်း ထားခဲ့သည်။ ထို့အပြင်နေတိုးအဖွဲ့က "နားရွက်ကြီး" ဟု အမည်ပေးထားသော လေယာဉ်အသံဖမ်းစခန်းများသည် မော်စကိုပတ်ဝန်းကျင်း တလျှောက် နေရာပေါင်းများစွာတည်ဆောက် ထားလိပ်မည့်ဟုလည်း ဂျန်ကြိုတင် မှန်းဆထား၏။ လေယာဉ်သည် အမြင့်သို့ ပျံသန်းသွားပါက ရေဒါဖြင့် လေယာဉ်သံလှိုင်းကိုဖမ်းနိုင်သကဲ့သို့ နှင့်စွာပျံသန်းသွားသော လေယာဉ်ပျံအသံလှိုင်းကို ဖမ်းနိုင်ရန်ဆိုဗီယက်တို့သည် "နားရွက်ကြီး" * ဟု အမည်ပေးထားသော လေယာဉ်အသံလှိုင်းဖမ်း စခန်းများ လူနေပါးသော အရပ်ဒေသ များတွင် တည်ဆောက်ထားခဲ့သည်။ သူသည်လေယာဉ်ကို တစ်နာရီလျှင် မိုင်(၆၀၀) နှုန်းသာမောင်းနှင်လာ၏။ ဤကဲ့သို့နှုန်းနိမ့်ပြီး မောင်းရသည့် အကြောင်းမှာ ဆိုဗီယက်တို့ တည်ဆောက်ထားသော "နားရွက်ကြီး" ဟူသော အသံလှိုင်းဖမ်းစက်သည် မည်သည့်အမြင့်တွင် ပျံသန်းလာသော လေယာဉ်၏ အသံလှိုင်းကို ဖမ်းယူနိုင်ကြောင်း စမ်းသပ်သည့်အနေနှင့် လေယာဉ်နှုန်းနိမ့်ပြီးပျံသန်းလာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက်တို့ လွတ်တင်ထားသော ထောက်လှမ်းရေး ပြုတ်တူဖြင့် သူ့လေယာဉ်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ရှာဖွေနိုင်သည်ကို ဂျန်သိ၏။ သူ့အနေနှင့် ရှေ့သို့ တစ်ပေတိုးတိုင်း တိုးတိုင်း အန္တရာယ်နှင့် ပိုမိုနီးကပ်လာကြောင်းဆိုသည်ကိုလည်း သူ့သိ၏။ သူ့မှာ အီလက်

+ Electronic Counter Measure = (E C M)

အီလက်ထရွန်းနစ်ဖြင့် တုန့်ပြန်တိုက်ခိုက်ရေး။

* Big-Ears နားရွက်ကြီး (လေယာဉ် ပျံသန်းခြင်းကို အသံဖမ်းသည့်ကိရိယာ)

နန်းနစ်စစ်ပွဲတွင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်နေရသူ ဖြစ်သည်။

မည်သည့်အရပ်ဒေသ၊ မည်သည့်နေရာတွင် လောင်စာဆီ ဖြည့်ရမည်ကို ဂျန်
တိုးစားတတ်အောင် ဖြစ်နေ၏။ အင်အားကြီးသော လေယာဉ်လမ်းပြစက်ယန္တရားကို
အာရုံစိုက်ပြီး ကြည့်နေလေသည်။

သူသည် ဖရိုကွင်စီလှိုင်းဖြင့် အသံဖမ်းစက်ကို အားကုန်ဖွင့်ထား၏။ ဘဲလ်ယာဒ်
နန်းမှ သူ့ကို အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်လိမ့်မည်ဟု ဂျန်မျှော်လင့်နေသည်။ သူ့ကိုလိုက်
ဆောဖွေနေကြသော ဆိုဗီယက်တပ်ဖွဲ့တို့သည် “ယူဒီအက်ဖ်” ခေါ် မိုင် (၂၀၀) ပတ်ဝန်း
ကျင်ရှိ စကားပြောသံကိုပင် အသံဖမ်းနိုင်သည့်စက်ကို အသုံးပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း ဂျန်
သိ၏။ ထို “ယူဒီအက်ဖ်” ခေါ်စက်သည် မိုင် (၂၀၀) အတွင်းရှိ စကားပြောသံလှိုင်းကို
ယူနိုင်သည်သာမက မည်သည့်နေရာတွင် စကားပြောနေကြောင်း နေရာအတိအကျ
သိနိုင်လေသည်။ သူ့စကားအဆက်အသွယ်ပြောချင်၏။ ယင်းကဲ့သို့ စကားအဆက်
အသွယ် ပြောသံကြားတော့မှ တောင်ဘက်သို့ သူပျံသန်းသွားနေကြောင်းဆိုသည့် သူ၏
အညံ့ကွက်ပရိယာယ်ကို သံသယမရှိဘဲ သူတို့ ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်။

သူထွက်ပြေးပျံသန်းစဉ်က တူပိုလက်လေယာဉ်ပေါ်တွင် ခေါင်းဆောင်ကြီးများ
လေယာဉ်အစိုးခံခဲ့ရသည့် အကြောင်း စစ်ဆေးမေးမြန်းကြအုံးမည်ဖြစ်၍ ချက်ချင်း
သူအား အဆက်အသွယ်ပြုလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ဂျန် ယုံကြည်နေ၏။ ထိုစဉ်မှာပင်
လေယာဉ်၌ တပ်ဆင်ထားသော ရေဒီယိုစက်သံမြည်လာပြီး စကားပြောသံ
ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုအသံရှင်မှာ အတွင်းရေးမှူး၏ အသံဟု ဂျန်ထင်မိသည်။

စကားသံမှာ အလေးအနက်ပြုပြီး သတိထားပြောကြားနေသည်ကို ဂျန် သတိ
မိသည်။ ဂျန် သည် “ယူတူး” လေယာဉ်အရေးအခင်းကို ရုတ်တရက်စဉ်းစားနေမိ၏။

ရေဒီယိုတွင် အသံမြည်နေသည်။ ဂျန်သည် ရေဒီယိုတွင် ထွက်ပေါ်လာမည့်
စကားကို အာရုံစိုက်နားထောင်နေသည်။

“ဆိုဗီယက်လေယာဉ်ကို ခိုးသွားတဲ့ပိုင်းလော့ဆီ ကျုပ်စကားပြောနေတယ်။

ကြားတယ်မဟုတ်လား မစ္စတာဂျန်”

ဂျန်သည် ထွက်ပေါ်လာသော အသံကို နားထောင်ယင်းပြုံးနေမိသည်။
သူ့အနေ အထားကိုလည်း သတိထားလိုက်၏။ သူသည် ယူတူးလေယာဉ် အရေးအခင်း
အကြောင်းကိုလည်း သတိရမိသည်။ ယခုအခါ သူသည် အမေရိကန်နိုင်ငံသား
တစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း စီ-အိုင်-အေ အတွက် သူ့အလုပ်လုပ်ပေးနေသည်ဟု ဝန်မခံ
နိုင်ပေ။ ဂျန်သည် ပြုံးယင်းနှင့်

“အမိန့်ရှိပါခင်ဗျား ကျွန်တော်နားထောင်နေပါတယ်”

“ဘယ့်နဲ့လဲ မစ္စတာဂျန်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ လေယာဉ်အသစ်နဲ့ ပျံသန်းရတာ ကောင်းရဲ့

လား။ ဇိမ်ရှိရဲ့လား။”

“မဆိုးပါဘူး။ ပိုကောင်းအောင်တော့ မွမ်းမံနိုင်ပါသေးတယ်”

“အခုလို အကြံပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မစ္စတာဂျွန်”

ဂျွန်သည် သူနှင့်စကားပြောဆိုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရုပ်သဏ္ဍာန်ကို စိတ်မှန်ကြည့်လိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် စကားပြောနေကြသည်။ တစ်ယောက်သော သူ့လေယာဉ်ပေါ်ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ယောက်မှာ မြေပြင်ရှိ လေယာဉ်ပေါ်ဖြစ်သည်။ အကြာကြာတော့ ဂျွန်က-

“နေ့စမ်းပါဦးခင်ဗျား။ ကျွန်တော့်ကို ချိန်းချောက်သံလေးဘာလေး မပြောပါလား။”

“ချိမ်းချောက်တာတွေ ဘာတွေထားလိုက်ပါ။ ခင်ဗျားကို ပြောချင်တာကတော့ မိမိ မပိုင်တဲ့လေယာဉ်ကို ခိုးမသွားပါနဲ့။ ပြန်လာပါ”

“ပြန်လာယင် ခုလိုဖြစ်ပျက်တဲ့ အဖြစ်အပျက်အားလုံး မေ့ပစ်မလား။”

ဂျွန်စကားကြောင့် တစ်ဘက်မှ ရယ်မောသံသည် ရေဒီယိုမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ကျုပ်ပြောယင်လည်း ခင်ဗျား ယုံမှာမဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား မစ္စတာဂျွန်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ စီ-အိုင်-အေ တွေပြောကြားထားတဲ့ + “လူရန်ကာထောင်အကြောင်း၊ ပြီးတော့ ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့တွေရဲ့ ရက်စက်အကြောင်းတွေပဲ နားထဲစွဲနေတယ်မဟုတ်လား။ ကျုပ်အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို ကတိပေးတယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားပြန်လာယင် ခင်ဗျားအသက်အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ မဖြစ်ရပါဘူး။ ခင်ဗျားပြန်လာယင်တော့ မိနစ် (၄၀) အတွင်း ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းကို ပြန်ရောက်မှာပဲ”

ဂျွန်သည် ဘာမှပြန်မပြောသေးဘဲ ခေတ္တရပ်နေ၏။ ပြီးတော့မှ -

“တစ်ကယ်လို့ ပြန်မလာယင်ကော၊ ဘာလုပ်မလဲ”

“ပြန်မလာဘူးဆိုယင်တော့ ခင်ဗျားကို ဒဏ်ခတ်ရမှာပဲ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့လက်ထဲ မရောက်စေနိုင်ဘူး”

“လူကြီးမင်း ပြောဆိုချက်တွေကို ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလေယာဉ်ကိုတော့ ကျွန်တော်သဘောကျတယ်။ စီးလို့ကောင်းတယ်။ အခုလောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော်ပဲ ဦးစီးပါရစေဦး”

+ လူရန်ကာထောင် - နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေ ထားသောထောင်

“ကောင်းပြီမစ္စတာဂျန်။ မူးယစ်ဆေးဝါးစွဲနေတဲ့ ပိုင်းလော့တစ်ယောက်ရဲ့ ကျုပ်တို့စိတ်မဝင်စားဘူး။ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ကတော့ ငွေကြေးသန်းပေါင်းများစွာ ကျခံပြီး တည်ဆောက်ထားတဲ့ လေယာဉ်ပျက်စီးမှာကို စဉ်းစားနေတာပါ။ ခင်ဗျား ငါ့အဖို့ ပန်းတိုင်လည်း ရောက်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိထားပါ မစ္စတာဂျန်”

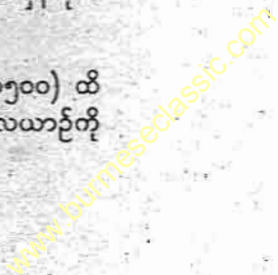
ယူအိပ်အက်ဖ်လှိုင်းဖြင့် အသံဖမ်းစက်ကို ဂျန် ပိတ်လိုက်၏။ ဂျန်သည် အောက်တည်း ပြုံးမိသည်။ ထိုနောက် စိုးရိမ်လာသည်။ အဖြစ်အပျက်မှာ စိုးရိမ် မဟုတ်ပါလော။ သူ၏ လမ်းခရီးသည် အန္တရာယ်လွှမ်းမော လမ်းကြောင်းသာ သည်။ ဘဲလ်ယာဒ်ခရီးတွင် ဖိုးယားဖော့စ်တစ်စင်း ကျန်သေး၏။ ယင်းလေယာဉ်ကို ခဲ့သည်။ အံ့ကယ်၍ လေယာဉ်သည် မီးမလောင်ဘဲ သူ့နောက်သို့ လိုက်လာမှာကို စိုးရိမ်နေသည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်မှာ အလွန်အစွမ်းထက်သော လေယာဉ် သောကြောင့် စိုးရိမ်စရာလည်း ဖြစ်နေလေသည်။

မော်စကိုမှ ပျံသန်းလာသော အရပ်ဖက်လေယာဉ်ကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက် သည်။ နေရောင်ကြောင့် လေယာဉ်မှာ တစ်လက်လက်တောက်ပနေ၏။ လေယာဉ် ခန်းတွင် ဖွင့်ထားသော လေအေးစက်ကြောင့် သူ့ရှေ့မြင်ကွင်း ပြတင်ပေါက်မှာ မှန်ရိ သဖြင့် ပျံသန်းလာသော လေယာဉ်ကို စောစောက မမြင်မိလိုက်ပေ။ သူသည် ပျံသန်း သည့် လေယာဉ်ခေါင်းကို ဖြတ်မောင်းရန် ကြံစည်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ခုတော့ လေယာဉ်မှာ လမ်းလွဲကာ တစ်ခြားသို့ ပျံသန်းသွားခဲ့လေပြီ။ ဂျန်သည် အော်တို လော့ စက်ခလုတ်ကိုပိတ်ခါ ကိုယ်တိုင်မောင်းနှင်လေ၏။

ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို နှိမ့်ချလိုက်၏။ သူဝတ်ထားသော ပိုင်းလော့ဝတ်စုံမှာ အစိအစားကြောင့် ဖောင်းကြွလာ၍ သူ့ကိုယ်အထက်ပိုင်းကို တင်းကြပ်စေခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ ကြီးဆွဲငင်အားကို တန်ပြန်ခုခံမှုကြောင့် တင်းကြပ်ခဲ့သည်။ နောက်မှ တဖြည်းဖြည်း လျော့သွား၏။ ဂျန်သည် ပျံသန်းလာသော လေယာဉ်ကို ခွာပြီးမောင်းနှင်သွားရာ ဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝေးပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ထိုနောက် ဂျန်သည် ပြန်လှည့်လာပြန်၏။ ခရီးသည်လေယာဉ်နောက် လိုက် သည်။ လေယာဉ်ကို မိုင်နှုန်းမြင့်ပြီးမောင်းရာ ခရီးသည်တင်လေယာဉ်ကို ကျော်ဖြတ် သွားသည်။ သူ၏ ဖိုးယားဖော့စ်လေယာဉ်ကို ခရီးသည်တင် လေယာဉ်ပိုင်းလော့ နှင့်အောင် တမင်တကာ မောင်းနှင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနောက် နှာခေါင်းနားတပ်ကာ တစ်မောင်းသွားသည်။ အတော်အတန် ကျော်တက်ပြီးနောက် သူ၏ မူလ လမ်းကြောင်း စတိုင်း မောင်းသွားလေ၏။ ဤတွင် ရေဒါဒိုင်ကွက်ရှိ အလယ်မျဉ်းကြောင်းတည့်တည့် ဝင်ရှိသော အစိမ်းရောင်မီးပွင့်ကလေးမှာ မျက်တောင်ခတ်သကဲ့သို့ လင်းလိုက် မှိန်လိုက် ဖြစ်နေလေ၏။

ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို နှိမ့်ချပြီးမောင်းသွား၏။ အမြင့်ပေ (၁၅၀၀) ထိ ဆင်းသွားသည်။ သူသည် အော်တိုပိုင်းလော့ခလုတ်ကို ဖွင့်ကာ လေယာဉ်ကို

မောင်းသွားလေသည်။ သူ့မောင်းသွားသော လမ်းကြောင်းမှာ ဇော်ဂါရန်ချိုကို ကော်
တောင်ဘက်စူးစူးသို့ ဦးတည်သွား၏။ ၎င်းအတိုင်း မောင်းသွားပါက အီရန် နယ်နိမိတ်
ခြားထားသော နေရာသို့ ဖြတ်ကျော်ပြီး အစွဲရေးနိုင်ငံ (သို့မဟုတ်) မြေထဲပင်လယ်
ရောက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း တွေးမိလေသည်။

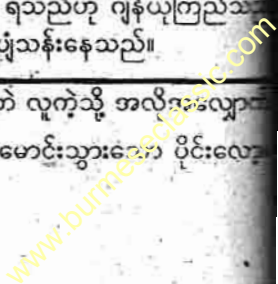
ခုတော့ ဖိုင်းယားဖျော်စာစွမ်းကို စမ်းသပ်ရန်အခွင့်အလမ်း ရလေပြီ။ သူ့
လေယာဉ်အသွားနှုန်းခလုတ်ကိုဖွင့်လိုက်၏။ လေယာဉ်မှာ မက် (၁) မှ တဖြည်းဖြည်း
နှင့် (၁. ၁) မက်၊ (၁. ၂) မက်၊ (၁. ၃) မက် စသည်စသည်ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း မိုင်း
တက်သွားလေသည်။ ဂျန်သည် မိုင်နှုန်းဒိုင်ကွက်ကြည့်ယင်း ကျေနပ်မိသည်။ ဆိုဗီယက်
တို့ တည်ဆောက်ခဲ့သော လေယာဉ်များအနက် အကောင်းဆုံးလေယာဉ်ဖြစ်သည်။
(၃၁) လေယာဉ်ကို မောင်းနှင်ရသဖြင့် ဂျန်တစ်ယောက် ကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေမိသည်။

သူသည် လေယာဉ်ကို ပေ (၂၀၀၀) ထိ နိမ့်ချလိုက်သည်။ နားရွက်ကြီး
ခေါ်သော အသံလှိုင်းဖမ်းသည့်စက်အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ရန်ရည်ရွယ်၍ လေယာဉ်
အောက်သို့ နိမ့်ချလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ယူရလ်တောင်တန်းတွင် လေယာဉ်
နှင့် တောင်တန်း၏ ပုံတင်သံတို့ကြောင့် နားရွက်ကြီးမှာ အသံလှိုင်းကို လွယ်ကူ
ဖမ်း၍ရမည်မဟုတ်ဟု ဂျန်မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ ဂျန်သည် နားရွက်ကြီးစက်စခန်း မည်သို့
နေရာတွင် တည်ရှိကြောင်းလည်း လုံးဝမသိခဲ့ချေ။

ဂျန်သည် လေယာဉ်မောင်းသွားရာမှ ရုတ်တရက် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သွား
မိမိခရီး လုံခြုံမှုမရှိဟု စိတ်ထဲခံစားမိသည်။ လေယာဉ်နှုန်းမြှင့်လိုက်သည်။ အသွားနှုန်း
ဒိုင်ကွက်တွင် (၁. ၈) မက်၊ (၁. ၉) မက်၊ (၂. ၀) မက်၊ (၂. ၂) မက် စသည်
တဖြည်းဖြည်း လေယာဉ်နှုန်းမြှင့်တက်လာသည်။

လေယာဉ်နှုန်းကိုမြှင့်တင်ခြင်းသည် လောင်စာဆီကို ကုန်ခမ်းစေခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း သူသိ၏။ ယခုအခါ လောင်စာဆီမှာ သူ့အတွက် အလွန်အဖိုးတန် နေသ
သို့ရာတွင် လေယာဉ်နှုန်းကိုတော့ သူမလျှော့ချပေ။ (၂. ၆) မက်ထိ နှုန်းမြှင့်ထားသ
ထိုနောက် လေယာဉ်နှုန်းကို တည်ငြိမ်စေလိုက်သည်။ ခုတော့ သူ့လက်အောက်ရှိ ပ
ပထဝီကို တရေးရေးသာ မြင့်နေရသည်။ သူသည် ကမ္ဘာ့အပြင်တစ်နေရာရှိ အသံ
သော အိမ်တစ်လုံးထဲ ရောက်နေသကဲ့သို့ပင်။ သူသည် 'တီအက်ဖ်အာရ်' ဟုခေါ်သ
ပထဝီအနေအထားတိုင်း လေယာဉ်အနိမ့်အမြင့် ချိန်ဆသည့်ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်တော
သူလုံခြုံမှုရှိတော့သည်ဟု စိတ်ထဲထင်မိ လေသည်။ 'တီအက်ဖ်အာရ်' ခလုတ်သ
x 'အော်တိုပိုင်းလော့' ကဲ့သို့ပင် လေယာဉ်ကို ထိန်းမောင်းသွားသည်။ ယူနိုက်
တောင်ခြေ ရောက်သည်အထိ ဒီအတိုင်းလွတ်ထား၍ ရသည်ဟု ဂျန်ယုံကြည်သ
လေယာဉ်သည် တစ်နာရီလျှင် မိုင် (၂၀၀၀) နှုန်းဖြင့် ပျံသန်းနေသည်။

x အော်တိုပိုင်းလော့ (Auto Pilot) - လူမမောင်းရဘဲ လူကဲ့သို့ အလိုအလျှောက်
လေယာဉ်ကို မောင်းသွားသော ပိုင်းလော့

လေယာဉ်ကို ဂျန် လုံးဝထိန်းကြောင်းစရာမလိုတော့ အလိုအလျောက် ပျံသန်း
နေ၏။ မကြာမီ မိနစ်ပိုင်းလောက်တွင် ယူရဲလ်တောင်တန်းကြီးကို ကျော်လွန်တော့မည်။
ဘောင်းတန်းကြီး ကျော်လွန်သွားပါက ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်မှ ကင်းဝေးပေမည်။

လေယာဉ်ကို ထိန်းလိုက်ပြန်၏။ ခုတော့သူမှာ လုံခြုံမှုရှိပြီဟု စိတ်ထဲ ထင်နေမိ
သည်။ လေယာဉ်အသွားနှုန်းကို လျော့ချလိုက်၏။ တစ်နာရီ (၂. ၆) မက်နှုန်းထိ လျော့ချ
လိုက်သည်။ မက် (၂. ၆) အမှတ်အသားကို အသွားနှုန်းပြိုင်ခွက်တွင် တောင်းစွာ
ခြင်နေရ၏။ ခုတော့ သူမှာ လုံခြုံသွားလေပြီ။

+ + +

“ဆီဖြည့်အဖွဲ့ကို ချက်ချင်းအမိန့်ပေးလိုက်ပါ”

အော်ဗရေးသည် မြေပုံကိုကြည့်ယင်း လက်တစ်ဘက်တွင် တယ်လီဖုန်းကိုင်
တာ ဟိုက်ဝေးလ်ကွန်တိုက် လေယာဉ်အုပ်စုတပ်ဆွယ်မှ လေတပ်ဗိုလ်ချုပ် လက်ချီဖို့ထံ
မန်းဆက်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဂျန်သည် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှ ထွက်ခွာလာပြီဖြစ်
ကြောင်း အတည်ပြုသည့်သတင်းကို ဗိုလ်ချုပ်လက်ချီဖို့က သူ့အားသတင်းပို့ရုံသာရှိ
သေးသည်။

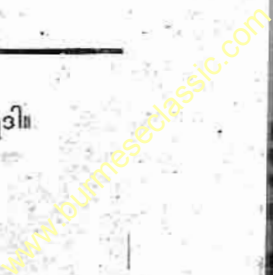
နယ်စပ်တစ်လျှောက်ရှိ ဆိုဗီယက်တို့၏ တိုက်လေယာဉ်အုပ်စုသည် တပ်လှန့်
တာ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်နေကြောင်း ‘အေအီဒီဗလျူအား’ စခန်းမှသတင်းရထား၏။
ဆိုအပြင် ရေဒီယိုလှိုင်းစကားဝှက်ဖြင့် ဆိုဗီယက်လေတပ်စခန်းအချင်းချင်း ပြောဆိုနေကြ
သော သတင်းကို နားထောင်ရခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတွင်းရေးမှူးနှင့်
မြောက်ပိုင်းတိုင်း တိုက်ရေယာဉ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့်လည်းကောင်း၊ မြေထဲပင်လယ်ရှိ ရေတပ်
အုပ်စုထံသို့လည်းကောင်း၊ ပြောဆိုဆက်သွယ်နေကြသော သတင်းကိုလည်း ကြားခဲ့ရ
သည်။ ဤကြားခဲ့ရသော သတင်းများကို ထောက်ချင့်ခြင်းအားဖြင့် ဂျန် တစ်ယောက်
ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်လေသည်။

ဂျန်နှင့် ဆက်သွယ်ရန်အတွက် သတ်မှတ်ထားသော အသံလှိုင်းဖြင့် ကြိုတင်
ဆက်သွယ်ရန် လောင်စာဆီဖြည့်ဆီးရေး လေယာဉ်အုပ်စုနှစ်စုသို့ ဗိုလ်ချုပ်လက်ချီဖို့
အမိန့်ပေးလိုက်၏။

“ခုချိန်ကစပြီး မိခင်နှစ် မိခင်သုံးတို့ကို တပ်လှန့်ဆက်သွယ်ကြပါ။ မိခင်တစ်
တို့ သတိထားကြည့်ရှုကြ။ ကျုပ်အနေနှင့် မိခင်တစ်နှင့် ဆက်သွယ်၍ မရ”

AeWr (Airborne Early Warning Radar)

လေပြင်သို့လေယာဉ်ပျံ တက်သည်နှင့် ကြိုတင်သိနိုင်သော သတိပေးရေးဒါ။

ဗိုလ်ချုပ်လက်ချီဖို့အနေနှင့် လောင်စာဆီ ဖြည့်ဆီးသော လေယာဉ်အုပ်စု နှစ်
သာသိသည်။ မည်သည့်နေရာတွင် လောင်စာဆီ ဖြည့်ဆီးရမည်ဖြစ်ကြောင်း သူမသိခဲ့
ဂျန်နှင့် မည်သို့မည်ပုံ ဆက်သွယ်ရမည်ကိုလည်းသူမသိ။ အော်ဗရေးသည် ဤကိစ္စအား
လုံး လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းစွာ စီစဉ်ထားခဲ့သည်။ အဆက်တစ်ခုနှင့်တစ်ခုလည်း ကြိုတင်
အသိ မပေးထားခဲ့ပေ။

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်က မိခင်တစ်ကို တာဝန်ယူပါလိမ့်မည်။ ဟုတ်ကဲ့
သတင်းပို့တဲ့အတွက် အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်”

အော်ဗရေးသည် လေတပ်ဗိုလ်ချုပ် လက်ချီဖို့ပြန်ပြောမည့်စကားကို
နားထောင် ခဲ့သေးသည်။ သို့ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်က ဘာမျှမပြောတော့သဖြင့် အော်ဗရေးက
ဖုန်းချလိုက်သည်။ ဤတွင် သူ၏ ပြောဆိုလှုပ်ရှားမှုကို ဘေးမှထိုင်ကာကြည့်နေသူ
ဘတ်ဟိုလ်က-

“ဘယ့်နဲ့လဲ ဗိုလ်ချုပ်တွေ အတည်ပြုကြရဲ့လား။ အခုလို ရုရှားတွေ လှုပ်ရှားနေ
တာကတော့ ဂျန်ကို မိသွားလို့မဟုတ်ဘူးနော်”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ‘အေအီးဒေလူအာ’ ရဲ့လှုပ်ရှားမှုကတော့ တောင်ပိုင်း
မြောက်ပိုင်းနယ်နိမိတ်တစ်လျှောက်မှာ ရုရှားတွေရဲ့ တိုက်လေယာဉ် အုပ်စုရဲ့ လှုပ်ရှား
နေကြတဲ့ သတင်းပဲ။ ဂျန်ကတော့ ကော့င်းကင်ထဲ ရောက်နေပြီ”

ဘတ်ဟိုလ်သည် စိုးရိမ်မကင်းသည့်သဘောဖြင့် သက်ပြင်းတစ်ချက်
လိုက်လေ၏။ ထိုနောက် ဘေးရှိ ကုလားထိုင်တွင် အိပ်ပျော်နေသော အင်ဒါက
ကြည့်ပြီး...

“ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ပဲဟေ့”

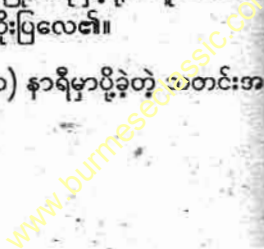
ဤတွင်အပေါ်ထပ်လှေခါးမှ ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်ဆင်းလာသော ခြေသံသည်
တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ဖြိုခွင်းလိုက်၏။ ထိုနောက် ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်သည် အော်ဗရေးဘက်သို့
လှည့်ကြည့်ပြီး...

“အော်ဗရေး ကျုပ်သဘောနဲ့ကျုပ်ပဲ ဒီအလုပ်ဝင်ကူမိတယ်။ ခုတော့ စာရေး
တစ်ယောက်လိုဖြစ်နေပြီ။ ဒါနဲ့ မိခင်တစ် တပ်လှန့်ထားဖို့ ဝါရှင်တန်ကို အကြောင်း
ကြားပေးရမှာလား”

“ကောင်းသားပဲ၊ ရာသီဥတုအခြေအနေကြည့်ပြီး လုပ်ပါလား”

ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်သည် နံရံတွင်ကပ်ထားသည့် ပြိုဟ်တုနှင့်ရိုက်ကူးထားသော
ရာသီဥတုအခြေပြ ဂရပ်ချံပုံကို တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် ထိုးပြလေ၏။

“ရာသီဥတု သတင်းကတော့ နေ့လယ် (၁၄၀၀) နာရီမှာပို့ခဲ့တဲ့ သတင်းအရ

→ မစ် (၃၁) ဝစ်ဆင်ရေး

ဘာသာကြည်လင်ပါတယ်”

“မိခင်တစ် ဘယ်ရောက်နေသလဲ”

“တောင်ဘက်ကို ဦးတည်သွားနေတယ်။ တောင်ဘက်ပိုင်းဆိုယင် ရာသီဥတု ညိပ်အေးတယ်”

“ကောင်းပြီ၊ မိခင်တစ်နဲ့ အဆက်အသွယ်လုပ်ပါ”

ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်သည် အဆက်အသွယ်မပြုလုပ်မီ၊ ရှယ်လီသည် လျှို့ဝှက် သင်္ကေတခန်းမှ ကြိုးမဲ့ကြေးနန်းတစ်စောင် ယူလာပြီးအော်ဗရေးအား ပေးလိုက်လေ သည်။

“ကြိုးမဲ့ကြေးနန်းအဖွဲ့ဆီကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်းပဲ ဒီသတင်းရခဲ့တယ်။ သတင်းက တော့ ရုရှားလေယာဉ်အုပ်စုအချင်းချင်း အပြန်အလှန်ပြောကြတဲ့ စကားတွေကို ဖမ်းယူ ဘားတဲ့သတင်းပဲ”

ရှယ်လီသည် စာရွက်တစ်ရွက်ကမ်းပေးယင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပြီ သူ့ကို မော်ဂါဂရက်ချ်ရဲ့ အနောက်မြောက်ဘက်မှာ တွေ့ခဲ့တယ် ဆိုပါလား။ ခရီးသည်တင်လေယာဉ်ရဲ့ နှာခေါင်းကို မတိုက်မရုံတစ်မယ်ပဲတဲ့။ ပြီးတော့ သူ့ကို မတွေ့တော့ဘူးတဲ့။ ဟာ ကောင်းတယ်ဟေ့၊ ကောင်းတယ်”

အော်ဗရေးက အားရကျေနပ်မိသည်။ စာရွက်ကို ဘတ်ဟိုလ်အား ကမ်း ပေးလိုက်သည်။

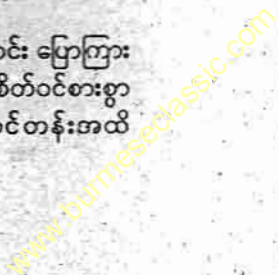
“ကောင်းတယ်ဗျို့။ အခုတော့ ဟန်ကျတာပဲ”

“ဒါပေမယ့် ရုရှားတွေတော့ တောင်ဘက်ပိုင်းရော၊ မြောက်ဘက်ပိုင်းပါ ဆိုက်လေယာဉ် အုပ်စုတွေကို တပ်လှန့်ထားတယ်။ ကျုပ်တို့ စိုးရိမ်ရတာကတော့ စားရွက်ကြီးဆိုတဲ့ အသံလှိုင်းဖမ်းစခန်းပဲ။ ဒါကိုတော့ ခင်ဗျားလည်းသိမှာပေါ့၊ မစ္စတာ ဘတ်ဟိုလ်။ ခုနေခါ ဂျန်ဟာ ကျယ်လောင်တဲ့ အသံနဲ့ ပျံသန်းနေမှာ။ ဒီအသံဟာ သူ့ကို အန္တရာယ်ပေးမယ့်အသံပဲ။ ဂျန်တော့ ယူရဲလ်တောင်တန်းဘက်ကို ဦးတည်မောင်းသွားပြီ”

“စစ်ပွဲဖြစ်မယ့်အခြေအနေ မရှိပါဘူး ကူတူးဇော့ဇ်”

အတွင်းရေးမှူးသည် စားပွဲဘေးရှိ ကုလားထိုင်ကြီးတွင် ထိုင်ယင်း ပြောကြား လိုက်သည်။ သူသည် ရုရှားနှင့် ဥရောပ ဆက်စပ်ထားသော မြေပုံကို စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေလေသည်။ အထူးသဖြင့် ပိုလန်နယ်စပ်မှ ယူရဲလ်တောင်တန်းအထိ

လည်းကောင်း၊ အာတိတ်သမုဒ္ဒရာမှ ပင်လယ်နက်ထိလည်းကောင်း စသည့်ဒေသများ
သေချာစွာကြည့်နေ၏။ ထိုနောက် တိုက်လေယာဉ်အုပ်စုနှင့် ဆက်သွယ်ထားသည့်
အချက်ပြ မီးနီကလေးသည် မိုတ်တုတ်မိုတ်တုတ်ဖြစ်နေ၏။ မြေပြင်ရှိ ခုံးပျံစခန်းများ
ဆက်သွယ်ထားသော အချက်ပြ မီးနီကလေးလည်း မိုတ်တုတ်မိုတ်တုတ်ဖြစ်နေသည်
တပ်အားလုံး သတိအနေအထားတွင် ရှိနေကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးဇော့စ်သည် လေးနက်စွာ စဉ်းစားပြီး ပြောလိုက်လေသည်။

“အတွင်းရေးမှူးခင်ဗျား၊ အမေရိကန်ပိုင်းလော့ဟာ ကျုပ်တို့ကို လှည့်စား
တာ။ ကျုပ်တို့က မြောက်ဘက်ကို အာရုံစိုက်ကြည့်နေတုန်း ဒီကောင်ဟာ တောင်ဘက်
လွတ်မြောက်သွားလိမ့်မယ်”

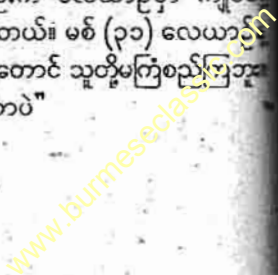
ပထမ အတွင်းရေးမှူးသည် မြေပုံကို ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေသည်။

“မဟုတ်သေးဘူး၊ ကူတူးဇော့စ်။ အခုကိစ္စမှာ စီ-အိုင်-အေ ရဲ့ လက်ချက်
အားပေးအားမြှောက်လုပ်နေတာက ပင်တဂွန်ဌာနချုပ်နဲ့ သမ္မတရုံးပဲဖြစ်ရမယ်။ ဘာ
သံသယဖြစ်စရာမလိုဘူး။ သေချာတယ်။ အသေအချာ စီစဉ်ပြီးမှ လုပ်လိုက်တဲ့ အလုပ်
ဒါပေမယ့် ဒီရူးသွပ်နေတဲ့ အမေရိကန်ပိုင်းလော့အတွက် လေယာဉ်လောင်စာဆီ ဖြည့်
စီ-အိုင်-အေ တွေ ဘယ်မှ စီစဉ်ထားသလဲ။ တစ်နေရာရာမှာတော့ စီစဉ်ထားမှာပဲ
အဲဒီ နေရာကို ကျုပ်တို့ ကွန်ပျူတာတွေက တွေ့အောင်ရှာဖွေ အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီ
ဆီဖြည့်နေတုန်း ကျုပ်တို့ရဲ့ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကိုရော၊ ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ လောင်စာဆီ
ဖြည့်ပေးတဲ့ လေယာဉ်ကိုပါ ပစ်ချလိုက်တောင်မှ အမေရိကန်တွေဟာ ရေငုံနေမှာပဲ
ဘာတစ်ခွန်းမှ ဟကြမှာမဟုတ်ဘူး။”

“သေချာရဲ့လား အတွင်းရေးမှူး၊ ကျုပ်အယူအဆနဲ့ ပြေရယင် စစ်ပွဲကို ဦးတည်
သွားနိုင်မယ်ထင်တယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးဇော့စ်သည် အတွင်းရေးမှူးကို ငေးကြည့်ယင်း ပြောလိုက်
ပြန်၏။ သူ့စိတ်ထဲမှာလည်း တစ်စုံတစ်ခု စိုးရိမ်နေသည်။

“ဘာမှဖြစ်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ရဲ့ကြီး ပြောရဲ့ပါတယ်။ အမေရိကန်ရော
ဗြိတိသျှရော ကျုပ်တို့လေယာဉ်ကို လိုချင်နေကြတယ်။ ကျုပ်တို့တည်ဆောက်တဲ့
လေယာဉ်ဟာ အစွမ်းထက်တယ်ဆိုတာ သူတို့သိတယ်။ သူတို့ နိုင်ငံမှာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်
များဆိုယင် ကာကွယ်ရေးအသုံးစရိတ်တွေ အများကြီးလျော့ချခဲ့တယ်။ အထူးသဖြင့်
သူတေသန လုပ်ငန်းတွေမှာ မလုပ်ကြဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၄) နှစ်လောက်က ကျုပ်တို့ရဲ့
မစ် (၂၅) လေယာဉ်ကို သူတို့ ရခဲ့တယ်။ အဲဒီကတည်းက လေယာဉ်မှာ ကျုပ်တို့
ဘယ်လောက်ထိ ရှေ့ရောက်နေတယ်ဆိုတာ သူတို့သိကြတယ်။ မစ် (၃၁) လေယာဉ်
ယှဉ်နိုင်တဲ့ လေယာဉ်ကို ထုတ်လုပ်ဖို့မဆိုထားနဲ့ ပုံစံအသစ်တောင် သူတို့မကြံစည်ကြဘူး
ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ရဲ့ လေယာဉ်ရအောင် အပိုင်ကြံကြတာပဲ”

မင် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

အတွင်းရေးမှူးသည် စကားဆုံးသည်နှင့် သူ့ဘေးတွင် ရပ်နေသော ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲအား မော့ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ဒီမှာ ရဲဘော် ဒီစီမံကိန်းရဲ့ လုံခြုံရေးကိုတော့ ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာဘဲ”

ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲသည် ဘာမှ မပြောဘဲ ခေါင်းသာညိတ်ပြန်၏။ ခေါင်းညိတ်လိုက်စဉ် သူတပ်ထားသော ရွှေ့ကိုင်မျက်မှန်မှာ အရောင်တလက်လက် ဆက်ပနေသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ မကြေနပ်သဖြင့် ဒေါသလွမ်းနေကြောင်း သိသာ ခင်ရှားလေသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ လုံခြုံရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူး လော့ဇ်နဲ့ ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့တို့ကို ပဏာမ စစ်ဆေးချင်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းနဲ့ ကြပ်မတ်သင့်တယ်ဆိုတာ စိစဉ်ယင် ကောင်းပါလိမ့်မယ်”

ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲမှာ တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ပြောကြားလိုက်သည်။ သူ့အသံမှာ မာကြောနေ၏။ ဤတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးလော့ဇ်က ခြောက်သွေ့သော အသံဖြင့် ပြောကြားပြန်သည်။

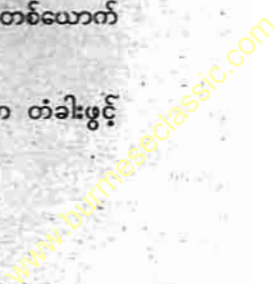
“အမေရိကန်တွေဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ လုံခြုံရေးစနစ် ခိုင်မာမှုမရှိဘူးဆိုတာ သိသွား ခဲ့ပြီ”

ရုရှားနိုင်ငံတွင် အဓိကထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့ရှိ၏။ တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့နှင့် ကေ-ဂျီ-ဘီ (နိုင်ငံလုံခြုံရေးကောင်စီ) အဖွဲ့ဟူ၍ နှစ်ဖွဲ့ရှိရာ ယင်းနှစ်ဖွဲ့၏ အားနည်းချက်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ လုံခြုံရေးယိုယွင်းခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း အတွင်းရေးမှူးသိ၏။ ထို့ကြောင့် အငြင်းမပွားလိုသဖြင့် အတွင်းရေးမှူးက လေးနက်သော အသံနှင့် ပြောကြားလိုက်သည်။

“ကဲ ပြီးခဲ့တာတွေ ထားလိုက်ပါတော့။ အခုကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့ ဘယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ စစ်ဆေးပါ။ ဒီလိုစစ်ဆေးလိုက်တာနဲ့ ပျော့ကွက်ဟာကွက် တွေ သိသွားမှာပဲ။ ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီးရဲ့ အားနည်းချက်၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှု တွေလည်း တွေ့ရှိမှာပဲ”

ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲသည် ဘာမှမပြော ခေါင်းသာညိတ်နေ၏။ ဗိုလ်ချုပ် ကြီး ကူတူးလော့ဇ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့ တို့လည်း ဘာမှမပြောတော့။ ယခုကိစ္စတွင် လုံခြုံရေးတာဝန်ခံ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာစကီးကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ကွန်တာ စကီးသည် ဘဲလ်ယာဒီစီမံကိန်းကို အကြောင်းပြုပြီး မိမိရာထူးတိုးရေးကိုသာ စိတ်ဆန္ဒ စောနေခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ခုတော့သူ့ဆန္ဒ မပြည့်ဝတော့ပေ။ သူ့မှာ တရားခံတစ်ယောက် သာ ဖြစ်လေတော့သည်။

ဤတွင် တံခါးခေါက်သံ ကြားရ၏။ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးက တံခါးဖွင့်

ပေးသည်။ အပေါ်ဝတ်ရုံဖြူ ဝတ်ထားသူတစ်ဦးက သူ့ကို စာရွက်တစ်ရွက်ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးလည်း ယင်းစာရွက်ကို အတွင်းရေးမှူးအား ကမ်းပေးလိုက်၏။

အတွင်းရေးမှူးသည် စာရွက်ကို ခေတ္တကြည့်လိုက်ပြီး ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးဇော့ကို ထပ်ဆင့်ကမ်းပေးယင်း "ဘာနဲ့လဲ ကူတူးဇော့ ရှင်းပြပါဦး"

ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးဇော့ လည်း အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပြီဖြစ်၍ မျက်မှန်မဲ့ဘဲ စာမဖတ်နိုင်သဖြင့် မျက်မှန်ထုတ်ပြီး စာကို အသေအချာ ဖတ်လိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ အတွင်းရေးမှူးကို ကြည့်ယင်း...

"ဟုတ်ကဲ့၊ မစ် (၃၁) ဒုတိယတစ်စင်း ပျက်စီးတဲ့အစီရင်ခံစာပါ။ အဖျတ်သမားတွေဟာ လေယာဉ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ပေမယ့် အားလုံးမပျက်စီးဘူး"

ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးဇော့ သည် စာရွက်ကို ဝိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့ အား ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ဤတွင် အခိုးခံလိုက်ရသော လေယာဉ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်ဆူစောနေသော အတွင်းရေးမှူးက ...

"ကဲ ဒီလေယာဉ်ကို လက်နက်အပြည့်အစုံနဲ့ ယုံနိုင်အောင်လုပ်ယင် ဘယ်လောက် ကြာမလဲ"

"တစ်နာရီလောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ်။ ဒုံးလက်နက် အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ရမယ်။ ယန္တရားတွေရော၊ ကွန်ပျူတာတွေရော၊ အီလက်ထရွန်နစ်တွေရော စစ်ဆေးရဦးမယ်"

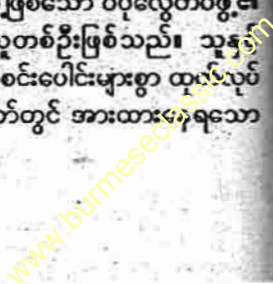
ဝိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့သည် စာရွက်ကို လက်ထဲကိုင်ယင်း ပြောလိုက်လေ၏။

ဒါပေမယ့် ခက်တာက အခု အမေရိကန်ပိုင်းလော့ ဘယ်ရောက်နေသလဲဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်"

ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးဇော့က ဝင်ထောက်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် အတွင်းရေးမှူးက ယခုကဲ့သို့ ဝင်ထောက်သည်ကို သဘောမကျပေ။ သူ့ဆန္ဒမှာ ဒုတိယ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို ဒုံးယုံလက်နက်အပြည့်အစုံတပ်ဆင်ပြီး ကောင်းကင်ပေါ် လွတ်တင်ကာ ခိုးသွားသော လေယာဉ်ကို ပစ်ချစေချင်သော ဆန္ဒသာ ရှိနေ၏။ တခြားဘာမှ မစဉ်းစားချင်တော့။

"ဒါ ကျုပ်သိပါတယ် ကူတူးဇော့"

ဝိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့ သည် နည်းဗျူဟာတပ်ဖွဲ့ဖြစ်သော ဝံပုလွေတပ်ဖွဲ့၏ တပ်မှူးဖြစ်သောကြောင့် အလုပ်လုပ်ရာတွင် စေ့စပ်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့နဲ့ပူးတွဲ ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးဇော့ တို့သည် မစ် (၃၁) လေယာဉ် အစင်းပေါင်းများစွာ ထုလုပ်ရန် စီမံထားခဲ့ကြသည်။ သို့မှသာ ဆိုဗီယက်လေတပ်မတော်တွင် အားထားနေရသော

မစ် (၂၅) လေယာဉ်နေရာတွင် အစားထိုးနိုင်ပေမည်။ မစ် (၃၁) လေယာဉ်မှာ ခေတ်မီ ငြိမ်းလက်နက်အမျိုးမျိုးတပ်ဆင်ထားသဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ခေတ်အမီဆုံး လေယာဉ် ဖြစ်သည်။ ခရီးအကွာအဝေးတွင်လည်း ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဝေးဆုံးပျံသန်းနိုင်ပြီး အမြန် ဆုံးမောင်းနှင်နိုင်သော လေယာဉ်ဖြစ်သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ခေတ်မီဆန်းပြားသော မဟာ ဗျူဟာမြောက် လေယာဉ်များ တည်ဆောက်နိုင်မှသာ အမေရိကန် လေတပ်မတော်နှင့် ငြိတိသျှ လေတပ်မတော်တို့အပေါ် အသာစီးရနိုင်ပေမည်။

သူတို့ပြောဆို ဆွေးနွေးချက်အားလုံးသည် တိတိရိကော်တာဖြင့် ဖမ်းထား၏။ အကယ်၍ လိုအပ်ပါက အချိန်မရွေး ပြန်နားထောင်ရသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့ သည် သတင်းပို့ အော်ပရေတာထံ လျှောက်သွားပြီး အဆက်မပြတ် ရောက်လာသော သတင်းများကို နားထောင်နေ၏။

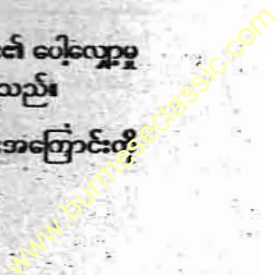
ဗော်ဂါကရက်ချ် အနောက်မြောက်တွင် ဂျန်ကို တွေ့ခဲ့သည်ဟူသော သတင်း ကြားရသောအခါ ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့သည် ဂျန်ကို လေးစားမိ၏။ မှတ်တမ်းတွင် ဂျန်သည် မူးယစ်ဆေးဝါးစွဲနေသူ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး စိတ်ဓာတ်မမှန်ဘဲ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ သူတစ်ဦးဟု သူတို့မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဂျန်သည် တစ်ခါက ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲတွင် လေသူရဲတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုမူ ဗော်ဂါကရက်ချ် အနောက်မြောက်တွင် ဂျန်ကို တွေ့လိုက်သည်ဟူသော သတင်းကြားရသည်နှင့် ဂျန်သည် နူးသွပ်နေသော မူးယစ်ဆေးဝါးသမားပိုင်းလော့တစ်ယောက်မဟုတ်။ နည်းဗျူဟာအရ အလွန်ကျွမ်းကျင် သော ပိုင်းလော့တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့ အကဲခတ်မိလေသည်။

ဤကဲ့သို့ ကျွမ်းကျင်သော ပိုင်းလော့တစ်ယောက်သည် လေယာဉ်ကို ဒိုးယူ နိုင်ကြောင်း မိမိနိုင်ငံသို့ လေယာဉ်ကို အရောက်မောင်းနှင်နိုင်ကြောင်းလည်း ဗိုလ်ချုပ် က အကဲခတ်မိသည်။

ခရီးသည်တင် တူပိုလက်စ် လေယာဉ်မှူး သတင်းပို့ချက်အရ ဂျန်သည် မမျှော့ ဝင့်ဘဲ အမှတ်တမဲ့ တူပိုလက်စ်လေယာဉ်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်းသာဖြစ်ပြီး တူပိုလက်စ် လေယာဉ် နှာခေါင်းကိုပင် တိုက်လုမတတ် ပွတ်ကာသီကာ မောင်းသွားကြောင်း လေယာဉ်မှူးက သတင်းပို့ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဂျန် လေယာဉ်ထဲရှိ ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် တူပိုလက်စ် လေယာဉ်ကို အဝေးကပင် ဒိုင်ကွက်၌ ပေါ်လာကြောင်း ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီ မီရော့သိသည်။ ဂျန်အနေနှင့် ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် မြင်နိုင်ပါလျက် အဘယ်အကြောင်း ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ တူပိုလက်စ် လေယာဉ်နှာခေါင်း တိုက်မိအောင် မောင်းနှင်လေ ပါသနည်း။ ဂျန်အနေနှင့် မတော်တဆဖြစ်ခြင်းမဟုတ်နိုင်ပေ။ လေယာဉ်ကို ဝံ့သဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးနှင့် မောင်းနှင်ရန် ဂျန်လေ့လာထားခဲ့လေပြီ။

ယခုကဲ့သို့ လေယာဉ်အဖိုးခံရခြင်းမှာ ဗိုလ်မှူးကြီး တွန်တာစကီး၏ ပေါ့လျှော့မှု အသိပညာမဲ့မှုကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့ ယုံကြည်သည်။

ဂျန်အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗိုလ်မှူးကြီးတွန်တာစကီးအကြောင်းကို

လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့ မတွေးတော့။ သည်ထက်အရေးကြီးသော အလွန်ရှိသေးသည်။ အနိုးခံရသော မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို ပြန်ရအောင်မည်ကဲ့သို့ပြုလုပ်မည်နည်း။ မစ် (၃၁)တွင် +အင်တီ ရေဒါ ခေါ် ရေဒါဖြင့် ဖမ်း၍မရအောင် လေယာဉ်ကိုယ်ထည်ကို ပြုလုပ်ထားသည်။ ထိုကဲ့သို့သော လေယာဉ်ကို ရေဒါဖြင့် ဖမ်း၍ရအောင်မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရမည်နည်း။ ဤအချက်ကို ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့ စဉ်းစားနေသလိုသာ ဘုံရာတွင် အဖြေမရပေ။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့သည် ပါးပြင်ကို လက်ဖြင့်ပွတ်သပ်ယင်း အခန်းတွင် ခေါက်တုန့် ခေါက်ပြန် လျှောက်ပြီး စဉ်းစားနေလေသည်။ ဦးနှောက်ကို အစွမ်းကုန် အသုံးချသည်။ လေလှိုင်းသံဖြင့် သတင်းအဆက်အသွယ်ပြုလုပ်နေသော အော်ပရေတာ၏ အသံသည် သူ၏ စဉ်းစားချက်ကို လာရောက်နှောက်ယှက်နေလေသည်။

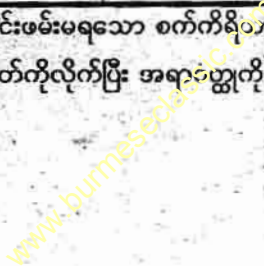
“အသံလှိုင်း ခြေရောအော့စ်စခန်းမှာ ဖမ်းမိပြီ”

ရေဒီယိုအော်ပရေတာ၏ အသံကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့ စဉ်းစားရပ်သွား၏။ ဝင်လာသောသတင်း သေချာမှုရှိသည်။ မရှိသည် သေချာရန်ထပ်မံမေးခိုင်းလိုက်သည်။

လျှပ်တယျက် ဝင်လာသော သတင်းကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့ စဉ်းစားနေသော အဖြေ ရရှိလေသည်။ မစ် (၃၁) တွင်ရေဒါကင်းလွတ်အောင် တည်ဆောက်ထားသဖြင့် ရေဒါဖြင့် မစ် (၃၁) ကို ရှာဖွေရန် မလွယ်ကူချေ။

အင်ဖရားရက်စ် ရှာဖွေရေးကိရိယာ x သည်အရာဝတ္ထုတစ်ခုပေါ် ကျရောက်ပြီး ပြန်လည်ခိုက်ခတ်လာသော အသံလှိုင်းကို ဖမ်းယူရှာဖွေသည့် ကိရိယာမျိုးမဟုတ်ဘဲ မြေပြင် သို့မဟုတ် လေထုထဲရှိ အပူထုတ်ပေးသော အရာဝတ္ထုအား ရှာဖွေပေးနိုင်သော စက်ကိရိယာဖြစ်သည်။ ဂျက်အင်ဂျင်များမှ ထွက်လာသော အပူဓာတ်ကို အင်ဖရားရက်စ် စက်ကိရိယာဖြင့် ဖမ်းယူလေ၏။ ဂျက်အင်ဂျင်မှ ထွက်သော အပူဓာတ်ကို ဖမ်းယူ ရရှိပါက အင်ဖရားရက်စ်ပိုင်ကွက်တွင် လီမော့ဘီးအရောင် အစက်ကလေး ပေါ်လိုက်ပျောက်လိုက် ဖြစ်နေလေသည်။ အင်ဖရားရက်စ် ကိရိယာသည် ပစ်မှတ်ကို တိကျစွာ ရှာဖွေပေးနိုင်စွမ်းမရှိသော်လည်း ရေဒါဖြင့်ဖမ်း၍ မရသော မစ် (၃၁) လေယာဉ် ရှာဖွေရေးတွင် များစွာ အထောက်အကူပြုလေသည်။ ပထမဦးစွာ အင်ဖရားရက်စ်ဖြင့် လေယာဉ် တည်ရှိသောနေရာကို ရှာဖွေပြီး လေယာဉ်တည်ရှိသောနေရာ သိရသောအခါ မလွတ်တန်းခုံးပုံဖြင့် ပစ်ခတ်လေ၏။ ဤနည်းဖြင့် သူတို့ရှာဖွေသော လေယာဉ်ကို အလွယ် တကူ ပစ်ချနိုင်လေသည်။

+ အင်တီရေဒါ (Anti-Radar) - ရေဒါဖြင့် အသံလှိုင်းဖမ်းမရသော စက်ကိရိယာ
x Infra-Red Detection Equipment - အပူဓာတ်ကိုလိုက်ပြီး အရာဝတ္ထုကို ရှာဖွေသော ကိရိယာ

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

ရှာဖွေရန်အတွက် ကောင်းကင်သို့တက်သွားသော တိုက်လေယာဉ်များမှာ မစ် (၃၁) ကို လက်တွေ့ရှာဖွေရန် မလွယ်ကူပေ။ ထို့ကြောင့် လေယာဉ်စက်ခန်းအတွင်းရှိ အင်ဖရားရက်ဖက်ရီယာကို သုံးပြီး ပစ်မည့်ခုံးလက်နက်ကို အဆင်သင့်ပြုလုပ်ထားလေသည်။

မစ် (၃၁) လေယာဉ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော အင်ဖရားရက်ဖက်သည်လည်း တိုက်လေယာဉ်မှ လွတ်လိုက်သည့် အင်ဖရားရက်ဖက် လေလှိုင်းနှင့် ထိတွေ့သောအခါ မစ် (၃၁) လေယာဉ်အတွင်းရှိ အင်ဖရားရက်ဖက် ခိုင်ကွက်တွင်လည်း လိမ္မော်ရောင် အစက်တလေး ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့သည် စဉ်းစားယင်း အော်ပရေတာကို ကြည့်လိုက်မိသည်။ အော်ပရေတာလည်း ပါးစပ်တပြင်ပြင်နှင့် တစ်စုံတစ်ခုကို တင်ပြချင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့က -

“ကဲရဲဘော် ဘာသတင်းပို့စရာ ရှိလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဗိုလ်ချုပ်၊ သတင်းတစ်ခုရောက်လာပါတယ်။ “အော့ဖ်” စခန်းရဲ့ အနောက်ဘက် တစ်နာရီ (၂) မက်နုန်းနဲ့ အမည်မသိလေယာဉ်တစ်စင်း ခပ်နိမ့်နိမ့်ပျံသွားတဲ့အကြောင်း သတင်းပို့လာပါတယ်”

“ဟေ ဟုတ်လား။ အော့ဖ် မြေပုံထုတ်စမ်း”

မြေပုံချက်ချင်း ဖြန့်ကြည့်ကြသည်။ အော့ဖ်စခန်းသည် ယူရဲလ်တောင်တန်း၏ တောင်ဘက်စွန်းတွင် တည်ရှိသည်။ ဣန်သည် ထိုအရပ်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းသွားပြီဟု ဗိုလ်ချုပ် ယုံကြည်လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့သည် ယူရဲလ်မြေပုံကို တောင်းယူလိုက်ပြန်၏။

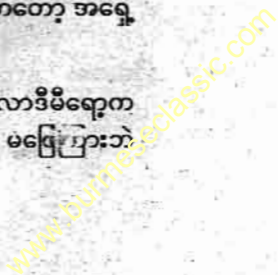
မြေပုံအသစ်ပေါ်လာ၏။ ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့သည် မြေပုံကို ကြည့်နေ၏။ သူမော့ကြည့်လိုက်ပြီး အော်ပရေတာကို အမိန့်ပေးလိုက်ပြန်၏။

“ရဲဘော် သတင်းသေချာအောင် ပျံသန်းသွားတဲ့ လေယာဉ်ဟာ ဘာအမှတ်အသား၊ ဘယ်လိုအမျိုးအစား လေယာဉ်ဖြစ်ကြောင်း စုံစမ်းပါဦး”

ခေတ္တခဏမျှ ကြာသောအခါ အော်ပရေတာက သတင်းပို့ပြန်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ခင်ဗျား၊ အော့ဖ်ကို စုံစမ်းပါတယ်။ ပျံသန်းသွားတဲ့ လေယာဉ်ဟာ ဘာအမှတ်အသား ရှိသလဲမေးပေမယ့် ဘာမှပြန်မကြားဘူး။ လေယာဉ်ကတော့ အရှေ့မြောက်အရပ်ကို ဦးတည်ပြီးပျံသွားတယ်တဲ့”

ဣန်အတွက် မဟာအမှားတစ်ခု ပြုလုပ်မိလေပြီဟု ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော့က ယူဆခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော လေယာဉ်အမှတ်အသားကို မဖြေပြားဘဲ

ဆတ်လတ် ပျံသန်းသွားသဖြင့် သိသယဖြစ်စရာ ပေါ်လာလေသည်။ ထို့အပြင် ပျံသန်းသည့်နန်းမှာ အလွန်လျင်မြန်သဖြင့် ခိုအောင်းစရာ အတာအတွယ်ဆီသို့ ပျံသန်းသွားနေသည်ဟု ထင်မှတ်စရာရှိသည်။ ဤကဲ့သို့လျင်မြန်သောနန်းဖြင့် ပျံသန်းသွားသောကြောင့် လောင်စာဆီ ပိုမိုတုန်ခန်းစေလေ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရောသည် မြေပုံတို့ သေချာစွာ ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ဝှန်သည် သူ့အားရှာဖွေနေသော တိုက်လေယာဉ်အုပ်စုဘေးရန်မှလည်းကောင်း အသံလှိုင်းဖြင့် ဖမ်းဆူနေသော စခန်းမှလည်းကောင်း လွတ်မြောက်ရန်အတွက် လျင်မြန်စွာ မောင်းနှင်သွားခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော ယူဆလေသည်။

ဝှန် လောင်စာဆီဖြည့်ပေးမည့်နေရာကို ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော ခန့်မှန်းနေ၏။ လေယာဉ်သည် မြောက်ဘက်သို့ တရွေ့ရွေ့ညီတည်သွားသည်ကို ထောက်ချင့်ခြင်းအားဖြင့် လောင်စာဆီကို ဘာရုန်းပင်လယ် သို့မဟုတ် ၎င်းအထက်တစ်နေရာရာတွင် ဖြည့်မည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရော ခန့်မှန်းလေသည်။

အတွင်းရေးမှူးသည် လှုပ်ရှားနေသော ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရောကို ကြည့်ယင်း "ဘဟ့်နဲ့လဲ" ဟု မေးလိုက်သည်။

"ဒီမြေပုံကိုကြည့်ပါ။ အတွင်းရေးမှူးခင်ဗျား"

သူသည်မြေပုံကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ပြယင်း အတွင်းရေးမှူးကို ရှင်းပြလေသည်။ ဝှန် ပျံသန်းသွားသည့် အရပ်နှင့် ရောက်သွားနိုင်သည့်အရပ်ကို ညွှန်ပြလေသည်။

"ဘာပဲပြောပြော အင်ဖရားရက်ဖ်နဲ့ သူ့ကို ကျွန်တော်မှူးလို့တွေ့နိုင်ပါတယ်"

အတွင်းရေးမှူးသည် စိတ်ဝင်စားစွာနားထောင်ယင်းမေးလိုက်လေ၏။

"ဒီစိုင်းလော့ကို ကျုပ်တို့ ဘယ်နည်းနဲ့လုပ်လို့ရမလဲ"

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရောသည် အင်ဖရားရက်ဖ် လက်နက်အကြောင်းကို ရှင်းပြ၏။ ဝှန် အင်ဂျင်မှ ထွက်လာသော အပူလှိုင်းကိုလိုက်၍ အင်ဖရားရက်ဖ် ဒုံးကျည်ဖြင့် ပစ်ခတ်ရကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်က ရှင်းပြလေသည်။

ခေတ္တတိတ်ဆိတ်နေကြ၏။ ထိုနောက် အတွင်းရေးမှူးက -

"အင်ဖရားရက်ဖ် ဒုံးကျည်ပစ်ချယင် မတောင်းဘူးဟော၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကုတုလော့ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ"

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် သဘောတူသည့်လက္ခဏာဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ထိုနောက် အတွင်းရေးမှူးသည် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီရောဘက်လှည့်ပြီး ပြောလိုက်ပြန်သည်။

"ဒီလိုလုပ်သောငှါအတွက် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘာအပြုပြင်ပေးချင်သေးလဲ"

“ပထမအနေနဲ့တော့ မြောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ အနီရောင်အောင်တံခွန် ရေယာဉ် တပ်စု ကို တပ်လှန့်ထားရမယ်။ သူတို့အနေနဲ့ ရေပြင်ပေါ်မှာရော၊ ရေအောက်မှာရှိတဲ့ ရေငုပ်သင်္ဘောတွေကိုရောသတိထားကြည့်နေရမယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမိုရော့ သေတ္တရပ်နေင်း။ စဉ်းစားနေပုံရသည်။ ပြီးတော့မှ ဆက်လက် မြောပြပြန်သည်။

“ဖြစ်နိုင်တာကတော့ လောင်စာဆီဖြည့်ဖို့ လေယာဉ်တစ်စင်းစင်က ကောင်းကင်မှာစောင့်နေမှပဲ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ မြောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ဝဲပုလွေ လေယာဉ် အုပ်စုကို တပ်လှန့်ပြီး စောင့်နေဖို့လိုတယ်။ ပြီးတော့ မြေပြင်မှာရှိတဲ့ ဒီအဖွဲ့ခရီးအားလုံးလည်း တပ်လှန့်ထားရမယ်။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့တစ်ခု သတိထားဖို့လိုတာကတော့ လောင်စာဆီဖြည့်မယ့်လေယာဉ်လည်း အင်စရားရက်စ်စ် တီရီယာကို သုံးလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဝဲပုလွေ တပ်စွဲ လေယာဉ်အုပ်စုအတွက် အထူးသတိထားရမယ့်အချက်ပဲ”

ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမိုရော့သည် ရှင်းပြပြီး အတွင်းရေးမှူးကို ကြည့်လိုက်၏။ အတွင်းရေးမှူးကတော့ ဘာမှမပြောဘဲ သဘောကျပုံနှင့် ခေါင်းသာညှိတိပြနေလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးလှောင်လည်း ခေါင်းသာညှိတိနေ၏။

“ဒီမှာကြည့်ပါ၊ ဒီမှာ”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမိုရော့သည် မြေပုံကို လက်ညှိုးနှင့် ထိုးပြရင်း ဆက်လက်ရှင်းပြပြန်၏။

“ဒီကောင်ဟာ ယူရဲလ်ကောင်တန်းဘက်ကနေ မြောက်ရုရှားကို ဖွဲ့သွားမှာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကောင်တို့ အကာအကွယ်ယူပြီး အိုဘီပင်လယ်အော်ထဲ ဆင်းမယ်။ ဒါမှမဟုတ် ယာမဲလ်ပင်နီရူလာဘက်ကိုသွားမယ်။ အဲဒီအခိုင်းအနားတစ်ပိုက်မှာ လောင်စာဆီဖြည့်ဖေးမယ့် လေယာဉ်နဲ့တွေ့မှာပဲ။ လောင်စာဆီ ဖြည့်ပြီးတာနဲ့ ဖုံးသန်းရေးလမ်းကြောင်းဟာ ပြောင်းသွားမယ်။ အဲဒီအခွင့်အရေးကို ကျွန်တော်တို့ ယက်ပလွတ်ဖို့အရေးကြီးတယ်”

ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမိုရော့သည် စိတ်ကူးထဲက အစီအစဉ်ကို သဘောကျသဖြင့် ပြောနေမိလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးလှောင်တော့ ဘာမှမပြော၊ သတိပြင်းသာ တစ်သွင်သွင်ချနေမိ၏။

“ကောင်းတယ်၊ ဒီအစီအစဉ်ကောင်းတယ်။ ဒီအတိုင်းပဲ ဆောင်ရွက်ပါ”

အတွင်းရေးမှူးက လေးနက်စွာအမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

+ + +

ယူရဲလ်တောင်တန်း ကျော်ဖြတ်ရသည့်ခရီးမှာ ဂျန်အတွက် အချိန် (၂) နာရီမျှ ကြာခဲ့သည်။ အော့ဖ်စခန်းမှ "ဝေါ်ကူတာ" ထိ အရှေ့ဘက်တောင်တန်းများ တစ်လျှောက် မိုင်းပေါင်းရာကျော်ပျံ့သန်းခဲ့ရသည်။ နွန်းနိမ့်ဖြင့် မောင်းနှင်လာခြင်းမှာ လောင်စာဆီကို ချွေတာရန်အတွက် ဖြစ်သည်။ တောင်တန်းတစ်လျှောက် မြူတိမ်များ အုပ်ဆိုင်းနေ သဖြင့် မြေပြင်မှလည်းကောင်း၊ ဝေဟင်မှလည်းကောင်း သူ့ကို အလွယ်တကူ မမြင် တွေ့နိုင်ပေ။

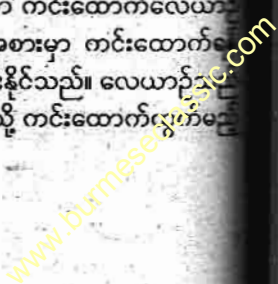
ဤတောင်တန်းတစ်လျှောက်တွင် လူနေအိမ်ခြေနည်းပါးမှုကြောင့် မြေပြင်၌ ခုံးပျံ့စခန်းနည်းပါးလိမ့်မည်ဟု ဂျန်ထင်မိသည်။ အော်ဗရေထံ သင်တန်းတက်စဉ်က လည်း ဤဒေသတစ်ဝိုက်တွင် မြေပြင်ခုံးပျံ့စခန်းရှိသည့်အကြောင်း မပြောပြခဲ့ပေ။

(၉) နာရီလောက်တွင် သူပျံ့သန်းလာသောအမြင့်၌ မြူနှင်းများကွဲလာ၏။ နံနက်ခင်း၏ အပြာရောင်သန်းသော ကောင်းကင်ပြင်ကို လေယာဉ်စက်ခန်းမှ မြင်ရလေ သည်။ ယခုပျံ့သန်းလာသော နွန်းအတိုင်းဆိုပါက မိနစ်ပိုင်းအတွင်း "ကာရာ" ပင်လယ် အော်ကို ကျော်ဖြတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ဂျန်သိသည်။ ကာရာပင်လယ်အော် ရောက်သည့် အခါ မျက်စိဖြင့်မြင်နိုင်သော နယ်မြေအမှတ်အသားများကို ကြည့်ပြီး လေယာဉ်လမ်းပြ ဝိုင်ကွက်နှင့်ညီကာ လေယာဉ်လမ်းကြောင်းပြောင်းရန် ဂျန်စဉ်းစားထား၏။

ဂျန်သည် ရှေ့ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မြင်ကွင်းမှာ မသဲကွဲပေ။ ရေပြင်၏ အရိပ်အရောင်ကိုမျှ မတွေ့ရ။ လေယာဉ်ကို အောက်သို့နိမ့်ချ၍ ရသမျှ နိမ့်ချလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သိပ်နိမ့်စွာ ပျံ့သန်းသွားပါက မြေပြင်မှ သူ့ကို မြင်နိုင်စွမ်း ရှိသည်ကိုလည်း စိုးရိမ်နေရသည်။ ထို့အပြင် မြေပြင်ရှိခုံးပျံ့စခန်းကို ပို၍ သတိထားရပေမည်။

တောင်တန်းမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပင်လယ်ပြင်သို့ ထိုးဆင်းသွားသည်။ လေယာဉ်ကိုလည်း တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ချလိုက်၏။ လေယာဉ်စက်ခန်းမှ လှမ်းကြည့်လိုက် ရာ တောင်တန်းအဆုံးတွင် မြို့ကလေးတစ်မြို့တွေ့ရလေသည်။ ယင်းမြို့ကလေးကား "ဝေါ်ကူတာ"မြို့ကလေးဖြစ်ကြောင်း ဂျန်သိသည်။ ယခုမှ သူပျံ့သန်းလာသော လမ်းကြောင်းသည် မှန်ကန်နေကြောင်း ဂျန်သိခဲ့လေသည်။ ရှေ့ဆက် မိနစ်ပိုင်းမျှ ပျံ့သန်း သွားပါက ပင်လယ်ပြင်ကို မုချမလွဲ တွေ့ရပေမည်။

ထိုအခိုက် ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် အစက်ကလေး ပေါ်လာသည်ကို ဂျန်တွေ့ သည်။ ရုတ်တရက်မို့ ဂျန် ထိတ်လန့်သွား၏။ ပေါ်လာသော အစက်ကလေးကို သေသေ ချာချာ ကြည့်လိုက်ရာ လေယာဉ်တစ်စင်း ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ အစက်က လေးသည် တဖြည်းဖြည်း သူနှင့်နီးလာ၏။ ဂျန် သည် သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သည်။ ၎င်းမှာ "ဘီလ်တိုက်" ဟု ဆိုဗိယက်တို့ အမည်ပေးထားသော ကင်းထောက်လေယာဉ် ဖြစ်ကြောင်း ဂျန် သိသည်။ ဘီလ်တိုက် လေယာဉ်အမျိုးအစားမှာ ကင်းထောက်လေ ယာဉ်အတွက် သီးသန့် တည်ဆောက်ထားသဖြင့် တာဝေးသို့ပျံ့သန်းနိုင်သည်။ လေယာဉ်သည် ကာရာ ပင်လယ်အော်ကို ဖြတ်ပြီး အာတိတ်သမုဒ္ဒရာဘက်သို့ ကင်းထောက်လေယာဉ်မည်

ယောင်ယုံဟု ဂျန်ထင်မိလေသည်။

လေယောင်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် နီးကပ်လာကြောင်း ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် ခံရလေသည်။ ကင်းထောက်လေယောင်ဆိုသည်မှာ ၎င်း၏မိခင် စခန်းနှင့် နီးကပ်လာကာ အီလက်ထရွန်းနစ်ရှာဖွေရေးကိရိယာကို များသောအားဖြင့် ပိတ်ထားကြသည်။ သို့သော် ဤကင်းထောက်လေယောင်တွင် ရှာဖွေရေးကိရိယာ ပိတ်ထားပါစေဟု ဂျန်ထင်တောင်းမိသည်။

ထိုအခိုက် သူ့မျက်လုံးပင် မယုံနိုင်လောက်အောင် ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် အစက်အလေးများစွာ ပေါ်လာပြန်၏။ လိမ္မော်ရောင်းအကွက်ကလေးမှာ တဖြည်းဖြည်း သူနှင့် နီးကပ်လာကြောင်း ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် မြင်နေရသည်။ အကွက်ကလေးများမှာ ပို၍ နီးကပ်လေ ပို၍ တောက်ပလေဖြစ်သည်။ ထိုအကွက်ကလေးများမှာ အပူဓာတ်လှိုင်းတို့ ရှာဖွေနေသော အင်ဖရားရက်ဖ် အကွက်ကလေးများဖြစ်ကြောင်း ဂျန်သိရလေသည်။

ယခုတော့ ဂျန်မည်သည့် နေရာတွင်ရှိကြောင်း သူတို့ သိကြလေပြီ။ အင်ဖရားရက်ဖ်များနောက်တွင် ဒုံးကျည်များ လိုက်လာတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ဂျန်သိထား၏။ မြေပြင်ရှိ ဒုံးပျံစခန်းတို့သည် သူ့ကို ပစ်ခတ်တော့မည်။ သူ့ကို ဤကဲ့သို့သော အင်ဖရားရက်ဖ် အပူလှိုင်းရှာဖွေသည့် နည်းဖြင့် ရှာဖွေလိမ့်မည်ဟု ဂျန် မမျှော်လင့်မိခဲ့။ ခုတော့ သူ့မှာ ပြေးလမ်းကိုသာ စဉ်းစားရတော့မည်။ လွတ်နိုင်စရာအကြောင်းများကို စဉ်းစားမိသည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ဒုံးကျည်များ တက်လာတော့မည်။

ဒုံးပျံများသည် အပူဓာတ်နောက်သို့ လိုက်သော အမျိုးအစားဖြစ်မည်ကိုလည်း သဘောပေါက်၏။ ဒုံးပျံစခန်းမှ အင်ဖရားရက်ဖ် ကိရိယာဖြင့် လေယောင်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသည့်လေယောင်စက်မှ အပူဓာတ်ကို လိုက်၍ ဒုံးပျံဖြင့် ပစ်ခတ်လေသည်။

သူ့လေယောင်ကို ရေဒါဖြင့် ရှာဖွေမတွေ့ရှိနိုင်ကြောင်း သူသိသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ရေဒါဖြင့် ရှာမတွေ့နိုင်သည်ကို ယုံကြည်ခဲ့သဖြင့် ဂျန်သည် အန္တရာယ်ကို တွေးမထားခဲ့။ ယခု အပူဓာတ်ရှာဖွေသော ကိရိယာဖြင့် သူ့လေယောင်ကို သူတို့ တွေ့ခဲ့ကြလေပြီ။

နီးကပ်လာသော လိမ္မော်ရောင် အကွက်ကလေးများကို ကြည့်လိုက်ရာ ဂျန်မှာ စိတ်မိမ့်လာ၏။ အကွက်ကလေးမှ ဒုံးကျည်များပင်ဖြစ်နေတော့သည်။ ခုတော့ ဒုံးကျည်သည် သူ၏ ဖိုင်းယားဖျော့စိတ်သို့ တန်းလာနေလေသည်။

အခန်း (၃၈)

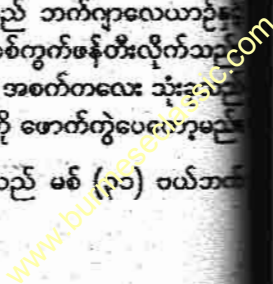
တွေ့ရသမျှ ဓားမသိုင်း

ဒုံးပျံသည် လေယာဉ်နှင့်ထိရန် ခုနစ်မိနစ်မျှသာ လိုတော့သည်။ မစ္စတာကလည်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်လာသဖြင့် ရုတ်တရက် သတိလက်လွတ်ဖြစ်နေရာ ပြန်လည် သတိရလာ၏။ စိတ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းထားလိုက်သည့် ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော လိမ္မော်ရောင် အကွက်ကလေး သုံးကွက်တစ်ဆက်လက်ကြည့်မနေလေတော့။ သို့ရာတွင် “ဘက်ဂျာ” ခေါ် တိုက်လေယာဉ်ကြော့ သူ၏ ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် အစိမ်းရောင်အမှတ်ကလေး ပေါ်နေပြန်၏။ ဖြစ်ပေါ်နေသော အစိမ်းရောင် အမှတ်ကလေးနှင့် သူ၏ လေယာဉ်အကွာအဝေးမှာ သိပ်မဝေးတော့ မိုင်အနည်းအငယ်သာ ဝေးသည်။

ရေဒါဒိုင်ကွက်သည် လေယာဉ်၏ မျက်လုံးဖြစ်၏။ ထို့အတူ ဂျန်၏ အသံလည်းဖြစ်၏။ လေယာဉ် အင်ဂျင်စက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော အပူဓာတ်လှိုင်းသည် အင်ဖရားရက်စ် ကီရီယာကြောင့် ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် လိမ္မော်ရောင် အစက်ကလေးများ ဖြစ်ပေါ်၏။ လေယာဉ် လိုက်လာသည်ဆိုပါက ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် အစိမ်းရောင် အစက်အဖြစ် ဖြစ်ပေါ်လေသည်။ ဒိုင်ကွက်အလယ်တည့်တည့်၌ ကန့်လန့်ဖြတ် မျှဉ်းကြောင်းလည်း ဖြစ်ပေါ်နေ၏။ မျှဉ်းကြောင်းပေါ်တွင် အစိမ်းရောင်အစက်ကလေး ပေါ်နေ၏။ ယင်းအစိမ်းရောင် အစက်ကလေးကား ဘက်ဂျာ တိုက်လေယာဉ် အစက်ကလေး ဖြစ်သည်။ မျှဉ်းကြောင်းအောက်တွင် ဒုံးပျံအစက်ကလေးဖြစ်ပေါ် နေသည်။ ရုရှားသည် အပူလှိုင်းလိုက် အင်ဖရားရက်စ် ကီရီယာကို အသုံးပြုကာ သူတို့ ဒုံးပျံဖြင့် ပစ်ခတ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ဂျန်သိခဲ့လေသည်။ ဂျန်သည် ဘက်ဂျာ တိုက်လေယာဉ်ဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းသွားလေသည်။ ယခုတော့ ဘက်ဂျာတိုက် လေယာဉ်နှင့် ဂျန် တိုက်လေယာဉ်တို့သည် မျှဉ်းတစ်ကြောင်းတည်း တည်ရှိနေ၏။

သူ့အသက်အန္တရာယ် လွတ်မြောက်ရေးမှာ ဘက်ဂျာတိုက်လေယာဉ်သာ ဖြစ်တော့သည်ဟု ဂျန် ယုံကြည်၏။ ဤနည်းဖြင့်သာ သူ့နောက်သို့ လိုက်နေသော ဒုံးပျံတို့ လှည့်စားရမည်။ ဤတွင် ဂျန်သည် သူ့လေယာဉ်စက်ထက် ပို၍ အပူအားကြီးသော အကွက်တစ်ကွက် ဖန်တီးရပေမည်။ သို့မှာသာ ဒုံးပျံသည် သူ့လေယာဉ်ဆီသို့ မလာတော့ဘဲ အပူအားကြီးသော အကွက်ဘက်သို့ လှည့်သွားလိမ့်မည်။ သူသည် ဘက်ဂျာ လေယာဉ်တို့လည်း ဖျက်ဆီးပြစ်ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဂျန်သည် ဘက်ဂျာလေယာဉ်နှင့် တစ်မြောင့် တစ်တန်းတွင် အပူအားကြီးသော အကွက်တစ်ကွက်ဖန်တီးလိုက်သည်။ ဤတွင် သူ့ရေဒါဒိုင်ကွက်၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော လိမ္မော်ရောင် အစက်ကလေး သုံးခုသည် နီးကပ်စွာ တည်ရှိနေ၏။ ဂျန်သည် ဤနည်းဖြင့် ဘက်ဂျာကို ဖောက်ခွဲပေလော့မည်။

ပစ်ခတ်ရန်အချိန် (၅) စက္ကန့်သာရှိသည်။ ဂျန်သည် မစ် (၃၁) ဝယ်ဘင်

တောင်ပံတွင် ရှိသော ခုံးပျံကို ပြင်ဆင်လိုက်၏။ ခုံးပျံ ကျည်တစ်တောင့် မဆုံးရှုံးရ
လေအောင် ဂျန်သည် ဘက်ဂျာ လေယာဉ်နှင့် နီးကပ်နိုင်သမျှ သူ့လေယာဉ်ကို နီးကပ်
သွား၏။ ဘက်ဂျာ လေယာဉ်ရှိရာသို့ ထိုးဆင်းလာခဲ့ရသဖြင့် သူ့ဝတ်ထားသည့် ပိုင်းလော့
အင်္ကျီမှာ မြေထဲဆွဲငင်အားကြောင့် ဖောင်းကြွတင်းကြပ်လာ၏။ လိမ္မော်ရောင် အစက်သုံး
စက်သည် ရေဒါ ဒိုင်ကွက်တွင် ရုတ်တရက် ပျောက်သွား၏။ ထို့နောက် ပေါ်လာပြန်
သည်။ ဘက်ဂျာ တိုက်လေယာဉ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော အစိမ်းရောင်အစက်မှာ
တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကြီးလာ၏။ ဤတွင် ဂျန်သည် ဗယ်ဘက်တောင်ပံ၌ တပ်ဆင်ထား
သော ခုံးပျံကို ပစ်ရန် ဆင်သင်ပြင်ဆင်လိုက်၏။

ဤတွင် ဂျန်သည် စိတ်အာရုံပေါ်လာသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်စေမည့် ခလုတ်ကို
ခွင့်လိုက်သည်။ ဤခလုတ်သည် စိတ်အာရုံ ချောက်ချားမှုကြောင့် မတော်တဆ ပစ်ခတ်မှု
မဖြစ်စေရန် ခုံးကျည်ကို အချိန်မရွေး ထိန်းချုပ်ထားနိုင်၏။ သာမန်မျက်စိဖြင့် မြင်သမျှ
အရာကို ခုံးပျံဖြင့် ပစ်ခတ်နိုင်သည်သာမက ရေဒါဒိုင်ကွက်ကိုကြည့်ပြီး ရေဒါ ထိန်းချုပ်
ရေး ခလုတ်ဖြင့်လည်း ခုံးပျံများ ပစ်ခတ်နိုင်သည်။ မျက်စိထဲတွင် မြင်သည်နှင့် ပစ်ခတ်
လိုပါက စိတ်အာရုံပေါ်ပေါက်လာပြီး၊ ၎င်းမှတစ်ဆင့် အီလက်ထရွန်းနစ်စနစ်ဖြင့် ခလုတ်
များ လှုပ်ရှားသည်။ ယင်းခလုတ်ကို စိတ်အာရုံဖြင့် ထိန်းချုပ်ထား၏။

လေယာဉ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော စနစ်မှာ ပိုင်းလော့၏ မျက်စိထဲ မြင်ရသမျှ
တို့ကို ပိုင်းလော့က ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်သမျှ အာရုံထဲပြောင်းသွား၏။ ၎င်းအာရုံကြောမှတစ်ဆင့်
ပိုင်းလော့ဆောင်းထားသော ဦးထုပ်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ကွန်ပျူတာယန္တရားများက
လှုပ်ရှားပြီး လက်နက်ထိန်းချုပ်ရေးခလုတ်သို့ ပို့ပေးသည်။ ဤတွင် ခုံးပျံကို လိုရာပစ်မှတ်
သို့ ဦးတည်ပြီးပစ်ရန် ထိန်းချုပ်ရေးစနစ်က လှုပ်ရှားလေသည်။ ပစ်မှတ်အကွာအဝေး
လည်း လေယာဉ်ဒိုင်ကွက်တွင် ပေါ်နေ၏။ ယင်းပေါ်နေသော အကွာအဝေးအတိုင်း
ပစ်ပါကမလွဲနိုင်ပေ။ ဤယန္တရားစနစ်အားလုံးကို "သော်တရိတ်ဒင်းစ်" ဟုခေါ်သော
လေယာဉ်ပိုင်းလော့၏ စိတ်အာရုံဖြင့် ထိန်းချုပ်သော စနစ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားလေသည်။
ခုံးကျည်သည် လေယာဉ်ဦးတည်ပျံသန်းနေသော လမ်းကြောင်းအတိုင်း ရွေ့လျားသွားနေ
လေသည်။ ခုံးကျည်မှ ပန်းထွက်နေသောမီးများကိုလည်း ဂျန်မြင်ရလေသည်။

ထိုမှန်ရန် သုံးစက္ကန့်သာ လိုတော့သည်။ ပစ်မှတ်ကို ထိမှန်လိမ့်မည်ဟု
သူ့မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ သူ့ရွေ့တည့်တည့်တွင်ရှိသော ဘက်ဂျာလေယာဉ်ကို ရှင်းလင်းစွာ
မြင်နေရ၏။ နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ လေယာဉ်အရွယ်မှာ ပို၍ကြီးလာလေသည်။
ထိုအခိုက် ဂျန်သည် သူ့လေယာဉ် ပိုင်းယားဖောက်ကို ညာဘက်ဒီကရီအနည်းငယ် တိမ်း
စောင်းကာ လမ်းကြောင်းပြောင်းလိုက်လေသည်။ နှစ်စက္ကန့်သာ လိုတော့၏။ ဒိုင်ကွက်
တွင် တစ်ခုတည်းသော အစိမ်းရောင်အမှတ်နောက်သို့ လိမ္မော်ရောင်ကွက်မှာ နီးကပ်လာ
သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆိုဗီယက်တို့၏ ဝက်ဝံကိုယ်ထည်သဖွယ်ရှိသော တိုက်လေယာဉ် ဘက်ဂျာ
အနေအထားမှာ ရေဒါဒိုင်ကွက်အလယ်ဗဟိုတွင် ကျရောက်နေ၏။ ကြီးမားသော

လိမ္မော်ရောင်ပန်းပွင့်ကြီးတစ်ပွင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေသည်။ ဂျန်ပစ်လိုက်သော ခုံးကျည်
ဘက်ဂျာ လေယာဉ်ကို ထိမှန်သွားပြီး လေယာဉ်ကြီးပေါက်ကွဲလေသည်။ ထို့ပေါက်
သည့်နေရာတွင် ကောင်းကင်၌ အပူဆုံးနေရာဖြစ်နေတော့သည်။ လေယာဉ်သည်
ခုံးကျည် ထိမှန်သဖြင့် ရေဒါဒိုင်ကွက်၌ အလွန်ကြီးမားသော လိမ္မော်ရောင် ပန်းပွင့်
တစ်ပွင့်ကဲ့သို့ လာပေါ်နေ၏။ ထိုအခါ ဆိုဗီယက်တို့ ပစ်လိုက်သော ခုံးကျည်သည် အ
အားကြီးသည် ဘက်ဂျာလေယာဉ်ပေါက်ကွဲသည့် နေရာတွင် ထိမှန်သဖြင့် ပေါက်
ပြန်သည်။ မြေပြင်စခန်းရှိ သူ့ကို အပူဓာတ်အား အင်ဖရားရက်ခံ ဖြင့်လိုက်ရှာ
ခုံးပျံဖြင့် ပစ်လွှတ်ကြသူများက ဂျန် လေယာဉ်ထိမှန်သွားပြီဟု ယုံကြည်ကြပေမည်။

ဂျန်သည် မြေပြင်ရှိ ခုံးပျံစခန်းကို လှည့်စားလိုက်ခြင်းပင်။ ဘက်ဂျာလေယာဉ်
ထိမှန်ပေါက်ကွဲသဖြင့် အပူလှိုင်း လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားသည့် အချိန်ထိ မိနစ်ပေါင်း
များစွာ ကြာမည်။ ၎င်းအချိန်တွင် ဂျန်သည် အင်ဖရားရက်ခံ စက်ကွင်းမှ လွန်မြောက်
သွားပြီဖြစ်သည်။ ဘက်ဂျာလေယာဉ် ထိမှန်သဖြင့် ပေါက်ကွဲမှုနှင့်အတူ ဂျန်တစ်ယောက်
သေဆုံးသွားပြီဟု မြေပြင်စခန်းရှိ ဆိုဗီယက်တို့က ထင်မှတ်ကြပါစေဟု ဂျန် ကြိုက်ပြီ
ဆိုတောင်းနေမိသည်။

သူ့လေယာဉ်ပျံသန်းနေသော နှုန်းကို စစ်ဆေးကြည့်သည်။ လေယာဉ်မှာ
တစ်နာရီလျှင် မိုင် (၇၀၀) နှုန်းထက် အနည်းငယ်လျော့၏။ ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့
နီးကပ်လာသဖြင့် အသံထက်မြန်သော နှုန်းနှင့် လေယာဉ်ကို ပျံသန်း၍ မဖြစ်ပေ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် အသံထက်မြန်သော လေယာဉ်နှုန်း
ကို ကြားကြလိမ့်မည်ဟု ဂျန်မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

ခုတော့သူသည် သေတွင်းမှ လွတ်မြောက်လာလေပြီ။ ဖိုင်းယားဖော့စ်အစွမ်း
ကြောင့် လွတ်မြောက်လာခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ဂျန် ယုံကြည်သည်။ ထို့ကြောင့် ဂျန်သည်
ဖိုင်းယားဖော့စ် ကို ပိုမိုအားကိုးမိလေသည်။ ဤစက်ယန္တရားများ လက်နစ်စနစ် တို့မှာ
ဗရန်နိုဗစ်ချ် ဦးဆောင်ကာ တည်ဆောက်ခဲ့သော ယန္တရားများဖြစ်ကြောင်း ဂျန် ယုံကြည်
သည်။ ဗရန်နိုဗစ်ချ်မျက်နှာကိုလည်း မြင်ယောင်မိသည်။ ဤတစ်သက်တာတွင် သူနှင့်
ဗရန်နိုဗစ်ချ်တို့ ဆုံဆည်းကြတော့မည်မဟုတ်တော့။ သူတို့နှစ်ယောက် အရှေ့နှင့်
အနောက် ကမ္ဘာကြီးခြားလေပြီ။ သို့ရာတွင် ဂျန်သည် ရုရှားဂျူးများပေါ် မေတ္တာနှောင်ကြီး
တည်မိလေသည်။

သူသည် ရေခဲပြင်ကိုသာ ရေးရေးမြင်နေရ၏။ လေယာဉ်ကိုသာ မောင်းနေရ
သော်လည်း ပေါ်ပေါက်လာဦးမည့် အန္တရာယ်ကို မခန့်မှန်းနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။
လေယာဉ်တောင်ပံတွင် တပ်ဆင်ထားသော ခုံးပျံကို သတိရမိ၏။ အရေးအကြောင်း
ပေါ်ပေါက်လာပါက ယင်းခုံးပျံကို သုံးရပေဦးမည်။

တီအက်စ်အာရ်ခေါ် လေယာဉ်လမ်းကြောင်းပြ ဒိုင်ကွက်ကို ကြည့်လိုက်ရာ
သူသည် ကမ်းခြေကို ကျော်ဖြတ်ပျံသန်းနေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ ကမ်းခြေရှိ သောင်

တန်းများတွင် မြှင့်တင်မှုများ ထူထပ်နေသော်လည်း ပင်လယ်ကမ်းခြေဘက်တွင်မူ မြှင့်တင်မှုများ လျော့ပါးနေသည်။ မြှင့်တင်မှုများမှာ သူ့အဖို့ အသုံးဝင်နေ၏။ မြှင့်တင်မှုကြား ပျံသန်းသွားရာတွင် အသံတုန်ခါးမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော ခြေရာခံအစစ်များမှာ မြှင့်တင်မှုအတွင်း ပံတင်ရိုက်ခတ်မည်ဖြစ်သဖြင့် သူ့လေယာဉ်သံကို သဲတွဲစွာ ကြားနိုင်ကြ မည်မဟုတ်ပေ။

ထိုနောက် လေယာဉ်လမ်းပြ တီအက်စ်အာရ် ဒိုင်ကွတ်ကို ကြည့်လိုက်ပြန်ရာ မညီညာသော ကမ်းခြေကို ဒိုင်ကွတ်ပေါ်တွင် မှီရောနေခြင်းနေရ၏။ လည်ဝင်စာ ကျဉ်းမြောင်းသည့် ကမ်းခြေနေရာမှာ 'ကာရာ' ပင်လယ်အော်ဖြစ်ပြီး ပင်လယ်နေသည် ကုန်းပိုင်းလက်သို့ စီးဝင်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ လေယာဉ်ကို ဒိုင်ကွတ် မြှင့်တင်ပြီး ပျံသန်းလာစဉ် လေယာဉ်လမ်းကြောင်းပြောင်းလိုက်လေသည်။ လေယာဉ်သည် လက်ရှိ ပျံသန်းနေသည့် အနေအထားမှ အနောက်မြောက်ဘက်သို့ ရွေ့လျားကာ 'နော်ဝဲလား ဇမ်းယား' ဟုခေါ်သော အမှာညီနောင် တွန်းနှစ်တွန်းဆီသို့ ဦးတည်သွားလေသည်။

လေယာဉ်အမြင့်ပြသော ဒိုင်ကွတ်ကိုကြည့်လိုက်ရာ လေယာဉ်မှ အဝ (၂၀၀) အမြင့်တွင်သာရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ လေယာဉ်လမ်းကြောင်းပြ ဒိုင်ကွတ်ကို ဖျန် စစ်ဆေးကြည့်ပြန်၏။ တဖန် လေယာဉ်အသွားနှုန်းကိုပါ လျော့ချလိုက်သည်။ ယခုအခါ ပင်လယ်ပြင်နှင့် နီးကပ်နေသဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းသည့် အနေအထားတွင် ရှိသည်ဟု ဂျန်ယူဆလေသည်။ လေယာဉ်ကို အမြင့် (၂၀၀) ပေအနေအထားတွင် ထိန်းပြီး ဒပ်မှန် မှန်ပင် ပျံသန်းလာလေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ပျံသန်းလာခြင်းမှာ လောင်စာဆီကို ခွေတာ ခြင်းပင်ဖြစ်ပြီး၊ လေယာဉ်စက်သံကိုလည်း ထိန်းထားသလိုဖြစ်နေလေ၏။ အတယ်၍ သူ့လေယာဉ်ပျံသံကို ကြားစေကာမူ သက်ဆိုင်ရာတို့၏ ဒွင်ပြုချက်အရ တင်တောက် လေယာဉ်တစ်စင်း ပျံသန်းနေသည်ဟု သူ့ကို ထင်ကြလိမ့်မည်ဟု ဖျန် ဖျော်လင့်ခဲ့သည်။ လေယာဉ်ကို တစ်နာရီလျှင် (၂၅၀) မိုင်နှုန်းဖြင့် ပျံသန်းလာ၏။

ဂျန်၏ လက်တစ်ဘက်သည် ထရန်စဂွတာ ရေဒီယိုခလုတ်ငါး ချောင်းနေ သည်။ ယင်းခလုတ်မှာ အိမ်အပြန်လမ်းရှာဖွေပေးသော စက်ခလုတ်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အိမ်အပြန်လမ်းခရီးအတွင်း လေယာဉ်ရောက်လာမှ စက်ခလုတ်သည် အလိုလို လည်ပတ်ပြီး အပြန်လမ်းကို ညွှန်ပြပေးမည်။ ဂျန်သည် ခလုတ်ကို ခွင့်လိုက်သည်။ သို့ရာ တွင် ဘာမျှ ထူးခြားမှုမရှိပေ။

စက်ကလေးမှာ ချိန်ထားသော စရိပ်ကွင်းစီလီင်းကို ရှာဖွေနေသည်။ မိသားစု နိုင်သော အကွာအဝေးအတွင်း ကျရောက်မှ စက်ကလေးမှာ သက်ဝင် လှုပ်ရှားမည်ကို ဂျန်သိ၏။ စက်ခလုတ်ကို လက်ချောင်းကလေးဖြင့် ဖွင့်လိုက်စဉ် ခိုခိန်သောကန်တစ်ခုမှာ ဖြစ်ပေါ်မိလေသည်။ စက်ကလေး သက်ဝင်လှုပ်ရှားမှုရှိသော ဖျန်အဖို့ အားထားရာ ဖြစ်တော့မည်။ လောင်စာဆီ ပြည့်သည်ပေးမည့် လေယာဉ်မှ ဝိုင်းသော အချက်ပြ လှိုင်းကို ဖမ်းယူရရှိသော သို့မဟုတ် အိမ်အပြန်လမ်းကို ပြသော အချက်ပြလှိုင်း ပေါ်ပေါက်မှသာ ဂျန်အနေနှင့် အာတိတ်သမုဒ္ဒရာပြင်ကျယ်၏ သေသော ခလုတ်နိုင်

တော့မည်း သို့မဟုတ်ပါက လေယာဉ် လောင်စာဆီ ကုန်ခန်းပြီး သမုဒ္ဒရာထဲ ထိုးဆင်း ရမည့် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရလေသည်။

“နားလေးအကူ” ဟု အော်ခရား အမည်ပေးထားသော ကိရိယာကို ဖိုင်းယား ဖျော်စွဲတွင် တပ်ဆင်ထားရန် လိုအပ်သည်။ ယင်းကိရိယာအကြောင်း ဘတ်ဟိုလ်စ် မသိခဲ့ပေ။ ဗရန်နိုဗစ်ချ်က ဂျန်လေယာဉ်တွင် လောင်စာဆီဖြည့်ဆည်းနိုင်ရေးအတွက် သီးသန့်တီထွင်ပေးလိုက်သော ကိရိယာဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့သော ကိရိယာ တီထွင်ထားခြင်းမရှိပါက ရုရှားတို့သည် ဂျန်မောင်းလာသော လေယာဉ်ကို ထောက်လှမ်း နိုင်မည်ဖြစ်သဖြင့် လောင်စာဆီဖြည့်ဆည်းပေးမည့် ‘မိခင်’ ဟု လှူဒါန်အမည်ပေးထား သည့် ဆီဖြည့်ယာဉ်ထံသို့ တိုက်ရိုက်ထောက်လှမ်းပေးနိုင်ပေမည်။

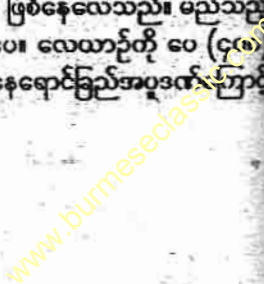
ပင်လယ်ပြင်ရှိ မြူရှင်းတို့မှာ မထူထပ်တော့သဖြင့် မြင်ကွင်းကို ကောင်းစွာ မြင်နိုင်လေသည်။ အကယ်၍ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှပါက ဂျန် အဖမ်းခံရလျှင် လောင်စာဆီဖြည့်ဆည်းပေးမည့်ယာဉ်သည် မည်သည့်နေရာတွင်ရှိကြောင်း မပြော နိုင်ရန် ဂျန်အား ကြိုတင်အသိပေးမထားခဲ့ချေ။

ဂျန်သည် လောင်စာဆီတိုင်းတာသော ဒိုင်ကွက်ကို ကြည့်လိုက်၏။ လောင်စာ ဆီတိုင်ကီ၏ လေးပုံတစ်ပုံလောက်ပင်မရှိတော့။ ရှေ့ဆက်မည်မျှ ဝေးအောင်ပျံရမည် ကိုလည်း သူမသိ။ သူ့မှာ ချက်ကန်း လမ်းလျှောက်သလို ဖြစ်နေလေသည်။ အကယ်၍ အချက်ပြလျှင် ဖမ်းယူရရှိပါက သူ့မှာ လောင်စာဆီဖြည့်ဆည်းရန် ဖိုင် (၃၀၀) လောက် ပင် မဝေးတော့ကြောင်း သိရပေမည်။ ခုတော့ အချက်ပြခလုတ်မှ ငြိမ်သက်လျက်ပင်-

ဂျန်သည် အော်တိုပိုင်းလော့ ခလုတ်ကို လေယာဉ် လမ်းကြောင်းပြခလုတ်ဖြစ် သော တီအက်စ်အာရ်ခလုတ်နှင့် ပူးတွဲဖွင့်လိုက်၏။ ရှည်လျားသော ခရီးစဉ် စတင်လေပြီ ထိုခရီးစဉ်သည် သူ၏ အာရုံကြောကို ဆွဲဆန်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ယခုပျံသန်းလာခဲ့သော အနေအထားမျိုးနှင့် မတူဘဲ စမ်းသပ်ပျံသန်းရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေသည်။ ယခုအခါ သူ့မှာ ကံစီမံရာနှင့် ရှုပ်ထွေးလှပြီး ပရိယာယ်များလှသော အိမ်ပြန်လမ်းပြစက်ကလေးကိုသာ အားကိုးနေရသည်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း သုတေသန ပြုလုပ်ခံနေရသော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်းကဲ့သို့ ခံစားမိသည်

ဂျန်သည် အီလက်ထရွန်းနစ် ပိုင်းလော့တစ်ဦးဖြစ်၏။ လေယာဉ်တွင် တပ်ဆင် ထားသော စက်ယန္တရားအားလုံးကို အားကိုးပျံသန်းနေရသည်။ သို့ရာတွင် ဂျန်သည် ကျွမ်းကျင်သော ပိုင်းလော့တစ်ယောက်အနေနှင့် တပ်ဆင်ထားသော စက်ယန္တရားကို ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းမရှိပေ။

ကောက်တွေ့လိမ့်တွန့်နေသော ပင်လယ်ရေပြင်ကို တီအက်စ်အာရ် ဒိုင်ကွက် တွင် မြင်ရပြီး ပင်လယ်ပြင်မှာ အဆုံးအစပင် မရှိအောင် ဖြစ်နေလေသည်။ မည်သည့် ရေယာဉ်တစ်စင်းတစ်လေမှ ပင်လယ်ပြင်တွင် မတွေ့ရပေ။ လေယာဉ်တို့ ပေ (၄၀) ထိ မြင့်တင်လိုက်၏။ လေယာဉ်အောက်ရှိ မြူရှင်းများမှာ နေရောင်ခြည်အပူဒဏ်ကြောင့်

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

စွဲစလျှေလေပြီ။ အပြာရောင်ကောင်းကင်မှ ဖြာထွက်လာသော နေရောင်ခြည်သည်
ကော်ခန်းအတွင်းသို့ ထိုးဝင်လျက်ရှိသည်။ ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး ပြာလှလှနှင့် ဖာင်းလင်း
ပြင်ကြီး ဖြစ်နေလေ၏။

ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို မြို့နင်းကြားထဲသို့ မောင်းသွင်းပြန်သည်။ ခရီးအတွာ
အဝေး ဒိုင်ကွက်ကို ကြည့်လိုက်ရာ မာယားဇမ်းယားကျွန်းကို ရေးရေးပင် မမြင်ရသေး။
အတော်အလှမ်းတွားဝေးနေသေးသည်။ သူသည် မျက်စိဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
ယခု ပျံသန်းနေရသည်မှာ လေယာဉ်ကို ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှ စတင်ပျံသန်းရသကဲ့သို့
သာမန်မျက်စိဖြင့် ကြည့်ပြီး ပျံသန်းနေရသည်။

လောင်စာဆီပြ ဒိုင်ကွက်ကို ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ လောင်စာဆီဖြည့်မည့်
နေရာမှာ ရုရှားပင်လယ်ကမ်းခြေနှင့် မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးလိမ့်မည်ဟု ဂျန်မျှော်လင့်
ထားသည်။ အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ ကင်းဝေးရန်အတွက် ကမ်းခြေနှင့် ဝေးသည့် နေရာ
တွင် လောင်စာဆီ ဖြည့်ဆည်းခြင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း ဂျန်သဘောပေါက်မိသည်။ လေယာဉ်
တွင် လောင်စာဆီ သိုလှောင်ရန် တောင်ပံအောက်၌ ကြီးမားသော ဆီလှောင်ခန်း ရှိ
သည့်အပြင် လေယာဉ်၏ လွန်းပျံသဖွယ် ကိုယ်ထည်၌လည်း လောင်စာဆီ သိုလှောင်
နိုင်သေးသည်။ ယခုတော့ သူ့မှာ လောင်စာဆီ အနည်းငယ်သာ ကျန်တော့သည်။ ယူရဲလ်
တောင်တန်းတစ်လျှောက် ပျံသန်းလာရသဖြင့် လောင်စာဆီ အတော်ကုန်သွားခဲ့၏။
အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်မှ လွတ်မြောက်ရန် လောင်စာဆီဖြုန်းခဲ့ရသည့်အတွက် ခုတော့
သူ့အသက်ရှင်နေနိုင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

+ + +

“ဘာထူးသေးလဲ၊ ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့”

အတွင်းရေးမှူးက မေးလိုက်၏။ ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီရော့မှာ လမ်းလျှောက်
နေရာမှ ခြေလှမ်းများ ရပ်တန့်ကာ အခန်းလယ်တွင်ရပ်နေလေ့သည်။

“ခဲဘော် ဗလာဒီမီထရော့၊ အောင်မြင်မှုရအောင် ကြိုးစားလိုက်ပါဦး”

အတွင်းရေးမှူးက ပြုံးလျက်ရှိ၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဒီမီထရော့လည်း ပြုံးလျက်။

“အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုလောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော့်ကို
အတွင်းရေးမှူးကျေနပ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒီအယ် ကျွန်ုပ်တို့မှာ မစ်(၃၁) လေယာဉ်တစ်စင်း ဆုံးရှုံးသွားတာကို ခင်ဗျာက
ကျေနပ်နေသလား”

“ဘယ်ကျေနပ်ရမှာလဲဗျာ၊ လေယာဉ်ဆုံးရှုံးသွားတဲ့အတွက် စိတ်... ကာင်

ဖြစ်မိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခုလို ဒီအမေရိကန်ကောင်ကို အလွယ်တကူနှင့် သတ်ပစ်နိုင်တာ ကျွန်တော်အကြံမိတယ်။”

“ရဲဘော် မိတရော၊ ရဲဘော် ရဲအစီအစဉ်အတိုင်းပဲ ကျုပ်တို့ လုပ်ခဲ့တယ်။ ခုတော့ ဒီလိုလုပ်တာတို့ပဲ သံသယ ဖြစ်စရာလို့ ရဲဘော်က ပြောချင်တာပေါ့၊ ဟုတ်လား။”

အတွင်းရေးမှူးသည် တုလားထိုင်နောက်ကျောမိယင်း ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအထဲအား ကြည့်လိုက်သည်။ ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲက မသိမသာ ပြုံးလျက်-

“ကျုပ်တော့ ထပြောက်အောင်မြင်တယ်လို့ဆိုပြီး ဘယ်တော့မှ စိတ်ချလက်ချ မရှိဘူး။”

ဝလာဒီမီထရောက ပြုံးနေ၏။

ဤတွင် အတွင်းရေးမှူးက ဗိုလ်ချုပ်မိတရောအားကြည့်ပြီး ကျေနပ်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောကြားလိုက်သည်။

“ဖုန် ကို ဆတ်လတ်ရွာဖွေဖို့ လိုသေးတာပေါ့။”

ဗိုလ်ချုပ်မိတရောသည် အံ့အားသင့်သော မျက်နှာထားဖြင့် -

“ဘာဖြစ်လို့ ရွာရမှာလဲ။”

“ရွာရမှာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ တကယ်လို့ ဖုန်ဟာ အသက်မသေဘဲ ရှင်နေယင် အခုလို ကျုပ်တို့တတွေ တစ်ယောက်တိုတစ်ယောက် ပြောဆိုနေကြတာဟာ သူ့အတွက် အောင်ပွဲရအောင် ဖန်တီးလိုက်သလို ဖြစ်နေမှာပေါ့။ ပြီးတော့ သူ့ကို လောင်စာဆီဖြည့်ဖေးဖို့ အတွက် စောင့်နေတဲ့လေယာဉ်၊ ဒါမှမဟုတ် ရေယာဉ်၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်ခုခုပေါ့။ ဒါတို့လည်း ရွာရမယ်။ ဒါကြောင့် ဖုန်ကို ရွာရလိမ့်မယ်။”

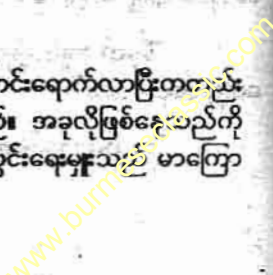
အတွင်းရေးမှူးသည် ဗိုလ်ချုပ်ဝလာဒီမီထရော ပြောဆိုချက်ကို သဘောမကျသည့်မျက်နှာထားဖြင့် သူ့အာ စိတ်ကြည့်နေသည်။ အတန်ကြာငေးကြည့်ရာမှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တူတူဇော့စ်ဘတ်သို့ လှည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်နဲ့လဲ တူတူဇော့စ်၊ ခင်ဗျားဘယ်လိုသဘောရသလဲ။”

အရာရာကို သတိထားမိခဲ့တာတော့ ကျုပ်တို့စဉ်းစားသင့်ပါတယ် အတွင်းရေးမှူး။”

“ထောင်ချီ...။”

ဗိုင်းသားဒိုင်း-ဝင်း ၂၄။ မြေပြင်ပစ်ခတ်ပွဲခန်းမှ သတင်းရောက်လာပြီးတည်းက အတွင်းရေးမှူးသည် စိတ်လတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေသည်။ အခုလိုဖြစ်နေသည်ကို အတွင်းရေးမှူးအနေနှင့် ဒေါသထွက်မိ၏။ ထို့ကြောင့် အတွင်းရေးမှူးသည် မာကြော

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

သော လေသံနှင့် ဒေါသထွက်ကာပြောကြားလိုက်၏။

“အခုလို အင်အားကြီးမားတဲ့ တပ်ကြီးခေါ်ထားပြီးမှပဲ၊ နောက်ထပ် ခင်ဗျားက ဘာလို့ချင်သေးလဲ”

အတွင်းရေးမှူးမှာ ဒေါသထွက်နေသဖြင့် သူ့အသံက အခန်းတစ်ခုလုံး တုန်ဟီး သွားလေသည်။

“ဘာရိန်းပင်လယ်မြေပုံကို ထိုးပြပါ။ ရေတပ်မတော်တွေ ရောက်ရှိနေတဲ့ နေရာ ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။ ပြီးတော့ အီးလက်သဘောတွေရဲ့ လှုပ်ရှားနေပုံကိုလည်း ဖော်ပြပါ”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ သည် ရပ်နေရာမှ သူပါးကို လက်ဖြင့် ပွတ်ယင်း နောက်ကြောတွင်ရှိသော အော်ပရေတာအား မြေပုံကို ထိုးပြရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

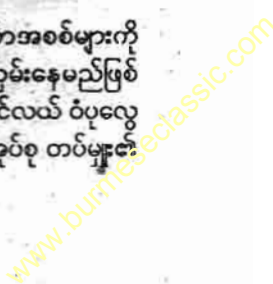
ဘာရိန်းပင်လယ်ကားချပ်သည် စားပွဲပိုင်းပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပေါ်လာ သည်။ ဆိုဗီယက် စစ်သင်္ဘောများပေါ်လာ၏။ ထို့နောက် ငါးဖမ်းသင်္ဘောအသွင်ဖြင့် ရုပ်ဖျက်ထားသော စစ်သင်္ဘောများ သွားလာလှုပ်ရှားနေသည့် အနေအထား ပေါ်လာ ၏။ ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီထရော့သည် အတန်ကြာငြိမ်သက်စွာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

“ကူးထုတ်လိုက်တဲ့ပုံ ဘယ်မလဲ”

အော်ပရေတာသည် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့အား ကူးထားသော ပုံကို လှမ်း ပေးလိုက်သည်။ ဗလာဒီမီထရော့သည် အော်ပရေတာ လှမ်းပေးသော ပုံကို ကြည့်လိုက်၊ စာပွဲပေါ်ထိုးပြထားသော မြေပုံကို မကြာခဏ လှမ်းကြည့်နေ၏။

ပူးယက်ခံကျွန်းနှင့် နော်ဝေယားဇီးလ်ယား ကမ်းခြေဘက်တွင် အဖြူရောင် အစက်များ ထူထပ်စွာ ပေါ်နေသည်ကို ဓာတ်ပုံကားချပ်၌ တွေ့ရလေသည်။ ထိုအဖြူ စက်များမှာ ငါးဖမ်းသင်္ဘောများဖြစ်ကြောင်း ဆိုလိုသည်။ အဖြူရောင်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ စစ်သင်္ဘောမဟုတ်ဘဲ ငါးဖမ်းသင်္ဘောများဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသည်။ အဖြူရောင် အစက် ကြားတွင် အပြာရင့်ရောင် အကွက်နှစ်ကွက်ရှိသည်။ ထိုအပြာရင့်ရောင်အစက်မှာ “အီးလက်ချီ” ရေယာဉ်အုပ်စုဟုခေါ်သော ငါးဖမ်းသင်္ဘောယောင်ဆောင်ထားသည့် သူလျှိုသင်္ဘောများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုသင်္ဘောများတွင် ခေတ်အမီဆုံးစက်ကိရိယာများ တပ်ဆင်ထားပြီး ကောင်းကင်ပေါ်သို့လည်းကောင်း၊ ရေပြင်ပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ ရေအောက် ပင်လယ်ကြမ်းပြင်ထိလည်းကောင်း ရှာဖွေနိုင်စွမ်းရှိသော စက်ကိရိယာများ ဖြစ်သည်။

ထိုအယောင်ဆောင် ငါးဖမ်းသင်္ဘောများသည် ငါးဖမ်းသင်္ဘောအစစ်များကို အပြင်ဘက်မှ ရံထားပြီး ၎င်းအနေနှင့် အခြားနေရာများသို့ ထောက်လှမ်းနေမည်ဖြစ် ကြောင်း ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီထရော့သိသည်။ အီးလက်ချီ သင်္ဘောသည် ပင်လယ် ဝံပုလွေ သင်္ဘောအုပ်စု နယ်နိမိတ်အတွင်း တည်ရှိပြီး ပင်လယ်ဝံပုလွေ သင်္ဘောအုပ်စု တပ်များ၏

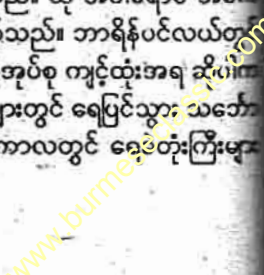
အမိန့်ကို နာခံရသည်။ ယခုအခါ အီးလက်ချ်သင်္ဘောသည် ပင်လယ်ပင်ပုလွေ သင်္ဘော အုပ်စု တပ်မှူး၏ အမိန့်အရ ဂျန်၏ ခြေရာကို ရှာဖွေနေကြမည်မှာ မုချပင်ဖြစ်သည်။

အီးလက်ချ် သင်္ဘောများသည်။ ဘာရိန်ပင်လယ်တွင် သွားလာလှုပ်ရှားနေသည်မှာ အချိန်ကာလာအားဖြင့် စောနေသေးသည်။ သို့ရာတွင် ဆိုဗီယက်ကာကွယ်ရေး ခုတ်ယခန်ကြီး၊ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ့စတော့က သူ၏ သူ့လျှိုရေယာဉ်များကို အာတိတ်သမုဒ္ဒရာတွင် သွားလာမှုအဆင်ပြေသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လှုပ်ရှားစေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နွေနှောင်းတွင် ရေခဲတုံးကြီးများသည် တောင်ဘက်သို့ မျောလာ၏။ ယခုလိုအချိန်မျိုးတွင် အီးလက်ချ်သင်္ဘောများသည် ကမ်းခြေရှိ ရေဒါစခန်းများကို အထောက်အကူပေးနိုင်လေသည်။

ဗလာဒီမီထရော့၏ မျက်လုံးများသည် မြေပုံကို ကြည့်ယင်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြေပုံမြောက်ဘက်ပိုင်းသို့ ရောက်သွား၏။ မြေပုံမြောက်ဘက်ပိုင်းတွင် ကြက်သွေးရောင် အစက်များကို တွေ့ရသည်။ ထိုအစက်များမှာ ဆိုဗီယက်တို့၏ အနီရောင်အောင်တံခွန် ရေယာဉ် အုပ်စုဖြစ်လေသည်။ ထိုရေယာဉ်အုပ်စု၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဆောင်ထားသော "ရီဂါ" ဟူသော တိုက်သင်္ဘောမှာ တန်ချိန် ၁၈၀၀၀ တန် လေးသည်။ တိုက်သင်္ဘောတွင် ဝေဟင်ကို မလွတ်တမ်း ပစ်ခတ်နိုင်သော ဒုံးပျံများနှင့် အဝေးပစ်အမြောက်များ၊ မော်တာများ၊ တိုပီတိုများနှင့်တကွ တိုက်ပွဲဝင်နိုင်သော ဟယ်လီကော်ပတာများ တင်ဆောင်ကာ၊ တပ်မှူး၏ အမိန့်အရ နော်ဝေးယား၊ ဇီးလ်ယား ကမ်းခြေဘက်သို့ ဦးတည်ခုတ်မောင်း သွားနေ၏။

အနုမြူ သင်္ဘောနှစ်စင်းအနက် တစ်စင်းမှာ နော်ဝေးယား၊ ဇီးလ်ယား ကမ်းခြေသို့ ဦးတည်ခုတ်မောင်းသွားပြီး၊ ကျန်တစ်စင်းမှာ အရှေ့တောင်ထောင့်ဘက်သို့ ခုတ်မောင်း သွားနေကြောင်း မြေပုံပေါ်လှုပ်ရှားနေသည့်ပုံကို ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ တွေ့လေသည်။ အနုမြူသင်္ဘောနှစ်စင်းစလုံး တိုက်ပွဲဝင်နိုင်သော အနေအထားတွင် ရှိသည် ရာသီဥတုအခြေအနေအရပြောပါက ယခုကဲ့သို့ ဘာရိန်ပင်လယ်တွင် သွားလာလှုပ်ရှားနေသည်မှာ လွန်စွာစောနေသေးသည်။ အနီရောင် အောင်တံခွန် တိုက်ရေယာဉ် အုပ်စု တိုက်ရေယာဉ်အများစုသည် လီနင်ဂရက်မြို့အနီးရှိ ရေတပ်စခန်းသို့ ဦးတည်ခုတ်မောင်း သွားနေကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထောက်လှမ်းရေးနှင့် စစ်ဆင်လေ့ကျင့်ရေး အတွက် လွန်စွာစောနေသေးသဖြင့် စခန်းသို့ ပြန်လာကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မြေပုံပေါ်တွင် အဝါရောင်အစက်များကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီ ထရော့တစ်ယောက် စိတ်သက်သာမှု ရရှိလေသည်။ ထို အဝါရောင် အစက်ကလေးများ မှာ ရေငုတ်သင်္ဘောများ၏ အမှတ်အသားဖြစ်သည်။ ဘာရိန်ပင်လယ်တွင် လှည့်လည် လှုပ်ရှားနေကြသော ဆိုဗီယက်တို့၏ ရေယာဉ်အုပ်စု ကျင့်ထုံးအရ ဆိုဗီယက် အလွန်အေးသော ဆောင်းရာသီအချိန်နှင့် နွေနှောင်းပိုင်းများတွင် ရေပြင်သွား သင်္ဘောများမှာ သင်္ဘောကျင်းသို့ ပြန်လေ့ရှိကြသည်။ နွေနှောင်းကာလတွင် ရေခဲတုံးကြီးများ

တောင်ဘက်မှ အဆက်မပြတ် မျောပါလာတတ်သောကြောင့် ပင်လယ်ပြင်၌ သွားလာ လှုပ်ရှားသည်မှာ ခက်ခဲလှသည်။

၎င်းအချိန်တွင် ဆိုဗီယက်တို့သည် "အနီရောင် အောင်တံခွန်" သင်္ဘောအုပ်စု မှ ရေငုပ်သင်္ဘောများကိုသာ လုံခြုံရေးအတွက် လှည့်လည်သွားလာစေသည်။ အနီရောင် အောင်တံခွန် သင်္ဘောအုပ်စုတွင် သင်္ဘောအမျိုးအစားများစွာ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ရေပြင်သွား သင်္ဘောများ၌ ငါးဖမ်းသင်္ဘောအဖြစ် အယောင်ဆောင်ထားသော စစ်သင်္ဘော များလည်းပါဝင်ပြီး ဒီဇယ်အင်ဂျင်နှင့် ခုတ်မောင်းသည့် ရေငုတ်သင်္ဘော များပါဝင်၏။ အထူးသဖြင့် ၎င်းကာလတွင် ဆိုဗီယက်တို့သည် ကြီးမားလှသော အနီရောင်အောင်တံခွန် ရေတပ်အုပ်စုတွင် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ဒီဇယ်မောင်းရေငုပ် သင်္ဘောအုပ်စုကို အားထားလေသည်။

ဆိုဗီယက်ရေတပ်မတော်သည် အမေရိကန်ရေတပ်မတော်ကဲ့သို့ ကြောက်မက် ဖွယ်ကောင်းအောင် ငွေကြေးအကုန်အကျများသော နူးကလီးယားစွမ်းအားသုံး ရေငုပ် သင်္ဘောများကို ဦးစားပေးဆောက်လုပ်ခြင်းမရှိပေ။ ဆိုဗီယက်တို့သည်ဒီဇယ်သုံးရေငုပ် သင်္ဘောအသစ်များကို စနစ်တကျ သုတေသနပြုလုပ်ပြီး အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက် နိုင်ခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် အမေရိကန်ပြည် အရှေ့ဘက်တမ်းရိုးတန်း ဘက်မှ ကင်းလှည့်ပြီး ကရော့စတတ်သင်္ဘောစခန်းသို့ ပြန်လာကြသည့် နူးကလီးယား စွမ်းအင်သုံး "ဝီ" အမျိုးအစားရေငုတ်သင်္ဘော (၃) စင်းနှင့် အဝေးပစ်ဒုံးပျံများ တပ်ဆင် ကားသည့် ရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်းတို့ကို လောလောဆယ် မစဉ်းစားသေးချေ။ သူ့အတွက် လည်းအသုံးမဝင်သေး။ ယခုလောလောဆယ် ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီထရော့ အလိုရှိသော သင်္ဘောအမျိုးအစားမှာ ကောင်းကင်ယံတွင် ပျံသန်းနေသောလေယာဉ်ကို တိကျစွာ ရှာဖွေပေးနိုင်ပြီး ကောင်းကင်ယံမှ ပစ်ချဖျက်ဆီးပေးနိုင်သော သင်္ဘောအမျိုးအစားကို သာ ဗိုလ်ချုပ်ကအလိုရှိသည်။

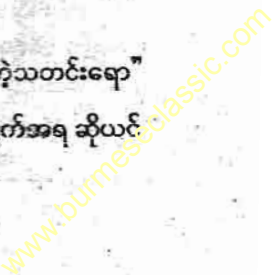
"လေယာဉ် ပျက်ကျရာကို ရှာဖွေတဲ့အဖွဲ့ဆီက ဘာသတင်းများ ထူးသေးလဲ"

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့က ခပ်ကျယ်ကျယ်လေးမေးလိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံး များမှာ မြေပုံပိတ်ကားကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကြည့်ခဲ့ရသဖြင့် ညောင်းညာနေမဲ့ ခုသည်။

"ခုထိတော့ ဘာသတင်းမှ မထူးသေးဘူး။ ကောင်းကင်မှာ ကင်းလှည့်လေယာဉ် ဆီကတော့ ဘက်ဂျာ လေယာဉ်ပျက်ကျတဲ့ အပိုင်းအစတွေကလွဲပြီး ဘာမှ ရှာမတွေ့ သေးဘူးလို့ သတင်းပို့ခဲ့တယ်။ မြေပြင်ရှာဖွေရေးအဖွဲ့ကတော့ လေယာဉ်ပျက်ကျတဲ့ နေရာဆီတောင် မရောက်သေးဘူးတဲ့"

"ဒါဖြင့်ယင် လောင်စာဆီဖြည့်ပေးမယ့် လေယာဉ်ကို ရှာဖွေတဲ့သတင်းရော"

"လုံးဝ ရှာမတွေ့ကြဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်၊ ကွန်ပျူတာတွက်ချက်ပေးချက်အရ ဆိုယင်"

တော့ မစ် လေယာဉ် ပျံသန်းနိုင်တဲ့ နယ်နိမိတ်အတွင်းမှာဆိုရင် ဘယ်လေယာဉ် ရေယာဉ် တစ်စင်းကိုမှ မတွေ့ဘူးတဲ့”

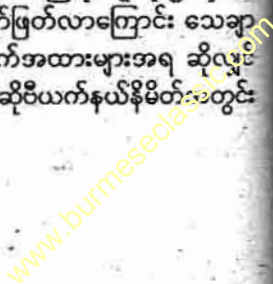
ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီထရော့မှာ အတော်စိတ်ပျက်မိသည်။ ဒေါသလည်း ထွက်မိ သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင် ထိုသတင်းမျိုးကို သူ့ကြားချင်သည်။ အနောက် နိုင်ငံမှ သင်္ဘော သို့မဟုတ် လေယာဉ်များ သူ့ရှာဖွေနေသော နယ်မြေအတွင်း လုံးဝမရှိ ကြစေရန် သူလိုလား၏။ အကယ်စင်စစ် သူလိုလားသည့်အတိုင်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်မည်ကို သူသိသည်။ လောင်စာဆီဖြည့်ရန် ရည်ရွယ်ထားသောနေရာ ရှိကို ရှိရမည်ဟု သယံ့ကြည် ၏။ သို့သော်လည်း ဖြစ်နိုင်စရာနေရာမှာ ကြားနေနိုင်သည့် သို့မဟုတ် ရင်းနှီးသော နိုင်ငံ၏ နယ်နိမိတ်အတွင်း ဆီဖြည့်လိမ့်မည်။ စကင်ဒီနေးဗီယံ နိုင်ငံများတွင်သာ ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် လေယာဉ်လမ်းကြောင်း အသစ်ဖြစ်သည့် အနောက်ဖက်သို့ ဦးတည် ပြောင်းပြီး ဂျန် ပျံသန်းလိမ့်မည်။ ထို့အပြင် ရုရှားကမ်းခြေအတိုင်း မြောက်ဖက်သို့မဟုတ် ဖင်လန်နိုင်ငံဖက်သို့ ပျံသန်းမည်ဖြစ်ကြောင်း မျှော်မှန်းထားပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ဖြစ်မည်ကို ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီထရော့ မယုံကြည်ချေ။ သို့သော်လည်း လိုအပ် သော သတိပေးချက်များ ထုတ်ပြန်ထားသည်။ သူ့အနေဖြင့် စီအိုင်အေ နှင့် ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တို့သည် စကင်ဒီနေးဗီယံနိုင်ငံ အစိုးရထံ မစ်လေယာဉ် ဆင်းသက် ခွင့်ပြုရန် တောင်းဆိုကြလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု သယံ့ကြည်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ရုရှားနိုင်ငံနှင့် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံဖြစ်ကြသောကြောင့် ချစ်ကြည်ရေးတင်းမာမှု ရှိကြစေမည့် အရေးကို လိုလားကြမည်မဟုတ်ပေ။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့၏ ယူဆချက်အရ ဆိုပါက လောင်စာဆီဖြည့်ပေးမည့်နေရာမှာ ပင်လယ်ဘက်တွင် သာဖြစ်ရမည်။ သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ယံအမြင့်ပေ ခပ်နိမ့်နိမ့်တွင်ဖြစ်ရမည်။ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောအပေါ်ဝယ် မဖြစ်နိုင်သည်ကို သူသိသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောတစ်စင်းတစ်လေမှ ထိုနယ်နိ မိတ်အတွင်း ရှာမတွေ့ခဲ့ချေ။ ထို့အပြင် မစ် (၃၀) လေယာဉ်တွင် သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ် ဆင်းနိုင်ရန် ကိရိယာများ တပ်ဆင်ထားခြင်းမရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အမေရိကန် မိုးလေဝသ တိုင်းတာရေးစခန်းတည်ရှိရာ ရေခဲပြင်ကြီးသဖွယ်ဖြစ်နေသည့် ဝင်ရိုးစွန်းဘက်သို့ ဂျန် ပျံသန်းမည်လားဟူသော မေးခွန်းသည် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ ဦးနှောက်အတွင်း ရိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် လောင်စာဆီဖြည့်ပေးမည့် ပုံစံမျိုးကို ဦးနှောက် အခြောက်ခံပြီး မစဉ်းစားချင်ပေ။ ကမ်းခြေကို ဂျန် ကျော်ဖြတ်လာကြောင်း သေချာ တိကျစွာ သိရှိမှသာ သူစဉ်းစားပေမည်။ လက်ရှိအထောက်အထားများအရ ဆိုလျှင် ဆီဖြည့်ပေးမည့် နေရာဌာန မတွေ့ရသောကြောင့် ဂျန်အား ဆိုဗီယက်နယ်နိမိတ်အတွင်း ပစ်ချနိုင်ရန် အာရုံစိုက်လျက်ရှိသည်။

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

“ဘယ်မှာလဲ”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် ကျယ်လောင်စွာမေးလိုက်သည်။

“ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ”

အတွင်းရေးမှူးက သဘောမပေါက်သည့် ပုံမျိုးနှင့် မေးလိုက်သည်။ လေးနက်စွာ စဉ်းစားနေသဖြင့် နဖူးရေများ တွန့်လိမ်နေသည်။

“ဆီဖြည့်ပေးမယ့်သင်္ဘော ဒါမှမဟုတ် လေယာဉ်... ဘယ်လိုပုံစံမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်... ရှိမယ့်နေရာကို ဆိုလိုတာပါ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့၏ ဦးနှောက်အတွင်း အတွေးတစ်ခုပေါ်လာသဖြင့် အတွင်းရေးမှူး၏ မေးမြန်းချက်ကို မဖြေသေးဘဲ အော်ပရေတာအား လှမ်းမေးလိုက်သည်။

“ဖားယားချေး” စခန်းများနဲ့ ကမ်းခြေကင်းလှည့်အဖွဲ့တွေက အပူဓာတ်ဖမ်းတိရိယာ၊ ဒါမှမဟုတ် အသံလှိုင်းဖမ်းစက်များနဲ့ ဘာမှ ခြေရာမခံမိကြဘူးလား”

ဖြေကြားသည့်အသံချက်ချင်းပေါ်မလာချေ။ အချိန်အတန်ကြာသောအခါ သံသယရှင်းသောအသံမျိုးနှင့် ဖြေကြားသည့်အသံထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“ဘာမှမတွေ့ရှိခဲ့ပါဘူး။ လှည့်ပတ်ရှာနေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုက်လေယာဉ်အုပ်စုရဲ့ အသံကလွဲလို့ တခြားဘာယာဉ်ကိုမှ မတွေ့ခဲ့ပါဘူး”

“ဘာကိုမှမတွေ့ဘူး... ဟုတ်လား”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သော အသံမျိုးဖြင့် သေချာအောင် မေးလိုက်ပြန်၏။

“မရှိဘူး... လုံးဝရှာမတွေ့ပါဘူး”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ နားမလည်နိုင်တော့ချေ။ သူ့အတွက် ထိုအဖြေမျိုးသည် ပဟေဠိ ဆန်နေလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီထရော့တစ်ယောက် အဖိုးနှင့်ရင်ဆိုင်နေရပြီ။ သူသည် နည်းဗျူဟာအရာတွင် အလွန်တိကျသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ထားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် မစ် (၃၁) ကို ခိုးပြေးသောပိုင်းလော့မှာ လေယာဉ်မောင်းသည့်နေရာတွင် တစ်ဖက်ကမ်းခတ်လောက်အောင် အလွန်တော်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ လေယာဉ် ပါရဂူ တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲကိုယ်တိုင်ပင် အငိုက်မိခဲ့လေသည်။

ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ယခုအခါ ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးကွန်တာစကီး ကျူးလွန်ထားခဲ့သော အမှုအခင်း ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ကိုယ်တိုင် အရေးယူရန် ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် မည်ကဲ့သို့ အရေးယူရမည်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်မစဉ်းစားတတ်သေးချေ။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် မြေပုံကို သေချာစွာစိုက်ကြည့်နေ၏။ မြေပုံပေါ်တွင် တည်ရှိသော လျှို့ဝှက်ချက်များကိုလည်း စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေမိသည်။ မြေပုံ၌လင်းနေသော မီးရောင်များမှာ ဆိုဗီယက်ရေယာဉ်တပ်ဖွဲ့အားလုံးကို ဖော်ပြလျက်ရှိပြီး၊ မြေပုံအစွန်းပိုင်းတွင် ဗြိတိသျှ ငါးဖမ်းသင်္ဘောအုပ်စုကို ဖော်ပြလေသည်။ ထိုနေရာမှာ ဂရင်လန်ပင်လယ်တွင်ဖြစ်ပြီး ဝက်ဝံကျွန်း၏ အနောက်ဘက်တွင် တည်ရှိလေသည်။

ထိုနေရာမှာ အလွန်ဝေးကြောင်း သူသိလေသည်။ ဂျန်အနေဖြင့် ထိုမျှ ဝေးလံသော နေရာအထိ ပျံသန်းရန် လောင်စာဆီလုံလောက်မည်မဟုတ်ချေ။ တဖန် ဗြိတိသျှ ရေတပ်မတော်အနေဖြင့် ငါးဖမ်းသင်္ဘောများအကြား လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးထံ မမြင်နိုင်အောင် မည်သို့မျှ ဝှက်ထား၍မရနိုင်ဟု သူကွေးမိလေသည်။

မြေပုံကတော့ သူ့ကို ဘာမျှမပြောနိုင်ခဲ့။

“သူ ဘယ်ရောက်နေသလဲ”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့၏ လက်ချောင်းများ မြေပုံပေါ်သို့ ရောက်လာပြီး အော်မေးလိုက်ပြန်သည်။ မြေပုံကားချပ်မှာ ကုန်ခါသွား၏။ တဖန်ကြည့်လင်လာပြန်သည်။

“ဒီကောင် အသက်ရှင်နေသေးတယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားယုံကြည်သလား”

အတန်ကြာသောအခါ အတွင်းရေးမှူးက မေးလိုက်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ က မော့ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် အတွင်းရေးမှူး၊ ကျွန်တော်ယုံပါတယ်”

နံရံပေါ်တွင် ကပ်ထားသော မြေပုံကားချပ်ကြီးပေါ် စိုက်ထားသည့် တစ်-တည်းသော အဝါရောင်ပင်အုပ်တစ်ချောင်းကို “အော်ဗရေး” စိုက်ကြည့်နေသည်။ ထိုအဝါရောင် ပင်အုပ်စိုက်ထားသည့် အမှတ်အသားမှာ “မိခင်-တစ်” ဟု အမည်ထားသော ရေငုပ်သင်္ဘောကို ရည်ညွှန်းလေသည်။ “မိခင်-တစ်” ရေငုပ်သင်္ဘောတို့ လက်နက်များ လုံးဝမပါချေ။ “တော်ပီဒို” အခန်းနှင့် သင်္ဘောဦးပိုင်းရှိ သင်္ဘောသားအနေထိုင်သည့်အခန်းစများတွင် တန်ဘိုးမဖြတ်နိုင်သော လောင်စာဆီ လောင်ကန်ခဲများ ပြောင်းလဲပြုပြင်ထားပြီး လောင်စာဆီအပြည့် ဖြည့်ဆည်းထား၏။ ယင်းလောင်စာဆီ

→ ပစ် (၃၁) ဝစ်ဆင်ရေး

၁၅၅

သည် ဂျန် လေယာဉ်အတွက်မဟုတ်ပါလော။ မိခင်တစ် သည် တောင်ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း မြောလျှက်ရှိသော ရေခဲပြင်တုံးကြီးအောက်၌ ဖုံးကွယ်လိုက်ပါလျှက်ရှိသည်။

အော်ပရေး ချောင်းတစ်ချက်ဆိုးလိုက်သည်။ “ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်” သည် အော်ပရေးနှင့်အတူ မြေပုံကြီးအား စူးစိုက်ကြည့်နေရာမှ တစ်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူတို့၏ အာရုံသည် အခန်းတွင်းသို့ နံနက်စာကို လင်ပန်းနှင့် ယူလာသော ရှယ်လီက လွမ်းမိုးလိုက်သည်။

“လူကြီးမင်းခင်ဗျာ။ နံနက်စာ၊ စားသောက်နိုင်ပါပြီ”

သူတို့နံနက်စာ စားသောက်ကြသည်။ အတန်ကြာသောအခါ အော်ပရေးသည် ပေါင်မုန့်ချပ်ကို ထောပတ်သုတ်ယင်း ဗိုလ်မှူး ကာတင်အား မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ဗိုလ်မှူးကာတင်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မိခင်-တစ် ပုန်းနေတဲ့ရေခဲပြင်အောက်မှာ ထက်ရှိ ဘယ်လိုအခြေအနေရှိတယ်ဆိုတာ ပြောပါဦး”

“နောက်ဆုံး သတင်းအရဆိုရင် ရေခဲပြင်ထုထည်နှင့် အပေါ်မျက်နှာပြင် အခြေအနေတွေကတော့ လေယာဉ်ဆင်းသက်နိုင်တဲ့ အနေအထားမှာရှိပါတယ်”

ဗိုလ်မှူးကာတင်သည် အမေရိကန်သားပီပီ ခယင်းတစ်ချောင်းသာ ကိုင်ပြီး အစား အစာများကို စားသောက်ယင်း မြေလိုက်လေသည်။

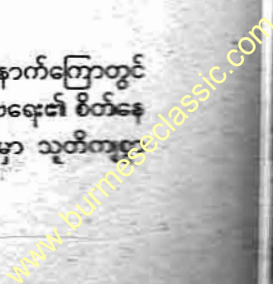
ယဉ်ကျေးစွာ မြေကြားသဖြင့် အော်ပရေးသဘောကျ၍ ပြုံးလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားပြောတာ သေချာရဲ့လား”

“သေချာပါတယ်ခင်ဗျာ... လူကြီးမင်းသိတဲ့အတိုင်း၊ မိခင်တစ် ဆီက ပေးပို့တဲ့သတင်းတွေဟာ အနီးဆုံးမှာရှိနေတဲ့ မိုးလေဝသစခန်းဆီကတောင့် ပို့လိုက်တဲ့ သတင်းတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ သတင်းပို့သံကို ဖျက်ထားတယ်။ အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်က မီးယူနားထောင်ခဲ့တောင်မှ သာမန်မိုးလေဝသ သတင်း၊ ဒါမှမဟုတ် ရေခဲပြင် ရေခဲထုထည်ကို တိုင်းတာနေတယ်လို့ ထင်ကြမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် အခြေအနေတွေကတော့ ကောင်းပါတယ်။ ရေခဲမျက်နှာပြင်ဟာ ပြောင်းလဲခြင်း ဒါမှမဟုတ် လေတိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့် ဖျက်ဆီးခြင်းဆိုတာတွေ မရှိပါဘူး။ နောက်ပြီး ရေခဲပြင်ရဲ့ အရွယ်အစားလည်း မပြောင်းလဲပါဘူး။ ကြည့်ရတာ နောက်ထပ် သုံးလေးရက်လောက်ကြာလို့ တောင်ပိုင်းကို ရောက်တော့မှ ရေခဲတုံးကြီးတွေဟာ အရည်စပျော်လိမ့်မယ်”

“ဒါပေမယ့် ရေခဲပြင်ကြီးဟာ တော်တော်ထူရဲ့လား”

အော်ပရေးသည် သေချာအောင် ထပ်မေးပြန်သည်။ သူ၏ နောက်ကြောတွင် အစားအစာလျက်ရှိသော ရှယ်လီက ပြုံးလိုက်၏။ ရှယ်လီအနေဖြင့် အော်ပရေး၏ စိတ်နေသဘောထားကို ကောင်းစွာသိခဲ့သူဖြစ်သည်။ အော်ပရေး၏ အကျင့်မှာ သူတို့ကျင့်

မသိသော အလုပ်တွင် ဆရာကြီးဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခြင်းမပြုဘဲ၊ သိထားသူထံမှ သူ့ကိုယ်
တိုင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိသည်အထိ ထပ်ခါတလဲလဲ မေးမြန်းလေ့ရှိသည်။ ယခုကိစ္စလည်း
ဝင်ရိုးစွန်းတွင်ရှိသော ရေခဲပြင်အကြောင်းကို သေချာစွာမသိပေ။

“ထူပါတယ်ခင်ဗျာ။ နောက်ပြီး လိုတာထက်ပိုရည်ပြီး ကြီးလည်းကြီးပါတယ်။
ဂျန်ဟာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ပိုင်းလော့တစ်ယောက် မဟုတ်တောင်မှ လေယာဉ်ကို ဆင်းသက်
လို့ ရပါတယ်”

“နောက်ပြီး ရာသီဥတုကကော”

“ဘာဖြစ်တော့လဲ အော်ဗရေ၊ အစာမကြေလို့လား ဒါမှမဟုတ် တခြား
ကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့်လား”

ဘတ်ဟိုလ်က မော့ကြည့်ပြီး မေးခွန်းများ အဆက်မပြတ်မေးနေသော အော်
ဗရေအား မေးလိုက်လေသည်။

“နောက်ပြီး ရာသီဥတုကကော”

အော်ဗရေသည် လှည့်မကြည့်ဘဲ ထပ်မေးပြန်သည်။

“ခုချိန်အထိတော့ ရာသီဥတု ကောင်းတုန်းပဲ အခုလို ရာသီချိန်မျိုးနဲ့ ရော
ရှိနေတဲ့ လတ္တီတွဒ် အနေအထားအရ ပုံမှန်အတိုင်းဆိုယင် အခြေအနေဟာ သာ
နေမှာပဲ”

“ပုံမှန်မဟုတ်ဘူး၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျား... ရာသီဥတုကတော့ အချိန်မရွေးပြောင်းနိုင်ပါတယ်။

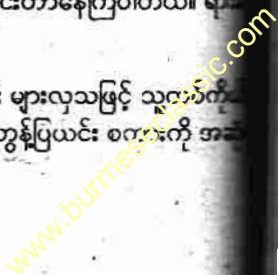
“ပြောင်းမယ်လို့ကာ ထင်သလား၊ ဗိုလ်မှူး”

“ဒါတော့ ပြောရမှာ ခပ်ခက်ခက်ပဲ၊ ဂြိုဟ်တုတွေကနေ နောက်ဆုံး ရိုက်
ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေထဲမှာတော့၊ ဘာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မတွေ့ရပါဘူး”

“ရေငုပ်သင်္ဘောကနေ သူတို့အကြောင်း ပို့တဲ့သတင်းကော”

“ဘာမှမရရှိသေးပါဘူးချင်ဗျာ။ ရာသီဥတုကတော့ မျှော်မှန်းထားတဲ့ အတိုင်း
ပါပဲ။ သတ်မှတ်ထားတဲ့အချိန် တစ်နာရီပြည့်တိုင်း ရေငုပ်သင်္ဘောကနေပြီး ရေခဲပြင်
ထိုးဖောက်ပြီး “စင်စာရီ” ခေါ်တဲ့ တိုင်းတာရေးကိရိယာနဲ့ တိုင်းတာနေကြပါတယ်။ ရာ
ဥတုကတော့ ကောင်းတုန်းပါပဲ”

အော်ဗရေ ယုံကြည်လက်ခံစေရန် ရှင်းပြရပေါင်း များလှသဖြင့် သူ့ထက်
လုံး မော့ဟိုက်သွားသည့်ဟန်မျိုးနှင့် သူ၏ ပခုံးနှစ်ဘက်ကို တွန်းပြယ်င်း စကားကို အဆ

သတ်လိုက်လေသည်။

အော်ဗရေးကတော့ ကျေနပ်သွားပုံမပေါ်သေး။ သူ၏ အာရုံကို ဘတ်ဟိုလ် သို့ ပြောင်းလိုက်ပြန်သည်။

“ဒီအလုပ်ဟာ စိတ်ကူးယဉ်သမားတစ်ဦးရဲ့ စီမံချက်ပဲ... မင်းဝန်ခံတယ်မ ဟုတ်လား ဘတ်ဟိုလ်”

“ကျုပ်ကတော့ ဘယ်လိုမှ ဝန်မခံပါဘူး၊ အော်ဗရေး။ အခု လောင်စာဆီဖြည့် ပေးမယ့် အစီအစဉ်ဟာ ကျုပ်အလုပ်ကိစ္စပါ။ ခင်ဗျား ဂျန် ကို ဟိုအရောက်ပို့နိုင် ခဲ့တာကို ကျုပ်လက်ခံပါတယ်။ ဒီလိုပို့နိုင်ခဲ့တာကို ကြီးမားခက်ခဲတဲ့အလုပ်လို့ ခင်ဗျားပြောချင်ယင် ပြောထိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကတော့ သူ့ကို အိမ်အရောက် ပြန်ခေါ်ရမယ်။ အဲဒါကိုတော့ သံသယ မရှိဘဲ ယုံကြည်စေချင်ပါတယ်။ အော်ဗရေး။ ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ဒုတိယ တွေးခေါ်မှုကြောင့် ကျုပ်ရဲ့လုပ်ငန်း အစီအစဉ်တွေကို ဖျက်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ခင်ဗျားသိထားစေချင်ပါတယ်”

“အောင်မလေးကိုယ့်လူရယ်... ကျုပ်ရဲ့စိတ်အထင်သာ ပြောပြတာပါ။ ဘာမှ အလေးအနက် မဆိုလိုပါဘူးဗျာ”

အော်ဗရေး တောင်းပန်လိုက်သည်။ ဘတ်ဟိုလ်အား ကြည့်ရသည်မှာ ကြေအေးသွားဟန်တူသည်။

“လေယာဉ် တစ်စင်းကို ရေခဲပြင်ပေါ် ဆင်းသက်စေပြီး ရေငုပ်သင်္ဘော တစ်စင်းက လောင်စာဆီဖြည့်ပေးဖို့ဆိုတာ စိတ်ရှူးပေါက်သူတစ်ဦးရဲ့ စီမံချက်ပဲ ဆိုတာကို တော့ ကျုပ်ဝန်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအစီအစဉ်ဟာ အောင်မြင်မှာပါ။ အော်ဗရေး၊ အခုလောလောဆယ်တော့ ရေငုပ်သင်္ဘောရှိတဲ့ ခြေရာ မတွေ့နိုင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုယင် ရေခဲပြင်အချပ်ကြီးအောက်မှာ ရှိနေတာကိုး။ နောက်ပြီး ရေအောက်ကို ရှာဖွေ နိုင်တဲ့ “ဆိုနာ” ဒိုင်ကွက်ပေါ်မှာလည်း ပေါ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒိုင်ကွက်ပေါ်မှာ ရေခဲပြင်တစ်စိတ် တစ်ပိုင်းလောက်ထိသာ ပေါ်မှာ။ ရေအောက်ကနေ ထွက်လာပြီး လေယာဉ်ဆီကန်တွေထဲ လောင်စာဆီဖြည့်ပြီးယင် ဂျန် ပျံတက်ရုံပဲ ရှိတယ်။ မင်းလိုတော့ ရုပ်ဖျက်တာတွေ လုပ်ဖို့မလိုဘူး။ သင်္ဘောတစ်စင်းကို ပင်လယ်ပြင်မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင် ပင်လယ်ဖျံကြီးတစ်ကောင်လိုတော့ ခင်ဗျား ရုပ်ဖျက်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

အတန်ငယ်ငြိမ်သက်သွားပြီးမှ အော်ဗရေးက စပြောသည်။

“ကောင်းပြီး ဘတ်ဟိုလ်၊ ဒီရေငုပ်သင်္ဘောကို အသုံးပြုရတဲ့အတွက် အခု ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားတွေကို ကျုပ်လက်ခံပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် လောင်စာဆီ ဖြည့်ပေးတဲ့လုပ်ငန်း ပြီးစီးအောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်သွားတဲ့အခါ ကျုပ် ပိုပြီး ဝမ်းမြောက် မှာပဲ”

“ဘုရားသခင် စောင်မပေးဖို့ ဆုတောင်းပါတယ်”

ဘတ်ဟိုလ်သည် ဆုတောင်းယင်း သူ့သောက်ရန် ကော်ဖီခွဲလိုက်သည်။

+ + +

မြို့နှင့်များ ပျောက်ကွယ်သွားသည်နှင့် ဂျန်သည် သူ၏ လေယာဉ်အောက်ဘက်
ဘာရန်ပင်လယ်ပြင်ကို ပြတ်သားစွာ တွေ့ရလေသည်။ ပင်လယ်မျက်နှာပြင်မှာ ထူးခြား
သော မွဲပြာရောင်ရှိသည်။ ကောင်းကင်မှာမူ အပြာရောင် ဖျော့ဖျော့ရှိသော်လည်း
ပင်လယ်ပြင်၏ အရောင်နှင့်မတတ်မိချေ။ ဂျန်သည် ပေ (၁၀၀) အမြင့်တွင်ရှိပြီး တစ်နာရီ
မိုင် နှစ်ရာ (၂၀၀) နှုန်းကျော်လောက်ဖြင့် ဖိုင်းယားဖော့စ် သာမန်ပျံသန်းနှုန်းဖြင့်
“နော်ဝေးယားဇီလ်ယား” ကျွန်းသို့ ဦးတည်မောင်းသွားနေသည်။ ငါးဖမ်းသင်္ဘောတစ်
စင်းအပေါ်သို့ သူ့ရောက်သွား၏။ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ပင်လယ်ထဲသို့ အမှိုက်
နေသော လူတစ်ယောက် သူ့ကို မော့ကြည့်နေသည်။ ထိုသူ၏ ဖြူဖွေးသောမျက်နှာ
ပေါ်တွင် အံ့ဩမှုများ ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ တခဏအတွင်းပင် ဂျန်၏ မြင်ကွင်းမှ ငါး
သင်္ဘော ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ရေခါဒိုင်ကွက်တွင်သာ အစိမ်းရောင်အကွက်က
ပေါ်လျက်ရှိသည်။ ဂျန်သည် သူ့ကိုယ်သူ ကျန်ဆဲနေမိသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပင်လယ်ကမ်းခြေအပေါ် ဖြတ်သန်းခဲ့စဉ် ရေ
မျှော်ကြည့်နိုင်သည့် ရေခါစက်ကို သူပိတ်ထားမိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ နောက်
ကျခဲ့လေပြီ။ ထိုခလုတ်ကို သူတဖန်ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။ ဘတ်ဂျာ လေယာဉ်အ
အောင်မြင်မှု ရခဲ့သဖြင့် သူသည် စိတ်တက်ကြွနေပြီး သတိလက်လွတ်ဖြစ်ခဲ့သည်
သူဖြစ် ကျော်ခဲ့သော ငါးဖမ်းသင်္ဘောပေါ်မှ မျက်နှာဖြူဖြူနှင့်လူအား မြင်ယောင်မိ
သည်။ ထိုသူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် သူ့အတွက် အန္တရာယ်ရောက်မည့် အရိပ်အရောင်
ပြသကဲ့သို့ရှိသည်ဟု ဂျန်ထင်မိသည်။ သူ့လေယာဉ်ပျံနှင့် မလှမ်းမကမ်း နောက်ဖက်စခန်း
တစ်ခုတွင် လေယာဉ်ခြေရာကို ဖမ်းယူနိုင်သည့် အင်အားကြီးသော စက်ကိရိယာများ
ရှိနေကြောင်း ရေခါဒိုင်ကွက်တွင် ဖော်ပြနေသည်။ လေယာဉ်ကို အီးလက်ချ်သင်္ဘော
ဟု ခေါ်သည့် သူ့လျှိုငါးဖမ်းသင်္ဘောပေါ်မှ ကျော်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ကုသိုလ်က ဆို
ဖြစ်ကြောင်း ဂျန်သဘောပေါက်လေသည်။ ယခုဆိုလျှင် သူပျံသန်းနေသော လမ်းကြောင်း
ကို အင်ဖရားရက်ဒ်အပေါ် အထင်းသားပေါ် နေလေသည်။

ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို ထပ်နှိမ့်ချလိုက်၏။ ပင်လယ်မွဲပြာရောင် မျက်နှာပြင်
သည် ခြိမ်းချောက်သလို လေယာဉ်ဆီသို့ ထိုးတက်လာသည်။ ယခုအခါ ပေ (၅၀)
အမြင့်တွင် ပျံသန်းနေသဖြင့် သူ့အား အီလက်ထရွန်းနစ်မြင်ကွင်းတွင် ရှာတွေ့
တော့မည် မဟုတ်ကြောင်း သူသိသည်။

အီးလက်ချ် သင်္ဘောပေါ်ရှိ အင်ဖရားရက်ဒ် အော်ပရေတာများသည် သူ့အား

ကွက်ပေါ်တွင် မြင်လျှင်မြင်ချင်း မာလိန်မှူးအား ပြေးပြီးပြောကြပေလိမ့်မည်။ သူတို့
ကြောင်းကြားနေစဉ် ဂျန် လေယာဉ်သည် ဒိုင်ကွက်ပေါ်မှ ပျောက်ကွယ်သွားအောင်
ပြင်ပေါ်သို့ နှိမ့်ချလိုက်သည်။ အော်ပရေတာများအနေဖြင့် သူ့ဘယ်ရောက်သွားသည်
မပြောနိုင်ကြသော်လည်း ဦးတည်ပျံသန်းသွားရာဘက်သို့ ပြေပြန်ကြပေမည်။ သူ
တည်ပျံသန်းသည့် နေရာမှာ နော်ဝေးယားဇီလ်ယားကျွန်းဘက်သို့ ဖြစ်ကြောင်း
ဆတိအကျ သူတို့ပြောနိုင်ကြသည်။

လောင်စာဆီ တိုင်းတာသော ဒိုင်ကွက်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ယူရယ်တောင်
တန်းတွင် ဆီဖြန်းခဲ့မှုကြောင့် ကြီးစွာနောင်တရနေသည်။ လက်ရှိလမ်းကြောင်းအတိုင်း
သန်းပြီး နော်ဝီးယားဇီလ်ယား ကျွန်းရောက်မှ တဖန် နောက်ဆုံးအနေနှင့် လေယာဉ်
လမ်းကြောင်းသစ်ကို ပြင်ဆင်ကာ ဆက်ပျံသန်းရန် ဂျန်တစ်ယောက် ဆုံးဖြတ်ထား
ပေသည်။

“နော်ဝေးယားဇီလ်ယား” ကျွန်းသည် တစ်ချိန်က ညူကလီးယား လက်နက်
စမ်းသပ်ရာစခန်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ ခုံးပျံစခန်းများ ပြည့်နှက်နေ၏။ ရုရှား
တို့၏ မြေပြင်တွင် အခြေစိုက်ထားသော အလွယ်တကူ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့် ဒီ-အီး-
လေ့ ခုံးပျံများလည်း စခန်းချထားသည်။ ရုရှားတို့အနေနှင့် မြောက်ဘက်သို့ တိုးချဲ့ထား
သော ခုံးပျံများဖြစ်သည်။

ဂျန်၏ လက်သည် မသိမသာ နှုန်းမြင့်သည့် ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်၏။ လေယာဉ်
သည် ပိုမိုမြန်လာသဖြင့် အသွားနှုန်းပြ ဒိုင်ကွက်တွင် ဂဏန်းများ အဆက်မပြတ် ထွက်
ပေါ်လာသည်။ မက် (၁. ၃) (၁. ၄) (၁. ၅) စသည်ဖြင့် ပေါ်ထွက်လာပြီး လေယာဉ်
သည် ပို၍ပို၍ မြန်လာလေသည်။

ဖိုင်းယားဖော့စ်ကို ကောင်းကင်အမြင့်တွင် မက်ချီ (၅) ထိ မြင့်တင်မောင်းနိုင်
သည်ဟု သူ့အား ပြောထားခဲ့သော်လည်း သူ့အနေဖြင့် မက်ချီ (၆) အထိ မောင်းနိုင်
သည်ကို ယုံကြည်သည်။ ပင်လယ်မျက်နှာပြင်နှင့် ကပ်ပြီး မက်ချီ (၂. ၆) နှုန်းနှင့် သူ့ပျံသန်း
နိုင်ပြန်သည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံးသော လေယာဉ်
ဖြစ်သည်။

လေယာဉ်ကို အသံထက်မြန်သော နှုန်းဖြင့် ပျံသန်းနေသဖြင့် လျော့သွားသော
အမိုးမဖြတ်နိုင်သည့် လောင်စာဆီကို သုံးနေရသည်။ မကြာမီ “မာတော့ကင်ရှားရ်”
ပျံစခန်းပေါ် စီးရွံ့ဖွယ်ကောင်းသည့် လေယာဉ်စက်သံ လွှမ်းမိုးသွားလေသည်။
နော်ဝေးယားဇီလ်ယား ကျွန်းရှည်ကြီး နှစ်ကျွန်းအကြားရှိ ကျဉ်းမြောင်းသော တူးမြောင်း၏
အရှေ့တောင်စွန်းတွင် “မာတော့ကင်ရှားရ်” ခုံးပျံစခန်းရှိသည်။ လေယာဉ်ကို တူးမြောင်း
အတွင်း ပေ (၂၀၀) အမြင့်တွင် အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းနှင်ပျံသန်းသွားရာ အင်ဖရားရက်စ်
ဒိုင်ကွက်ပေါ်တွင် အပူဓာတ်ကြောင့် မီးလုံးပမာ ရှေးဦးစွာ ရုတ်တရက် ပေါ်လာလေ
သည်။ လေယာဉ်သည် ဝေးသွားသည်နှင့်အမျှ လေယာဉ်ခြေရာ အပူဓာတ် လျော့ပါး

သွားသောကြောင့် ဒိုင်ကွက်ပေါ်တွင် ခပ်ရေးရေးသာ ထင်ကျန်နေတော့မည်။ ဂျန် သည် အော်တို ပိုင်းလော့နှင့် တီ-အက်ဖ်-အာရ် ခလုတ်များကို ဖွင့်ထားသည်။ သူ၏ မျက်လုံး များကို ရေဒါဒိုင်ကွက်အား စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့အား ခုံးပုံဖြင့် ပစ်မည်ဟု ယူဆထား၍ ရေဒါဒိုင်ကွက်အတွင်း ထွက်ပေါ်လာမည့် မီးရောင် အကွက်ကလေးကို စောင့်မော့ လျက်ရှိသည်။ ရေဒါဒိုင်ကွက်အပေါ်တွင် ဘာမှ ထွက်ပေါ်မလာခဲ့ချေ။

တူးမြောင်းတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ ကျောက်တုံးများပေါ် ပြူးထွက်နေသည့် ကျောက်နံရံကို ကျော်ဖြတ်ပြီးသည်နှင့် ပင်လယ်ပြင်ကြီးပေါ် ထွက်လာပြန်လေသည်။ တူသည် ယခုမှ စိတ်သက်သာရာရကာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှုများ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်အား ပျံသန်းမည့်လမ်းကြောင်းပြောင်းရန်ခလုတ်ကို ဂျန်နှိပ်ချလေသည်။ လေယာဉ်သည် သူ့အလိုအလျောက် လမ်းကြောင်းအသစ်သို့ ပြောင်းသွားသည်။ ဂျန်သည် ခလုတ်ကို လျှော့ချလိုက်သည်။ ယခုအခါ လေယာဉ်ယန္တရားကို သူထိန်း ကျောင်းရန် မလိုတော့ပေ။

လေယာဉ်သည် အသံနှုန်းကို ပြန်လျော့လာသောအခါ သူ့အား ခုံးပုံများဖြင့် မပစ်ခဲ့သည့်အကြောင်းကို ဂျန်တွေးမိသည်။ သူ့ပျံသန်းနေသော အမြင့်ပေမျိုး၌ ပစ်မှတ် ချိန်ကာ ခုံးပုံများ ပစ်ခဲ့လျှင် သူ့လေယာဉ်ကို မထိဘဲ တစ်ဖက်တွင်ရှိသော ကျောက်ခဲပန်းကိုသာ ထိမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ကျောက်ခဲပန်းထက် နိမ့်ကျအောင် ပျံသန်းလာခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ သူသည် အနောက်မြောက် လမ်းကြောင်းအတိုင်း 'စပစ်ဇဘာဂါန်' နှင့် 'ဖရာန့်ဇ-ဂျိုး-ဇက်' အကြားရှိ ဝင်ရိုးစွန်း ရေခဲထုဆီသို့ ဦးတည်ပျံသန်းလျက် ရှိသည်။ ထိုနေရာရောက်သည်အထိ လေယာဉ်အတွက် လောင်စာဆီ လောက်မည်မဟုတ်သဖြင့် သူ၏ အသက်ရှင်ရေးအတွက် မတွေးဝံ့အောင်ဖြစ်နေလေသည်။ ချမ်းအေးသော ပင်လယ်ရေပြင်သည် ညိုပြာရောင် ကော်ဇောချပ်ကြီး ခင်းထားသလို စီးဆင်းလျက်ရှိပြီး သူ့အပေါ်ဘက်တွင်ရှိသော ကောင်းကင်ယံမှာ အပြာဖျော့ရောင်နှင့် ပြူးပြီးပြီး ဖြစ်နေလေသည်။

ဂျန်မှာ တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်သောကြောင့် စိတ်ပျက်မိသည်။ ရေဒီယို ထရပ်စတော့ 'ရီစီဗာ' စက်လည်း အသက်ကင်းမဲ့လျက် ရှိနေတုန်းပင်။ ထိုစက်ကလေး အလုပ်လုပ်မှ လုပ်ပါမလားဟု ဂျန် တွေးနေမိသည်။ သူ၏ အရှေ့ဦးတည်ရာ၌ လောင်စာဆီ ဖြည့်ပေးမည့် တစ်ဦးဦးသော လူ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းများ ရှိမှ ရှိပါဦးမလားဟူသော အတွေးများလည်း တစ်ဆက်နည်း ပေါ်လာလေသည်။ ရေဒါဒိုင်ကွက်မှာ ကင်းရှင်းလျှင် ရှိ၏။ သူ့အထက်ကောင်းကင်တွင် ဘာမျှရှာမတွေ့။ ပင်လယ်ပြင်၌လည်း ရေယာဉ်များ လုံးဝမတွေ့မြင်ရဘဲ ကင်းရှင်းကာနေလေသည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်သည် ကျန်ရှိနေသေးသော လက်ကျန်ဆီများကို ဖြုန်းကာ မွဲပြာရောင်ပင်လယ်ပြင်အပေါ် ပျံသန်းလာလေတော့သည်။

x x x

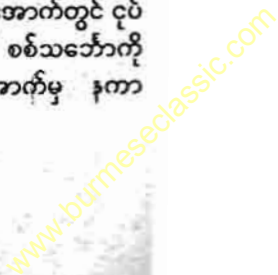
“အီလက်ချီ” သင်္ဘောမှ ပေးပို့သော သတင်းရရှိပြီးနောက် ‘မာတော့ဂျီရွားရ်’ မှ တဖန်အတည်ပြုသော သတင်းရောက်ရှိလာသောအခါ အတွင်းရေးမှူးတစ်ယောက် ပိုပြီး ဒေါသထွက်ခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့၏ သံသယများနှင့် သတိပေးချက်များကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် အလေးမထားဘဲ နေခဲ့ရာမှ ယခုသတင်းအတည်ပြုချက်များ ရရှိသော အခါ အတွင်းရေးမှူးသည် သူ၏ အယူအဆများ မည်မျှ မှားပြီး ဗလာဒီမီထရော့၏ လုပ်ဆောင်ချက် မှန်ကန်ကြောင်း ကောင်းစွာသဘောပေါက်လေသည်။ ဘက်ဂျာ လေယာဉ်ပေါက်ကွဲစဉ်က ဂျန်တစ်ယောက် သေဆုံးခြင်းမရှိကြောင်း ယခုသတင်းများအရ သေချာနေလေ၏။

ဂျန် လေယာဉ်ကို မဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့အား ဆူပူကြိမ်း မောင်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် အတွင်းရေးမှူးသည် သူ၏စိတ်ကို ပြန်ထိန်းကာ စားပွဲခုံပေါ် ထိုးပြထားသော ဝင်ရိုးစွန်းမြေပုံကြီးအား စူးစိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။ အတွင်းရေးမှူး၏ အမူအရာကို မြင်ရသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားသည်။ သူ၏ တိုးတက်မည့် ဘဝရှေ့ရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်များ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အကြောင်းများကို စုပုံကာ လောင်းကစားပြုလုပ်နေရကြောင်း ဗလာဒီမီထရော့ ကောင်းစွာသဘောပေါက်သည်။ ဂျန် သေရလိမ့်မည်ဟု အပြောလွယ်သလောက် တစ်ကယ်တမ်း ဖြစ်မြောက်ရန်မှာ လွန်စွာခက်ခဲသည်ကို သူသိသည်။

အတွင်းရေးမှူးသည် စစ်ဦးစီးအပေါ် ဒေါသထွက်နေသောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးဇော့စ်မှာ မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ အနေအထိုင်ကြပ်နေလေသည်။ အတွင်းရေးမှူးမှာ စိတ်ထိန်းထားရပြီး ငြိမ်သက်စွာနေရလေသည်။

ဗလာဒီမီထရော့သည် အခြေအနေကို သုံးသပ်မိသဖြင့် တိုင်ပင်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ မြေပုံဆီသို့အမြန်လျှောက်သွားသည်။ လင်းနေသောပိတ်ကားပေါ်ရှိ မြေပုံကြီးကို ဂရုတစိုက်လေ့လာနေလေသည်။ ပေးပို့ခဲ့သော သတင်းများအရဆိုလျှင် ဂျန်သည် ခုံးပျံများ တပ်ဆင်ထားသည့် ‘ရီဂါ’ စစ်ရေယာဉ်ဘက်သို့ တည်မတ်စွာပျံသန်းနေသည်။ ‘ရီဂါ’ စစ်ရေယာဉ်အား အကူအညီပေးရန် ရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဗလာဒီမီထရော့သည် ထောင်ချောက်တစ်ခု ထပ်မံထောင်ရန် ကြံစည်ပြန်လေသည်။

ဂျန် ပျံသန်းရာဘက်သို့ ရှာဖွေရေးယာဉ်များ လိုက်သွားရန် ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီထရော့အား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ဤနည်းဖြင့် ဂျန်အား တားဆီးနိုင်သည့်အခွင့်အရေး ရှိသေးသည်။ သူ၏ လက်ချောင်းသည် မြေပုံပေါ်ရှိ ‘ရီဂါ’ တိုက်လေယာဉ်ကို ဖော်ပြသည့် အမှတ်အသားအပေါ် ထောက်ထားသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရီဂါ တိုက်လေယာဉ်ကြီးအား အကာအကွယ်ပေးရန် တာဝန်ရှိကြသော ဒီဇယ်လောင်စာဆီသုံး ‘အဲဖ်’ အမျိုးအစား ခုံးပျံများ တပ်ဆင်ထားသည့် ရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်းသည် ပင်လယ်ရေအောက်တွင် ငုပ်လျက်ရှိသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ် ခဲယမ်းများ တင်ဆောင်သည့် ‘ရီဂါ’ စစ်သင်္ဘောကို ကောင်းကင်ယံမှ တိုက်ခိုက်လာလျှင် ရေငုပ်သင်္ဘောများသည် ရေအောက်မှ နကာ ခုံးပျံများဖြင့် ကောင်းကင်သို့ ပစ်လွှတ်ကာကွယ်နိုင်သည်။

“ရီဂါရေယာဉ်ကို လက်ရှိနေရာပဲနေဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ပါ။ နောက်ပြီး သူတို့ ကာကွယ်ပေးနေတဲ့ ရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်းကို ရေပြင်ပေါ်သို့အမြန်ဆုံးတက်လာဖို့ အကြောင်းကြားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ”

ဗလာဒီမီထရော့၏ အမိန့်ကို သဘောပေါက်ကြောင်း လျှို့ဝှက်စကားဝှက်ဖော် သည့် အော်ပရေတာက ဖြေကြားလိုက်သည်။

“အနီရောင် အောင်တံခွန်တိုက်လေယာဉ်အုပ်စုမှာရှိတဲ့ စစ်သင်္ဘောအားလုံး သတိအနေအထားနဲ့နေပါ။ နောက်ပြီး ဂျန်လေယာဉ် ခရီးလမ်းကြောင်း ထပ်မံ ပြောင်းခဲ့ ယင် ချက်ချင်းအကြောင်းကြားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ”

“ဂျန် လေယာဉ်ရဲ့ ဆီလက်ကျန် ခန့်မှန်းချက် ဘယ်လောက်လဲ”

“ကွန်ပျူတာဟောကိန်းအရ မိုင် (၂၀၀) လောက်တောင် ပျံသန်းနိုင်မယ် မထင် ဘူး”

“ခန့်မှန်းချက် ဘယ်လောက်ရာခိုင်နှုန်း မှန်နိုင်သလဲ”

“၃၀ ရာခိုင်နှုန်းသာ အမှားရှိပါတယ်။ ဒီထက်မပိုပါဘူး”

ဤသို့ဆိုလျှင် ဂျန်တွင် နောက်ထပ် မိုင် (၁၄၀) ခန့် သို့မဟုတ် မိုင် (၃၀၀) ခန့်နီးပါး ပျံသန်းနိုင်ရန် လောင်စာဆီ ရှိနေဦးမည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် သူ၏ ပါးပြင် ကို ပွတ်သပ်ယင်း စဉ်းစားနေ၏။ ဂျန် လေယာဉ်သည် ဝင်ရိုးစွန်းရေခဲထုသို့ မရောက် နိုင်သည်မှာ သေချာပေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် လေယာဉ်ပျံကို ပျံသန်းခဲ့သည့် အချိန်မှစပြီး ယခုထက်တိုင် အရာရာကို အလေးအနက်ထားကာ သတိကြီးစွာ ထားသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ စိတ်ကူးယဉ်သမားတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ အထက်မှ ပေးအပ်သော အမိန့်အတိုင်း ရွတ်ရွတ်ချွန်ချွန် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်သူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ဂျန် လေယာဉ်သည် ဝင်ရိုးစွန်းရေခဲပြင် ထုသို့အရောက်မပျံသန်း နိုင်ခဲ့လျှင် ပင်လယ်ထဲသို့သာ ထိုးကျလိမ့်မည်ကို သူ့တွေးမိလေသည်။ တခြားအဖြေတော့ သူရှာမတွေ့ချေ။

“အဲဒီနယ်မြေ ကောင်းကင်ယံမှာ အမည်မဖော်နိုင်တဲ့ လေယာဉ်တစ်စင်း လှုပ်ရှားနေတာ ရှိသလား”

“လုံးဝ မတွေ့ပါဘူးခင်ဗျာ”

“ကောင်းပြီ”

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

၁၇၇

ဂျန်တွင် လောင်စာဆီ အခက်အခဲရှိသဖြင့် လေယာဉ်ကို အမြင့်၌ ယှဉ်သန်းပါက လောင်စာဆီလုံလောက်မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် ပင်လယ်မျက်နှာပြင်နှင့် နီးကပ်စွာ ယှဉ်သန်းနေမည်ကို ဗလာဒီမီထရော့ တွက်ဆမိသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် စစ်ရေယာဉ်အတွက် ကံကောင်းပြန်သည်။ ပစ်မှတ်ကို အလွယ်တကူရှာတွေ့နိုင်ပြီး ထိမှန်နိုင်သည့် အကွာ အဝေး စက်ကွင်းအတွင်း ဂျန်ရောက်ရှိနေမည်။ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ပါက 'ရီဂါ' တိုက်ရေယာဉ် မှ ဂျန်အား အင်ဖရားရက်စ် စနစ်ဖြင့် ရှာဖွေကြရလိမ့်မည်။ အင်ဖရားရက်စ် ဒိုင်တွက်ပေါ် ခြေရာရှာဖွေပြီး ပစ်ခတ်ရန် သိပ်မကျွမ်းကျင်ကြသော်လည်း လိုအပ်ခဲ့လျှင် အသုံးပြုရ မည်ကို သူစဉ်းစားမိသည်။

သူ့အတွေးအာရုံကို ဖော်ပရေတာ၏ သတင်းပေးချက် ထိုးဖောက်လိုက်သည်။

"လေယာဉ်တွင်း မှော်စင်မှ သတင်းပို့နေပါတယ်။ ဝိုလ်မှူးဘဲဘာနစ် ပီပီ-၂ ယှဉ်သန်းဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီ"

ဝိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် အသံလာရာ ဖော်ပရေတာဆီသို့ လှည့်ကြည့် လိုက်ပြီး မြေပုံကို တဖန်ပြန်ကြည့်သောအခါ သူ့ကို အတွင်းရေးမှူးက စိုက်ကြည့်နေသည် ကို ဂရုပြုမိသည်။

သူ့ထံမှ အဖြေ တစ်ခုခုသိလိုကြောင်း ရိပ်မိသော်လည်း မည်သည့်အဖြေကိုမျှ စဉ်းစား၍မရချေ။ ယခုကဲ့သို့ ဂျန် လေယာဉ်သည် မိုင်ပေါင်း (၃၀၀၀) ကျော် ကွာဝေး နေသည့် နေရာတွင် ရောက်ရှိနေပြီး ဆီကုန်လုနီးပါးဖြစ်နေမည့်အချိန်တွင် မစ် (၃၁) လေယာဉ်တစ်စင်းကို နောက်မှ လိုက်ခိုင်းရန် မလိုသေးချေ။ ဂျန်အနေဖြင့် လောင်စာဆီ ဖြည့်ရန် မလွယ်ကူနေသည့်အချိန်တွင် တားဆီးနိုင်ရေးအတွက် မွန်းမံဆောက်လုပ်ထား သော ဒုတိယ လေယာဉ်ကို ပို့ခြင်းသည် အဓိပ္ပါယ်လုံးဝမရှိချေ။

"လေယာဉ်မှူးက ဘယ်သူလဲ"

အတွင်းရေးမှူးက ခပ်ပြတ်ပြတ်မေးလိုက်သည်။

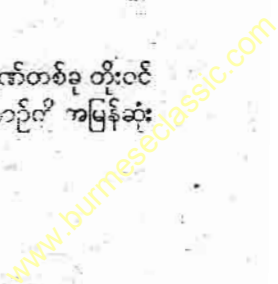
ဝိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် အတွင်းရေးမှူးမေးလိုက်သော မေးခွန်းကြောင့် အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

"ဝိုလ်မှူး အဲလက်စ်ဇန်ဒါ တရက်တ်ဆော့ဖ် ပါ"

ဝိုလ်ချုပ် ကူတူးဇော့ဇ်က ဝင်ဖြေလိုက်သည်။

"ကောင်းတယ်. . မယှဉ်သန်းခင် အချိန် အနည်းငယ်ရဦးမယ်တင်တယ်။ ကျုပ် လေယာဉ်မှူးနဲ့ စကားပြောချင်တယ်"

ထိုစဉ် ဝိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ ၏ ဦးနှောက်တွင် အသိဉာဏ်တစ်ခု တိုးဝင် လာသည်။ အတွင်းရေးမှူးသည် သူ့အား ဒုတိယ မစ် (၃၁) တိုက်ရေယာဉ်ကို အမြန်ဆုံး

ထွက်စေ ပြီး စက်ကုန်ဖွင့်ကာ ဂျန် လေယာဉ်နောက်သို့ လိုက်ရန် အမိန့်ပေးစေလိုသည့် အား တရားပင်ဖြစ်သည်။ တရက်တဆော့ အနေဖြင့် ဂျန် ရှိရာ နော်ဝေးယားဒီလ်ယား ကျွန်းသို့ရောက်အောင် တစ်နာရီတောင်မကြာဘဲ ယုံသန်းနိုင်သည်ကို ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီ မိထရော့ သိသည်။ သို့ရာတွင် သူ့အနေနှင့် ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဤသို့ပိုခြင်းသည် အချိန် ဖြန်းရာ သက်သက်ပင်ဖြစ်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမိထရော့သည် သူ၏ နောက်ကျောသို့ လှည့်ကာ အော်ပေ တာအား မိန့်ကြားလိုက်သည်။

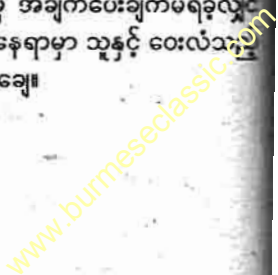
“ဗိုလ်မှူး တရက်တဆော့ကို အမြန်ဆုံးဆင့်ခေါ်ပါ။ မျှော်စင်ကိုလည်း ဒုတိယ မစ် လေယာဉ် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ ထွက်ခွာနိုင်ရန် ပြင်ဆင်ထားဖို့ပြောကြားပါ”

လောင်စာဆီဖြည့်ပေးမည့် လေယာဉ်ကို ရှာဖွေရန် နှိုးဆော်အမိန့် ထုတ်ထား ၏။ ဂျန် ဖြတ်သန်းခဲ့သော ကမ်းခြေအနောက်ဘက်တစ်နေရာတွင် မစ် (၃၁) လေယာဉ် သည် လောင်စာဆီများ သယ်ဆောင်လာသော လေယာဉ်နှင့်ဆုံစည်းပြီး လောင်စာဆီ ဖြည့်ဆည်းပေးမည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမိထရော့ ယုံကြည်လေသည်။ ထို့အပြင် ဂျန်အနေ ဖြင့် လောင်စာဆီဖြည့်ပေးမည့်နေရာသို့ မရောက်မီ ‘ရိုဂါ’ တိုက်လေယာဉ်များ ပစ်ချခြင်း လည်း ခံရနိုင်သည်။ သို့မဟုတ် ဆီဖြည့်ဆည်းသည့် နေရာသို့မရောက်မီ လောင်စာဆီ ကုန်ခမ်း သွားနိုင်သည်ဟု ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမိထရော့က ယုံကြည်နေသည်။

မြေပုံကို တဖန် ငုံ့ကြည့်ပြန်သည်။ နောက်ထပ်လုပ်ရမည့် အစီအစဉ် ဘာမျှ မကျန်တော့။ ‘ရိုဂါ’ တိုက်လေယာဉ်နှင့် ရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်း၏ လုပ်ဆောင်ချက် အပေါ် သာ မူတည်တော့သည်။ အပြာရောင် ကောင်းကင်ယံပေါ်သို့ ထိုးတက်သွားမည့် တရက်တဆော့ အနေနှင့် ဂျန်နောက်သို့ လိုက်ခြင်းသည် ဘာမျှ အရာရောက်မည် မဟုတ်ကြောင်း သူကောင်းစွာ ရိပ်စားမိလေသည်။

ရိမ်းဗားစက်သည် ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။ ဆီအတိုင်းအတာပြသော ဒိုင်ကွက် တွင် မြားတံသည် အနီရောင်အကွက်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီး ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို နောက်ဆုံးလက်ကျန်ဆီဖြင့် မောင်းနှင်လျက်ရှိသည်။ ဆီအပို သယ်ဆောင်သော လောင် ကန်ကို ဖွင့်ထားခဲ့သည်မှာ မိနစ်ပိုင်းလောက်ပင်ရှိလေပြီ။ ဆီအပိုမရှိကြောင်းကို သူလုံးဝ မသိခဲ့ချေ။ အကယ်၍ သူ့ကို ဆီဖြည့်ပေးမည့်လေယာဉ်မှ အချက်ပေးချက်မရခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် အကယ်၍ ရရှိခဲ့သည်ရှိသော် အချက်ပေးသည့်နေရာမှာ သူနှင့် ဝေးလံသော နေရာတွင် ရှိခဲ့ပါက အသက်ရှင်လမ်း လုံးဝ မမြင်တော့ချေ။

ပင်လယ်ပြင်နှင့် ကောင်းကင်တွင် မည်သည့် လေယာဉ်တစ်စင်းမှ မရှိကြောင်း ရေဒါဒိုင်ကွက်က ပြနေလေသည်။ ဂျန်သည် အသက်သာ ရှူနေရသော်လည်း သူ့ကိုယ်သူ သူ့သေကောင်အရပ်အနေဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ပုပ်ပွလျက် ရှိနေသည်ဟု ထင်နေမိ လေသည်။

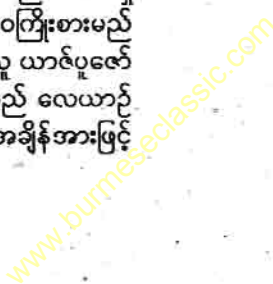
ဂျန်၏ စိတ်ကူးထဲတွင် ဘတ်ဟိုလ်လွတ်လိုက်သော လောင်စာဆီဖြည့်မည့် လေယာဉ်ကို ရုရှားတိုက်လေယာဉ်များက တွေ့ရှိပြီး ဖျက်ဆီးပြစ်လိုက်မည်လားဟု မိတ်ထဲတွင် ထင်နေမိသည်။

ဂျန်သည် သေခြင်းတရားကို မကြောက်။ ထိုသေခြင်းကို တားဆီးနိုင်ရန်ထက် သူ့အသက်တာရှည်စွာ နေနိုင်ရေးသာ အဓိကဖြစ်သည်။ ထိုသေခြင်းဟူသော စာလုံး သည် သူ၏ ဦးနှောက်အတွင်း မီးဟုန်းဟုန်းတောက်ကာ လင်းထိန်နေလေတော့သည်။

လေယာဉ်ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် သူ့အရှေ့တည့်တည့်ရှိ ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်၌ ရေယာဉ်အုပ်စုများကို တွေ့နေရသည်။ ဂျန်သည် ကာကွယ်ရန် အလျင်အမြန် ပြင်ဆင် မည်ဟူသော အသိက လက်များထက်ပင် နှေးကွေးနေလေသည်။ ရေဒါဒိုင် ခွက်တွင် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ ရေယာဉ်၏ ဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် မီးရောင်အကွက် နှစ်ကွက် ထပ်ပေါ်လာပြန်သည်။ သူသည် ရေဒါဒိုင်ခွက်ကိုကြည့်ယင်း အဓိပ္ပါယ် သိရ လေသည်။ ခုံးပျံသယ်ဆောင်သည့် တိုက်လေယာဉ်ကြီးကို တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရေငုပ် သင်္ဘောနှစ်စင်း အရံအဖြစ် စောင့်ကြပ်နေသည်ကို သူသိသည်။ ထိုရေယာဉ်များဆီသို့ ပစ် (၃၁) လေယာဉ်သည် ထိပ်တိုက် တည့်မတ်စွာ ပျံသန်းနေလေသည်။

လက်ရှိပျံသန်းနှုန်းနှင့်ဆိုလျှင် ပစ်မှတ်သို့တစ်မိနစ်အတွင်း ရောက်ရှိမည်ကို နိုင်ကွက်ကပြနေသည်။ ပစ်မှတ် ဆိုသော စကားလုံးသည် သူ့ဆောင်းထားသော ပိုင်း လော့ ဦးထုပ်အတွင်းရှိ သူ၏ ဦးနှောက်အား ရိုက်ခတ်လိုက်သည်။ ယခုပစ်မှတ်မှာ သေးငယ်သော အရာမဟုတ်။ ခုံးပျံများ တင်ဆောင်ထားသည့် တိုက်ရေယာဉ်ကြီးဖြစ် ကြောင်း သဘောပေါက်၍ စိုးရိမ်မိလေသည်။ ထိုတိုက်ရေယာဉ်ကြီးသည် သူ၏ ပစ်မှတ်ပင် မဟုတ်ပါလော။ ယခုလောက်ဆိုလျှင် သူ့အား ရေယာဉ်တွင် တပ်ဆင်ထား သည့် 'အင်ဖရားရက်ခံ' ဒိုင်ကွက်၌ တွေ့ပြီးဖြစ်၍ သူ့ပျံသန်းနေသော အမြင့်ပေနှင့် အကွာအဝေးကို ပစ်ခတ်ရေးစနစ် လှုပ်ရှားနိုင်ရန်အတွက် ကွန်ပျူတာစက်များ တွက်ချက် ပေးပြီးဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကာကွယ်ရန် လမ်းစ လုံးဝမရှိတော့ချေ။

သူ့စဉ်းစားမိသည့် အချက်မှာ အကယ်၍ သူ့သေသွားမည်ဆိုလျှင် ဖိုင်းယား မှောင် လေယာဉ်သည် မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်သွားမည်ကို သူ့မြင်ချင်သည်။ လက်ရှိ လမ်းကြောင်းအတိုင်း ပျံသန်းယင်း သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေရန်တော့ လုံးဝကြိုးစားမည် မဟုတ်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။ ယခုကဲ့သို့ အချိန်မျိုးတွင် သူ့ကိုယ်သူ ယာဇ်ပူဇော် ကောင် အနေဖြင့် သဘောပေါက်နားလည်နိုင်စွမ်း လုံးဝမရှိချေ။ သူသည် လေယာဉ် မှုတ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ရန်သူ၏ ပစ်မှတ်သည် သူ့ရှေ့တွင်ရှိသည်။ အချိန်အားဖြင့်

တစ်မိနစ်သာ လိုတော့သည်။

ထိုအခိုက် 'ရီစီးဗား' စက် အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာ၏။ စူးရှစွာ အော်လိုက်သည်။ ဂျန်တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်သွားလေ၏။

ရီစီးဗား စက်ကိရိယာတွင် ပေါ်ထွက်လာသော လောင်စာဆီဖြည့်ပေးမည့် အကွာအဝေးကို သူကြည့်မနေနိုင်ပေ။ ရီစီးဗားမှ အချက်ပေးခြင်းမှာ မည်မျှ ကြာသည်ကိုလည်း သူသတိမထားမိတော့။ ဂျန် သည် လေယာဉ်မောင်းယင်း သတိလက်လွတ် ဖြစ်နေ၏။ သူသည် ရီစီးဗားကို မကြည့်မိ။ သူ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရမည့်အခြေအနေကိုလည်း သူ မစဉ်းစားချင်တော့။ အသက်ရှင်နေခြင်းနှင့် သေခြင်းတို့ကြား ခြားနားသော အချိန်ကာလကိုပင် သူမစဉ်းစားချင်ပေ။ ရေဒါဒိုင်ကွက်ကိုကြည့်ယင်း ခုံးယုံများတင်ထားသော ရေယာဉ်ကြီးနှင့် ရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်းတို့သည် ဒိုင်ကွက်၌ တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားကြီးကာ ပေါ်လာလေသည်။ ပစ်မှတ်၏ အကွာအဝေးမှ စက္ကန့် (၃၀) မျှသာ ရှိသည်ဟု ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် ပေါ်နေသည်။ သူယုံသန်းသော အမြင့်မှာ အလွန်နိမ့်သဖြင့် သူ့ကိုယ်တိုင် မသိလိုက်ရခင်မှာပင် လေယာဉ်သည် ပစ်မှတ်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည် ယခုတော့ ဂျန်မှာ အတော်နောက်ကျသွားလေပြီ။

ရီစီးဗားမှ အချက်ပေးသံသည် ပိုင်းလော့ဦးထုပ်အတွင်း တပ်ဆင်ထားသော နားကြပ်မှ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဂျန်သည် ရှေ့သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏မြင်ကွင်းမှာ ခုံးယုံကို သယ်ဆောင်ထားသော ရေယာဉ်ကြီးကို ကြိုဆိုလျက်ရှိသည်။ သူ့မှာ အသက်ရှူ ရပ်လောက်အောင် ငေးကြည့်နေမိသည်။ ဂျန်အဖို့ သေခြင်း သို့မဟုတ် လွတ်မြောက်ခြင်းဟူသော အချိန်ကိုသာ စောင့်မျှော်နေရတော့သည်။

“မိခင်အမှတ်တပ်”

ဂျန်တစ်ယောက် ကြောက်လန့်သဖြင့် သတိလက်လွတ်ဖြစ်နေခဲ့ရာမှ ပြန်လည် လှုပ်ရှား သတိရလာသည့်အချိန်မှာ တစ်စက္ကန့်၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသမျှသာကြာ သောင်း သည်။ သင်တန်းမစခင်တုန်းကလည်း ဤကဲ့သို့ ထိုင်းမှိုင်းမူးဝေကာ အကြောများ ဆိုင်းခဲ့ သည်။ ရင်လည်းတုန်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော်သူ၏ ပင်ကိုဉာဏ် အသိတရားက ပြန်လည် ထိန်းကျောင်း ပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။ ယခုလည်း တိုတောင်းလှသော အချိန်အတွင်း အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့ပြီး ဇွဲလုံ့လကို လျှော့ကာ ဘဝကို အရှုံးပေးမည့် တွေးခေါ်မှုများ အဆက်မပြတ် ပေါ်ထွက်လာရာမှ ရီစီးဗားမှ အချက်ပေးသံကြောင့် ထိုအတွေးခေါ် မှုများအစိတ်စိတ် အမှာမှာ ပြိုကွဲသွားခဲ့သည်။ ဆီဖြည့်ရန် သတ်မှတ်ထားသော နေရာမှာ ခိုင်ပေါင်း (၀၄၆) ရှိသည် ဟု ခိုင်ကွက်တွင် ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။

‘ဂျန်’ သည် ဘဝကို အရှုံးမပေးတော့ဘဲ၊ ဖြစ်သမျှအကြောင်း ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ထိုနေရာသို့ ရောက်ခဲ့လျှင် လေယာဉ်ကို လောင်စာဆီဖြည့်နိုင်ရုံ သာမက သူ၏အသက်လည်း ဆက်လက်ရှင်သန်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဂျန် ကောင်းစွာ သဘောပေါက်လေသည်။

အရှိန်ပြင်းသော ဒေါသအဟုန်သည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။ သို့ရာ တွင် ဒေါသအဟုန်တို့မှာ တခဏအတွင်း အေးစက်သွားလေသည်။ ဒုံးပျံများ သယ် ဆောင်ထားသော ရုရှားတို့၏ တိုက်သင်္ဘောနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ကို အားရ ကျေနပ်မိသည်။

အခြေအနေအရပ်ရပ်တို့ကို အလျှင်အမြန်သုံးသပ်လိုက်သည်။ အပြန်လမ်းပြ သည့် စက်ကိရိယာ၏ ဒိုင်ကွက်တွင် ပေါ်ပေါက်နေသော အမှတ်အသားအရဆိုလျှင် သူ့လက်ရှိပျံသန်းနေသော လမ်းကြောင်းတွင် ရုရှားတို့၏ တိုက်သင်္ဘော တည်ရှိကြောင်း သိရလေသည်။ သူ့ပျံသန်းရမည့် အတိုဆုံးလမ်းမှာ ရုရှားစစ်သင်္ဘောများကိုဖြတ်ကျော် ပျံသန်းသည့် ခရီးစဉ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအန္တရာယ်ကို ရှောင်ပြီး တခြားလမ်း ပြောင်းရန် လည်း လေယာဉ်ဆီ မလုံလောက်ချေ။ သူ့အသေမခံချင်လျှင်၊ ထိုလမ်းသာရွေးချယ်ရန် ကျန်တော့သည်။

လောကတွင် အသက်ရှင်လျက် သာယာချမ်းမြေ့စွာ နေချင်သေးသော အသိ တရား၊ သူဦးနှောက်တွင် အလိုအလျှောက် ပေါ်လာ၏။ လက်နက်တိုက်သဖွယ် ဒုံးပျံ များ တင်ဆောင်ထားသော ရုရှားတို့၏ စစ်သင်္ဘောကို မလွဲမရှောင်သာ ရင်ဆိုင်ရတော့ မည်။ မရင်ဆိုင်ရအောင်၊ တခြားနည်းလမ်းမရှိ။ ဤလမ်းသည် သူ့ အသက် သေရေး ရှင်ရေးကို အဆုံးအဖြတ် ပေးမည့်လမ်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အသက်သေစေမည့် လမ်း တော့မဟုတ်ဟု တွေးမိပေသည်။ ‘ဂျန်’ သည် မိမိအတွေးကို အားရကျေနပ်မိသည်။

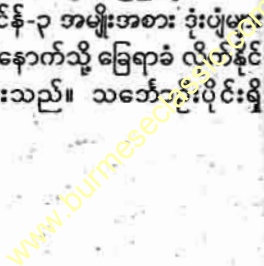
'ရေဒါ' ဖော်ပြချက်အရ ခုံးပျံတင် စစ်သင်္ဘော၏ ဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက် သုံးမိုင်ခန့်အကွာတွင် ရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်း ခြံရံထားသည်။ ထိုရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်းသည် စစ်သင်္ဘောအတွက် ရေအောက်နှင့် ကောင်းကင်သို့ ပစ်ခတ် အား ပိုမိုထိရောက်စေရန်အတွက် ခြံရံထားခြင်းဖြစ်သည်။ ရေငုပ်သင်္ဘော နှစ်စင်းစလုံး ရေပေါ်သို့တက်လာပြီး ဖြစ်သဖြင့် ဂျန် ကို 'အင်ဖရားရက်ခံ' စနစ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်နေကြပေမည်။ 'ဂျန်' သည် လေယာဉ်ကို အနိမ့်ဆုံးပေတွင် ထိန်းမောင်းနေသည်။ လေယာဉ်နှင့် ရေငုပ်သင်္ဘောများ မှာ ရေမျက်နှာပြင်တပြေးတည်းရှိနေသောကြောင့် သူ့အား ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်ရန် မလွယ်ကူချေ။ စစ်သင်္ဘောကိုသာ သူစိုးရိမ်မိသည်။ ရေငုပ်သင်္ဘောဆီသို့ သူနီးကပ်လာ၏။

သူသည် စစ်သင်္ဘော၏ မည်သည့်ဘက်သို့ ပျံသန်းမည်ကို ရေငုပ်သင်္ဘောများက မသိကြသေးချေ။ သူသည် စစ်သင်္ဘောအနားကပ်ပြီး ပျံသန်းသွားစဉ် ရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်းသည် သူ့ကို ခုံးကျည်ဖြင့် ပစ်ရဲကြမည်မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စစ်သင်္ဘောနှင့် နီးကပ်နေသည့်အပြင် သင်္ဘောအင်ဂျင်ဖြစ်သော တာဘိုင်အင်ဂျင်စက်ကြီးက ခုတ်မောင်းနေသဖြင့် အပူလှိုင်းများ အဆက်ပပြတ် ထွက်ပေါ်နေသည်။

"ဖိုင်းယားဖော့စ်" အား ထိရောက်စွာ ပစ်ခတ်နိုင်မည့်လက်နက် စစ်သင်္ဘောပေါ်တွင် မည်မျှပါသည်ကို ဂျန်က စိစစ်ကြည့်၏။ သူ့ပျံသန်းနေသည့် နှုန်းအတိုင်းဆိုလျှင် အမြင်ကို အားထားပြီး ချိန်ဆပစ်ခြင်းဖြင့် သူ့ကို ပစ်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ 'တော်ပီဒို' များနှင့် မော်တာများမှာ ရေငုပ်သင်္ဘောများအတွက် ရည်ရွယ်ထားသည်။ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်ရှိ 'ဟန်းတား' အမျိုးအစား တိုက်ရဟတ်ယာဉ်တွင် ကောင်းကင်မှနေပြီး ကောင်း ကင်အတွင်းရှိ တခြားလေယာဉ်ကို ပစ်ခတ်နိုင်သည့် ခုံးပျံများ တပ်ဆင်ထားမည် မဟုတ် ကြောင်း တွက်ဆမိသည်။ အကယ်၍ တပ်ဆင်ထားသော ခုံးကျည်များဖြင့် ပစ်ခတ် ပါက သင်္ဘောပေါ်ရှိ ဗဟို 'အီး-စီ-အမ်' ပစ်ခတ်ရေး စနစ်နှင့် ဆက်သွယ်ရပေမည်။

သင်္ဘောပေါ်ရှိ (၆၀) မီလီမီတာ အမြောက်များမှာလည်း အထက်ဖော်ပြပါနည်းအတိုင်း 'အီလက်ထရွန်းနစ်' ကွန်ပျူတာပစ်ခတ်ရေး ထိန်းသိမ်းသည့် စနစ်သည် ရှာဖွေရေး ရေဒါနှင့် ဆက်သွယ်ထားပေမည်။ ထိုအမြောက်များသည် 'အင်ဖရားရက်ခံ' စနစ်ဖြင့် ပစ်နိုင်သော်လည်း လေယာဉ်လက်ရှိနှုန်းနှင့် သူညပေ အမြင့်တွင် သူ့အား ထိရောက်စွာ ပစ်ခတ်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ လေယာဉ်မှာ သင်္ဘောနှင့် အနီးကပ် ပျံသန်းနေမည်ဖြစ်၍ သူ့အား ချိန်ရွယ်ရန်ပင် အခက်အခဲတွေ့ကြမည်။

ထိုသို့ သင်္ဘောပေါ်တွင် ရှိသော လက်နက်များကို တစ်ခုစီရေတွက်မှန်းဆယင်း နောက်ဆုံးတစ်ခုသာ ကျန်တော့သည်။ ကျန်ရှိသေးသော လက်နက်မှာ မြေပြင်မှ ကောင်းကင်သို့ပစ်သည့် ခေတ်မှီမွန်မံထားသည့် အက်စ်-အေ-အင်န်-၃ အမျိုးအစား ခုံးပျံများ ဖြစ်သည်။ ထို အက်စ်-အေ-အင်န် ခုံးပျံများတွင် အပူဓာတ်နောက်သို့ ခြေရာခံ လိုက်နိုင်သော 'အင်ဖရားရက်ခံ' လက်နက်များ တပ်ဆင်ထားသည်။ သင်္ဘောဦးပိုင်းရှိ

'ကာမော့ဖ်' အမျိုးအစား ရဟတ်ယာဉ်လေးစင်း ဆင်းတက်နိုင်ရန် ဆောက်လုပ်ထားသော မျက်နှာပြင်၏ နောက်တွင် ခုံးပုံစင်ကြီး ရှိလေသည်။ သူ့အား ပစ်ခတ်ရန် မလွယ်ကူသည့်အတွက် ပစ်မှတ်စက်ကွင်းထဲ ဝင်နိုင်သမျှ ဝင်အောင် သင်္ဘောကို သူ့ပျံသန်းလာသည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဦးတည်ထားလေသည်။

'ဂျန်' တွင် ယခုအချိန်၌ စစ်သင်္ဘောကို တိုက်ခိုက်ရန် အချိန်မရှိတော့ချေ။ မတိုက်ခိုက်ရသည့်အတွက် စိတ်မကောင်းလည်း မဖြစ်မိချေ။ 'ဂျန်' ကိုယ်တိုင် လေယာဉ်စက်ကိရိယာများနှင့် ထာဝန်ခွဲယူပြီး ချန်ဆဲတွက်ချက်နေတော့သည်။ သူ့စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းထားလေသည်။

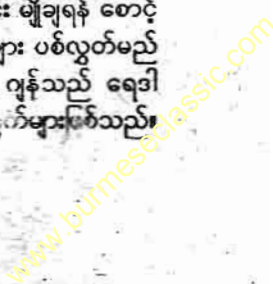
သင်္ဘောကပ္ပတိန်အနေဖြင့် ဖိုင်းယားဖော့စ် စွမ်းအင်ကို မည်မျှသိထားသည်ကို သူ့အနေနှင့် မသိပေ။ လေယာဉ်တပ်ဆင်ထားသော လက်နက်အင်အား ပျံသန်းနှုန်းနှင့် အမြီးပိုင်းတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် စက်ကိရိယာအကြောင်းကို သိထားလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ဆိုဗီယက်တို့သည် အရာရာတွင် လျှို့ဝှက်သည်။ စစ်သင်္ဘောကပ္ပတိန် တစ်ဦးအနေနှင့် သိသင့်သိထိုက်သည်ထက်ပို၍ သိခွင့်ရမည်မဟုတ်ပေ။

သင်္ဘောကပ္ပတိန်ထံ ပို့ထားမည့် အမိန့်မျိုးမှာ အမည်မသိသော လေယာဉ်တစ်စင်း၊ စစ်သင်္ဘောရုံရာသို့ ဖြတ်သန်းသွားခဲ့လျှင် အထက်နိုင်ဆုံး တားဆီးပေးရန် ဟူ၍သာ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို ဂျန် ယူဆမိ၏။

ပစ်မှတ်တည်ရုံရာသို့ ရောက်ရန် (၂၁) စက္ကန့်သာလိုပြီး၊ အကွာအဝေး အားဖြင့် (၂၀၂) မိုင် လိုသေးကြောင်း ဒိုင်ကွက်တွင် ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ မကြာမီ မြင်ကွင်းအတွင်း စစ်သင်္ဘောပေါ်လာပေမည်။

လေယာဉ်ဝမ်းဗိုက်အောက်မှ ရေခဲမြင်ချပ်များကို လွန်ခဲ့သော မိနစ်ပိုင်းများအတွင်း 'ဂျန်' မကြာခဏ ကျော်ဖြတ် ပျံသန်းလာခဲ့သည်။ ရေခဲချပ်များမှာ ဖြူဖွေးနေသလောက်၊ ဘာရိန်ပင်လယ်ပြင်ကြီးမှာ အေးစက်ကာ၊ ရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်းမရှိသော မွဲခြောက်ခြောက် ရေညှိရောင်ရေများ စီးဆင်းလျက်ရှိသည်။ နွေးနှောင်းပိုင်းအချိန်များတွင် ရေခဲတုံးကြီးများသည် တောင်းပိုင်းသို့ တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လျားကာ မျောကျလာလေသည်။ ထိုအခိုက် ရေခဲတုံးကြီးနှင့် ရေမျက်နှာပြင် တပြေးတည်း တစ်ဘက်စွန်းတွင် စစ်သင်္ဘောကြီး၏ ရှည်လျားသော ကိုယ်ထည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ သူ့ထံသို့ ကြောက်လန့်ဖွယ် ကောင်းသော နှုန်းနှင့် နီးကပ်လျက်ရှိသည်။ ဂျန် ၏ နှလုံးခုန်နှုန်း ပိုမြန်လာလေသည်။

စစ်သင်္ဘောကြီးသည် လေယာဉ်ကို မည်ကဲ့သို့ ဆီးကြိုမည်ကို ဂျန် ခန့်မှန်းမိသည်။ စစ်သင်္ဘောကြီးသည် ဝေလငါးကြီးကဲ့သို့ သူ့ကို ခံတွင်းအတွင်း မျိုချရန် စောင့်နေပြီလော။ သို့မဟုတ် ခရီးဦးကြို ပြုသည့်အနေဖြင့် ခုံးပုံပန်းစည်းများ ပစ်လွှတ်မည်လောဟူ၍ ဂျန် တွေးနေမိသည်။ သူ့ကို သင်္ဘောမှ မြင်နိုင်သည်။ ဂျန်သည် ရေဒါ ဒိုင်ကွက်ကို ကြည့်သည်။ သူ့မျှော်မှန်းထားသည်မှာ လိမ္မော်ရောင် အကွက်များပင်။

'အက်စ်အေ' ခုံးပျံ့ပစ်လွတ်ခဲ့လျှင် ရေဒါခိုင်ခွက်တွင် လိမ္မော်ရောင်အကွက်ကလေး ပေါ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ရေဒါခိုင်ခွက်တွင် သူ့ရွာတွေ့သည်မှာ စစ်သင်္ဘောမှ 'ကာမော့စ်' ရဟတ်ယာဉ် တစ်စင်း သူ့အထက်သို့ ရောက်ရှိနေကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် သူ၏ 'အီး-စီ-အမ်' စက်သည် ရဟတ်ယာဉ်ရောက်နေသော အမြင့်နှင့် ပစ်မှတ်အကွာအဝေးကို တွက်ချက်ပြီးဖြစ်၏။ စစ်သင်္ဘောပေါ်ရှိ ကွန်ပျူတာ၏ အာရုံကို လွဲဖယ်ရန်အတွက် 'အေအေ' ခုံးပျံ့တစ်လုံး ရဟတ်ယာဉ်ဆီသို့ ပစ်လွတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ရဟတ်ယာဉ်၏ ပစ်ခတ်မှုစနစ်နှင့် စစ်သင်္ဘောပေါ်ရှိ ဗဟိုပစ်ခတ်ရေး စနစ်တို့မှာ ဆက်သွယ်လျက်ရှိပြီး ကွန်ပျူတာစက်က ထိန်းချုပ်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ရဟတ်ယာဉ် ထိမှန်သွားပါက စစ်သင်္ဘောက ကာကွယ်သည့် အနေဖြင့် ရန်သူရှိရာသို့ တန်ပြန်ပစ်ခတ်ရန် ကွန်ပျူတာစက်က အမိန့် ပေးလိမ့်မည်။ သူ့အပေါ် စူးစိုက်ထားကြသည့် အာရုံကို ထိုအခါကြာမှ လွဲဖယ်နိုင်မည်ဟု ဂျန် စဉ်းစားမိလေသည်။

'ဂျန်' သည် 'အေအေ' ခုံးပျံ့တစ်လုံး ပစ်လွတ်လိုက်သည်။ ခုံးပျံ့သည် အပေါ်သို့ လျှင်မြန်စွာ ထိုးတက်သွား၏။ ရေဒါခိုင်ခွက်အတွင်း ခုံးပျံ့သည် ရဟတ်ယာဉ်ဆီသို့ ဦးတည်ကာနီးကပ်လျက်ရှိကြောင်းကို မြင်နေရသည်။ ဤကဲ့သို့သော 'အီလက်ထရွန်းနစ်' စစ်ပွဲမျိုးသည် သူ့ကျောပြင်အား အေးစက်စေသည်။ အကြောများ ဆိုင်းစေသည်။ စစ်ကြီးမှာ စစ်တုရင်ကစားသလောက်သာ အရွယ်အစားမျိုးရှိသည်။ တစ်ကွက်ရွေ့တိုင်း တန်ပြန်တစ်ကွက်အရွေ့ခံရပြီး ထောင်ဖမ်းခြင်းခံရသည်။ ဂျန် ကတော့ စစ်တုရင် နှေ့ကွက်ကို ပိုင်ပြီးသားဟူ၍ ယူဆထားလေသည်။

စစ်သင်္ဘောကြီးတွင် ရဟတ်ယာဉ်များနှင့် ရေငုပ်သင်္ဘောစစ်ကူများ ရှိသောကြောင့် ဂျန် ရှောင်ထွက်သွားမည်ဟု သူတို့ ထင်ကြမည်။ သို့သော်လည်း ဂျန်သည် ခရီးစဉ်ကို မဖျက်ဘဲ တည်မတ်စွာ ပျံသန်းသွားသည်။ 'ဂျန်' ထင်သည့်အတိုင်း 'ကာမော့စ်' ရဟတ်ယာဉ်ကို ခုံးပျံ့ထိမှန်သွားသဖြင့် သင်္ဘောကွန်ပျူတာစက်က တန်ပြန်လှုပ် ရွှားတော့သည်။ သင်္ဘောတုန်းပတ်အပေါ်တွင် မီးတောက်ငယ်ကလေးများ ပွင့်ထွက်လာသည်။ လေယာဉ်တွင်ရှိသော ရေဒါခိုင်ခွက်၌ ပြိုပြီးလင်းသော အကွက်များ ပေါ်လာသည်။ ရဟတ်ယာဉ်သည် သူ့အထက်ကောင်းကင်၌ မီးလောင် ပေါက်ကွဲသွားသည်။

'ဂျန်' လေယာဉ်တွင်ရှိသော လောင်စာဆီအခြေအနေကို သင်္ဘောကပွတ်ခံအား ပြောကြားထားပြီး ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့အပြင် တခြားအကြောင်းများ မည်သို့ပြောကြားထားခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း ဂျန် မသိနိုင်ပေ။

သူနှင့် ကိုက်ပေါင်းများစွာ အကွာအဝေးတွင် 'အက်စ်-အေ' ခုံးပျံ့နှစ်လုံးထိ သင်္ဘောမှ ပစ်လွတ်လိုက်သည်။ ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို တစ်ဘက်သို့ စောင်းလှည့်လိုက်

သည်။ လေယာဉ် ဝမ်းဗိုက်ဘယ်ဘက်ခြမ်းသို့ ပေါ်အောင်စောင်းလိုက်ပြီး သင်္ဘောကို ကျော်ဖြတ်လိုက်သည်။ ရေဒါဒိုင်ခွက်တွင် ခုံးပျံများ သူ့နောက်သို့ အချိန်ပြင်းစွာ လိုက်လာလျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

လေယာဉ်အတွင်းရှိ 'သော့တ်-ကားရိုင်းဒင်းစ်' လက်နက်စနစ်သည် စိတ် အာရုံ ပေါ်လာသည်အတိုင်း လှုပ်ရှားသည်။ လေယာဉ်အပြီးပိုင်းမှ အပူဓာတ်ပြင်းစွာ ထုတ်ပေး သည့် ကိရိယာတစ်ခု ပစ်လွှတ်ပေးသည်။ ထိုကိရိယာသည် (၄) စက္ကန့်ကြာအောင် မစ် (၃၁) ၏ တာဘိုအင်ဂျင်များထက် အပူဓာတ်ကို နှေးကွေးစေပြီး လေယာဉ် နောက်မှ ထွက်လာသော အပူဓာတ်သည် လေယာဉ်ဆီသို့ လိုက်လာသော ခုံးပျံကို တုန်ဆိုင်းစေ လေသည်။ လေယာဉ်သည် ရေလှိုင်းထိပ်များ ထိလှန်းပေး ပျံသန်းနေသည်။ သင်္ဘောဦးကို တခဏမျှသာ တွေ့လိုက်ချိန် တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထိုနောက် ရေပြင်ကြီးမှတစ်ပါး ဘာမျှ မတွေ့ရတော့ချေ။

ရေဒါဒိုင်ခွက်တွင် အပြီးပိုင်းမှ ထုတ်လွှတ်ထားသော အပူဓာတ်ပေးသည့် ကိရိယာ ကို မီးလုံးကြီးကဲ့သို့ မြင်နေရသည်။ မီးလုံးကြီးမှာ ရေဒါဒိုင်ကွက်အပေါ်တွင် ကြည့်မရ နိုင်လောက်အောင်ပင် ပိုပြီးလင်းလာသည်။ 'ဂျန်' ဆောင်းထားသည့် ပိုင်းလော ဦးထုပ်တွင် နေရောင်ခြည်ကာမှန်တပ်ထားသော်လည်း သူ၏မျက်လုံးကိုနှိပ်လျက်ရှိသည်။ ချက်ချင်းပင် မီးလုံးကြီးပျောက်ကွယ်သွားသည်။ လေယာဉ်ကို အသံထက်မြန်သောနှုန်းသို့ မောင်းလိုက်စဉ်၊ စစ်သင်္ဘောမှ တစ်ခိုင်အကွာအဝေးခန့် သူ့နောက်တွင်ကျန်ခဲ့ကြောင်း ရေဒါဒိုင်ခွက်တွင် မြင်လိုက်လေသည်။

လောင်စာဆီပြုဒိုင်ကွက်တွင် လေယာဉ်ဆီကုန်နေကြောင်း ပြသည်။ ပျံသန်း နှုန်းပြုဒိုင်ကွက်တွင် (၁. ၆) မက်ပေါ်နေသည်။ လေယာဉ်အမြင့်ပြသော အာလ်တီမီတာ ဒိုင်ခွက်သည် လေယာဉ်အမြင့် (၅၀) ပေအောက်တွင် ရှိကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် သူ့အား ရေငုပ်သင်္ဘောများနှင့် သူတို့၏ အင်ဖရားရက်စ် စနစ်ဖြင့် ရှာဖွေမတွေ့ရန် 'ဂျန်' ဆုတောင်း မိလေသည်။ သို့သော် ယခုအချိန်လောက်ဆိုလျှင် လေယာဉ်ပျံသန်းသွားသည့် လမ်းကြောင်းကို သင်္ဘောမှ ရေငုပ်သင်္ဘောများထံသို့ ပေးပို့ပြီးလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ရေဒါဒိုင်ကွက်ကိုသာ သူ့စောင့်ကြည့်နေသည်။ ဒိုင်ကွက်တွင် လီမွှော်ရောင် အကွက်နှစ်ကွက် ခပ်ပုံပုံ ပေါ်လာပြန်သည်။ သူ့နောက်သို့ စစ်သင်္ဘောကြီးသည် ခုံးပျံ ထပ်မံပစ်လွှတ်လိုက်သည်။ သင်္ဘောတပ္ပတိန်မှာ အကင်းမပါးသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်အဝေးမှ ချဉ်းကပ်ခဲ့စဉ် သူမပစ်ဘဲ စောင့်စားခဲ့သည်။ လေယာဉ် အနီးတပ် ရောက်သောအခါမှ သူ့ အပိုင်ဆုံး တွက်ဆထားသည့်အတိုင်း 'အက်စ်-အေ' ခုံးပျံ ပစ်လွှတ်တိုက်ခိုက်၏။ လေယာဉ် အပြီးပိုင်းမှ အပူဓာတ်ပေးကိရိယာ ထုတ်လွှတ်ပေးခြင်း ကြောင့် များစွာ အံ့ဩမိခဲ့လေသည်။ ယခုတဖန် ထိလိုထိငြား ခုံးပျံတစ်စုံကို ပစ်လွှတ် ပြန်သည်။

ရေဒါဒိုင်ကွက် ဘယ်ဘယ်စွန်းတွင် လီမွှော်ရောင် အကွက်နှစ်ကွက် ထပ်မံ

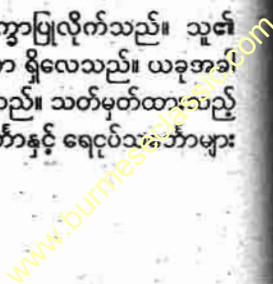
ပေါ်လာသည်။ ကွန်ပျူတာစက်ဖြင့် ထိန်းကြောင်းပြီး သူနှင့်အနီးဆုံးရှိသည့် ရေငုပ် သင်္ဘောမှ 'အက်စ်-အေ' ခုံးပုံနှစ်လုံး ပစ်လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'အယ်ဖ်-အေဒ်' ရီစီးဗား၏ လမ်းညွှန်မှုကို သူကြည့်လေသည်။ လက်ရှိလမ်း ကြောင်းအတိုင်း အရှေ့တည့်တည့် ပျံသန်းသွားပါက တွေ့ဆုံရမည့်နေရာကို ဖော်ပြလေ သည်။ နော်ဝေးယားဇီးလ်ယား တူးမြောင်းမှ ထွက်ခဲ့စဉ်၊ သူသည် လေယာဉ်လမ်း ကြောင်းကို အသစ်ပြောင်းလိုက်ရာ၊ ယခုအခါ ဒယ်ဖ်-အေဒ်' ရီစီးဗားမှ ညွှန်ပြနေသော လမ်းနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ မှတ်သားထားသော နေရာ သို့ ရောက်ရန်မိုင် (၁၁၆) ကျန်သေးကြောင်း ဖော်ပြလေသည်။ စစ်သင်္ဘောရန်ကို ရှောင် တိမ်းယင်း စက္ကန့်ပိုင်းတွင်း၊ အချက်ပေးသံ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာသဖြင့် လေယာဉ်ပျံသန်းနှုန်းကို လျှော့ချလိုက်သည်။

ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် လိမ္မော်ရောင်အကွက်ကလေးသည် သူထံသို့ လျှင်မြန်စွာ ရွေ့လျားလာနေကြောင်းတွေ့ရသည်။ လေယာဉ် အမြီးပိုင်းရှိ လျှို့ဝှက်ကိရိယာက စစ်သင်္ဘောရန်မှ လွတ်မြောက်အောင် ဂျန် ကို ကာကွယ်ပေးခဲ့သည်။ ဂျန် သည် အသက် ကို ရင်းပြီး လောင်းကစားပြုလုပ်နေရသည်။ ယခုအခါ စစ်သင်္ဘောရန်မှ လွတ်မြောက် လာပြီဖြစ်သော်လည်း အန္တရာယ်တစ်ခု ကျန်သေးသည်။ သူ့နောက်တွင် လိုက်လာ နေသော ခုံးပုံရန်မှ လွတ်ကင်းရန် ဆီကုန်သည်အထိ စက်ကုန်ဖွင့်ပြီး ပြေးရန်သာ ကျန်တော့သည်။ သူ့ကိုယ်သူ အားကိုးရာမဲ့နေသကဲ့သို့ ခံစားမိသည်။ အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းရန် လေယာဉ်ကို နှိမ့်ချနိုင်မည့်ခလုတ် တစ်ခုမှ သူရှာမတွေ့တော့။ လောလော ဆယ် သူရင်ဆိုင်နေရသော အန္တရာယ်မှာ သူ့နောက်လိုက်လာနေသော ခုံးပုံပင်ဖြစ်သည်။ သူတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးပြန်နေပြီး ခန္ဓာကိုယ်မှ ချွေးများ ယိုစီးကျနေသည်။ လေယာဉ် ပိုင်းလော့ဝတ်သော ဝတ်စုံက ပိတ်လှောင်နေသဖြင့် ချွေးကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက် နေသည်။ လေယာဉ်လက်ကိုင်ကို ကိုင်ထားသော လက်ချောင်းများ တုန်ခါနေ၏။

ခလုတ်တစ်ခုကို ရှေ့သို့ မြှင့်တင်လိုက်သည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်သည် လှောင်အိမ်လှလွတ်သော ငှက်တစ်ကောင်ပမာ ရှေ့သို့ တစ်ဟုတ်ထိုး ပျံသွားလေသည်။ အမြီးပိုင်းရှိ လျှို့ဝှက်ကိရိယာမှတဖန် ပစ်လွှတ်ပြန်သည်။ ပစ်လွှတ်သည်နှင့်ပင် ကြောက်လန့်ဖွယ်ကောင်းသော ပေါက်ကွဲသံမြည်ဟိန်းသွားသည်။ ပေါက်ကွဲသံဂယက် သည် လေယာဉ်ကိုပင် တုန်ခါသွားစေခဲ့သဖြင့် 'ဂျန်' သည် လေယာဉ် တည်ငြိမ်အောင် ပြန်ထိန်းလိုက်သည်။ ပေါက်ကွဲမှုအသံသည် လေယာဉ်ကိုတွန်းကန်ပေးခဲ့သဖြင့် ဂျန်သည် ပျံသန်းနှုန်းကို လျှော့ချရသည်။ ယခုအခါ သူ၏ ပျံသန်းနှုန်းမှာ (၁၇၀) နေ့သံပင် ပပြည့်ချေ။

လောင်စာဆီ အတိုင်းအတာပြု ဒိုင်ခွက်ကို ဥပက္ခာပြုလိုက်သည်။ သူ၏ မျက်လုံးနှင့် အာရုံတို့မှာ 'ဒယ်ဖ်-အေဒ်' ရီစီးဗားစက်ပေါ်၌သာ ရှိလေသည်။ ယခုအခါ သူ့အတွက် အိမ်ပြန်အချက်ပေးသံသည်သာ အဓိကဖြစ်လေသည်။ သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာနှင့် အကွာအဝေးမှာ မိုင် (၁၀၀) ပင်မရှိတော့။ စစ်သင်္ဘောနှင့် ရေငုပ်သင်္ဘောများ

ကို အောင်မြင်စွာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ အန္တရာယ်အပေါင်းကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့၏။ သွားချင်နေသော နေရာသို့ မရောက်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိတော့ဟု ဂျန် ယုံကြည်လေသည်။

ပို၍ကြီးမားသော ရေခဲတုံးများသည် မကြာခဏ လေယာဉ်ဝမ်းဗိုက်အောက် ဖြတ်သန်းလျက်ရှိသည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်သည် မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းလေသည်။

အတွင်းရေးမှူးသည် 'ထရတ်ဆော့ဗ်' အား ယခု တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်နေရသော ပြဿနာကို ရှင်းပြလိုက်ရုံသာမကဘဲ ဆုံးရှုံးခြင်း၏ တန်ဖိုးကိုလည်း သူ့အား ပုံချလိုက်လေသည်။ 'ထရတ်ဆော့ဗ်' သည် မစ် (၃၁) ၏ စွမ်းအင်ကို အသုံးပြုကာ မြောက်ပိုင်းသို့ အမြန်ဆုံးအရှိန်ဖြင့် ပျံသန်းပြီး ရုရှားနိုင်ငံ၏ မြောက်ဘက် ကမ်းရိုးတန်းပေါ်တွင် ဆီသယ်လာမည့် လေယာဉ်နှင့် ဆုံဆည်းရန်ဖြစ်သည်။ ထိုမှတဆင့် 'ရီဂါ' စစ်သင်္ဘောရောက်ရှိမည့်နေရာသို့ ပျံသန်းရမည်။ ထိုသင်္ဘောမှ ယခုထက်တိုင် သတင်းပြန်ကြားချက်မရသေး။ ထိုနေရာ၌ အကယ်၍ လေယာဉ်အတွက် ဆီလီဒိုလျှင် ဆီဖြည့်ပေးရန် လေယာဉ်တစ်စင်းရှိရဦးမည်။ ဆီသယ်ဆောင်သော လေယာဉ်များသည် ထိုသတ်မှတ်ထားသည့် နေရာသို့ ထွက်ခွာကြလေပြီ။

ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်များ သူ့ပခုံးပေါ် ပုံချသောကြောင့် 'ထရတ်ဆော့ဗ်' မှာ မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ စိတ်ချောက်ခြားလျက်ရှိသည်။ တပ်နီ လေတပ်မတော်၏ အကြီးတန်းလေယာဉ်စက်စမ်း၊ လေယာဉ်မှူးတစ်ဦးအနေနှင့် အသက်အရွယ်မှာ ယေလှသေးသည်။ သူ၏ အသက်မှာ (၃၀) ပင်မပြည့်သေး။ ထိုထက်ပင် ငယ်ရွယ်နပျိုသည်ဟုပင် ထင်ရလေသည်။ ဗိုလ်မှူး ထရတ်ဆော့ဗ် အပေါ် အတွင်းရေးမှူးက တာဝန်များပုံချခဲ့သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ သည် ထိုလေယာဉ်မှူးအတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကာ စာနာမိသည်။ သူတို့ ပြောဆိုနေကြစဉ် ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲမှာ ဘာတစ်ခွန်းမျှ ဝင်ပြောခြင်းမရှိဘဲ ဆိတ်ငြိမ်စွာပင်နေခဲ့လေ၏။ သို့ရာတွင် သူ့အမူအရာမှာ ခက်ထန် မာကြောလှလေသည်။

ထရတ်ဆော့ဗ် သည် လူတော်လူကောင်း ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကိုယ်ရေးရာဇဝင်မှတ်တမ်းတွင် အပြစ်ထောက်ပြနိုင်ရန် ဘာတစ်ခုမှ မရှိကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ကိုယ်တိုင်သိခဲ့လေသည်။ ယခုလို အချိန်မျိုးတွင် ဂျန် အား ရှာတွေ့ရန် မလွယ်ကူချေ။ သို့ရာတွင် အကယ်၍များ ရှာတွေ့နိုင်ခဲ့လျှင် အမေရိကန်လေယာဉ်မှူးအား ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းရှိသော လေယာဉ်မှူးကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ စက်မှုပညာအဆင့်အားဖြင့် ထရတ်ဆော့ဗ်သည် အငယ်တန်း လေယာဉ်စက်စမ်းသည် လေယာဉ်မှူးအနေဖြင့် ဘဲလယ်ယာဒ် စီမံကိန်းတွင် အမှုထမ်းနေသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

သူသည် သူ့အထက်အရာရှိ ဗိုလ်မှူးဟော့စတော့ထက် ပျံ့သန်းနှုန်းအနည်းငယ် လျော့၏။ ယခုအခါ ဟော့စတော့ သည် ဂျန်လက်ချက်ကြောင့် သေခဲ့လောပြီ။ ဟော့စတော့ ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို အဝတ်ထည့်သော ဝီဒိုအတွင်း ကေ-ဂျီ-ဘီ တို့ တွေ့လိမ့်မည်။ ရှေး ဂျစ်ပြည်ကို အုပ်စိုးသော 'ဖာရိုစ်' ဘုရင်များသေလျှင် ကြပ်စည်းထားလေ့ ရှိသော 'မာမီ' ရုပ်ကောင်လို ကိုးရိုးကားယားနှင့် ဟော့စတော့သည် ဝီဒိုအတွင်းမှာ ရယ်စရာ ကောင်းသော အရုပ်တစ်ရုပ်ကဲ့သို့ ထွက်ကျလာလိမ့်မည်။

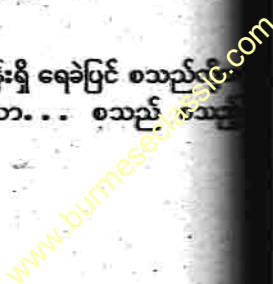
'တူပေါ်လက်' လေယာဉ်အတွင်းရှိ ဗဟိုစစ်အုပ်ချုပ်ရေးအခန်းမှ ဗိုလ်မှူး ဟော့စတော့သည် ဆုံးမပဲ့ပြင်ခြင်းခံနေရသူတစ်ဦးကဲ့သို့ စိတ်မကြည်သာဖြင့် ထွက်လာ သည်။ အတွင်းရေးမှူးမှာ သူ့အာဏာကို သုံးခဲ့၍ ကြောက်ချစ်ရုံသေမှုနှင့် ကျေးဇူးတရား ကို သဘောပေါက်ပုံများကို ဖော်ပြနေသော လေယာဉ်မှူး၏ မျက်လုံးများကြောင့် အား နှစ်သိမ့်မိသည်။ ဂျန် အတွက် လက်လျှော့ထားရာမှ ယခုတားဆီးနိုင်ရန် လက်နက် ကောင်းတစ်ခု ရရှိခဲ့သည်။ ဂျန်အား တွေးမိတိုင်း ဒေါသထွက်နေမိသည်။ ယခုလည် သူ၏ ဒေါသကို ချုပ်ထိန်းထားရပြန်သည်။

ဒုတိယ မစ် (၃၁) လေယာဉ်သည် အဖျက်သမားများ ဖျက်ဆီးရန်ကျိုးစား သော်လည်း အထမမြောက်ခဲ့ချေ။ လေယာဉ်ကို မီးငြိမ်းသတ်စဉ် ပက်ဖြန်းထားသော အမြှုပ်များကို ယခု ရှင်းလင်းပြီးဖြစ်သည်။ ပျံ့သန်းနိုင်ရန်အတွက် ပြုပြင်ပြီး၊ 'အေ အေ' ခုံးပျံများဖြင့် အမြောက်ဆန်းများတပ်ဆင်ကြသည်။ ယခု လေယာဉ်မှာ လေယာဉ် ပြေးလမ်းကြောင်းအပေါ်တွင် မျှော်စင်မှ ပျံ့သန်းခွင့်ကို စောင့်စားနေသည်။ အတွင်းရေး မှူးသည် တူပေါ်လက်လေယာဉ်ဘေးမှ ပြေးလမ်းအတိုင်း ပျံတက်သွားမည့် မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို ကြည့်ရှုရန် လေယာဉ်ပြတင်းပေါက်မှ ကြည့်နေသည်။

ဂျန် အား တိုတောင်းလှသော အချိန်ပိုင်းအတွင်း စစ်သင်္ဘောနှင့် ရေထဲ သင်္ဘောနှစ်စင်း တားဆီးပိတ်ပင်တော့မည်ကို အတွင်းရေးမှူး လုံးဝ သတိရပုံမပေါ်ဘဲ ကြည့်ရသည်မှာ ခေါင်းဆောင်ကြီးသည် အခန်းတွင် တခြားအကြောင်းကိုသာ နားစား နေပုံရသည်။ သို့သော်လည်း ဗလားဒီမိထရော့ သဘောပေါက်ထားပုံမှာ စစ်သင်္ဘောကြီး သည် ဂျန် ကို တားဆီးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။

ဤယုံကြည်ချက်လည်း နောက်ဆုံးအခွင့်အရေးသာဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး အခွင့်အရေးအရ ဆိုသည့်အကြောင်းမှာ ဂျန် အဘယ်ပုံ လောင်စာဆီဖြည့်ရန် ရည်ရွယ် ထားကြောင်း သူမသိပေ။ သို့ရာတွင် လောင်စာဆီဖြည့်ရမည်ကိုတော့ ဗိုလ်မှူး ဗလားဒီမိထရော့ ယုံကြည်ထားသည်။ လောင်စာဆီဖြည့်ရန် ဂျန်မည်သို့မည်ပုံ ရည်ရွယ် ထားသည်ကို စဉ်းစားလျက် နံရံတပ်နာရီပေါ် တရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှားနေသော အနီရောင် စက္ကန့်လက်တံကို ဝရုမစိုက်တော့ချေ။

လေယာဉ်တင်သင်္ဘော၊ ရေငုပ်သင်္ဘော၊ ဝင်ရိုးစွန်းရှိ ရေခဲပြင် စသည်တို့ကို မင်လယ်ထဲထိုးချပြီး ရေငုပ်သင်္ဘောက ဆယ်ယူမည်လော... စသည်တို့သည်

အတွေးများ သူဦးနှောက်ထဲ ချိန်ဆလျက်ရှိသည်။

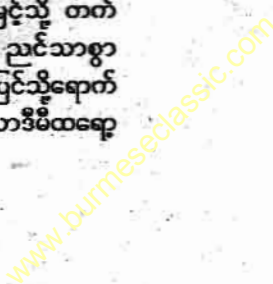
မည်သည့်အတွေးမှ အဓိပ္ပါယ် လုံးဝမရှိကြောင်း သူသိ၏။ ရေငုပ်သင်္ဘော တစ်စင်း ဘာရိန်ပင်လယ်အော်တွင် ပုံးတွယ်နေရန် လုံးဝမဖြစ်နိုင်ချေ။ အမေရိကန်များ အနေနှင့် လေယာဉ်တင် ရေငုပ်သင်္ဘော ဆောက်လုပ်နိုင်ရန် အခြေအနေမရှိသေး။ အထူးသဖြင့် ဖိုင်းယားဖော့စ်သည် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောအပေါ် ဆင်းနိုင်ရန်ကိရိယာ များ တပ်ဆင်ခြင်း မရှိသည်ကို သူသိသည်။ ဤသည်လည်းမဖြစ်နိုင်။ လေယာဉ်တစ်စင်း သာ လောင်စာဆီဖြည့်ရန် ရည်ရွယ်ထားသည်ဟု ဝိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ ယုံကြည်မိ သည်။ သို့ရာတွင် လေယာဉ်တင်ဆီရအောင်လည်း တစ်စင်းတလေမှ ရှာမတွေ့ချေ။ ထိုကိစ္စအဖွဲ့နေသည့် နယ်နိမိတ်အတွင်း မည်သည့်လေယာဉ်တစ်စင်းတလေမှ မရှိ ကြောင်း သေချာလေသည်။

ဂျန် သည်လေယာဉ်ကို ပင်လယ်ထဲ ထိုးဆင်းပြီး ရေငုပ်သင်္ဘောဖြင့် လိုရာသို့ ဆွဲယူသွားနိုင်မည်လောဟု တဖန် တွေးကြည့်ပြန်သည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းမှာ အတော် ကြီးထွားဆန်လွန်းသော်လည်း ဖြစ်နိုင်သည့် နည်းလမ်း ရှိလေသည်။ လေယာဉ်သည် ဆားငန်ရည်ကြောင့် ပျက်ဆီးနိုင်သော်လည်း အမေရိကန်များအနေနှင့် မစ် (၃၁) လေယာဉ်အကြောင်း စုံလင်စွာ လေ့လာသိနိုင်ကြမည်။ မစ် (၃၁) လေယာဉ်မှာ ဆက်လက်ပြီး ကောင်းကင်ကို အုပ်စိုးလွှမ်းမိုးနိုင်တော့မည်မဟုတ်ချေ။

ယခုထက်တိုင် ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းမှ ထိုနယ်တစ်ဝိုက်တွင် ရှာဖွေမတွေ့ သေး။ နာရီပေါင်းများစွာပင် ဂျန် ရောက်ရှိသောနေရာတွင် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ် သွား သော မည်သည့်ရေယာဉ်အမျိုးအစား တစ်စင်းမှ မရောက်ခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် ဝင်ရိုးစွန်းရှိ ရေခဲပြင်သို့သာ ယုံသန်းမည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက် သည်။ 'ဂျန်' သည် လက်ကျန် နောက်ဆုံးလောင်စာဆီကို အသုံးပြုပြီး လေယာဉ်ကို မြင့်နိုင်သမျှ မြင့်အောင် ယုံတက်ကာ ကျန်ခရီးကို ညင်သာစွာလျှောဆင်းပြီး မောင်းနိုင် သော ပိုင်းလော့ကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဤအကြံအစည်မှာ အရဲစွန့်လုပ်ရမည့် အလုပ် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ရှေးဦးစွာ လူတစ်ယောက်ကို မော်စကိုမြို့ ရောက်အောင် ပို့ပေးပြီး ၎င်းမှတစ်ဆင့် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းသို့ရောက်အောင် ကေ-ဂျီ-ဘီ အဖွဲ့အပေါ် အညှစ်အနှိပ်ခံခဲ့သလောက်တော့ အသက်စွန့်ကြိုးပမ်းရန် မလိုသည်ကို ဂျန် သဘောပေါက် သည်။

ဆရာများ သွန်သင်သည့်အတိုင်း ဂျန်လုပ်ဆောင်ပြီး အောင်မြင်ခဲ့လျှင် ယခု အကြိမ်လည်း မအောင်မြင်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။ မစ် (၃၁) လေယာဉ်သည် တွေးဆချက်အတိုင်းဖြစ်ပေါ်သော လေယာဉ်ဖြစ်ပြီး ပေတစ်ထောင်အမြင့်သို့ တက် ရောက်တိုင်း နှစ်မိုင်ခန့်အကွာအဝေးကို လေယာဉ်စက်အသုံးမပြုဘဲ ညင်သာစွာ လျှောဆင်းနိုင်သည်။ ဂျန်အနေဖြင့် လောင်စာဆီရှိခဲ့လျှင် ဝင်ရိုးစွန်းရှိ ရေခဲပြင်သို့ရောက် အောင် မြင့်နိုင်သမျှ မြင့်အောင်တက်ပြီး လျှောဆင်းနိုင်သည်ကို ဝိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့

ယုံကြည်လေသည်။

သူ့တွေးဆချက် ဖြစ်နိုင်စရာလမ်း ရှိမရှိကို သိရန် ကွန်ပျူတာစက်ဖြင့် စမ်းသပ် စစ်ဆေးစဉ် စကားဝှက်အော်ပရေတာ၏ ပြောသံကြားလိုက်သည်။ ရီဂါစစ်သင်္ဘောမှ စကားဝှက်များဖြင့် ပေးပို့သောသတင်းများကို ကွန်ပျူတာစက်ကတဖန် သာမန်စကားဖြင့် ပြန်ရိုက်ထုတ်ပေးလိုက်သော သတင်းအကြောင်းကို အော်ပရေတာကဖတ်လိုက်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျား... ရီဂါ သင်္ဘောမှ သတင်းပို့လိုက်ပါတယ်”

အခန်းတွင်းရှိ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည် သူ့ကို တစ်ပြိုင်တည်း စိုက်ကြည့်လိုက် သဖြင့် အော်ပရေတာမှာ တုန်လှုပ်ပြီး ဆက်မပြောရဲတော့ချေ။

“ဘာတဲ့လဲ”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ က မဆိုင်းမတွမေးသည်။

“အမည်မဖော်သော လေယာဉ်နဲ့ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ အင်ဖရားရက်စ် အမျိုးအစား ခုံးပျံများကို စစ်သင်္ဘောမှ နှစ်ကြိမ်ပစ်လွှတ်ခဲ့ပြီး။ စောင့်ကြပ်နေတဲ့ ရေငုပ်သင်္ဘောလည်း ခုံးပျံတစ်ကြိမ်ပစ်ခဲ့ပါတယ်”

“အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ”

“လေယာဉ်အမြီးပိုင်းမှာ ခိုကပ်နေတဲ့ အထူးအဆန်း စက်ကိရိယာဟာ ခွာထွက်ပြီး မီးလောင်ကျွမ်းပါတယ်။ သူတို့သတင်းပို့ချက်အရဆိုယင် မစ် (၃၁) လေယာဉ် ကို မဖျက်ဆီးခဲ့နိုင်ပါဘူး။ ခုံးပျံပေါက်ကွဲခင် လေယာဉ်ဟာ ရေခါဖမ်းယူနိုင်သော စက် ကွင်းမှ ရှောင်ထွက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကပ္ပတိန်အနေနဲ့ လေယာဉ်ထိမှန်တယ်လို့ အတည်မ ပြုနိုင်သေးဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။ ပြီးတော့ သူပစ်ချရမယ့် လေယာဉ်ရဲ့ အမျိုးအစား၊ စွမ်း ဆောင်နိုင်မှုတွေကိုလည်း ရှင်းလင်းပြောပြချင်တယ်လို့လည်း သတင်းပို့လာပါတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ သည် အတွင်းရေးမှူး၏ မျက်လုံးများကို မြန်းကန် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းမှ ပြောရန်ကြစည်ထားသည့် စိမ်ခေါ်သံနှင့် ကြေနှပ် နှစ်သိမ့်မှုစကားလုံးများသည် ယခုအခါ သူ့ဦးနှောက်အတွင်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေ ပြီ။ သူရင်ဆိုင်နေရသော မျက်နှာရှင်မှာ ဗီတီမာနံမပြေသည့် အရိပ်အယောင်ရှိသည်။

အတွင်းရေးမှူးအပြစ်တင်မှုကြောင့် သူ့ရာထူးကို အလွယ်တကူစွန့်လွှတ်ရမည် ကို သူလုံးဝမလိုလားချေ။ ထို့ကြောင့် စကားဝှက်အော်ပရေတာအား လှမ်းမိန့်ကြားလိုက် သည်။

“လျှို့ဝှက်ချက်ကို ထိန်းသိမ်းရမယ်။ အလုပ်ကို ကြိုးစားတဲ့အတွက် ကျေးဇူး တင်ရှိကြောင်း၊ နောက်ပြီ ညွှန်ကြားချက်တွေကို ဆက်လက်စောင့်မျှော်ရန် အမိန့်ပေး လိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျား”

အော်ပရေတာသည် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများဖြင့် သတင်း ပို့လေသည်။ လုံခြုံရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အတွင်းရေးမှူးက သူ့အပေါ် အထင်အမြင် သေးနေခြင်းကို ဗလာဒီမီထရော့ မခံချင်ပေ။ သို့ရာတွင် အခြေအနေက တင်းကြပ် နေသဖြင့် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့။ ဤအကြောင်းကို မေ့ပစ်ရန်သာ ကြိုးစားရပေမည်။

“ခင်ဗျား အခုဘာလုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားပါသလဲ ဗလာဒီမီထရော့”

အတွင်းရေးမှူးက မေးလိုက်သည်။ ယခုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အတွင်းရေးမှူး သည် ဆုံးရှုံးမှုအတွက် အခြားသူများအပေါ် အပြစ်ဖို့ခွဲလျှင် ထိုဆုံးရှုံးမှုသည် အရေးမကြီး နိုင်တော့ပေ။

မစ် (၃၁) လေယာဉ် ဆုံးရှုံးမှုကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ကို နာမည်ပျက် စေပြီး အလုပ်ဖြုတ်နိုင်ခဲ့လျှင် ယခုပြဿနာအားလုံး ပြီးစီးသွားပေလိမ့်မည်။ သူ့ရှေ့တွင် ဆိုင် နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ပေါ်နေသည့် အခြေအနေဖြစ်ရပ်မှန်ကို လုံးဝစိတ်မဝင် စားဘဲ သူ့ဩဇာကြီးမားစွာ တည်မြဲရေးအတွက် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ နိုင်ငံရေးကိစ္စကိုသာ စိတ်ဝင်စားသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့မှာ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်နေသဖြင့် စိတ်သောကဖြစ် သျက်ရှိသည်။ သူ မျိုးရိုးဇာတိမှာ တပ်မတော်မှ ဆင်းသက်ကြသူများဖြစ်ပြီး၊ သမိုင်း အဆက်ဆက်က မည်ကဲ့သို့ပင် အောင်ပွဲအဆင့်ဆင့် ရယူခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ယင်းတို့ကို လုံးဝစဉ်းစားလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် မစ် (၃၁) လေယာဉ်သည် အမေရိကန်တို့ ၏ လက်တွင်း ရောက်သွားခြင်းကိုတော့ သူမလိုလားပေ။

“ကျုပ်တို့ဆီမှာရှိတဲ့ လက်လှမ်းမီတဲ့ တပ်ဖွဲ့တွေအားလုံးကို ရိုဂါ သင်္ဘောရောက် တဲ့နေရာဒေသကို သွားဖို့ အမိန့်ပေးပါမယ် အတွင်းရေးမှူးခင်ဗျား”

သူ့ဖြေကြားချက်တွင် ဒေါသသော်လည်းကောင်း၊ နာကျည်းမှုသော်လည်း ကောင်း လုံးဝမပေါ်အောင် ကြိုးစားပြီး ဖြေကြားလိုက်သည်။

“အဲဒီတော့... သူတို့က ဘာလုပ်ကြမလဲ”

ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲက မေးလိုက်၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကူတူးဇော့စ် သည် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ဘက် ရပ်တည်ပြောကြား ၏။ သို့ရာတွင် သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ဗဟိုစစ်အုပ်ချုပ်ရေးအခန်းတွင် ဖြစ်ပျက်လျက်ရှိသည် တို့ကို လေ့လာယင်း စိတ်ပျက်နေဟန်တူသည်။

“သူတို့ဆိုတဲ့ အဖွဲ့ဟာ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို ပြန်ရအောင် နည်းမျိုးစုံကြိုးစား ကြလိမ့်မယ်။ အခုလို ကြိုးစားကြတဲ့အကြောင်းကတော့ မော်စကိုနဲ့ ဘဲလ်ယာဒီမှာ ကြ

တဲ့ အလွန်ညံ့ဖျင်းတဲ့ လုံခြုံရေးကြောင့် အမေရိကန်သားတစ်ယောက်တည်း လေယာဉ်ကို ခိုးယူသွားနိုင်ခဲ့တယ်”

ကူတူးလော့စ်၏ အသံမှာ အခန်းတွင်းရှိ ဗူဂျီလ်အားလုံးကို ကြားစေခဲ့သည်။ ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲမျက်နှာ နီမြန်းသွားသည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ရှိခဲ့သော အားရကျေနပ်မှုနှင့် ကောက်ကျစ်မှုများတို့သည် တခဏချင်းပျောက်ကွယ်သွားသည်။

အတွင်းရေးမှူးမှာ စိတ်ဝင်စားခြင်း လုံးဝမပြသော်လည်း ကူတူးလော့စ် က အမှန်အတိုင်းပြောကြားခဲ့သဖြင့် ကျေနပ်မှုများရှိလိမ့်မည်ဟု ဝိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ တွေးမိသည်။

“ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ကူတူးလော့စ် ခင်ဗျားတတ်နိုင်သရွေ့လုပ်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အနီရောင်အောင်တံခွန်ရေတပ်အုပ်စုနဲ့ ဝူးလ်စ်ပက်ခ် မြောက်ပိုင်း အုပ်စု အားလုံးနီးပါးကို ခင်ဗျား လိုရာသုံးနိုင်မှာမို့ ခင်ဗျား ဘာဆက်လုပ်ဖို့ တင်ပြချင် ပါသလဲ”

အတွင်းရေးမှူး၏ အသံမှာ တည်ငြိမ်ပြီး ယဉ်ကျေး၏။ တစ်မျိုးပြောရလျှင် ယာဇ်ပူဇော်သံနှင့် တူလေသည်။

ကူတူးလော့စ်သည် ဗလာဒီမီထရော့အား ငေးကြည့်လိုက်သည်။ မသိလျှင် သူတို့နှစ်ဦး လျှို့ဝှက်တိုင်ပင်ထားသလို၊ ဗလာဒီမီထရော့က သဘောပေါက်သည့်ပုံနှင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ပထမ ဦးစားပေးလုပ်ရမှာကတော့ မစ် လေယာဉ်ကို ပျံသန်းခွင့် ပေးဖို့ပါပဲ”

ဝိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ တင်ပြလိုက်သည်။

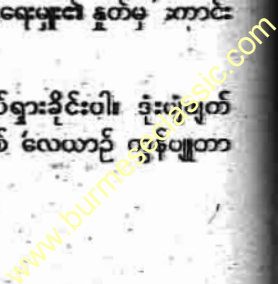
“ဟုတ်တာပေါ့... မျှော်စင်တို့ လေယာဉ်ထွက်ခွင့် ပေးခိုင်းပါ က နောက်ကော”

ဗလာဒီမီထရော့သည် စားပွဲပေါ်ထိုးပြလျက်ရှိသော မြေပုံကို ကြည့်ပြီး ဆက်ပြောသည်။

“ရိုဂါသင်္ဘောနဲ့ သူ့အစောင့် ရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်းကို မစ် လေယာဉ်ပျံသန်း သွားတဲ့ မြောက်ဘက်ဆီကို လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး နှုန်းနဲ့ ထွက်ခွာဖို့ အမိန့်ပေးပါ”

လျှို့ဝှက်အမိန့်များ အော်ပရေတာက ပို့စဉ်၊ အတွင်းရေးမှူး၏ နှုတ်မှ ‘ဘောင်း ဖြိ’ ဟူသော လေသံထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဝင်ရိုးစွန်းရှာဖွေရေး တပ်စုကို အမြန်ဆုံးလှုပ်ရှားခိုင်းပါ။ ခုံးလှဲဗျက် တိုက်သင်္ဘော ‘အော့တ်လီးသန်း’ နဲ့ ‘စလားဖ်နီး’ တို့ကို မစ် လေယာဉ် ဂွဉ်နီဗျူတာ

တွတ်ချက် ချက်အရ လျှောက်လွှာတို့ ရေခဲပြင်အုပ်စုဆီကို အမြန်ဆုံးထွက်ခွာခိုင်းပါ။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျား” အော်ပရေတာက အမိန့်များနာခံပြီး အမြန်ဆုံးပို့နေ၏။

“အထက်ဖော်ပြပါ နေရာများကို ‘ဇီ’ အမျိုးအစား ရေငုပ်သင်္ဘောသုံးစင်း ချက်ချင်းထွက်ခိုင်းပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျား”

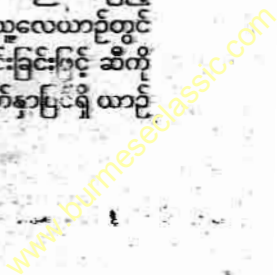
ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့၊ ခေတ္တရပ်လိုက်သည်။ မစ်လေယာဉ် ဒုတိယအစင်း စက်နှိုးပြီး လည်ပတ်နှုန်းမြင့်တင်သည့် တူပေါ်လက်၏ လွန်းပျံကိုယ်လုံးအတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်နေသည်။ မျှော်စင်မှထွက်ခွင့်ပြုလိုက်သည့်အတွက် လေယာဉ်ပြေးလမ်း အတိုင်း စပြေးနေသည်။ အတွင်းရေးမှူးသည် ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်နေသည်။ ဦးခေါင်းကိုလည်း ထိုလေယာဉ်ကို အားကိုးသည့်ဟန်ဖြင့် ထိန်းလိုက်သည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လေယာဉ်စက်သံမှာ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ကျယ်လောင်လာပြီး ပြေးလမ်းအတိုင်းပြေးထွက်သွားကာ ဆူညံသံများလည်း တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွား တော့သည်။

မစ် (၃၁) ဒုတိယအစင်း ကောင်းတင်ထဲ ရောက်ရှိသွားလေပြီ။ အတွင်းရေးမှူး သည် ပြတင်းပေါက်သို့ ကြည့်နေရာမှ လေယာဉ်အခန်းတွင်းသို့ မျက်နှာလှည့် လိုက်သော အခါ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ပြုံးယောင်သန်းလျက်ရှိနေသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ သတိပြုမိ လေသည်။

ရိုစီဗာစက်မှ ဖော်ပြချက်အရဆိုလျှင် သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာသို့ ရောက်ရန် (၉၂) မိုင်ကုန်သေးသည်။ လောင်စာဆီပြင်ခွက်တွင် ဆီကုန်နေကြောင်း ဖော်ပြနေ သည်။ သူ့အနေနှင့် လေယာဉ်တို့ မြင့် နိုင် သမျှမြင့်အောင် ကောင်းကင်သို့တက်ပြီး ညင်သာစွာ လျှောဆင်းရန် အချိန်တန်ပြီဟု ယူဆလေသည်။ သို့မှသာလျှင် ဆီဖြည့်ပေး မည့်နေရာသို့ သူ့ရောက်ရှိနိုင်မည်။ သူ့အတွက် ဤနည်းလမ်းသာ အခွင့်အရေး ရှိသည် ဟု စဉ်းစားမိလေသည်။

ကျန် သည် လေယာဉ်သို့ အမြင့်နိုင်ဆုံး ပျံတက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဤနည်းဖြင့် လောင်စာဆီဖြည့်မည့် လေယာဉ်နှင့်တွေ့ ဆုံသည့်အခါ ဆီဖြည့်ပေးနိုင်ရန် အတွက် သူတို့လေယာဉ်နှစ်စင်း ပျံသန်းနှုန်းချင်း ကိုက်ညီရန်လိုသေးသည်။ ဆီဖြည့် လေယာဉ်နောက်ဘက်မှ ချက်ကြိုးပမာ ဆီပိုက်နှင့် ချိန်မိရန်အတွက် သူ့လေယာဉ်တွင် လောင်စာဆီရှိဖို့လိုသေးသည်။ ထို့ကြောင့်အမြင့်ပျံတက်ပြီး လျှောဆင်းခြင်းဖြင့် ဆီကို ချွေတာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ လောင်စာဆီ ဖြည့်ပေးမည့်ယာဉ်မှာ မြေမျက်နှာပြင်ရှိ ယာဉ်

ဖြစ်မည်ကို သူတစ်ခါမှ မစဉ်းစားခဲ့ချေ။ လေယာဉ်တင် စစ်သင်္ဘောလည်း မဖြစ်နိုင်

ထို့ကြောင့် သူ့ကို လေထဲ၌သာ လောင်စာဆီဖြည့်ပေးလိမ့်မည် ဖိုင်းယားဖော့စ် အယင် ဆောက်လုပ်ထားသော (ဖော့စ်ဘတ်) မစ် (၂၅) လေယာဉ်မှာ အမြင့်ဆုံး (၁၁၉၀၀) အထိ ပျံသန်းနိုင်ခဲ့ပြီး၊ ဖိုင်းယားဖော့စ်မှာ ထိုလေယာဉ်ထက် ပိုမိုမြင့်အောင် ပျံသန်းနိုင်ပြီး ယန္တရားများ ပို၍ကောင်းမည်ဟု 'ဂျန်' မှန်းဆထားသည်။ လက်ရှိလေထုဖိအားအခြေအနေအရဆိုလျှင် အမြင့်ပေ (၁၀၀၀) တက်တိုင် နှစ်မိုင်ခွဲခန့် သူ့လျှောဆင်းနိုင်သဖြင့် လောင်စာဆီဖြည့်ပေးမည့် လေယာဉ်ဆီသို့ အလွန် တကူ ရောက်နိုင်ပေမည်။ အရေးကြီးသည့်အချက်မှာ ဖိုင်းယားဖော့စ်ကို ဖြစ်နိုင်လျှင် အမြင့်ပေ (၄၀၀၀) သို့မဟုတ် ထိုထက်ကျော်သော အမြင့်သို့ ပျံတက်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။

သူ့အဖို့ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် စွန့်စားရပေမည်။ လေယာဉ်နှစ်စင်း ဆုံဆည်းသည့်အချိန်တွင် သူ့ခပ်မြင့်မြင့်နေရာတွင် ရောက်ရှိနေရမည်ဖြစ်၍ အဓိကအချက်မှာ လောင်စာဆီဖြည့်သည့် လုပ်ငန်းအဆင်ပြေစေရေးပင်ဖြစ်သည်။

ဖိုင်းယားဖော့စ် ဆီလောင်ကန်တွင် ဆီကုန်နေကြောင်း သူသိသည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်လေယာဉ်၏ ဆီသိုလောင်ပုံစနစ် သူကောင်းစွာမရှင်းပေ။ အီလက်ထရွန်းနစ် အင်ဂျင်နီယာ ဗရန်နီဗစ်ချ် ကမေးခဲ့သော်လည်း သူရှင်းအောင် ရှင်းပြရန် အချိန်မလောက်စွာမရခဲ့ချေ။

ညိုရင့်ရင့် ရေခဲပြင်နှင့် အရောင်လက်သော ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ကောင်းကင်အမြင့်ကို တဖြည်းဖြည်း တက်သွားခဲ့စဉ် အင်ဂျင်စက်များမှာ အဆက်မပြတ် လည်ပတ်လျက်ရှိသည်။ ဂျန်သည် ထိုထက်ပိုပြီး အတင့်မရဲခဲ့ချေ။ ယခုအချိန်တွင် အေတိုမစ်တစ် ဆီလောင်ကန်မှ ဆီများ စက်များသို့ စီးဆင်းနေပေပြီး။ ဆီအပိုဖြင့် ပျံသန်းနိုင်မည့်အကွာအဝေးကို ဂျန်မသိချေ။ သို့ရာတွင် ဆုံဆည်းမည့်နေရာအထိတော့ ဆီလောက်မည်မဟုတ်ကြောင်း ဂျန်ယုံကြည်သည်။

စက်ခလုတ်ကို ရှေ့သို့ တွန်းတင်လိုက်သည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်မှာခေါင်းဟု ခေါ်သည့် ဦးပိုင်းသည် မိုးပေါ်သို့ ထောင်တက်သွားပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြင့်တက်သွားသည်။ လေယာဉ်အင်ဂျင်စက်များတွင် တန်းအားပိုလာသဖြင့် အမြင့်ပြုနိုင်ခွက်၌ အမြင့်ပေးများ ထိုးတက်လျက်ရှိသည်။ တစ်မိနစ်ခွဲခန့် အချိန်အတွင်း လေယာဉ်သည် ကောင်းကင်အမြင့်သို့ တက်လာစဉ် ဂျန်သည် အသက်ကိုပင် မရှုရဲအောင်ဖြစ်လေသည်။ အရောင်ဖျော့လျက်ရှိသော နွေနှောင်းအပြာရောင် ကောင်းကင်သည် လေယာဉ်အပေါ်သို့မြင့်တက်သွားစဉ် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အရောင်ရင့်လာလေသည်။

အမြင့်ပေ (၆၂၀၀) အရောက်တွင် ပျံသန်းမှုတည်မြဲအောင် ထိန်းထားလိုသည်။ လေယာဉ်စက်များ လည်ပတ်နိုင်ရန် လုံလောက်သော တွန်းအားရရှိရေးအတွက် လေယာဉ်စက်နှုန်းကို လျှော့ချလိုက်သည်။ ရောက်ရှိနေသောအမြင့်မှ လျှော့ဆင်းလျှင်

လောင်စာဆီဖြည့်မည့်နေရာသို့ ရောက်သည့်အခါ သူ့ လေယာဉ်အမြင့်ပေ (၂၇၀၀၀) တွင် ရှိပေမည်။ ထိုအမြင့်သည် သူ့အတွက် လုံလောက်၏။ ရေဒါဒိုင်ကွက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဒိုင်ကွက်တွင် ရှင်းလင်းနေသည်။

သူစိတ်ကူးထားသည့်အတိုင်း လေယာဉ်သည် ချောမောစွာ ပျံသန်းလျက်ရှိသည်။

အချက်ပြနေသည့်အတိုင်း ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို တည့်မတ်စွာ ပျံသန်းနေလေသည်။ လောင်စာဆီဖြည့်မည့်နေရာသို့ ရောက်ရန်မှာ (၈၈) မိုင်သာ လိုတော့ကြောင်း အဝေးပြဒိုင်ကွက်တွင် ဖော်ပြနေသည်။ လောင်စာဆီမည်ရွှေ့မည်မျှ ကျန်တော့မည်ဆိုသည့်အကြောင်းကို စဉ်းစားမိသောအခါ စိတ်သောကဖြစ်မိလေသည်။

ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ထောင်တက်ခဲ့သဖြင့် အပိုဆီလောင်ကန်အတွင်းရှိ ဆီများ အတော်လျော့မည်ဖြစ်၍ ဂျန် စိုးရိမ်မိလေသည်။ လိုသည်ထက်ပင် ပို၍တက်ခဲ့ပြီလားဟု သံသယပင် ပေါ်လာသည်။

သူ့ရှေ့တည့်တည့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် တိမ်များ ထူထပ်စွာ စုစည်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် ယှုပ်ရှားမှု လုံးဝမတွေ့ရ။ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသော ကောင်းကင်တွင် ဖိုင်းယားဖော့စ်သည် ငြိမ်သက်စွာလျော့ဆင်းနေ၏။ နောက်ခံအပြောရင့်ရောင်နှင့် ပါးချပ်သော တိမ်လွှာများသည် လေယာဉ်အထက်တွင် ရှိနေသည်။ ဘာရိန်ပင်လယ်မြောက်ပိုင်းရှိ နေရာများမှာ ငြိမ်သက်စွာဖြင့် လေယာဉ်အောက်တွင် တွေ့ရလေသည်။ သူ့ရှေ့တည့်တည့် အတော်ဝေးသောနေရာ၌ မိုးတိမ်များ စုစည်းလျက်ရှိပြီး ဖြူဖွေးသော အစွန်းထွက်နေသည့် ဝင်ရိုးစွန်းရေခဲပြင်စုကြီးကိုလည်း မြင်ကွင်းတွင် တွေ့ရလေသည်။

အမေရိကန် ရေတပ်မတော်မှ ဗိုလ်မှူး ဆီးယားဘေကာသည် ယူအက်စ်-အက်စ်-ပီခယူး-အိုင်းစ် ဟု အမည်ပေးထားသော ညှုကလီးယား စွမ်းအားသုံး ရေငုပ်သင်္ဘောအတွင်း၌ အခန်းငယ်တစ်ခု၏ အိပ်စင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေလေသည်။ ရေငုပ်သင်္ဘောမှာ ရေခဲပြင်ကြီးအောက်တွင်နေကာ တောင်ပိုင်းသို့ ရေခဲပြင်နှင့်တူ မြောလျက်ရှိသည်မှာ ငါးရက်ခန့်ကပင်ဖြစ်သည်။

'ဆီးယားဘေကာ' ၏ ရေငုပ်သင်္ဘောသည် ဂရင်းလန်းကျွန်း အနောက်ဘက် ကမ်းခြေအနားသို့ ရောက်သောအခါ ဝင်ရိုးစွန်းရေခဲပြင်ကြီးအောက်သို့ ဖြတ်ဝင်သွားသည်။ ရေငုပ်သင်္ဘောသည် ပင်လယ်ပြင်တွင် (၁၄) ရက်လုံးလုံး ခရီးနှင့်ခဲ့ပြီးမှ ဘာရိန်ပင်လယ်ထဲ ရောက်လာလေသည်။

'ကောနက်တီကားသံ' ကမ်းခြေရှိ လျှို့ဝှက်ခန်းတစ်ခုမှ သူတို့ ရေငုပ်သင်္ဘောသည် စက်ကုန်ဖွင့်ကာ ပင်လယ်သို့ မောင်းနှင်လာခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဝင်ရိုးစွန်းရေပြင်အောက်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး သင်္ဘောစက်ကိုရပ်ကာ ရေခဲပြင်အောက်မှနေ၍ တစ်နေ့လျှင် ယုမ်းဖျံ (၃-၁) မိုင်နှုန်းနှင့် ရေခဲပြင်ကြီးနှင့်အတူ မော့ပါလျက်ရှိသည်။

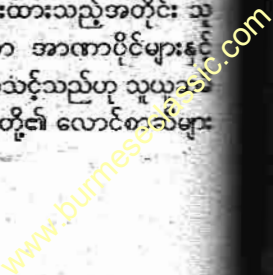
ရေငုပ်သင်္ဘော 'ပီခယူးအိုးဒ်' တွင် ခုံးပျံလက်နက်များ တပ်ဆင်ထားခြင်းမရှိသဖြင့် ဗိုလ်မှူး ဆီးယားဘေကာ တစ်ယောက် အတော်လေး ဒေါသထွက်မိသည်။ ရေငုပ်သင်္ဘော၏ တော်ပိုဒိုခန်းနှင့် ဦးပိုင်းရှိ သင်္ဘောသားများ အိပ်ခန်းများကို အဆင့်မြင့်ဆီလျော်ခန်းအဖြစ် မွန်းမံပြောင်းလဲထားသည်။ ထိုဆီများမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ စီတိုင်အေအဖွဲ့က ခိုးယူလာသော လေယာဉ်အတွက်ဖြစ်သည်။

ဆီးယားဘေကာ သည် စိတ်ထဲကျေနပ်မှု မရှိကြောင်း မျက်နှာတွင် ပေါ်လွင်လျက်ရှိသည်။ သူ့နှာခေါင်းရှည်မှာ မီးခဲပမာ ရဲတွတ်နေ၏။ စီ-ဘိုင်-အေ အဖွဲ့ကို သူမနှစ်သက်ပေ အထူးသဖြင့် ထိုရိုင်းသောအဖွဲ့သည် သူ့အား ရေခဲပြင်အောက်တွင် ထိုင်ခိုင်းပြီး 'စူပါဂျက်' လေယာဉ်တစ်စင်း ထိုရေခဲပြင်အပေါ် ဆင်းမည့်အရေးကို စောင့်နေရန်မှာကြားထားသောကြောင့် ပိုပြီး မကျေနပ် ဖြစ်နေလေသည်။

သူတို့ကို ခုတင်ပေါ် အနည်းငယ်သာ လှုပ်ရှားပြီး ခြေထောက်များကို နေရာယူလိုက်သည်။ သူ့လက်များကို ဦးခေါင်းနောက်တွင် ခုထားလျက် အိပ်ခန်းမျက်နှာကျက်ကို စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိဘဲ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူနှင့် သူ့ရဲဘော်များ ယခုကဲ့သို့ ဝါဒီပျိုယ်မရှိသော အလုပ်မျိုး လုပ်နေရသည့်အတွက် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေကြသည်။ သေလုနီပါးစိတ်ဆင်းရဲကြသည်။ အပြောင်းအလဲမရှိဘဲ ခရုတား သွားလျက်ရှိသော ရေခဲပြင်နှင့်အတူ တောင်ဘက်လမ်းကြောင်းအတိုင်း နွေးကွေးစွာ ပြောနေရသည်။

သူတို့မှာ ဟခြားရေခဲပြင်အောက်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ခွင့်မရှိချေ။ ဤရေခဲပြင်မှာ လေယာဉ်အတွက် ပြေးလမ်းဖြစ်သည်။ ရေခဲပြင်ကို ကောင်းကင်မှ ပြိုဟုတ်ဖြင့် ရာပေါင်းများစွာ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ကြသည်။ ရှေးဦးစွာ 'လော်ဒ်ဟီးဒ်' မှ ဓာတ်ပုံများနှင့် မျက်မြင်ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်တို့ကို စစ်ဆေးပြီး အတည်ပြုခဲ့ကြသည်။ သမုဒ္ဒရာမျက်နှာပြင် တိုင်းတာရေးအဖွဲ့မှ စားရင်းအင်းပြုစုကာ အခြေခံများကို သက်သေအထောက်အထားအရ ပညာရှင်များက ဤရေခဲပြင်သည် ဖိုင်းယားဖော့စ်ကိုယ်ထည် အလေးချိန်ကို ခံနိုင်စွမ်းရှိကြောင်း တွက်ချက်ခဲ့ကြသည်။ ဆီးယားဘေကာအား မည်သည့်နေရာတွင် တွေ့မည်ဖြစ်ကြောင်းသာ ပြောဆိုခဲ့သည်။

တိုးတက်နေသော စက်ကိရိယာများဖြင့် အလုပ်လုပ်နေရသောကြောင့် ပို၍ မကျေနပ် ဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ့အား အမိန့်ပေးထားသည့်အတိုင်း သဘောငြိမ်စွာ ခံခဲ့ရသည်။ သူ့အား ဤအရှုပ်တော်ပုံသို့ ပို့ခဲ့ကြသော အာဏာပိုင်များနှင့် သူတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကင်းမဲ့သော တွေးခေါ်ချက်များကိုသာ ကျိန်ဆဲသင့်သည်ဟု သူယုမ်းဖျံသည်။ သူတစ်ဦးတည်းသာ မကဘဲ သူ့ရေငုပ်သင်္ဘောကိုပင် သူတို့၏ လောင်စာဆီများနှင့် ရှုပ်ထွေးစေခဲ့သေးသည်။

သူ့အခန်းကံခါး၌ ညင်သာစွာ ခေါက်သံပေါ်လာသည်။

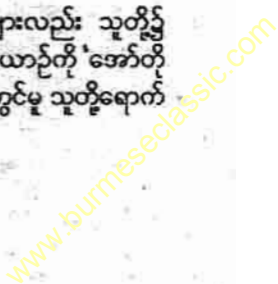
စိတ်တိုစွာဖြင့် 'ဘာလဲဟေ' မေးလိုက်သည်။ အကျိုးမရှိသော အတွေးများ ပျောက်ကွယ်သွားသည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ရမည့်အစား စိတ်တိုမိသည်။ သင်္ဘောသား တစ်ဦးက သူ့ထံ သတင်းလာပို့သည်။ သတင်းမှာ မိုးလေဝသအရာရှိအဖြစ် တာဝန်ထမ်း ဆောင်နေသော သူ့လက်ထောက်က ရေးသားပေးလိုလာသော စာတစ်စောင် လာပို့ခြင်းပင်။

သူ့စောင့်မျှော်နေသော သတင်းဖြစ်သော်လည်း ဝမ်းသာစရာသတင်းတော့ ပါမလာချေ။ သတင်းအရဆိုလျှင် ရေခဲပြင်ပေါ်တွင်ရှိသော လေထုအအေးချိန်မှာ လျင်မြန်စွာကျလျက်ရှိကြောင်း၊ ထိုနေရာပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပြုန်းများ ဆိုင်းလျက်ရှိ ကြောင်း၊ မြူနှင်းများကြောင့် ရေခဲပြင်၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန် အရွယ်အစားနှင့် အနေအထား ကို ဂျန် မမြင်နိုင်လောက်အောင် တားဆီးဖုံးပိတ်ထားမည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် ဝိုလ်မှူး ဆီးယားဘေကာ သည် သတင်းပို့စာကို ဖတ်ယင်း ခေါင်းရမ်းလိုက်သည်။ သူ့အတွက် နောက်ထပ်သတင်းမလိုအပ်တော့။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောသားကို သွားခွင့်ပြုလိုက်သည်။ နောက်ထပ်တင်ပြစရာတွေ ရှိလျှင် သူ့လက်ထောက်က ထပ်မံအကြောင်းကြားပေးဦးမည်။ သင်္ဘောထိန်းသိမ်းရေး စခန်းသို့ သူ့သွားစရာမလိုသေး။ သူ့ပုံမှန်လုပ်နေရသော အလုပ်များဖြစ်သည့် ဆီလှောင်ကန်များ ကို အသင့်ဖြစ်အောင်ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ထူးခြားချက်မရှိသော ဆီလှောင်ကန်များကို စစ်ဆေး ရခြင်း၊ မိုးလေဝသသတင်းများ စစ်ဆေးခြင်း၊ ရေခဲပြင်ကြီးအပေါ် မျက်နှာပြင်ရှိ လေထုကို ဒီဂရီတိုင်းတာရခြင်း၊ ထိုနောက် ရေခဲပြင် မျက်နှာပြင်အနေအထားများကို အမြဲတစေ စစ်ဆေးနေရခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။ သူ့ကဲ့သို့ လုပ်သက်နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော် အကောင်းဆုံးသင်္ဘောသားတစ်ယောက်အနေဖြင့် ယခုလုပ်ကိုင်နေရသော အလုပ်နှင့်ဘာမျှ မသက်ဆိုင်ဟု ယူဆမိသည်။

လေထု သိပ်သည်စ သတင်းကို စဉ်းစားနေမိသည်။ ယခုကဲ့သို့သော ရာသီမျိုး၌ မိုးလေဝသအခြေအနေပြောင်းလဲနိုင်သည်။ သူတို့ ရောက်ရှိနေသော နေရာတွင် ယခုကဲ့သို့သော ရာသီဥတုမျိုး၌ ပြောင်းလဲပါက အလွန်ဆိုးဝါးမည်ကို သူ့သိသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့လျှင် မြူနှင်းများသည် ရေခဲအမှတ်အထိ ကျဆင်းပြီး အဆိုင်အခဲကြီးအဖြစ် ကုဗမိုင်ပေါင်းများစွာ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်သည်။ ထိုကဲ့သို့သော ရာသီဥတုအခြေအနေ မျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည့်အချိန်မျိုးတွင် 'ဂျန်' အနေဖြင့် ရေခဲပြင်ပေါ် လေယာဉ်ဆင်းနိုင် မည်မဟုတ်ပေ။

လေယာဉ်ဆင်းရန် အထောက်အကူပြုသည့်စက်ပစ္စည်းများလည်း သူတို့၌ မရှိပါ။ ရှိခဲ့ပါလျှင် 'ဂျန်' အနေဖြင့် ရေခဲပြင်ပေါ် ထိန်းကြောင်းပြီး လေယာဉ်ကို 'အော်တို မစ်ကစ်' ဆင်းသက်ရေးစနစ်ဖြင့် ချောမောစွာ ဆင်းနိုင်ပေမည်။ ယခုတွင်မူ သူတို့ရောက်

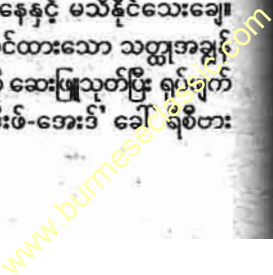
ရှိနေသော နေရာကိုသာပြသည့် ထရန်စ်မီတာစက်မှတစ်ပါး အခြားဘာမှမရှိချေ။ ပေးပို့သော သတင်းအရဆိုလျှင် သူတို့၏ အထက်ဝန်းကျင်ရှိ တိမ်များမှာ စုစည်းကည်ဆောက်လျက်ရှိကြောင်း ဖော်ပြပြီးဖြစ်သည်။ ယခုလိုအခြေအနေမျိုးနှင့်ဆိုလျှင် ဂျန် ဆင်းသက်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု သူတော့နေမိသည်။

သူ့အတွေးများမှာ ခရီးမထွက်ခင်က အဖြစ်အပျက်များသို့ ရောက်သွားပြန်သည်။ ခရီးမထွက်မီ သူ့အား အရေးပေါ်ပါက လုပ်ဆောင်ရန် မှာကြားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး အဆုံးဆုံးအခြေအနေ ဖြစ်ပေါ်ပါက အဖမ်းအစီးမခံရအောင် ရှောင်ရပေမည်။ အမေရိကန်တို့အနေဖြင့် ဖိုင်းယားဖော့စ်ကို ခိုးယူသည့်အစီအစဉ်တွင် အမေရိကန်ရေတပ်မတော်မှ ရေငုပ်သင်္ဘော ပါဝင်ခဲ့ကြောင်းကို ဝန်ခံကြမည်မဟုတ်ပေ။ ရုရှားများလိုက်လံဖမ်းဆီးရာတွင် နောက်ဆုံးမလွတ်မြောက်ပါက သင်္ဘောကို လုံးဝဖျက်ဆီးပစ်ရန် သူ့ကို အမိန့်ပေးထားလေသည်။

လျှို့ဝှက်အမိန့်ကို ပင်လယ်ပြင်သို့ ရောက်မှ သူဖွင့်ဖတ်ခဲ့ရသည်။ အကယ်၍ 'ဂျန်' သည် ရေခဲပြင်ပေါ် မဆင်းနိုင်ခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် ရေခဲပြင်ပေါ် ပျက်ကျခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် ရေငုပ်သင်္ဘောပတ်ဝန်းကျင် ပင်လယ်ထဲသို့ ထိုးကျခဲ့လျှင် လေယာဉ်မှူးအား ကယ်ဆယ်နည်းမျိုးစုံသုံးရမည်။ ထို့အပြင် လေယာဉ်ကို အထူးကြိုးစားကာသယ်ယူပြီး ရေခဲပြင်အောက်မှနေ၍ အိမ်ပြန်ရောက်သည်အထိ ဆွဲယူလာရမည်။ ထိုကဲ့သို့ အခြေအနေမျိုးဖြစ်ခဲ့လျှင် ရေငုပ်သင်္ဘောမောင်းနှင်ရန် သင်္ဘောသားအတွက် အခက်အခဲများ မကြုံရပါစေနှင့်ဟု ဆုတောင်းမိသည်။ ရေအောက်မှနေ၍ လေယာဉ်ကို ဆွဲယူသွားရန်မှာ ဖြစ်နိုင်သော်လည်း လိုအပ်မည်ဟုသူမထင်ပေ။ ဂျန် ကဲ့သို့သော လေယာဉ်မှူးအနေဖြင့် ဖိုင်းယားဖော့စ်ကို ငှက်တစ်ကောင်ပမာ ရေခဲပြင်ပေါ် အလွယ်တကူ ဆင်းသက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု သူယုံကြည်သည်။

လောလောဆယ် ရင်ဆိုင်နေရသော ပြဿနာမှာ သတ်မှတ်ထားသော အချိန်ရောက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း 'ဂျန်' မရောက်လာသေး။ သူထွက်မလာခင်က တာဝန်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ်၏ စွမ်းပကားနှင့် ပျံသန်းနိုင်သော နှုန်းတို့ကို သူ့အားရှင်းပြခဲ့သည်။ လေယာဉ်ဆင်းရန်အတွက် ရေခဲပြင်ပေါ်တွင် ပြင်ဆင်ထားသည့် စက်ယန္တရားလည်း မိနစ်ပိုင်း ကျော်လွန်လာပြီဖြစ်၍ ပုံမှန် မလည်ပတ်မှာ စိုးရိမ်နေမိသည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်ကိုသို့သော လေယာဉ်သည် ပိနစ်ပိုင်းအချိန်မှာ တကယ်ပင် အရေးကြီးလေသည်။ ထိုမိနစ်ပိုင်းအတွင်း ရာပေါင်းများစွာသော အဖြစ်အပျက် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည်။

ရေငုပ်သင်္ဘောအတွင်းရှိ အင်ဖရားရက်ခဲ ဒိုင်ကွက်တွင် လေယာဉ်အရိပ်မပေါ်လာသေးသဖြင့် ဂျန်တစ်ယောက် မောင်းပြေးလာပြီဟု သူ့အနေနှင့် မသိနိုင်သေးချေ။ ရေခဲပြင်ကို ထိုးဖောက်ပြီး အပေါ်သို့ ထရန်စ်မီတာစက် တပ်ဆင်ထားသော သတ္တုအချွန်တစ်ချောင်းကို လေထုထဲ တင်ထားလိုက်သည်။ သတ္တုချောင်းကို ဆေးဖြူသုတ်ပြီး ရှပ်ချက်ထားသည်။ ထို ထရန်စ်မီတာစက်သည် 'ဂျန်' တွင်ရှိသော 'ဒီးဖ်-အေးဒ်' ခေါ် ရီစီဗား

နှင့် လှိုင်းချင်းညှိထားပြီး 'ဂျန်' တည်ရှိရာနေရာကို အချက်ပြလျက်ရှိသည်။ ဤစက် တလေးသည် သူ့အတွက် 'ဂျန်' နှင့် ဆက်သွယ်နိုင်သော တစ်ခုတည်းသော လမ်းကြောင်း ဝင်ဖြစ်သည်။

'ဂျန်' ဆက်သွယ်နိုင်အောင် သူ့တွင် ဆက်သွယ်ရေး စက်ကိရိယာ မရှိသဖြင့် ဆီးယားဘေကာ မှာ တစ်ယောက်တည်း ဒေါသဖြစ်နေမိသည်။ ယခုအခါ ရေငုပ် သင်္ဘောမှ ပေးပို့သော အချက်ပြကို ဖိုင်းယားဖော့စ်က ဖမ်းယူနိုင်သည်။ လေယာဉ်ပျံကို မျက်စိအမြင်ဖြင့် မြင်နိုင်သော နေရာသို့ ရောက်ရှိလာမှ ထရန်စ်မီတာစက်သည် လေယာဉ်ဆင်းရမည့်နေရာကို အတိအကျ ဖော်ပြပေးမည်။

'ဂျန်' သည် ရေခဲပြင်ကြီးပေါ် ပျံသန်းနေစဉ် ဂူထဲပေးပို့နေသော အချက်ပြ လှိုင်း ပြောင်းလဲသွားပေမည်။ အသစ်ပြောင်းလဲမည့် အချက်ပြသံမှာ ရေခဲပြင်၏ ထူထည် ကို စမ်းသပ်ရန် အသုံးပြုလေ့ရှိသော အသံလှိုင်းပဲတင်သံမျိုးဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မသိလျှင် သူ့ရောက်နေသည့် အချိန်တွင် စမ်းသပ်နေသော အသံနှင့်တူအောင် အချက်ပေးနေမည်။ ထိုအခါ 'ဂျန်' အနေဖြင့် ရေခဲပြင်ပေါ် ဆင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း တို သိရှိပေမည်။

'ဂျန်' သည် ရေခဲပြင်ပေါ် ဖြစ်ပေါ်နေသော တိမ်များကို ထိုးဖောက်ပြီး ဆင်း သက်ရပေမည်။ အကယ်၍ မြူနှင့်များ အအေးဒီဂရီပိုနေသဖြင့် အစိုင်အခဲဖြစ်လျှင် ဂျန် ထိုးဆင်းရမည်ဖြစ်၍ လေယာဉ်ပျက်စီးသွားနိုင်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပါက ဂျန်ကို ဦးစား ပေးပြီး ကယ်ယူရမည်။ ထိုနောက် လေယာဉ်ပျက်ကို ပင်လယ်ထဲနှစ်ချပြီး အိမ်အရောက် ဆွဲယူသွားရပေမည်။ ဆီးယားဘေကာ သည် ထိုသို့သော အတွေးများကို သူမတွေးဝံ့ချေ။

ဂျန် နောက်ကျနေသဖြင့် သူ့စိုးရိမ်နေမိသည်။ မိနစ်ပိုင်းမျှသာ ရှိသေးသော် လည်း နာရီပေါင်းများစွာ ရှိပြီဟု စိတ်ထဲထင်မိသည်။ ဂျန်တွင် လောင်စာဆီ မလုံလောက် ဖြစ်နေမည်ကိုလည်းတွေးကာ 'ဆီးယားဘေကာ' စိတ်ပူမိလေသည်။ ငါး ရက်ကြာမျှ ရေခဲပြင်အောက်တွင် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ပြီးမှ မိနစ်ပိုင်းလောက်သာ နောက် ကျနေသော 'ဂျန်' အတွက် လက်မလျှော့သင့်ဟု အားတင်းလိုက်ပြန်သည်။

ရေခဲပြင်ပေါ်ရှိ မိုးကောင်းကင်တွင် မည်သည့်လေယာဉ်တစ်စင်းတလေမျှ ပျံသန်းသွားသည်ကို မတွေ့ရပေ။ သို့အတွက် စိုးရိမ်သောတ ဖြစ်စရာဟု ဆီးယား ဘေကာ ထင်မိလေသည်။

+ +

ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် တုတ်ခိုင်သော ဘတ်ဟိုလ်သည် မည်သည့်သတင်းမျှ မရသဖြင့် စိတ်ထဲ စကောင့်စနည်းဖြစ်နေလေသည်။ ရှယ်လီတစ်ဦးသာ စားကြွင်းစားကျန် များ သိမ်းဆည်းနေ၏။ အော်ဗရေမှာ ရေငုပ်သင်္ဘောမှ သတင်းမရသဖြင့် စိတ်သောက

ဖြစ်ကာ တစ်ယောက်တည်း တိတ်ဆိတ်နေလေသည်။ အခန်းထဲတွင် ကိုယ်စီကိုယ်
ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေကြသောကြောင့် အားလုံးကပင် တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။ လူ့အသံ
ရှူသံပင် ကြားလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်လှလေသည်။

ဗိုလ်မှူးကာတင်တစ်ယောက်သာ အပေါ်ထပ်တက်လိုက်။ မြေပုံများ ကြည့်
လိုက်နှင့် မိုးလေဝသ သတင်းအခြေအနေကို သတင်းယူယင်း အလုပ်ရှုပ် နေလေသည်။
ဗိုလ်မှူးကာတင်သည် နံရံတွင် တပ်ထားသော မိုးလေဝသအခြေအနေပြ ဂရပ်ချိတ်
ကြည့်ကာ ငြိမ်သက်စွာ ရှိလေသည်။

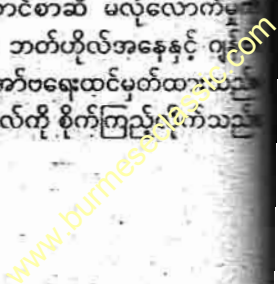
မိုးလေဝသမြေပုံများမှာ ဂြိုဟ်တုမှ ရိုက်ပို့နေသော မြေပုံများဖြစ်ကြသည်။
ဗိုလ်မှူးကာတင်သည် မြေပုံဟောင်းကို အသစ်နှင့်လဲလှယ်သည့်အခါ ရောင်စုံပင်အ
များကိုလည်း ဘာရိန်းပင်လယ်ကို ပြသည့် မြေပုံအပေါ် ထပ်မံစိုက်သည့်အပြင် ရာသီဥတု
အပြောင်းအလဲများကိုလည်း ပင်အုပ်အသစ်များဖြင့် ဖော်ပြလေ့ရှိသည်။

ဘတ်ဟိုလ်သည် မြေပုံရှိရာနေရာသို့ လုံးဝမကြည့်တော့ချေ။ သူ့အနေဖြင့်
ကြားနေရသော အသံများနှင့် မြင်နေရာသော အရိပ်များကို နားထောင်ကြည့်ရှုကာ
မြေပုံပေါ်စိုက်နေသော အရုပ်ကားချပ်နှင့် ပင်အုပ်များကို အတည်ပြုရန်မလိုသည့်
သဘောဖြစ်နေပေသည်။ သူသည် အဘယ်ကြောင့် တင်းမာသော မျက်နှာထားနှင့် ငြိမ်
ကြောင်းကို 'အော်ဗရေ' သဘောပေါက်သည်။

ဘတ်ဟိုလ်၏ စိတ်ပူပန်မှုကို သူ့ကိုယ်ချင်းစာမိလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော် 'ဂျန်' ရင်ဆိုင်နေရသော လေယာဉ်လောင်စာဆီ အခြေအနေ မည်ကဲ့သို့
နေသည်ကို သူကောင်းစွာသဘောပေါက်သည်။ မိခင်အမှတ်တစ်ဟု လျှို့ဝှက်အမည်
ထားသော ရေငုပ်သင်္ဘောမှ ဗိုလ်မှူးဆီးယားဘေကာ ပေးပို့သည့် ရာသီဥတုအခြေအနေ
သတင်းများအရ ဂျန် အား အင်ဖရားရက်ခဲဖြင့် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြောင်းကို စကားထု
များဖြင့် ဖော်ပြခြင်း လုံးဝမပါချေ။ ပို့လာသော သတင်းများတွင် များသောအားဖြင့်
စိတ်ပျက်ဖွယ်ကောင်းသော ရာသီဥတုအကြောင်းနှင့် ဂျန်သည် ရေခဲပြင်ပေါ် ဆင်းသက်
ရန် အခက်အခဲ ရှိနိုင်မည့်အကြောင်းများသာ ဖြစ်သည်။

'အော်ဗရေ' အနေဖြင့် သူ့ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး စနစ်တကျ စီစဉ်ကာ တိကျစွာ
ဆောင်ရွက်ထားခဲ့သည်။ အကယ်၍ လေယာဉ်သည် ရေခဲပြင်ပေါ်သို့ ပျက်ကျခဲ့လျှင်
ရေငုပ်သင်္ဘောဖြင့် ပင်လယ်အတွင်းမှ ဆွဲယူရမည်ဖြစ်သဖြင့် ပင်လယ် ဆားငင်ရေကြောင့်
ပျက်စီးသွားသော ဖိုင်းယားဖော့စ်မှာ ပို၍ပျက်စီးသွားမည်ကို စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်
လေသည်။

'အော်ဗရေ'အနေနှင့် ဂျန် ၏ လေယာဉ်လောင်စာဆီ မလုံလောက်မှုကို
ရာသီဥတုအခြေအနေထက်ပင် ပိုပြီး ပူပန်လျက်ရှိသည်။ ဘတ်ဟိုလ်အနေနှင့် ဂျန်
စွန့်စားမှုမှာ မအောင်မြင်နိုင်ဟု ယူဆမည်ဖြစ်ကြောင်း အော်ဗရေထင်မှတ်ထားသည့်
အော်ဗရေသည် တိုင်ကပ်နာရီကို မော့ကြည့်ပြီး ဘတ်ဟိုလ်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

အနေဖြင့် 'ဘတ်ဟိုလ်' လုပ်ရန်သတိမေ့နေသော အချက်ကို သတိပေးသည့် အနေနှင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ဆိုဗီယက်တွေ အတင်အမြင်မှားအောင် ဖျားယောင်းမယ့် ရေငုပ်သင်္ဘော တွက်ဖို့ အချိန်တန်ပြီထင်တယ်။ ဘတ်ဟိုလ်”

“သေထွင်းဆီကို ဘာဖြစ်လို့ပို့ချင်သလဲ”

“နာရီကြည့်ပါဦး။ အချိန်တန်ပြီ”

“ဘာဖြစ်လို့ သင်္ဘောကို အလဟဿ ဖြစ်စေချင်တာလဲ”

“ဘာကိုလဲ”

“ဖြားယောင်းဖို့ ဆိုတာပေါ့”

“ဂျန် ပျောက်နေတာကို တို့မှအသေအချာမသိဘဲ”

“ဒါဆိုယင်၊ ဘာဖြစ်လို့ 'ရီဂါ' စစ်သင်္ဘောနဲ့ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းအကြား စကား တက်တွေနဲ့ ဆက်သွယ်နေတာလဲ။ ဂျန်ကို ဆိုဗီယက်တို့ မိသွားပြီ၊ ဖိုင်းယားဖော့စ်ကိုလည်း ဆက်ခွဲလိုက်ပြီးရောပေါ့”

“ဒီလိုလဲ မပြောနိုင်သေးပါဘူး။ သူတို့ လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်တာက 'ဂျန်' ကို မိသေးလို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ဘတ်ဟိုလ် သည် ထိုင်ရာမှ ထရန်ပြင်လိုက်ပြီးမှ ပြန်ထိုင်ချလိုက်ပြန်သည်။ သူ့ ကိုယ်လုံးသည် ထိုင်ခုံတွင် နစ်ဝင်သွားသကဲ့သို့ အိကျလျက်ရှိသည်။ 'ဘတ်ဟိုလ်' ၏ နောက်ကျောတွင် 'ကာတင်' ရုပ်လျက်ရှိသည်။ ဆပ်ပင်တို့ကို ညှပ်ထားသော ဘတ်ဟိုလ် ကို ငွဲကြည့်ပြီးနောက် 'အော်စရေး' ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အော်စရေးသည် 'ကာတင်' ကို ခေါင်းညိတ်ပြလျက် နှုတ်မှ စကားတစ်ခွန်းသာ ပြောလိုက်လေသည်။

“အစီအစဉ်အတိုင်း ပြင်တော့”

'ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်' သည် အခန်းကို ဖြတ်လျှောက်ပြီး ကယ်လီဖုန်း ဒွီရာသို့ သွား လေသည်။ 'ကာတင်' က ကယ်လီဖုန်းဖြင့် အမိန့်ပေးစဉ် ဘတ်ဟိုလ် သည် သူ့အား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ခေါင်းရမ်းလိုက်သည်။ ကြည့်ရသည်မှာ သဘောကျပုံ ပေါ်လေ သည်။

'ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်' ၏ စကားဆုံးသည်နှင့် အနောက်ဘက်သို့ ထွက်ခွာရန် အမိန့်စောင့် နေသော ရေငုပ်သင်္ဘောထံသို့ ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန စစ်ဆင်ရေး တပ်မှူးက ထပ်ဆင့်အမိန့် ထုတ်ပြန်ပေသည်။ ထို့အပြင် ရေငုပ်သင်္ဘောသာမက

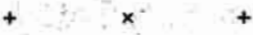

လေယာဉ်တစ်စင်း လည်း ဂရင်းလန်းကျွန်းမှ ထွက်ခွာသွားပေမည်။ ယခုလောက်ဆိုပါက လေထဲရောက်နေ ပြီး အရှေ့ဘက်ရှိရေခဲနေသည့် ရေခဲပြင်ပေါ်သို့ ရောက်နှင့်နေပေမည်။

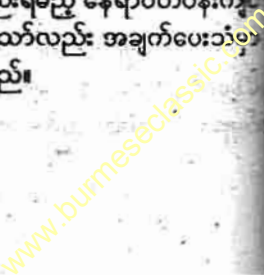
'အော်ဗရေ' က သူ့ကိုယ်စား တယ်လီဖုန်းဆက်ပေးသူ ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်က ကျေးဇူး တင်သည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ဖြားယောင်းမည့် လေယာဉ်ကို ရှုရှားမြေပြင်ရှိ ရေဒါများနှင့် ပင်လယ်ပြင်ရှိ ရေဒါများက ရှာတွေ့ကြမည် ထိုလေယာဉ် ကို ရှာတွေ့မည့်လမ်းကြောင်းမှာ မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းနေသည် တစ်ဘက်မှ လည်း မိခင်အမှတ်စဉ်တစ် ရေငုပ်သင်္ဘောသည် ဂျန်၏ လေယာဉ်က လောင်စာဆီ ဖြည့်ပေးနေစဉ် ရှုရှားစစ်သင်္ဘောများနှင့် ရေငုပ်သင်္ဘောများကို အား လွှဲပြောင်း နိုင်စေရန် ဖြားယောင်းမည့် ရေငုပ်သင်္ဘောများက လုပ်ဆောင်လိမ့်မည်။

'အော်ဗရေ' မှာ ရုပ်တရက်စိုးရိမ်စိတ်တစ်ခု ဝင်လာသည်။ သူ့ဝမ်းဗိုက်မှာ စိမ့်အေးသွားပြီး၊ ရင်ဝတွင် ပူလောင်သွားသလို ခံစားမိလေသည်။ ထို့အပြင် နှလုံးခုန်နှုန်း မြန်လာလေသည်။

"မိခင်အမှတ်တစ်အနေဖြင့် ရေပေါ်တက်ရန် လိုအပ်သေးသလား" ဟူသော မေးခွန်းသည် သူ့ဦးနှောက်ထဲ ရိုက်ခတ်နေသည်။ ဘတ်ဟိုလ်အား တဖန် ကြည့်လိုက် ပြန်သည်။ ထိုလူအနေနဲ့ မလိုလားအပ်သော အဖြေမျိုးပေးသည့်မျက်နှာမျိုးရှိသည်။ အော်ဗရေသည် သူ၏ နူးညံ့သော ပါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်သပ်ယင်း စဉ်းစားနေလေသည်။

ပေ (၂၂၀၀၀) အမြင့်သို့ ဆင်းလာ၏။ ဖိုင်းယားဖော့စ်သည် ဂျန်ကြိုတင် မြင်ခဲ့သော တိမ်စုကြီးအပေါ် ရောက်ရှိနေသည်။ လေယာဉ်သည် တိမ်အဖျားပိုင်းများကို ပွတ်သပ်ပြီး လျှောဆင်းလျက်ရှိသည်။ တိမ်ထုကြီး၏ ထုထည်ကို ဂျန် မခန့်မှန်းနိုင်သော အောက်ခြေရှိ ပင်လယ်ရေပြင်အထိ ရှိနိုင်မည်ကို သူသိလေသည်။ တွေ့ဆုံမည့်နေရာသို့ ရောက်ရန် လေးမိနစ်သာ ကျန်တော့သည်။ အောက်သို့ တစ်မိနစ်လျှင် ပေးပေါင်း (၃၅၀၀) နှုန်းနှင့် မှန်မှန်ဆင်းလျက်ရှိသည်။ လေယာဉ်သည် တစ်နာရီလျှင် (၁၈၀) နေရာသို့နှုန်းဖြင့် အရှေ့ဘက်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းလျက်ရှိသည်။ ဆုံဆည်းမည့် နေရာသို့ ရောက်လျှင် လေယာဉ်သည် ပင်လယ်မျက်နှာပြင် အထက် ပေပေါင်း (၈၀၀) အမြင့်တွင်ရှိနေရမည်။ ထိုအမြင့်ဆိုလျှင် သူ့အတွက် အဆင်ပြေမည်ဟု ဂျန်ယူဆလေ သည်။ ယခုထက်တိုင် ရေဒါဒိုင်ကွက်တွင် ဘာမျှမမြင်ရသေးချေ။ 'တီ- အဲဖ်- အာမ်' ဒိုင်ကွက်သာလျှင် သူ့အောက်တွင် ကျော်ဖြတ်နေသော ရေခဲပြင်များ၏အရိပ်များကို ပြလျက်ရှိသည်။ သင်္ဘောနှင့်တူသော ပုံသဏ္ဍန်များဆုံဆည်းရမည့် နေရာပတ်ဝန်းကျင် တွင် မတွေ့ရပေ။ အခြားလေယာဉ်ပျံကိုလည်းရှာမတွေ့သော်လည်း အချက်ပေးသံမှ မဖော်ပြနိုင်သောနေရာမှ အဆက်မပြတ် မြည်နေလေသည်။

ဂျန်သည် တိမ်တိုက်အတွင်းမောင်းဝင်သွားသည်။ အချက်ပြအချက်ပေးသံသည် သူ့အတွက် တစ်ခုတည်းသော ဆက်သွယ်မှုတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဂျန်သည် အီလက်ထရွန်နစ် လေယာဉ်မှူးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ စက်ကိရိယာများကိုလည်း အမြဲအားကိုးသူတစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် သတိလက်လွတ်မဖြစ်ရန် အထူးသတိထားနေလေသည်။ ယခုအခါ အချက်ပြသံကြားနေရသဖြင့် အသံပေးပို့သော နေရာရှိရပေမည်။ သူ့မှာ စိတ်ချောက်ချားနေသူမဟုတ်ကြောင်း သူယုံကြည်မိသည်။

သို့ရာတွင် လေယာဉ်မောင်းယင်း သူ့မှာ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေလေသည်။ အကြာအချဉ်များထိ ချမ်းစိမ့်စိမ့်နှင့် ခံစားနေရသည်။ ရာသီဥတုကလည်း အာတိတ်သမုဒ္ဒရာ၏ ရာသီဥတုကဲ့သို့ အေးစက်နေပြီး ပင်လယ်ရေမှာ ဆားငန်ရည် ဖြစ်နေလေသည်။

+ +

“လေယာဉ်ယုံနဲ့ အဆက်အသွယ်ရပြီ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ဆီကို ဦးတည်လာနေပါတယ်”

ဆီးယားဘောကာ၏ လက်ထောက်က အခန်းထဲဝင်လာယင်း အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ပန်းတိုင်သို့ ဝင်လာသော အပြေးသမားတစ်ဦးကဲ့သို့ မောဟိုက်နေပြီး အသက်ပင်မှန်မှန် မရွံ့နိုင်တော့ချေ။ ဆီးယားဘောကာမှာ ခုတင်တွင် ခြေတွဲလောင်းချကာ ထိုင်နေယင်း လက်ထောက်ဖြစ်သူ၏အဖြစ်ကို စိုက်ကြည့်လေသည်။

“ဘယ်လောက်ဝေးသေးလဲ”

“လေးမိုင်လောက်တောင်မရှိတော့ဖူး။ အမြင့်ပေ (၁၂၀၀၀) အထက်မှာရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ညွှန်ကြားခဲ့တဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်းပဲရှိတယ်။ ရေဒါနဲ့တော့ အဆက်အသွယ်မရသေးဘူး။ အင်ဖရားရက်ခဲ ဒိုင်ကွက်ပေါ်မှာ မှေးမှေးလေးမြင်ရတယ်။ ကြည့်ရတာ လေယာဉ်စက်အားသိပ်နည်းနေပုံရတယ်။ ဒါမှမဟုတ်ယင် လေယာဉ်စက်ကို လုံးဝအသုံးပြုပုံမပေါ်ဘူး”

“ဒါဆိုယင်တော့ သူပဲဖြစ်မှာပါ။ ရေခဲပြင်ပေါ် အအေးဒီဂရီ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ”

“ကျတုန်းပဲ ရေခဲမှတ်ရောက်ဖို့ နည်းနည်းပဲလိုတော့တယ်”

“လေ အခြေအနေကော”

“ငါးမှ တစ်ဆယ်နော့သ်အတွင်းရှိပါတယ်။ ပုံမှန်မရှိပါဘူး”

“ဒါဆိုယင် လေရဲ့လှုပ်ရှားထကြွမှု မများဖူးပေါ့။ ဒါပေမယ့် လေယာဉ် ဆင်းချ

လာတဲ့အခါ လေရဲ့ဖိအား မဖြစ်ပေါ်နိုင်ဘူးလား။ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ယင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ”
ဆီးယားဘေကာသည် သူ့လက်ထောက်ဖြစ်သူကို မေးမြန်းလျက်ရှိသည်။

“လေဖိအားတော့ မဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါဘူး”

“အခြေအနေက ပေါ့ဆဆနေလို့ မရဘူးနော်။ မင်းထင်တာက ရေခဲပြင်အပေါ်
ဘီးထိတာနဲ့ အရှိန်သပ်ဖို့ကြိုးစားမယ်။ ပြီးတော့ စက်သပ် မီးတွေမှိတ်ပစ်မယ်ဆိုတာပဲ
မဟုတ်လား”

ဆီးယားဘေကာသည် ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်သော်လည်း
သူ၏ အပြုံးမှာ စိတ်ချယုံကြည်သော အပြုံးမျိုးမဟုတ်ချေ။ လေယာဉ်ဆင်းဖို့အနေ
ထင်သလောက်မလွယ်ကူကြောင်း သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ကြလေ
သည်။ အအေးဒီဂရီ ကျဆင်းခဲ့လျှင် ရေခဲပြင်အပေါ် မျက်နှာပြင်ရှိ လေထုသည် ရေခဲမည့်
အမှတ်သို့ ရောက်သွားလေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော အအေးဒီဂရီမျိုး ရှိချိန်တွင် မြေနှင့်
များစုစည်းကာ ခဲကျပေလိမ့်မည်။

ဆီးယားဘေကာသည် အကြံရလိုက်သည့်ပမာ ဖြန်းဆို အိပ်စင်ပေါ်မှ ခုန်ချပြီး
အုပ်ချုပ်ရေးအခန်းသို့ အမြန် လျှောက်သွားလေသည်။ သူသည် အုပ်ချုပ်ရေးအခန်း
ထဲရောက်သည်နှင့် အော်မေးလိုက်သည်။

“သူဘယ်မှာရှိသလဲ”

“အကွာအဝေးသုံးမိုင်၊ အမြင့်ပေ (၁၁၀၀၀) မှာရှိတယ်”

ရေဒီယိုအော်ပရေတာက ချက်ချင်းဖြေကြားလိုက်သည်။

“တို့ညွှန်ကြားပေးတဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်းရှိသလား”

“ရှိပါတယ်”

“ရေခဲပြင်ကို သူမြင်နိုင်မလား”

“မြင်နိုင်ပါတယ်၊ တိမ်ရဲ့ အောက်ခြေ ပေ (၁၃၅၀၀) မှာ ရှိပါတယ်”

“ကဲ ရဲဘော်တို့ သူအံ့ဩသွားအောင် ပြကြစို့။ စက်ကုန်ဖွင့်ပြီး ရေမျက်နှာပြင်
ပေါ် တက်ကြစို့လား”

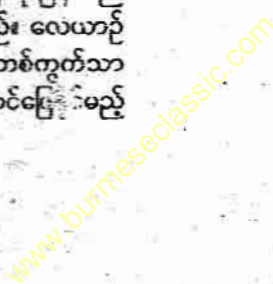
ဆီးယားဘေကာသည် ပြုံးလျက်ပြောလိုက်သည်။ ဤအကြိမ်တွင် သူ့အပြုံးမှာ
စိတ်ချ ယုံကြည်သော အပြုံးဖြစ်လေသည်။

ရေခဲပြင်ကြီးကိုသာ လေယာဉ်အောက်တွင် ဂျန်တွေ့ရလေသည်။ သတ်မှတ်ထားသော နေရာသို့ မရောက်မီ သုံးမိနစ်လောက်တွင် ပေ (၁၃၀၀၀) ထု၍ တိမ်များကို ထိုးဖောက်ပြီး ဆင်းလာလေသည်။ ထိုသို့ဆင်းလာစဉ် လေယာဉ်အောက် ပင်လယ်ပြင်ရှိ ရေခဲပြင်ကြီးပေါ် ထွက်လာသည်။ အလွန်ကြီးမားသော ရေခဲပြင်ဖြစ်သည်။ တောင်နှင့် မြောက်သို့ နှစ်မိုင်ခန့်ရှိပြီး၊ အရှေ့နှင့်အနောက်လည်း နှစ်မိုင်ခန့် ကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရလေသည်။ ရေခဲပြင်ကြီးမှာ သူ့လမ်းကြောင်းအတိုင်း တည်ရှိလေသည်။ ရေဒါ ခိုင်ကွက်တွင် မည်သည့်လေယာဉ်တစ်စင်းတလေမှ မတွေ့ရသော်လည်း သူ့အား အချက်ပေးနေသော နေရာမှာ သူ့အရှေ့တည်တည့် မြောက်မိုင်ခန့်နေရာတွင် ဖြစ်သည်။ ရေခဲပြင်နှင့် အချက်ပေးအသံလာရာ အကွာအဝေးတို့မှာ ကိုက်ညီပေသည်။ အကွာအဝေးကိုက်ညီသဖြင့် သူ့ဂရုစိုက်မိသည်။

ဤရေခဲပြင်သာ ဖြစ်ရမည်ဟု သူယုံကြည်လေသည်။ ဝင်ခိုးစွန်းရှိ ရေခဲပြင်အထိ သူ့ရောက်သွားလိမ့်မည်ဟု တစ်ခါမျှ မရည်ရွယ်ခဲ့ချေ။ ထိုအတူ လောင်စာဆီ မြည့်ပေးမည့် လေယာဉ်နှင့် တွေ့ဆုံရန်လည်း တစ်ခါမျှ မရည်ရွယ်ခဲ့ချေ။ ယခုအခါ အလွန်အတင့်ရဲရာ ရောက်ပြီး အန္တရာယ်ရှိကြောင်း ဂျန်သဘောပေါက်လေသည်။ ဤရေခဲပြင်သာဖြစ်ရမည်။ သူ့ဆင်သက်ရမည်ဟု စဉ်းစားနေမိသည်။ ဂျန်၏ မျက်လုံးများ ရှေ့သို့ ရှာဖွေကြည့်ရှုလျက်ရှိသည်။ သို့သော် ဘာမျှ ရှာမတွေ့ချေ။ တခဏမျှ ကြာသောအခါ သူ့မှာ ချောက်ထားသလိုဖြစ်လာသည်။ ပင်လယ်ရေအေးပေါ်တွင် ပြားချပ်လျက်ရှိနေသော ရေခဲပြင်ကိုတွေ့ရသည်။ ရေခဲပြင်ကြီးကို တခြားသေးငယ်သော ရေခဲပြင်တလေးများက ဝိုင်းရံလျက်ရှိသည်။ ရေခဲပြင်ကြီးပေါ်တွင် အသက်ရှင်နိုင်ဖို့ရာ လုံးဝမမြင်ချေ။ ဂျန်တစ်ယောက် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမိသည်။ မည်သို့မည်ပုံ ထိုးဆင်းရလေမည်နည်း။ မျက်လုံးများလည်း ပြာလဲ့လဲ့ဖြစ်လာသည်။

သူဦးနှောက်လည်း ထိုင်းမှိုင်းနေပြီ။ အချက်ပေးသံကိုပင် နေရာအကွာအဝေး မဝေခွဲနိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။ ထိုအခါ အချက်ပေးအသံ ပြောင်းသွားသည်။ တွေ့ဆုံရန်ခေါ်သော အချက်ပေးသံမှာ တစ်ဆက်တည်းမပေါ်လာတော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်လျက် တစ်စက္ကန့်လျှင် နှစ်ကြိမ်နှုန်းဖြင့် ပေါ်လာလေသည်။ ရေခဲပြင်နှင့်ထိပြီး အသံလှိုင်းပဲတင်သံနှင့် တူကြောင်း ဂျန်သတိပြုမိသည်။ စက္ကန့်များ ကျော်လွန်ကုန်ဆုံးတိုင်း အချက်ပေးသံ ဝိုချ်မြည်လာသဖြင့် အရေးကြီးကြောင်း ဂျန် ယုံကြည်လေသည်။ သူသည် သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာနှင့် နီးကပ်လာသည်။ ပင်လယ်ပြင်အခြေအနေနှင့် လေတိုက်ခတ်နှုန်းတို့ကို ခန့်မှန်းကြည့်သည်။ (၅) မှ (၁၀) နေ့သံအတွင်းသာရှိမည်။ သည့်ထက်မပိုနိုင်ဟု ဂျန် ယုံကြည်လေသည်။ ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို ရေခဲပြင်ပေါ် ဆင်းရန် လိုအပ်ခဲ့လျှင် အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ပြင်ထားလေသည်။ သူသည် ရေခဲပြင်အခြေအနေကို ပြန်လည်လေ့လာပြန်၏။ လေယာဉ်ဆင်းသက်ရန် စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ လိုတော့သည်။ လေယာဉ်ပြေးလမ်းအတွက် နေရာရွေးချယ်လိုက်သည်။ အသင့်တော်ဆုံးနေရာတစ်ကွက်သာ တွေ့သည်။ ဂျန်သည် ထိုအကွက်၏ ထုထည်နှင့် ပြေးလမ်းအတွက် အဆင်ပြေမည်

ပြေးလမ်းများ၊ နေရာအမှတ်အသားများနှင့် လေတိုက်နှုန်းတို့ကို တစ်ခုစီ လေ့လာရှာဖွေ တော့သည်။

ရေခဲပြင်အနောက်ဘက်စွန်း သူ့လေယာဉ်နှင့်ဆုံလျှင် ဘယ်ဘက်ခြမ်း၌ ရေခဲပြင်ကြီးသည် အက်ကွဲလာပြီး ညှုကလီးယား ရေငုပ်သင်္ဘော၏ ရွက်တိုင်ကြီး ရုတ်တရက်ပေါ်ထွက်လာသည်။ ကြီးမားသော ရေငုပ်သင်္ဘော၏ ကိုယ်ထည်ကို ရွက်တိုင် အောက်တွင် တွေ့ရလေသည်။ ရေခဲတုံးများ လွင့်ထွက်သွားကာ ဦးပိုင်းပေါ်ထွက်လာ လေသည်။

ရေငုပ်သင်္ဘောရွက်တိုင်မှ တောက်ပသော အဝါရောင်လေဘောလုံးတစ်လုံး ကောင်းကင်သို့ လွှတ်တင်လိုက်သည်။ လိမ္မော်ရောင် မီးခိုးများ ကောင်းကင်သို့ ဖြောင့်တန်းစွာ ထိုးတက်လာသည်။ လေများ တိုက်ခတ်နေသဖြင့် မီးခိုးငွေ့များသည် အပေါ်သို့ ဆက်မတက်နိုင်တော့ဘဲ ရေငုပ်သင်္ဘောအပေါ် အုပ်ဆိုင်လိုက်သည့် ရွက်တိုင် ရေခဲပြင်ပေါ်သို့ ထိုးထွက်လာသည်နှင့် အမေရိကန် ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်း ဖြစ်ကြောင်း ဂျန်သီလိုက်လေသည်။

ရေဒါကို ဂျန် အမှတ်မထင် စစ်ဆေးလိုက်သည်။ ဘာမျှ မထူးခြားကြောင်း တွေ့ရသည်။ လေယာဉ်စက်ရှိန်ကို လျှောက်ချလိုက်သဖြင့် လေယာဉ်ရှေ့သို့ ရုတ်တရက် တွန်းထိုးသလိုခံစားရပြီး လေယာဉ် ဦးအောက်ဘက်သို့ ငိုက်ကျသွားလေသည်။ လေ ဘရိတ်များ ကိုင်လိုက်ပြီး လေယာဉ်နှုန်းကို (၂၆၀) နေ့သံတွင် တည်ငြိမ်အောင် ထိန်း ထားသည်။ မီးခိုးငွေ့များသည် လေယာဉ်တောင်ပံအောက်မှ ဖြတ်သန်းလျက်ရှိသည်။ အချက်ပေးသံသည် ချက်ချင်း ပဲ့တင်သံကဲ့သို့ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ တွေ့ဆုံဆင်းသက်ရမည့်နေရာမှာ အောက်တွင်ရှိသည်။ ယခုကဲ့သို့ လောင်စာဆီများ ပြည့်နေသော ရေငုပ်သင်္ဘောမှ လောင်စာဆီ ဖြည့်ယူရလျှင် တစ်နာရီအတွင်း ဆီဖြည့် ပြီးရုံသာမက ဖျံတက်ရန်ပင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေမည်။ လေယာဉ်ကို ဘယ်လက်သို့လှည့် လိုက်သည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းအကြောင်းမှာ ရွက်တိုင်မှ ထွက်နေသော မီးခိုးငွေ့ များသည် လေတိုက်ရာဘက်သို့ လိပ်ကာ လိပ်ကာ တက်လာသောလမ်းကြောင်းနှင့် လေယာဉ် ဆင်းမည့် လမ်းကြောင်းသည် တစ်တန်းတည်း ကျရောက်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

လေကြောင်းအရဆိုလျှင် ရေခဲပြင် တောင်ဘက် ဝင်ရိုးလမ်းကြောင်းအတိုင်း သူဆင်းသက်ရပေမည်။ ထိုမှသာလျှင် နှစ်မိုင်ခန့် ရှည်လျားသော ဆီးနှင်းများ ဖုံးထား သည့် ရေခဲပြင်ပေါ်၌ သူ့လေယာဉ်ကို ရပ်ထားနိုင်မည်။ ထိုဆီးနှင်းများသည် မာကြော အောင် ခဲမနေခဲ့လျှင် စက်ရှိန်သတ်ရန် အတွက် များစွာ အထောက်အကူ ပေးမည် ဖြစ်လေသည်။ ရေငုပ်သင်္ဘောကို မြင်ရသောကြောင့် အားတက်ကာ ပူပင်သောစစ် တ်များ ကွယ်ပျောက်ပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပူနွေးလာတော့သည်။

လေယာဉ်ဘီးများကို ဂျန် ချလိုက်သည်။ စက်ခုံတွင် မီးလင်းလာပြီး ဘီးများ

ခိုင်မြဲစွာ ထုတ်လျက်ရှိကြောင်းဆိုသည့် စာတမ်း ထွက်ပေါ်လာသည်။ လေယာဉ် အရှိန်ကို (၂၂၀) နေ့သိသို့ လျှော့ချလိုက်ပြီး အတောင်ပံများကို ညှိလိုက်သည်။ သူ့အရှေ့ တည့်တည့်တွင် ရေခဲပြင်ကြီးရှိပြီး ဆေးပြင်းလိပ်ကြီးတစ်လိပ်ကဲ့သို့ ရေငုပ်သင်္ဘောမှ ရေခဲပြင်အထဲတွင် ခိုင်မြဲစွာ နစ်မြုပ်နေ၏။ လေယာဉ်ဆင်းမည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိမ္မော်ရောင် မီးခိုးတန်းကြီး ဦးတည်တိုက်နေသည်။

လေယာဉ်မှာ အမြင့်ပေ (၁၀၀၀) တွင် ရှိသည်။ အရှိန်ကို နေ့သိ (၁၈၀) သို့ချကာ ထိန်းထားလိုက်သည်။ သူ့အောက်သို့ ဆင်းသည့်နှုန်းမှာ တစ်မိနစ်တွင် ပေ (၃၅၀) နှုန်းဖြင့် ဆင်းလျက်ရှိသည်။ ပင်လယ်ရေလှိုင်းများ သူ့ထံသို့ နီးကပ်စွာ မြင့်တက် လာသည်။ ခလုတ်ကို နောက်သို့ ဆွဲချလိုက်ပြီး လေယာဉ်အရှိန် (၁၇၅) နောက်သို့ ကျသွားသည်။ ရေခဲပြင်၏ အရောင်တောက်ပခြင်းကြောင့် ဂျန်မှာ မကြည့်နိုင်လောက် အောင် မျက်စိများ ကျိန်းနေသည်။

ခလုတ်လက်တံကို နှိပ်ချလိုက်သည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေထုအတွင်း ရုတ်တ ရက် မငြိမ်မသက်သွားသည်ဟု ထင်ရ၏။ ရေခဲပြင်ပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ဆင်းသက် လာသည်။

လေယာဉ်အတောင်ပံကို အပြည့် ခတ်လိုက်သည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်မှာ ဆက်လက်နိမ့်ကျသွားပြီးနောက် ဘီးများမှာ ရေခဲပြင်အပေါ်ရှိ နှင်းအတွင်းကျရောက် သွားသဖြင့် လေယာဉ်မှာ ဆောင့်ချသလို တုန်ခါသွားသည်။ လေယာဉ်နှာခေါင်း အောက်ရှိ ဘီးသည် တဖန် မျက်နှာပြင်အပေါ် ဆောင့်ကျသွားကာ နှင်းဖတ်များ နှာ ခေါင်းပေါ်သို့ ပက်ဖြန်းလိုက်သည်။ တခဏမျှအတွင်း မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွား သည်။ ရှေ့မှန်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် မှန်သုတ်သော လက်တံလှုပ်ရှားလာပြီး မကြာမီ ရှေ့မှန်မှ နှင်းများ ရှင်းသွားသည်။

နှင်းများ စက်လေဝင်ပေါက်အတွင်း ထိုးဝင်လာသောကြောင့် အင်ဂျင်စက် မီးထလောင်နိုင်သည်ကို ဂျန် တွေးနေစဉ် မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံး လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွား သည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ရေခဲနှင့် နှင်းများ မျက်နှာပြင်တစ်လျှောက် သူ့အရှိန်ပြင်းစွာ ပျံသန်းလာခဲ့သောကြောင့် ထူထပ်ပြီး အလိပ်လိုက် ကျနေသော ဆီးနှင်းဖြူများသည် ယခုအခါ လေယာဉ်ကို ဖုံးအုပ်လိုက်လေသည်။

+ + +

အခန်း (၇)

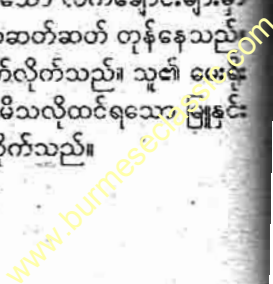
သူ့သန်းလာခဲ့သော လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆက်လက်ပျံသန်းလာပါက နှင်း
အလိပ်လိုက် ဖုံးအုပ်နေသည်ကို ဂျန် သိသည်။ ရှေ့ကြည့်မှန်တွင် ဆီးနှင်းများ တွယ်ကပ်
နေခြင်းမရှိသော်လည်း သူ့ဘာမျှ မမြင်နိုင်ပေ။ မျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ နှင်းများသည်
လေယာဉ်စက်ရှိန်ကို လျော့ကျစေသည်။ ရေခဲမျက်နှာပြင်ပေါ် သူ့လျှောသွားလျက်
ရှိသည်။ လေယာဉ်မှာ ရေခဲပြင်မြောက်ဘက် ဝင်ရိုးအတိုင်း ဘာရိန်းပင်လယ် ရေအေး
ဆီသို့ လျှောသွားလျက်ရှိသည်။ ရေခဲပြင်၏ အတိုင်းအတာကို ခန့်မှန်းထားသည့်အတိုင်း
ဖြစ်နေပါစေဟု ဆုတောင်းမိ၏။

လေယာဉ်သည် လျှောနေရာမှ ရေခဲမျက်နှာပြင် မညီညာမှုများကြောင့်
သိသိသာသာ နှေးသွားသည်။ ဆီးနှင်းများ လျှောပါးသွားသည်။ လေယာဉ်အရှိန် နည်း
သွားသဖြင့် လမ်းကြောင်းတွင် လှုပ်ရှားထကြွမှု လျော့ပါးသွားရာ၊ ဆီးနှင်းအလိပ်ကြီးများ
ကွယ်ပျောက်ကာ စိုထိုင်းသော မြူများအဖြစ်သို့ ဆိုင်းအုပ်နေသည်။

ဂျန်သည် မိမိကိုယ်ကို လှုပ်ရှားလိုက်ပြီး ဘယ်ညာဆီသို့ ကြည့်ကာ ရှာဖွေလေ
သည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်နာရီမှ ယခုတစ်ကြိမ်ပင် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားခဲ့ရသည်။ လိမ္မော်
ရောင် ဘော်လုံးကြီးနှင့် မီးခိုးကန်းကြီးတို့သည် သူ့ရှာမတွေ့တော့။ လေယာဉ်ကို (၁၈၀)
ဒီဂရီပတ်ပြီး ဘယ်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ သူ့ဆင်းခဲ့သည့် လမ်းကြောင်းဆီသို့
လေယာဉ်ကို အရှိန်သပ်ပြီး ရပ်ရန်ကြိုးစားလေသည်။ လေယာဉ်မှာ ရေခဲပြင်ပေါ်၌
သွားလျက်ပင်ရှိသေးသည်။ သူ့အား လမ်းပြမည့် အချက်ပြ မီးရောင်များကို မျှော်မှန်း
ရှာဖွေနေသည်။

လေယာဉ်၏ ဘယ်ဘက်အခြမ်းတွင် သဏ္ဍာန်တစ်ခု အစိုင်အခဲလိုပုံမျိုး
လှုပ်ရှားနေသည်ကို ရုတ်တရက်တွေ့မိလိုက်သည်ဟု ထင်ရလေသည်။ မီးများ
ကိုင်ဆောင်ထားသည်ကို ဂရုပြုမိသည်။ ဂျန်သည် စက်ခန်းကို အုပ်ဆောင်းလို
ဖုံးအုပ်ထားသော မှန်အုပ်ဆောင်းကို ဖွင့်ရန် ခလုတ်နှိပ်လိုက်သည်။ သူ၏ ယာဉ်မောင်း
အခန်းအတွင်းမှ ပူနွေးသောလေများ အပြင်သို့ ထိုးထွက်ကာ အကြောအချဉ်များ
စိမ့်အေးသွားလောက်အောင် လေအေးများ အတွင်းသို့ ဝင်လာ၏။

သူဝတ်ထားသော ဖိအား အကာအကွယ် "ဝတ်စုံ" အတွင်းသို့ ဓားနှင့် ထိုးဆွ
လိုက်သကဲ့သို့ အအေးဓာတ် စူးရှ တိုးဝင်လာ လေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ချမ်းအေး
သဖြင့် တုန်လျက်ရှိ၏။ လေယာဉ်ကို ထိန်းရန် ကိုင်ထားသော လက်ချောင်းများမှာ
မသိလျှင် ရေခဲပြင်အပေါ်၌ ပေါက်ကွဲမှုဖြစ်သွားသကဲ့သို့ တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။
ခေါင်းပေါ် ဆောင်းထားသော ပိုင်းလော့ဦးထုပ်ကို ဖယ်ထုတ်လိုက်သည်။ သူ၏ ငေးဇူး
များ အချင်းချင်းရိုက်ခတ်နေသည်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ သူ့တွေးမိသလိုထင်ရသော မြူနှင်း
အတွင်းရှိ ရုပ်သဏ္ဍာန်ဘက်သို့ စူးစိုက်ကြည့်ကာ နားစွင့်လိုက်သည်။

သူ၏ ဘယ်ဘက်ဆီမှ ခေါ်သံနှစ်ခါကြားမိသလိုထင်ရသည်။ သူ့အား ရှာဖွေနေသလား။ ခေါ်သံလာရာအရပ်မှာ သူ့လေယာဉ်နှင့် မျဉ်းတစ်ပြေးတည်းဟု ထင်ရသည်။ သို့ရာတွင် ရေရေရာရာတော့ မပြောတတ်။ ရှာဖွေနေသူများသည် လေယာဉ်ပျံဆင်းမည့်နေရာဟု ယူဆထားသောနေရာသို့ လျှောက်သွားနေကြပေမည်။ ဂျန် သည် လေယာဉ်ကို ပြေးလမ်းအတိုင်း အရှိန်သတ်ပြီး ရပ်နေလေသည်။

အရွယ်အစားမမှန်ဘဲ ကုန်းကုန်းကွကွနှင့် လူပုံသဏ္ဍာန်တစ်ခု မြူနှင်းများကြားတွင် တွေ့ရပြီး ထိုသူ၏လက်ထဲ ကိုင်ထားသော မီးအိမ်မှ မီးရောင်သည် မြူနှင်းအကြား ခပ်မိန့်မှန် ဂျန်တွေ့ရသည်။ သူ့အမည် အော်ခေါ်လိုက်သံကြားမိသည်။ ဂျန်သည် စိတ်ထဲသံသယရှိနေသဖြင့် မထူးပဲနေသည်။ ထိုသူ၏ခေါ်သံသည် ထပ်ခါထပ်ခါ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ခေါ်သံမှာ အမေရိကန်သားသံ ထွက်သောကြောင့် ဂျန်မှာ သံသယ ရှင်းကာ ပြန်ထူးလိုက်လေသည်။

“ဒီဘက်ကိုဗျို့... လေယာဉ်ပျံ ဒီဘက်မှာရှိတယ်”

“ဂျန်ရေ မင်းလား”

“အေး... ဟုတ်တယ်ဟေ့”

လေယာဉ်ဘီးများသည် လေယာဉ်အလေးချိန်ကြောင့် နှင်းပေါ် တဖြည်းဖြည်း နှစ်ဆင်းသွား၏။ ဂျန် လေယာဉ်ရှေ့သို့ ပုံသဏ္ဍာန် ရောက်ရှိလာသည်။ လေယာဉ် “ကာဘိုဂျက်အင်ဂျင်” များသည် ဖြည်းညည်းစွာ ညည်းတွားသံလိုလိုနှင့် မြည်နေသည်။ ဂျန်သည် လေယာဉ်စက်နှိုးထားသည်။

“ဘုရားရေ ငါတော့ မျက်မှန်တပ်ဖိုလိုလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ထိုလူသည်အမှတ်မထင် သူ့ရှေ့သို့ မြူနှင်းများအတွင်းမှ လေယာဉ်ကြီး ပေါ်ထွက်လာသောကြောင့် အံ့ဩသွားလေသည်။ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ဆက်သွယ်ရေးစက်ကို သူ၏ ပါးစပ်နားတေးလိုက်သည်။

“ကဲ ရဲဘော်တို့၊ ကျုပ်သူ့ကို တွေ့ပြီ၊ ဒီကိုအမြန်ဆုံးလာကြပေတော့”

လေယာဉ်နှာခေါင်းပိုင်းအောက်သို့ ထိုလူလျှောက်လာသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်၌ သားမွှေးအနွေးယဉ်ကြီး ဝတ်ထားသည်။ ခေါင်းကို ဖုံးအုပ်ကာ သားမွှေးအကာ အောက်တွင် ရေတပ်မတော် အရာရှိဆောင်း ဦးထုပ်တွင် ရွှေရောင်သစ်ရွက်တံဆိပ်ကို မြင်နိုင်ပေသည်။ ဂျန်မှာ ဝမ်းသာလုံးဆို့ကာ ဘာကစပြောရမှန်းတောင် မစဉ်းစားနိုင်တော့ချေ။ ယခုမှ သံသယများ ပျောက်ကွယ်ပြီး စိတ်သက်သာရာ ရလေတော့သည်။

“ဟေ့... ဘယ်လိုလဲကွ”

ဆီးယားဘေကာက နှုတ်ခွန်းဆက်သည်။

“ဟေ့.. ရဲဘော်”

ဂျန်သည် ဝမ်းသာအားရနှင့် ပြန်လည်နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ လေယာဉ်ဆီသို့ လှုပ်သဏ္ဍာန်များ မီးအိမ်များကိုင်ကာ လာနေကြသည်။

“ကျွန်တော်တို့ တန်းစီကြရမှာလားခင်ဗျာ”

ဆီးယားဘေကာ အား ရောက်ရှိလာကြသော သင်္ဘောသားများထဲက ရဲဘော် တစ်ယောက်ကမေးလိုက်သည်။ ဆီးယားဘေကာကတော့မကြားသလိုပင်၊ လေယာဉ် ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ဂျန် ကိုသာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ ထို့နောက် ရောက်လာသော တပ်သားအား အော်ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ဒီငှက်ကြီး ရေငတ်ပြေအောင် သူ့အမေဆီကို ခေါ်သွားကြ”

စကားဆုံးသည်နှင့် ဂျန်ရှိရာသို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကိုကျွပ်က လူထူးလူဆန်းလို့ ထင်ခဲ့တာ ခုတော့ ဘာမှလည်း အထူး အဆန်း မမြင်ရပါလားဗျ”

“ခုလောလောဆယ်တော့ ခင်ဗျားသာ ထူးဆန်းလှပနေပါတယ် ကပ္ပတိန်”

ဆီးယားဘေကာ က ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ဆက်သွယ်ရေးစက်အတွင်းသို့ ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ အခုပြောနေတာ ကပ္ပတိန်ပါ၊ ကျုပ်အတွက် လူစစ်ပေးပါ”

သင်္ဘောတပ်သားများ တန်းစီနေရာမှ ၎င်းတို့၏ နာမည်များကို တစ်ဦးချင်း အော်ခေါ်နေကြသည်။ ကပ္ပတိန်က ဂရုတစိုက် နားထောင်နေ၏။ ငြိမ်သက်သွားသော အခါ ဂျန်ထံ မော့ကြည့်ကာ ပြောလိုက်လေသည်။

“ကျုပ် ရဲဘော်တွေဟာ ရေခဲပြင်ပေါ်မှာ တန်းစီပြီး ရပ်နေကြပါတယ်။ ရေငုပ် သင်္ဘောရှိသည့်နေရာထိ အတန်းနှစ်တန်းစီပြီး ရပ်နေကြတယ်။ ရဲဘော်လည်း ရေငုပ် သင်္ဘောဆီထိ တန်းနှစ်တန်းကြားမှ သွားနိုင်မလား”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ကပ္ပတိန်”

“ကဲ.. ဒါဆိုယင်၊ ခင်ဗျားလေယာဉ်ပေါ် ကျုပ်ခိုလိုက်ဖို့ ခွင့်ပြုပါ”

“အခမဲ့ ခိုးစီးတဲ့လူ၊ မိယင် အပြစ်ပေးမယ်နော်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျုပ်ကံပေါ့.. ကဲ ဘီးလှိုမ့်ကြစို့”

ဆီးယားဘေကာ သည် လေယာဉ်မောင်းခန်းသို့ တက်ရန် တပ်ဆင်ထားသော ခြေနင်းသံပြားပေါ်တက်ပြီး ခိုစီးလိုက်သည်။

ဂျန်သည် ဘီးလို့ရန်အတွက် 'ဘရိတ်' လျှော့ချလိုက်သည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ် လေယာဉ် ရွေ့သို့လျှောလာသည်။ လေယာဉ်ဘီလို့မနေသော လမ်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက် တွင် လက်ထဲ၌ မီးအိမ်များ ကိုင်ထားကြသော သင်္ဘောတပ်သားများ တန်းစီနေကြသည် ကို ဂျန် မြင်ရလေသည်။

“ကဲ၊ ရဲဘော်တို့ တန်းကို ကျဉ်းကျဉ်းစီပါ။ မင်းတို့ကို ဒီငှက်က မကိုက်ပါဘူး။ တို့ပိုင်တဲ့ငှက်ကြီးပါ”

တန်းနှစ်တန်းသည် ကျဉ်းလာသဖြင့် ပိုမိုလင်းလွှာကာ ဂျန်အတွက် ပိုပြီး အဆင်ပြေသွားတော့လေသည်။

“ကျေးဇူးပါပဲ ကပ္ပတိန်”

ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို ခိုစိမ်းနေသော ကပ္ပတိန်အား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“ရယ်တယ်၊ ခိုထိုင်အောင် ခိုရဲအောင်အောင် သဘောမကျပေမယ်လည်း ဒီကိုလာပြီး အကူအညီပေးကြရမှာပဲ”

ကပ္ပတိန်က သူ့စကားကို အလေးအနက်ထားပြီး ပြောဆိုနေကြောင်း ဂျန် သတိပြုမိသည်။

ရေငုပ်သင်္ဘော ကပ္ပတိန်နှင့် တပ်သားများ အားလုံးသည် ရန်သူနယ်မြေ အတွင်းသို့ ခိုးဝင်လာပြီး ရေခဲမြင်အောက်တွင် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ပုန်းအောင်းကာ ရေခဲတုံးကြီးနှင့်အတူ မြှော့လိုက်နေခဲ့ရသည်ကို ဂျန် ကောင်းစွာသဘောပေါက်လေသည်။

“ကျွန်တော်၊ ဝမ်းနည်းမိပါတယ် ကပ္ပတိန်”

“ဝမ်းနည်းစရာမလိုပါဘူး။ အမိန့်အရ လုပ်ကြရတာပဲ။ ဒါတွေကိုစဉ်းစား မနေပါနဲ့။ ဟိုမှာ ရေငုပ်သင်္ဘော”

သူသည် ရေငုပ်သင်္ဘောကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြောလိုက်သည်ကို ဂျန် ရိပ်မိသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်မြင်ရပါတယ်”

“ရေငုပ်သင်္ဘောနား ကပ်ရပ်ပေးပါမိတ်ဆွေ၊ အော်. . ဒါထက် ခင်ဗျား ရေငုပ် သင်္ဘောထဲ စားစရာလိုက်စားမလား။ ဒါမှမဟုတ် လေယာဉ်ပေါ်မှာပဲ စားမှာလား”

ဖိုင်းယားဖော့စ်ကို ရေငုပ်သင်္ဘောနှင့် ယှဉ်ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မော် တာများကို ပိတ်လိုက်ရာ စက်သံလည်း လုံးဝရပ်သွားလေသည်။ ဂျန်သည် လေယာဉ် ပေါ်တွင် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေ၏။ လေယာဉ်ကို ကြည့်စွာကြည့်နေမိသည်။ စီအိုင်အေ အတွက် ပစ္စည်းအထုပ်အထည် တစ်ခုအနေဖြင့် သူ့ခိုးထုတ်လာခြင်းမဟုတ်ပေ။

ဤလေယာဉ်မှာ သူ့ကို ရုရှားနိုင်ငံ ဗဟိုအချက်အချာနေရာမှ ခေါ်လာခဲ့သည်။ သူ၏လွတ်မြောက်ရေးကို ကူညီခဲ့သည်။ ဒူးပုံစစ်ရေးယာဉ်နှင့်ဆုံခဲ့စဉ်က သူ့အား ဂျန်၏ အတွေးများမှာ ရေငုပ်သင်္ဘော ကပ္ပတိန်၏ပြောသံကြောင့် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

“လာပါ မစ္စတာဂျန်၊ ဆင်းပါအုံး၊ အစားအသောက် တွေတော့သိပ်ပြီးအထူး အဆန်းမပါပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ကျုပ်တို့ရဲ့ အသားညှပ်ပေါင်မုန့်ကိုစားကြည့်ပါ။ တခါတည်း လျှာလည်သွားမယ်။ ဆင်းခဲ့ပါမိတ်ဆွေခရီးဦးကြိုပြပါသည်”

ဂျန်သည် အောက်ဆင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သူ ကိုယ်ပေါ်ပတ်ထားနှောင်း ထားသော ခါးပတ်များကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ ယဉ်မောင်းထိုင်ခုံမှထလိုက်သောအခါ သူ တစ်ကိုယ်လုံး ညောင်းညာ ကိုက်ခဲလျက် ရှိသည်။ သူ၏မျက်နှာနှင့် ကိုယ်လုံးကို ဝင်ရိုး စွန်းမှ လေအေးတိုးခွေလာလေသည်။

“ကျေးဇူးပဲ ကျေးဇူးပဲ”

ဂျန် ရေခဲပေါ်သို့ ဆင်းလာ၏။

“ဝင်ရိုးစွန်း ရွာဖွေရေး တိုက်လေယာဉ် အုပ်စုဆီက သတင်းတွေ ဖတ်ပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့က အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

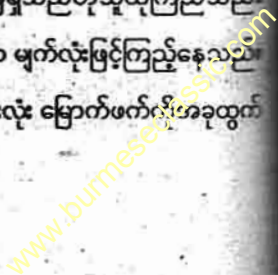
အော်ပရေတာသည် သတင်းအပြည့်အစုံကို ဖတ်ပြ၏။ ထိုသတင်းကို လေးမိနစ်ကြာအောင် ဖတ်ရသည်။ အတွင်းရေးမှူး အနေဖြင့် ဂျန်တစ်ယောက်ဘယ်ကိုင် ရောက်ရောက်၊ ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် သူ့အတွက်ရေးတကြီးဖြစ် နေသည်။

နောက်ဆုံး ရွာဖွေရေးလေယာဉ်မှ သတင်းရရှိသောအခါ သူတို့တွင်ရှိနေသော သံသယများ ကင်းရှင်းသွားသည်။ ထိုသတင်းတွင် ရွာဖွေရန်သတ်မှတ်ထားသော နေရာ များတွင် အမေရိကန်များသည် ရေခဲများပေါ်၌လောင်စာဆီများစုပုံထားခြင်း မရှိကြောင်း လေယာဉ်ဆင်းနိုင်ရန် ပြေးလမ်းများ ပြုလုပ်သတ်မှတ်ထားခြင်းလည်း မရှိကြောင်း စသည်ဖြင့်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့၏ အတွေးများ တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားသည်။ သို့သော်လည်း လုံးဝမပျက်စီးသွားသေးချေ။ သူဦးနှောက်တွင် ရှုပ်ထွေးနေသည်။ သူ့တွင်အဖြေ ရှိသည်။ သူ၏ဦးနှောက်တစ်နေရာ၌ အဖြေရှိသည်ဟုသူယုံကြည်သည်။

အတွင်းရေးမှူးက သူ့ကိုအေးစက်တည်ငြိမ်သော မျက်လုံးဖြင့်ကြည့်နေသည်။

“ခင်ဗျားမှာရှိတဲ့ အားလပ်နေတဲ့ တပ်ဖွဲ့တွေအားလုံး မြောက်ဖက်ရှိအခုထွက်

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

ခွာဖို့ အမိန့်ထုတ်ပြန်ပါ။

အတွင်းရေးမှူးက အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ဗလားဒီမီထရော့ကသဘောပေါက်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ဗလားဒီမီထရော့သည်မြေပုံကိုမကြည့်တော့ပဲတခြားမြေပုံကိုအလင်းရောင်ပြောင်းထိုးပြရန်အမိန့်ပေးသည်။ သူ့အတွက်မူ ရေပေါ်ရေအောက်နှင့်ကောင်းကင်သို့ သွားသည့် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့အားလုံးကို စားပွဲပုံပိတ်ကားပေါ်ရှိမြေပုံထက်ရှင်းအောင် သူ့ဦးနှောက်ထဲရှိနေသည်။

ဗလားဒီမီထရော့သည် တိုက်လေယာဉ်နှင့် ရှာဖွေရေးလေယာဉ်အုပ်စုအားလုံး မြောက်ဘက်သို့ထွက်ခွာရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဘာရိန် ပင်လယ်အတွင်းရှိ ရေငုပ်သင်္ဘော များကိုလည်းမြောက်ဘက်သို့ စက်ကုန်မောင်းပြီး ထွက်ခွာရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထို့အပြင် ရီဂါဒုံးယုံတပ် တိုက်သင်္ဘောနှင့် စောင့်သင်္ဘောနှစ်စင်းကိုလည်းမြောက်ဘက်သို့ထွက်ခွာစေပြီး ရဟတ်ယာဉ်များကို ကောင်းကင်၌ ယုံသန်းနေစေရန် အမိန့်များတစ်ခုပြီး တစ်ခုဆက် ထုတ်ပြန်လေတော့သည်။

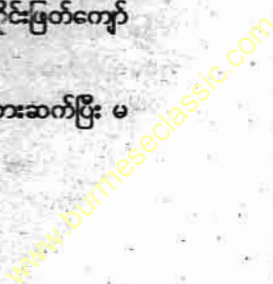
ဗလားဒီမီထရော့က ပြောဆိုခြင်းမရှိသော်လည်း သူ့အမိန့်ပေးရာ ဒေသအလိုက်အော်ပရေတာသည် ဒေသအလိုက် အော်ပရေတာသည် မြေပုံများလဲလှယ်ကာ အလင်းရောင်ထိုးပြလေသည်။ သူ့တွင်ရှိသမျှ လေယာဉ်အားလုံး ကောင်းကင်သို့ လွတ်တင်ခဲ့ ရေပေါ်ရေအောက် တိုက်ရေယာဉ်များကိုလည်း ခရီးလမ်းကြောင်းအသီးသီး သတ်မှတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင်ချွေးများစိုနေသည်။ ခြေထောက်များမှာ ရပ်မနေနိုင်အောင် အားအင်ကုန်ခမ်းလာသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလားဒီမီထရော့သည် ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်ချပြီးမော့ကြည့်လိုက်ရာ အတွင်းရေးမှူးက သူ့ကိုကြည့်ပြီးပြီးနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

“ကဲဘယ်နှယ့်လဲ ဗိုလ်ချုပ်ဗလားဒီမီထရော့၊ ခင်ဗျား လုပ်ကိုင်ပုံ ကြည့်ရတာ သိပ်မဆိုးပါဘူး။ ခင်ဗျားကြည့်ရတာအားရကျေနပ်နေပုံပေါ်တယ်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလားဒီမီထရော့မှာ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို အကြီးအကဲ တစ်ဦးကအိုးမွမ်း သလိုဖြစ်သဖြင့်ခပ်ကြောင်ကြောင်နှင့် ဘာမှမဖြေနိုင်ပဲ ခေါင်းသာ ညိတ်နေခဲ့လေသည်။

“တရက်ဆော့ဖ်၊ သတင်းပို့ပါတယ် သူ့ရဲ့ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ဟာ” အင်ဒီဂါ” အနားရောက်နေပြီး ကမ်းခြေကိုလောင်ဖို့တွင် ၅၀ ဒီဂရီမျှင့်ကြောင်း အကိုင်ဖြတ်ကျော် နေပါတယ်”

အော်ပရေတာမှသတင်းပေးပို့သံကြောင့် အတွင်းရေးမှူးမှစကားဆက်ပြီး မ

ပြောနိုင်တော့ပဲ။ ရပ်ဆိုင်းသွားသည်။ အခန်းထဲတွင်တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိနေရာမှ သတင်းကြောင့် လှုပ်ရှားလာ၏။ စားပွဲပိုင်းတွင်ထိုင်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးသည် ခိုးယူသွားသည့် မစ်(၃၁)လေယာဉ်၏စွမ်းပကားကိုသိအောင် ရုတ်တရက်နိုးဆွ ပေးလိုက်သည်။ တရက်ဆော့ဖစ်ထွက်ခွာသွားသည်မှာ (၂၅)မိနစ် ကျော်လောက်ပင်ရှိသေးသည်။ ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှဆိုလျှင် ကမ်းခြေသည် မြောက်ဘက်တွင်ရှိပြီး ဖိုင်ပေါင်း(၁၂၅၀)ခန့် ဝေးကွာသည်။ မစ်(၃၁) လေယာဉ်သည် ကမ်းခြေသို့ရောက်ပြီ သုခအခါ ဖြတ်ကျော် လျက်ပင် ရှိသည်။ ဘာရိန်ပင်လယ်ပေါ်သို့လောင်စာဆီဖြည့်ပေးမည့် လေယာဉ်နှင့် ဆုံးဆည်းရန် ဆက်လက်ပျံသန်းလျက် ရှိသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ သည် အတွင်းရေးမှူးကို ကြည့်လိုက်ရာ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် တည်ညိမ်လျက်ရှိကြောင်း ထိုသူ၏ အုတ်လုံးများက ဖော်ပြနေသည်ကိုတွေ့ရလေသည်။

အတွင်းရေးမှူးခင်ဗျာတရက်ဖစ်ဆော့စ်အတွက် ခရီးလမ်းကြောင်းပြောင်းပေး ဖို့ ကျွန်တော်အမိန့်ပေးရပေးရမှာလားခင်ဗျာ”

“အခုအနေနဲ့တော့မလိုသေးဘူး။ ဆီဖြည့်ပေးမယ့်လေယာဉ်နဲ့အယင်ဆုံဆည်း ပါစေအုံး။ ဂျန်ကိုတွေကြတဲ့အခါကြမှတရက်ဖစ်ဆော့စ်ကို ဒုံးပျံနဲ့ပစ်ခိုင်းလိုက်ရင်ပြီးရော ပေါ့။ မကောင်းဘူးလား”

အတွင်းရေးမှူးသည်သဘောကျစွာဖြင့်ရယ်မောလိုက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီ မီထရော့အနေဖြင့် ထိုရယ်မောသံသည် သူ့အားစိတ်မသက်သာမှု မရရှိခဲ့ သည့်အပြင် ယုံကြည်အားထားမှု လွန်ကဲသဖြင့်ဆုံးရှုံးမည်ကိုတွေးတောမိသည်။

ရေခဲပြင်ပေါ်သို့ဂျန်ဆင်းခဲ့သည်မှာ မိနစ် (၂၀)ပင်ရှိချေပြီ။ ထိုအချိန်အတွင်း ဆီဖြည့်ပေးမည့်လုပ်ငန်းဘယ်မျှတိုးတက်နေသည်ကိုလေ့လာရန်ရေခဲပြင်အပေါ်သို့ဂျန် တစ်ဖန်ဆင်းလာခဲ့ပြန်သည်။

ရာသီဥတုမှာအလွန်အေးပြီးသူ့ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမြူနင်းများအုပ်ဆိုင်း နေသည်။ ဖိုင်းယားဖော့စ်အနီးရှိ ရေခဲပြင်အပေါ်၌ ဂျန်ရပ်နေသည်။ သူ့အားကြည့် ရသည်မှာ ဆီးယားဘေကာ၏ သင်္ဘောသားများလက်တွင်းသို့လေယာဉ်အားလုံးဝလွှဲ ပြောင်းပေးထားရသည့်အတွက် စိတ်ချသဘောတူပုံမရချေ။ သူ့ခေတ္တငှားဝတ်ဆင်ထား သောသားမွှေးအနွေးထည်၏အမွှေးများမှာ အအေးဒဏ်ကြောင့် ခဲတောင့်နေကြသည်။ လက်နှစ်ဘက်ကို အနွေးထည်အိတ်အတွင်းထိုးထား၏။

ဖြူဖွေးပြီးပုံပန်းသဏ္ဍန်မရှိသောရေခဲပြင်ကမ္ဘာကြီးကိုငေးမောကြည့်ရှုယင်း မြူနင်းအကြား သင်္ဘောသားများ လှုပ်ရှားနေသည်ကို သူ့တွေ့ရလေသည်။ အချင်းအပေ ငှလက်မရှိ ပိုက်လုံးနှစ်လုံးသည် ရေခဲပြင်အပေါ်မြွေကြီးနှစ်ကောင် ပ မာ လေယာဉ်ဆီ သို့ဖြတ်ကျော်သွားသည်။ ရေငုပ်သင်္ဘောဦးပိုင်းအပေါ် ထွက်ပေါက်အကြီးမှ စက်သီး ဖြင့်ရေခဲပြင်အပေါ်သို့ရေစုပ်စက်တွန်းလှည်းကျရောက်လာသည်။ ရေစုပ်စက်လှည်းကို ရေခဲပြင်ပေါ်တွန်းသွားကြသည်။ ဦးပိုင်းရှိသင်္ဘောသားများအိပ်စင်အခန်းမှ အပေါ်သို့

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

ထွက်ပေါက် လှောင်အိမ်တံခါးပေါက်ပွင့်သွားသည်။ ဂျန်၏နှာခေါင်းအတွင်းသို့လောင်
စာဆီအနံ့ ချက်ချင်းတိုးဝင်လာသည်။ သင်္ဘောသားများအိပ်စင်ခန်းအတွင်းသို့ ပိုက်တစ်
ထိုး ထိုးသွင်းပြန်သည်။

ဆီဖြည့်ရန်မီနစ် (၂၀) ခန့်ကြာအုံးမည်ဟုဂျန်ခန့်မန်းသည်။ လေယာဉ်၏ကိုယ်
ဆည်ပေါ် စီးဆင်းနေမည့် 'စတယ်တစ်' လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကြောင့်ဆီဖြည့်နေစဉ် မီးဘေး
အန္တရာယ်မရှိစေရန်၊ လေယာဉ်နှင့် ရေငုပ်သင်္ဘောကိုယ်ထည်နှစ်ခုအား ကြေးနန်းကြိုး
ဖြင့်ဆက်သွယ်ပြီး မြေကြီးအဖြစ်လုပ်ရသေးသည်။ ကြေးနန်းကြိုးမှာတိုနေသဖြင့်
လေယာဉ်ဆီသို့ရောက်ရန် တစ်ဖန်ဆက်ရပြန်သည်။ ထို့ကြောင့်ဆီဖြည့်မည့်အရေးကို
နှောင့်နှေးစေသည်။

ရေငုပ်သင်္ဘောနှင့်ပါလာသော အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးနှင့် အီလက်ထရွန်နစ်
ပါရဂူတစ်ဦး လေယာဉ်ကို စစ်ဆေးနေကြစဉ် ဂျန်သည် ယုံကြည်စိတ်ချစွာနှင့် ရေငုပ်
သင်္ဘောဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဆီးယားဘေကာနှင့်အတူအိပ်ခန်းအတွင်း စောင့်နေ
သည်။ အခန်းတံခါးခေါက်သံပေါ်ထွက်လာပြီး အခန်းအတွင်းသို့ လက်ထောက်အရာ
နဲ့တစ်ဦး ဝင်လာသည်။

"မိုးလေဝသ သတင်းလာဖို့တာပါ"

"ဘာတဲ့လဲ"

ဂျန်က သိချင်ဇောနှင့် မေးလိုက်၏။

"လေကျနေပါတယ်၊ တခါတလေ (၁၅) နှော့သံအထိ တိုက်ခတ်နိုင်ပါတယ်၊ ဆီး
နင်းတွေလဲ ကွဲစပြုနေပါပြီ"

"ရေခဲပြင်ပေါ် ကအဖွဲ့ရဲ့ အခြေအနေကော"

"ပြီးလုနီးပါပြီ၊ နောက်ထပ် (၈) မိနစ်လောက်ပဲ ကြာလိမ့်မယ်လို့ပဲစ်ကပြော
ပါတယ်"

ပဲစ်ဆိုသူမှာ ရေငုပ်သင်္ဘောတွင် ပါလာသော အင်ဂျင်နီယာချုပ်ဖြစ်သည်။
ဂျန်အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာနိုင်ရန်နှင့် သူ၏ရေငုပ်သင်္ဘော အန္တရာယ်တင်းရန်အတွက်
သင်္ဘောသားများကို ငှဲညှာခြင်းမရှိပဲ ခိုင်းနေမည်ကိုဂျန်ယုံကြည်သည်။ လက်ထောက်အ
ရာရှိသည် ကပ္ပတိန်အား သတင်းပို့ပြီးပြန်ထွက်သွား၏။ ဂျန်သည်ထိုင်နေရာမှထလိုက်
စဉ် ရေငုပ်သင်္ဘောသည်ရုတ်တရက်တခုခုနှင့်ဝင်တိုက်မိသကဲ့သို့ပြင်းစွာတုန်ခါသွားသည်
ဂျန်သည်သူ၏ကိုယ်ကိုမထိမ်းနိုင်ပဲ စားပွဲပေါ် မှောက်လျှက်သား ထိုးကျသွား၏။
ကပ္ပတိန် ဆီးယားဘေကာလည်း အိပ်စင်ပေါ်မှ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ထိုးကျသွားသည်။
အခန်းတွင်း ထွန်းထားသည့်မီး မှိတ်သွားသည်။ မကြာမီပြန်လင်းလာသည်။ အခန်း
ပြင်စကြိုလမ်း ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လက်ထောက်အရာရှိထိုးကျသွားသံကြားလိုက်ရသည်။

ဂျန်သည်အမှတ်တမဲ့ စားပွဲခုံနှင့်ခိုက်မိသည့်အတွက်ထုံကျင်နေသည်။
စိုးရိမ်ထိတ်လန့်လျှက်ရှိသော ကပ္ပတိန်က ဂျန်အားစိုက်ကြည့်နေသည်။
“ဘာဖြစ်တာလဲဗျ”

ဂျန်ကမေးလိုက်၏။ ဆီးယားဘေကာသည်ကြမ်းပြင်ပေါ်မှထရပ်လိုက်သည်။
နှုတ်ခမ်းခိုက်မိသွားခဲ့ရာသွေးများကိုလက်ဖြင့်သုတ်လိုက်သည်။ အခန်းအပြင်ဘက်၌
စကြိုလမ်းပေါ်တွင်ပြေးလွှားနေကြသည့် ခြေသံများကြားနေရသဖြင့်ကပ္ပတိန်သည်တံ
ခါးဖွင့်လိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲရဲဘော်”

“ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာမသိသေးဘူး”

“ဘာ ဒါဆိုယင်ဘာဖြစ်လို့ မစုံစမ်းသလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ကပ္ပတိန်”

“ဖိုင်းယားဖော့စ်ကော” ဂျန်သည်လေယာဉ်အတွက် စိုးရိမ်မိကာကပ္ပတိန်အား
သတိပေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ဖိုင်းယားဖော့စ်ကို အသာထားတုံး၊ ကျွန်ုပ်ရေငုပ်သင်္ဘောက အနေ
ကြီးတယ်”

ကပ္ပတိန်ဒေါသထနေသည်။

ကပ္ပတိန်သည်အခန်းပြင်သို့ထွက်သွားသည်။ စကြိုပေါ်တွင်နဖူးဒဏ်ရာ
ကြောင့်သွေးများထွက်ကာ လဲကျနေသော လက်ထောက်အရာရှိကိုလုံးဝဂရုမစိုက်နိုင်
ပဲ သဘောထိမ်းသိမ်းနေ အခန်းတို့ခြေလှမ်းကြကြနှင့် ပြေးသွားလေသည်။ လက်ထောက်
အရာရှိ၏ ဒဏ်ရာကို ဂျန်စစ်ဆေးပြီး မစိုးရိမ်ရန် ပန်ပုတ်ပြီးအားပေးစကားပြောကြား၏။
ထို့နောက် ကပ္ပတိန်၏နောက်သို့ လိုက်သွားလေသည်။

ထိမ်းသိမ်းရေးအခန်းထဲတွင် ပစ္စည်းပရိဘောဂများ နေရာတကျမရှိပုံရှုပ်ထွေး
နေ၏။ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တက်ရန်လှေကားဆီသို့ ဂျန် လျှောက်သွားသည်။

“ပျက်စီးသွားတဲ့အခြေအနေကိုအမြန်ဆုံးသတင်းပို့ပါ”

ကပ္ပတိန်ကအမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ဂျန်သည်ရေငုပ်သင်္ဘောမှထွက်လာခဲ့သည်။
ရေခဲပြင်ပေါ် သင်္ဘောသားများ ဖရိုဖရဲနှင့် နေရာအနှံ့အပြား လဲနေကြသည်ကို ဂျန်
မြင်ရလေသည်။ ဒဏ်ရာရသူအချို့ အားပိုင်းဝန်းပြုစုနေကြသည် ရေငုပ်သင်္ဘောအနား
တွင်ရှိသောရဲဘော်တစ်ဦးကို ဂျန်အော်မေးလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ ရဲဘော်”

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

ထိုအခိုက်ကပွတိန်ထွက်လာပြီး ဂျန်အနားတွင် ယှဉ်ရပ်နေသည်။

“မသိပါဘူးဗျာ၊ အက်ကွဲသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး ကျွန်တော်လဲရေခဲပြင်ပေါ် ထိုးလဲကျသွားတာပဲ မှတ်မိတယ်။ ကြည့်ရတာ ရေခဲပြင်ကို တခုခုခင်တိုက်တယ်ထင် တယ်။”

“တော်ပီဒီနှင့် အပစ်ခံရတာတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။ မစ္စတာ ပဲစ်ဘယ်မှာလဲ”

“သူ ဟိုဘက်ကိုလျှောက်သွားတယ်”

သင်္ဘောသားသည် မစ္စတာပဲစ်လျှောက်သွားရာ ရေခဲပြင်ဘက်သို့ လက်ညှိုး ကိုးပြလိုက်၏။ ဂျန်သည်ရေခဲပြင်ပေါ်သို့ဆင်းပြီး မစ္စတာပဲစ်နောက်သို့လျှောက်သွားလေ သည်။ ရေခဲပြင်ပေါ်တွင် လေပြင်းတိုက်ခတ်လျှက်ရှိသည်။ မြူနှင်းကြားမှမစ္စတာပဲစ်ထွက် လာသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ မစ္စတာပဲစ်၊ ဘာများပျက်စီးသွားသလဲ”

ဂျန်ကစုံစမ်းမေးမြန်းလိုက်သည်။

“ဖိအားကြောင့် ရေခဲပြင်ပေါ် ရေခဲတောင်ဖြစ်ပေါ်လာတာပါ။ မစ္စတာဂျန်”

“ဘုရားရေ... ဘယ်လောက်ကြီးသလဲ”

ဂျန်ကစိုးရိမ်တကြီး မေးလိုက်သည်။

“ရေခဲပြင်တစ်လျှောက် လေးငါး ပေမြင့်လောက် မြင့်တက်လာပါတယ်မစ္စတာ

ဂျန်”

“ကဲလုပ်စမ်းပါဦး ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပြစမ်းပါဦး”

ဂျန်ကမြင်ချင်စိတ်စောနေသဖြင့် မစ္စတာပဲစ် ၏ ရှေ့လျှောက်သွားသည်။ ကပွတိန်မှာလည်း ကြောင်ကြည့်နေရာမှ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိပဲ ဂျန်နောက်သို့ လိုက်သွားလေသည်။

ရေခဲပြင်အပေါ်တွင် ရေခဲနံရံလေးတစ်ခု လေးပေအမြင့်ရှိပြီး ရေခဲပြင်တစ် လျှောက် ထွက်ပေါ်လျှက်ရှိသည်။

“ရေခဲပြင်တစ်လျှောက် ကန့်လန့်ပေါ်နေတယ်လို့ခင်ဗျားဆိုလိုတယ်မဟုတ် လားမစ္စတာပဲစ်”

“ကျွန်တော့်အတော်လှမ်းလှမ်း လျှောက်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်မထင် တော့တလျှောက်လုံး ပေါ်ထွက်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်မစ္စတာဂျန်”

ဂျန်ကမယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ မစ္စတာပဲစ် ကဲ့သို့စေ့စပ်သေချာသော

အင်ဂျင်နီရာ တစ်ယောက်ကပြောလျှင် လွဲမည်မဟုတ်ကြောင်းကျန်ယုံကြည်သည်။

“ဘာကြောင့်ဖြစ်တာလဲ”

“ရေခဲပြင် ခပ်သေးသေးအရွယ်တစ်တုံးဟာလေတိုက်တဲ့ဒဏ်ကြောင့်ကျွန်တော့်
တို့ရဲ့ရေခဲပြင်နေ့ကနေပြီး ဝင်တိုက်တာပါအဲဒီလိုတိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့် အထူး
ဖိအားတွန်းကန်ပြီး ရေခဲတောင်ကုန်းတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာတာပဲ၊ မစ္စတာဂျန်”

“အဲဒီအတွက် ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သဘောပေါက်တယ်မဟာ
လား၊ မစ္စတာပဲစ်၊ ကျုပ်လေယာဉ်ပျံတက်လို့မတော့ဘူးဗျ”

ဂျန်၏ဇိုးရိမ်ပူပန်မှုများသည် မြူနင်းများနှင့်အတူ သူ့ကိုယ်အား အုပ်ဆိုင်းထိ
သည်။

ဆိုဗီယက်ယူနီယံတွင်အာဏာအရှိဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်သူ၏ အယူအဆလွဲ
နေသည်ကို သိသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် စိတ်ဓာတ်တော်ကျသွားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် စကားပြောခွက်ကို ကိုင်လိုက်ပြီး ‘တရက်
ဆော့ဖစ် နှင့် ဆက်သွယ်ရန်ဟန်ပြင်သည်။

“တရက်သ်ဆော့ဖစ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ ပြောနေတယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် ဆက်သွယ်ရာတွင် စကားဝှတ်သို့
သတိမထားချေ အဓိကအချက်မှာ ဆက်သွယ်ပြောဆိုသည့်အခါ လေယာဉ်အမည်
မဖော်ရန်သာဖြစ်သည်။ ထိုမှသာလျှင် ဝှက်ရာရောက်မည်။

ထိုအချိန်၌လေယာဉ်မှူးတရက်ဆော့ဖစ်မစ် (၃၁) လေယာဉ်သည်အမြင့်
ပေ (၁၅၀၀၀) တွင်ရှိပြီး လေယာဉ်နှာခေါင်းထိပ်သည် ဆီဖြည့်ပေးသည့်ဝမ်းဗိုက်အောက်
တွင် ရောက်ရှိနေသည်။ သူတို့လေယာဉ်နှစ်စင်းဆုံခဲ့သည်မှာမိနစ်ပိုင်းလောက်ပင်
သည်။

စပိကာခွက်ထံမှ ဆက်သွယ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

“တရက်သ်ဆော့ဖစ်၊ ကြားရပါတယ်၊ အမိန့်ပြောပါ”

“ဗလာဒီမီထရော့မှ တရက်သ်ဆော့ဖစ်သို့ဆိုပြည်ပြီးတာနဲ့ မြောက်ဘက်သို့
လက်ပျံသန်းပါ”

“မြောက်ဘက်ဟုတ်လား၊ ကျေးဇူးပြု၍ ထပ်မံပြောပါအုံး”

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

ဗလာဒီမီထရော့ ဒေါသထွက်နေ၏။ လေယာဉ်မှူးမှာ အစီစဉ်ပြောင်းလိုက်သောကြောင့် တွေဝေသွားသည်။

“ငါပြောတာ မြောက်ဘက်သွားဖို့ပဲ၊ ဒုံးယိုတင် တိုက်သင်္ဘောရိုက်နှင့် ဝှေးလမ်းခံ မြေပြင်စခန်းကိုရေဒီယိုနဲ့ဆက်သွယ်ပါ။ ရှင်းရဲ့လား”

“သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဆက်ပြောပါ”

“ကောင်းပြီ၊ ဆက်လက်ညွှန်ကြားမှုကို စောင့်မျှော်ပါ။ ပြီးပြီစက်ပိတ်ပါ”

ထရန်ဆင်တီမီတာခလုတ်ကိုဗလာဒီမီထရော့ ပိတ်လိုက်သည်။ သူတို့၏ဆက်သွယ်သံကို အမေရိကန်များ ပြတ်သားစွာ ကြားလိုမိမည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ထိုသူများအနေဖြင့် ဖြားယောင်း လှည့်စားနေသည်ဟု ယူဆကြမည်ကို ဗလာဒီမီထရော့ တွက်မိသည်။ အတွင်းရေးမှူးအား ကြည့်လိုက်သည်။ အတွင်းရေးမှူးသည် ထိုအခိုက်၊ ကေဂျီဘီအကြီးကနှင့် စကားလက်ဆုံကြလျက်ရှိသဖြင့် သူ့အကြည့်မြင်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ကူတူးဇော့စ်ထံသို့ သူ့မျက်လုံးများရောက်သွားသည်။ သူ့အပေါ် ကြင်နာမှုနှင့် ကိုယ်ချင်းစာမှုထားသော ကူတူးဇော့စ်အား မျက်လုံးများဖြင့် ကျေးဇူးတင်ကြောင်းတုန်ပြန်ပြသည်။

သူစဉ်းစားနေ၏။ သို့ရာတွင် အားရကျေနပ်ခြင်းမရှိ။ ဒေါသထွက်နေမိသည်။ စီစဉ်ခဲ့သည့်အနက် တစ်ခုခုသာအောင်မြင်လျှင် သူ့အနေနှင့်မည်ကဲ့သို့ဆောက်ရွတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ရှာဖွေရေး လေယာဉ်များမည်သည့်အရာကို ရှာဖွေရမည်ဖြစ်ကြောင်း သူကောင်းစွာသိ၏။ သို့ရာတွင်အတွင်းရေးမှူး အားမတင်ပြရဲချေ။ အကယ်၍ ခြေချော်လက်ချော်ဖြစ်ခဲ့လျှင် သူ၏ရှေ့တက်လမ်းအတွက် မတွေးဝံ့တော့ချေ။ သူစိတ်ကြိုက် အတိုင်းဆောင်ရွက်ရလျှင် ရရှိမည့်အဖြေကိုသူသိသည်။ သို့ရာတွင်အတွင်းရေးမှူးက သူတင်ပြချက်ကို လုံးဝနားထောင်မည်မဟုတ်ကြောင်းသိသည်။

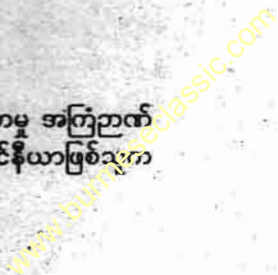
မစ် (၃၁) လေယာဉ်သည် အမေရိကန်များလက်တွင်းသို့ ကျရောက်တော့မည်။ သူ့အနေနှင့်ဘာမှမတတ်နိုင်။

ရေခဲပြင်ကို သူတို့စစ်ဆေးကြည့်ကြသည်။ မစ္စတာပဲစ် ပြောပြသည့်အတိုင်း ရေပြင်၏အရှေ့အနောက် ဝင်ရိုးတစ်လျှောက်တွင် ရေခဲတောင် ကုန်းဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ရေခဲပြင်၏တစ်ဝက်သာသာနေရာတွင်ဖြစ် ပြီး လေယာဉ်ပြေးလမ်းကို တန့်လန့်ဖြတ် ကာရံတားဆီးထားသည်။ ထိုကုန်းထိ ပြေးလမ်းအတိုင်း ကျန်အနေဖြင့် လေယာဉ်ကို ယုံတက်နိုင်စွမ်းမရှိချေ။

“လုပ်လို့ရပါတယ်ဗျာ”

မစ္စတာပဲစ်က အားပေးလိုက်သည်။ လက်ထောက်အရာရှိကမူ အကြံဉာဏ်ပေးနိုင်စွမ်းမရှိသဖြင့် နှုတ်ဆိတ်နေ၏။ မစ္စတာပဲစ်၏ ဒုတိယအင်ဂျင်နီယာဖြစ်သူက

တော့သူ့ဆရာဆုံးဖြတ်ချက်ကိုထောက်ခံသည်။

“ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား... ပဲစ်ရယ်၊ တို့မှာဂေါ်ပြားတွေနဲ့ ပုဆိန်တွေလုံလုံလောက်လောက်ရှိလို့လား။”

ဆီးယားဘေကာသည် ဖြစ်နိုင်သည်ဟူသော စကားကို သံသယရှိနေသဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ဂျန်သည်ဝင်ရောက်ဆွေးနွေးခြင်းမရှိဘဲ ရေခဲပြင်ကိုသာကြည့်နေသည်။ ကပ္ပတိန်သည် ဂျန်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး စိတ်ဝင်စားမှုမပြသောကြောင့် ဒေါသထွက်နေ၏။

“ကျွန်တော်တို့မှာ ကိရိယာတွေ ပြည့်စုံပါတယ်။ နောက်ပြီး ခပ်ပျော့ပျော့ ဒိုင်နမိုက်ကို အသုံးပြုရင်ရနိုင်ပါတယ်။”

မစ္စတာပဲစ်က သူ့အမြင်ကိုတင်ပြသည်။

“မဖြစ်နိုင်တာ... ပဲစ်”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့မှာ ပေါက်ကွဲအားနည်းတဲ့ ဒိုင်နမိုက်တွေကိုအသုံးပြုရင် ရေခဲပြင် ဘာမှမပျက်စီးနိုင်ပါဘူး။”

“ခင်ဗျားလေယာဉ်ရဲ့ ဘီးအကွာအဝေး... ဘယ်လောက်လဲ”

“(၂၂) ပေပါ”

ဂျန်သည် မစဉ်းစားဘဲ ဖြေလိုက်သည်။

“သေချာရဲ့လား”

ဂျန်သည်နှုတ်ဖြင့် မဖြေကြားဘဲ၊ ခေါင်းသာညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ဒီတောင်ကုန်းကို ခင်ဗျား ကျော်နိုင်ဖို့အတွက် ဘယ်လောက်ဖြိုခွဲပေးရမှာလဲ”

မစ္စတာပဲစ်ကမေးသည်။

“ပေသုံးဆယ်လောက်လို့မယ်”

စိန်ခေါ်သံမျိုးနှင့် မေးလိုက်သူမစ္စတာပဲစ်ကိုပြုံးပြပြီး ဖြေလိုက်သည်။

“မစ္စတာဂျန်၊ ခင်ဗျားစိတ်ထင်တာတွေကိုမပြောပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့ရဲ့အလုပ်ထိ ရောက်ဖို့ အချိန်တိုတိုတောင်းတောင်းနဲ့ ပြီးဆုံးဖို့သာလုပ်ရမယ်။ ရေခဲပြင်ကိုဖဲ့ထုတ်တာနဲ့ လေယာဉ်ကြီးပါ ထိခိုက်မှာကြောက်ရသေးတယ်”

ကပ္ပတိန် ဆီးယားဘေကာသည် ပြောဆိုပြီး သူတို့နှစ်ဦးအားအကဲခတ်ကြည့်

နေသည်။

“ကျုပ်အတွက်ပေးသုံးဆယ်ပဲလိုပါတယ်”

“ကဲဒါဆိုရင်ခင်ဗျားအရင်လိုချင်တဲ့ ပေးသုံးဆယ်ရရပါစေမယ်၊ ပြစ်ခေ့ခေ့တဲ့ နေရာကိုသာ အခုလိုက်ပြပါ။ မစ္စတာပဲစ်နဲ့သူ့အဖွဲ့ဟာခင်ဗျားအတွက်အလုပ် လုပ်ပေး ပါမယ်”

ဂျန်ထွက်ခွာသွား၏သူ့နောက်တွင် ကျန်လေးဦးမှာ ပင်ပန်းနေထန်ဖြင့် ခြေလှမ်းနှေးနှေးနှင့် လိုက်သွားကြသည်။ ဂျန်၏မျက်နှာတွင်သံသယရှိပုံ လုံးဝ မတွေ့ရချေ။ ဘီး များ၏အကွာဝေးမှာ (၂၂) ပေရှိပြီးသူ့ဖောက်ခိုင်းသည်လမ်းမှာ ပေ (၃၀) ဖြစ်သဖြင့် ဘီးတစ်ချက် လေးပေမျှသာကွာဟမည်။ ယခုလိုအခြေနေ မိုးခုံဆိုလျှင် သူ့လည်ပင်းကို သူ ဓားနှင့် လှီးဖြတ်နေသလိုဖြစ်မည်။

ဂျန်၏ခြေလှမ်းများ ရပ်သွားသည်။

“ဒီနေရာပဲ”

နေရာအမှတ်သားပေးပြီး ခြေလှမ်းအကွာအဝေးတိုင်းနေ၏။ ထို့နောက်တဖန် နေရာအမှတ်မှတ်ရန် ‘ပဲစ်’အားစောင့်နေသည်။ မစ္စတာပဲစ်ရောက်လာသောအခါ ခေါင်း ညိုက်ပြသည်။ သူတို့ဖောက်ရမည့်နေရာမှာရေခဲပြင်၏ပဟိုတွင်ရှိမည်ကို ဆီးယားဘောကာ စဉ်းစားမိသည်။ လေယာဉ်ပျံပြေးလမ်းအတွက်ဂျန်သည်အရှည်ဆုံးတောင်မြောက်ဝင် ရှိုးလမ်းကြောင်းကိုရွေးချယ်သည်။

“လမ်းရှင်းဖို့ ဘယ်နှစ်နာရီလောက်ကြာမှာလဲ မစ္စတာပဲစ်”

“တစ်နာရီလောက်ကြာလိမ့်မည် မစ္စတာဂျန်”

တစ်နာရီဆိုသော အချိန်မှာ ကြာလွန်းသည်ဟု ပဲစ်ကိုပြောပြချင်သော်လည်း အချိုးနီးဖြစ်မည့်ပြောကြားချက်ကို မပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကပ္ပတိန်သည်သည် အနွေးထည် အိတ်အတွင်းမှစကားပြောစက်ကိုထုတ်ယူ ကာ သူ၏ပါးစပ်နားတေ့လိုက်သည်။

“ဝေါတာဆန်” ကျုပ်ကို သင်္ဘောစကားပြောလှိုင်းနဲ့ဆက်သွယ်ပေးပါ။ ကပ္ပတိန် ပြောနေပါတယ် နားထောင်ပါ။ ရေခဲပြင် ကုန်းတုန်းကိုရှင်းဖို့တစ်နာရီလောက်ကြာလိမ့် မယ်။ ဆိုလိုချင်တာတော့ တို့တစ်နာရီလောက်ကြာခဲ့ အချိန်တွင်းမှာ အရာရာတိုင်း အသင့်ဖြစ်နေကြဖို့ပဲ။ သတိလက်လွတ်မနေကြနဲ့ကောင်းကင်ရေပြင်ရေအောက်တို့အထူး ဂရုစိုက်ရှာဖွေကြည့်ရှုနေဖို့၊ တကယ်လို့ တစ်ခုခုသာသတိမထားခဲ့ရင် တို့နဲ့အသက် အန္တရာယ်ဖြစ်ပေါ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သိထားစေချင်တယ်။ တို့ဒီအခေါ်မှာဆူညံသံတွေဖြစ် အောင်လုပ်ကြတော့မှာမို့ မင်းတို့ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နေကြပါ။ လေယာဉ်ခေါ်မှာရှိလို့

ရဲဘော်တွေကတော့လေယာဉ်မခဲအောင် 'ဒီအိုင်စ်' ရေခဲပျော်အောင်လုပ်ထားပေးပါ။ အချိန်မရွေးဘီးလိမ့်နိုင်အောင်ထားပါ။ လမ်းရှင်းဖို့အတွက်မစ္စတာပဲစ်ဦးဆောင်လုပ်လိမ့်မယ်။ သူလိုအပ်တဲ့လူ၊ လက်နက်ကိရိယာတွေ ကိုသူပြောပါလိမ့်မယ်။

ကပ္ပတိန်သည် ဒဏ်ရာ ရထားခဲ့ကြသော ရဲဘော်များ စာရင်းကိုဆရာဝန်ထံ စုံစမ်းနေ၏။ မစ္စတာပဲစ်ကသူလိုသော လူစာရင်းနှင့်ကိရိယာများကိုမှာလိုက်လေသည်။ ကပ္ပတိန်သည်ဖျန်ဘက်သို့လှည့်လိုက်ပြီး။

“ခင်ဗျားပြောတာသေချာရဲ့လား မစ္စတာဂျန်”

“စိတ်ချပါကပ္ပတိန် ကျွန်တော်ပေ(၃၀) ရေခဲပြင်ပေါ်မောင်းထွက်နိုင်ပါတယ်”

“အခုလိုရာသီဥတုမကောင်းတဲ့အချိန်မှာ ဖြစ်ပါမလား”

“ဒါထက်ဆိုးတာတောင်ဖြစ်နိုင်သေးတယ်”

“တစ်ကယ့်လူပဲ။ ကောင်းပါပြီလေခင်ဗျားပြောသလိုလုပ်ပေးပို့မယ်”

“တစ်နာရီလောက်အချိန်ပေးပါ”

“ကျုပ်လေယာဉ်ကိုသွားကြည့်နေမယ်”

“အင်း ကောင်းပါတယ်။ ဆက်လုပ်ပေတော့”

ဂျန်ကခေါင်းညိတ်ပြပြီးထွက်သွားလေသည်။ ရေငုပ်သင်္ဘောနားတွင် မစ္စတာပဲစ်ဆင့်ခေါ်လိုက်သော သင်္ဘောသားများစုရုံးရောက်ရှိနေကြသည်။

ရေငုပ်သင်္ဘော ရွက်တိုင်အနီးရှိ ရေလှောင်ကန်တွင်ရေမခဲရန် ဆေးရည်တစ်မျိုးကို ဝိုက်လုံးများတစ်လျှောက် ရေရုပ်စက်ဖြင့်စုတ်ယူပြီး လေယာဉ်၏တောင်ပံများနှင့် ကိုယ်ထည်ကိုပတ်ဖြန်းပေးလျက်ရှိသည်။ ထိုလုပ်ငန်းကိုလူလေးဦးလုပ်ဆောင်နေသည်ကိုဂျန်တွေ့ရသည်။

ယခုမှဂျန်သည်၊ လေယာဉ်ကိုဂရုစိုက် အနီးကပ်ကြည့်ရှု လေ့လာခွင့်ရလေသည်။ အချိုးကျသောကိုယ်ထည်နှင့် အင်ဂျင်စက်အတွက်လေဝင်ပေါက်ကြီးများကိုလေ့လာကြည့်ရှုလေသည်။ ယခင်တိုက်လေယာဉ်များတွင်ဤကဲ့သို့ကြီးမားသောအင်ဂျင်စက်ကြီးများတစ်ခါမှတစ်ဆင့်ခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ တောင်ပံအောက်တွင် မွမ်းမံပြီးဖြစ်သောခတ်မီဒုံးပျံများ ပစ်စင်တွင်အဆင်သင့်ရှိနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ယခင်ကဘက်ဂျာလေယာဉ်နှင့်ရဟတ်လေယာဉ်အတွက် အသုံးပြုခဲ့သော ခုံးပျံများနေရာတွင် အသစ်အစားထိုးထားလျက်ရှိပြီး ယခုခုံးပျံလေးလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်နေလေသည်။

ရေခဲပြင်ကုန်းကို ဖြိုချရန်အတွက် ကပ္ပတိန်နှင့်မစ္စတာပဲစ် တို့နှစ်ယောက် ဂျန်ဆွေးနွေးနေစဉ် လေယာဉ်ဆီဖြည့်သည့် လုပ်ငန်းပြီးဆုံးသွားသည်။ ဆီဖြည့်သည့်

သုံးနှင့် လေယာဉ်နှာခေါင်းတံနှင့် ဆက်သွယ်ထားသောမြေကြီးများကို ဖြုတ်ယူပြီးဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ဆီဖြည့်ပေးသည့်အဖွဲ့သည် လမ်းရှင်းပေးသည့်အဖွဲ့ကို ကူညီရန်သွားကြဟန်တူသည်။

လေယာဉ်မှရေခဲပြင်တောင်ပိုင်းသို့ဂျန်လျှောက်သွားသည်။ ရေခဲပြင်အစွန်းသို့ရောက်သောအခါ တဖန်မြောက်ဘက်သို့ ပြန်လျှောက်ပြန်သည်။ လေယာဉ်ပြေးလမ်းတို့မှတ်မိအောင် လေ့လာနေလေသည်။ ရေခဲပြင်နှစ်ခုတိုက်မိစဉ် ပြေးလမ်းတွင်ကုန်းဖြစ်ပေါ်သည်မှအပ လုံးဝမပျက်စီးခဲ့ချေ။ မြောက်ဘက်စွန်းသို့ရောက်ခဲ့ပြီးပြန်လာတွင် အိတ်အတွင်းဆက်သွယ်ရေးမီး အချက်ပေးလေသည်။ ဂျန်သည်ဆက်သွယ်ရေးစက်ကို ဆုတ်လိုက်ပြီး ခလုတ်နှိတ်လိုက်လေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ပြောပါခင်ဗျာ”

“ဂျန်နားထောင်ပါ။ တိုရဲ့မြောက်ဘက်မှ ဆက်သွယ်ရေးသတင်းသုံးခုရရှိခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားလေယာဉ်လမ်းကြောင်းအတိုင်းပဲဗျ”

ကပ္ပတိန်၏ အသံထွက်ပေါ်လာသည်။ ဂျန် အချိန်အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး ခြန်ဖြေလိုက်သည်။

“တိုက်သင်္ဘောနဲ့ သူ့အစောင့်တိုက်ဖျက်ရေးရေငုပ်သင်္ဘောနှစ်စင်းပဲဖြစ်မှာပဲ”

“ဘုရားဈေ ခင်ဗျားကတော့ ကျွန်ုပ်ကိုဒုက္ခပေးမယ့်လူပါလား”

“သူတို့ဒီကိုရောက်ဖို့ ဘယ်လောက်လိုအုံးမှာလဲ”

“၄၀ မိနစ် ဒါမှမဟုတ်(၄၅) မိနစ်လောက် ကြာအုံးမှာပါ”

“အင်၊ တော်ပါသေးရဲ့၊ ကျွန်တော်အချိန်ရသေးတယ်”

“အတော် တိုယ်ချင်းစာတရားရှိတဲ့သူပဲ၊ ခင်ဗျားအတွက်အချိန်ရပေပဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ရေငုပ်သင်္ဘောအတွက်ကော ထည့်မစဉ်းစားတော့ဘူးလား။ အခုခင်ဗျား လေယာဉ်ပျံတက်နိုင်ဖို့အတွက် သူတို့အသက်နဲ့ရင်းပြီး လုပ်ပေးနေကြတဲ့ရဲဘော်တွေအတွက် ကော”

“ကျွန်ုပ်ဝမ်းနည်းပါတယ်ကပ္ပတိန်၊ ကျွန်ုပ်အဲဒီလို မစဉ်းစားမိဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တို့ထင်တာထက်တော့ ကြာနိုင်ပါသေးတယ်။ ခင်ဗျားပျံတက်သွားနိုင်ဖို့လိုတဲ့အချိန်နဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရေငုပ်သင်္ဘောကိုမိနိုင်ဖို့အချိန်ဟာအတူတူဖြစ်မှာပါ။ ခေတ္တာပစ်က အချိန်ပိုပိုလိုလိုကြိုတွက်ပြီးပြောမှာဖြစ်ပါတယ်”

“ဒီဘက်ကိုလာနေတာသေချာတယ်နော်ကပ္ပတိန်”

၂၂၀

ဝင်းမြင့်

“တိတိကျကျတော့မပြောနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်အထင်တော့ မလာမှာကပိုသေးတယ်”

“မလာဘူး ဟုတ်လား”

“အနောက်ဘက် လေယာဉ်ပြေးလမ်းကြောင်း အတိုင်း သွားနေတာတော့မချာတယ်။ ဒီဘက်ကိုလာမယ်၊ မလာဘူးဆိုတာမသေချာဘူး။ မျက်စိနဲ့မြင်ရယ်တော့ တတ်ပြောနိုင်တာပေါ့ဗျာ”

+ + +

၁၁ တစ်ပြန်၊ ကျား တစ်ပြန်

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့မှာ အခက်ခဲများစွာနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသဖြင့် သူ့စိတ်ကို နိုင်အောင်ထိန်းထားရသည်။ အတွင်းရေးမှူးသည် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့၏ ဆင်မြင်ယူဆချက်ကို အလေးအနက်မထားပဲ ဆန့်ကျင်သောသဘောရှိသည်။ သက်ရှိအခြေနေအရ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာ ဒီမီထရော့သည် အတော်စိတ်ဓာတ်ကျနေမိသည်။ သူ့ရာထူးလက်လွတ်၊ စွန့်လွတ်ရမည့်အရေးကိုသူမလိုလားချေ။ တနေ့ကူးတူးတွေ့ရင် စင်စင်ယူသည့် အချိန်တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏နေရာ၌ သူ့ရရှိရန်သူ့မျှော်မှန်းသည်။ သို့ရာတွင် သူ့အခါသူ့မှာအကျဉ်း အကြပ်နှင့်ရင်ဆိုင်နေရသည်။ အကယ်၍လက်ရှိအနေထား အတိုင်းအမိန့် ပေးလုပ်ကိုင်ခဲ့ပြီးကျန်ကလည်း မင် (၃၁) လေယာဉ်ကိုခိုးယူသွားနိုင်ခဲ့လျှင် လေယာဉ်ကိုပြန်မရသည့်အတွက် သို့မဟုတ်ဖျက်လည်းမဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့လျှင် ဆီဒီယက်တို့၏ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုအားလုံး သူ့အပေါ်ပုံချပြီးအပြစ်တင်ကြမည်ကို သူယုံကြည်သည်။ ထို့ကြောင့်သူအနေဖြင့် မထူးတော့ပြီဖြစ်ရာ အတွင်းရေးမှူးကို သူလိုလားသည့် အတိုင်း အရေးဆိုင်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ တောင်းဆိုချက်မှာ ခိုတိုက်သင်္ဘောထံပို့ပေးသောအမိန့်အတိုင်း ချက်ချင်းဆောင်ရွက်ပေးရန်ဖြစ်သည်။

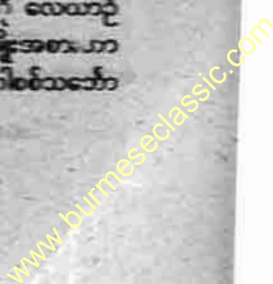
အတွင်းရေးမှူးခင်ဗျာ... ကျွန်တော်ရဲ့ခန့်မှန်းချက် အရဆိုရင် အဲဒီနေရာ အရေခဲပြင်ကြီးတွေရှိတဲ့အတွက်ရိုဂါတိုက်သင်္ဘောဆီမှရတဲ့ တိုင်းတာချက်သတင်းတွေက ပြတ်သားပါဘူး။ ဒါကြောင့်သေချာအောင်စစ်ဆေးဖို့ ကောင်းတယ်”

သူ့အကြံပေးချက်မှာငြိမ်သက်နေသော အခန်းတွင်း၌နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ် သွားသည်။ အတွင်းရေးမှူးနှင့်လေယာဉ်အုပ်စု စစ်ဦးစီးမှူးဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့တို့၏ စကားထိုးစစ်ပွဲ ကစားနေကြသည်ကိုအခန်းတွင်းရှိကျန်သူများကပွဲကြည့်ပရိတ်သတ်အ နေဖြင့်နားထောင်နေကြသည်။ သူ့အတွက်နောက်ဆုံးအခွင့်အရေးသာဖြစ်ကြောင်း ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီထရော့ သဘောပေါက်သည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ခန့်မှန်းချက်အရ... ဟုတ်လား”

အတွင်းရေးမှူးက ညင်သာစွာပြောလိုက်သော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ ခုတို အပြစ်တင်သဘောမျိုး ရှိလေသည်။

“အခုမင် (၃၁) လေယာဉ်ဟာ ပင်လယ်ပြင်မှာ ဘယ်လိုလောင်စာဆီဖြည့် သည်ဆိုတာ ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါပြီ။ သူတို့တတွေ့ရခဲပြင်ကြီးကို လေယာဉ် ပြေးလမ်းအဖြစ် အသုံးပြုမယ်၊ နောက်ပြီးဆီဖြည့်ပေးမည့်ရေယာဉ်အစိုးအစားဟာ ချော့ပင်သင်္ဘောတစ်စင်းဖြစ်မယ်ဆိုတာ ယုံမှားသံသယဖြစ်စရာမရှိပါဘူး။ ရိုဂါစစ်သင်္ဘော က ပေးပို့တဲ့ ဆိုနာ ဆိုတဲ့ အဆက်အသွယ်ဟာ ဒါပဲဖြစ်ရမယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် အတွင်းရေးမှူးကို ကျားကြီးတစ်ကောင် လိုအန္တရာယ်ကောင်ဟု သဘောထားသည်။ သူ့သဘောမှာ မှန်ကန်ခဲ့ပြီ အကယ်၍ ဂျန်သာလွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့လျှင်သူ့ဘဝရှေ့ရေးတွေးဝံ့ရာပင်မရှိတော့ပြီ။ ကိုယ်လို ကိုယ်သတ်သေဖို့ ပင်ရှိတော့မယ်။ သူသည်ဂျန်အပေါ် အတော်ဒေါသထွက်နေ၏။ ဂျန်ကိုသာ မိယင်အစိမ်းလိုက်ပင် စားချင်တော့သည်။

“လေယာဉ်ပျံ ဆင်းခဲ့တယ်၊ ဟုတ်လားဗလာဒီမီထရော့”

“ဟုတ်ပါတယ်”

သူတစ်ဖန်အရေးနိမ့်ပြန်ဟုသူထင်မှတ်လိုက်သည်။ အတွင်းရေးမှူး၏ အသံမှာ ခြောက်သွေ့ပြီး တည်ငြိမ်လှသည်။ သူ၏တင်ပြချက်ကို အယုံကြည်ကင်းမဲ့ဟန်ရှိ၏။ စားပွဲပေါ်ရှိ မြေပုံမှာ မြောက်ပိုင်းပြ မြေပုံဖြစ်သည်။ အော်ဗရေစီစဉ်ထားသည့်ပရိယာယ် အတိုင်း ပြားယောင်းခံရလေပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့မှာ အစကတည်းကပင် သံသယရှိခဲ့သည်။ အော်ဗရေ့သည်ပရိယာယ်ဆင်ရင်အတွက် လေယာဉ်နှင့် ရေငုပ် သင်္ဘောတို့ကို ပို့ထားခဲ့သည်။ ယခုတော့လက်တွင်းရှိသမျှ ဆိုဗီယက်လေတပ်နှင့် ရေတပ် များ မြောက်ဘက်သို့ အားလုံးလိုလိုပို့ထားခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ သူ့ရှေ့တွင်ထိုင်နေသူ အတွင်းရေးမှူးလက်တွင် သူ့ဘဝကိုဖျက်စီးပစ်နိုင်သော အာဏာရှိ၏။ သူ့ကိုဖြုတ်ပြီး ထောင်ထဲကို ထည့်နိုင်သည်။ သူ့ကိုစိတ်မနှံ့အောင် လုပ်နိုင်သည်။ သူ့ဘဝ အရှုံးထောင် တွင် အဆုံးမခံပေ။ ထိုကြောင့်အကျိုးအကြောင်းပြန်လည်တင်ပြရမည်ဟုဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။

“အခုတွေ့ရတဲ့နေရာကတော့ ရီဂါတိုက်သင်္ဘောနဲ့အစောင့်ရေငုပ်သင်္ဘောတို့ ဟာလေယာဉ်ခြေရာပျောက်သွားတဲ့ဘက်ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ”

“အတွင်းရေးမှူးရာခိုင်းတဲ့ရေခဲပြင်ဆီကို ရဟတ်ယာဉ်တွေလွှတ်ဖို့ကလည်း အချိန်အတော်ကြာအုံးမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ လောင်စာဆီသယ်ပို့တဲ့ရေငုပ်သင်္ဘော တွေဆီကိုအတွေ့ကြုံရင့်ကျက်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦးကိုအစောင့်ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စီးနှင့် ဆက်သွယ်မိအောင်စုံစမ်းရှာဖွေဖို့လွှတ်လိုက်ပါမယ်”

အတွင်းရေးမှူးသည်ကေ-ဂျီ-ဘီအကြီးအကဲသို့တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဒီမီထရော့ အားပြောလိုက်သည်။ ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးကဲကတော့ အတွင်းရေးမှူး ဘာကိုရည်ရွယ် ပြီးပြောလိုက်သည်ကိုသဘောပေါက်ကာပြုံးပြလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ . . .”

အတွင်းရေးမှူးကလက်တစ်ဖက်ထောင်ပြလိုက်သဖြင့်ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ စကားဆက်မပြောနိုင်ပဲ ရပ်သွားသည်။

“အစောင့်ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်း အဲဒီနေရာရောက်မှ ဘယ်လောက်ကြာလဲ”

ဗလားဒီမီထရော့”

“မိနစ် (၄၀) ထက် ပိုမကြာနိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ”

“ကဲ၊ ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားရှာခိုင်းတဲ့ နေရာမှာ စိတ်ဝင်စားစရာအကြောင်းရှိခဲ့
ယင် မြောက်ဘက်တွင်ဆုံးဆည်းဖို့မပ်(၃၁)လေယာဉ်ကိုအမြန်ဆုံးသွားခိုင်းရမှာပေါ့”

အစီစဉ်တစ်ခုတော့ ပြီးဆုံးပြန်ပြီဟူသော အတွေးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ဗလားဒီမီထရော့
သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သူတစ်ကိုယ်လုံး ပင်ပန်း နွမ်းနယ်လျက်ရှိသည်။ တစ်ခုခုတော့သူ
လုပ်ဆောင်ခဲ့လေပြီ။ သို့သော် အောင်မြင်မှုကိုတော့မျှော်မှန်း၍ မရသေးချေ။

သူ၏ခံစားချက်များ မျက်နှာပေါ်လွင် နေမည်ကိုစိုးရိမ်သဖြင့်စကားဝတ်သ
တင်းပို့သည့် အော်ပရေတာဘက်သို့ချက်ချင်းလှည့်လိုက်ကာ ‘ရိုဂါ’စစ်သင်္ဘော ကပ္ပတိန်
အတွက် အမိန့်စာ ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

+ + +

‘ပီယူအိုင်းရ်’ရေငုပ်သင်္ဘောဆက်သွယ်ရေးစက်ခန်းတွင်အလုက်ရှုပ်လျက်ရှိသည်။ ဂျန်
သည်အစိမ်းရောင် ဆိုနာခိုင်ခွက်ကို အတော်ကြာအောင်ကြိုးစားကြည့်နေမိ၏။ အော်ပ
ရေတာကလည်း ဆိုနာဆက်သွယ်ရေးဖြင့်ရှာဖွေတွေ့နေသော ခိုင်ကွက်ပေါ်ရှိအကွက်
သုံးကွက်ကို အထူးဂရုစိုက်ကာ အခြေနေကိုလေ့လာလျက်ရှိသည်။ ဆိုနာဖြင့် တိုင်းတာ
ရှာဖွေနိုင်သော အတွာအဝေးမှာ ရေငုပ်သင်္ဘောမှ မိုင် (၃၀) အတွင်းသာဖြစ်သည်။
သူတို့ မြင်နေရသော အတွက်သုံးကွက်မှာ ဆိုင်နာခိုင်ကွက် အပြင်စက်ဝိုင်း၌ ဖြစ်သည်။
ထိုစဉ်က အကွက်တစ်ကွက်သည် ကျန်နှစ်ကွက်ရှိသည့် အနောက်ဘက်လမ်းကြောင်း
မှ ခွဲထွက်လာပြီး ‘ပီယူအိုင်းရ်’ ရေငုပ်သင်္ဘောဆီသို့ ဦးတည်လျက် လာနေသည်။

သူ့ထံ အစောင့် ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်း ထွက်လာကြောင်း ဂျန် သိသည်။
ရိုဂါ စစ်သင်္ဘောနှင့် ကျန်အစောင့် ရေငုပ်သင်္ဘောတို့သည် အနောက်ဘက်လမ်းကြောင်း
အတိုင်း ဆက်သွားနေသည်။ ဆိုနာခိုင်ကွက်အရ သူ့ထံလာနေသော ရေငုပ်သင်္ဘောမှာ
မိုင် (၂၀) အကွာအဝေးအတွင်း ရောက်နေကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်သည်။

အုပ်ချုပ်ရေးစက်ခန်းအတွင်း၌ ဆိုနာဖြင့် ဆက်သွယ်ရသည့် ပဲ့တင်သံများနှင့်
နားကြပ်များနားတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ရေဒီယိုအော်ပရေတာများ၏ အသက်ရှူသံမှ
အပ အခြား ဘာသံမှ မကြားရချေ။

“ဒီကို ရောက်ဖို့ ဘယ်လောက်ကြာမှလဲ”

ဂျန်အနားတွင် ထိုင်နေသော ဆီးယားဘေကာ က မေးလိုက်သည်။

“မပြောနိုင်ဘူး ဒီ ဆိုနာစက်နဲ့ အဝေးကို တိုင်းတာတဲ့အခါ ကြားဖြတ်အနှောင့်

အယုတ်ကြောင့် မတိကျဘူးဆိုတာတော့ ခင်ဗျားအသိပဲ မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်အတိအကျမပြောနိုင်ပါဘူး။”

အော်ပရေတာသည် ဒိုင်ကွက်ကိုကြည့်ကာ ကပ္ပတိန်အား ဖြေကြားလိုက်သည်။

“ခုမှ၊ ဒုက္ခပဲ” ကပ္ပတိန်ကညည်းလိုက်သည်။

“ရုဇွားရေငုပ်သင်္ဘောတွေဟာ ဘယ်လောက်မြန်မြန် မောင်းနိုင်သလဲ ကပ္ပတိန်”

“ကျုပ်ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိမှာလဲ ဂျန်၊ အခုလာနေတဲ့ သင်္ဘောဟာ အမျိုးအစား တောင် ကျုပ်မသိဘူး။ အနီးကပ်ရောက်မှ ကွန်ပျူတာစက်က အမျိုးအစားတွက်ပေး နိုင်မယ်”

“အမည်မသိတဲ့ ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်း နီးကပ်လာနေပါတယ်”

“ကဲ ဒီလိုဆိုယင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ကပ္ပတိန်”

ဂျန်ကို ကပ္ပတိန်က စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား သွားရမယ့် ခရီးစဉ် လမ်းညွှန်ချက်တွေကို ချိတ်ပိတ်ပြီး ပေးထားတဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ်ကျုပ်မှာရှိတယ်။ ဒါကို ပထမလှုပ်ရမယ်။ နောက်ပြီး ဒုတိယအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရုပ်ဖျက်ပစ္စည်းတွေကို အဝတ်ဗီဒီယိုက ထုတ်ပြီး ပြင်ဆင်ရဦးမယ်”

“ကျုပ်တို့ဘက် တိုးလာနေတုန်းပဲ”

ကပ္ပတိန် ဆီးယားဘေကာ သည် သူ့လက်ထောက်ထံမှ ရေငုပ်သင်္ဘောအတွင်း သတင်းပြောကြားနိုင်သည့် စကားပြောခွက်ကို တောင်းလိုက်သည်။

“ဂရုတစိုက်နားထောင်ပါ။ ကပ္ပတိန်ပြောနေပါတယ်။ ဟမ်းလွဲစင်အန္တရာယ်ကင်း အစီအစဉ်ကို အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်ကြပါ။ တို့မှာမိနစ် (၃၀) လောက်ပဲ အချိန် ရှိတော့ တယ်။ သည့်ထက်တောင် နည်းနိုင်ပါတယ်။ အချိန်များများရမယ် မဟုတ်ဘူး။ ကဲ လုပ်စရာရှိတာတွေကို အချိန်မနှောင်းမီ အမြန်ဆုံး လုပ်ကြပေတော့”

“အန္တရာယ်ကင်း အစီအစဉ်ဆိုတာ ဘာလဲ ကပ္ပတိန်”

“ဂျန် သဘောမပေါက်သဖြင့် မေးလိုက်သည်။”

“ကျုပ်တို့ရဲ့ အသက်တွေကို ကယ်နိုင်မယ့်အကွက်တစ်ကွက်ပေါ့။ မကြာခင် တွေ့ရမှာပဲ။ ကဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေကိုယူဖို့ ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့ပေတော့”

ကပ္ပတိန် ထွက်ခွာသွားရာနောက်သို့ ဂျန် လိုက်သွားသည်။ ကပ္ပတိန်သည် သူ၏ အိပ်စင်အခန်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ဂျန်ဝင်သွားသောအခါ အဖုဖုတံခါးကို

သော့ခတ်လိုက်သည်။ နံရံရှိ မီးခဲသေတ္တာသို့သွားပြီး လျှို့ဝှက်နံပါတ်များလှည့်ကာ မီးခဲ
သေတ္တာတံခါးကို ဖွင့်လိုက်၏။ အတွင်း၌ အထုပ်တစ်ထုပ်ဆွဲတုတ်လိုက်၏။ အထုပ်မှာ
လုပ်စတစ်ဖြင့် ထုတ်ထားပြီး အတွင်း၌ ချိန်ပိတ် အမိန့်စာအိတ်နှင့်အတူ 'အက်စစ်'
ပြွန်တောင့် တစ်တောင့် တွေ့ရလေသည်။ ကပ္ပတိန်သည် လက်နှစ်ချောင်းကို ပြွန်တောင့်
အပေါ် ညှပ်ကာ ဂျန်အား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

ထို အက်စစ်ပြွန်ချောင်း ကဲ့သို့သွားပါက အိတ်အတွင်းရှိ စာရွက်ထုပ်မှာ တခဏ
ချင်း မီးလောင်ကျွမ်းပျက်စီးသွားမည်ဖြစ်သည်။

ဂျန်သည် အထုပ်ကို ဖြည့်လိုက်သည်။ အထုပ်အတွင်း၌ မြေပုံများနှင့် ခရီးစဉ်
လမ်းစဉ်ပြ အညွှန်းများ ထုတ်ယူပြီး ဂျန်က အသေအချာ ဦးနှောက်အတွင်းမှတ်သား
လိုက်သည်။ ညွှန်ကြားချက်မှာ ခပ်ရိုးရိုးပင်ဖြစ်သည်။ ရှေးဦးစွာ လေယာဉ်ကို ခပ်နိမ့်နိမ့်
နှင့် ဖင်လန်ကမ်းခြေကို ကျော်ဖြတ်ရမည်။ သူဖြတ်ရမည့်ကမ်းခြေမှာ ဖြားယောင်း လှည့်
စားရန် စိစဉ်ထားသော မြောက်အငူ၏ အရှေ့ဘက်တွင်ဖြစ်သည်။ ထိုမှတဆင့်
'စတော့စ်ဟိုးစ်' သို့ ဦးတည်သွားရမည်။ စတော့စ်ဟိုးစ် သို့ ရောက်သောအခါ
'ဘိုသ်နီးယား' ပင်လယ်ကွေ့အပေါ် ပျံသန်းပြီး စတော့စ်ဟိုးစ်မှ လန်ဒန်သို့ ပျံသန်းသည့်
ခရီးသည်တင် လေယာဉ်နှင့် ဆုံဆည်းရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆုံဆည်းရမည်
ကို ဂျန်သဘောပေါက်လေသည်။

မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို ထိုခရီးသည်တင် လေယာဉ်နောက်မှ ကပ်ပျံသွားပါက
ထိုလေယာဉ်များမှား သိနိုင်ကြမည် မဟုတ်သည့်ပြင် အင်ဖရားရက်ခံ ခိုင်ကွက်တွင်လည်း
ခရီးသည်တင်လေယာဉ်မှ စက်အပူငွေ့ ထွက်သည့်လမ်းကြောင်းတစ်ခုသာ တွေ့နိုင်
ပေမည်။ လေယာဉ်ခရီးစဉ်အတိုင်း ပျံသန်းမည်ဖြစ်သဖြင့် သံသယ ဖြစ်နိုင်စရာမရှိချေ။
မှက်စီအမြင်ဖြင့် ရှာဖွေခြင်းမှအပ သူ့အား တစ်ခြားနည်းများဖြင့် ရှာတွေ့နိုင်မည် မဟုတ်
ပေ။ အင်္ဂလိပ်ကမ်းခြေအပေါ် သတ်မှတ်ထားရာ နေရာသို့ ရောက်သည့်အခါ ဂျန်သည်
အင်္ဂလိပ် လေတပ်မတော်နှင့် ဆက်သွယ်ရမည်။ သူ့အား လေယာဉ် စက်စမ်းယာဉ်အဖြစ်
စိစဉ်ထားလေသည်။ ဤနည်းဖြင့် ဆွီဒင်နိုင်ငံ အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေအပေါ် ဗြိတိသျှ
ခရီးသည်လေယာဉ်နှင့် ပူးပေါင်းပျံသန်းသွားစဉ် အင်ဖရားရက်ခံဖြင့် အပူငွေ့လမ်း
ကြောင်း နှစ်ခု တွေ့ခဲ့ပါက ရုရှားတို့အနေဖြင့် ဘာမျှ တတ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

ဂျန်သည် ညွှန်ကြားစာများကို နောက်တစ်ခေါက်ဖတ်ပြီးမှ ဦးနှောက်ထဲ
သေချာစွာ မှတ်သားထားလိုက်သည်။ ညွှန်ကြားစာများကို အိတ်နှင့်အတူ စားပွဲပေါ်ရှိ
ဆေးလိပ်ပြာခွက်၌ စုပုံလိုက်ပြီး အက်စစ်ပြွန်ချောင်းကို ချိုးပစ်လိုက်သည်။

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း စာရွက်များမှာ ပြွန်ချောင်းအတွင်းမှ ထွက်လာသော
အက်စစ်ရည်များကြောင့် လောင်ကျွမ်းသွားသည်။

စာရွက်စာတမ်း အစအနများ ဖျောက်လိုက်ပြီးဖြစ်သဖြင့် ဂျန်အားရကျေနပ်စွာ
ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ ကပွတ်နံ့... ကျုပ်တို့အပေါ်တက်ပြီး ပြေးလမ်းအခြေအနေကို သွားကြည့်ရအောင်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားရဲ့ အန္တရာယ်ကင်း အစီအစဉ်ကိုလည်း ကြည့် ယင်းပေါ့။ ဟုတ်လား”

+ + +

အော်ဗရေအနေဖြင့် စိတ်မချသေး။ သို့ရာတွင် မြောက်အငူ၌ ရုရှားတို့ကို ပြားယောင်းလှည်းစားရန် လွှတ်ထားသော အစီအစဉ်မှာ အောင်မြင်ကြောင်း ပီကယူ အိုးရ် ရေငုပ်သင်္ဘော၊ ကပွတ်နံ့ ဆီးယားဘေကာထံမှ ဖိုင်းယားဖော့စ်လေယာဉ် အန္တရာယ်ကင်းစွာ ဆင်းနိုင်ပြီး လောင်စာဆီဖြည့်ပြီးကြောင်း သတင်းရသောအခါ အားတက်ဝမ်းသာမိလေသည်။

အကယ်၍သာ ဆီးယားဘေကာထံမှ ၎င်းတို့သင်္ဘောရှိရာသို့ ရုရှားတို့၏ အစောင့် ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်း လာနေကြောင်း ဆိုနာစနစ်ဖြင့် တွေ့ရှိနေရသည်ကို အော်ဗရေထံ အကြောင်းကြားခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် ဘဲလ်ယာဒ်စခန်းမှ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီ ထရော့ ဧါ အစီအစဉ်အရ မစ် (၃၁) လေယာဉ်တစ်စင်း ဖျန် နောက်သို့ လွှတ်လိုက်သည် ကို အော်ဗရေသိခဲ့သော် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မည်မှာ မုချအမှန်ပင်ဖြစ်မည်။ အော်ဗရေ စိစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဖျန် လိုက်နာခဲ့လျှင် လွယ်ကူစွာ အောင်မြင်မည်ဟု တစ်ထပ်ခု ယုံကြည်ထားလေသည်။

“အင်း... လူကြီးမင်းများခင်ဗျား၊ အခုနေအခါ အောင်မြင်ပြီဟု ဆိုရမှာ စောသေးပေမယ့် ဘာလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့အတွက် ဝမ်းသာမှုအထိမ်းအမှတ် အနေနဲ့ အရက်သောက်ကြရအောင်လား”

အော်ဗရေက ဝမ်းသာအားရစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတော့ တကယ်အချိန်ကောင်းကို ရွေးတတ်တဲ့သူပဲ။ ခင်ဗျား ပြောတာ မှန်တယ်။ ကျုပ်လည်းသဘောတူတယ်။ ပုလင်းတစ်လုံးဖွင့်ကြစို့လား”

ဘတ်ဟိုလ်လည်း အော်ဗရေ၏ ပြောကြားချက်ကို ထောက်ခံလိုက်၏။

“ကောင်းပြီ”

အော်ဗရေက အခန်းထောင့်သို့ လျှောက်သွားသည်။ အရက်ပုလင်းများ စီထားသော တွန်းလှည်းများ အခန်းထောင့်တွင် ရှိသော်လည်း မည်သူမျှ အသုံးမပြုခဲ့ချေ။ အော်ဗရေက အရက်တစ်ပုလင်း ကောက်ယူပြီး ဖန်ခွက်ထဲ ထည့်၍ အဖော်မိတ်ဆွေ များအား လှမ်းပေးသည်။

အော်ဗရေသည် အရက်ခွက်ကို မြှောက်လိုက်လေ၏။

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

“လူကြီးမင်းတို့ရဲ့ ဖိုင်းယားဖော့စ်အတွက် ဂုဏ်ယူကြပါစို့ ပြီးတော့ ဂျန်အတွက် ဂုဏ်ပြုသည့်နေ့နှင့် သောက်ကြပါစို့”

“ဂျန်နဲ့ ဖိုင်းယားဖော့စ်အတွက်”

အခန်းတွင်းရှိ လူလေးဦးစလုံး တစ်ပြိုင်တည်းဆုတောင်းကြသည်။ ဘတ်ဟိုလ်၊ ရှယ်လေနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကာတင်တို့၏ မျက်နှာများတွင် ဝမ်းသာကြည်နူးသော အရိပ် အယောင်များ သန်းလာပြီး အားတက်ပျော်ရွှင်ကြသည်ကို အော်ဝရော မြင်တွေ့ရသဖြင့် ကျေနပ်မိသည်။

ဂျန်ကို ကြိုဆိုရန်အတွက် စက်ကပ်ဟောက်စ်ရှိ ‘အာရ်-အေ-အက်ဖ်’ လေတပ် စခန်းသို့ သွားရန် အော်ဝရော့စ်တီလောလျက်ရှိ၏။ သူ့မျက်နှာတွင် ပျော်ရွှင်နေသော အတွေးများကြောင့် ပြုံးယောင်သန်းလျက်ရှိလေသည်။

+ × +

“အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲဟေ့”

ဆီးယားဘေကာ က မစ္စတာပဲစ်အား မေးလိုက်သည်။

“ပြေးလမ်းကို ရှင်းပြီးပါပြီကပ္ပတိန်”

မစ္စတာပဲစ်သည် ပြောယင်း ဂျန်ဘက်သို့စိုက်ကြည့်ပြီး ဆက်ပြောပြန်လေသည်။

“ခင်ဗျားအတွက် လေယာဉ်ပြေးလမ်းကို ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က ချွေးပြန်အောင် လုပ်ခဲ့ရတယ် ဗိုလ်မှူး”

ဂျန် အံ့ဩသွားသည်။ သူတပ်မတော်တွင် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့်ရာထူးအဆင့် ကိုပင် ပဲစ်သိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

“အခုလို ခင်ဗျားနဲ့ တစ်ဖွဲ့လုံး ပင်ပန်းရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဝမ်းနည်းပါ တယ်။ ကျေးဇူးလည်းအထူးတင်ပါတယ် မစ္စတာပဲစ်။ ကဲ... ဘယ်အဆင့်ထိ လုပ်ပြီးတာ ကို ပြောပြပါဦးခင်ဗျာ”

“ရေခဲကုန်းတန်းပေ (၃၀) အကွာအဝေးကိုတော့ ဖောက်ပြီးပြီ။ အခု ကျွန်တော် တို့ ရေငုပ်သင်္ဘော ‘တာဘိုင်’ စက်အင်ဂျင်ကနေ တိုက်ခိုက်ပိုက်လုံးတွေနဲ့ ဆက်ပြီး အပူ ဓာတ်ငွေ့ကို ရေခဲပြင်ညီသွားအောင် ညှိယူရဦးမယ်ဗိုလ်မှူး။ အချိန်တော့ ကြာဦးမှာ ပဲ ခင်ဗျာ”

“အမြန်ဆုံးပြီးနိုင်အောင်သာ လုပ်ပေးပါ မစ္စတာပဲစ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုယင်

အိပ်ပေ (၃၀) ပြေးလမ်းအတွင်းကို (၁၅၀) နေ့သန်းနဲ့ ဖြတ်သွားတဲ့အခါ မျက်နှာပြင် မညီညာယင် အခက်အခဲတွေမှာမို့ တတ်နိုင်သမျှ မျက်နှာပြင်ညီအောင် လုပ်ပေးပါ ခင်ဗျာ။ နောက်ပြီး အချိန်ရှိယင် မြောက်ပိုင်းအစွန်းကနေပြီး ပြေးလမ်းတစ်လျှောက်လုံး ဖိုင်းယားဖော့စ် ရပ်နေတဲ့အထိ ပြေးလမ်းပေါ် အပူဓာတ်ငွေ့ဖြန်းပေးပါဦး။”

“ဘာဖြစ်လို့လည်း ဝိုလ်မှူး”

မစ္စတာပဲစ်သည် သဘောမပေါက်သည့်ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

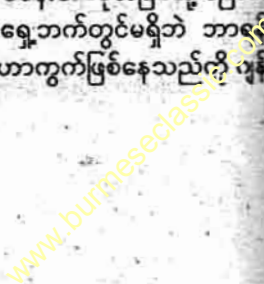
“ပြေးလမ်းရဲ့ ရေခဲမျက်နှာပြင်ကိုသာ ရှင်းပေးပါ။ ဒါမှ လေယာဉ်အတွက် မျက်နှာပြင်ပွတ်အားနည်းစေပြီး ကျွန်တော်မြန်မြန်ဖျံတက်နိုင်မှာပေါ့ မစ္စတာပဲစ်”

“လုပ်ပေးလိုက်ပါ ပဲစ်။ ကျုပ်မှာ ခြေရာလက်ရာတွေ ဖျက်ရဦးမယ်။ ကဲ . . . ဂျန် ခင်ဗျားအန္တရာယ်ကင်းအစီအစဉ်ကို ကြည့်ချင်တယ်မဟုတ်လား။ ကဲ . . . လိုက်ကြည့် ပေတော့”

အန္တရာယ်ကင်းအစီအစဉ်ကို ရေငုပ်သင်္ဘောပေါ်ရှိ သင်္ဘောသားများက ချီးမွမ်းဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ထမ်းဆောင်ပြီးဖြစ်သည်။ ရေငုပ်သင်္ဘောမှာ တခဏချင်းပင် အာတိတ်မိုးလေဝသစခန်း ဌာနချုပ်အသွင်သို့ ပြောင်းလွှဲခဲ့သည်။ ရေငုပ် သင်္ဘော၏ တိုပိုတိုခန်းနှင့် သင်္ဘောသားများအတွက် သီးသန့်ပိုင်းရှိ အိပ်ခန်းများကို ပင်လယ်ရေဖြင့် ဆေးကြောထားသဖြင့် ရေနံဆီအနံ့များ လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ရေခဲပြင်ပေါ်တွင် တဲအိမ်တစ်လုံးဆောက်ထားသည်။ တဲအိမ်အတွင်း၌မူ သစ်သားစားပွဲ၊ ကုလားထိုင်များ၊ နံရံများအပေါ်တွင် မြေပုံကားချပ်အသစ်များ ချိတ်ထား လေသည်။ စားပွဲခုံပေါ်တွင် ဖိုးလေဝသဆိုင်ရာသတင်းနှင့် စမ်းသပ်တွက်ချက်ထားသည့် ဖိုင်ကွဲများ တွေ့ရပေသည်။ ကောင်းကင်ပေါ်သို့လည်း ပေ (၂၀) နှင့် ပေ (၃၀) အမြင့် တိုင်နှစ်လုံးတောင်ထားသေးသည်။ ထိုတိုင်များထိပ်တွင် လေတိုက်ခတ်နှုန်းတိုင်းတာသည့် ကိရိယာများနှင့် ကောင်းကင်ဆက်သွယ်ရေးကြိုးများတပ်ဆင်ထားသည်။ တဲအိမ် အတွင်း အဖြူသုတ်ထားသော စင်အပေါ်ဝယ် ပြဒါတိုင်များ၊ ဟိုက်ဒရိုမီတာများကို တွေ့နိုင်လေ သည်။ တဲအိမ်အပြင်ဘက်ရှိ ရေခဲမျက်နှာပြင်ကိုလည်း လွန်ဖြင့်အပေါက်ဖောက်ပြီး ပြဒါ တိုင်များစိုက်ထားသည်။ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ လိမ္မော်ရောင်ဘောလုံးနှစ်လုံးကို နိုင်လွန် ကြိုးဖြင့် ချီနှောင်ကာ လွှတ်တင်ထားသည်။

အချိန် (၁၅) မိနစ်အတွင်း ရေခဲမျက်နှာပြင်အပေါ်တွင် အမေရိကန် မိုးလေဝသစခန်းတစ်ခုအသွင်သို့ ပြောင်းလဲသွားလေသည်။ တောင်ပိုင်းသို့ မျောလျက် ရှိသော ရေခဲပြင်၏ ပြောင်းလဲချက်များကို တိုင်းတာသော စခန်းတစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်း လဲခဲ့သည်။ ပီယူအီးရ်အနေဖြင့် ဂရင်းလန်းကျွန်း၏ အရှေ့ဘက်တွင်မရှိဘဲ ဘာရင် ပင်လယ်မြောက်ပိုင်းတွင်ရှိသော အချက်သာ သူတို့တွင် ဟာကွက်ဖြစ်နေသည်ကို ဖျန် တွေးမိသည်။

→ မပ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

“သူတို့ဘာမှ သက်သေပြနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးလို့။ အရေးကြီးဆုံးကတော့ ရုရှား သင်္ဘောရောက်မလာခင် ခင်ဗျား ဒီကပျံတက်သွားဖို့ပဲလိုတယ်။ ကျွန်တာကို ကျွပ် ကြည့်ရှင်းပါမယ်။ အဲဒီအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့”

“ကျွပ်လဲ လေယာဉ်ပျံတက်လို့ရတာနဲ့ လစ်မှာပါပဲ ကပ္ပတိန်”

ထိုစဉ် ကပ္ပတိန်၏ ဆက်သွယ်ရေးစက်မှ သူ့လက်ထောက်အသံ ထွက်ပေါ်လာ သည်။

“ကွန်ပျူတာစက် ဖော်ပြကိန်းရပြီ၊ ရုရှားသင်္ဘောဟာ (၁၇) မိနစ်အတွင်း ကျွန် တော်တို့ဆီကို ရောက်ရှိပါလိမ့်မယ်”

“ဘုရားရေး . . . ဒုက္ခပဲ”

“လာနေတာကတော့ ကျွန်တော်တို့ဆီ တည့်တည့်မတ်မတ်ပဲ”

“ရေငုပ်သင်္ဘော နီးကပ်လာတာနဲ့ ကျွပ်ဆီကို သတင်းပို့ပေတော့။ သူတို့ အဆက်အသွယ်လုပ်ယင် ဘာပြောရမယ်ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား”

“သိပါတယ်”

ကပ္ပတိန်ဆီးယားဘေကာ သည် တကယ်ပင် တုန်လှုပ်မိ၏။ သူတို့တွင် အချိန် သိပ်မရှိတော့။ ထို့ကြောင့် မစ္စတာပဲစ်အဖွဲ့ကို အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ရေခဲပြင်လမ်း ကို ရှင်းနေသော ပဲစ်အဖွဲ့မှာလည်း အပူဓာတ်ငွေ့ပိုက်လုံးများနှင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိ ကြလေသည်။

ကပ္ပတိန်လက်ထောက်ထံမှ အဆက်အသွယ်ထပ်ရပြန်သည်။

“ရေငုပ်သင်္ဘောပိုနီးလာပြီ၊ ကပ္ပတိန်၊ ကွန်ပျူတာတွက်ချက်ပေးတာကတော့ ရုရှားတို့ရဲ့ ‘ဟန်သာကီးလ်လာ’ တိုက်ဖျက်ရေး ရေငုပ်သင်္ဘောအမျိုးအစားပဲ။ အကွာ အဝေးကတော့ (၄. ၆) မိုင်ရှိပြီး ကျွန်တော်တို့ဆီကို (၉) မိနစ်အတွင်း ရောက်လာ လိမ့်မယ်”

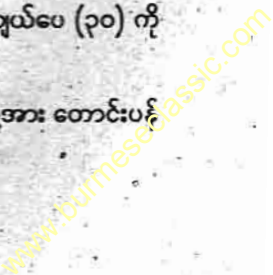
“ဘာပြောတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ကပ္ပတိန်”

“ကဲ မစ္စတာပဲစ်၊ အဖွဲ့လုပ်ငန်းရပ်ပေတော့။ အချိန်မရှိတော့ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ကပ္ပတိန်၊ ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်ပြေးလမ်းအကျယ်ပေ (၃၀) ကို ရှင်းဖို့ အချိန်မိပြီးမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

ပဲစ်၏ ဖြေကြားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကပ္ပတိန်သည် သူ့အား တောင်းပန်

သည့် မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်နေသော ဂျန်ကို တွေ့ရသဖြင့်။

“အရေးထဲမှာ မင်းက ဘာများ ထပ်အလိုရှိနေတာလဲ ဂျန်”

“နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ရေခဲကုန်းတန်း တစ်ဘက်တစ်ချက်ပြေးလမ်းအတိုင်း ကိုက် ၁၀၀ လောက်တော့ရှင်းပေးဖို့ တောင်းပန်ပါတယ် ကပ္ပတိန်”

ဂျန် ၏ တောင်းဆိုချက်ကို ကပ္ပတိန်လိုက်လျောလိုက်သည်။ မစ္စတာ ပဲစ်အဖွဲ့ကို တဖန် အမြန်ဆုံးရှင်းပေးရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ မစ္စတာပဲစ် အစီအစဉ် မည်မျှ ပြီးစီးနေကြောင်းကို ဆက်လက်စုံစမ်းလိုက်သည်။ သူ၏ သင်္ဘောသားများကိုလည်း ရာသီဥတု တိုင်းတာရေး အကြောင်းကလွဲပြီး တခြားစကားများ မပြောဆိုရန် မှာကြားလိုက်သည်။

“ရေငုပ်သင်္ဘောရောက်ဖို့ (၇) မိနစ်ပဲ ကျန်တော့တယ်”

ဆက်သွယ်ရေးစက်မှ လက်ထောက်ဖြစ်သူသည် စိုးရိမ်တကြီးအကြောင်းကြား ပြန်လေသည်။

“တို့ကို အဆက်အသွယ်လုပ်ယင် အချိန်ဆွဲပြီး အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်တော့”

“ဟုတ်ကဲ့ ကပ္ပတိန်”

ရေခဲကုန်းတန်း တစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် အလုပ်များနေသော ပဲစ်အဖွဲ့ကို ဂျန် မြင်နိုင်လေသည်။ ကပ္ပတိန်ဖြစ်သူမှာ စိုးရိမ်နေသလောက် ဂျန်ကတော့ တည်ငြိမ်လျှင် ရှိသည်။

“ဂျန် ခင်ဗျား ယုံတက်နိုင်ပါ့မလား”

“ကျုပ်အတွက် တစ်မိနစ်ပဲလိုပါတယ်။ အဲဒီအချိန်အတွင်း ကျုပ်ဘယ်လောက် အဝေးကို ရောက်ရှိသွားမှာကို ခင်ဗျားကို ပြောယင် ယုံမှာမဟုတ်ဘူး ကပ္ပတိန်”

“ခင်ဗျား ဘက်ကသာ သေချာပါစေ ဂျန်”

“ရောက်လာဖို့ (၆) မိနစ်ပဲ လိုတော့တယ်။ အဆက်အသွယ်တော့ မရသေးဘူး စက်ခန်းအတွင်းမှ လက်ထောက်ဖြစ်သူ၏ အသံထွက်ပေါ်လာသည်။

+ + +

“ရေငုပ်သင်္ဘော ရှာတွေ့ကြောင်း သတင်းရပါတယ်။ အတွင်းရေးမှူး”

→ မစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် ပြောပုံစားပွဲခုံကို လက်နှင့်ထောက်ထားယင်း ပြောလိုက် လေသည်။ သူ့စိတ်များ ထိန်းမရနိုင်အောင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသော်လည်း သူ့ရှေ့ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ တည်ငြိမ်လျက်ရှိသည်။ အမေရိကန် ရေငုပ်သင်္ဘော ဖြစ်ရမည်ဟု ကြိုတင်မှန်းဆခဲ့သည်။ ထို့အပြင် မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ရောက်ရှိ နေသည်ကိုလည်း သူ့သဘောပေါက်ပြီးဖြစ်သည်။ သူ့စွန့်စားပြီးဆောင်ရွက်နေရသဖြင့် သူ့ရှေ့ရေး အလုပ်အကိုင်နှင့် နိုင်ငံရေးတို့ကိုလည်း စဉ်းစားဖို့အချိန်မရှိတော့ချေ။ သူ့မျက်နှာတွင် ချွေးများ စို့လျက်ရှိပြီး တစ်ကိုယ်လုံး အဖျားကြီးနေသူကဲ့သို့ ကတုန်ကရိ ဖြစ်နေလေသည်။

“စိတ်ကို ထိန်းပါ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့”

အတွင်းရေးမှူးက သတိပေးသည်။

“ကျွန်တော်စိတ်ကို ထိန်းရမယ်ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ စိတ်ငြိမ်အောင် ထိန်းပါ”

“ကျွန်တော် စိတ်ဘယ်လိုလုပ်ပြီးထိန်းနိုင်မှာလဲ၊ ခင်ဗျားတို့စဉ်းစားဉာဏ် ခေါင်းပါးမှုကြောင့် အခု လေယာဉ်ဟာ အမေရိကန်လက်ထဲ ကျရောက်တော့မယ် မဟုတ်လား။ ဂျန်ဆိုတဲ့ လေယာဉ်မှူးအကြောင်း ခင်ဗျားအသိပဲ။ သူ့လေယာဉ်ကို ရေခဲပြင် အပေါ်ဆင်းနိုင်ခဲ့ယင် တဖန် ပြန်တက်နိုင်ဖို့ ဘာမျှမခဲယဉ်းဘူး။ အချိန်မနှောင်း ခင် ကျွန်တော့စကားကို နားထောင်စေချင်ပါတယ်”

အတွင်းရေးမှူးသည် ပြန်ပြောခံလိုက်ရသဖြင့် ဒေါသကိုချုပ်တည်းကာ ဗိုလ်ချုပ် ဗလာ ဒီမီထရော့ကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ကား ယခုလိုအတင်း အကြပ် တောင်းဆိုမှုကြောင့် သူ၏ ဘဝရှေ့ရေး ပျက်စီးသွားနိုင်သည်ကို သိသော်လည်း အတွင်း ရေးမှူးအနေဖြင့် သူ၏ တင်ပြချက်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ နေနိုင်မည်တော့မဟုတ် ကြောင်းကို သူ့သိသည်။

အတွင်းရေးမှူးသည် ကေ-ဂျီ-ဘီ အကြီးအကဲဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား တစ်ခုခုလုပ်မှဖြစ်မယ် အတွင်းရေးမှူး။ အခုအချိန်ဟာ နိုင်ငံရေး အခြေအနေကို စဉ်းစားဖို့အချိန်မဟုတ်တော့ဘူး”

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့က ဖိပြောလျက်ပင်ရှိသည်။

“ကောင်းပြီ ဗလာဒီမီထရော့၊ ခင်ဗျားဘာလုပ်ချင်သလဲ”

“မြောက်ဘက်ကို လွှတ်ထားတဲ့ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို အမြန်ဆုံးပြန်ခေါ် ချင် တယ်”

စကားဆုံးသည်နှင့် သူ့လည်ပင်း တင်းကြပ်သွားသကဲ့သို့ ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ ခံစားလိုက်ရသည်။ ယခုအခါ သူ့မှာ သိက္ခာ၊ အာဏာများ ဆုံးရှုံးနေပြီဖြစ်၍ ကြောက်လန့်မှုသာ ကျန်တော့သည်။ အင်အားလည်း ကုန်ခမ်းခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သူ့တွင် လိုလားချက် တစ်ခုသာရှိသည်။ ထိုလိုလားချက်ကား ဒုတိယ မစ် (၃၁) မောင်းနှင့်သူ တရက်သံဆော့ဖ် အနေဖြင့် ဂျန်ဆီသို့အမှီ လိုက်ပြီး အပြတ်ချေမှုန်းနိုင်ဖို့သာဖြစ်သည်။

သူ့အား အမြဲထောက်ခံခဲ့သူ ဗိုလ်ချုပ်ကူတူးဇော့ပ်ပင် ယခုအခါ စိတ်ဝင်စားပုံ မပေါ်ဘဲ ငြိမ်သက်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ အတော်အားငယ် သွားသည်။

ထိုနောက် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့သည် ဒုတိယ မစ် (၃၁) အား ခရီးစဉ် ပြောင်းသည့် အမိန့်ကို အော်ပရေတာထံ မိန့်ကြားလိုက်သည်။ တစ်ဖက်မှလည်း သတင်းလက်ခံ ရရှိ ကြောင်း တရက်သံဆော့ဖ် ဖြေကြားလိုက်သည်။

အခန်းတွင်းရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ကို ဝံပုလွေတပ်မှူး အနေဖြင့် နောက်ဆုံးအကြိမ် အမိန့်ပေးနေသည့်အလား ကြည့်နေကြလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဗလာဒီမီထရော့ ဆုတောင်းလိုက်သည်။ “တရက်သံဆော့ဖ် အောင် မြင်ပါစေ။ ဂျန်ကို ချေမှုန်းနိုင်ပါစေသတည်း”

“သူတို့အဆက်အသွယ်လုပ်ပြီ၊ သင်္ဘောအမည်ပြောဖို့အမြန်တောင်းဆို နေပါတယ်”

ဆက်သွယ်ရေးစက်မှ သူ့လက်ထောက်အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“အရေးထဲမှာ မင်းဘာတွေဖြေရမယ်ဆိုတာ အရေးထားပြီးသားမဟုတ်လား”

“ရုရှားတွေက ကပ္ပတိန်နဲ့ စကားပြောချင်တယ်တဲ့”

“ငါ ရေခဲပြင်တစ်ဘက်စွန်းမှာ စမ်းသပ်ရေးလုဇ်ငန်း လုပ်နေတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ။ မကြာခင် ပြန်ဆက်သွယ်မယ်လို့ပြော ကြားလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ကပ္ပတိန်၊ နားလည်ပါတယ်”

ကပ္ပတိန်သည် ရေခဲပြင်ပေါ်ရှိ ပဲစ်တို့အဖွဲ့အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ခုမှ ဒုက္ခရောက်တော့တယ်၊ သူတို့ အချိန်မီပြီးမှာမဟုတ်ဘူး”

“ပြီးမှာပါ ကပ္ပတိန်”

ဂျန်၏ ဖြေသံမှာ တည်ငြိမ်ပြီး စိတ်ပူပန်မှု လုံးဝမပါချေ။

“ခင်ဗျား အတော်စိတ်တည်ငြိမ်အောင် နေနိုင်တဲ့လူပဲ ဂျန်”

“ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲတုန်းက ကျုပ်ကို ပျံနေတဲ့ အလောင်းကောင်လို့ တချို့ကခေါ်ကြတယ်”

“ခင်ဗျားက လက်ခံတာပေါ့”

“မခံဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့တပ်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းတဲ့ အခါမှာတော့ အဲဒီတချို့ဆိုတဲ့လူတွေ ပြန်ပါမလာကြဘူး။ သူတို့ ကျဆုံးခဲ့ကြပြီဆိုတာကို သိရတယ်ကပ္ပတိန်”

“အင်း၊ စစ်ပွဲဆိုတာ အတော်ဆိုးပါလား”

ထိုစဉ် သူတို့ထံ ပစ်သည် လေးလံသောခြေလှမ်းဖြင့် လာနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လေယာဉ်ပြေးလမ်းရှင်းရန် ကိုက် (၁၀၀) လောက်ကျန်သေးသည်။

“ကျွန်တော်တို့ အချိန်မီပြီးမှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ လေယာဉ်ကို အခု အချိန်ရှိတုန်း ပျံမတက်ယင်တော့ ကျုပ်တို့တတွေ ရုရှားထောင်နန်းစံရတော့မှာ သေချာတယ် ဂျန်”

“ခင်ဗျားမှာ အချိန်တစ်မိနစ်ကျန်ပါသေးတယ်၊ မစွတာပဲစ်”

ဂျန်က ခေါင်းခါယင်းပြောလိုက်သည်။ ပဲစ်က ပါးစပ်အံ့ဖ်ဟောင်းသားနှင့် အံ့ဩသွားသည်။

“ခင်ဗျားလိုချင်ယင်တော့ ဖြစ်စေရမှာပေါ့”

စကားဆုံးသည်နှင့် ပဲစ်လှည့်ထွက်သွားသည်။

“ရောက်လာဖို့ နှစ်မိနစ်နဲ့ စက္ကန့်သုံးဆယ်ပဲ လိုတော့တယ်ကပ္ပတိန်၊ ကပ္ပတိန်နဲ့ စကားပြောဖို့ပဲ တောင်းဆိုနေတယ်၊ ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ ပြောမရဘူး”

“အတတ်နိုင်ဆုံးအချိန်ဆွဲထားပါ၊ ရေငုပ်သင်္ဘော ရေမျက်နှာပြင်အပေါ်တက်ဖို့ အလားအလာရှိသလား၊ မသင်္ဘောစရာတွေ မေးသေးလား”

“အထွေအထူးတော့မဟုတ်ဘူး၊ သာမန်မသင်္ဘောစရာအနေမျိုးနဲ့သာ မေးပါတယ် ကပ္ပတိန်”

ဂျန် မျက်နှာအပေါ် နှင်းများလေနှင့်အတူ ထိုးကျလာသည်။ ကောင်းကင်သို့ သူမော့ကြည့်လိုက်၏။ ကောင်းကင်မှာ မြူနှင်းများကြောင့် ရှင်းလင်းစွာမမြင်ရချေ။ ဂျန်သည် ဖိုင်းယားဖော့စ်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ပဲစ်တို့၏ အဖွဲ့မှာ လေယာဉ်နဲ့ ကိုက် (၄၀) အကွာတွင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ဂျန်သည် ကိုယ်ပေါ်မှ အနွေးထည်ကို

ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။ လေယာဉ် ရေမခဲရန် ဆေးရည်ဖြန်းပေးနေသည့် အဖွဲ့လည်း စက်ပစ္စည်းများ သိမ်းဆည်းပြီး ဆေးရေစုတ်စက် တွန်းလှည်းကိုလည်း ရေငုပ်သင်္ဘော အတွင်း အချိန်မီသိမ်းရန် တွန်းသွားနေကြသည်။

ကပ္ပတိန်သည် သူ့လက်ထောက်ကို မှာကြားပြီး ဂျန်ဆီသို့လျှောက်လာသည်။ ဂျန် ကိုယ်ပေါ်တွင် ပိုင်းလော့ဝတ်စုံဝတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသောအခါ အနည်းငယ် ပြုံးလာ၏။

“အင်း ဟုတ်သားပဲ”

“ကဲ၊ သွားပြီဗျို့ ကပ္ပတိန် ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်”

“ဒီကနေအမြန်ဆုံးထွက်ခွာပေတော့ ဂျန်”

ဂျန် ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး၊ လေယာဉ်စက်မောင်းခန်းသို့ တက်သွားသည်။ စက်မောင်းခုံပေါ်သို့ ထိုင်မိသည်နှင့် လေယာဉ်မောင်းဦးထုပ်ကို ဆောင်းလိုက်သည်။ အောက်စီဂျင်လေပိုက်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီး လေယာဉ်ထွက်နိုင်ရန် ပြန်ဆင်တော့သည်။ လေယာဉ်ကို မြောက်ဘက်အစွန်းအထိ ပြေးလမ်းခပ်ရှည်ရှည်ရရန် မောင်းနှင်ရဦးမည်။ နှင်းများ အကုန်အစင် မရှင်းထားသည့်အတွက် ခပ်ဖြည်းဖြည်းပင် မောင်းရလေသည်။ လေယာဉ်စက်မနှိုးခင် နောက်ဆုံးစစ်ဆေးမှုများပြုလုပ်နေသည်။ သူ၏ ပိုင်းလော့ဝတ်စုံကို လေဖိအားထိန်း ကိရိယာနှင့်ဆက်သွယ်လိုက်သည်။ လေယာဉ်လောင်စာဆီအပြည့် ရှိကြောင်း ဆီတိုင်းလက်တံပြနေသည်။ လေယာဉ်စက်ခန်းအဖုံးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ခလုတ်ကျ မကျကို စစ်ဆေးလိုက်သည်။ ထိုစဉ် သူ မေ့ပါလာသော ဆီးယားဘေကာ၏ ဆက်သွယ်ရေးစက်သည် သူ့ရင်ဘတ်ဝတ်စုံအတွင်းမှ မြည်လာသည်။

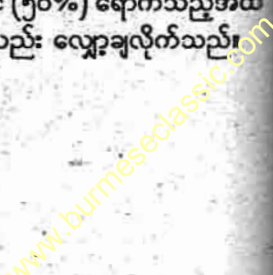
“ရောက်လာဖို့ တစ်မိနစ်နဲ့ စက္ကန့် (၃၀) ကျန်တော့တယ် ကပ္ပတိန်”

အသံရှင်မှာ ကပ္ပတိန်၏ လက်ထောက်အသံဖြစ်သည်။

“ကြားတယ်မဟုတ်လားဂျန်၊ အမြန်ထွက်ပေတော့၊ မစ္စတာပဲစ်ရဲ့ အပူဓာတ်ငွေ့ ပိုက်လုံးတွေ အမြန်ဆုံးသိမ်းခိုင်းလိုက်ပါ။ ရုရှားတွေ တွေ့သွားယင် မသင်္ကာစရာ ဖြစ်နေဦးမယ်။ ခင်ဗျား ကံကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်ဂျန်”

ဂျန် စက်နှိုးရန် ခလုတ်နှိပ်လိုက်သည်။ ပေါက်ကွဲသံနှစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာပြီး လေယာဉ်စက်နှိုးလာ၏။ လောင်စာဆီခလုတ်ဖွင့်လိုက်ပြီး၊ စက်လည်ပတ်နှုန်းပြ ဒိုင်ခွက်တွင် (၂၇%) အမှတ်အသား၌ တည်ငြိမ်သည်အထိ လျှော့ချလိုက်သည်။ တစ်စက္ကန့်မျှစောင့်နေပြီး စက်ကိုလည်ပတ်နှုန်းဒိုင်ခွက်တွင် (၅၀%) ရောက်သည့်အထိ လက်တံကို တွန်းဖွင့်လိုက်ရာ ဖမ်းထားသော ဘရိတ်ကိုလည်း လျှော့ချလိုက်သည်။

ဖိုင်းယားဖျော်စ် မရွေ့သေးချေ။

→ ပစ် (၃၁) စစ်ဆင်ရေး

၂၃၅

ခလုတ်ကို ပြန်ချလိုက်ပြီး ဘဇိတ်များ တဖန်ဖမ်းထားလိုက်သည်။ လေယာဉ် မရွေ့သည့်အကြောင်းကို သူ့ချက်ချင်းသိလိုက်သည်။ လက်ရှိလေယာဉ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော အခက်အခဲမှာ ပြုပြင်၍ ရမည်ကို ဂျန်သီလိုက်သဖြင့် လေယာဉ်မောင်းခန်းအဖုံးကို ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။ ဦးထုပ်တို့ချွတ်ပြီး ကပ္ပတိန်၏ ဆက်သွယ်ရေး စက်အတွင်းသို့ အော်ပြောလိုက်သည်။

“ဆီးယားဘေကာ အပူဓာတ်ငွေ့ပိုက်လုံးတွေကို ဒီကိုအမြန်ပို့ပေးပါ”

“အရေးထဲ ဘာဖြစ်ပြန်တာလဲ”

“ဒီကိုအမြန်လာပါ။ ကျွန်ုပ်လေယာဉ်ဘီးတွေ ရေခဲပြင်ထဲမှာနှစ်ဝင်နေတယ်”

မစ္စတာပဲစ်နှင့်အဖွဲ့သည် လေယာဉ်ဆီသို့တဖန် ပြေးလာကြသည်။ အပူဓာတ်ငွေ့ ပေးသည့်ပိုက်များနှင့် လေယာဉ်ဘီးကို ရေခဲပြင်မှ ကွာစေရန် အပူပေးရပြန်သည်။

“ကဲ ပိုလ်ဖူးဂျန်၊ ဘုရားသခင်ရဲ့ကျေးဇူးတော်အတွက် အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာနိုင်ပါစေဗျာ”

ဂျန်သည် သူ၏ လက်မကို ထောင်ပြကာ သဘောပေါက်ကြောင်းအချက်ပြလိုက်သည်။ စက်ခန်းအဖုံးကို တဖန်ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး ဒိုင်ခွက်များကို စစ်ဆေးပြီး စက်ခလုတ်ကို ဖွင့်ချလိုက်ပြန်သည်။ ၅၅% သို့ပြသောအခါ ဘဇိတ်များကို လျှော့ချလိုက်သည်။ လေယာဉ်ဘီးများသည် ပျော်ဝင်နေသော ချိုင့်အတွင်းမှ ဆောင့်ထွက်လာပြီး ရှေ့သို့ ထိုးထွက်ရွေ့လာလာလေသည်။

ရေခဲပြင်အပေါ်၌ ကပ္ပတိန်နှင့် ပဲစ်တို့အဖွဲ့သည် ပိုက်လုံးများကို အလျင်အမြန် ရေငုပ်သင်္ဘောထဲသို့ သိမ်းယူနေကြသည်။ ပီယူအိုင်းဒီ ရေငုပ်သင်္ဘောအပေါ်မှ သင်္ဘောသားများသည် ရေတပ်ဝတ်စုံများကိုချွတ်ပြီး သာမန်အရပ်သား ဝတ်စုံများဖြင့် တံအိမ်ဆီသို့ လျှောက်သွားနေကြသည်။ ရုရှားများ မရောက်လာခင် ရေခဲပြင်အပေါ်သို့ သံသယမရှိစေရန် တာဝန်အသီးသီး ထမ်းဆောင်ရန် ရောက်ရှိနေကြလေပြီ။

ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို ပြေးလမ်းအပေါ် သို့မောင်းတင်ပြီး ရှေ့သို့ တည်တော်စွာ မောင်းလျက်ရှိသည်။ အချိန်ယူပြီး ပြန်အတတ်တွင် ဤလမ်းကိုသာ တဖန်ပြန်တတ်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် ဘီးအရာများ ကောင်းစွာ ထင်တန်ရန် အရေးကြီးပေသည်။

ပြေးလမ်းအဆုံးသို့မရောက်မီ ပင်လယ်ရေပြင်ကို ဂျန် တွေ့ရလေသည်။ ရုရှား ရေငုပ်သင်္ဘောကိုမူ အရိပ်အယောင်မျှ မတွေ့သေးချေ။ ကြည့်ရသည်မှာ ရုရှား ရေငုပ်သင်္ဘောသည် ပီယူအိုင်းဒီအနားသို့ နီးကပ်စွာရောက်မှ ရုတ်တရက် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်တက်ရန် ကြံစည်ထားဟန်တူသည်ဟု ဂျန်တွေ့မိသည်။

ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို ပြေးလမ်းမဆုံးခင် စက်ပိုင်းတစ်ဝတ်ခန့် လှည့်ပတ်ပြီး

လာရာလမ်းဘက်သို့ မောင်းတင်လိုက်သည်။ ရေခဲမျက်နှာပြင်အပေါ်ရှိ နှင်းများကြောင့် လေယာဉ်ကို အရှိန်ပြင်းစွာမောင်းတက်ရန် ခက်ခဲသည်ကို ဂျန်သဘောပေါက်သည်။ အကယ်၍ အရှိန်မြှင့်တင်ပြီး မောင်းတက်ရန် ခက်ခဲနေပါက လေယာဉ်ဦးသည် ရှေ့သို့ညွတ်ကျပြီး လေယာဉ်လမ်းကြောင်း လွဲနေမည်သာမကဘဲ နှင်းများကြောင့် အရှိန်ပင် လျော့ကျသွားနိုင်ပေသည်။ မစွတာပဲစ်နှင့်အဖွဲ့ ရှင်းပေးထားသော ပြေးလမ်း နေရာရောက်မှ အရှိန်မြှင့်တင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သူ့မြင်ကွင်းတွင် ရေခဲကုန်းတန်း ပေါ်ထွက်လာသည့် မစွတာပဲစ် ရှင်းပေးထားသော ပေ (၃၀) ကွက်လပ်လမ်းကြောင်း ကိုမူ မြူနှင်းများကြောင့် မတွေ့ရချေ။ လေယာဉ်ပြေးလမ်းအပေါ်ရှိ နှင်းများကြောင့် လေယာဉ်ကိုယ်ထည်မှာ လှုပ်ခါလျက်ရှိသည်။

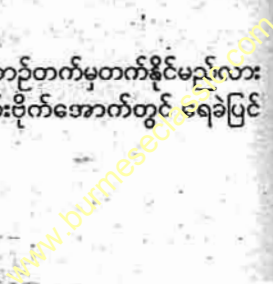
တခဏအတွင်း လေယာဉ်မှာ အတားအဆီးများမှ လွတ်ထွက်လာပြီး ရှေ့သို့ ထိုးတက်သွားလေသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဂျန်သည် ခလုတ်ကို တွန်းတင်လိုက်ပြီး လေယာဉ်အရှိန်မြှင့်တင်လိုက်လေ၏။ ယခုအခါ ပြေးလမ်းတစ်ဝက်လောက် ရောက်ရှိ နေမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လေယာဉ်ဘီးများသည် ပြောင်နေအောင် ရှင်းပေးထားသောလမ်းကြောင်းပေါ် ရောက်နေပြီဖြစ်၍ လေယာဉ် ကိုယ်ထည်ကိုထိန်းရန် ဘရိတ်ဖမ်း၍ မရနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်အချိန် ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းနေ့သံသို့ မရောက်မချင်း လေယာဉ်လမ်းကြောင်းထိန်းခလုတ်ကို ထိရောက်စွာအလုပ်လုပ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ လေယာဉ်တွင် ယခုအချိန်၌ အရှိန် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း နေ့သံသာ ရှိသေးသည်။

လေယာဉ်သည် မြူနှင်းများကို ထိုးဖောက်ထွက်သွားသည်။ ထိုအချိန်၌ ဆက်သွယ်ရေးစက်မှ ဆီးယားဘေကာ အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဂျန် ခင်ဗျားကံကောင်းပါစေ၊ ကျုပ်တို့ဆီကို ဧည့်သည်တွေ ရောက်လာကြပြီ ဟူ။”

ဂျန်၏ ကိုယ်လုံးမှာ ချမ်းစိမ့်နေသော်လည်း ခွေးများစွိုနေသည်။ တခဏချင်း ပင် လေယာဉ်ကိုပြန်ထိန်းနိုင်သည်။ သူ့စိတ်အထင် နှစ်ပေါင်းများစွာကြာညောင်းခဲ့ သည်ဟု ထင်မိလေသည်။ လေယာဉ်အရှိန်ကို (၉၀) နေ့သံသို့ မြှင့်တင်လိုက်ပြီး ပြေးလမ်းအပေါ်တွင်ရှိအောင် ထိန်းလိုက်လေသည်။ စက်ခလုတ်ကို ထပ်တင်လိုက်သဖြင့် လေယာဉ်နှုန်းပြဒိုင်ကွက်အတွင်းရှိ လက်တံကလေးသည် ထောင်တက်သွားသည်။ ရေခဲ ကုန်းတန်းကို ဖောက်ထားသော ကွက်လပ်သည် မြင်ကွင်းအတွင်းဝင်လာသည်။ ကွက်လပ်ကလေးသည် သူထံသို့ ခုန်တက်လာသကဲ့သို့ ခံစားမိသည်။ ရေခဲကုန်းတန်းကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့စဉ် လေယာဉ်နှုန်းမှာ (၁၅၀) နေ့သံ ရှိလေသည်။ (၁၇၀) နေ့သံမှာ လေယာဉ်ပျံတက်နိုင်သော နှုန်းဖြစ်လေသည်။

ရေခဲပြင်ဆုံးသောအစွန်းကိုမြင်နေရသည်။ လေယာဉ်တက်မှတက်နိုင်မည်လား ဟု ဂျန် သံသယဖြစ်မိသည်။ တခဏချင်းပင် လေယာဉ်ဝမ်းဗိုက်အောက်တွင် ရေခဲပြင်

ကျော်လွန်ပြီး ပင်လယ်ပြင်ပေါ် ရောက်သွားလေသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဂျန် သည် လေယာဉ်ကို ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်လိုက်သည်။

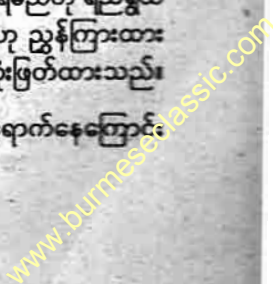
ဂျန် အင်ဂျင်စက်မှ အောက်သို့ တွန်းကန်အား ပိုလာသဖြင့် တိမ်လုံးများသဖွယ် နှင်းလုံးများသည် လေယာဉ်နောက်သို့ ထိုးထွက်လာသည်။ ဖိုင်းယားဖျော်စာခေါင်းမှာ ကောင်းကင်သို့ ထောင်တက်သွားပြီး အမြင့်ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်းလှမ်းတက်လေသည်။ လေယာဉ်မှာ ရေခဲပြင်မှ ဆွဲယူလိုက်သလို ပျံတက်သွားလေသည်။ လေယာဉ်ကို ပို၍ မြင့်တက်ရန် ဂျန်သည် 'အမြင့်တက်ခလုတ်လက်တံကို ရှေ့သို့ တွန်းတင်လိုက်သည်။ ဂျန်သည် သူ့ကို နောက်မှကန်ထုတ်လိုက်သလို ခံစားရပြီး ပိုင်းလော့ဝတ်စုံလည်း ဖောင်းကြွလာသည်။ လေယာဉ်မှာ ကောင်းကင်သို့ ယောင့်မှန်ကျကျ ထောင်တက်လျက် ရှိသည်။

တိမ်များဆီသို့ စက္ကန့်အနည်းငယ်အတွင်း ရောက်ရှိသွား၏။ တိမ်များအတွင်း သို့ ဝင်သွားသောအခါ အသွားနှုန်းပြ ဒိုင်ကွက်တွင် ဂဏန်းစာလုံးများ တဖြည်းဖြည်း တက်လာပြီး (၁. ၄) မက်ခဲ သို့ပင် အရှိန်မြင့်တက်သွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ပေ (၂၂၀၀၀) အမြင့်တွင် ဖိုင်းယားဖျော်စာသည် တိမ်များအတွင်းမှ ထိုးဖောက်ကာ တိမ်ကင်းသော အပြာရောင်ကောင်းကင်အတွင်းသို့ ရောက်သွားလေသည်။

အပြာရောင်ကောင်းကင်မှာ နေရောင်ခြည်ကြောင့် လင်းထိန်နေသော်လည်း ရေခဲပြင်မြောက်ဘက်သို့ ပျံတက်သွားလေသည်။ ယခုအခါ လေယာဉ်ခရီးစဉ်ကို ယခင် သတ်မှတ်ထားသည့်လမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဖင်လန်ကမ်းခြေကို ကျော်ဖြတ်ရမည် ဖြစ်သဖြင့် ခရီးလမ်းကြောင်းပြအစီအစဉ်ကို ကွန်ပျူတာစက်အတွင်းသို့ပြည့်စွက်ပေး လိုက်သည်။ လေယာဉ်ကို (၂၁၀) ဒီဂရီသို့ ဦးတည်လှည့်ပေးလိုက်သည်။ ဖိုင်းယားဖျော်စာ ကို ဆက်လက်၍ မြင့်သည်ထက်မြင့်အောင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်လေသည်။

လေယာဉ်သည် ပေ (၁၂၀၀၀၀) ကျော်ထိ အမြင့်ဆုံးပျံတက်နိုင်ကြောင်း ဂျန် သိထားသည်။ ယခုအခါ သူ့အတွက် လေယာဉ်ကို မြင့်နိုင်သမျှ မြင့်တက်ဖို့လိုလားသည်။ ဘယ်လောက်အမြင့်တွင် သူ့ရောက်ရှိနေပါသော်လည်း အင်ဖရားရက်ခဲ မြင်ကွင်းမှ ရှောင်ထွက်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း သူသဘောပေါက်သည်။ သို့ရာတွင် ဘာရိန်း ပင်လယ်ပေါ် အမြင့်ဆုံးနေရာမှ လေယာဉ်ပျံသန်းနိုင်စွမ်းရှိသော အများဆုံးနှုန်းဖြင့် ပျံသန်းသွားပါက သူ့အား တားဆီးရန် လွယ်ကူမည်မဟုတ်ကြောင်းကို သူယုံကြည်သည်။ ကမ်းခြေပေါ်သို့မဖြတ်ကျော်မီ လေယာဉ်ကို အောက်သို့နိမ့်ချပြီး အမြန်ဆုံးနှုန်းနှင့် ဖင်လန်ကမ်းခြေကို ဖြတ်ကျော်ကာ 'ဘိုးသိန်းအာ' ပင်လယ်ကွေ့ထဲသို့ ဦးတည်ပျံသန်းရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် စတော့စ်ဟိုးမ်သို့ ဆက်လက်ပျံသန်းရမည်ဟု ရည်ရွယ် ထားသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် စတော့စ်ဟိုးမ်သို့ ဆက်လက်ပျံသန်းရမည်ဟု ညွှန်ကြားထား သည့်အတိုင်း ဂျန်သည် လမ်းညွှန်ချက်ကို ကြည့်ပြီး မောင်းနှင်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

လေယာဉ်အမြင့် ဒိုင်ကွက်တွင် အမြင့်ပေ (၅၀၀၀၀) ရောက်နေကြောင်း

ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ ဆက်လက်၍ မြင့်သည်ထက်ပို၍ မြင့်တက်စေလေသည်။ သူ့ရောက်ရှိနေသောအပြင်၊ ပျံသန်းနေသော လေယာဉ်နှုန်းနှင့်ဆိုလျှင် မည်သည့် လေယာဉ်မျိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မည်သည့်အဖွဲ့မျိုးဖြင့်သော်လည်းကောင်း မိအောင် ပစ်ချနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ဂျန် ယုံကြည်လေသည်။

ယခုကဲ့သို့ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံးလေယာဉ်ကို သူ့မောင်းနှင်နေရသည့် အတွက် အားရကျေနပ်မိသည်။ ဤလေယာဉ်ကို မောင်းနှင်ရမည့်သူမှာ သူသာလျှင် အသင့်လျော်ဆုံးလူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ကို ဘတ်ဟိုလ်က ရွေးချယ်ခဲ့သည် မဟုတ်လော။ ဂျန်သည် စဉ်းစားနေစဉ် လေယာဉ်မှာ အမြင့်ပေ (၆၀၀၀) သို့ တစ်ရောက်သွားခဲ့လေသည်။

ဂျန်သည် ပေ (၆၀၀၀) အမြင့်သို့ ရောက်လာသည်ကို တရက်သံဆော့ဖ် တွေ့လိုက်သည်။ တရက်သံဆော့ဖ်၏ အရွေ့ဘက်အောက်တွင် ဂျန်လေယာဉ်စက်ထွက်လာသည့် အပူငွေ့လမ်းကြောင်းသည် အောက်ခံပင်လယ်ပြင်အပေါ် အထင်းသားပေါ်လျက်ရှိသည်။ တရက်သံဆော့ဖ်၏ လေယာဉ်အတွင်းရှိ ခရေဒီဒိုင်ကွက်တွင် ဘာမှ မပေါ်သော်လည်း အင်ဖရားရက်ဒ်ဒိုင်ကွက်တွင် အပူငွေ့ထုတ်လျက်ရှိသော လေယာဉ်၏ ဖော်ပြနေသည်။ ထို့ကြောင့် ဂျန်ခိုးယူသွားသည့် မစ် (၃၁) လေယာဉ်သာ ဖြစ်ရမည်ဟု တစ်ထစ်ချ ယုံကြည်လေသည်။

တရက်သံဆော့ဖ်၏ တည်ငြိမ်သော ဦးနှောက်သည် အလုပ်ကို မအားမလပ် လုပ်လျက်ရှိ၏။ သူ့ဘာလုပ်ရမည်ကို ကောင်းစွာသဘောပေါက်သည်။ ဂျန်၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်နှင့် တိုက်ခိုက်ရေးကျွမ်းကျင်မှုကို ဖိုင်တွဲမှ ကောင်းစွာဖတ်ထားပြီးဖြစ်သည့် သူ့ကိုယ်သူလည်း ကိုယ်ချင်သွေးလိုက်သည်။ တစ်ခါတုန်းက မစ် (၂၁) လေယာဉ်ဖြင့် အစွဲထွက်၏ ဖန်တွန်ဂျက်လေယာဉ်ကို အိဂျစ်တို့ဘက်မှ ကူတိုက်ခဲ့ဘူးသည်။ သူသည် အတော်ဆုံးတိုက်လေယာဉ်မျိုးများတွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ဂျန်သည် သူ့အတော်ဆုံးလေယာဉ်မျိုးထက် သာနိုင်မည်လောဟု တွေးမိလိုက်သည်။

မှတ်တမ်းအရ မစ် (၃၁) လေယာဉ်ကို မောင်းနှင်ခဲ့သည့်နာရီမှာ (၅) နာရီထက်ပင် နည်းဦးမည်။ တရက်သံဆော့ဖ်အနေဖြင့် ထိုလေယာဉ်မျိုးကို နာရီပေါင်း (၂၀၀) ကျော် ပျံသန်းခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဂျန်သည် သူ့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ချင်သလော။ သူ့အနေနှင့် ဂျန်၏ ကလဲ့စားချေရမည်။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုကား အမြဲပေါ်လာတတ်စမြဲဖြစ်သည်။ ဂျန်၏ သူ့ချေမှုန်းရမည်။ ဂျန်ကို သတ်ရမည်။ အခြားနည်းလမ်းတော့ သူ့မရှိချေ။

ဂျန်လေယာဉ်အပြီးပိုင်းနောက်သို့ ဝင်ရောက်ရန် လိုအပ်လာ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရုရှားလေယာဉ်မှ ပစ်လွှတ်လာမည့် ဒုံးပျံများသည် အပူငွေ့နောက်သို့ တည်မတ်စွာလိုက်လာပြီး ဂျန်၏ အင်ဂျင်ကို ပြိုခွဲနိုင်မည်။ ဂျန်သည် ဒုံးပျံများ၏ အင်ဖရားရက်ဒ်ဒိုင်ကွက်တွင် မြင်ရလိမ့်မည်။ ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို ဆက်လက်၍ အမြင့်သို့ တက်လျက်ရှိပြီး လေယာဉ်လမ်းကြောင်းကိုလည်း ပြောင်းလိုက်လေသည်။

ဂျန်ကို ယှဉ်ပြိုင်ရန် သူ့ရောက်ရှိနေသည်ကို ဂျန်တစ်ယောက်လုံးဝသိပုံမပေါ်ဟု တရက်သံဆော့ဖ်ယုံကြည်မိသည်။ ဂျန်၏ လေယာဉ်သည် သူ့ညာဘက်ခြမ်းတွင်ရှိ နေသော အင်ဖရားရက်ခဲ ဒိုင်ကွက်တွင် သူ့အား ရှာဖွေတွေ့မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် သူ့အရှေ့ လေယာဉ်အမြီးပိုင်းရှိရာ လမ်းကြောင်းအတွင်း အမြန်ဆုံးဝင်ရောက်ပြီး ခုံးပျံ များပစ်လွှတ်ရန် အခွင့်အရေး သူ့စောင့်မျှော်နေသည်။ ဂျန်၏ လေယာဉ်သည် မြဲသန်းလျက်ရှိသော အမြင့်ပေ (၇၀၀၀၀) အထက်သို့ ဆက်လက်မြင့်လျက်ရှိသည်။ တရက်သံဆော့ဖ်လည်း သူ၏ လေယာဉ်ကို လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး ဂျန်နောက်သို့ ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်တက်သည်။ သူ၏ လေယာဉ်ဒိုင်ကွက်တွင် လိမ္မော်ရောင်အကွက် သည် တည့်မတ်စွာ လေယာဉ်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ရောက်ရှိလာသောအခါ စိတ်အာရုံ ပစ်ခတ်ရေးစနစ်မှ အလိုအလျောက် 'အာန်ဖ်' ခုံးပျံနှစ်လုံးကို ဂျန်လေယာဉ်ဆီသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်လေသည်။ ပစ်မှတ်သို့ တည့်မတ်စွာ သွားရောက်နေကြောင်း ဒိုင်ကွက်တွင် တရက်သံဆော့ဖ်တွေ့ရလေသည်။

'အီး၊ စီ၊ အမ်' ကိရိယာသည် ချက်ချင်းပင် ဂျန်၏နားကြပ်ခွက် အတွင်းမှ သတိပေး နှိုးဆော်လိုက်သည်။ ဒိုင်ခွက်တွင် သူ့လေယာဉ်ဆီသို့ တည့်မတ်စွာ ဦးတည်လာ နေသော ခုံးပျံနှစ်လုံးကို လိမ္မော်ရောင်အကွက် နှစ်ကွက်ကပြလျက်ရှိသည်။ ဂျန်သည် အကြီးအကျယ်အံ့ဩမိသည်။ သူ့မျက်စိကိုပင် သူမယုံကြည်မိချေ။ ခုံးပျံနှစ်လုံးမှာ အမှန် တကယ်ပင် သူ့နောက်သို့ လိုက်လာလျက်ရှိသည်။ အင်ဖရားရက်ခဲခုံးပျံမှ လွတ်ရန်မှာ တစ်လမ်းသာရှိသည်။

ထိုနည်းကို ခြောက်ရက်ကြာ စစ်ပွဲတွင် အစွဲရေးလေယာဉ်မှူးများနှင့် ဗီယက် နမ်တိုက်ပွဲတွင် အမေရိကန်တို့ အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုနည်းမှာ ယခုလို အခြေအနေ မျိုး၌ လေယာဉ်ကို အမှတ်မထင် လျှပ်တစ်ပျက်လမ်းကြောင်း ပြောင်းပစ်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ လေယာဉ်ထိပ်ဖူးတွင်ရှိသော အပူငွေ့ အာရုံခံနိုင်သည့် ကိရိယာသည် လေယာဉ် မှ အပူဓာတ်ငွေ့ လျှပ်တစ်ပျက်ပျောက်ကွယ်သွားသဖြင့် လေယာဉ်နောက်သို့ အဆက် အသွယ်ပြတ်ကာ ဆက်လိုက်နိုင်စွမ်းရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ဂျန်သည် လေယာဉ်စက်ကို မြှင့်တင်ပြီး လေယာဉ်ကို ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မောင်းနေသည့် လမ်းကြောင်းမှနေ၍ ထောင့်ကျဉ်းအနေထားပြီး ရုတ်တရက်ချိုး ဝင်လိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လေယာဉ်ကို ညာဘက်သို့စောင်းလိုက်ပြီး လှမ့်ချလိုက် သည်။ ဂျန်၏ လေယာဉ်ဦးသည် အောက်သို့စိုက်ကျပြီး ခုံးပျံများလမ်းကြောင်းအောက်သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။ ကမ္ဘာမြေကြီး၏ ဆွဲငင်အားကြောင့် ဂျန်၏ မြင်ကွင်းမှာ တျဉ်းမြောင်းသွားသည်။ ကမ္ဘာမြေကြီး၏ ဆွဲငင်အားကို တိုင်းတာသည့်ဒိုင်ကွက် တွင် အပေါင်းလက္ခဏာ (+) (+၀) တို့အတိုင်းအတာကို ပြလျက်ရှိသည်။ (+၁၀) တို့ အထိ ရောက်ခဲ့ပါက 'ဂျန်' အနေဖြင့် သတိလစ်သွားနိုင်ပြီး လေယာဉ်ကို ထိန်းနိုင် တော့မည်

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ပေ။ သူဝတ်ထားသည့် ဂျီ ဝတ်စုံမှာ ဖောင်းကြွပြီး ခြေထောက်နှင့် ဝမ်းပိုက်ကို တင်ကြပ်စွာ ဖိညှပ်ထားလေသည်။

ဒိုးပျံနှစ်လုံးသည် သူ့လေယာဉ်ခြေရာပျောက်သွားသဖြင့် ယခင်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆက်လက်သွားနေသည်ကို ဒိုင်ကွက်ပေါ်တွင် ဂျန်မြင်နေရသည်။ ဒိုးပျံမှ အတွင်းရှိ လောင်စာများ ကုန်ခမ်းသွားသည့်အခါ ပင်လယ်ထဲသို့သာ ထိုးကျသွားမည်

လေယာဉ်ကို ဂျန် ထိန်းလိုက်သည်။ သူ့မြင်ကွင်းလည်း တခဏချင်း ကြည်လင်ပြတ်သားလေသည်။ လေယာဉ်၏ ပျံသန်းနှုန်းမှာ ကျဆင်းလျက်ရှိသည့် သူသည်အတွေ့အကြုံနည်းသော သူငယ်လေးပမာ အငိုက်မိခံလိုက်ရသည်။ ရေခဲခွက်ပေါ်တွင် ယခုထက်တိုင် ကာမျှ ရှာမတွေ့သေးချေ။ သူ၏လေယာဉ်နောက်ဘက် အင်ဖရားရက်ဒ်ဒိုင်ကွက်ပေါ် မဖော်ပြနိုင်သော မျက်ကွယ်ရာအကွက်တွင် တရားဆော့ဖ် ကပ်ပါလိုက်လာနေသည်ကို ဂျန် လုံးဝမသိလိုက်ချေ။ ဂျန်မှာ တုန်လှုပ်ဆော့ခြားသွားသည်။ သူ့မျက်စိအမြင်ဖြင့် ရှာဖွေရမည်။ သို့မဟုတ်ပါက သူ့အနေဖြင့် ထိုရှာဖွေနိုင်စွမ်းရှိမည်မဟုတ်ပေ။ ရန်သူမှာ မည်သူဖြစ်သည်ကို 'ခန့်မှန်းမိသော်လည်း အတည်မပြုနိုင်သေးချေ။

လေယာဉ်နောက်ဘက်ကြည့်မှန်တွင် ကြည့်လိုက်ရာ အရာဝတ္ထုတစ်ခု နေရောင်ဟပ်သဖြင့် အရောင်လက်သွားသည်။ ဂျန်သတိထားမိလေသည်။ ရေခဲတဘာမှရှာမတွေ့သေးဘဲရှိသည်။ ယခုမှ သူခန့်မှန်းထားသည့်အတိုင်း မှန်ကန်ကြောင်း သိရလေသည်။

ဘဲလ်ယာဒ်ခခန်းရှိ လေယာဉ်ယန္တရားရုံကို မီးရှို့ခဲ့စဉ်က၊ ဒုတိယ မစ် (အလေယာဉ်ကို လုံးဝမဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် လေယာဉ်ကို အမြန်ဆုံးဖြင့် သူ့နောက်သို့ လွှတ်တင်နိုင်ခဲ့ခြင်းကို ဂျန်သဘောပေါက်သည်။ ဂျန်တစ်ကိုယ်လုံး ခြောက်ခြေဖြစ်နေသည်။ သူ့နောက်မှ လိုက်နေသည့်လေယာဉ်မှာ သူ့လေယာဉ်၏ အမှာညီအစ်ဖြစ်သည်သာမက လေယာဉ်မှူးမှာလည်း သူ့ထက်ပိုပြီး ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည် ယုံကြည်လေသည်။

ဂျန်သည် လေယာဉ်အရှိန်မြှင့်တင်လိုက်သည်။ လေယာဉ်မှာ များတစ်စင်း လွှတ်လိုက်သကဲ့သို့ ရှေ့သို့ ထိုးထွက်သွားသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လေယာဉ်ဘယ်ဘက်သို့ ရုတ်တရက်ထိုးကျွေ့လိုက်ပြီး ကောင်းတင်ပေါ်သို့ ထောင်တက်လိုက်သည့် သူ၏ ကျောနှင့် မြေမျက်နှာပြင်မှာ တစ်ပြေးတည်းဖြစ်သွားသည်။

နောက်ဘက်ကြည့်မှန်တွင် ရုရှားသည် သူ့နောက်သို့ ဆက်လိုက်လာကြောင်း တွေ့ရသည်။ ရုရှားလေယာဉ်မှူးတွင် ဒိုးပျံနှစ်လုံး ပစ်လွှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သဖြင့် သူ့နှစ်လုံးသာ ကျန်ရှိသောကြောင့် စက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်ရန် ရည်ရွယ်နေမည်ကို ဂျန် သတိမိသည်။

www.burmeseclassic.com

ရုရှားလေယာဉ်မှူးသည် လူတော်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ဂျန်ဝန်ခံသည်။ သူ၏ လေယာဉ်ကို ပစ်မှတ်စက်ကွင်းအတွင်း ဝင်အောင် နောက်မှလိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျန်လေယာဉ် ရေဒါဒိုင်တွက်တွင် လိမ္မော်ရောင်အကွတ်ပေါ်လာသည်။ သူ့နောက်မှ လိုက်နေသော လေယာဉ်အကြောင်းကို သိနှင့်ပြီဖြစ်သဖြင့် မတုန်လှုပ်တော့ချေ။

ဂျန်သည် ဘယ်ဖက်သို့တဖန်ကွေ့ချလိုက်ပြီး လေယာဉ်ကို အောက်သို့ နိမ့်ချ လိုက်သည်။ ရုရှားလေယာဉ်မှ သူ့ကို စက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်နေကြောင်း ရေဒါဒိုင်တွက်တွင် လိမ္မော်ရောင်အစက်ကလေးများ တွေ့ရသဖြင့် သိရလေသည်။

လေယာဉ်မှာ အောက်သို့တစ်ပါတ်ချင်း လှမ့်ချနေသောကြောင့် စက်သေနတ် တျည်ဆံများ မထိမှန်ခဲ့ချေ။

ဂျန်သည် ဆက်ပြီး လေယာဉ်ကို (၉၀) ဒီဂရီ အနေအထားဖြင့် လှမ့်ချပြန် သည်။ မိုင်းယားဖော့စ်မှာ ကိုယ်ထည်အလျားလိုက် တုန်ခါနေသည်။ ဂျန်၏ ဝမ်းဗိုက် ကြွက်သားများလည်း ကြုံ့သွားလေသည်။ သူ၏မြင်ကွင်းမှာ တစ်ဖက်ကျဉ်းမြောင်းသွား ကာ "ဂျီ" ဒိုင်ကွက်တွင် (-၉) ဂျီ ပြလျက်ရှိသည်။

လေယာဉ်ကို လှမ့်နေရာမှ ပြန်ထိန်းလိုက်သောအခါ သူ့ရှေ့တွင် ရုရှား လေယာဉ်ကို တွေ့လိုက်သည်။ ဂျန်သည် သူ့လေယာဉ်ကို အရှေ့တွင် ရောက်နေသော ရုရှားလေယာဉ်အမြီးလမ်းကြောင်းအတွင်း အနီးကပ်ဝင်လိုက်သည်။ ယခုအခါ ပစ်မှတ် အကွာအဝေးမှာ ကိုက် (၆၀၀) တွင်ရှိသည်။ ဂျန် စဉ်းစားလိုက်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပင် ခုံးပျံနှစ်လုံးသည် အလိုအလျောက် ရုရှားလေယာဉ်ဆီသို့ ဦးတည်ထွက်ခွာ သွား လေသည်။ ခုံးပျံများ ပစ်လွှတ်ရန် ထိန်းသိမ်းသည့် စက်ကိရိယာစနစ်သည် ရေဒါနှင့်သာ ဆက်သွယ်မှုရှိပြီး "အင်ဖရားရက်ခဲ" စနစ်ဖြင့် လုံးဝမဆက်သွယ်ချေ။

ရုရှားလေယာဉ်မှူးသည် သူ့ရှောင်ခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ပထမလေယာဉ်ကို လျှပ်တစ်ပြက် မိုးပေါ်သို့ ထောင်တက်လိုက်ပြီး ညာဘက်သို့တဖန် လှမ့်ချလိုက်သည်။ ခုံးပျံများမှာ ခြေရာပျောက်သွားသော လေယာဉ်ပျံသန်းခဲ့သည့်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ထွက်သွားလေသည်။ ဂျန်သည် သူ၏ လေယာဉ်ကို ညာဘက်သို့လိုမ့်ချပြီး ရုရှား လေယာဉ် နောက်သို့ လိုက်ပြန်လေသည်။ မြေကြီးဆွဲငင်အားကြောင့် သူ၏ ဦးနှောက် ထိုင်းမှိုင်းလာပြီး မြင်ကွင်းမှာလည်း နီးကပ်လျက်ရှိသည်။ လေယာဉ်အရှိန်ကို ဂျန် လျှော့ချ လိုက်သည်။ သူ့ဦးခေါင်းအောက်တွင် အာတိတ်သမုဒ္ဒရာပြင်ကြီးသည် တွဲလောင်း ယိမ်း ယိုင်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဂျန်မှာ ကြောက်လန့်တကြီး ရုရှားလေယာဉ်ကို ရှာဖွေနေပြန်သည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ရုရှားလေယာဉ်ကို သူတဖန် မျက်ခြေပြတ်ခဲ့သည်။ လေယာဉ်မှန်မှ ဂျန် မျက်လုံးသို့ အရောင်ပြန်ဟပ်လိုက်သည်။ ရုရှားကို သူ့ရှာတွေ့လိုက်သည်။ ရုရှားလေ ယာဉ်မှူးမှာ သူသုံးခဲ့သော လှည့်ကွက်အတိုင်း လေယာဉ်ကို လှမ့်ချပြီး ယခုသူ၏ နောက် တွင် ရောက်ရှိနေပေသည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် သူ့အတွက် အသက်ရှင်လမ်းမရှိတော့ဟု

ဂျန် တွေးမိလေသည်။

ဘယ်ဘက်ခလုတ်ကို ဂျန်နင်းချလိုက်ပြီး လက်တံကို အထက်သို့မတင်လိုက် သဖြင့် ဖိုင်းယားဖော့စ်သည် ဘယ်ဘက်သို့ကွေ့ထွက်သွားသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်စဉ် ရုရှား လေယာဉ်မှ ဒုံးပျံတစ်လုံး ပစ်လွှတ်လိုက်သည်ကို ဂျန်တွေ့ရလေသည်။ ရေဒါဒိုင်ကွေ့ ပေါ်တွင် လင်းထိန်နေသော လီမွှော်ရောင်အကွက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဂျန်သည် လက်တံကို လျှင်မြန်စွာ ဆွဲချလိုက်သည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးဖိအားသည် သူ့ကိုယ်ကို ထိုင်ခုံအတွင်း ကန်သွင်းလိုက်သကဲ့သို့ ခံစားရပြီး အလွန်ကြီးမားသော ဖိအား သည် သူ၏ခြေထောက်နှင့် ဝမ်းဗိုက်အပေါ် ကျရောက်လျက်ရှိသည်။ သူဆောင်းထား သည့် ဦးထုပ်တွင် ကပ်ဆင်ထားသော မျက်နှာအကာသည် အသားအရေများကို ဆွဲထုတ် နေသကဲ့သို့ ခံစားနေရလေသည်။

လေယာဉ်သည် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် လည်ပတ်ကာ အောက်သို့ကွေ့လာ သည်။ ဒုံးပျံသည် သူ့အထက်တွင် ခြေရာပျောက်ကျန်ခဲ့သဖြင့် စိတ်သက်သာမှု ရခဲ့သော် လည်း 'ဂျီ' ဒိုင်ကွက်တွင် (၈ ၃) မှ (၉) ဂျီသို့ ရွေ့တက်လာသဖြင့် ဂျန် ထိတ်လန့်သွား သည်။ လေယာဉ်ပျံနှုန်းမှာလည်း (၁၀၀) နေ့သ်အထိ ကျဆင်းသွားခဲ့သည်။

လေယာဉ်မှာ လည်ပတ်ကာ ကျနေသဖြင့် "တာဘိုင်" အင်ဂျင်စက်များအတွက် လေဝင်မမူလုံသောကြောင့် စက်မသေသွားအောင် အော်တိုမစ်တစ် စက်နှိုးစနစ်သည် စက္ကန့်သုံးဆယ်တိုင် စက်နှိုးပေးလျက်ရှိသည်။ ယခုအခါ စက်လည်ပတ်နှုန်းမှာ ၆၀% ရှိသည်။ အဖြစ်အပျက်ကို သဘောပေါက်သည့်အချိန်တွင် လေယာဉ်မှာ ပေ (၈၀၀၀) အမြင့်မှ နိမ့်ဆင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်သည် ထပ်မံနိမ့်ဆင်းလျက်ရှိသည်။ ရုရှား လေယာဉ်ကို ဂျန်မျက်ခြေပြတ်ခဲ့သော်လည်း ရုရှားလေယာဉ်မှူးသည် ဂျန်၏ အပြုအမူ ကို စောင့်ကြည့်လျက် ၎င်းလေယာဉ်ကို အောက်သို့ထိုးဆင်းခဲ့သည်။ ဂျန်မှာ ရုရှား လေယာဉ်မှူးအတွက် ပစ်မှတ်အတွင်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေလေသည်။

လေယာဉ်ဦးခေါင်းကို အောက်သို့ ညွတ်ချခြင်းဖြင့် လေဝင်လမ်းကြောင်း ပိုကောင်းလာမည်ဖြစ်ကာ ပျံသန်းနှုန်းမြင့်တင်နိုင်မည်သာမက လေယာဉ်ကိုလည်း ပြန်ထိန်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်ဦးခေါင်းကို အောက်သို့ နှိမ့်ချလိုက်သည်။

လေယာဉ်သည် လုံးဝတုန်ပြန်ခြင်းမရှိဘဲ ယခင်အတိုင်း လည်ပတ်ကာနိမ့် ကျလျက်ရှိသည်။ ယခုအခါ ပေ (၃၀၀၀၀) အထိ နိမ့်ဆင်းခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဆက်လက် နိမ့်ဆင်းနေလေသည်။ ဂျန်သည် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စွာဖြင့် တဖန်ကြိုးစားလိုက်ပြန်သည်။ ဤအကြိမ်တွင် လေယာဉ်အမြီး ထောင်တက်သွားပြီး လေယာဉ်ဦးခေါင်း ရုတ်တရက် အောက်သို့ ညွတ်ကျသွားသည်။ လေယာဉ်သည် ဦးစိုက်လည်ပတ်ကာ နိမ့်ဆင်းနေပြန် သည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်တက်မနင်းချပြီး ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ပေ (၂၀၀၀) အရောက်တွင် လေယာဉ်စက်ကို ဂျန် ပြန်ထိန်းနိုင်တော့သည်။ လေယာဉ်သည် ပုံမှန်အနေအထားသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ဂျန်တစ်ယောက် ယခုမှ အသက်မွန်ခွန်နိုင်

www.burmeseclassic.com

လေတော့သည်။

ဒိုင်ကွက်တွင် လင်းထိန်နေသောအကွက်ကို မြင်ရသောအခါ ဂျန်၏ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားလေသည်။ ရုရှားလေယာဉ်မှာ (၁.၆) မက်ခီ နှုန်းသာသာနှင့် သူ့နောက်သို့ တည့်မတ်စွာ လာနေသည်။ ဂျန်တွေ့ရလေသည်။ နောက်ကြည့်မှန်တွင် ရုရှားလေယာဉ် နီးကပ်လာကြောင်း ကောင်းစွာမြင်နေရသည်။

ဂျန်မှာ ရုရှားလေယာဉ်မှူး၏ လက်ခုပ်အတွင်း ကျရောက်နေလေပြီ။ ရုရှားလေယာဉ်မှူးသည် နီးကပ်လာမှ ဂျန်ကို ခြေမှန်းရန် ဆုံးဖြတ်ထားဟန်တူသည်။

ရုရှားလေယာဉ်ထံမှ လိမ္မော်ရောင်အကွက်ကလေးများ ပစ်လွှတ်နေသည်ကို နောက်ကြည့်မှန်တွင် ဂျန်တွေ့ရသည်။ သူ့အား စက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်နေကြောင်း သိလိုက်သည်နှင့် လေယာဉ်ကို တစ်ဖက်သို့ လမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်သည်။ ရုရှား လေယာဉ်မှူးလည်း ဂျန်ပြောင်းသွားသည့် ဘက်သို့ ရွေ့ဝင်ပြီး လေယာဉ်အမြီးပိုင်းမှ ထွက်နေသော အပူငွေ့လမ်းကြောင်းအတွင်း ဝင်ရောက်ခဲ့လေသည်။ ရုရှားလေယာဉ်မှူး၌ ဒုံးပျံတစ်လုံးသာ ကျန်တော့သဖြင့် စိတ်ချယုံကြည်ရမည့်အနေအထားမျိုးရောက်မှ ပစ်လွှတ်ရန် ကြံစည်ထားပုံရလေသည်။

ဂျန် အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်မိသည်။ သူ့ဦးနှောက်အတွင်း နောက်မှ လိုက်နေသော လေယာဉ်ကို ပစ်ချနိုင်ရန် နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေလျက်ရှိသည်။ စိတ်အာရုံစနစ်ဖြင့် အလိုအလျှောက် အလုပ်လုပ်ဆောင်ပေးလိုက်သည်။ လေယာဉ်အမြီးပိုင်းရှိ လျှို့ဝှက်စက်ကိရိယာ ခုံအခန်းမှ လေယာဉ်အနောက်ဘက်သို့ ဘော်လုံးတစ်လုံး တွန်းထုတ်လိုက်လေသည်။ ဘော်လုံးမှာ လေယာဉ်မှ ထွက်လာပြီး လေထဲထဲ အရောက်တွင် အဟုန်ကြီးစွာ မိထလောင်ပြီး လေထဲတွင် ရပ်တည်လျက်ရှိကာ လောင်ကျွမ်းတော့လေသည်။

မီးလုံးကြီးကို လေယာဉ်နောက်ကြည့်မှန်တွင် မျက်စိကျိန်းလှမတတ် ဂျန်မြင်ရသည်။ ထိုအခိုက် မီးလုံးကြီးမှာ မိုးအထိ ထိုးတက်သွားသလို မြင်လိုက်ရပြီး ဂျန်၏ လေယာဉ် တုန်ခါသွားလေသည်။ ပေါက်ကွဲသံ ဟိန်းထွက်သွား၏။ ဂျန်သည် လေယာဉ်ကို အမြန်ဦးလှည့်လိုက်ပြီး စက်ကို ပုံမှန်ထိန်းလိုက်သည်။ သူ့တစ်ပါတ် ပါတ်ခဲ့သော စက်ပိုင်းအတွင်း ဘာမှ ရှာမတွေ့ခဲ့ချေ။ လိမ္မော်ရောင် မီးတောက်မှ အခိုးများ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မဲမှောင်ထိုးတက်လျက်ရှိသည်။ ပြောင်လက်သော သတ္တုအပိုင်းအစများသည် မီးတောက်အတွင်းမှ ဖြာထွက်လာလေသည်။

ဂျန် လေယာဉ်မှ ထုတ်လွှတ်လိုက်သည့် မီးလုံးကြီးသည် သူ့လေယာဉ် နောက်တွင် ကပ်လိုက်လာသော ရုရှားလေယာဉ်ကို ဖော်ဖြင့် စုတ်ယူလိုက်သဖြင့် ချက်ချင်း ပေါက်ကွဲသွားလေသည်။

အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို သဘောပေါက်သောအခါ ဂျန်သည် ပျံ့တက်လာ၍

www.burmeseclassic.com

ဦးခေါင်းအကာအတွင်း ထိုးအံလေ၏။ ဦးခေါင်းအကာအတွင်းအံပတ်များပြည့်ပြီး အသက်ရှူကြပ်သွားသဖြင့် ဆက်မအံရန် ထိန်းထားလိုက်လေသည်။

သူ၏ စိတ်အာရုံခံစားမှုသည် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို လွှမ်းမိုးထားခဲ့သည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါလျက် ရှိနေသည်ကို သတိထားမိလေ၏။

ဂျန်သည် သူ့စိတ်ကို ပြန်ထိန်းလိုက်သည်။ လေယာဉ်စက်ခုံရှိ အော်တိုပိုင်းလော့ခလုတ်ကို နှိပ်ချလိုက်သည်။ နောက်ဆုံးလေယာဉ် လမ်းကြောင်းခရီးစဉ်အတိုင်း ကြိုးစားပြီး စဉ်းစားယူခဲ့ရလေသည်။ ကွန်ပျူတာစက်အတွင်း သူလိုလားသည့်ခရီးစဉ်များ ဖြည့်စွက်လိုက်သည်။

ဖိုင်းယားဖော့စ်လေယာဉ်သည် တစ်ဘက်သို့ ကွေ့ထွက်သွားပြီး လေယာဉ်စက် တစ်ဖန် တည်ငြိမ်သွားကာ ဖင်လန်ကမ်းခြေသို့ ဦးတည်လျက်။ ဂျန်တစ်ယောက် အားအင်ကုန်ခမ်းပြီး ရင်များ တုန်လျက် တစ်ကိုယ်လုံးလန့်နေသည်။

သူမကြာခင် သက်သာလာမည်ကို ယုံကြည်မိ၏။ ထိုအခါကျမှ လေယာဉ်ကို တဖန် ကိုယ်တိုင် ထိန်ကျောင်းတော့မည်။ လောလောဆယ်တော့ မဖြစ်သေးဘူးဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

ဖိုင်းယားဖော့စ်ဟု နေတိုးအဖွဲ့မှ စကားဝှက်ဖြင့် အမည်ပေးထားသော ကမ္ဘာ့မဟာဗျူဟာအမြောက်ဆုံး တစ်စင်းတည်းသော လေယာဉ်ဖြစ်ပြီး တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် မစ် (၃၁) တိုက်လေယာဉ်သည် ပေ (၈၀၀၀၀) အမြင့်တွင်၊ မက်ဂျ် (၃. ၇) မိုင်နှုန်းဖြင့် ညှိညှိမှိုင်းမှိုင်း ဖင်လန်ကမ်းခြေသို့ ဦးတည်ပျံသန်းလျက် ရှိလေသတည်း။

ပြီး ပြီ

ဝင်း မြင့် အောင်

ဂျန်ကျန်မြို့။

၁၉၈၇-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂) ရက်